

අභිගුත්තරනිකායෙ

එකකනිපාත-විකා

ගන්ථාරම්භකථා

අනන්තඤ්ඤාණං කරුණානිකේතං,
නමාමි නාථං ජිතපඤ්චමාරං;
ධම්මං විසුද්ධං භවනාසහෙනුං,
සඬ්ඝඤ්ච සෙට්ඨං භතසබ්බපාපං.

කස්සපං තං මහාථෙරං, සඬ්ඝස්ස පරිණායකං;
දීපස්මිං තම්බපණ්ණිමිති, සාසනොදයකාරකං.

පටිපත්තිපරාධිනං, සදාරඤ්ඤානිවාසිනං;
පාකටං ගගනෙ චන්ද්‍ර-මණ්ඩලං විය සාසනෙ.

සඬ්ඝස්ස පිතරං චන්දෙ, විනයෙ සුවිසාරදං;
යං නිස්සාය වසන්තොහං, වුඩ්ඪිප්පත්තොස්මි සාසනෙ.

අනුථෙරං මහාපඤ්ඤං, සුමේධං සුතිවිස්සුතං;
අවිබණ්ඩිතසීලාදි-පරිසුද්ධගුණොදයං.

බහුස්සුතං සතිමන්තං, දන්තං සන්තං සමාහිතං;
නමාමි සිරසා ධීරං, ගරුං මෙ ගණවාචකං.

ආගතාගමකක්කෙසු , සද්දසත්ථනයඤ්ඤසු;
යස්සන්තෙවාසිභික්ඛුසු, සාසනං සුප්පතිට්ඨිතං.

යො සිහළින්දො ධිතිමා යසස්සී,
උළාරපඤ්ඤො නිපුණො කලාසු;
ජාතො විසුද්ධෙ රවිසොමවංසෙ,
මහබ්බලො අබ්භුතචුත්තිතෙජො.

ජිත්චාරිවග්ගං අතිදුප්පසය්හං,
අනඤ්ඤසාධාරණවික්කමෙන;
පත්තාභිසෙකො ජිතධම්මසෙවි,
අභිප්පසන්තො රතනත්තයම්භි.

විරං විහින්නෙ ජිතසාසනස්මිං,
පච්චත්ථිකෙ සුට්ඨු විනිග්ගහෙත්වා;
සුධංව සාමග්ගිරසං පසත්ථං,
පායෙසි භික්ඛු පරිසුද්ධසීලෙ.

කත්වා විහාරෙ විපුලෙ ච රම්මෙ,
තත්‍රප්පිතෙනෙකසභස්සසඬ්ඝි;
භික්ඛු අසෙසෙ චතුපච්චයෙහි,
සන්තප්පයන්තො සුවිරං අබණ්ඩං.

සද්ධම්මවුද්ධං අභිකඬ්ඛමානො,
සයම්පි භික්ඛු අනුසාසයිත්වා;
නියොජයං ගන්ථවිපස්සනාසු,

අකාසි වුද්ධිං ජිනසාසනස්ස.

තෙනාහමච්චන්තමනුග්ගහිතො,
අනඤ්ඤසාධාරණසඬගහෙන;
යස්මා පරක්කන්තභූපච්චගයෙන,
අප්පකෙසිතො හික්ඛුගණස්ස මප්පකෙ.

තස්මා අනුත්තානපදානමත්ථං,
සෙට්ඨාය අඬගුත්තරවණ්ණනාය;
සන්දස්සයිස්සං සකලං සුඛොද්ධුං,
නිස්සාය පුබ්බාවරියප්පභාවං.

ගන්ථාරම්භකථාවණ්ණනා

1. සංවණ්ණනාරම්භෙ රතනත්තයං නමස්සිතුකාමො තස්ස විසිට්ඨගුණයොගසන්දස්සනත්ථං
“කරුණාසිතලභදය”න්තිආදිමාහ. විසිට්ඨගුණයොගෙන හි වන්දනාරහභාවො, වන්දනාරහෙ ව කතා වන්දනා
යථාධිප්පෙතමත්ථං සාධෙති. එත්ථ ව සංවණ්ණනාරම්භෙ රතනත්තයප්පණාමකරණප්පයොජනං තත්ථ තත්ථ බහුධා
පපඤ්චෙන්ති ආවරියා, මයං පන ඉධාධිප්පෙතමෙව පයොජනං දස්සයිස්සාම, තස්මා සංවණ්ණනාරම්භෙ
රතනත්තයප්පණාමකරණං යථාපටිඤ්ඤාතසංවණ්ණනාය අනන්තරායෙන පරිසමාපනත්ථන්ති වෙදිතබ්බං. ඉදමෙව හි
පයොජනං ආවරියෙන ඉධාධිප්පෙතං. තථා හි වක්ඛති –

“ඉති මෙ පසන්තමතිතො, රතනත්තයවන්දනාමයං පුඤ්ඤං;
යං සුවිහතන්තරායො, හුත්වා තස්සානුභාවෙනා”ති.

රතනත්තයප්පණාමකරණෙන චෙත්ථ යථාපටිඤ්ඤාතසංවණ්ණනාය අනන්තරායෙන පරිසමාපනං
රතනත්තයපුජාය පඤ්ඤාපාටවතො, තාය පඤ්ඤාපාටවඤ්ඤා රාගාදිමලවිධමනතො. චුත්තඤ්ඤෙනං –

“යස්මිං, මහානාම, සමයෙ අරියසාවකො තථාගතං අනුස්සරති, නෙවස්ස තස්මිං සමයෙ රාගපරියුට්ඨිතං
චිත්තං හොති, න දොසපරියුට්ඨිතං චිත්තං හොති, න මොහපරියුට්ඨිතං චිත්තං හොති, උජුගතමෙවස්ස තස්මිං
සමයෙ චිත්තං හොති”තිආදි (අ. නි. 6.10; 11.11).

තස්මා රතනත්තයපුජනෙන වික්ඛාලිතමලාය පඤ්ඤාය පාටවසිද්ධි.

අථ වා රතනත්තයපුජනස්ස පඤ්ඤාපදට්ඨානසමාධිහෙතුත්තා පඤ්ඤාපාටවං. චුත්තඤ්ඤි තස්ස සමාධිහෙතුත්තං

“උජුගතචිත්තො ඛො පන, මහානාම, අරියසාවකො ලහති අත්ථවෙදං, ලහති ධම්මවෙදං, ලහති
ධම්මුපසංහිතං පාමොජ්ජං, පමුදිතස්ස පිති ජායති, පිතිමනස්ස කායො පස්සමිහති, පස්සද්ධකායො සුඛං
වෙදියති, සුඛිතො චිත්තං සමාධියති”ති (අ. නි. 6.10; 11.11).

සමාධිස්ස ව පඤ්ඤාය පදට්ඨානභාවො චුත්තොයෙව – “සමාහිතො යථාභූතං පජානාති”ති (සං. නි. 3.5; 4.99;
5.1071). තතො එවං පටුභූතාය පඤ්ඤාය පටිඤ්ඤාමහත්තකතං බෙදමභිභූයා අනන්තරායෙන සංවණ්ණනං
සමාපයිස්සති.

අථ වා රතනත්තයපුජාය ආයුචණ්ණසුඛලවඩ්ඪනතො අනන්තරායෙන පරිසමාපනං වෙදිතබ්බං.
රතනත්තයප්පණාමෙන හි ආයුචණ්ණසුඛලානි වඩ්ඪන්ති. චුත්තඤ්ඤෙනං –

“අභිවාදනසිලිස්ස, නිච්චං වුඩ්ඪාපවායිතො;
චත්තාරො ධම්මා වඩ්ඪන්ති, ආයු චණ්ණො සුඛං බල”න්ති. (ධ. ප. 109) –

තතො ආයුචණ්ණසුඛලවුද්ධියා හොතෙව කාරියනිට්ඨානං.

අථ වා රතනත්තයගාරවස්ස පටිභානාපරිභානාවහත්තා. අපරිභානාවහඤ්ඤි තිසුපි රතනෙසු ගාරවං. චුත්තඤ්ඤෙනං

“සත්තිමෙ, හික්ඛවෙ, අපරිභානියා ධම්මා. කතමෙ සත්ත? සත්ථුගාරවතා, ධම්මගාරවතා, සඬ්ඝගාරවතා,
සික්ඛාගාරවතා, සමාධිගාරවතා, සොච්චස්සතා, කල්‍යාණමිත්තතා”ති (අ. නි. 7.34).

හොතෙව ව තතො පටිභානාපරිභානෙන යථාපටිඤ්ඤාතපරිසමාපනං.

අප්ථ වා පසාදවත්ථුසු පුජාය පුඤ්ඤාතිසයභාවතො. චුත්තඤ්ඤි තස්සා පුඤ්ඤාතිසයත්තං –

“පුජාරහෙ පුජයතො, බුද්ධෙ යදි ව සාවකෙ;
පපඤ්චසමතික්කන්තෙ, තිණ්ණසොකපරිද්දවෙ.

තෙ තාදිසෙ පුජයතො, නිබ්බුතෙ අකුතොභයෙ;
න සක්කා පුඤ්ඤං සඬ්ඛාතුං, ඉමෙත්තමපි කෙනවි”ති. (ධ. ප. 195-196; අප. 00ර 1.10.1-2);

පුඤ්ඤාතිසයො ව යථාධිප්පෙතපරිසමාපනුපායො. යථාහ –

“එස දෙවමනුස්සානං, සබ්බකාමදදො නිධි;
යං යදෙවාහිපත්ථෙත්ති, සබ්බමෙතෙන ලබ්භති”ති. (බු. පා. 8.10);

උපායෙසු ව පටිපත්තස්ස හොතෙව කාරියනිට්ඨානං. රතනත්තයපුජා හි නිරතිසයපුඤ්ඤක්ඛේත්තසම්බුද්ධියා අපරිමෙයාප්පභාවො පුඤ්ඤාතිසයොති බහුවිධත්තරායෙපි ලොකසන්නිවාසෙ අන්තරායනිබන්ධනසකලසංකිලෙසවිද්ධංසනාය පහොති, භයාදිඋපද්දවඤ්ච නිවාරෙති. තස්මා චුත්තං – “සංවණ්ණනාරම්භෙ රතනත්තයප්පණාමකරණං යථාපටිඤ්ඤාතසංවණ්ණනාය අනන්තරායෙන පරිසමාපනත්ථ”න්ති.

එවඤ්ච සප්පයොජනං රතනත්තයවන්දනං කත්තුකාමො පඨමං තාව භගවතො වන්දනං කාතුං තම්මුලකත්තා සෙසරතනානං “කරුණාසීතලභදයං...පෙ.... ගතිවිමුක්ත”න්ති ආහ. තත්ථ යස්සා දෙසනාය සංවණ්ණනං කත්තුකාමො, සා න චිත්තයදෙසනා විය කරුණාපධානා, නාපි අභිධම්මදෙසනා විය පඤ්ඤාපධානා, අප්ථ ඛො කරුණාපඤ්ඤාපධානාති තදුභයප්පධානමෙව තාව සම්මාසම්බුද්ධස්ස ථොමනං කාතුං “කරුණාසීතලභදයං, පඤ්ඤාප්ප්ථොතවිභතමොභතම”න්ති චුත්තං. තත්ථ කිරතීති කරුණා, පරදුක්ඛං වික්ඛිපති අපනෙතීති අත්ථො. අප්ථ වා කිණාතීති කරුණා, පරදුක්ඛෙ සති කාරුණිකං හිංසති විබාධතීති අත්ථො. පරදුක්ඛෙ සති සාධුතං කම්පනං හදයබෙදං කරොතීති වා කරුණා. අප්ථ වා කමිති සුඛං, තං රුන්ධතීති කරුණා. එසා හි පරදුක්ඛාපනයනකාමතාලක්ඛණා අත්තසුඛනිරපෙක්ඛනාය කාරුණිකානං සුඛං රුන්ධති විබන්ධතීති අත්ථො. කරුණාය සීතලං කරුණාසීතලං, කරුණාසීතලං හදයං අස්සාති කරුණාසීතලභදයො, තං කරුණාසීතලභදයං.

තත්ථ කිඤ්චාපි පරෙසං හිතොපසංභාරසුඛාදිඅපරිභානිච්ඡතසභාවතාය, බ්‍යාපාදාරතීනං උජුච්චව්චනිකතාය ව සත්තසන්නාගතසන්නාපච්චිප්පෙදනාකාරප්පවත්තියා මෙත්තාමුදිතානම්පි චිත්තසීතලභාවකාරණතා උපලබ්භති, තථාපි දුක්ඛාපනයනාකාරප්පවත්තියා පරුපතාපාසහනරසා අවිහිංසභුතා කරුණා විසෙසෙන භගවතො චිත්තස්ස චිත්තප්පස්සද්ධි විය සීතිභාවනිමිත්තන්ති චුත්තං – “කරුණාසීතලභදය”න්ති. කරුණාමුඛෙන වා මෙත්තාමුදිතානම්පි හදයසීතලභාවකාරණතා චුත්තාති ද්විධ්විබ්බං. අප්ථ වා අසාධාරණඤ්ඤාචිසෙසනිබන්ධනභුතා සාතිසයං නිරවසෙසඤ්ච සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණං විය සවිසයබ්‍යාපිතාය මහාකරුණාභාවං උපගතා කරුණාව භගවතො අතිසයෙන හදයසීතලභාවහෙතුති ආහ – “කරුණාසීතලභදය”න්ති. අප්ථ වා සතිපි මෙත්තාමුදිතානං සාතිසයෙ හදයසීතිභාවනිබන්ධනත්තෙ සකලබුද්ධගුණචිසෙසකාරණතාය තාසම්පි කාරණන්ති කරුණාව භගවතො “හදයසීතලභාවකාරණ”න්ති චුත්තා. කරුණානිදානා හි සබ්බෙපි බුද්ධගුණා. කරුණානුභාවනිබ්බාපියමානසංසාරදුක්ඛසන්නාපස්ස හි භගවතො පරදුක්ඛාපනයනකාමතාය අනෙකානිපි අසඬ්ඛොයානි කප්පානං අකිලන්තරුපස්සෙව නිරවසෙසබුද්ධකරධම්මසම්භරණනිරතස්ස සමධිගතධම්මාධිපතෙයාස්ස ව සන්නිහිතෙසුපි සත්තසඬ්ඛාරසමුපනිතහදයුපතාපනිමිත්තෙසු න ථිසකම්පි චිත්තසීතිභාවස්ස අඤ්ඤාප්පත්තමහොසීති. එතස්මිඤ්ච අත්ථවිකප්පෙ තීසුපි අවත්ථාසු භගවතො කරුණා සඬ්ඛනාති ද්විධ්විබ්බං.

පජානාතීති පඤ්ඤා, යථාසභාවං පකාරෙහි පටිච්ඡිකිතීති අත්ථො. පඤ්ඤාව ඤෙයාචරණප්පභානතො පකාරෙහි ධම්මසභාවාවජොතනට්ඨෙන පප්පොතොති පඤ්ඤාප්ප්ථොතො. සවාසනප්පභානතො විසෙසෙන හතං සමුග්ගාතිතං චිතතං. පඤ්ඤාප්ප්ථොතෙන චිතතං පඤ්ඤාප්ප්ථොතචිතතං , මුග්ගන්ති තෙන, සයං වා මුග්ගති, මොහනමත්තමෙව වා තන්ති මොහො, අවිජ්ජා. ස්වෙව විසයසභාවප්පට්ච්ඡාදනතො අන්ධකාරසර්වක්ඛතාය තමො වියාති මොහතමො, පඤ්ඤාප්ප්ථොතචිතතො මොහතමො එතස්සාති පඤ්ඤාප්ප්ථොතචිතතමොහතමො, තං පඤ්ඤාප්ප්ථොතචිතතමොහතමං. සබ්බෙසම්පි හි බිණාසවානං සතිපි පඤ්ඤාප්ප්ථොතෙන අවිජ්ජන්ධකාරස්ස විභතභාවෙ සද්ධාධිමුත්තෙහි විය දිට්ඨිප්පත්තානං සාවකෙහි පච්චෙකසම්බුද්ධෙහි ව සවාසනප්පභානතො සම්මාසම්බුද්ධානං කිලෙසප්පභානස්ස විසෙසො විජ්ජතීති සාතිසයෙන අවිජ්ජාපභානෙන භගවත්තං ථොමෙත්තො ආහ – “පඤ්ඤාප්ප්ථොතචිතතමොහතම”න්ති.

අප් වා අත්තරෙන පරොපදෙසං අත්තනො සත්තානෙ අව්චන්තං අවිජ්ජන්ධකාරවිගමස්ස නිබ්බන්තිත්තා, තත්ථ ව සබ්බඤ්ඤානාය බලෙසු ව වසිභාවස්ස සම්මග්ගත්තා, පරසන්තියඤ්ච ධම්මදෙසනානිසයානුභාවෙන සම්මදෙව තස්ස පවත්තිත්තා භගවා ව විසෙසනො මොහතමවිගමෙන ථොමෙනබ්බොති ආහ – “පඤ්ඤාපජ්ජොතවිහතමොහතම”න්ති. ඉමස්මිඤ්ච අත්ථවිකප්පෙ “පඤ්ඤාපජ්ජොතො”ති පදෙන භගවතො පටිවෙධපඤ්ඤා විය දෙසනාපඤ්ඤාපි සාමඤ්ඤානිද්දෙසෙන, එකසෙසනායෙන වා සම්මග්ගිනාති දට්ඨබ්බං.

අප් වා භගවතො ඤාණස්ස ඤෙය්‍යාපරියන්තිකත්තා සකලඤෙය්‍යාධම්මසභාවාවබොධනසමත්ථෙන අනාවරණඤාණසම්බන්ධතෙන පඤ්ඤාපජ්ජොතෙන සබ්බඤෙය්‍යාධම්මසභාවච්ඡාදකස්ස මොහන්ධකාරස්ස විධම්මත්තා අනඤ්ඤසාධාරණො භගවතො මොහතමවිනාසොති කත්වා චූත්තං – “පඤ්ඤාපජ්ජොතවිහතමොහතම”න්ති. එත්ථ ව මොහතමවිධමනන්තෙ අධිග්ගත්තා අනාවරණඤාණං කාරණොපචාරෙන සසන්තානමොහතමවිධමනං දට්ඨබ්බං. අභිනිභාරසම්පත්තියා සවාසනප්පහානමෙව හි කිලෙසානං ඤෙය්‍යාවරණප්පහානන්ති, පරසන්තානෙ පන මොහතමවිධමනස්ස කාරණභාවතො අනාවරණඤාණං “මොහතමවිධමන”න්ති චූච්චති.

කිං පන කාරණං අවිජ්ජාසමුත්ඝාතොයෙවෙකො පහානසම්පත්තිවසෙන භගවතො ථොමනානිමිත්තං ගය්හති, න පන සාතිසයනිරවසෙසකිලෙසප්පහානන්ති? තප්පහානවචනෙනෙව තදෙකට්ඨතාය සකලසංකිලෙසගණසමුත්ඝාතස්ස චූත්තත්තා. න හි සො තාදිසො කිලෙසො අත්ථි, යො නිරවසෙසඅවිජ්ජාපහානෙන න පභීයතිති.

අප් වා විජ්ජා විය සකලකුසලධම්මසමුප්පත්තියා, නිරවසෙසාකුසලධම්මනිබ්බන්තියා සංසාරප්පවත්තියා ව අවිජ්ජා පධානකාරණන්ති තබ්බිසාතවචනෙන සකලසංකිලෙසගණසමුත්ඝාතො චූත්තො එව භොතිති චූත්තං – “පඤ්ඤාපජ්ජොතවිහතමොහතම”න්ති.

නරා ව අමරා ව නරාමරා, සහ නරාමරෙහිති සනරාමරො, සනරාමරො ව සො ලොකො වාති සනරාමරලොකො, තස්ස ගරුති සනරාමරලොකගරු, තං සනරාමරලොකගරුං. එතෙන දෙවමනුස්සානං විය තදවසිට්ඨස්සත්තානම්පි යථාරහං ගුණවිසෙසාවහ්නාය භගවතො උපකාරතං දස්සෙති. න චෙත්ථ පධානප්පධානභාවො වොදෙතබ්බො. අඤ්ඤො හි සද්දක්කමො, අඤ්ඤො අත්ථක්කමො. ඊදිසෙසු හි සමාසපදෙසු පධානම්පි අප්පධානං විය නිද්දිසියති යථා “සරාජිකාය පරිසායා”ති (චූළව. 336). කාමඤ්චෙත්ථ සත්තසම්බාරභාජනවසෙන තිව්ධො ලොකො, ගරුභාවස්ස පන අධිප්පෙත්තා ගරුකරණසමත්ථස්සෙව යුජ්ජනතො සත්තලොකස්ස වසෙන අත්ථො ගහෙතබ්බො. සො හි ලොකීයන්ති එත්ථ පුඤ්ඤපාපානි තබ්බිපාකො වාති “ලොකො”ති චූච්චති. අමරග්ගහණෙන චෙත්ථ උපපත්තිදෙවා අධිප්පෙතා.

අප් වා සමුහන්ථො ලොකසද්දො සමුදායවසෙන ලොකීයති පඤ්ඤාපියතිති. සහ නරෙහිති සනරා, සනරා ව තෙ අමරා වාති සනරාමරා, තෙසං ලොකොති සනරාමරලොකොති සුරිමනයෙනෙව යොජෙතබ්බං. අමරසද්දෙන චෙත්ථ විසුද්ධිදෙවාපි සම්මග්ගන්ති. තෙපි හි මරණාභාවතො පරමත්ථතො අමරා. නරාමරානංයෙව ව ගහණං උක්කට්ඨනිද්දෙසවසෙන යථා “සත්ථා දෙවමනුස්සාන”න්ති (දී. නි. 1.157). තථා හි සබ්බානත්ථපරිහරණසුබ්බිගමාය නිරවසෙසහිතසුබ්බිධානතප්පරාය නිරතිසයාය පයොගසම්පත්තියා සදෙවමනුස්සාය පජාය අව්චන්තුපකාරිතාය අපරිමිතනිරුපමප්පහාවගුණවිසෙසසම්මග්ගිතාය ව සබ්බසත්තුත්තමො භගවා අපරිමාණාසු ලොකධාතුසු අපරිමාණානං සත්තානං උත්තමගාරවට්ඨානං. තෙන චූත්තං – “සනරාමරලොකගරු”න්ති.

සොහනං ගතං ගමනං එතස්සාති සුගතො. භගවතො හි වෙනෙය්‍යාජනුපසම්මතං එකන්තෙන තෙසං හිතසුබ්බනිජ්ඣාදනතො සොහනං, තථා ලක්ඛණානුබ්‍යඤ්ජනප්පටිමණ්ඩිතරූපකායතාය දුතවිලම්බිතලිතානුකම්මනානිජ්ජිලනුක්කට්ඨකවිලාකුට්ඨකාදි- දොසරහිතමවහසිතරාජහංසවසභවාරණමිගරාජගමනං කායගමනං ඤාණගමනඤ්ච විපුලනිම්මලකරුණාසතිවිරියාදිගුණවිසෙසසහිතමභිනිභාරතො යාව මහාබොධි අනවජ්ජනාය සොහනමෙවාති. අප් වා සයම්භුඤාණෙන සකලම්පි ලොකං පරිඤ්ඤාහිසමයවසෙන පරිජානන්තො ඤාණෙන සම්මා ගතො අවගතොති සුගතො, තථා ලොකසමුදයං පහානාහිසමයවසෙන පජහන්තො අනුප්පත්තිධම්මතං ආපාදෙන්තො සම්මා ගතො අතීතොති සුගතො, ලොකනිරොධං නිබ්බානං සවිජ්ජිකිරියාහිසමයවසෙන සම්මා ගතො අධිගතොති සුගතො, ලොකනිරොධගාමීනිපටිපදං භාවනාහිසමයවසෙන සම්මා ගතො පටිපත්තොති සුගතො. “සොතාපත්තිමග්ගෙන යෙ කිලෙසා පහිනා, තෙ කිලෙසෙ න පුනෙති න පටිවෙති න පටිවාගච්ඡතිති සුගතො”තිආදිනා (චූළනි. මෙත්තගුමාණවපුච්ඡානිද්දෙසො 27) නයෙන අයමත්ථො විභාවෙතබ්බො. අප් වා සුන්දරං යානං සම්මාසම්බොධිං, නිබ්බානමෙව වා ගතො අධිගතොති සුගතො, යස්මා වා භූතං තච්ඡං අත්ථසංහිතං වෙනෙය්‍යානං යථාරහං කාලයුත්තමෙව ව ධම්මං භාසති, තස්මා සම්මා ගද්ධිති සුගතො, ද-කාරස්ස ත-කාරං කත්වා. ඉති සොහනගමනාදිහි සුගතො, තං සුගතං.

පුඤ්ඤපාපකම්මෙහි උපපජ්ජනවසෙන ගන්තබ්බතො ගතියො, උපපත්තිභවවිසෙසා. තා පන නිරයාදිවසෙන පඤ්චවිධා. තාහි සකලස්සපි භවගාමිකම්මස්ස අරියමග්ගාධිගමෙන අවිපාකාරභාවකරණෙන නිවත්තිත්තා භගවා පඤ්චහිපි ගතීහි සුට්ඨු මුත්තො විසංයුත්තොති ආහ – “ගතිවිමුත්ත”න්ති. එතෙන භගවතො කත්ථවිපි ගතියා අපරියාපන්නතං දස්සෙති, යතො භගවා “දෙවාතිදෙවො”ති චූච්චති. තෙනෙවාහ –

“යෙන දෙවුපපත්‍යස්ස, ගන්ධබ්බො වා විහඬගමො;
යක්ඛත්තං යෙන ගව්ඡෙය්‍යං, මනුස්සත්තඤ්ච අබ්බපෙ;
තෙ මය්හං ආසවා බ්ණා, විද්ධස්සා චිත්‍යා”ති. (අ. නි. 4.36);

තංගතිසංවත්තනිකානඤ්චි කම්මකිලෙසානං අග්ගමග්ගෙන බොධිමුලෙයෙව සුප්පභින්නා නත්ථි භගවතො ගතිපරියාපන්නතාති අවචන්තමෙව භගවා සබ්බභවයොනිගතිවිඤ්ඤාණංධිතිසත්තවාසසත්තනිකායෙහි සුපරිමුත්තො, තං ගතිවිමුත්තං. චන්දෙති නමාමි, ථොමෙමිති වා අත්ථො.

අථ වා ගතිවිමුත්තන්ති අනුපාදිසෙසනිබ්බානාධාතුප්පත්තියා භගවන්තං ථොමෙති. එත්ථ හි ද්විති ආකාරෙහි භගවතො ථොමනා වෙදිතබ්බා අත්තනිතසම්පත්තීනො පරනිතප්පටිපත්තීනො ව. තෙසු අත්තනිතසම්පත්ති අනාවරණඤ්ඤාණාධිගමනො සවාසනානං සබ්බෙසං කිලෙසානං අවචන්තප්පභානතො අනුපාදිසෙසනිබ්බානප්පත්තීනො ව වෙදිතබ්බා, පරනිතප්පටිපත්ති ලාභසක්කාරාදීතිරපෙක්ඛවිත්තස්ස සබ්බදුක්ඛනියානිකධම්මදෙසනතො විරුද්ධෙසුපි නිව්වා හිතස්සාසයනො ඤාණපරිපාකකාලාගමනතො ව. සා පනෙත්ථ ආසයනො පයොගතො ව දුට්ඨා, පරනිතප්පටිපත්ති තිව්වා ව, අත්තනිතසම්පත්ති පකාසිතා හොති. කථං? “කරුණාසීතලහදය”න්ති එතෙන ආසයනො පරනිතප්පටිපත්ති, සම්මාගදනත්ථෙත සුගතසද්දෙන පයොගතො පරනිතප්පටිපත්ති, “පඤ්ඤාපජ්ජොතවිහතමොහතමං ගතිවිමුත්තං”න්ති එතෙහි චතුසච්චසම්පටිවෙධනත්ථෙත ව සුගතසද්දෙන තිව්වාපි අත්තනිතසම්පත්ති, අවසිට්ඨෙන “පඤ්ඤාපජ්ජොතවිහතමොහතමං”න්ති එතෙන වාපි අත්තනිතසම්පත්ති පරනිතප්පටිපත්ති පකාසිතා හොතිති.

අථ වා තීහි ආකාරෙහි භගවතො ථොමනා වෙදිතබ්බා හෙතුතො, ඵලතො, උපකාරතො ව. තත්ථ හෙතු මහාකරුණා, සා පට්ඨපදෙන දස්සිතා. ඵලං චතුබ්බිධං ඤාණසම්පදා, පභානසම්පදා, ආනුභාවසම්පදා, රූපකායසම්පදා වාති. තාසු ඤාණප්පභානසම්පදා දුතියපදෙන සච්චප්පටිවෙධනත්ථෙත ව සුගතසද්දෙන පකාසිතා හොත්ති, ආනුභාවසම්පදා තතියපදෙන, රූපකායසම්පදා යථාචුත්තකායගමනසොහනත්ථෙත සුගතසද්දෙන ලක්ඛණානුබ්‍යාසද්දෙනපාරිසුරියා චිතා තදභාවතො. උපකාරො අනන්තරං අබාහිරං කරිත්ථා තිව්ධයානමුඛෙන විමුත්තිධම්මදෙසනා. සො සම්මාගදනත්ථෙත සුගතසද්දෙන පකාසිතො හොතිති වෙදිතබ්බං.

තත්ථ “කරුණාසීතලහදය”න්ති එතෙන සම්මාසම්බොධියා මූලං දස්සෙති. මහාකරුණාසඤ්ඤාවොදිතමානසො හි භගවා සංසාරපඬ්ඨකතො සත්තානං සමුද්ධරණත්ථං කතාහිනිභාරො අනුපුබ්බෙන පාරමියො පුරෙත්ථා අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අධිගතොති කරුණා සම්මාසම්බොධියා මූලං. “පඤ්ඤාපජ්ජොතවිහතමොහතමං”න්ති එතෙන සම්මාසම්බොධිං දස්සෙති. අනාවරණඤ්ඤාණපද්ධිතාඤ්චි මග්ගඤාණං, මග්ගඤාණපද්ධිතාඤ්ච අනාවරණඤාණං “සම්මාසම්බොධි”ති වුව්වතිති. සම්මාගමනත්ථෙත සුගතසද්දෙන සම්මාසම්බොධියා පටිපත්තිං දස්සෙති ලිනුද්ධච්චපට්ඨානායුහනකාමසුඛල්ලිකත්තකිලමානුයොගසස්සතුච්ඡෙදාහිනිවෙසාදිඅන්තද්වයරහිතාය කරුණාපඤ්ඤාපරිග්ගහිතාය මජ්ඣිමාය පටිපත්තියා පකාසනතො සුගතසද්දස්ස. ඉතරෙහි සම්මාසම්බොධියා පධානප්පධානහෙදං පයොජනං දස්සෙති. සංසාරමහොසතො සත්තසන්නාරණඤ්ඤාත්ථෙත පධානං පයොජනං, තදඤ්ඤමප්පධානං. තෙසු පධානෙන පරනිතප්පටිපත්තිං දස්සෙති, ඉතරෙන අත්තනිතසම්පත්තිං. තදුභයෙන අත්තනිතාය පටිපන්නාදිසු චතුසු පුග්ගලෙසු භගවතො චතුත්ථපුග්ගලභාවං දස්සෙති. තෙන ව අනුත්තරදක්ඛිණෙය්‍යභාවං උත්තමචන්දනෙය්‍යභාවං අත්තනො ව චන්දනකිරියාය ඛේත්තඬ්ඨගතභාවං දස්සෙති.

එත්ථ ව කරුණාගහණෙන ලොකියෙසු මහග්ගතභාවප්පත්තාසාධාරණගුණදීපනතො භගවතො සබ්බලොකියගුණසම්පත්ති දස්සිතා හොති, පඤ්ඤාගහණෙන සබ්බඤ්ඤාඤාණපද්ධිතාමග්ගඤාණදීපනතො සබ්බලොකුත්තරගුණසම්පත්ති. තදුභයග්ගහණසිද්ධො හි අත්ථො “සනරාමරලොකගරු”න්තිආදිනා පපඤ්චියතිති. කරුණාගහණෙන ව උපගමනං නිරුපක්කිලෙසං දස්සෙති, පඤ්ඤාගහණෙන අපගමනං. තථා කරුණාගහණෙන ලොකසමඤ්ඤානුරූපං භගවතො පවත්තිං දස්සෙති ලොකවොභාරවිසයත්තා කරුණාය, පඤ්ඤාගහණෙන සමඤ්ඤාය අනතිධාවනං. සභාවානවබ්බොධෙන හි ධම්මානං සමඤ්ඤං අතිධාවත්ථා සත්තාදිපරාමසනං හොතිති. තථා කරුණාගහණෙන මහාකරුණාසමාපත්තිවිහාරං දස්සෙති, පඤ්ඤාගහණෙන තිසු කාලෙසු අප්පටිහතඤාණං චතුසච්චඤාණං, චතුපටිසම්භිදාඤාණං, චතුචෙසාරජ්ජඤාණං. කරුණාගහණෙන මහාකරුණාසමාපත්තිඤාණස්ස ගහිතත්තා සෙසාසාධාරණඤාණානි, ඡ අභිඤ්ඤා, අට්ඨසු පරිසාසු අකම්පනඤාණානි, දස බලානි, වුද්දස බුද්ධඤාණානි, සොළස ඤාණචරියා, අට්ඨාරස බුද්ධධම්මා, චතුචත්තාලීස ඤාණචත්ථුති, සත්තසත්තති ඤාණචත්ථුති එවමාදිනං අනෙකෙසං පඤ්ඤාපහෙදානං වසෙන ඤාණචාරං දස්සෙති. තථා කරුණාගහණෙන වරණසම්පත්තිං, පඤ්ඤාගහණෙන විජ්ජාසම්පත්තිං. කරුණාගහණෙන අත්තාධිපතිතා, පඤ්ඤාගහණෙන ධම්මාධිපතිතා. කරුණාගහණෙන ලොකනාථභාවො, පඤ්ඤාගහණෙන අත්තනාථභාවො. තථා කරුණාගහණෙන පුබ්බකාරිභාවො, පඤ්ඤාගහණෙන කතඤ්ඤාතා. තථා කරුණාගහණෙන අපරන්තපතා, පඤ්ඤාගහණෙන අනත්තන්තපතා. කරුණාගහණෙන වා බුද්ධකරධම්මසිද්ධි, පඤ්ඤාගහණෙන බුද්ධභාවසිද්ධි. තථා කරුණාගහණෙන පරෙසං තාරණං, පඤ්ඤාගහණෙන සයංතරණං. තථා කරුණාගහණෙන සබ්බසත්තෙසු අනුග්ගචිත්තතා, පඤ්ඤාගහණෙන සබ්බධම්මෙසු විරත්තචිත්තතා දස්සිතා හොති.

සබ්බෙසංඝ්ථෙ චූද්ධගුණානං කරුණා ආදි තන්හිදානභාවතො, පඤ්ඤා පරියොසානං තතො උත්තරිකරණියාභාවතො. ඉති ආදිපරියොසානදස්සනෙන සබ්බෙ චූද්ධගුණා දස්සිතා භොන්ති. තථා කරුණාගහණෙන සීලක්ඛන්ධපුබ්බිකාවතො සමාධික්ඛන්ධො දස්සිතො භොති. කරුණානිදානඤ්ඤි සීලං තතො පාණාතිපාතාදිවිරතිප්පවත්තිතො, සා ච ක්කාන්තත්තයසම්පයොගිනීති. පඤ්ඤාවචනෙන පඤ්ඤාක්ඛන්ධො. සීලඤ්ච සබ්බෙසං චූද්ධගුණානං ආදි, සමාධි මජ්ඣෙ, පඤ්ඤා පරියොසානන්ති එවම්පි ආදිමජ්ඣපරියොසානකල්‍යාණා සබ්බෙ චූද්ධගුණා දස්සිතා භොන්ති නයතො දස්සිතන්තා. එසො එව හි නිරවසෙසතො චූද්ධගුණානං දස්සනුපායො, යදිදං නයග්ගහණං, අඤ්ඤා කො නාම සමත්ථො භගවතො ගුණෙ අනුපදං නිරවසෙසතො දස්සෙතුං? තෙනෙවාහ –

“චූද්ධොපි චූද්ධස්ස භණ්ණො වණ්ණං,
කප්පම්පි වෙ අඤ්ඤාමහාසමානො;
බ්බෙසං කප්පො විරදීසමන්තරෙ,
වණ්ණො න බ්බෙසං තථාගතස්සා”ති. (දී. නි. අට්ඨ. 1.304; 3.141; ම. නි. අට්ඨ. 2.425; උදා. අට්ඨ. 53; බු. වං. අට්ඨ. 4.4; අප. අට්ඨ. 2.7.පරප්පසාදකත්ථෙරපපදානවණ්ණනා);

තෙනෙව ච ආයස්මතා සාරිපුත්තත්ථෙරොනපි චූද්ධගුණපරිච්ඡේදනං පති අනුයුත්තෙන “නො භෙතං, භන්තෙ”ති පටික්ඛිතිවා “අපිව මෙ, භන්තෙ, ධම්මන්වයො විදිතො”ති චුත්තං.

2. එවං සබ්බෙපෙන සකලසබ්බඤ්ඤාගුණෙහි භගවන්තං අභිත්ථවිත්වා ඉදානි සද්ධම්මං ථොමෙතුං “චූද්ධොපි”තිආදිමාහ. තත්ථ චූද්ධොති කත්තුනිද්දෙසො. චූද්ධභාවන්ති කම්මනිද්දෙසො. භාවෙත්වා සච්ඡිකත්වාති ව පුබ්බකාලකිරියානිද්දෙසො. යන්ති අතියමතො කම්මනිද්දෙසො. උපගතොති අපරකාලකිරියානිද්දෙසො. වන්දෙති කිරියානිද්දෙසො. තන්ති නියමනං. ධම්මන්ති වන්දනාකිරියාය කම්මනිද්දෙසො. ගතමලං අනුත්තරන්ති ව තබ්බිසෙසනං.

තත්ථ චූද්ධසද්දස්ස තාව “චූජ්ඣිතා සච්චානීති චූද්ධො, බොධෙනා පජායාති චූද්ධො”තිආදිනා (මහානි. 192; චූළනි. පාරායනත්ථුතිගාථානිද්දෙසො 97; පටි. ම. 1.162) නිද්දෙසනසෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. අථ වා සච්චාසනාය අඤ්ඤාණනිද්දාය අච්චන්තවිගමතො, චූද්ධියා වා විකසිතභාවතො චූද්ධවාති චූද්ධො ජාගරණවිකසනත්ථවසෙන. අථ වා කස්සචිපි ඤෙය්‍යධම්මස්ස අනවචුද්ධස්ස අභාවෙන ඤෙය්‍යවිසෙසස්ස කම්මභාවෙන අග්ගහණතො කම්මචචනිච්ඡාය අභාවෙන අවගමනත්ථවසෙනෙව කත්තුනිද්දෙසො ලබ්භන්ති චූද්ධවාති චූද්ධො යථා “දික්ඛිතො න දදාති”ති. අත්ථතො පන පාරමිතාපරිභාවිතො සයම්භුඤ්ඤාණෙන සහ වාසනාය විහතවිද්ධංසිතනිරවසෙසකිලෙසො මහාකරුණාසබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණාදිපරිමෙය්‍යගුණගුණාධාරො ඛන්ධසන්තානො චූද්ධො. යථාහ –

“චූද්ධොති යො සො භගවා සයම්භු අනාවරියකො පුබ්බෙ අනනුස්සුතෙසු ධම්මෙසු සාමං සච්චානි අභිසම්චූජ්ඣි, තත්ථ ව සබ්බඤ්ඤාතං පත්තො බලෙසු ව වසිභාව”න්ති (මහානි. 192; චූළනි. පාරායනත්ථුතිගාථානිද්දෙසො 97; පටි. ම. 1.161).

අපි-සද්දො සම්භාවතො. තෙන “එවං ගුණවිසෙසයුත්තො සොපි නාම භගවා”ති වක්ඛමානගුණධම්මෙ සම්භාවනං දිපෙති. චූද්ධභාවන්ති සම්මාසම්බොධිං. භාවෙත්වාති උප්පාදෙත්වා වඩ්ඪෙත්වා ව. සච්ඡිකත්වාති පච්චක්ඛං කත්වා. උපගතොති පත්තො, අධිගතොති අත්ථො. එතස්ස චූද්ධභාවන්ති එතෙන සම්බන්ධො. ගතමලන්ති විගතමලං, නිද්දොසන්ති අත්ථො. වන්දෙති පණමාමි, ථොමෙමි වා. අනුත්තරන්ති උත්තරරහිතං, ලොකුත්තරන්ති අත්ථො. ධම්මන්ති යථානුසිට්ඨං පටිපජ්ජමානෙ අපායතො ව සංසාරතො ව අපනමානෙ කත්වා ධාරෙතීති ධම්මො. අසඤ්ඤෙත්ථ සබ්බෙපත්ථො – එවං විවිධගුණගුණසමන්තාගතො චූද්ධොපි භගවා යං අරියමග්ගසඬ්ඛානං ධම්මං භාවෙත්වා, එලනිබ්බානං පන සච්ඡිකත්වා අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අධිගතො, තමෙවං චූද්ධානම්පි චූද්ධභාවහෙතුහුනං සබ්බදොසමලරහිතං අත්තතො උත්තරිකරාභාවෙන අනුත්තරං පටිවෙධසද්ධම්මං නමාමිති. පරියන්තිසද්ධම්මස්සපි තප්පකාසනන්තා ඉධ සඬ්ඛතො දට්ඨබ්බො.

අථ වා “අභිධම්මනයසමුද්දං අධිගඤ්ඡි, තිණි පිටකානි සම්මසී”ති ව අට්ඨකථායං චුත්තන්තා පරියන්තිධම්මස්සපි සච්ඡිකිරියාසම්මසනපරියායො ලබ්භන්ති සොපි ඉධ චුත්තො එවාති දට්ඨබ්බං. තථා “යං ධම්මං භාවෙත්වා සච්ඡිකත්වා”ති ව චුත්තන්තා චූද්ධකරධම්මභූතාහි පාරමිතාහි සහ පුබ්බභාගෙ අධිසීලසික්ඛාදයොපි ඉධ ධම්මසද්දෙන සඬ්ඛතිතාති වෙදිතබ්බො. තාපි හි විගතප්පටිපක්ඛනය ගතමලා, අනඤ්ඤසාධාරණතාය අනුත්තරා වාති. තථා හි සන්තානං සකලවට්ටදුක්ඛනිස්සරණාය කතමභාහිනීභාරො මහාකරුණාධිවාසනපෙසලජ්ඣාසයො පඤ්ඤාවිසෙසපරියොදානනිම්මලානං දානදම්මසඤ්ඤාදීනං උත්තමධම්මානං සතසහස්සාධිකානි කප්පානං වත්තාරි අසඬ්ඛොය්‍යානි සක්කච්චං නිරන්තරං නිරවසෙසානං භාවනාපච්චක්ඛකරණෙහි කම්මාදීසු අධිගතවසිභාවො අච්ඡරියාවිත්තෙය්‍යමභානුභාවො අධිසීලඅධිවිත්තානං පරමුක්ඛංසපාරමිප්පත්තො භගවා පච්චයාකාරෙ වතුච්ඡතිකොට්ඨසතසහස්සමුඛෙන මහාවජිරඤ්ඤාණං පෙසෙත්වා අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අභිසම්චූද්ධොති.

එත්ථ ව “භාවෙත්වා”ති එතෙන විජ්ජාසම්පදාය ධම්මං ථොමෙති, “සච්ඡිකත්වා”ති එතෙන විමුක්තිසම්පදාය. තථා පඨමෙන ක්කානසම්පදාය, දුතියෙන විමොක්ඛසම්පදාය. පඨමෙන වා සමාධිසම්පදාය, දුතියෙන

සමාපත්තිසම්පදාය. අප් වා පයමෙන බයඤාණභාවෙන, දුතියෙන අනුප්පාදඤාණභාවෙන. පයමෙන වා විජ්ජුපමනාය, දුතියෙන වජිරුපමනාය. පුරිමෙන වා විරාගසම්පත්තියා, දුතියෙන නිරොධසම්පත්තියා. තථා පයමෙන නියායානභාවෙන, දුතියෙන නිස්සරණභාවෙන. පයමෙන වා හෙතුභාවෙන, දුතියෙන අසඬ්ඛතභාවෙන. පයමෙන වා දස්සනභාවෙන, දුතියෙන විවෙකභාවෙන. පයමෙන වා අධිපතීභාවෙන, දුතියෙන අමතභාවෙන ධම්මං ථොමෙති. අප් වා “යං ධම්මං භාවෙත්වා බුද්ධභාවං උපගතො”ති එතෙන ස්වාක්ඛාතනාය ධම්මං ථොමෙති, “සච්ඡිකත්වා”ති එතෙන සන්දිට්ඨිකතාය. තථා පුරිමෙන අකාලිකතාය, පච්ඡිමෙන එහිපස්සිකතාය. පුරිමෙන වා ඔපනෙයයිකතාය, පච්ඡිමෙන පච්චත්තං වෙදිතබ්බතාය ධම්මං ථොමෙති. “ගතමල”න්ති ඉමිනා සංකිලෙසාභාවදීපනෙන ධම්මස්ස පරිසුද්ධතං දස්සෙති, “අනුත්තර”න්ති එතෙන අඤ්ඤස්ස විසිට්ඨස්ස අභාවදීපනෙන විපුලපරිපුණ්ණතං. පයමෙන වා පහානසම්පදං ධම්මස්ස දස්සෙති, දුතියෙන පහවසම්පදං. භාවෙතබ්බතාය වා ධම්මස්ස ගතමලභාවො යොජෙතබ්බො. භාවනාගුණෙන හි සො දොසානං සමුග්ගානකො භොතීති. සච්ඡිකාතබ්බභාවෙන අනුත්තරභාවො යොජෙතබ්බො. සච්ඡිකිරියානිබ්බත්තො හි තදුත්තරිකරණියාභාවතො අනඤ්ඤසාධාරණතාය අනුත්තරොති. තථා “භාවෙත්වා”ති එතෙන සහ පුබ්බභාගසීලාදීහි සෙක්ඛා සීලසමාධිපඤ්ඤාක්ඛන්ධා දස්සිතා භොතීති. “සච්ඡිකත්වා”ති එතෙන සහ අසඬ්ඛතාය ධාතුයා අසෙක්ඛා සීලසමාධිපඤ්ඤාක්ඛන්ධා දස්සිතා භොතීති.

3. එවං සඬ්ඛෙපෙනෙව සබ්බධම්මගුණෙහි සද්ධම්මං අභිත්ථවිත්වා ඉදානි අරියසංඝං ථොමෙතුං “සුගතස්සා”ති ආදිමාහ. තත්ථ සුගතස්සාති සම්බන්ධනීද්දෙසො. “තස්ස පුත්තාන”න්ති එතෙන සම්බන්ධො. ඔරසානන්ති පුත්තවිසෙසනං. මාරසෙනමථනානන්ති ඔරසපුත්තභාවෙ කාරණනීද්දෙසො තෙන කිලෙසප්පහානමෙව භගවතො ඔරසපුත්තභාවෙ කාරණං අනුජානාතිති දස්සෙති. අට්ඨන්තන්ති ගණනපරිච්ඡේදනීද්දෙසො. තෙන ව සතිපි තෙසං සත්තවිසෙසභාවෙන අනෙකසත්තසහස්සභාවෙ ඉමං ගණනපරිච්ඡේදං නාතිවත්තන්තිති දස්සෙති මග්ගට්ඨප්ලට්ඨභාවානතිවත්තනතො. සමුහන්ති සමුදායනීද්දෙසො. අරියසංඝන්ති ගුණවිසිට්ඨසංභතභාවනීද්දෙසො. තෙන අසතිපි අරියපුග්ගලානං කායසාමග්ගියං අරියසංඝභාවං දස්සෙති දිට්ඨිසීලසාමඤ්ඤෙන සංභතභාවතො.

තත්ථ උරසි භවා ජාතා සංඛද්ධා ව ඔරසා. යථා හි සත්තානං ඔරසපුත්තා අත්තජනාය පිතු සත්තකස්ස දායජ්ජස්ස විසෙසෙන භාගිනො භොතීති, එවමෙනෙපි අරියපුග්ගලා සම්මාසම්බුද්ධස්ස සවනන්තෙ අරියාය ජාතියා ජාතනාය භගවතො සත්තකස්ස විමුක්තිසුඛස්ස අරියධම්මරතනස්ස එකන්තෙන භාගිනොති ඔරසා විය ඔරසා. අප් වා භගවතො ධම්මදෙසනානුභාවෙන අරියභූමිං ඔක්කමමානා ඔක්කන්තා ව අරියසාවකා භගවතො උරෙ වායාමජනිතාහිජාතිතාය නිජ්ජරියායෙන ඔරසපුත්තාති වත්තබ්බතං අරහන්ති. සාවකෙහි පවත්තියමානාපි හි ධම්මදෙසනා “භගවතො ධම්මදෙසනා”ඉවචෙව වුවචති තංමුලකත්තා ලක්ඛණාදිවිසෙසාභාවතො ව.

යදිපි අරියසාවකානං අරියමග්ගාධිගමසමයෙ භගවතො විය තදන්තරායකරණත්ථං දෙවපුත්තමාරො , මාරවාහිනී වා න එකන්තෙන අපසාදෙති, තෙහි පන අපසාදෙනබ්බතාය කාරණෙ විමලීනෙ තෙපි විමලීනා එව නාම භොතීතිති ආහ – “මාරසෙනමථනාන”න්ති. ඉමස්මිං පනත්ථෙ “මාරමාරසෙනමථනාන”න්ති වත්තබ්බතෙ “මාරසෙනමථනාන”න්ති එකදෙසසරුපෙකසෙසො කතොති දට්ඨබ්බං. අප් වා බන්ධාහිසඬ්ඛාරමාරානං විය දෙවපුත්තමාරස්සපි ගුණමාරණෙ සභායභාවුපගමනතො කිලෙසබලකායො “සෙනා”ති වුවචති. යථාහ – “කාමා තෙ පයමා සෙනා”ති ආදි (සු. නි. 438; මහානි. 28, 68, 149). සා ව තෙහි දියඬ්ඛසහස්සහෙදා, අනන්තහෙදා වා කිලෙසවාහිනී සතිධම්මවිවයවිරියසමාදිගුණප්පහරණෙහි ඔධිසො විමලීනා විහතා විද්ධස්සතා වාති මාරසෙනමථනා, අරියසාවකා. එතෙන තෙසං භගවතො අනුජාතපුත්තනං දස්සෙති.

ආරකත්තා කිලෙසෙහි, අනෙයෙ න ඉරියනතො, අයෙ ව ඉරියනතො අරියා නිරුත්තිනෙයෙන. අප් වා සදෙවකෙන ලොකෙන සරණන්ති අරණියතො උපගන්තබ්බතො, උපගතානඤ්ච තදන්තසිද්ධිතො අරියා, අරියානං සඬ්ඛොති අරියසංඝො, අරියො ව සො සඬ්ඛො වාති වා අරියසංඝො, තං අරියසංඝං. භගවතො අපරභාගෙ බුද්ධධම්මරතනානම්පි සමධිගමො සඬ්ඛරතනාධිතොති අස්ස අරියසංඝස්ස බහුපකාරනං දස්සෙතුං ඉධෙව “සිරසා වන්දෙ”ති වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං.

එත්ථ ව “සුගතස්ස ඔරසානං පුත්තාන”න්ති එතෙන අරියසංඝස්ස පහවසම්පදං දස්සෙති, “මාරසෙනමථනාන”න්ති එතෙන පහානසම්පදං සකලසංකිලෙසප්පහානදීපනතො. “අට්ඨන්තම්පි සමුහ”න්ති එතෙන ඤාණසම්පදං මග්ගට්ඨප්ලට්ඨභාවදීපනතො. “අරියසංඝ”න්ති එතෙන පහවසම්පදං දස්සෙති සබ්බසංඝානං අග්ගභාවදීපනතො. අප් වා “සුගතස්ස ඔරසානං පුත්තාන”න්ති අරියසංඝස්ස විසුද්ධනිස්සයභාවදීපනං, “මාරසෙනමථනාන”න්ති සම්මාඋපුඤ්ඤායසාම්චිජ්ජපිපන්තභාවදීපනං, “අට්ඨන්තම්පි සමුහ”න්ති ආහුනෙයාදිභාවදීපනං, “අරියසංඝ”න්ති අනුත්තරපුඤ්ඤාක්ඛන්තභාවදීපනං. තථා “සුගතස්ස ඔරසානං පුත්තාන”න්ති එතෙන අරියසංඝස්ස ලොකුත්තරසරණගමනසබ්භාවං දීපෙති. ලොකුත්තරසරණගමනෙන හි තෙ භගවතො ඔරසපුත්තා ජාතා. “මාරසෙනමථනාන”න්ති එතෙන අභිනිහාරසම්පදාසිද්ධං පුබ්බභාගෙ සම්මාපටිපත්තිං දස්සෙති. කතාහිනීහාරා හි සම්මාපටිපන්නා මාරං මාරපරිසං වා අභිවිජිනන්ති. “අට්ඨන්තම්පි සමුහ”න්ති එතෙන විද්ධස්සවිපක්ඛෙ සෙක්ඛාසෙක්ඛධම්මෙ දස්සෙති පුග්ගලාධිට්ඨානෙන මග්ගඵලධම්මානං පකාසිතත්තා. “අරියසංඝ”න්ති අග්ගදක්ඛිණෙයාභාවං දස්සෙති. සරණගමනඤ්ච සාවකානං සබ්බගුණානං ආදි, සපුබ්බභාගප්පටිපදා සෙක්ඛා සීලක්ඛන්ධාදයො මජ්ඣිකා, අසෙක්ඛා සීලක්ඛන්ධාදයො පරියොසානන්ති ආදිමජ්ඣපරියොසානකලයාණා සඬ්ඛෙපතො සබ්බෙ අරියසංඝගුණා පකාසිතා භොතීති.

4. එවං ගාථාත්තයෙන සඬබ්බෙපතො සකලගුණසංකිත්තනමුඛෙන රතනත්තයස්ස පණාමං කත්වා ඉදානි තංනිපච්චකාරං යථාධිප්පෙන පයොජනෙ පරිණාමෙන්තො “ඉති මෙ”තිආදිමාහ. තත්ථ රතිජනනට්ඨෙන රතනං, බුද්ධධම්මසඬ්ඝා. තෙසඤ්ඤි “ඉතිපි සො භගවා”තිආදිනා යථාභූතගුණ ආවජ්ජෙන්තස්ස අමතාධිගමහෙතුහුතං අනප්පකං පිතිපාමොජ්ජං උප්පජ්ජති. යථාහ –

“යස්මිං, මහානාම, සමයෙ අරියසාවකො තථාගතං අනුස්සරති, නෙවස්ස තස්මිං සමයෙ රාගපරියුට්ඨිතං චිත්තං හොති, න දොස...පෙ.... න මොහපරියුට්ඨිතං චිත්තං හොති, උජුගතමෙවස්ස තස්මිං සමයෙ චිත්තං හොති තථාගතං ආරබ්භ. උජුගතචිත්තො ඛො පන, මහානාම, අරියසාවකො ලහති අත්ථවෙදං, ලහති ධම්මවෙදං, ලහති ධම්මපසංහිතං පාමොජ්ජං, පමුදිතස්ස පිති ජායති”තිආදි (අ. නි. 6.10; 11.11).

චිත්තිකතාදිභාවො වා රතනට්ඨො. චුත්තඤ්ඤෙනං –

“චිත්තිකතං මහග්ගඤ්ඤව, අතුලං දුල්ලභදස්සනං; අනොමසත්තපරිභොගං, රතනං තෙන චුච්චති”ති. (දී. නි. අට්ඨ. 2.33; සං. නි. අට්ඨ. 3.5.223; බු. පා. අට්ඨ. 6.3; සු. නි. අට්ඨ. 1.226);

චිත්තිකතභාවාදයො ච අනඤ්ඤසාධාරණා බුද්ධාදිසු එව ලබ්භන්තිති.

වන්දනාව වන්දනාමයං යථා “දානමයං, සිලමය”න්ති (දී. නි. 3.305; ඉතිවු. 60). වන්දනා වෙන්ථ කායවාචාචිත්තෙහි තිණ්ණං රතනානං ගුණනින්නතා, ථොමනා වා. පුජ්ජභාවඵලනිබ්බත්තනතො පුඤ්ඤං, අත්තනො සත්තානං පුනාතිති වා. සුවිහතන්තරායොති සුට්ඨු විහතන්තරායො. එතෙන අත්තනො පසාදසම්පත්තියා, රතනත්තයස්ස ච බෙත්තභාවසම්පත්තියා තං පුඤ්ඤං අත්ථජ්ජකාසනස්ස උපසානකඋපද්දවානං විහතනෙ සමත්ථන්ති දස්සෙති. හුත්වාති පුබ්බකාලකිරියා. තස්ස “අත්ථං පකාසයිස්සාමි”ති එතෙන සම්බන්ධො. තස්සාති යං රතනත්තයවන්දනාමයං පුඤ්ඤං, තස්ස. ආනුභාවෙනාති බලෙන.

5. එවං රතනත්තයස්ස නිපච්චකාරකරණෙ පයොජනං දස්සෙන්වා ඉදානි යස්සා ධම්මදෙසනාය අත්ථං සංවණ්ණෙතුකාමො, තස්සා තාව ගුණාහිත්ථවනවසෙන උපඤ්ඤාපනත්ථං “එකකදුකාදිපටිමණ්ඩිතස්සා”තිආදිමාහ, එකකාදීනි අඬගානි උපරුපරි වඩ්ඪෙත්වා දෙසිතෙහි සුත්තන්තෙහි පටිමණ්ඩිතස්ස විසිට්ඨස්සාති අත්ථො. එතෙන “අඬගුත්තරො”ති අයං ඉමස්ස ආගමස්ස අත්ථානුගතා සමඤ්ඤාති දස්සෙති. නනු ච එකකාදිවසෙන දෙසිතාති සුත්තාතියෙව ආගමො. කස්ස පන එකකදුකාදීනි පටිමණ්ඩිතභාවොති? සච්චමෙනං පරමත්ථනො, සුත්තාති පන උපාදාය පඤ්ඤත්තො ආගමො. යථෙව හි අත්ථබ්‍යඤ්ජනසමුදායෙ සුත්තන්ති වොහාරො, එවං සුත්තසමුදායෙ ආගමොති වොහාරො. එකකාදීනි අඬගෙහි උපරුපරි උත්තරො අධිකොති අඬගුත්තරො, ආගමීස්සන්ති එත්ථ, එතෙන, එතස්මා වා අත්තත්ථපරත්ථාදයොති ආගමො, ආදිකල්‍යාණාදිගුණසම්පත්තියා උත්තමට්ඨෙන තංතංඅභිපත්තිසම්ථිධිහෙතුතාය පණ්ඩිතෙහි වරිතබ්බතො වරො, ආගමො ච සො වරො ච සෙට්ඨට්ඨෙනාති ආගමවරො, ආගමසම්මතෙහි වා වරොති ආගමවරො. අඬගුත්තරො ච සො ආගමවරො වාති අඬගුත්තරාගමවරො, තස්ස.

පුඬගවා චුච්චන්ති උසභා, අසත්තසනපරිස්සයසහනස්ස පරිපාලනාදිගුණෙහි තංසදිසනාය ධම්මකථිකා එව පුඬගවාති ධම්මකථිකපුඬගවා, තෙසං. හෙතුපමාදිපටිමණ්ඩිතනානාවධදෙසනානායචිත්තතාය විචිත්තපටිභානපනනස්ස. සුමඬගලවිලාසිතිආදිසු (දී. නි. අට්ඨ. 1.ගන්ථාරම්භකථා; ම. නි. අට්ඨ. 1.ගන්ථාරම්භකථා; සං. නි. අට්ඨ. 1.1.ගන්ථාරම්භකථා) පන “බුද්ධානුබුද්ධසංවණ්ණිතස්සා”ති චුත්තං. බුද්ධානඤ්ඤි සච්චජ්ජට්ඨෙවං අනුගම්ම පටිච්ච්ඨසච්චා අග්ගසාවකාදයො අරියා බුද්ධානුබුද්ධා. අයම්පි ආගමො තෙහි අත්ථසංවණ්ණනාවසෙන ගුණසංවණ්ණනාවසෙන ච සංවණ්ණිතො එව. අථ වා බුද්ධා ච අනුබුද්ධා ච බුද්ධානුබුද්ධාති යොජෙත්තබ්බං. සම්මාසම්බුද්ධෙනෙව හි තිණ්ණං පිටකානං අත්ථවණ්ණනාක්කමො භාසිතො, යා “පකිණ්ණකදෙසනා”ති චුච්චති. තතො සඬගායනාදිවසෙනෙව සාවකෙහිති ආවරියා වදන්ති. ඉධ පන “ධම්මකථිකපුඬගවානං විචිත්තපටිභානපනනස්ස”ඉච්චෙව ථොමනා කතා. සංවණ්ණනාසු වායං ආවරියස්ස පකති, යා තංතංසංවණ්ණනාසු ආදිතො තස්ස තස්ස සංවණ්ණෙත්තබ්බස්ස ධම්මස්ස විසෙසගුණකිත්තනෙන ථොමනා. තථා හි සුමඬගලවිලාසිතිපපඤ්චසුදනිසාරත්ථජ්ජකාසනිසු අට්ඨසාලිතිආදිසු ච යථාක්කමං “සද්ධාවහගුණස්ස, පරවාදමථනස්ස, ඤාණජ්ජපහෙදජනනස්ස, තස්ස ගම්භීරඤ්ඤාණෙහි ඔගාල්ලස්ස අභිණ්ණසො නානානායචිත්තස්සා”තිආදිනා ථොමනා කතා.

6. අත්ථො කථියති එතායාති අත්ථකථා, සා එව අට්ඨකථා, ත්ථ-කාරස්ස ට්ඨ-කාරං කත්වා යථා “දුක්ඛස්ස පිළනට්ඨො”ති (පටි. ම. 1.17; 2.8). ආදිකොතිආදිමිති පඨමසඬ්ඝිතියං. ඡළභිඤ්ඤකාය පරමෙන චිත්තවසිභාවෙන සමන්තාගතත්තා ඤානාදිසු පඤ්චවිධවසිතාසබ්භාවතො ච වසිතො, ථෙරා මහාකස්සපාදයො, තෙසං සතෙහි පඤ්චභි. යාති යා අට්ඨකථා. සඬ්භිතාති අත්ථං පකාසෙතුං යුත්තට්ඨානෙ “අයං එතස්ස අත්ථො, අයං එතස්ස අත්ථො”ති

සඬගහෙත්වා වුත්තා. අනුසඬගීතා ව යසත්ථෙරාදීහි පච්ඡාපි දුතියතතියසඬගීතීසු. ඉමිනා අත්තනො සංවණ්ණනාය ආගමනවිසුද්ධිං දස්සෙති.

7. සිහස්ස ලානතො ගහණතො සිහළො, සිහකුමාරො. තංවංසජාතනාය තම්බපණ්ණිදීපෙ ඛත්තියානං, තෙසං නිවාසනාය තම්බපණ්ණිදීපස්ස ව සිහළභාවො වෙදිතබ්බො. ආහතාති ජම්බුදීපතො ආනිතා. අථාති පච්ඡා. අපරභාගෙ හි අසඬකරත්ථං සිහළභාසාය අට්ඨකථා යපිතාති. තෙන සා මූලට්ඨකථා සබ්බසාධාරණා න භොතිති ඉදං අත්ථප්පකාසනං එකන්තෙන කරණියන්ති දස්සෙති. තෙනෙවාහ – “දීපවාසිනමත්ථායා”ති. තත්ථ දීපවාසිනන්ති ජම්බුදීපවාසිනං, දීපවාසිනන්ති වා සිහළදීපවාසිනං අත්ථාය සිහළභාසාය යපිතාති යොජනා.

8. අපනෙත්වානාති කඤ්චුකසදිසං සිහළභාසංඅපනෙත්වාන. තතොති අට්ඨකථාතො. අහන්ති අත්තානං නිද්දිසති. මනොරමං භාසන්ති මාගධභාසං. සා හි සභාවනිරුත්තිභූතා පණ්ඩිතානං මනං රමයතිති. තෙනෙවාහ – “තත්තිනයානුවච්චික”න්ති, පාළිගතියා අනුලොමිකං පාළිවිජයානුවිධායිනින්ති අත්ථො. විගතදොසන්ති අසභාවනිරුත්තිභාසන්තරරහිතං.

9. සමයං අවිලොමෙත්තොති සිද්ධන්තං අවිරොධෙත්තො. එතෙන අත්ථදොසාභාවමාහ. අවිරුද්ධන්තා එව හි ථෙරවාදාපි ඉධ පකාසිසිස්සන්ති. ථෙරවංසදීපානන්ති ථීරෙහි සිලක්ඛන්ධාදීහි සමන්තාගතන්තා ථෙරා , මහාකස්සපාදයො, තෙහි ආගතා ආචරියපරම්පරා ථෙරවංසො. තප්පරියාපන්නා හුත්වා ආගමාධිගමසම්පන්නන්තා පඤ්ඤාපථ්ථොතෙන තස්ස සමුප්පලනතො ථෙරවංසදීපා, මහාවිහාරවාසිනො ථෙරා, තෙසං. විවිධෙහි ආකාරෙහි නිව්ඡියතිති විනිවිජයො, ගණ්ඨිට්ඨානෙසු බිලමද්දනාකාරෙන පවත්තා විමතිවිජෙදකථා. සුට්ඨු නිපුණො සණ්භො විනිවිජයො එතෙසන්ති සුනිපුණුවිනිවිජයා. අථ වා විනිවිජනොතිති විනිවිජයො, යථාචුත්තත්ථවිසයං ඤාණං. සුට්ඨු නිපුණො ඡෙකො විනිවිජයො එතෙසන්ති සුනිපුණුවිනිවිජයා. එතෙන මහාකස්සපාදිත්ථෙරපරම්පරාහතො, තතොයෙව ච අවිපරිතො සණ්භසුඛමො මහාවිහාරවාසිනං විනිවිජයොති තස්ස පමාණභූතතං දස්සෙති.

10. සුජනස්ස වාති ව-සද්දො සම්පිණ්ඩන්තත්ථො. තෙන “න කෙවලං ජම්බුදීපවාසිනංයෙව අත්ථාය, අථ ඛො සාධුජනානං තොසනත්ථඤ්චා”ති දස්සෙති. තෙන ව “තම්බපණ්ණිදීපවාසිනම්පි අත්ථායා”ති අයමත්ථො සිද්ධො භොති උග්ගහණාදිසුකරතාය තෙසම්පි බහුපකාරන්තා. චිරට්ඨිතත්ථන්ති චිරට්ඨිතිඅත්ථං, චිරකාලාවට්ඨානායාති අත්ථො. ඉදඤ්ඤි අත්ථප්පකාසනං අවිපරිතබාඤ්ජනසුනික්ඛෙපස්ස අත්ථසුනිතස්ස ව උපායභාවතො සද්ධම්මස්ස චිරට්ඨිතියා සංවත්තති. චුත්තඤ්ඤෙතං භගවතා –

“ද්වෙමෙ, හික්ඛෙවෙ, ධම්මා සද්ධම්මස්ස ධීතියා අසම්මොසාය අනන්තරධානාය සංවත්තන්ති. කතමෙ ද්වෙ? සුනික්ඛන්තඤ්ච පදබාඤ්ජනං, අත්ථො ව සුනිතො”ති (අ. නි. 2.21).

11-12. යං අත්ථවණ්ණනං කත්ථුකාමො, තස්සා මහන්තන්තං පරිහරිතුං “සාවත්ථිපභූතීන”න්තිආදිමාහ. තෙනාහ – “න ඉධ චිත්ථාරකථං කරිස්සාමි, න තං ඉධ විචාරයිස්සාමි”ති ව. තත්ථ දීසස්සාති දීසනිකායස්ස. මජ්ඣිමනිකායස්ස. “සඬගීතීනං ද්විත්තං යා මෙ අත්ථං වදන්තෙනා”තිපි පායො. තත්ථපි සඬගීතීනං ද්විත්තන්ති දීසමජ්ඣිමනිකායානන්ති අත්ථො ගහෙනබ්බො. මෙති කරණත්ථෙ සාම්ච්චනං, මයාති අත්ථො. සුදන්ති නිපාතමත්තං. හෙට්ඨා දීසස්ස මජ්ඣිමස්ස ව අත්ථං වදන්තෙන සාවත්ථිපභූතීනං නගරානං යා වණ්ණනා කතා, තස්සා චිත්ථාරකථං න ඉධ භියොයා කරිස්සාමිති යොජෙතබ්බං. යාති ව තත්ථ චත්ථුති චිත්ථාරවසෙන චුත්තාති, තෙසම්පි චිත්ථාරකථං න ඉධ භියොයා කරිස්සාමිති සම්බන්ධො.

13. ඉදාති “න ඉධ චිත්ථාරකථං කරිස්සාමි”ති සාමඤ්ඤතො චුත්තස්ස අත්ථස්ස පවරං දස්සෙතුං – “සුත්තානං පනා”තිආදි චුත්තං. සුත්තානං යෙ අත්ථා චත්ථුහි විනා න පකාසන්තිති යොජෙතබ්බං.

14. යං අට්ඨකථං කත්තුකාමො, තදෙකදෙසභාවෙන විසුද්ධිමග්ගො ව ගහෙනබ්බොති කථිකානං උපදෙසං කරොන්තො තත්ථ විචාරිතධම්මෙ උද්දෙසවසෙන දස්සෙති – “සිලකථා”තිආදිනා. තත්ථ සිලකථාති චාරිත්තචාරිත්තාදිවසෙන සිලස්ස චිත්ථාරකථා. ධුතඬම්මාති පිණ්ඩපාතිකඬිගාදයො තෙරස කිලෙසධුතනකධම්මා. කම්මට්ඨානාති සබ්බානීති පාළියං ආගතාති අට්ඨකථාය, අට්ඨකථායං ද්වෙති නිරවසෙසාති යොගකම්මස්ස භාවනාය පවත්තිට්ඨානාති. වරියාවිධානසහිතොති රාගවරිතාදීනං සභාවාදිවිධානෙන සහිතො. ඤානාති චත්තාරි රූපාවචරජ්ඣානාති, සමාපත්තියො වතස්සො ආරූප්පසමාපත්තියො . අට්ඨපි වා පටිලද්ධමත්තාති ඤානාති සමාපජ්ජනවසිභාවප්පත්තියා සමාපත්තියො. ඤානාති වා රූපාරූපාවචරජ්ඣානාති, සමාපත්තියො ඵලසමාපත්තීරොධසමාපත්තියො.

15. ලොකියලොකුත්තරහෙදා ඡ අභිඤ්ඤායො සබ්බා අභිඤ්ඤායො. ඤාණවිභවිගාදිසු ආගතනයෙන එකවිධාදිනා පඤ්ඤාය සංකලෙන්වා සම්පිණ්ඩෙන්වා නිව්ඡයො පඤ්ඤාසඬකලනනිව්ඡයො.

16. පව්වයධම්මානං හෙතුආදීනං පව්වසුප්පන්තධම්මානං හෙතුපව්වයාදිභාවො පව්වයාකාරො, තස්ස දෙසනා පව්වයාකාරදෙසනා, පට්ඨවසමුප්පාදකථාති අත්ථො. සා පන සනවිතිබ්බොගස්ස සුදුක්කරතාය සංඝසුබ්බමා, නිකායන්තරලද්ධිසම්කරරහිතා, එකත්තනායාදිසහිතා ච තත්ථ විචාරිතාති ආහ – “සුපරිසුද්ධනිපුණතාය”ති. පටිසම්භිදාදීසු ආගතනායං අවිස්සජ්ජේත්වාච විචාරිතත්තා අවිමුක්තතත්තිමග්ගා.

17. ඉති පන සබ්බන්ති ඉති-සද්දො පරිසමාපනෙ, පන-සද්දො චචනාලඬිකාරෙ, එතං සබ්බන්ති අත්ථො. ඉධාති ඉම්මස්සා අට්ඨකථාය න විචාරයිස්සාමි පුනරුත්තිභාවතොති අධිප්පායො.

18. ඉදාති තස්සෙව අවිචාරණස්ස එකන්තකාරණං නිද්ධාරෙත්තො “මජ්ඣෙ විසුද්ධිමග්ගො”තිආදිමාහ. තත්ථ “මජ්ඣෙ යත්වා”ති එතෙන මජ්ඣභාවදීපනෙන විසෙසතො චතුත්තං ආගමානං සාධාරණට්ඨකථා විසුද්ධිමග්ගො, න සුමඬිගලවිලාසිනීආදයො විය අසාධාරණට්ඨකථාති දස්සෙති. “විසෙසතො”ති ච ඉදං විනයාභිධම්මානමිපි විසුද්ධිමග්ගො යථාරහං අත්ථවණ්ණනා හොති එවාති කත්වා චුත්තං.

19. ඉච්චෙවාති ඉති එව. තම්පිති විසුද්ධිමග්ගමිපි. එතායාති මනොරථපුරණියා. එත්ථ ච “සිහළදීපං ආහතා”තිආදිනා අත්ථප්පකාසනස්ස නිමිත්තං දස්සෙති, “දීපවාසිනමත්ථාය සුජනස්ස ච තුට්ඨත්ථං චිරට්ඨිතත්ථඤ්ච ධම්මස්සා”ති එතෙන පයොජනං, අපනෙත්වාන තතොහං, සිහළභාස”න්තිආදිනා. “සාවත්ථිපභුතීන”න්තිආදිනා ච කරණප්පකාරං. හෙට්ඨිමනිකායෙසු විසුද්ධිමග්ගෙ ච විචාරිතානං අත්ථානං අවිචාරණමිපි හි ඉධ කරණප්පකාරො එවාති.

ගන්ථාරම්භකථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

1. රූපාදිවග්ගවණ්ණනා

නිදානවණ්ණනා

විභාගවන්තානං සභාවච්ඡාදනං විභාගදස්සනවසෙනෙව භොතිති පටිමං තාව නිපාතසුත්තවසෙන විභාගං දස්සෙතුං “තත්ථ අභිගුත්තරාගමො නාමා”තිආදිමාහ. තත්ථ තත්ථාති “අභිගුත්තරාගමස්ස අත්ථං පකාසයිස්සාමි”ති යදිදං චුත්තං, තස්මිං වචනෙ, “යස්ස අත්ථං පකාසයිස්සාමි”ති පටිඤ්ඤානං, සො අභිගුත්තරාගමො නාම නිපාතසුත්තවසෙන ඵලං විභාගොති අත්ථො. අථ වා තත්ථාති “අභිගුත්තරනිස්සිතං අත්ථ”න්ති එතස්මිං වචනෙ යො අභිගුත්තරාගමො චුත්තො, සො නිපාතසුත්තාදිවසෙන ඵදිසොති අත්ථො.

ඉදානි තං ආදිතො පටියාය සංවණ්ණකාමො අත්තනො සංවණ්ණනාය පටිමමභාසඩ්ඨිතියං නික්ඛිත්තානුක්කමෙන පවත්තභාවදස්සනත්ථං “තස්ස නිපාතෙසු...පෙ.... චුත්තං නිදානමාදි”තිආදිමාහ. තත්ථ යථාපච්චයං තත්ථ තත්ථ දෙසිතත්තා පඤ්ඤත්තත්තා ව විප්පතිණ්ණානං ධම්මවිනයානං සභිගහෙත්වා ගායනං කථනං සඩ්ඨිති. එතෙන තංතංසික්ඛාපදානං සුත්තානාඤ්ඤ ආදිපරියොසානෙසු අත්තරත්තරා ව සම්බන්ධවසෙන යපිතං සඩ්ඨිතිකාරවචනං සභිගහිතං භොති. සඩ්ඨියමානස්ස අත්ථස්ස මහත්තතාය පූජනීයතාය ව මහති සඩ්ඨිති මහාසඩ්ඨිති, පටිමා මහාසඩ්ඨිති පටිමමභාසඩ්ඨිති, තස්සා පවත්තිකාලො පටිමමභාසඩ්ඨිතිකාලො, තස්මිං පටිමමභාසඩ්ඨිතිකාලෙ. නිදදාති දෙසනං දෙසකාලාදිවසෙන අවිදිතං විදිතං කත්වා නිදස්සෙතිති නිදානං. යො ලොකියෙහි උපොග්ගාතොති චුච්චති, ස්වායමෙත්ථ “එවං මෙ සුත”න්තිආදිකො ගත්ථො වෙදිතබ්බො. න “සනිදානාහං, හික්ඛවෙ, ධම්මං දෙසෙමි”තිආදිසු (අ. නි. 3.126) විය අප්ඣාසයාදිදෙසනුප්පත්තිහෙතු. තෙනෙවාහ – “එවං මෙ සුතන්තිආදිකං ආයස්මතා ආනන්දෙන පටිමමභාසඩ්ඨිතිකාලෙ චුත්තං නිදානමාදි”ති.

1. “සා පනෙසා”තිආදිනා බාහිරනිදානෙ වත්තබ්බං අතිදිස්සිත්වා ඉදානි අබ්භන්තරනිදානං ආදිතො පටියාය සංවණ්ණකුං “යං පනෙත”න්ති චුත්තං. තත්ථ යස්මා සංවණ්ණනං කරොන්තෙන සංවණ්ණෙතබ්බෙ ධම්මෙ පදානි පදවිභාගං තදත්ථඤ්ඤ දස්සෙත්වා තතො පරං පිණ්ඩත්ථාදිතිදස්සනවසෙන ව සංවණ්ණනා කාතබ්බා, තස්මා පදානි තාව දස්සෙත්තො “එවන්ති නිපාතපද”න්තිආදිමාහ. තත්ථ පදවිභාගොති පදානං විසෙසො, න පදවිග්ගහො. අථ වා පදානි ව පදවිභාගො ව පදවිභාගො, පදවිග්ගහො ව පදවිභාගො ව පදවිභාගොති වා එකසෙසවසෙන පදපදවිග්ගහා පදවිභාගසද්දෙන චුත්තාති වෙදිතබ්බං. තත්ථ පදවිග්ගහො “ජෙතස්ස වනං ජෙතවන”න්තිආදිනා සමාසපදෙසු දට්ඨබ්බො.

අත්ථතොති පදත්ථතො. තං පන පදත්ථං අත්ථුද්ධාරක්කමෙන පටිමං එවං-සද්දස්ස දස්සෙත්තො “එවං-සද්දො තාවා”තිආදිමාහ. අවධාරණාදිති එත්ථ ආදි-සද්දෙන ඉදමත්ථපුච්ඡාපරිමාණාදිඅත්ථානං සභිගහො දට්ඨබ්බො. තථා හි “එවංගතානි පුට්ඨිප්පායතනානි, එවමාදිති”තිආදිසු ඉදං-සද්දස්ස අත්ථෙ එවං-සද්දො. ගත-සද්දො හි පකාරපරියායො, තථා විධාකාර-සද්දා ව. තථා හි විධසුත්තගතසද්දෙ ලොකියා පකාරත්ථෙ වදන්ති. “එවං සු තෙ සුත්තානා සුවිලිත්තා කප්පිතකෙසමස්ස ආමුක්කමණ්ණකුණ්ඩලාහරණා ඔදානවත්ථවසනා පඤ්ඤාති කාමගුණෙහි සමප්පිතා සමභිභූතා පරිවාරෙන්ති සෙයාථාපි ත්වං එතරහි සාවරියකොති. නො හිදං, හො ගොතමා”තිආදිසු (දී. නි. 1.286) පුච්ඡායං. “එවං ලභුපරිවත්තං (අ. නි. 1.48), එවමාසුපරියන්තො”ති (දී. නි. 1.244; පාරා. 12) ව ආදිසු පරිමාණෙ.

නනු ව “එවං සු තෙ සුත්තානා සුවිලිත්තා එවමාසුපරියන්තො”ති එත්ථ එවං-සද්දෙන පුච්ඡනාකාරපරිමාණාකාරානං චුත්තත්තා ආකාරත්ථො එව එවං-සද්දොති? න, විසෙසසබ්භාවතො. ආකාරමත්තවචකො හි එවං-සද්දො ආකාරත්ථොති අධිප්පෙතො යථා “එවං බ්‍යාබො”තිආදිසු (ම. නි. 1.234; පාවි. 417; චූළව. 65), න පන ආකාරවිසෙසවාචකො. එවඤ්ඤ කත්වා “එවං ජාතෙන මව්වෙනා”තිආදිති (ධ. ප. 53) උපමාදිඋදාහරණානි උපපන්නානි භොන්ති. තථා හි “යථා හි...පෙ.... බහු”න්ති (ධ. ප. 53) එත්ථ පුප්ඵරාසිට්ඨානියතො මනුස්සපපත්තිසප්පුරිසුපනිස්සයසද්ධම්මස්සවනයොනියොමනසිකාරභොගසම්පත්ති-ආදිදානාදිපුඤ්ඤකිරියාහෙතුසමුදායතො සොභාසුගන්ධනාදිගුණයොගතො මාලාගුණසද්ධියො පහුතා පුඤ්ඤකිරියා මරිතබ්බසභාවතාය මව්වෙන සත්තෙන කත්තබ්බාති ජොතිත්තතා පුප්ඵරාසිමාලාගුණාව උපමා. තෙසං උපමාකාරො යථා-සද්දෙන අනියමතො චුත්තොති “එවං-සද්දො උපමාකාරනිගමනත්ථො”ති වත්තුං යුත්තං, සො පන උපමාකාරො නියමියමානො අත්ථතො උපමාව භොතිති ආහ – “උපමායං ආගතො”ති. තථා “එවං ඉමිනා ආකාරෙන අභික්කමිතබ්බ”න්තිආදිනා උපදිසියමානාය සමණසාරූප්පාය ආකප්පසම්පත්තියා යො තත්ථ උපදිසනාකාරො, සො අත්ථතො උපදෙසො එවාති චුත්තං – “එවං තෙ...පෙ.... උපදෙසෙ”ති. තථා එවමෙතං හගවා, එවමෙතං සුගතාති එත්ථ හගවතා යථාචුත්තමත්ථං අවිපරිතතො ජානන්තෙහි කතං තත්ථ සංවිප්පමානගුණානං පකාරෙහි හංසනං උදග්ගතාකරණං සම්පහංසනං, යො තත්ථ සම්පහංසනාකාරොති යොජෙතබ්බං.

එවමෙවං පනායන්ති එත්ථ ගරහණාකාරොති යොජෙතබ්බං, සො ව ගරහණාකාරො “වසලි”තිආදිබ්‍රංසනසද්දසන්නිධානතො ඉධ එවං-සද්දෙන පකාසිතොති විඤ්ඤායති. යථා වෙන්ථ, එවං උපමාකාරාදයොපි උපමාදිවසෙන චුත්තානං පුප්ඵරාසිආදිසද්දානං සන්නිධානතොති දට්ඨබ්බං. එවං, හන්තෙති

බොහෝදිසු පන ධම්මස්ස සාධුකං සවනමනසිකාරොන නියොජ්ඣෙති භික්ඛුහි අත්තනො තත්ථ ධීතභාවස්ස පටිජානනවසෙන චුත්තත්තා එත්ථ එවං-සද්දො වචනසම්පට්ච්ඡනත්ථො චුත්තො, තෙන “එවං, හන්තෙ, සාධු හන්තෙ, සුට්ඨු හන්තෙ”ති චුත්තං හොති. එවඤ්ච වදෙහීති “යථාහං වදාමි, එවං සමණං ආනන්දං වදෙහී”ති වදනාකාරො ඉදාති වත්තබ්බො එවං-සද්දෙන නිදස්සියතීති නිදස්සනත්ථො චුත්තො. එවං නොති එත්ථාපි තෙසං යථාචුත්තධම්මානං අභිතදුක්ඛාවහභාවෙ සන්තිට්ඨානප්පනනත්ථං අනුමතිග්ගහණවසෙන “නො වා, කථං වො එත්ථ හොති”ති පුච්ඡාය කතාය “එවං නො එත්ථ හොති”ති චුත්තත්තා තදාකාරසන්තිට්ඨානං එවං-සද්දෙන විභාවිතන්ති විඤ්ඤායති. සො පන තෙසං ධම්මානං අභිතාය දුක්ඛාය සංවත්තනාකාරො නියමියමානො අවධාරණත්ථො හොතීති ආහ – “එවං නො එත්ථ හොතීතිආදීසු අවධාරණෙ”ති.

නානානයනිපුණන්ති එකත්තනානත්තඅබ්‍යාපාරඑවංධම්මතාසඬ්ඛානා, නන්දියාවට්ටනිපුක්ඛලසීහවික්කිළිතඅඬ්ඤාසදිසාලොචනසඬ්ඛානා වා ආධාරාදිභෙදවසෙන නානාවිධා නයා නානානයා. නයා වා පාළිගතියො, තා ව පඤ්ඤත්තිආදිවසෙන සංකිලෙසභාගියාදිලොකියාදිතදුභයවොම්ස්සකතාදිවසෙන කුසලාදිවසෙන බන්ධාදිවසෙන සඬ්ගභාදිවසෙන සමයවිමුත්තාදිවසෙන පධානාදිවසෙන කුසලමූලාදිවසෙන තිකපට්ඨානාදිවසෙන ව නානප්පකාරාති නානානයා, තෙහි නිපුණං සණ්ඨං සුබ්බමන්ති නානානයනිපුණං. ආසයොව අප්ඤ්ඤාසයො, තෙ ව සස්සතාදිභෙදෙන තත්ථ ව අප්පරජක්ඛතාදිභෙදෙන ව අනෙකෙ, අත්තප්ඤ්ඤාසයාදයො එව වා සමුට්ඨානං උප්පත්තිහෙතු එතස්සාති අනෙකප්ඤ්ඤාසයසමුට්ඨානං. අත්ථබ්‍යඤ්ජනසම්පන්නන්ති අත්ථබ්‍යඤ්ජනපරිපුණ්ණං උපනෙතබ්බභාවතො. සඬ්කාසනපකාසනවිවරණවිහජනඋත්තානිකරණපඤ්ඤත්තිවසෙන ඡහි අත්ථපදෙහි අක්ඛරපදබ්‍යඤ්ජනාකාරනිරුත්තිනිද්දෙසවසෙන ඡහි බ්‍යඤ්ජනපදෙහි ව සමන්තාගතන්ති වා අත්ථො දට්ඨබ්බො.

විවිධපාටිභාරියන්ති එත්ථ පාටිභාරියපදස්ස වචනත්ථං “පටිපක්ඛරණතො රාගාදිකිලෙසාපනයනතො ව පාටිභාරිය”න්ති වදන්ති. භගවතො පන පටිපක්ඛා රාගාදයො න සන්ති, යෙ හරිතබ්බො. පුට්ඨජනානම්පි විගතූපක්කිලෙසෙ අට්ඨගුණසමන්තාගතෙ චිත්තෙ හතපටිපක්ඛෙ ඉද්ධිවිධං පවත්ති, තස්මා තත්ථ පවත්තවොහාරොන ව න සක්කා ඉධ “පාටිභාරිය”න්ති වත්ථුං. සවෙ පන මහාකාරුණිකස්ස භගවතො වෙනෙය්‍යගතා ව කිලෙසා පටිපක්ඛා, තෙසං හරණතො “පාටිභාරිය”න්ති චුත්තං, එවං සති යුත්තමෙන. අථ වා භගවතො ව සාසනස්ස ව පටිපක්ඛා තිත්ථියා, තෙසං හරණතො පාටිභාරියං. තෙ හි දිට්ඨිහරණවසෙන ව දිට්ඨිප්පකාසනෙ අසමත්ථාවොන ව ඉද්ධිආදෙසනානුසාසනිහි හරිතා අපනිතා හොන්ති. “පටි”ති වා අයං සද්දො “පච්ඡා”ති එතස්ස අත්ථං බොධෙති “තස්මිං පටිපට්ඨමිහි, අඤ්ඤො ආගඤ්ඡි බ්‍රාහ්මණො”තිආදීසු (සු. නි. 985; වුළුති. පාරායනවග්ගො, වත්ථුගාථා 4) විය, තස්මා සමාහිතෙ චිත්තෙ විගතූපක්කිලෙසෙ කතකිව්වෙන පච්ඡා හරිතබ්බං පවත්තෙතබ්බන්ති පටිභාරියං, අත්තනො වා උපක්කිලෙසෙසු වතුත්ථප්ඤ්ඤානමග්ගෙහි හරිතෙසු පච්ඡා හරණං පටිභාරියං, ඉද්ධිආදෙසනානුසාසනියො ව විගතූපක්කිලෙසෙන කතකිව්වෙන ව සත්තහිතත්ථං පුන පවත්තෙතබ්බො, හරිතෙසු ව අත්තනො උපක්කිලෙසෙසු පරසත්තානං උපක්කිලෙසහරණානි හොන්තිති පටිභාරියානි භවන්ති. පටිභාරියමෙව පාටිභාරියං, පටිභාරියෙ වා ඉද්ධිආදෙසනානුසාසනිසමුදායෙ භවං එකමෙකං පාටිභාරියන්ති චුච්චති. පටිභාරියං වා වතුත්ථප්ඤ්ඤානං මග්ගො ව පටිපක්ඛරණතො, තත්ථ ජාතං, තස්මිං වා නිමිත්තභූතෙ, තතො වා ආගතන්ති පාටිභාරියං. තස්ස පන ඉද්ධිආදිභෙදෙන විසයභෙදෙන ව බහුවිධස්ස භගවතො දෙසනායං ලබ්භමානත්තා ආහ – “විවිධපාටිභාරිය”න්ති.

න අඤ්ඤාපාති භගවතො සම්මුඛා සුතාකාරතො න අඤ්ඤාපාති අත්ථො, න පන භගවතො දෙසිතාකාරතො. අචිත්තෙය්‍යානුභාවා හි භගවතො දෙසනා. එවඤ්ච කත්ථා “සබ්බජ්ජකාරොන කො සමත්ථො විඤ්ඤාතු”න්ති ඉදං වචනං සමත්ථිකං භවති, ධාරණබලදස්සනඤ්ච න විරුජ්ඣති සුතාකාරාචරුජ්ඣානස්ස අධිප්පෙතත්තා. න හෙත්ථ අත්ථන්තරතාපරිභාරො ද්විත්තං අත්ථානං එකවිසයත්තා, ඉතරථා ථෙරො භගවතො දෙසනාය සබ්බථා පටිග්ගහණෙ සමත්ථො අසමත්ථො වාති ආපජ්ජෙය්‍යාති.

“යො පරො න හොති, සො අත්තා”ති එවං චුත්තාය නියකප්ඤ්ඤාත්තසඬ්ඛානාය සසන්තතියං වත්තනතො තිව්ධොපි මෙ-සද්දො කිඤ්චාපි එකස්මිංයෙව අත්ථෙ දිස්සති, කරණසම්පදානසාමිනිද්දෙසවසෙන පන විජ්ජමානභෙදං සන්ධායාහ – “මෙ-සද්දො තීසු අත්ථෙසු දිස්සති”ති.

කිඤ්චාපි උපසග්ගො කිරියං විසෙසෙති, ජොතකභාවතො පන සතිපි තස්මිං සුත-සද්දො එව තං තමත්ථං වදන්ති අනුපසග්ගස්ස සුත-සද්දස්ස අත්ථුද්ධාරෙ සඋපසග්ගස්ස ගහණං න විරුජ්ඣතිති දස්සෙන්නො “සඋපසග්ගො ව අනුපසග්ගො වා”ති ආහ. අස්සාති සුතසද්දස්ස. කම්මභාවසාධනානි ඉධ සුතසද්දෙ සම්භවන්තිති චුත්තං – “උපධාරිතන්ති වා උපධාරණන්ති වා අත්ථො”ති. මයාති අත්ථෙ සතීති යදා මෙ-සද්දස්ස කත්තුවසෙන කරණනිද්දෙසො, තදාති අත්ථො. මමාති අත්ථෙ සතීති යදා සම්බන්ධවසෙන සාමිනිද්දෙසො, තදා.

සුතසද්දසන්තිට්ඨානෙ පයුත්තෙන එවං-සද්දෙන සවනකිරියාජොතකෙන භවිතබ්බන්ති චුත්තං – “එවන්ති සොතවිඤ්ඤාණාදිවිඤ්ඤාණකිව්වනිදස්සන”න්ති. ආදි-සද්දෙන සම්පට්ච්ඡනාදිනං සොතද්ධාරිකවිඤ්ඤාණානං තදභිනිහටානඤ්ච මනොද්ධාරිකවිඤ්ඤාණානං ගහණං වෙදිතබ්බං. සබ්බෙසම්පි වාක්‍යානං එවකාරත්ථසහිතත්තා

“සුත” න්ති එතස්ස සුතමෙවාති අයමත්ථො ලබ්භතීති ආහ – “අස්සවනභාවප්පටික්ඛෙපතො” ති. එතෙන අවධාරණෙන නියාමනං දස්සෙති. යථා ව සුතං සුතමෙවාති නියාමෙනබ්බං, තං සම්මා සුතං හොතීති ආහ – “අනුනාධිකාවිපරිතග්ගහණනිදස්සන” න්ති. අථ වා සද්දන්තරත්ථාපොහනවසෙන සද්දො අත්ථං වදන්ති සුතන්ති අස්සුතං න හොතීති අයමෙනස්ස අත්ථොති වුත්තං – “අස්සවනභාවප්පටික්ඛෙපතො” ති. ඉමිනා දිට්ඨාදිවිනිවත්තනං කරොති. ඉදං වුත්තං හොති – න ඉදං මයා දිට්ඨං, න සයම්භුඤාණෙන සවිජ්ඣානං, අථ බො සුතං, තඤ්ච සම්මදෙවති. තෙනෙවාහ – “අනුනාධිකාවිපරිතග්ගහණනිදස්සන” න්ති. අවධාරණත්ථො වා එවං-සද්දෙ අයමත්ථයොජනා – “කරියති” ති තදපෙක්ඛස්ස සුත-සද්දස්ස අයමත්ථො වුත්තො “අස්සවනභාවප්පටික්ඛෙපතො” ති. තෙනෙවාහ – “අනුනාධිකාවිපරිතග්ගහණනිදස්සන” න්ති. සචන-සද්දො චෙත්ථ කම්මත්ථො චෙදිතබ්බො “සුයාති” ති.

එවං සචනහෙතුසචනවිසෙසවසෙන පදත්තයස්ස එකෙන පකාරෙන අත්ථයොජනං දස්සෙත්වා ඉදාති පකාරන්තරෙහි තං දස්සෙතුං – “තථා එව” න්තිආදි වුත්තං. තත්ථ තස්සාති යා සා හගවතො සම්මුඛා ධම්මස්සවනාකාරෙන පචත්තා මනොද්වාරවිඤ්ඤාණවිථි, තස්සා. සා හි නානප්පකාරෙන ආරම්මණෙ පචත්තිතුං සමත්ථා. තථා ව වුත්තං – “සොතද්වාරානුසාරෙන” ති. නානප්පකාරෙනාති වක්ඛමානානං අනෙකවිභිතානං බ්‍යඤ්ජනත්ථග්ගහණානං නානාකාරෙන. එතෙන ඉමිස්සා යොජනාය ආකාරත්ථො එවං-සද්දො ගහිතොති දීපෙති. පචත්තිභාවප්පකාසනන්ති පචත්තියා අත්ථිභාවප්පකාසනං. සුතන්ති ධම්මප්පකාසනන්ති යස්මිං ආරම්මණෙ වුත්තප්පකාරා විඤ්ඤාණවිථි නානප්පකාරෙන පචත්තා, තස්ස ධම්මත්තා වුත්තං, න සුතසද්දස්ස ධම්මත්ථත්තා. වුත්තස්සෙචත්ථස්ස පාකට්ඨකරණං “අයඤ්භෙත්ථා” තිආදි. තත්ථ විඤ්ඤාණවිථියාති කරණත්ථො කරණචචනං, මයාති කත්තුඅත්ථො.

එවන්ති නිද්දිසිතබ්බප්පකාසනන්ති නිදස්සනත්ථං එවං-සද්දං ගහෙත්වා වුත්තං නිදස්සෙතබ්බස්ස නිදස්සිතබ්බත්තාභාවාභාවතො . තෙන එවං-සද්දෙන සකලමිපි සුත්තං පච්චාමට්ඨන්ති දස්සෙති. සුතසද්දස්ස කිරියාසද්දත්තා සචනකිරියාය ව සාධාරණවිඤ්ඤාණප්පබන්ධප්පටිබ්බත්තා තත්ථ ව පුග්ගලචොභාරොති වුත්තං – “සුතන්ති පුග්ගලකිවචප්පකාසන” න්ති. න හි පුග්ගලචොභාරරහිතෙ ධම්මප්පබන්ධෙ සචනකිරියා ලබ්භතීති.

යස්ස චිත්තසන්තානස්සාතිආදිපි ආකාරත්ථමෙව එවං-සද්දං ගහෙත්වා පුරිමයොජනාය අඤ්ඤා අත්ථයොජනං දස්සෙතුං වුත්තං. තත්ථ ආකාරපඤ්ඤත්තිති උපාදාපඤ්ඤත්ති එව ධම්මානං පචත්තිආකාරඋපාදානවසෙන තථා වුත්තා. සුතන්ති විසයනිද්දෙසොති සොතබ්බහුතො ධම්මො සචනකිරියාකත්තුපුග්ගලස්ස සචනකිරියාවසෙන පචත්තිට්ඨානන්ති කත්වා වුත්තං. චිත්තසන්තානවිනිමුත්තස්ස පරමත්ථතො කස්සචි කත්තුඅභාවෙපි සද්දචොභාරෙන බුද්ධිපරිකප්පිතහෙදවචනිච්ඡාය චිත්තසන්තානතො අඤ්ඤං විය තංසමඛිගිං කත්වා වුත්තං – “චිත්තසන්තානෙන තංසමඛිගිනො” ති. සචනකිරියාවිසයොපි සොතබ්බධම්මො සචනකිරියාවසෙන පචත්තචිත්තසන්තානස්ස ඉධ පරමත්ථතො කත්තුභාවතො, සචනවසෙන චිත්තපචත්තියා එව වා සචනකිරියාභාවතො තංකිරියාකත්තු ව විසයො හොතීති කත්වා වුත්තං – “තංසමඛිගිනො කත්තුචිසයෙ” ති. සුතාකාරස්ස ව ථෙරස්ස සම්මානිවිජ්ඣනාවතො ආහ – “ගහණසන්තිට්ඨාන” න්ති. එතෙන වා අවධාරණත්ථං එවං-සද්දං ගහෙත්වා අයමත්ථයොජනා කතාති දට්ඨබ්බං.

පුබ්බෙ සුතානං නානාවිභිතානං සුත්තසඬ්ඛානානං අත්ථබ්‍යඤ්ජනානං උපධාරිතරූපස්ස ආකාරස්ස නිදස්සනස්ස, අවධාරණස්ස වා පකාසනසභාවො එවං-සද්දොති තදාකාරාදිඋපධාරණස්ස පුග්ගලපඤ්ඤත්තියා උපාදානභූතධම්මප්පබන්ධබ්‍යාපාරතාය වුත්තං – “එවන්ති පුග්ගලකිවචනිද්දෙසො” ති. සචනකිරියා පන පුග්ගලවාදිනොපි විඤ්ඤාණනිරපෙක්ඛා නත්ථිති විසෙසතො විඤ්ඤාණබ්‍යාපාරොති ආහ – “සුතන්ති විඤ්ඤාණකිවචනිද්දෙසො” ති. මෙති සද්දප්පචත්තියා එකත්තෙනෙව සත්තවිසයත්තා විඤ්ඤාණකිවචස්ස ව තත්ථොච සමොදහිතබ්බතො “මෙති උභයකිවචසුත්තපුග්ගලනිද්දෙසො” ති වුත්තං. අවිජ්ජමානපඤ්ඤත්තිවිජ්ජමානපඤ්ඤත්තිසභාවා යථාක්කමං එවංසද්දසුතසද්දානං අත්ථාති තෙ තථාරූපපඤ්ඤත්තිඋපාදානබ්‍යාපාරභාවෙන දස්සෙත්තො ආහ – “එවන්ති පුග්ගලකිවචනිද්දෙසො, සුතන්ති විඤ්ඤාණකිවචනිද්දෙසො” ති. එත්ථ ව කරණකිරියාකත්තුකම්මවිසෙසප්පකාසනවසෙන පුග්ගලබ්‍යාපාරවිසයපුග්ගලබ්‍යාපාරනිදස්සනවසෙන ගහණාකාරග්ගහකතබ්බිසයවිසෙසනිද්දෙසවසෙන කත්තුකරණබ්‍යාපාරකත්තුනිද්දෙසවසෙන ව දුතියාදයො චතස්සො අත්ථයොජනා දස්සිතාති දට්ඨබ්බං.

සබ්බස්සපි සද්දාධිගමනියස්ස අත්ථස්ස පඤ්ඤත්තිමුඛෙනෙව පටිපජ්ජිතබ්බත්තා සබ්බපඤ්ඤත්තිනඤ්ච විජ්ජමානාදිවසෙන ඡසු පඤ්ඤත්තිහෙදෙසු අන්තොගධත්තා තෙසු “එව” න්තිආදිනං පඤ්ඤත්තිනං සරූපං නිද්ධාරෙත්තො ආහ – “එවන්ති ව මෙති වා” තිආදි. තත්ථ එවන්ති ව මෙති ව වුච්චමානස්සත්ථස්ස ආකාරාදිනො ධම්මානං අසල්ලක්ඛණභාවතො අවිජ්ජමානපඤ්ඤත්තිභාවොති ආහ – “සච්චිකට්ඨපරමත්ථවසෙන අවිජ්ජමානපඤ්ඤත්ති” ති. තත්ථ සච්චිකට්ඨපරමත්ථවසෙනාති භූතත්ථඋත්තමත්ථවසෙන. ඉදං වුත්තං හොති – යො මායාමරිච්ආදයො විය අභූතත්ථො, අනුස්සවාදීහි ගහෙතබ්බො විය අනුත්තමත්ථො ව න හොති, සො රූපසද්දාදිසභාවො, රූප්පනානුභවනාදිසභාවො වා අත්ථො සච්චිකට්ඨො පරමත්ථො වාති වුච්චති, න තථා “එවං මෙ” තිපදානං අත්ථොති. එතමෙචත්ථං පාකට්ඨකරං කාතුං “කිඤ්භෙත්ථ ක” න්තිආදි වුත්තං. සුතන්ති පන සද්දායතනං සන්ධායාහ – “විජ්ජමානපඤ්ඤත්ති” ති. තෙනෙව හි “යඤ්භි තං එත්ථ සොතෙන උපලද්ධ” න්ති වුත්තං. “සොතද්වාරානුසාරෙන උපලද්ධ” න්ති පන වුත්තෙ අත්ථබ්‍යඤ්ජනාදි සබ්බං ලබ්භති. තං තං උපාදාය චිත්තබ්බතොති

සෞභාග්‍යානුකූලව මෙම උපදාය තෙසං උපධාරිකාකාරාදීනො පච්චාමසනවසෙන එවන්ති, සසන්තතිපරියාපන්නෙ ඛන්ධෙ උපදාය මෙති චන්තබ්බන්තාති අත්ථො. දිට්ඨාදිසභාවරහිනෙ සද්දායනනෙ පචන්තමානොපි සුතචොභාරො “දුතියං තතියං”න්තිආදිකො විය පටිමාදීනි දිට්ඨමුත්තිඤ්ඤානෙ අපෙක්ඛිතවා පචන්තොති ආහ – “දිට්ඨාදීනි උපනිධාය චන්තබ්බන්තො”ති. අස්සුතං න භොතිති හි සුතන්ති පකාසිතො අයමත්ථොති.

අත්තනා පටිච්ඡේදා සුත්තස්ස පකාරවිසෙසා එවන්ති ථෙරොන පච්චාමට්ඨාති ආහ – “අසම්මොහං දීපෙති”ති. නානප්පකාරප්පට්චෙධසමත්ථො භොතිති එතෙන චක්ඛමානස්ස සුත්තස්ස නානප්පකාරතං දුප්පට්චිජ්ඣිතඤ්ඤා දස්සෙති. සුතස්ස අසම්මොහං දීපෙතිති සුතාකාරස්ස යථාචරො දස්සියමානන්තා වුත්තං. අසම්මොහෙනාති සම්මොහාභාවෙන, පඤ්ඤාය එව වා සචනකාලසම්භූතාය තදුත්තරිකාලපඤ්ඤාසිද්ධි. එවං අසම්මොහෙනාති එත්ථාපි චන්තබ්බං. බ්‍යාඤ්ජනානං පටිච්ජ්ඣිතබ්බො ආකාරො නාතිගම්භීරො, යථාසුතධාරණමෙව තත්ථ කරණියන්ති සතියා බ්‍යාපාරො අධිකො, පඤ්ඤා තත්ථ ගුණිභූතාති වුත්තං – “පඤ්ඤාපුබ්බධිගමායා”තිආදි “පඤ්ඤාය පුබ්බධිගමා”ති කත්වා. පුබ්බධිගමනා චෙත්ථ පධානභාවො “මනොපුබ්බධිගමා”තිආදිසු (ධ. ප. 1, 2) විය, පුබ්බධිගමනාය වා චක්ඛුච්ඤ්ඤාණාදිසු ආවජ්ජනාදීනං විය අප්පධානන්තෙ පඤ්ඤා පුබ්බධිගමා එතිස්සාති අයම්පි අත්ථො යුජ්ජති, එවං සතිපුබ්බධිගමායාති එත්ථාපි වුත්තනායානුසාරෙන යථාසම්භවමත්ථො චෙදිතබ්බො. අත්ථබ්‍යාඤ්ජනසම්පන්නස්සාති අත්ථබ්‍යාඤ්ජනපරිපුණ්ණස්ස, සඬකාසනප්පකාසනවිචරණවිභජනඋත්තාතිකරණපඤ්ඤාත්තිවසෙන ඡති අත්ථපදෙහි අක්ඛරපදබ්‍යාඤ්ජනාකාරනිරුත්තිනිද්දෙසවසෙන ඡති බ්‍යාඤ්ජනපදෙහි ව සමන්තාගතස්සාති වා අත්ථො දට්ඨබ්බො.

යොනිසොමනසිකාරං දීපෙති එවං-සද්දෙන වුවිචමානානං ආකාරනිදස්සනාවධාරණත්ථානං අවිපරිතසද්ධම්මවිසයන්තාති අධිප්පායො. අවික්ඛෙපං දීපෙතිති “චිත්තපරියාදානං කත්ථ භාසිත”න්තිආදිපුච්ඡාවසෙ පකරණප්පත්තස්ස චක්ඛමානස්ස සුත්තස්ස සචනං සමාධානමත්තරෙන න සම්භවතිති කත්වා වුත්තං. වික්ඛිත්තචිත්තස්සාතිආදි තස්සෙවත්ථස්ස සමත්ථනවසෙන වුත්තං. සබ්බසම්පත්තියාති අත්ථබ්‍යාඤ්ජනදෙසකප්පයොජනාදිසම්පත්තියා. අවිපරිතසද්ධම්මවිසයෙහි විය ආකාරනිදස්සනාවධාරණත්ථෙහි යොනිසොමනසිකාරස්ස, සද්ධම්මස්සවනෙන විය ව අවික්ඛෙපස්ස යථා යොනිසොමනසිකාරෙන ඵලභූතෙන අත්තසම්මාපණිධිපුබ්බෙකතපුඤ්ඤානානං සිද්ධි වුත්තා තදවිනාභාවතො. එවං අවික්ඛෙපෙන ඵලභූතෙන කාරණභූතානං සද්ධම්මස්සවනසප්පුරිසුපනිස්සයානං සිද්ධි දස්සෙතබ්බො සියා අස්සුතවතො සප්පුරිසුපනිස්සයරහිතස්ස ව තදභාවතො. න හි වික්ඛිත්තචිත්තොතිආදිනා සමත්ථනවචනෙන පන අවික්ඛෙපෙන කාරණභූතෙන සප්පුරිසුපනිස්සයෙන ව ඵලභූතස්ස සද්ධම්මස්සවනස්ස සිද්ධි දස්සිතා. අයං පනෙත්ථ අධිප්පායො යුත්තො සියා, සද්ධම්මස්සවනසප්පුරිසුපනිස්සයා න එකන්තෙන අවික්ඛෙපස්ස කාරණං බාහිරිධිගත්තා, අවික්ඛෙපො පන සප්පුරිසුපනිස්සයො විය සද්ධම්මස්සවනස්ස එකන්තකාරණන්ති. එවම්පි අවික්ඛෙපෙන සප්පුරිසුපනිස්සයසිද්ධිචොතනා න සමත්ථිතාව. නො න සමත්ථිතා වික්ඛිත්තචිත්තානං සප්පුරිසුපනිස්සයනාභාවස්ස අත්ථසිද්ධන්තා. එත්ථ ව පුරිමං ඵලෙන කාරණස්ස සිද්ධිදස්සනං නදීපුරෙන විය උපරි වුවිධිසබ්භාවස්ස, දුතියං කාරණෙන ඵලස්ස සිද්ධිදස්සනං දට්ඨබ්බං එකන්තවස්සිතා විය මෙසවුට්ඨානෙන වුවිධිප්පචන්තියා.

භගවතො චචනස්ස අත්ථබ්‍යාඤ්ජනප්පහෙදපරිච්ඡෙදවසෙන සකලසාසනසම්පත්තිඔගාහනාකාරො නිරවසෙසපරහිතපාරිපුරිතාකාරණන්ති වුත්තං – “එවං හද්දකො ආකාරො”ති. යස්මා න භොතිති සම්බන්ධො. පච්ඡිමචක්කද්වයසම්පත්තින්ති අත්තසම්මාපණිධිපුබ්බෙකතපුඤ්ඤාසඬබ්‍යාතගුණද්වයං. අපරාපරං වුත්තියා චෙත්ථ චක්කභාවො, වරන්ති එතෙහි සත්තා සම්පත්තිභවෙසුති වා. යෙ සන්ධාය වුත්තං – “චන්තාරිමානි, හික්ඛෙවෙ, චක්කානි, යෙහි සමන්තාගතානං දෙවමනුස්සානං චතුචක්කං චන්තති”තිආදි (අ. නි. 4.31). පුරිමපච්ඡිමභාවො චෙත්ථ දෙසනාක්කමවසෙන දට්ඨබ්බො. පච්ඡිමචක්කද්වයසිද්ධියාති පච්ඡිමචක්කද්වයස්ස අත්ථිතාය. සම්මාපණිහිතන්තො පුබ්බෙ ව කතපුඤ්ඤො සුද්ධාසයො භොති තදසිද්ධිභෙතුනං කිලෙසානං දුරිභාවතොති ආහ – “ආසයසුද්ධි සිද්ධා භොති”ති. තථා හි වුත්තං – “සම්මාපණිහිතං චිත්තං, සෙය්‍යසො නං තතො කරෙ”ති (ධ. ප. 43), “කතපුඤ්ඤොසි ත්ථං, ආනන්ද, පධානමනුසුඤ්ජ, බිජ්ජං භොතිසි අනාසවො”ති (දී. නි. 2.207) ව. තෙනෙචාහ – “ආසයසුද්ධියා අධිගමබ්‍යත්තිසිද්ධි”ති. පයොගසුද්ධියාති යොනිසොමනසිකාරපුබ්බධිගමස්ස ධම්මස්සවනප්පයොගස්ස විසදභාවෙන. තථා චාහ – “ආගමබ්‍යත්තිසිද්ධි”ති, සබ්බස්ස වා කායවච්ඡයොගස්ස නිද්දොසභාවෙන. පරිසුද්ධකායවච්ඡයොගො හි විජ්ජපිසාරාභාවතො අවික්ඛිත්තචිත්තො පරියන්තියං විසාරදො භොතිති.

නානප්පකාරප්පට්චෙධදීපකෙතාතිආදිනා අත්ථබ්‍යාඤ්ජනෙසු ථෙරස්ස එවං-සද්දසුත-සද්දානං අසම්මොහදීපනතො චතුප්පට්ඨිභාවසෙන අත්ථයොජනං දස්සෙති. තත්ථ සෞභාග්‍යප්පහෙදප්පට්චෙධදීපකෙතාති එතෙන අයං සුත-සද්දො එවං-සද්දසන්නිධානතො, චක්ඛමානාපෙක්ඛාය වා සාමඤ්ඤෙනව සෞතබ්බධම්මවිසෙසං ආමසතිති දස්සෙති. මනොදිට්ඨිකරණානං පරියන්තිධම්මානං අනුපෙක්ඛනසුප්පට්චෙධා විසෙසතො මනසිකාරප්පට්චිද්ධාති තෙ වුත්තනායෙන යොනිසොමනසිකාරදීපකෙන එවං-සද්දෙන යොජෙත්ථා, සචනධාරණවච්ඡරවයා පරියන්තිධම්මා විසෙසෙන සෞතාවධානප්පට්චිද්ධාති තෙ අවික්ඛෙපදීපකෙන සුත-සද්දෙන යොජෙත්ථා දස්සෙත්තො සාසනසම්පත්තියා ධම්මස්සවනෙ උස්සාහං ජනෙති. තත්ථ ධම්මාති පරියන්තිධම්මා. මනසා අනුපෙක්ඛිතාති “ඉධ සීලං කථිතං, ඉධ සමාධි, ඉධ පඤ්ඤා, එත්තකා එත්ථ අනුසන්ධයො”තිආදිනා නයෙන මනසා අනු අනු පෙක්ඛිතා. දිට්ඨියා සුප්පට්චිද්ධාති නිජ්ඣානක්ඛන්ති භූතාය, ඤාතපරිඤ්ඤාසඬබ්‍යාතාය වා දිට්ඨියා තත්ථ තත්ථ වුත්තරුපාරුපධම්මෙ “ඉති රූපං, එත්තකං රූප”න්තිආදිනා සුට්ඨු චචත්ථපෙත්ථා පටිච්ඡේදා.

සකලෙන වචනෙතාති පුබ්බෙ තිහි පදෙහි විසුං විසුං යොජිතත්තා වුත්තං. අසප්පුරිසභුමිත්ති අකතඤ්ඤාතං, “ඉධෙකච්චො පාපහික්ඛු තථාගතප්පවෙදිතං ධම්මවිනයං පරියාපුණිත්වා අත්තනො දහති” (පාරා. 195) එවං වුත්තං අනරියවොභාරාවත්ථං. සා එව අනරියවොභාරාවත්ථා අසද්ධම්මො. නනු ච ආනන්දත්ථෙරස්ස “මමෙදං වචන”න්ති අධිමානස්ස, මහාකස්සපත්ථෙරාදීනඤ්ච තදාසඬකාය අභාවතො අසප්පුරිසභුමිසමතික්කමාදිවචනං නිරත්ථකන්ති? නයිදමෙවං, “එවං මෙ සුත”න්ති වදන්තො අයම්පි අත්ථො විභාවිතොති දස්සනතො. කෙච් පන “දෙවතානං පරිචිතක්කාපෙක්ඛං තථාවචනන්ති එදිසී වොදනා අනවකාසා”ති වදන්ති. තස්මිං කිර ඛණෙ එකච්චානං දෙවතානං එවං චෙතසො පරිචිතක්කො උදපාදි “භගවා පරිනිබ්බුතො, අයඤ්ච ආයස්මා දෙසනාකුසලො ඉදානි ධම්මං දෙසෙති, සකාකුලප්පසුතො තථාගතස්ස භාතා වුළුපිතුපුත්තො, කිං නු ඛො සයං සච්ඡිකතං ධම්මං දෙසෙති, උදාහු භගවතො එව වචනං යථාසුත”න්ති, එවං තදාසඬකිතප්පකාරතො අසප්පුරිසභුමිසමොක්කමාදිතො අතික්කමාදි විභාවිතන්ති. අත්තනො අදහන්තොති “මමෙද”න්ති අත්තති අට්ඨපෙන්නො. අප්පෙතීති නිදස්සෙති. දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකපරමත්ථෙපසු යථාරහං සත්තෙ තෙතීති තෙත්ති, ධම්මොයෙව තෙත්ති ධම්මනෙත්ති.

දළ්භතරනිවිට්ඨා විචිකිච්ඡා කඬබා. නාතිසංසප්පනං මනිහෙදමත්තං විමති. අස්සද්ධියං විනාසෙති භගවතා භාසිතත්තා සම්මුඛා වස්ස පටිග්ගහිතත්තා බලිතදුරුත්තාදිග්ගභණ්දොසාභාවතො ව. එත්ථ ච පඤ්චමාදයො තිස්සො අත්ථයොජනා ආකාරාදිඅත්ථෙපසු අග්ගහිතවිසෙසමෙව එවං-සද්දං ගහෙත්වා දස්සිතා, තතො පරා වතස්සො ආකාරත්ථමෙව එවං-සද්දං ගහෙත්වා විභාවිතා, පච්ඡිමා පන තිස්සො යථාක්කමං ආකාරත්ථං නිදස්සනත්ථං අවධාරණත්ථඤ්ච එවං-සද්දං ගහෙත්වා යොජිතාති දිට්ඨබ්බං.

එක-සද්දො අඤ්ඤාසෙට්ඨඅසභායසඬබාදීසු දිස්සති. තථා හෙස “සස්සතො අත්තා ව ලොකො ව, ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤන්ති ඉත්ථෙකෙ අභිවදන්ති”තිආදීසු (ම. නි. 3.27) අඤ්ඤත්ථෙ දිස්සති, “චෙතසො එකොදිභාව”න්තිආදීසු (දී. නි. 1.228; පාරා. 11) සෙට්ඨො, “එකො වුපකට්ඨො”තිආදීසු (දී. නි. 1.405; 2.215; ම. නි. 1.80; සං. නි. 3.63; වුළුව. 445) අසභායෙ “එකොව ඛො, භික්ඛවෙ, ඛණො ව සමයො ව බුහ්මවරියවාසායා”තිආදීසු (අ. නි. 8.29) සඬබායං. ඉධාපි සඬබායන්ති දස්සෙන්නො ආහ – “එකන්ති ගණනපරිච්ඡෙදනිද්දෙසො”ති. කාලඤ්ච සමයඤ්චාති යුත්තකාලඤ්ච පච්චයසාමග්ගිඤ්ච. ඛණොති ඔකාසො. තථාගතූප්පාදාදිකො හි මග්ගබුහ්මවරියස්ස ඔකාසො තප්පච්චයප්පට්ඨාභගෙතුත්තා. ඛණො එව ච සමයො. යො ඛණොති ව සමයොති ව වුච්චති, සො එකො එවාති හි අත්ථො. මහාසමයොති මහාසමුහො. සමයොපි ඛොති සික්ඛාපදසුරණස්ස හෙතුපි. සමයප්පවාදකෙති දිට්ඨිප්පවාදකෙ. තත්ථ හි නිසින්නා තිත්ථියා අත්තනො අත්තනො සමයං පවදන්තිති. අත්ථාභිසමයාති හිතප්පට්ඨාභා. අභිසමෙතබ්බොති අභිසමයො, අභිසමයො අත්ථො අභිසමයට්ඨොති පිළිනාදීති අභිසමෙතබ්බභාවෙන එකිභාවං උපනෙත්වා වුත්තාති. අභිසමයස්ස වා පටිවෙධස්ස විසයභුතො අත්ථො අභිසමයට්ඨොති තානෙව තථා එකත්තෙන වුත්තාති. තත්ථ පිළිනං දුක්ඛස්චවස්ස තංසමඬ්ඛිතො හිංසනං අවිජ්ජාචාරිකතාකරණං. සන්තාපො දුක්ඛදුක්ඛතාදිවසෙන සන්තපනං පරිදහනං.

තත්ථ සහකාරිකාරණෙ සනිජ්ඣං සමෙති සමචෙතිති සමයො, සමවායො. සමෙති සමාගච්ඡති එත්ථ මග්ගබුහ්මවරියං තදාධාරපුග්ගලෙහිති සමයො, ඛණො. සමෙති එත්ථ, එතෙන වා සංගච්ඡති සත්තො, සභාවධම්මො වා සහජාතාදීහි, උප්පාදාදීහි වාති සමයො, කාලො. ධම්මප්පචන්තිමත්තතාය අත්ථතො අභුතොපි හි කාලො ධම්මප්පචන්තියා අධිකරණං කරණං විය ච කප්පනාමත්තසිද්ධොත රූපෙන වොහරියතිති. සමං, සහ වා අවයවානං අයනං පවත්ති අවට්ඨානන්ති සමයො, සමුහො යථා “සමුදායො”ති. අවයවසභාවට්ඨානමෙව හි සමුහොති. අවසෙසපච්චයානං සමාගමෙ එති එලං එතස්මා උප්පජ්ජති පවත්තති වාති සමයො, හෙතු යථා “සමුදයො”ති. සමෙති සංයොජනභාවතො සම්බද්ධො එති අත්තනො විසයෙ පවත්තති, දළ්භග්ගභණ්දොසාභාවතො වා සංයුත්තා අයන්ති පවත්තන්ති සත්තා යථාහිනිවෙසං එතෙනාති සමයො, දිට්ඨි. දිට්ඨිසංයොජනෙන හි සත්තා අතිවිය බජ්ඣන්තිති. සමිති සඬගති සමොධානන්ති සමයො, පට්ඨාගො. සමස්ස යානං, සම්මා වා යානං අපගමොති සමයො, පහානං. අභිමුඛං ඤාණෙන සම්මා එතබ්බො අභිසමෙතබ්බොති අභිසමයො, ධම්මානං අවිපරිතො සභාවො. අභිමුඛභාවෙන සම්මා එති ගච්ඡති බුජ්ඣතිති අභිසමයො, ධම්මානං අවිපරිතසභාවාවබොධො. එවං තස්මිං තස්මිං අත්ථෙ සමයසද්දස්ස පවත්ති වෙදිතබ්බං. සමයසද්දස්ස අත්ථුද්ධාරෙ අභිසමයසද්දස්ස උදාහරණං වුත්තනයෙන වෙදිතබ්බං. අස්සාති සමයසද්දස්ස. කාලො අත්ථො සමවායාදිතං අත්ථානං ඉධ අසම්භවතො, දෙසදෙසකපරිසානං විය සුත්තස්ස නිදානභාවෙන කාලස්ස අපදිසිතබ්බතො ව.

කස්මා පනෙත්ථ අනියම්තවසෙනෙව කාලො නිද්දිට්ඨො, න උතුසංචච්ඡරාදිවසෙන නියමෙත්වාති ආහ – “තත්ථ කිඤ්චාපි”තිආදි. උතුසංචච්ඡරාදිවසෙන නියමං අකත්වා සමයසද්දස්ස වචනෙ අයම්පි ගුණො ලද්ධො භොතිති දස්සෙන්නො “යෙ වා ඉමෙ”තිආදිමාහ. සාමඤ්ඤාපොතනා හි විසෙසෙ අවතිට්ඨති. තත්ථ දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරසමයො දෙවසිකං ඤානසමාපත්තිහි විනිනාමනකාලො, විසෙසතො සත්තසත්තාභාති. සුප්පකාසාති දසසහස්සිලොකධාතුයා පකම්පනඔභාසපාතුභවාදීහි පාකටා. යථාවුත්තහෙදෙසු එව සමයෙසු එකදෙසං පකාරන්තරෙහි සඬගහෙත්වා දස්සෙතුං “යො වාය”න්තිආදිමාහ. තථා හි ඤාණකිච්චසමයො අත්තහිතප්පට්ඨපත්තිසමයො ව අභිසම්බොධිසමයො, අරියතුණ්ණිභාවසමයො දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරසමයො, කරුණාකිච්චපරහිතප්පට්ඨපත්තිධම්මිකථාසමයො දෙසනාසමයොයෙව.

කරුණවචනෙන් නිද්දෙසො කතොති සම්බන්ධො. තත්ථාති අභිධම්මවිනයෙසු. තථාති භූමිමකරණෙහි. අධිකරණත්ථො ආධාරත්ථො. භාවො නාම කිරියා, කිරියාය කිරියන්තරලක්ඛණං. භාවෙනභාවලක්ඛණං. තත්ථ යථා කාලො සභාවධම්මපරිච්ඡින්නො සයං පරමත්ථතො අවිජ්ජමානොපි ආධාරභාවෙන පඤ්ඤාතො තඬ්ඛණප්පචත්තානං තතො පුබ්බෙ පරතො ව අභාවතො “පුබ්බණ්ඨෙ ජාතො, සායන්තෙ ගච්ඡති” ති ව ආදීසු, සමුහො ව අවයවවිනිමුත්තො අවිජ්ජමානොපි කප්පනාමත්තසිද්ධො අවයවනං. ආධාරභාවෙන පඤ්ඤාපියති “රුක්ඛෙ සාධා, යවරාසියං සම්භූතො” ති ආදීසු, එවං ඉධාපීති දස්සෙන්නො ආහ – “අධිකරණං...පෙ.... ධම්මාන” ති. යස්මිං කාලෙ, ධම්මපුඤ්ජෙ වා කාමාවචරං කුසලං චිත්තං උප්පන්නං හොති, තස්මිං එව කාලෙ, ධම්මපුඤ්ජෙ ව එස්සාදයොපි හොන්තිති අයඤ්ඤි තත්ථ අත්ථො. යථා “ගාවිසු දුස්භමානාසු ගතො, දුද්ධාසු ආගතො” ති දොහනකිරියාය ගමනකිරියා ලක්ඛියති, එවං ඉධාපි “යස්මිං සමයෙ, තස්මිං සමයෙ” ති ව චුත්තෙ “සති” ති අයමත්ථො විඤ්ඤායමානො එව හොති පදත්ථස්ස සත්තාවිරහාභාවතොති සමයස්ස සත්තාකිරියාය චිත්තස්ස උප්පාදකිරියා, එස්සාදිනං භවනකිරියා ව ලක්ඛියති. යස්මිං සමයෙති යස්මිං නවමෙ ඛණෙ, යස්මිං යොනිසොමනසිකාරාදිභෙතුමිහි, පච්චයසමවායෙ වා සති කාමාවචරං කුසලං චිත්තං උප්පන්නං හොති, තස්මිංයෙව ඛණෙ භෙතුමිහි පච්චයසමවායෙ ව එස්සාදයොපි හොන්තිති උභයත්ථ සමයසද්දෙ භූමිමනිද්දෙසො කතො ලක්ඛණභූතභාවයුත්තොති දස්සෙන්නො ආහ – “ඛණං...පෙ.... ලක්ඛියති” ති.

භෙතුඅත්ථො කරුණත්ථො ව සම්භවති “අන්තෙන වසති, අජ්ඣෙතෙන වසති, ඵරසුනා ජින්නති, කුදාලෙන ඛණති” ති ආදීසු විය. විනික්කමඤ්ඤි සුත්ථා භික්ඛුසඬ්ඨං සන්තිපාතාපෙත්ථා ඔතිණ්ණෙ වත්ථස්මිං තං පුග්ගලං පටිපුච්ඡිත්ථා විගරහිත්ථා ව තං තං වත්ථං ඔතිණ්ණකාලං අනතික්කමිත්ථා තෙනෙව කාලෙන සික්ඛාපදාති පඤ්ඤාපෙන්නො භගවා විහරති සික්ඛාපදපඤ්ඤත්තිභෙතුඤ්ඤ ව අපෙක්ඛමානො තතියපාරාජිකාදීසු විය.

අවිචන්තමෙව ආරම්භතො පට්ඨාය යාව දෙසනානිට්ඨානං පරහිතප්පට්පත්තිසඬ්ඛාතෙන කරුණාවිභාරෙන. තදත්ථජොතනත්ථන්ති අවිචන්තසංයොගත්ථජොතනත්ථං. උපයොගවචනනිද්දෙසො කතො යථා “මාසං අජ්ඣෙති” ති. පොරාණාති අට්ඨකථාවරියා. අභිලාපමත්තභෙදොති වචනමත්තෙන විසෙසො. තෙන සුත්තවිනයෙසු විහත්තිඛාත්තයො කතොති දස්සෙති.

ඉදාති “භගවා” ති ඉමස්ස අත්ථං දස්සෙන්නො ආහ – “භගවාති ගරු” ති ආදි. භගවාති වචනං සෙට්ඨන්ති සෙට්ඨවාචකං වචනං, සෙට්ඨගුණසභවරණං සෙට්ඨන්ති චුත්තං. අථ වා චූච්චතිති වචනං, අත්ථො. යස්මා යො “භගවා” ති වචනෙන වචනියො අත්ථො, සො සෙට්ඨොති අත්ථො. භගවාති වචනමුත්තමන්ති එත්ථාපි එසෙව නයො. ගාරවයුත්තොති ගරුභාවයුත්තො ගරුගුණයොගතො. ගරුකරණං වා සාතිසයං අරහතීති ගාරවයුත්තො, ගාරවාරහොති අත්ථො. සිප්පාදිසික්ඛාපකා ගරු හොන්ති, න ව ගාරවයුත්තා, අයං පන තාදිසො න හොති, තස්මා ගරුති වත්ථා ගාරවයුත්තොති චුත්තන්ති කෙවි. චුත්තොයෙව, න ඉධ වත්තඛිබො විසුද්ධිමග්ගස්ස ඉමිස්සා අට්ඨකථාය එකදෙසභාවතොති අධිප්පායො.

ධම්මසරීරං පච්චක්ඛං කරොතිති “යො වො, ආනන්ද, මයා ධම්මො ව විනයො ව දෙසිතො පඤ්ඤත්තො , සො වො මමච්චයෙන සත්ථා” ති (දී. නි. 2.216) වචනතො ධම්මස්ස සත්ථුභාවපරියායො විජ්ජතිති කත්ථා චුත්තං. වජීරසඬ්ඨසාතසමානකායො පරෙහි අභෙජ්ජසරීරත්තා. න හි භගවතො රූපකායෙ කෙනවි සක්කා අන්තරායො කාතුන්ති. දෙසනාසම්පත්තිං නිද්දිසති වක්ඛමානස්ස සකලසුත්තස්ස එවන්ති නිද්දිසනතො. සාවකසම්පත්තිං නිද්දිසති පටිසම්භිදාපත්තෙන පඤ්චසු යානෙසු භගවතා එතදග්ගෙ යපිතෙන මයා මහාසාවකෙන සුතං, තඤ්ච ඛො මයා සුතං, න අනුස්සුතිකං, න පරම්පරාභතන්ති ඉමස්ස අත්ථස්ස දිපනතො. කාලසම්පත්තිං නිද්දිසති “භගවා” ති පදස්ස සන්තිධානෙ පයුත්තස්ස සමයසද්දස්ස කාලස්ස බුද්ධුප්පාදප්පට්මණ්ඩිතභාවදීපනතො . බුද්ධුප්පාදපරමා හි කාලසම්පදා. තෙනෙනං චූච්චති –

“කප්පකසායෙ කලියුගෙ, බුද්ධුප්පාදො අහො මහවිජරියං;
හුතාවහමජ්ඣෙ ජාතං, සමුදිතමකරන්දමරවින්ද” ති. (දී. නි. ටී. 1.1; සං. නි. ටී. 1.1.1 දෙවතාසංයුත්ත);

භගවාති දෙසකසම්පත්තිං නිද්දිසති ගුණවිසිට්ඨසත්තුත්තමගරුගාරවාධිවචනභාවතො.

එවංනාමකෙ නගරෙති කථං පනෙතං නගරං එවංනාමකං ජාතන්ති? චූච්චතෙ, යථා කාකන්දස්ස ඉසිනො නිවාසට්ඨානෙ මාපිතා නගරී කාකන්දී, මාකන්දස්ස නිවාසට්ඨානෙ මාපිතා මාකන්දී, කුසම්ඛස්ස නිවාසට්ඨානෙ මාපිතා කොසම්බිති චූච්චති, එවං සවත්ථස්ස ඉසිනො නිවාසට්ඨානෙ මාපිතා නගරී සාවත්ථීති චූච්චති. එවං තාව අක්ඛරවින්තකා වදන්ති. අට්ඨකථාවරියා පන භණන්ති – “යං කිඤ්චි මනුස්සානං උපහොගපරිභොගං, සබ්බමෙත්ථ අත්ථී” ති සාවත්ථී. සත්ථස්මායොගෙ ව ‘කිං භණ්ඨමත්ථී’ ති පුච්ඡිතෙ ‘සබ්බමත්ථී’ ති වචනමුපාදාය සාවත්ථී.

“සබ්බදා සබ්බුපකරණං, සාවත්ථීයං සමොභිතං;
තස්මා සබ්බමුපාදාය, සාවත්ථීති පචුච්චති. (ම. නි. අට්ඨ. 1.14; බු. පා. අට්ඨ. 5.මඬ්ගලසුත්තවණ්ණනා; උදා. අට්ඨ. 5; පටි. ම. 2.1.184);

“කොසලානං පුරං රම්මං, දස්සනෙය්‍යං මනොරමං;
දසභි සද්දෙහි අවිචිත්තං, අන්තපානසමායුතං.

“චුද්ධං වෙසුල්ලනං පත්තං, ඉද්ධං ජීතං මනොරමං;
ආලකමන්දාව දෙවානං, සාවත්ථිපුරමුත්තම”න්ති. (ම. නි. අට්ඨ. 1.14; බු. පා. අට්ඨ.
5.මඩගලසුත්තවණ්ණනා);

අවිසෙසෙනාති න විසෙසෙන, විහාරභාවසාමක්ඤ්ඤානාති අත්ථො. ඉරියාපට්ඨිභාරො...පෙ.... විහාරෙසුති
ඉරියාපට්ඨිභාරො දිබ්බවිහාරො බ්‍රහ්මවිහාරො අරියවිහාරොති එතෙසු චතුසු විහාරෙසු. සමඛිගිපරිදිපනන්ති
සමඛිගිභාවපරිදිපනං. එතන්ති විහරතිති එතං පදං. තථා හි තං “ඉධෙකච්චො ගිහිසංසට්ඨො විහරති සහනන්දි
සහසොකි”තිආදියු (සං. නි. 4.241) ඉරියාපට්ඨිභාරෙ ආගතං, “යස්මිං සමයෙ, හික්ඛවෙ, හික්ඛු විච්චිවෙව කාමෙහි ...
පයමං ඝාතං උපසම්පජ්ජ විහරති”තිආදියු (ධ. ස. 499; විහ. 624) දිබ්බවිහාරෙ, “සො මෙත්තාසහගතෙන වෙනසා
එකං දිසං ඵරිත්ථා විහරති”තිආදියු (දී. නි. 1.556; 3.308; ම. නි. 1.77, 459, 509; 2.309, 315, 451, 471; 3.230, විහ.
642, 643) බ්‍රහ්මවිහාරෙ, “සො බොහං, අග්ගිවෙස්සන, තස්සායෙව කථාය පරියොසානෙන තස්මිංයෙව පුරිමස්මිං
සමාධිනිමිත්තෙ අප්ඤ්ඤානමෙව චිත්තං සන්ධිපෙමි සන්තිසාදෙමි එකොදිං කරොමි, සමාදහාමි, යෙන සුදං නිව්චකප්පං
විහරාමි”තිආදියු (ම. නි. 1.387) අරියවිහාරෙ.

තත්ථ ඉරියනං පවත්තනං ඉරියා, කායප්පයොගො. තස්සා පවත්තනුපායභාවතො යානාදි ඉරියාපථො.
යානසමඛිගි වා හි කායෙන කිඤ්චි කරෙය්‍ය ගමනාදියු අඤ්ඤාතරසමඛිගි වා. අථ වා ඉරියති පවත්තති එතෙන
අත්තභාවො, කායකිච්චං වාති ඉරියා, තස්සා පවත්තියා උපායභාවතො පථොති ඉරියාපථො, යානාදි එව. සො ච
අත්ථතො ගතිනිවත්තිආදිආකාරෙන පවත්තො චතුසත්තතිරූපප්පබන්ධො එව. විහරණං, විහරති එතෙනාති වා
විහාරො. දිවි භවො දිබ්බො, තත්ථ බහුලප්පවත්තියා බ්‍රහ්මපාරිසප්පාදිදෙවලොකෙ භවොති අත්ථො. තත්ථ යො
දිබ්බානුභාවො, තදත්ථාය සංවත්තතිති වා දිබ්බො, අභිඤ්ඤාහිනීභාරවසෙන මහාගතිකත්තා වා දිබ්බො, දිබ්බො ච සො
විහාරො වාති දිබ්බවිහාරො, චතස්සො රූපාවචරසමාපත්තියො. අරූපසමාපත්තියොපි එත්ථෙව සඬගහං ගච්ඡන්ති.
බ්‍රහ්මානං, බ්‍රහ්මානො වා විහාරා බ්‍රහ්මවිහාරා, චතස්සො අප්පමඤ්ඤායො. අරියො, අරියානං වා විහාරො අරියවිහාරො,
චත්තාරි සාමක්ඤ්ඤථලානි. සො හි එකං ඉරියාපට්ඨාධනන්තිආදි යදිපි භගවා එකෙනපි ඉරියාපථෙන චිරතරං කාලං
අත්තභාවං පවත්තෙතුං සක්කොති, තථාපි උපාදින්නකසරිරස්ස අයං සභාවොති දස්සෙතුං චුත්තං. යස්මා වා භගවා
යත්ථ කත්ථවි වසන්තො වෙනෙය්‍යානං ධම්මං දෙසෙන්නො නානාසමාපත්තීහි ව කාලං චිත්තාමෙන්තො වසතිති
සත්තානං අත්තතො ච විච්චිතසුඛං භරති උපනෙති උප්පාදෙති, තස්මා විච්චං භරතිති විහරතිති එවමෙන්ථ අත්ථො
වෙදිතබ්බො.

ජෙතස්ස රාජකුමාරස්සාති එත්ථ අත්තතො පච්චත්ථිකජනං ජීනාතීති ජෙතො. සොතසද්දො විය හි
කත්තුසාධනො ජෙතසද්දො. අථ වා රඤ්ඤා පසෙනදිකොසලෙන අත්තතො පච්චත්ථිකජනෙ ජිනෙ ජාතොති ජෙතො.
රඤ්ඤො හි ජයං ආරොපෙත්ථා කුමාරො ජීතවාති ජෙතොති චුත්තො. මඩගලකාමත්තාය වා තස්ස එවංනාමමෙව
කතන්ති ජෙතො. මඩගලකාමත්තාය හි ජෙය්‍යොති එතස්මිං අත්ථෙ ජෙතොති චුත්තං. විත්ථාරො පනාතිආදිනා
“අනාඨපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ”ති එත්ථ සුදත්තො නාම සො, ගහපති, මාතාපිතුහි කතනාමවසෙන,
සබ්බකාමසමිද්ධත්තාය පන විගතමච්චෙරත්තාය කරුණාදිගුණසමඛිගිත්තාය ච නිව්චකාලං අනාඨානං පිණ්ඩමදාසි. තෙන
අනාඨපිණ්ඩිකොති සඬබ්බං ගතො. ආරමන්ති එත්ථ පාණිතො, විසෙසෙන වා පබ්බජිතාති ආරාමො, තස්ස
පුප්ඵළාදිසොභාය නාතිදුරන්තව්‍යාසන්තනාදිපඤ්චවිධසෙනාසනඬගසම්පත්තියා ච තතො තතො ආගම්ම රමන්ති
අභිරමන්ති, අනුක්කණ්ඨිතා හුත්වා නිවසන්තිති අත්ථො. චුත්තප්පකාරාය වා සම්පත්තියා තත්ථ තත්ථ ගතෙපි
අත්තතො අබ්භන්තරංයෙව ආනෙන්වා රමෙතිති ආරාමො. සො හි අනාඨපිණ්ඩිකෙන ගහපතිනා ජෙතස්ස
රාජකුමාරස්ස හත්ථතො අට්ඨාරසභිරඤ්ඤකොට්ඨි සන්ථාරෙන කිණ්ත්වා අට්ඨාරසභිරඤ්ඤකොට්ඨි සෙනාසනාති
කාරාපෙත්ථා අට්ඨාරසභිරඤ්ඤකොට්ඨි විහාරමහං නිට්ඨාපෙත්ථා එවං චතුපඤ්ඤාසභිරඤ්ඤකොට්ඨිවචාගෙන
බුද්ධප්පමුඛස්ස හික්ඛුසඬසස්ස නියානිතො, තස්මා “අනාඨපිණ්ඩිකස්ස ආරාමො”ති චුච්චතිති ඉමමත්ථං නිදස්සෙති.

තත්ථාති “එකං සමයං භගවා සාවත්ථියං විහරති ජෙතවනෙ අනාඨපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ”ති යං චුත්තං වාක්‍යං,
තත්ථ. සියාති කස්සච එවං පරිචිතක්කො සියා, වක්ඛමානාකාරෙන කදාචි වොදෙය්‍ය වාති අත්ථො. අථ තත්ථ විහරතිති
යදි ජෙතවනෙ අනාඨපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ විහරති. න චත්තබ්බන්ති නානායානභූතත්තා සාවත්ථිජෙතවනානං, “එකං
සමය”න්ති ච චුත්තත්තාති අධිප්පායො. ඉදානි වොදකො තමෙව අත්තතො අධිප්පායං “න හි සක්කා”තිආදිනා
විවරති. ඉතරො සබ්බමෙතං අවිපරිතං අත්ථං අජානන්තෙන තයා චුත්තන්ති දස්සෙන්නො “න බො පනෙතං එවං
දට්ඨබ්බ”න්තිආදිමහ. තත්ථ එතන්ති “සාවත්ථියං විහරති ජෙතවනෙ අනාඨපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ”ති එතං වචනං.
එවන්ති “යදි තාව භගවා”තිආදිනා යං තං භවතා වොදිතං, තං අත්ථතො එවං න බො පන දට්ඨබ්බං, න උභයත්ථ
අපුබ්බං අවරිමං විහාරදස්සනත්ථන්ති අත්ථො. ඉදානි අත්තනා යථාධිප්පෙන අවිපරිතමත්ථං, තස්ස ච පටිකච්චෙව
චුත්තභාවං, තෙන ච අප්පට්ඨිද්ධතං පකාසෙන්නො “නනු අවොචුම්හ...පෙ.... ජෙතවනෙ”ති ආහ. එවම්පි
“ජෙතවනෙ අනාඨපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ විහරති”ච්චෙව චත්තබ්බං, න “සාවත්ථිය”න්ති වොදනං මනසි කත්වා චුත්තං
– “ගොවරගාමනිදස්සනත්ථ”න්තිආදි.

අවස්ථාදේවත්ව ගොවරගාමකිත්තනං කත්තබ්බං. තථා හි තං යථා ජෙනවනාදිකිත්තනං පබ්බජිතානුග්ගහකරණාදිඅනෙකප්පයොජනං, එවං ගොවරගාමකිත්තනමපි ගහටියානුග්ගහකරණාදිවිධිපයොජනන්ති දස්සෙන්තො “සාවත්ථිවචනෙනා”තිආදිමාහ. තත්ථ පච්චයග්ගහණෙන උපසඬකම්පයිරුපාසනානං ඔකාසදානෙන ධම්මදෙසනාය සරණෙසු සීලෙසු ව පතිට්ඨාපනෙන යථුපනිස්සයං උපරිවිසෙසාධිගමාවහනෙන ව ගහටියානුග්ගහකරණං, උග්ගහපරිපුච්ඡානං කම්මටියානානුයොගස්ස ව අනුරූපවසනටියානපරිගහෙනෙන්ථ පබ්බජිතානුග්ගහකරණං වෙදිතබ්බං. කරුණාය උපගමනං, න ලාභාදිනිමිත්තං. පඤ්ඤාය අපගමනං, න විරොධාදිනිමිත්තන්ති උපගමනාපගමනානං නිරූපකිකිලෙසනං විභාවෙති. ධම්මිකසුඛං නාම අනවජ්ජසුඛං. දෙවතානං උපකාරබහුලතා ජනවිචිත්තතාය. පවුරජනවිචිත්තඤ්ඤි යානං දෙවා උපසඬකම්මිතබ්බං මඤ්ඤන්ති. තදන්ථපරිනිප්ඵාදනන්ති ලොකන්ථනිප්ඵාදනං, බුද්ධකිව්චසම්පාදනන්ති අත්ථො. එවමාදිනාති ආදි-සද්දෙන සාවත්ථිකිත්තනෙන රූපකායස්ස අනුග්ගණ්හනං දස්සෙති, ජෙනවනාදිකිත්තනෙන ධම්මකායස්ස. තථා පුරිමෙන පරාධිනකිරියාකරණං, දුතියෙන අත්තාධිනකිරියාකරණං. පුරිමෙන වා කරුණාකිව්චං, ඉතරෙන පඤ්ඤාකිව්චං. පුරිමෙන වස්ස පරමාය අනුකම්පාය සමන්තාගමං, පච්ඡිමෙන පරමාය උපෙක්ඛාය සමන්තාගමං දිපෙති. හගවා හි සබ්බසත්තෙ පරමාය අනුකම්පාය අනුකම්පති, න ච තත්ථ සිනෙහදොසානුපතිනො පරමුපෙක්ඛකභාවතො. උපෙක්ඛකො ච න පරහිතසුඛකරණෙ අප්පොස්සුක්කො මහාකාරුණිකභාවතො. තස්ස මහාකාරුණිකතාය ලොකනාථතා, උපෙක්ඛකතාය අත්තනාථතා.

තථා හෙස බොධිසත්තභූතො මහාකරුණාය සඤ්චොදිතමානසො සකලලොකහිතාය උස්සුක්කමාපන්නො මහාහිනිභාරතො පටියාය තදන්ථනිප්ඵාදනන්ථං පුඤ්ඤඤාණසම්භාරෙ සම්පාදෙන්තො අපරිමිතං කාලං අනප්පකං දුක්ඛමනුභොසි, උපෙක්ඛකතාය සම්මා පතිතෙහි දුක්ඛෙහි න විකම්පිතතා. මහාකාරුණිකතාය සංසාරාහිමුඛතා, උපෙක්ඛකතාය තතො නිබ්බන්දනා. තථා උපෙක්ඛකතාය නිබ්බානාහිමුඛතා, මහාකාරුණිකතාය තදධිගමො. තථා මහාකාරුණිකතාය පරෙසං අභිංසාපනං, උපෙක්ඛකතාය සයං පරෙහි අභායනං. මහාකාරුණිකතාය පරං රක්ඛතො අත්තතො රක්ඛණං, උපෙක්ඛකතාය අත්තනං රක්ඛතො පරෙසං රක්ඛණං. තෙනස්ස අත්තහිතාය පටිපන්නාදිසු චතුත්ථපුග්ගලභාවො සිද්ධො භොති. තථා මහාකාරුණිකතාය සච්චාධිට්ඨානස්ස ව වාගාධිට්ඨානස්ස ව පාරිපුරි, උපෙක්ඛකතාය උපසමාධිට්ඨානස්ස ව පඤ්ඤාධිට්ඨානස්ස ව පාරිපුරි. එවං පුරිසුද්ධාසයප්පයොගස්ස මහාකාරුණිකතාය ලොකහිතත්ථමෙව රජ්ජමිපදාදිභවසම්පත්තියා උපගමනං, උපෙක්ඛකතාය තිණායපි අමඤ්ඤමානස්ස තතො අපගමනං. ඉති සුචිසුද්ධඋපගමාපගමස්ස මහාකාරුණිකතාය ලොකහිතත්ථමෙව දානවසෙන සම්පත්තීනං පරිච්චජනා, උපෙක්ඛකතාය වස්ස ඵලස්ස අත්තතො අපච්චාසිසනා. එවං සමුදාගමනතො පටියාය අච්ඡරියබ්භුතගුණසමන්තාගතස්ස මහාකාරුණිකතාය පරෙසං හිතසුඛත්ථං අතිදුක්කරකාරිතා, උපෙක්ඛකතාය කායමිපි අනලඬකාරිතා.

තථා මහාකාරුණිකතාය වරිමත්තභාවෙ ජිණ්ණාතුරමතදස්සනෙන සඤ්ජාතසංවෙගො, උපෙක්ඛකතාය උළාරෙසු දෙවභොගසදිසෙසු භොගෙසු නිරපෙක්ඛො මහාහිනික්ඛමනං නික්ඛමි. තථා මහාකාරුණිකතාය “කිච්ඡං වතායං ලොකො ආපන්නො”තිආදිනා (දී. නි. 2.57; සං. නි. 2.4, 10) කරුණාමුඛෙනෙව විපස්සනාරම්භො, උපෙක්ඛකතාය බුද්ධභූතස්ස සත්ත සත්තාභානි විවෙකසුඛෙනෙව චිත්තාමනං. මහාකාරුණිකතාය ධම්මගම්භීරතං පච්චවෙක්ඛන්තිවා ධම්මදෙසනාය අප්පොස්සුක්කනං ආපජ්ජීන්තිවාපි මහාබ්‍රහ්මචරිනො අප්කෙධිසනාපදෙසෙන ඔකාසකරණං, උපෙක්ඛකතාය පඤ්චවග්ගියාදිවෙනෙයානං අනනුරූපසමුදාවාරෙපි අනඤ්ඤථාභාවො. මහාකාරුණිකතාය කත්ථවි පටිසාතාභාවෙනස්ස සබ්බන්ථ අමිත්තසඤ්ඤාභාවො, උපෙක්ඛකතාය කත්ථවිපි අනුරොධාභාවෙන සබ්බන්ථ සිනෙහසන්ථවාභාවො. මහාකාරුණිකතාය පරෙසං පසාදනා, උපෙක්ඛකතාය පසන්නාකාරෙහි න විකම්පනා. මහාකාරුණිකතාය ධම්මානුරාගාභාවෙන තත්ථ ආචරියමුට්ඨිආභාවො, උපෙක්ඛකතාය සාවකානුරාගාභාවෙන පරිවාරපරිකම්මතාභාවො. මහාකාරුණිකතාය ධම්මං දෙසෙතුං පරෙහි සංසග්ගමුපගච්ඡන්තොපි උපෙක්ඛකතාය න තත්ථ අභිරති. මහාකාරුණිකතාය ගාමාදිනං ආසන්නටියානෙ වසන්තොපි උපෙක්ඛකතාය අරඤ්ඤටියානෙ එව විහරණං. තෙන චුත්තං – “පුරිමෙනස්ස පරමාය අනුකම්පාය සමන්තාගමං දිපෙති”ති.

තත්ති තත්තානි පදං. “දෙසකාලපරිදිපන”න්ති යෙ දෙසකාලා ඉධ විහරණකිරියාවිසෙසනභාවෙන චුත්තා, තෙසං පරිදිපනන්ති දස්සෙන්තො “යං සමයං...පෙ.... දිපෙති”ති ආහ. තං-සද්දො හි චුත්තස්ස අත්ථස්ස පටිනිද්දෙසො, තස්මා ඉධ කාලස්ස දෙසස්ස වා පටිනිද්දෙසො භවිතුමරහති, න අඤ්ඤස්ස. අයං තාව තත්ත-සද්දස්ස පටිනිද්දෙසභාවෙ අත්ථවිභාවනා. යස්මා පන ඊදිසෙසු යානෙසු තත්ත-සද්දො ධම්මදෙසනාවිසිටියං දෙසකාලඤ්ච විභාවෙති, තස්මා චුත්තං – “භාසිතබ්බසුත්තෙ වා දෙසකාලෙ දිපෙති”ති. තෙන තත්තානි යත්ත හගවා ධම්මදෙසනත්ථං හික්ඛු ආලපති භාසති, තාදිසෙ දෙසෙ, කාලෙ වාති අත්ථො. න හීතිආදිනා තමෙවත්ථං සමත්ථෙති. නනු ව යත්ථ ධීතො හගවා “අකාලො බො තාවා”තිආදිනා බාහියස්ස ධම්මදෙසනං පටික්ඛිපි, තත්ථෙව අන්තරවිටියං ධීතො තස්ස ධම්මං දෙසෙසීති? සච්චමෙනං, අදෙසෙතබ්බකාලෙ අදෙසනාය ඉදං උදාහරණං. තෙනෙවාහ – “අකාලො බො තාවා”ති.

යං පන තත්ථ චුත්තං – “අන්තරසරං පටිට්ඨමිහා”ති, තමිපි තස්ස අකාලභාවස්සෙව පරියායෙන දස්සනත්ථං චුත්තං. තස්ස හි තදා අද්ධානපරිස්සමෙන රූපකායෙ අකම්මඤ්ඤතා අභොසි, බලවපිතිවෙගෙන නාමකායෙ. තදුභයස්ස චූපසමං ආගමෙන්තො පපඤ්චපරිහාරත්ථං හගවා “අකාලො බො”ති පරියායෙන පටික්ඛිපි. අදෙසෙතබ්බදෙසෙ අදෙසනාය පන උදාහරණං “අථ බො හගවා මග්ගා ඔක්කම්ම අඤ්ඤතරස්මිං රුක්ඛමුලෙ නිසීදි (සං. නි. 2.154), විහාරපච්ඡායායං පඤ්ඤත්තෙ ආසනෙ නිසීදි”ති (දී. නි. 1.363) ව එවමාදිකං ඉධ ආදිසද්දෙන

සඬගහිනං. “අථ ඛො සො, භික්ඛවෙ, ඛාලො ඉධ පුබ්බෙ නෙසාදො ඉධ පාපානි කම්මානි කරිත්වා”තිආදීසු (ම. නි. 3.251) පදපුරුණමත්තෙ ඛො-සද්දො, “දුක්ඛං ඛො අගාරවො විහරති අප්පතිස්සො”තිආදීසු (අ. නි. 4.21) අවධාරණෙ, “කිත්තාවතා නු ඛො, ආවුසො, සත්ථු පටිච්ඡන්තස්ස විහරතො සාවකා විවෙකං නානුසික්ඛන්ති”තිආදීසු (ම. නි. 1.31) ආදිකාලත්ථෙ, වාක්‍යාරම්භෙති අත්ථො. තත්ථ පදපුරුණෙන වචනාලඬිකාරමත්තං කතං හොති, ආදිකාලත්ථෙන වාක්‍යස්ස උපඤ්ඤාසමත්තං. අවධාරණත්ථෙන පන නියමදස්සනං, තස්මා ආමන්තෙසි ඵවාති ආමන්තෙන නියමො දස්සිතො හොති.

හගවාති ලොකගරුදීපනන්ති කස්මා වුත්තං, නනු පුබ්බෙපි හගවාසද්දස්ස අත්ථො වුත්තොති? යදිපි වුත්තො, තං පනස්ස යථාවුත්තෙ යානෙ විහරණකිරියාය කත්තු විසෙසදස්සනත්ථං කතං, න ආමන්තනකිරියාය, ඉධ පන ආමන්තනකිරියාය, තස්මා තදත්ථං පුන “හගවා”ති පාළියං වුත්තන්ති තස්සත්ථං දස්සෙතුං “හගවාති ලොකගරුදීපන”න්ති ආහ. තෙන ලොකගරුභාවතො තදනුරූපං පටිපත්තිං පත්ථෙත්තො අත්තනො සන්තිකං උපගතානං භික්ඛූනං අප්ඤ්ඤාසානුරූපං ධම්මං දෙසෙතුං තෙ ආමන්තෙසිති දස්සෙති. කථාසවනසුත්තපුග්ගලවචනන්ති වක්ඛමානාය චිත්තපරියාදානදෙසනාය සවනයොග්ගපුග්ගලවචනං. වතුසුපි පරිසාසු භික්ඛු ඵව ඵදිසානං දෙසනානං විසෙසෙන භාජනභූතාති සාතිස්සං සාසනසම්පටිග්ගාහකභාවදස්සනත්ථං ඉධ භික්ඛුග්ගහණන්ති දස්සෙත්වා ඉදානි සද්දත්ථං දස්සෙතුං “අපිවා”තිආදිමාහ. තත්ථ භික්ඛකොති භික්ඛුති භික්ඛනධම්මතාය භික්ඛුති අත්ථො. භික්ඛාවරියං අප්ඤ්ඤාපගතොති බුද්ධාදිහි අප්ඤ්ඤාපගතං භික්ඛාවරියං, උඤ්ජාවරියං, අප්ඤ්ඤාපගතත්තා අනුට්ඨිතත්තා භික්ඛු. යො හි අප්පං වා මහන්තං වා හොගක්ඛන්ධං පහාය අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතො, සො කසිගොරක්ඛාදිජීවිකාකප්පනං භිත්වා ලිඬගසම්පටිච්ඡනෙනෙව භික්ඛාවරියං අප්ඤ්ඤාපගතත්තා භික්ඛු, පරප්පට්ඨද්ධජීවිකත්තා වා විහාරමජ්ඣෙකාජහත්තං භුඤ්ජමානොපි භික්ඛාවරියං අප්ඤ්ඤාපගතොති භික්ඛු, පිණ්ඩියාලොපහොජනං නිස්සාය පබ්බජ්ජාය උස්සාහජාතත්තා වා භික්ඛාවරියං අප්ඤ්ඤාපගතොති භික්ඛුති ඵවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. ආදිනා නයෙනාති “ඡිත්තභින්නපට්ඨරොති භික්ඛු, භින්නි පාපකෙ අකුසලෙ ධම්මෙති භික්ඛු, භින්නත්තා පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං භික්ඛු”තිආදිනා (විහ. 510) විහඬිගෙ ආගතනයෙන. ඤාපනෙති අවබෝධනෙ, පටිවෙදනෙති අත්ථො.

භික්ඛනසීලතාති භික්ඛනෙන ජීවනසීලතා, න කසිවාණජ්ජාදිනා ජීවනසීලතා. භික්ඛනධම්මතාති “උද්දිස්ස අරියා තිට්ඨන්ති”ති (ජා. 1.7.59) ඵවං වුත්තා භික්ඛනසභාවතා, න යාවනකොහඤ්ඤාසභාවතා. භික්ඛනෙ සාධුකාරිතාති “උත්තිට්ඨෙ තප්පමජ්ජෙය්‍යා”ති (ධ. ප. 168) වචනං අනුස්සරිත්වා තත්ථ අප්පමජ්ජනා. අථ වා සීලං නාම පකතිසභාවො, ඉධ පන තදධිට්ඨානං. ධම්මොති වතං. සාධුකාරිතාති සක්කච්චකාරිතා ආදර්ශිතා. භිනාධිකජනසෙවිතන්ති යෙ භික්ඛුභාවෙ ධීතාපි ජාතිමදාදිවසෙන උද්ධතා උන්නළා, යෙ ච ගිහිභාවෙ පරෙසං අධිකභාවම්පි අනුපගතත්තා භික්ඛාවරියං පරමකාරුඤ්ඤතං මඤ්ඤන්ති, තෙසං උභයෙසම්පි යථාක්කමං “භික්ඛවො”ති වචනෙන භින්නනෙහි දලිද්දෙහි පරමකාරුඤ්ඤතං පත්තෙහි පරකුලෙසු භික්ඛාවරියාය ජීවිකං කප්පෙත්තෙහි සෙවිතං වුත්තිං පකාසෙත්තො උද්ධතභාවනිග්ගහං කරොති. අධිකජනෙහි උළාරභොගත්තියකුලාදිනො පබ්බජිතෙහි බුද්ධාදිහි ආජීවිසොධනත්ථං සෙවිතං වුත්තිං පකාසෙත්තො දිනභාවනිග්ගහං කරොතිති යොජෙතබ්බං. යස්මා “භික්ඛවො”ති වචනං ආමන්තනභාවතො අභිමුඛිකරණං, පකරණතො සාමන්තියතො ව සුස්සුසාජනනං සක්කච්චසවනමනසිකාරනියොජනඤ්ච හොති, තස්මා තමත්ථං දස්සෙත්තො “භික්ඛවොති ඉමිනා”තිආදිමාහ. තත්ථ සාධුකං සවනමනසිකාරෙති සාධුකසවනෙ සාධුකමනසිකාරෙ ව. කථං පන පවත්තිතා සවනාදයො සාධුකං පවත්තිතා හොත්තිති? “අද්ධා ඉමාය සම්මාපටිපත්තියා සකලසාසනසම්පත්ති හත්ථගතා හවිස්සති”ති ආදර්ශාරවයොගෙන කථාදීසු අපරිභවාදිනා ව. වුත්තඤ්චි “පඤ්චහි, භික්ඛවෙ, ධම්මෙහි සමන්තාගතො සුණන්තො සද්ධම්මං හබ්බො නියාමං ඔක්කමිතුං කුසලෙසු ධම්මෙසු සම්මත්තං. කතමෙහි පඤ්චහි? කථං න පරිභොති, කට්ඨං න පරිභොති, න අත්තානං පරිභොති, අවික්ඛිත්තචිත්තො ධම්මං සුණාති ඵකග්ගචිත්තො, යොනිසො ච මනසිකරොති. ඉමෙහි ඛො, භික්ඛවෙ, පඤ්චහි ධම්මෙහි සමන්තාගතො සුණන්තො සද්ධම්මං හබ්බො නියාමං ඔක්කමිතුං කුසලෙසු ධම්මෙසු සම්මත්තං”න්ති (අ. නි. 5.151). තෙනෙවාහ – “සාධුකං සවනමනසිකාරායත්තා හි සාසනසම්පත්ති”ති.

පුබ්බෙ සබ්බපරිසාසාධාරණත්තෙපි හගවතො ධම්මදෙසනාය “ජෙට්ඨසෙට්ඨා”තිආදිනා භික්ඛූනං ඵව ආමන්තනෙ කාරණං දස්සෙත්වා ඉදානි භික්ඛු ආමන්තෙත්වා ධම්මදෙසනාය පයොජනං දස්සෙතුං “කිමත්ථං පන හගවා”ති වොදනං සමුට්ඨාපෙති. තත්ථ අඤ්ඤං චිත්තෙත්තාති අඤ්ඤවිහිතා. චික්ඛිත්තචිත්තාති අසමාහිතචිත්තා. ධම්මං පච්චවෙක්ඛන්තාති හියො තතො පරං දිවසෙසු වා සුතධම්මං පති පති මනසා අවෙක්ඛන්තා. භික්ඛු ආමන්තෙත්වා ධම්මෙ දෙසියමානෙ ආදිනො පට්ඨාය දෙසනං සල්ලක්ඛෙතුං සක්කොන්තිති ඉමමත්ථං බාතිරෙකමුඛෙන දස්සෙතුං “තෙ අනාමන්තෙත්වා”තිආදි වුත්තං.

භික්ඛවොති වෙන්ථ සන්ධිවසෙන ඉ-කාරලොපො දට්ඨබ්බො. භික්ඛවො ඉතීති අයං ඉති-සද්දො හෙතුපරිසමාපනාදිඅත්ථපදත්ථවිපරියායපකාරාවධාරණනිදස්සනාදිඅනෙකත්ථප්පහෙදො. තථා හෙස “රූප්පතීති ඛො, භික්ඛවෙ, තස්මා රූපන්ති වුච්චති”තිආදීසු (සං. නි. 3.79) හෙත්වත්ථෙ දිස්සති. “තස්මාතිහ මෙ, භික්ඛවෙ, ධම්මදායාදා හවථ, මා ආමිසදායාදා. අත්ථි මෙ තුම්හෙසු අනුකම්පා. කිත්ති මෙ සාවකා ධම්මදායාදා හවෙය්‍යං, නො ආමිසදායාදා”තිආදීසු (ම. නි. 1.19) පරිසමාපනෙ. “ඉති වා ඉති ඵවරූපා නච්චගීතවාදිතවිසුකදස්සනා පටිවිරතො”තිආදීසු (දී. නි. 1.13) ආදිඅත්ථෙ. “මාගණ්ඩියොති තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස සඬබ්බා සමඤ්ඤා පඤ්ඤන්ති

වොහාරො නාමං නාමකම්මං නාමධෙයාං නිරුත්ති ඛාඤ්ජනමභිලාපො” නිආදීසු (මහානි. 73, 75) පදන්ථවිපරියායෙ. “ඉති ඛො, භික්ඛවෙ, සප්පට්ඨගො ඛාලො, අප්පට්ඨගො පණ්ඩිතො, සඋපද්දවො ඛාලො, අනුපද්දවො පණ්ඩිතො, සඋපසග්ගො ඛාලො, අනුපසග්ගො පණ්ඩිතො” නිආදීසු (ම. නි. 3.124) පකාරෙ. “අත්ථි ඉදස්පව්වයා ජරාමරණන්ති පුට්ඨෙයන සතා, ‘ආනන්ද, අත්ථි’ තිස්ස වචනියං. ‘කිං පව්වයා ජරාමරණ’න්ති ඉති වෙ වදෙයා. ජාතිපව්වයා ජරාමරණං ඉව්වස්ස වචනිය” නිආදීසු (දී. නි. 2.96) අවධාරණෙ. “අත්ථිති ඛො, කච්චාන, අයමෙකො අන්තො, නත්ථිති ඛො, කච්චාන, අයං දුතියො අන්තො” නිආදීසු (සං. නි. 2.15; සං. නි. 3.90) නිදස්සනෙ. ඉධාපි නිදස්සනෙ එව දට්ඨබ්බො. භික්ඛවොති හි ආමන්තනාකාරො. තමෙස ඉති-සද්දො නිදස්සෙති “භික්ඛවොති ආමන්තෙසි” ති. ඉමිනා නයෙන “භද්දන්තෙ” නිආදීසුපි යථාරහං ඉති-සද්දස්ස අත්ථො වෙදිතබ්බො. පුබ්බෙ “භගවා ආමන්තෙසි” ති වුත්තත්තා “භගවතො පව්වස්සොසු” නිති ඉධ “භගවතො” ති සාමිච්චනං ආමන්තනමෙව සම්බන්ධිඅන්තරං අපෙක්ඛතීති ඉමිනා අධිප්පායෙන “භගවතො ආමන්තනං පටිඅස්සොසු” නිති වුත්තං. “භගවතො” ති පන ඉදං පටිස්සවසම්බන්ධෙන සම්පදානවචනං යථා “දෙවදත්තාය පටිස්සුණොති” ති. යං නිදානං භාසිතන්ති සම්බන්ධො. ඉමස්ස සුත්තස්ස සුඛාවගාහණත්ථන්ති කමලකුචලසුප්පලවිමලසාදුරසසලිලාය පොක්ඛරණියා සුඛාවතරණත්ථං. නිම්මලසිලාතලරවනාවිලාසසොභිතරතනසොපානං විප්පකිණ්ණමුත්තාතලසදිසවාලකාචුණ්ණපණ්ඩරභූමිභාගං තිත්ථං විය සුවිහත්තභිත්තිවිචිත්‍රවෙදිකාපරික්ඛිත්තස්ස නක්ඛත්තපථං ඵ්ඨිතුකාමනාය විය පටිච්ඡම්භිතසමුස්සයස්ස පාසාදවරස්ස සුඛාරොහනත්ථං දන්තමයසණ්භමුදුඵලකඤ්චනලතාවිනද්ධමණිගණප්පභාසමුදයුප්පලසොභං සොපානං විය සුවණ්ණවලයනුපුරාදිසඬ්ඨිපට්ඨනසද්දසම්මිස්සිතස්ස කට්ඨිතභසිතමධුරස්සරගෙහජනවිජම්භිතවිවර්තස්ස උළාරඉස්සරියවිභවසොභිතස්ස මහාසරස්ස සුඛප්පවෙසනත්ථං. සුවණ්ණරජතමණිමුත්තාපවාලාදිජුතිවිස්සරවිජ්ජොතිතසුප්පතිට්ඨිතවිසාලද්වාරබාහං මහාද්වාරං විය ව අත්ථබ්බාඤ්ජනසම්පන්නස්ස බුද්ධානං දෙසනාඤ්ඤාණගම්භිරභාවසංසුවකස්ස ඉමස්ස සුත්තස්ස සුඛාවගාහත්ථං.

එත්ථාහ – “කිමත්ථං පන ධම්මවිනයසඬ්ඨගහෙ කයිරමානෙ නිදානවචනං, නනු භගවතා භාසිතවචනස්සෙව සඬ්ඨගහො කාතබ්බො” ති? වුවුවතෙ, දෙසනාය ධීතිඅසම්මොසසද්ධෙයාභාවසම්පාදනත්ථං. කාලදෙසදෙසකනිමිත්තපරිසාපදෙසෙහි උපනිබන්ධිත්වා යපිතා හි දෙසනා විරට්ඨිතිකා හොති අසම්මොසධම්මා සද්ධෙයා ව. දෙසකාලකත්තුහෙතුනිමිත්තෙහි උපනිබද්ධො විය වොහාරවිනිච්ඡයො. තෙනෙව ව ආයස්මතා මහාකස්සපෙන “විත්තපරියාදානසුත්තං, ආවුසො ආනන්ද, කත්ථ භාසිත” නිආදිනා දෙසාදිපුච්ඡාසු කතාසු තාසං විස්සජ්ජනං කරොන්තෙන ධම්මභණ්ඩාගාරිකෙන “එවං මෙ සුත” නිආදිනා ඉමස්ස සුත්තස්ස නිදානං භාසිතං. අපිව සත්ථුසම්පත්තිප්පකාසනත්ථං නිදානවචනං. තථාගතස්ස හි භගවතො පුබ්බවරණානුමානාගමකක්කාභාවතො සම්මාසම්බුද්ධභාවසිද්ධි. න හි සම්මාසම්බුස්ස පුබ්බවරණාදිහි අත්ථො අත්ථි සබ්බත්ථ අප්පට්ඨනඤ්ඤාණවාරතාය එකප්පමාණත්තා ව ඤෙයාධම්මෙසු. තථා ආවරියමුට්ඨිධම්මවිජරියසාසනසාවකානානුරාගාභාවතො බිණ්ණසවභාවසිද්ධි. න හි සබ්බසො බිණ්ණසවස්ස තෙ සම්භවන්තිති සුවිසුද්ධස්ස පරානුග්ගභප්පවත්ති. එවං දෙසකසංකිලෙසභුතානං දිට්ඨිසිලසම්පදාදුසකානං අවිජ්ජානණ්ණානං අවිචන්තාභාවසංසුවකෙහි ඤාණප්පභානසම්පදාභිබ්බාඤ්ජනකෙහි ව සම්බුද්ධවිසුද්ධභාවෙහි පුරිමවෙසාරජ්ජද්වයසිද්ධි, තතො ව අන්තරායිකනියානිකධම්මෙසු සම්මොභාභාවසිද්ධිතො පටිඡේමවෙසාරජ්ජද්වයසිද්ධිති භගවතො චතුරවෙසාරජ්ජසමන්තාගමො අත්තභිතපරිහිතප්පටිපත්ති ව නිදානවචනෙන පකාසිතා හොති. තත්ථ තත්ථ සම්පත්තපරිසාය අප්ඤ්ඤාසයානුරූපං යානුප්පත්තිකප්පටිභානෙන ධම්මදෙසනාදීපනතො, ඉධ පන රූපගරුකානං පුග්ගලානං අප්ඤ්ඤාසයානුරූපං යානුප්පත්තිකප්පටිභානෙන ධම්මදෙසනාදීපනතොති යොජෙතබ්බං. තෙන වුත්තං – “සත්ථුසම්පත්තිප්පකාසනත්ථං නිදානවචන” නිති.

තථා සාසනසම්පත්තිප්පකාසනත්ථං නිදානවචනං. ඤාණකරුණාපරිග්ගහිතසබ්බකිරියස්ස හි භගවතො නත්ථි නිරන්ථකා පටිපත්ති, අත්තභිතත්ථා වා, තස්මා පරෙසං එව අත්ථාය පවත්තසබ්බකිරියස්ස සම්මාසම්බුද්ධස්ස සකලමිසි කායවචිමනොකම්මං යථාපවත්තං වුවුවමානං දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකපරමත්ථෙහි යථාරහං සත්තානං අනුසාසනට්ඨෙයන සාසනං, න කප්පරවනා. තයිදං සත්ථුවරිතං කාලදෙසදෙසකපරිසාපදෙසෙහි සද්ධිං තත්ථ තත්ථ නිදානවචනෙහි යථාරහං පකාසියති. “ඉධ පන රූපගරුකානං පුග්ගලාන” නිආදි සබ්බං පුරිමසදිසමෙව. තෙන වුත්තං – “සාසනසම්පත්තිප්පකාසනත්ථං නිදානවචන” නිති. අපිව සත්ථුනො පමාණභාවප්පකාසනෙන වචනෙන සාසනස්ස පමාණභාවදස්සනත්ථං නිදානවචනං, තඤ්ච දෙසකප්පමාණභාවදස්සනං හෙට්ඨා වුත්තනායානුසාරෙන “භගවා” ති ව ඉමිනා පදෙන විභාවිතන්ති වෙදිතබ්බං. භගවාති හි තථාගතස්ස රාගදොසමොහාදිසබ්බකිලෙසමලදුච්චරිතදොසප්පභානාදීපනෙන වචනෙන අනඤ්ඤාසාධාරණසුපරිසුද්ධඤ්ඤාණකරුණාදිගුණවිසෙසයොගපරිදීපනෙන තතො එව සබ්බසත්තුත්තමභාවදීපනෙන අයමත්ථො සබ්බථා පකාසිතො හොතිති. ඉදමෙත්ථ නිදානවචනප්පයොජනස්ස මුඛමත්තනිදස්සනං.

නික්ඛිත්තස්සාති දෙසිතස්ස. දෙසනා හි දෙසෙතබ්බස්ස සිලාදිඅත්ථස්ස වෙනෙයාසන්නානෙසු නික්ඛිපනතො “නික්ඛෙපො” ති වුවුවති. සුත්තනික්ඛෙපං විචාරෙත්ථාව වුවුවමානා පාකටා හොතීති සාමඤ්ඤතො භගවතො දෙසනාය සමුට්ඨානස්ස විභාගං දස්සෙත්ථා “එත්ථායං දෙසනා එවංසමුට්ඨානා” ති දෙසනාය සමුට්ඨානෙ දස්සිතෙ සුත්තස්ස සම්මදෙව නිදානපරිජානනෙන වණ්ණනාය සුවිඤ්ඤෙයාත්තා වුත්තං. තත්ථ යථා අනෙකසනඅනෙකසහස්සභෙදානිපි සුත්තත්තානි සංකිලෙසභාගියාදිපට්ඨානනායවසෙන සොළසවිධනං නාතිවත්තන්ති, එවං අත්තප්ඤ්ඤාසයාදිසුත්තනික්ඛෙපවසෙන චතුබ්බිධභාවන්ති ආහ – “වත්තාරො හි සුත්තනික්ඛෙපො” ති. එත්ථ ව යථා අත්තප්ඤ්ඤාසයස්ස අට්ඨුප්පත්තියා ව පරප්ඤ්ඤාසයසුච්ඡාහි සද්ධිං සංසග්ගහෙදො සම්භවති “අත්තප්ඤ්ඤාසයො ව

පරප්කාසයෝ ව, අත්තප්කාසයෝ ව පුච්ඡාචසිකෝ ව, අට්ඨප්පත්තිකෝ ව පරප්කාසයෝ ව, අට්ඨප්පත්තිකෝ ව පුච්ඡාචසිකෝ වා”ති අප්කාසයපුච්ඡානුසන්ධිසබ්භාවතො, එවං යදිපි අට්ඨප්පත්තියා අත්තප්කාසයෙනපි සංසග්ගහෙදො සම්භවති, අත්තප්කාසයාදිහි පන පුරතො ධීතෙහි අට්ඨප්පත්තියා සංසග්ගො නත්ථීති න ඉධ නිරවසෙසො චිත්ථාරනායො සම්භවති “වත්තාරො සුත්තනික්ඛෙපා”ති වුත්තං. තදත්තොගධත්තා වා සෙසනික්ඛෙපානං මූලනික්ඛෙපවසෙන වත්තාරොව දස්සිතා. යථාදස්සනඤ්ඤානේට අයං සංසග්ගහෙදො ගහෙනබ්බොති.

තත්තායං වචනත්ථො – නික්ඛිපියතිති නික්ඛෙපො, සුත්තං එව නික්ඛෙපො සුත්තනික්ඛෙපො. අට්ඨ වා නික්ඛිපනං නික්ඛෙපො, සුත්තස්ස නික්ඛෙපො සුත්තනික්ඛෙපො, සුත්තදෙසනාති අත්ථො. අත්තනො අප්කාසයො අත්තප්කාසයො, සො අස්ස අත්ථි කාරණභූතොති අත්තප්කාසයො. අත්තනො අප්කාසයො එතස්සාති වා අත්තප්කාසයො. පරප්කාසයෙපි එසෙව නයො. පුච්ඡාය වසො පුච්ඡාචසො, සො එතස්ස අත්ථිති පුච්ඡාචසිකො. සුත්තදෙසනාවත්ථුභූතස්ස අත්ථස්ස උප්පත්ති අත්ථුප්පත්ති, අත්ථුප්පත්තියෙව අට්ඨප්පත්ති ත්ථ-කාරස්ස ට්ඨ-කාරං කත්වා. සා එතස්ස අත්ථිති අට්ඨප්පත්තිකො. අට්ඨ වා නික්ඛිපියති සුත්තං එතෙනාති සුත්තනික්ඛෙපො, අත්තප්කාසයාදි එව. එතස්මිං අත්ථවිකප්පෙ අත්තනො අප්කාසයො අත්තප්කාසයො. පරෙසං අප්කාසයො පරප්කාසයො. පුච්ඡියතිති පුච්ඡා, පුච්ඡිතබ්බො අත්ථො. පුච්ඡාචසෙන පවත්තං ධම්මප්පට්ඨගාහකානං වචනං පුච්ඡාචසිකං, තදෙව නික්ඛෙපසද්දාපෙක්ඛාය පුල්ලිඨගවසෙන වුත්තං – “පුච්ඡාචසිකො”ති. තථා අට්ඨප්පත්ති එව අට්ඨප්පත්තිකොති එවමෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො.

අපිචෙත්ථ පරෙසං ඉන්ද්‍රියපරිපාකාදිකාරණනිරපෙක්ඛත්තා අත්තප්කාසයස්ස විසුං සුත්තනික්ඛෙපභාවො යුත්තො කෙවලං අත්තනො අප්කාසයෙනෙව ධම්මතත්තිට්ඨපනත්ථං පවත්තිතදෙසනත්තා. පරප්කාසයපුච්ඡාචසිකානං පන පරෙසං අප්කාසයපුච්ඡානං දෙසනාපවත්තිහෙතුභූතානං උප්පත්තියං පවත්තිතානං කථමට්ඨප්පත්තියා අනවරොධො, පුච්ඡාචසිකඅට්ඨප්පත්තිකානං වා පරප්කාසයානුරොධෙන පවත්තිතානං කථං පරප්කාසයෙ අනවරොධොති? න වොදෙනබ්බමෙතං. පරෙසඤ්ඤි අභිනිහාරපරිපුච්ඡාදිචිත්තිමුත්තස්සෙව සුත්තදෙසනාකාරණුප්පාදස්ස අට්ඨප්පත්තිභාවෙන ගතිත්තා පරප්කාසයපුච්ඡාචසිකානං විසුං ගහණං. තථා හි ඉභ්මජාලධම්මදායාදසුත්තාදිනං වණ්ණාවණ්ණආමිසුප්පාදාදිදෙසනානිමිත්තං “අට්ඨප්පත්ති”ති වුච්චති. පරෙසං පුච්ඡං චිනා අප්කාසයං එව නිමිත්තං කත්වා දෙසිතො පරප්කාසයො, පුච්ඡාචසෙන දෙසිතො පුච්ඡාචසිකොති පාකටොයමත්ථොති. අත්තනො අප්කාසයෙනෙව කථෙසිති ධම්මතත්තිට්ඨපනත්ථං කථෙසි. විමුත්තිපරිපාචනියා ධම්මා සද්ධන්ද්‍රියාදයො. අප්කාසයන්ති අධිමුත්තිං. ඛන්තින්ති දිට්ඨිනිප්කානක්ඛන්තිං. මනන්ති පඤ්ඤත්තිචිත්තං. අභිනිහාරන්ති පණ්ඩානං. බුද්ධිනාභාවන්ති බුද්ධිනාසභාවං, පටිච්ඡිකාකාරං වා. රූපගරුකානන්ති පඤ්චසු ආරම්මණෙසු රූපාරම්මණගරුකා රූපගරුකා. චිත්තෙන රූපනිත්තා රූපපොණා රූපපබ්භාරා රූපදස්සනප්පසුතා රූපෙන ආකඩ්ඪිතභද්දා, තෙසං රූපගරුකානං.

පටිසෙධන්ථොති පටික්ඛෙපත්ථො. කස්ස පන පටික්ඛෙපත්ථොති? කිරියාපධානඤ්ඤි වාකායං, තස්මා “න සමනුපස්සාමි”ති සමනුපස්සනාකිරියාපටිසෙධන්ථො. තෙනාහ – “ඉමස්ස පන පදස්සා”තිආදි. යො පරො න හොති, සො අත්තාති ලොකසමඤ්ඤාමත්තසිද්ධං සත්තසත්තානං සන්ධාය – “අහ”න්ති සත්ථා වදති, න බාහිරකපරිකප්පිතං අහංකාරවිසයං අහංකාරස්ස බොධිමූලෙයෙව සමුච්ඡින්නත්තා. ලොකසමඤ්ඤානතික්කමත්තා එව හි බුද්ධානං ලොකියෙ විසයෙ දෙසනාපවත්ති. භික්ඛවෙති ආලපනෙ කාරණං හෙට්ඨා වුත්තමෙව. අඤ්ඤන්ති අපෙක්ඛාසිද්ධත්තා අඤ්ඤත්ථස්ස “ඉදාති වත්තබ්බඉත්ථීරූපතො අඤ්ඤ”න්ති ආහ. එකමපි රූපන්ති එකං වණ්ණායතනං. සමං විසමං සම්මා යථාවතො අනු අනු පස්සතිති සමනුපස්සනා, ඤාණං. සංකිලිස්සනවසෙන අනු අනු පස්සතිති සමනුපස්සනා, දිට්ඨි. නො නිච්චතොති එත්ථ ඉති-සද්දො ආදිඅත්ථො, එවමාදිකොති අත්ථො. තෙන “දුක්ඛතො සමනුපස්සති”ති එවමාදිති සඬගණ්ණාති. ඔලොකෙන්තොපිති දෙවමනුස්සවිමානකප්පරුක්ඛමණිකකාදිගතාති රූපාති අනවසෙසං සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණෙන ඔලොකෙන්තොපි. සාමඤ්ඤවචනොපි යං-සද්දො “එකරූපමිපි”ති රූපස්ස අධිගතත්තා රූපවිසයො ඉච්ඡිතොති “යං රූප”න්ති වුත්තං. තථා පුරිසසද්දො පරියාදිශිතබ්බචිත්තපුග්ගලවිසයොති රූපගරුකස්සාති විසෙසිතං. ගහණං “බෙපන”න්ති ව අධිප්පෙනං, පරියාදානඤ්ඤ උප්පත්තිනිවාරණන්ති ආහ – “වතුභූමකකුසලචිත්ත”න්ති. තඤ්ඤි රූපං තාදිසස්ස පරිත්තකුසලස්සපි උප්පත්තිං නිවාරෙති, කිමඬගං පන මහග්ගනානුත්තරචිත්තස්සාති ලොකුත්තරකුසලචිත්තස්සපි උප්පත්තියා නිවාරණං හොතුං සමත්ථං, ලොකියකුසලුප්පත්තියා නිවාරකත්තෙ වත්තබ්බමෙව නත්ථීති “වතුභූමකකුසලචිත්තං පරියාදිශිත්වා”ති වුත්තං. න හි කාමඉණස්සාදප්පසුතස්ස පුරිසස්ස දානාදිවසෙන සවිප්ථාරිකා කුසලුප්පත්ති සම්භවති. ගණ්ණිත්වා බෙපෙත්වාති අත්තානං අස්සාදෙත්වා පවත්තමානස්ස අකුසලචිත්තස්ස පච්චයො හොත්තං පවත්තිනිවාරණෙන මුට්ඨිගතං විස ගහෙත්වා අනුප්පාදනිරොධෙන බෙපෙත්වා විස තිට්ඨති. තාව මහති ලොකසන්නිවාසෙ තස්ස පරියාදියට්ඨානං අවිච්ඡේදතො ලබ්භතිති ආහ – “තිට්ඨති”ති යථා “පබ්බතා තිට්ඨන්ති, නප්පො සන්දන්ති”ති. තෙනාහ – “ඉධ උභයමිපි වට්ටති”තිආදි.

යථයිදන්ති සන්ධිවසෙන ආකාරස්ස රස්සත්තං යකාරාගමො වාති ආහ – “යථා ඉද”න්ති. ඉත්ථියා රූපන්ති ඉත්ථිසරිරගතං තප්පට්ඨිද්ධඤ්ඤ වරූපායතනං. පරමත්ථස්ස නිරුල්ලො, පඨමං සාධාරණතො සද්දසත්ථලක්ඛණාති විභාවෙනබ්බාති, පච්ඡා අසාධාරණතොති තාති පාළිවසෙන විභාවෙතුං – “රූප්පතිති බො...පෙ.... වෙදිතබ්බ”න්ති

ආහ. තත්පර රූපයකිනි සිතාදිවිරොධිපව්වයෙහි විකාරං ආපාදියති, ආපජ්ජනීති වා අත්ථො. විකාරූපපත්ති ව විරොධිපව්වයසන්නිපාතෙ විසදිසුප්පත්ති විභූතතරා, කුතො පනායං විසෙසොති වෙ? “සිතෙනා”තිආදිවචනතො. එවඤ්ච කත්වා වෙදනාදිසු අනවසෙසරූපසමඤ්ඤා සාමඤ්ඤලක්ඛණන්ති සබ්බරූපධම්මසාධාරණං රූප්පනං. ඉදානි අත්ථුද්ධාරනයෙන රූපසද්දං සංවණ්ණෙත්තො “අයං පනා”තිආදිමාහ. රූපක්ඛන්ධෙ වත්තනීති “ඔළාරිකං වා සුබ්බමං වා”තිආදිවචනතො (ම. නි. 1.361; 2.113; 3.86, 89; විහ. 2). රූපුපපත්තියාති එත්ථ රූපහවො රූපං උත්තරපදලොපෙන. රූපහවුපපත්තියාති අයඤ්ඤෙත්ථ අත්ථො. කසිණනිමිත්තෙති පට්ඨකසිණාදිසඤ්ඤිතෙ පටිභාගනිමිත්තෙ. රූප්පති අත්තතො ඵලස්ස සභාවං කරොතීති රූපං, සභාවහෙතුති ආහ – “සරූපා...පෙ.... එත්ථ පච්චයෙ”ති. කරවරණාදිඅවයවසංඛ්‍යාතභාවෙන රූපියති නිරූපියතීති රූපං, රූපකායොති ආහ – “ආකාසො...පෙ.... එත්ථ සරිරෙ”ති.

රූපයති වණ්ණවිකාරං ආපජ්ජමානං හදයඬගතභාවං පකාසෙතීති රූපං, වණ්ණායතනං. ආරොහපරිණාහාදිහෙදරූපගතං සණ්ඨානසම්පත්තිං නිස්සාය පසාදං ආපජ්ජමානො රූපජ්ජමාණොති චූත්තොති ආහ – “එත්ථ සණ්ඨානෙ”ති. පියරූපන්තිආදිසු සභාවත්ථො රූපසද්දො. ආදිසද්දෙන රූපජ්ඣානාදිනං සඬගහො. “රූපි රූපානි පස්සති”ති එත්ථ අජ්ඣක්ඛන්තං කෙසාදිසු පරිකම්මසඤ්ඤාවසෙන පටිලද්ධරූපජ්ඣානං රූපං, තං අස්ස අත්ථීති රූපීති චූත්තො. ඉත්ථීයා චතුසමුට්ඨානෙ වණ්ණෙති ඉත්ථීසරිරපරියාපන්නමෙව රූපං ගතිතං, තප්පට්ඨද්ධවත්ථාලඬකාරාදිරූපමිපි පන පුරිසචිත්තස්ස පරියාදායකං හොතීති දස්සෙතුං – “අපිවා”තිආදි චූත්තං. ගන්ධවණ්ණග්ගහණෙන විලෙපනං චූත්තං. කාමං “අසුකාය ඉත්ථීයා පසාධන”න්ති සල්ලක්ඛිතස්ස අකායප්පට්ඨද්ධස්සව වණ්ණො පට්ඨද්ධචිත්තස්ස පුරිසස්ස චිත්තං පරියාදාය තිට්ඨෙයා, තං පන න එකන්තිකන්ති එකන්තිකං දස්සෙත්තො “කායප්පට්ඨද්ධො”තිආහ. උපකප්පනීති චිත්තස්ස පරියාදානාය උපකප්පති. පුරිමස්සෙවාති පුබ්බෙ චූත්තඅත්ථස්සෙව දල්භිකරණත්ථං චූත්තං යථා “ද්වික්ඛන්තුං ඛන්ධං සුඛන්ධ”න්ති. නිගමනවසෙන වා එතං චූත්තන්ති දට්ඨබ්බං. ඔපම්මවසෙන චූත්තන්ති “යං එවං පුරිසස්ස චිත්තං පරියාදාය තිට්ඨති”ති සකලමෙවිදං පුරිමවචනං උපමාවසෙන චූත්තං, තත්ථ පන උපමාභූතං අත්ථං දස්සෙතුං – “යථයිදං...පෙ.... ඉත්ථීරූප”න්ති චූත්තං. පරියාදානෙ ආනුභාවො සම්භවො පරියාදානානුභාවො, තස්ස දස්සනවසෙන චූත්තං.

ඉදං පන “ඉත්ථීරූප”න්තිආදිවචනං පරියාදානානුභාවෙ සාධෙතබ්බෙ දිපෙතබ්බෙ වත්ථු කාරණං. නාගො නාම සො රාජා, දීඝදාඬිකත්තා පන “මහාදාඬිකනාගරාජා”ති චූත්තො. අසංවරනියාමෙතාති වක්ඛුද්ධාරිකෙන අසංවරනිභාරෙන. නිමිත්තං ගහෙත්වාති රාගුප්පත්තිහෙතුභූතං රූපං සුභනිමිත්තං ගහෙත්වා. විසිකාදස්සනං ගන්ත්වාති සිව්ථිකදස්සනං ගන්ත්වා. තත්ථ හි ආදිනවානුපස්සනා ඉජ්ඣති. වත්ථුලොභෙන කුතො තාදිසාය මරණන්ති අසද්දහන්තො “මුඛං තුම්භාකං ධූමවණ්ණ”න්ති තෙ දහරසාමණෙරෙ උප්පණ්ඩෙන්තො වදති.

රතනත්තයෙ සුප්පසන්නත්තා කාකවණ්ණනිස්සාදිහි විසෙසනත්ථඤ්ච සො තිස්සමහාරාජා සද්ධාසද්දෙන විසෙසෙත්වා චූච්චති. දහරස්ස චිත්තං පරියාදාය තිට්ඨතීති අධිකාරවසෙන චූත්තං. නිව්ඨිතුද්දෙසකිච්චොති ගාමෙ අසප්පායරූපදස්සනං ඉමස්ස අනත්ථාය සියාති ආවරියෙන නිවාරිතගාමප්පවෙසො පච්ඡා නිව්ඨිතුද්දෙසකිච්චො හුත්වා ඩිතො. තෙන චූත්තං – “අත්ථකාමානං වචනං අග්ගහෙත්වා”ති . නිවත්ථවත්ථං සඤ්ජානිත්වාති අත්තනා දිට්ඨදිවසෙ නිවත්ථවත්ථං තස්සා මතදිවසෙ සිව්ථිකදස්සනත්ථං ගතෙන ලද්ධං සඤ්ජානිත්වා. එවම්පිති එවං මරණසම්පාපනවසෙනපි. අයං තාවෙත්ථ අට්ඨකථාය අනුත්තානත්ථදීපනා.

නෙත්තිනයවණ්ණනා

ඉදානි පකරණනයෙන පාළියා අත්ථවණ්ණනං කරිස්සාම. සා පන අත්ථසංවණ්ණනා යස්මා දෙසනාය සමුට්ඨානප්පයොජනභාජනෙසු පිණ්ඩත්ථෙසු ව නිද්ධාරිතෙසු සුකරා හොති සුවිඤ්ඤෙය්‍යා ව, තස්මා සුත්තදෙසනාය සමුට්ඨානාදීනි පඨමං නිද්ධාරයිස්සාම. තත්ථ සමුට්ඨානං නාම දෙසනානිදානං, තං සාධාරණමසාධාරණන්ති දුට්ඨං. තත්ථ සාධාරණමිපි අජ්ඣක්ඛිතකබ්බරහෙදතො දුට්ඨං. තත්ථ සාධාරණං අජ්ඣක්ඛිතසමුට්ඨානං නාම ලොකනාථස්ස මහාකරුණා. තාය හි සමුස්සාහිතස්ස හගවතො වෙනෙය්‍යානං ධම්මදෙසනාය චිත්තං උදපාදි, යං සන්ධාය චූත්තං – “සත්තෙසු ව කාරුඤ්ඤතං පටිච්ච බුද්ධවක්ඛුනා ලොකං වොලොකෙසි”තිආදි (ම. නි. 1.283; මහාව. 9; සං. නි. 1.173). එත්ථ ව හෙතාවත්ථායපි මහාකරුණාය සඬගහො දට්ඨබ්බො යාවදෙව සංසාරමහොසතො සද්ධම්මදෙසනාහත්ථදානෙහි සත්තසන්නාරණත්ථං තදුප්පත්තිතො. යථා ව මහාකරුණා, එවං සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණං දසබ්බඤ්ඤාණාදයො ව දෙසනාය අබ්හන්තරසමුට්ඨානභාවෙන වත්තබ්බා. සබ්බඤ්ඤි ඤෙය්‍යාධම්මං තෙසං දෙසෙතබ්බාකාරං සත්තානඤ්ච ආසයානුසයාදිං යථාවතො ජානන්තො හගවා යානාට්ඨානාදිසු කොසල්ලෙන වෙනෙය්‍යාජ්ඣාසයානුරූපං විචිත්තනයදෙසනං පවත්තෙසිති. බාහිරං පන සාධාරණං සමුට්ඨානං දසසහස්සමහාබ්‍රහ්මපරිවාරස්ස සහම්පතිබ්‍රහ්මනො අජ්ඣෙය්‍යනං. තදජ්ඣෙය්‍යනුත්තරකාලඤ්ඤි ධම්මගම්භිරතාපච්චවෙක්ඛණාජනිතං අප්පොස්සුක්කතං පටිප්පස්සම්භෙත්වා ධම්මස්සාමී ධම්මදෙසනාය උස්සාහජාතො අහොසි. අසාධාරණමිපි අබ්හන්තරබාහිරහෙදතො දුට්ඨමෙව. තත්ථ අබ්හන්තරං යාය මහාකරුණාය යෙන ව දෙසනාඤ්ඤාණෙන ඉදං සුත්තං පවත්තිතං, තදුභයං වෙදිතබ්බං. බාහිරං පන රූපගරුකානං පුග්ගලානං අජ්ඣාසයො. ස්වායමත්ථො අට්ඨකථාය චූත්තො එව.

පයෝජනමිසි සාධාරණසාධාරණතො දුටිම. තත්ථ සාධාරණං යාව අනුපාදාපරිනිබ්බානං විමුක්තිරසත්තා හගවතො දෙසනාය. තෙනෙවාහ – “එතදත්ථා කථා, එතදත්ථා මන්තනා”තිආදි. අසාධාරණං පන තෙසං රුපගරුකානං පුග්ගලානං රුපෙ ඡන්දරාගස්ස ජභාපනං, උභයමිපෙතං බාහිරමෙව. සචෙ පන වෙනෙයාසන්නානගතමිසි දෙසනාබලසිද්ධිසංඛිතං පයෝජනං අධිප්පායසමිප්ඤ්ඤානභාවතො යථාධිප්පෙතත්ථසිද්ධියා මහාකාරුණිකස්ස හගවතොපි පයෝජනමෙවාති ගණ්භෙයා, ඉමිනා පරියායෙනස්ස අබිභන්තරතාපි සියා.

අපිව තෙසං රුපගරුකානං පුග්ගලානං රුපස්මිං විජ්ජමානස්ස ආදීනවස්ස යථාවතො අනවබොධො ඉමිස්සා දෙසනාය සමුට්ඨානං, තදවබොධො පයෝජනං. සො හි ඉමාය දෙසනාය හගවන්තං පයෝජෙති තන්තිජ්ජාදනපරායං දෙසනාති කත්වා. යඤ්ඤි දෙසනාය සාධෙතබ්බං ඵලං, තං ආකඨිබ්බතබ්බත්තා දෙසකං දෙසනාය පයෝජෙතිති පයෝජනන්ති චුච්චති. තථා තෙසං පුග්ගලානං තදඤ්ඤෙසඤ්ච වෙනෙයානං රුපමුඛෙන පඤ්චසු උපාදානක්ඛන්ධෙසු ආදීනවදස්සනඤ්චෙන්ථ පයෝජනං. තථා සංසාරවක්කතිවත්තිසද්ධම්මවක්කප්පවත්තිසස්සනාදිමිච්ඡාවාදනිරාකරණං සම්මාවාදපුරෙක්ඛාරො අකුසලමූලසමුහනනං කුසලමූලසමාරොපනං අපායද්වාරපිදහනං සග්ගමග්ගද්වාරවිවරණං පරියුට්ඨානවූපසමනං අනුසයසමුග්ගානං “මුත්තො මොචෙස්සාමි”ති පුරිමපටිඤ්ඤාවිසංවාදනං තප්පටිපක්ඛමාරමනොරථවිසංවාදනං තිත්ථියධම්මතිමමථනං බුද්ධධම්මපතිට්ඨාපනන්ති එවමාදීතිපි පයෝජනාති ඉධ වෙදිතබ්බාති.

යථා තෙ පුග්ගලා රුපගරුකා, එවං තදඤ්ඤෙ ව සක්කායගරුකා සක්කායස්මිං අල්ලිනා සඬබ්බධම්මානං සම්මාසම්බුද්ධස්ස ව පටිපත්තිං අජානන්තා අසද්ධම්මස්සවනසාධාරණපරිවරියමනසිකාරපරා සද්ධම්මස්සවනසාධාරණපරිවයප්පටිවෙධවිමුඛා ව හවිජ්ජමොක්ඛෙසිනො වෙනෙයා ඉමිස්සා දෙසනාය භාජනං.

පිණ්ඩත්තා චෙන්ථ රුපග්ගහණෙන රුපධාතුරූපායතනරුපක්ඛන්ධපරිග්ගණ්භනං රුපමුඛෙන චතුධම්මානං වට්ටත්තයවිච්ඡේදනුපායො ආසවොසාදිවිචෙවනං අභිනන්දනතිවාරණසංඛිතක්කමො විවාදමූලපරිව්වාගො සික්ඛත්තයානුයොගො පභානත්තයදීපනා සමථවිපස්සනානුට්ඨානං භාවනාසවිජ්ජිතියාසිද්ධිති එවමාදෙයො වෙදිතබ්බා.

ඉතො පරං පන සොළස භාරා දස්සෙතබ්බා. තත්ථ “රුප”න්ති සහජාතා තස්ස නිස්සයභූතා තප්පටිබද්ධා ව සබ්බෙ රුපාරුපධම්මා තණ්භාවජ්ජා දුක්ඛසච්චං. තංසමුට්ඨාපිකා තදාරම්මණා ව තණ්භා සමුදයසච්චං. තදුභයෙසං අප්පවත්ති නිරොධසච්චං. නිරොධප්පජානනා පටිපදා මග්ගසච්චං. තත්ථ සමුදයෙන අස්සාදො, දුක්ඛෙන ආදීනවො, මග්ගනිරොධෙහි නිස්සරණං, රුපාරම්මණස්ස අකුසලචිත්තස්ස කුසලචිත්තස්ස ව පරියාදානං ඵලං. යඤ්ඤි දෙසනාය සාධෙතබ්බං පයෝජනං, තං ඵලන්ති චුත්තොවායමත්ථො. තදත්ථං හිදං සුත්තං හගවතා දෙසිතන්ති. යථා තං කුසලචිත්තං න පරියාදියති, එවං පටිසංඛිතානභාවනාබලපරිග්ගහිතා ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්වාරතා උපායො. පුරිසස්ස කුසලචිත්තපරියාදානෙනස්ස රුපස්ස අඤ්ඤාරූපාසාධාරණතාදස්සනාපදෙසෙන අත්ථකාමෙහි තතො චිත්තං සාධුකං රක්ඛිතබ්බං. අයමෙන්ථ හගවතො ආණන්තිති අයං දෙසනාභාරො. අස්සාදාදිසන්දස්සනවිභාවනලක්ඛණො හි දෙසනාභාරො. චුත්තඤ්ඤෙනං නෙත්තිජ්ජකරණං –

“අස්සාදාදීනවතා, නිස්සරණමිසි ව ඵලං උපායො ව;
ආණන්ති ව හගවතො, යොගීනං දෙසනාභාරො”ති. (නෙත්ති. 4 නිද්දෙසවාර);

දෙසියති සංවණ්ණියති එතාය සුත්තත්ථොති දෙසනා, දෙසනාය සහවරණතො වා දෙසනා. නනු ව අඤ්ඤෙපි භාරා දෙසනාසංඛිතාතස්ස සුත්තස්ස අත්ථසංවණ්ණනාතො දෙසනාය සහවාරිතො වාති? සච්චමෙනං, අයං පන භාරො යෙභුයොන යථාරුකවසෙනෙව විඤ්ඤායමානො දෙසනාය සහ වරතීති වත්තබ්බතං අරහති, න තථාපරෙ. න හි අස්සාදාදීනවනිස්සරණාදිසන්දස්සනරහිතා සුත්තදෙසනා අත්ථී. කිං පන තෙසං අස්සාදාදීනං අනවසෙසානං වචනං දෙසනාභාරො, උදාහු එකච්චානන්ති? නිරවසෙසානංයෙව. යස්මිඤ්ඤි සුත්තෙ අස්සාදාදීනවනිස්සරණාති සරුපතො ආගතාති, තත්ථ වත්තබ්බමෙව නත්ථී. යත්ථ පන එකදෙසෙන ආගතාති, න ව සරුපෙන, තත්ථ අනාගතං අත්ථවසෙන නිද්ධාරෙන්වා භාරො යොජෙතබ්බො.

සයං සමන්තවක්ඛුභාවතො තදස්සෙනෙත සභාවතො ව “අභ”න්ති චුත්තං. හික්ඛනසීලතාදිගුණයොගතො අභිමුඛිකරණත්ථඤ්ච, “හික්ඛවෙ”ති චුත්තං. අත්තාභාවතො අපරතාදස්සනත්ථඤ්ච “අඤ්ඤ”න්ති චුත්තං. එකස්ස අනුපලබ්භදස්සනත්ථං අනෙකභාවප්පටිසෙධනත්ථඤ්ච “එකරූපමිසි”ති චුත්තං. තාදිසස්ස රුපස්ස අභාවතො අදස්සනතො ව “න සමනුපස්සාමි”ති චුත්තං. තස්ස පච්චාමසනතො අනියමතො ව “ය”න්ති චුත්තං. ඉදාති චුච්චමානාකාරපරාමසනතො තදඤ්ඤාකාරනිසෙධනතො ව “එව”න්ති චුත්තං. විසභාගින්ද්‍රියවත්ථුතො සභාගවත්ථුස්මිං තදභාවතො ව “පුරිසස්සා”ති චුත්තං. නිමිත්තග්ගහස්ස වත්ථුභාවතො තථා පරිකප්පිතත්තා ව “චිත්තං පරියාදාය තිට්ඨති”ති චුත්තං. එවන්ති චුත්තාකාරපරාමසනත්ථඤ්චෙව නිදස්සනත්ථඤ්ච “යථා”ති චුත්තං. අත්තතො පච්චක්ඛභාවතො හික්ඛුනං පච්චක්ඛකරණත්ථඤ්ච “ඉද”න්ති චුත්තං. ඉත්ථිසන්නානපරියාපන්නතො තප්පටිබද්ධභාවතො ව “ඉත්ථීරූප”න්ති චුත්තන්ති එවං අනුපදවිචයතො විචයො භාරො. විචියන්ති එතෙන, එත්ථ වා පදපඤ්ඤාදයොති විචයො, විචිති එව වා තෙසන්ති විචයො. පදපුච්ඡාවිස්සජ්ජනපුබ්බාපරානුග්ගහනං අස්සාදාදීනඤ්ච විසෙසනිද්ධාරණවසෙන පච්චයලක්ඛණො හි විචයො භාරො. චුත්තමිසි චෙනං –

“යං පුච්ඡිතස්ස චිස්සජ්ජිතස්ස ච, සුත්තස්ස යා ච අනුගිති;
සුත්තස්ස යො පච්චයො, භාරො විචයොති නිද්දිට්ඨො”ති. (නෙත්ති. 4 නිද්දෙසවාර);

අනාදිමති සංසාරෙ ඉත්ථිපුරිසානං අඤ්ඤමඤ්ඤරූපාභිරාමනාය “ඉත්ථිරූපං පුරිසස්ස චිත්තං පරියාදාය
තිට්ඨති”ති යුජ්ජතිති අයං යුත්තිභාරො. බාස්සජනත්ථානං යුත්තායුත්තවිභාගවිභාවනලක්ඛණො හි යුත්තිභාරො.
චුත්තම්පි වෙතං –

“සබ්බෙසං භාරානං, යා භුමී යො ච ගොවරො තෙසං;
යුත්තායුත්තිපරික්ඛා, භාරො යුත්තිති නිද්දිට්ඨො”ති. (නෙත්ති. 4 නිද්දෙසවාර);

යුත්තිති ච උපපත්ති සාධනායුත්ති, ඉධ පන යුත්තිවිචාරණා යුත්ති උත්තරපදලොපෙන “රූපභවො රූප”න්ති යථා.
යුත්තිසභවරණතො වා යුත්ති.

ඉත්ථිරූපං අයොනිසො ඔලොකියමානං ඉන්ද්‍රියෙසු අගුත්තද්වාරතාය පදට්ඨානං, සා කුසලානං ධම්මානං
අභාවතාය පදට්ඨානං, සා සබ්බස්සපි සංකිලෙසපක්ඛස්ස පරිවුද්ධියා පදට්ඨානං. බ්‍යාතිරෙකතො පන ඉත්ථිරූපං
යොනිසො ඔලොකියමානං සතිපට්ඨානභාවතාය පදට්ඨානං, සා බොජ්ඣංගිනිවෙසස්ස පදට්ඨානං, සා
විජ්ජාචුත්තන්තිනං පාරිපුරියා පදට්ඨානං, කුසලස්ස චිත්තස්ස පරියාදානං සම්මොභාහිතිවෙසස්ස පදට්ඨානං, සො
සඬ්ඛාරානං පදට්ඨානං, සඬ්ඛාරා විඤ්ඤාණස්සාති සබ්බං ආවත්තති භවචක්ඛං. බ්‍යාතිරෙකතො පන කුසලස්ස
චිත්තස්ස අපරියාදානං තෙසං තෙසං කුසලානං ධම්මානං උජ්ජාදාය පාරිපුරියා පදට්ඨානන්ති අයං තාව අවිසෙසතො
න යො. විසෙසතො පන සීලස්ස අපරියාදානං අවිජ්ජපිසාරස්ස පදට්ඨානං, අවිජ්ජපිසාරො පාමොජ්ජස්සාතිආදිනා යාව
අනුපාදාපරිනිබ්බානං නෙතබ්බං. අයං පදට්ඨානො භාරො. සුත්තෙ ආගතධම්මානං පදට්ඨානභූතෙ ධම්මෙ තෙසඤ්ච
පදට්ඨානභූතෙති සම්භවතො පදට්ඨානභූතධම්මනිද්ධාරණලක්ඛණො හි පදට්ඨානො භාරො. චුත්තඤ්චෙතං –

“ධම්මං දෙසෙති ජිනො, තස්ස ච ධම්මස්ස යං පදට්ඨානං;
ඉති යාව සබ්බධම්මා, එසො භාරො පදට්ඨානො”ති. (නෙත්ති. 4 නිද්දෙසවාර);

පදට්ඨානන්ති ආසන්නකාරණං. ඉධ පන පදට්ඨානවිචාරණා පදට්ඨානොතිආදි යුත්තිභාරෙ චුත්තනයෙනෙව
වෙදිතබ්බං.

එකරූපන්ති ච රූපායතනග්ගහණෙන ඡන්තම්පි බාහිරානං ආයතනානං ගහණං බාහිරායතනභාවෙන
එකලක්ඛණත්තා. චිත්තන්ති මනායතනග්ගහණෙන ඡන්තම්පි අජ්ඣත්තිකානං ආයතනානං ගහණං
අජ්ඣත්තිකායතනභාවෙන එකලක්ඛණත්තා. එවං ඛන්ධධාතාදිවසෙනපි එකලක්ඛණතා චත්තබ්බා. අයං ලක්ඛණො
භාරො. ලක්ඛියන්ති එතෙන, එත්ථ වා එකලක්ඛණධම්මා අචුත්තාපි එකච්චවචනෙනාති ලක්ඛණො. සුත්තෙ
අනාගතෙපි ධම්මෙ චුත්තජ්ජකාරෙ ආගතෙ විය නිද්ධාරෙත්ථා යා සංවණ්ණනා, සො ලක්ඛණො භාරො. චුත්තම්පි
වෙතං –

“චුත්තම්හි එකධම්මෙ, යෙ ධම්මා එකලක්ඛණා කෙවි;
චුත්තා භවන්ති සබ්බෙ, සො භාරො ලක්ඛණො නාමා”ති. (නෙත්ති. 4 නිද්දෙසවාර);

නිදානෙ ඉමිස්සා දෙසනාය රූපගරුකානං පුග්ගලානං රූපස්මිං අනාදිනවදස්සිතා චුත්තා, “කථං නු බො ඉමෙ
ඉමං දෙසනං සුත්ථා රූපෙ ආදිනවදස්සනමුඛෙන සබ්බස්මිම්පි ඛන්ධපඤ්චකෙ සබ්බසො ඡන්දරාගං පභාය
සකලච්චට්ඨක්ඛතො මුච්චෙය්‍යුං, පරෙ ච තත්ථ පතිට්ඨාපෙය්‍යු”න්ති අයමෙත්ථ භගවතො අධිජ්ජායො. පදනිබ්බවනං
නිරුත්තං, තං “එව”න්තිආදිනිදානපදානං “නාහ”න්තිආදිපාළිපදානඤ්ච අට්ඨකථායං තස්සා ලීනත්ථවණ්ණනාය ච
චුත්තනායානුසාරෙන සුකරත්තා න චිත්ථාරයිමිහ.

පදපදත්ථදෙසනාදෙසනාතික්ඛෙපසුත්තසන්ධිවසෙන පඤ්චවිධා සන්ධි. තත්ථ පදස්ස පදන්තරෙන සම්බන්ධො
පදසන්ධි. පදත්ථස්ස පදත්ථන්තරෙන සම්බන්ධො පදත්ථසන්ධි, යො “කිරියාකාරකසම්බන්ධො”ති චුච්චති.
නානානුසන්ධිකස්ස සුත්තස්ස තංතංඅනුසන්ධිහි සම්බන්ධො, එකානුසන්ධිකස්ස ච පුබ්බාපරසම්බන්ධො
දෙසනාසන්ධි, යා අට්ඨකථායං “පුච්ඡානුසන්ධි, අජ්ඣාසයානුසන්ධි, යථානුසන්ධි”ති නිධා විහත්තා. අජ්ඣාසයො
වෙත්ථ අත්තජ්ඣාසයො පරජ්ඣාසයොති ද්විධා වෙදිතබ්බො. දෙසනාතික්ඛෙපසන්ධි චතුත්තං සුත්තනික්ඛෙපානං
වසෙන වෙදිතබ්බො. සුත්තසන්ධි ඉධ පට්ඨනික්ඛෙපවසෙනෙව වෙදිතබ්බො. “කස්මා පනෙත්ථ ඉදමෙව
චිත්තපරියාදානසුත්තං පට්ඨං නික්ඛිත්ත”න්ති නායමනුයොගො කත්ථවි න පවත්ති. අපිච ඉමෙ සත්තා අනාදිමති
සංසාරෙ පරිභ්ගමන්තා ඉත්ථිපුරිසා අඤ්ඤමඤ්ඤෙසං පඤ්චකාමගුණසඬ්ඛාතරූපාභිරාමා, තත්ථ ඉත්ථි පුරිසස්ස රූපෙ
සත්තා ගිද්ධා ගධිතා ලග්ගා ලග්ගිතා ආසත්තා, සා වස්සා තත්ථ ආසත්ති දුබ්බිවෙවනියා . තථා පුරිසො ඉත්ථියා රූපෙ,
තත්ථ ච දස්සනසංසග්ගො ගරුතරො ඉතරෙසඤ්ච මූලභූතො. තෙනෙව හි භගවා “කථං නු බො මාතුගාමෙ
පටිපජ්ජිතබ්බ”න්ති (දී. නි. 2.203) පුට්ඨො “අදස්සනමෙවා”ති අවොච. තස්මා භගවා පඤ්චසු කාමගුණෙසු රූපෙ

ඡන්දරාගනාපනත්ථං ඉදමෙව සුත්තං පට්ඨං දෙසෙසි. නිබ්බානාධිගමාය පටිපත්තියා ආදි රෙසා පටිපත්තීති. යං පන ඵකිස්සා දෙසනාය දෙසනන්තරෙන සංසන්දනං, අයම්පි දෙසනාසන්ධි. සා ඉධ එවං වෙදිතබ්බා. “නාහං, භික්ඛවෙ... පෙ.... තිට්ඨතී”ති අයං දෙසනා. “යෙ බො, භික්ඛවෙ, චක්ඛුචිඤ්ඤායා රූපා ඉට්ඨා කන්තා මනාපා පියරූපා කාමුපසංහිතා රජනියා , තඤ්චෙ භික්ඛු අභිනන්දති අභිවදති අජ්ඣොසාය තිට්ඨති, තස්ස තං අභිනන්දතො අභිවදතො අජ්ඣොසාය තිට්ඨතො උප්පජ්ජන්ති අනෙකෙ පාපකා අකුසලා ධම්මා”ති (සං. නි. 4.118) ඉමාය දෙසනාය සංසන්දනී. තථා “රූපෙ මඤ්ඤති, රූපෙසු මඤ්ඤති, රූපතො මඤ්ඤති, රූපං ‘මෙ’ති මඤ්ඤති. රූපං, භික්ඛවෙ, අනභිජානං අපරිජානං අවිරාජයං අප්පජ්ජනං අභබ්බො දුක්ඛක්ඛයායා”ති (සං. නි. 4.112) එවමාදීහි දෙසනාහි සංසන්දනීති අයං චතුබ්බහො භාරො. විසුභීයන්ති විභාගෙන පිණ්ඩීයන්ති එතෙන, එත්ථ වාති බ්බහො, නිබ්බවනාදීනං චතුත්තං බ්බහොති චතුබ්බහො, චතුත්තං වා බ්බහො එත්ථාති චතුබ්බහො. නිබ්බවනාධිප්පායාදීනං චතුත්තං විභාගලක්ඛණො හි චතුබ්බහො භාරො. චුත්තඤ්ඤෙනං –

“නෙරුත්තමධිපීපායො, බ්‍යාඤ්ජනමිද්දෙසනානිදානඤ්ච;
පුබ්බාපරානුසන්ධි, එසො භාරො චතුබ්‍යුහො”ති. (නෙත්ති. 4 නිද්දෙසවාර);

“නාහං, හික්ඛවෙ, අඤ්ඤං...පෙ.... ඉත්ථිරුප” න්ති එතෙන අයොනිසොමනසිකාරො දිපිතො. යං තත්ථ චිත්තං පරියාදියති, තෙන යොනිසොමනසිකාරො. තත්ථ අයොනිසොමනසිකාරොතො තණ්හාවිජ්ජා පරිවඩ්ඨන්ති, තාසු තණ්හාගහණෙන නව තණ්හාමූලකා ධම්මා ආවට්ටන්ති, අවිජ්ජාගහණෙන අවිජ්ජාමූලකං සබ්බං භවවක්කං ආවට්ටති, යොනිසොමනසිකාරග්ගහණෙන ච යොනිසොමනසිකාරමූලකා ධම්මා ආවට්ටන්ති, චතුබ්බිධඤ්ච සම්පන්නිවක්කන්ති. අයං ආවට්ටො භාරො. ආවට්ටයන්ති එතෙන, එත්ථ වා සභාගවිසභාගා ච ධම්මා, තෙසං වා ආවට්ටනන්ති ආවට්ටො. දෙසනාය ගහිතධම්මානං සභාගාසභාගධම්මවසෙන ආවට්ටනලක්ඛණො හි ආවට්ටො භාරො. වුත්තමපි චෙතං –

“එකමිනි පදවියානෙ, පරියෙසති සෙසකං පදවියානං;
ආවට්ඨති පටිපක්ඛෙ, ආවට්ඨො නාම සො භාරො”ති. (තෙත්ති. 4 නිද්දෙසවාර);

රූපං චතුබ්බිධං කම්මසමුට්ඨානං, චිත්තසමුට්ඨානං, උතුසමුට්ඨානං, ආහාරසමුට්ඨානං, තථා ඉට්ඨං ඉට්ඨමජ්ඣිමස්සං අනිට්ඨං අනිට්ඨමජ්ඣිමස්සන්ති. ඉධ පන ඉට්ඨං අධිප්පෙනං. චිත්තං කුසලචිත්තමෙත්ථ වෙදිතබ්බං. තං කාමාවචරං, රූපාවචරං, අරූපාවචරං, ලොකුත්තරන්ති චතුබ්බිධං. වෙදනාදිසම්පයුක්තධම්මහෙදනො අනෙකවිධන්ති අයං විහත්තිහාරො. විහජියන්ති එතෙන, එත්ථ වා සාධාරණාසාධාරණානං සංකිලෙසවොදානධම්මානං භූමියොති විහන්ති. විහජනං වා එතෙසං භූමියොති විහන්ති. සංකිලෙසධම්මෙ වොදානධම්මෙ ච සාධාරණාසාධාරණානො පද්ධිතානො භූමිනො විහජනලක්ඛණො හි විහත්තිහාරො. චුත්තමි චෙනං —

“ධම්මඤ්ච පදට්ඨානං, භූමිඤ්ච විහජ්ජතෙ අයං භාරො;
සාධාරණෙ අසාධාරණෙ ච තෙයොසා විහත්ති” ති. (තෙත්ති. 4 නිද්දෙසවාර);

ඉන්ඊරූපං පුරිසස්ස චිත්තං පරියාදාය තිට්ඨති අයොනිසො මනසිකරොතො, යොනිසො මනසිකරොතො න පරියාදියති සුසංවුනින්ද්‍රියත්තා සිලෙසු සමාහිතස්සාති අයං පරිචන්තො භාරො. පටිපක්ඛවසෙන පරිචන්තියන්ති ඉමිනා, එත්ථ වා සුත්තෙ වුත්තධම්මා, පරිචන්තනං වා තෙසන්ති පරිචන්තො. නිද්දිට්ඨානං ධම්මානං පටිපක්ඛනො පරිචන්තනලක්ඛණො හි පරිචන්තො භාරො. වුත්තක්ඛෙතං -

“කුසලාකුසලෙ ධම්මෙ, නිද්දිට්ඨෙ භාවිතෙ පභිතෙ ච;
පරිවත්තති පටිපක්ඛෙ, භාරො පරිවත්තතො නාමා”ති. (තෙත්ති. 4 නිද්දෙසවාර);

හික්බවෙ, සමභූ පබ්බතීතානි පරියායවච්ඡන්තං. අඤ්ඤං පරං කිඤ්චිති පරියායවච්ඡන්තං. රූපං චණ්ණං චක්ඛුච්ඤ්ඤායානති පරියායවච්ඡන්තං. සමනුපස්සාමි ඔලොකෙස්සාමි ජානාමිති පරියායවච්ඡන්තං. එවං ඉත්ථං ඉමං පකාරන්ති පරියායවච්ඡන්තං. පුරිසස්ස පුග්ගලස්සානි පරියායවච්ඡන්තං. චිත්තං විඤ්ඤාණං මනෝති පරියායවච්ඡන්තං. පරියාදාය ගහෙන්වා බෙපෙන්වාති පරියායවච්ඡන්තං. තිට්ඨති ධරති ධාතීති පරියායවච්ඡන්තං. යථා යෙන පකාරෙන යෙනාකාරෙනාති පරියායවච්ඡන්තං. ඉත්ථී නාරී මාතුගාමොති පරියායවච්ඡන්තානි අයං වෙච්චන්තො භාරො. විවිධං වචනං එකස්සෙචත්ථස්ස වාචකමෙත්ථාති විච්චන්තං, විච්චනමෙව වෙච්චන්තං. විවිධං වුච්චති එතෙන අත්ථොති වා විච්චන්තං, විච්චනමෙව වෙච්චන්තං. එකස්මිං අත්ථෙ අනෙකපරියායසද්දප්පයොජනලක්ඛණො හි වෙච්චන්තො භාරො. චක්ඛකඤ්ඤෙනං —

“වෙවචනානි බහුනි තු, සුත්තෙ චුත්තානි එකධම්මස්ස;
යො ජානානි සුත්තවිදු, වෙවචනො නාම සො භාරො”කි. (නෙත්ති. 4 නිද්දෙසවාර);

රූපං කාළසාමාදිවසෙන අනෙකධා පඤ්ඤත්තං. පුරිසො ඛත්තියාදිවසෙන අනෙකධා පඤ්ඤත්තො. චිත්තං පරිත්තමහග්ගතාදිවසෙන අනෙකධා පඤ්ඤත්තං. “පරියාදායා”ති එත්ථ පරියාදානං පරියාදායකානං පාපධම්මානං වසෙන චිතික්කමපරියුඨියානාදිනා ව අනෙකධා පඤ්ඤත්තං. අයං **පඤ්ඤත්තිහාරො**, පකාරෙහි, පහෙදතො වා

ඥාපියන්ති ඉමිනා, එත්ථ වා අත්ථාති පඤ්ඤන්ති. එකෙකස්ස ධම්මස්ස අනෙකාහි පඤ්ඤන්තිහි පඤ්ඤාපෙනබ්බකාරච්චාචනලක්ඛණො හි පඤ්ඤන්තිහාරො. චුත්තඤ්ඤෙහෙතං -

“එකං භගවා ධම්මං, පඤ්ඤන්තිහි විවිධාහි දෙසෙති;
සො ආකාරො ඤෙය්‍යා, පඤ්ඤන්ති නාම සො භාරො”ති. (නෙත්ති. 4 නිද්දෙසවාර);

විරොධිපච්චයසමවායෙ විසදිසුප්පත්තිරුප්පනවණ්ණවිකාරාපත්තියා තංසමඛිගිනො භද්‍යඛිගනභාවප්පකාසනං රුපට්ඨොති අනිච්චතාමුඛෙන ඔතරණං, අනිච්චස්ස පන දුක්ඛත්තා දුක්ඛතාමුඛෙන, දුක්ඛස්ස ව අනත්තකත්තා සුඤ්ඤතාමුඛෙන ඔතරණං. චිත්තං මනෝවිඤ්ඤාණධාතු, තස්සා පරියාදායිකා තණ්හා තදෙකට්ඨා ව පාපධම්මා ධම්මධාතුති ධාතුමුඛෙන ඔතරණං. එවං බන්ධායතනාදිමුඛෙහිපි ඔතරණං වත්තබ්බන්ති අයං ඔතරණො භාරො. ඔතාරියන්ති අනුප්පවෙසියන්ති එතෙන, එත්ථ වා සුත්තාගතා ධම්මා පටිච්චසමුප්පාදාදිසුති ඔතරණො. පටිච්චසමුප්පාදාදිමුඛෙන සුත්තත්ථස්ස ඔතරණලක්ඛණො හි ඔතරණො භාරො. චුත්තඤ්ඤෙහෙතං -

“යො ව පටිච්චුප්පාදො, ඉන්ද්‍රියබන්ධා ව ධාතුආයතනා;
එතෙහි ඔතරති යො, ඔතරණො නාම සො භාරො”ති. (නෙත්ති. 4 නිද්දෙසවාර);

නාහං, භික්ඛවෙ...පෙ.... සමනුපස්සාමීති ආරම්භො. එවං පූරිසස්ස චිත්තං පරියාදාය තිට්ඨතීති පදසුද්ධි, න පන ආරම්භසුද්ධි. යථයිදන්තිආදි පදසුද්ධි වෙව ආරම්භසුද්ධි වාති අයං සොධනො භාරො. සොධියන්ති සමාධියන්ති එතෙන, එත්ථ වා සුත්තෙ පදපදත්ථපඤ්ඤාරම්භාති සොධනො. සුත්තෙ පදපදත්ථපඤ්ඤාරම්භානං සොධනලක්ඛණො හි සොධනො භාරො. චුත්තඤ්ඤෙහෙතං -

“විස්සජ්ජිතමිහි පඤ්ඤෙ, ගාථායං පුච්ඡිතායමාරබ්භ;
සුද්ධාසුද්ධපරික්ඛා, භාරො සො සොධනො නාමා”ති. (නෙත්ති. 4 නිද්දෙසවාර);

අඤ්ඤන්ති සාමඤ්ඤතො අධිට්ඨානං කස්සචි විසෙසස්ස අනාමට්ඨන්තා. එකරූපමිපිති තං අවිකප්පෙන්වා විසෙසවචනං. යථයිදන්ති සාමඤ්ඤතො අධිට්ඨානං අනියමවචනභාවතො. ඉත්ථීරූපන්ති තං අවිකප්පෙන්වා විසෙසවචනන්ති අයං අධිට්ඨානො භාරො. අධිට්ඨියන්ති අනුප්පවත්තියන්ති එතෙන, එත්ථ වා සාමඤ්ඤවිසෙසභූතා ධම්මා විනා විකප්පෙනාති අධිට්ඨානො. සුත්තාගතානං ධම්මානං අවිකප්පනවසෙනෙව සාමඤ්ඤවිසෙසනිද්ධාරණලක්ඛණො හි අධිට්ඨානො භාරො. චුත්තමිපි වෙතං -

“එකත්තතාය ධම්මා, යෙපි ව වෙමත්තතාය නිද්දිට්ඨා;
තෙන විකප්පයිතබ්බා, එසො භාරො අධිට්ඨානො”ති. (නෙත්ති. 4 නිද්දෙසවාර);

රූපස්ස කම්මාවිජ්ජාදයො කම්මචිත්තාදයො ව හෙතු. සමනුපස්සනාය ආවජ්ජනාදයො. කුසලස්ස චිත්තස්ස යොනිසො මනසිකාරාදයො. පරියාදායාති එත්ථ පරියාදානස්ස අයොනිසොමනසිකාරාදයොති අයං පරික්ඛාරො භාරො. පරිකරොති අභිසංඛාරොති එලන්ති පරික්ඛාරො, හෙතු පච්චයො ව. පරික්ඛාරං ආචික්ඛතීති පරික්ඛාරො, භාරො. පරික්ඛාරවිසයන්තා, පරික්ඛාරසභවරණතො වා පරික්ඛාරො. සුත්තෙ ආගතධම්මානං පරික්ඛාරසංඛිඛාතහෙතුපච්චයෙ නිද්ධාරත්වා සංවණ්ණනාලක්ඛණො හි පරික්ඛාරො භාරො. චුත්තඤ්ඤෙහෙතං -

“යෙ ධම්මා යං ධම්මං, ජනයන්තිප්පච්චයා පරම්පරතො;
හෙතුමචකඛ්ඪසිත්වා, එසො භාරො පරික්ඛාරො”ති. (නෙත්ති. 4 නිද්දෙසවාර);

පූරිසස්ස චිත්තං පරියාදාය තිට්ඨතීති එත්ථ පරියාදායිකා විසෙසතො තණ්හාවිජ්ජා වෙදිතබ්බා තාසං වසෙන පරියාදානසම්භවතො. තාසු තණ්හාය රූපමධිට්ඨානං, අවිජ්ජාය අරූපං. විසෙසතො තණ්හාය සමථො පටිපක්ඛො, අවිජ්ජාය විපස්සනා. සමථස්ස වෙතොවිමුත්ති, එලවිපස්සනාය පඤ්ඤාවිමුත්ති. තථා හි තා රාගචිරාගා අවිජ්ජාවිරාගාති විසෙසෙත්වා චූච්චන්තිති අයං සමාරොපනො භාරො. සමාරොපියන්ති එතෙන, එත්ථ වා පදට්ඨානාදිමුඛෙන ධම්මාති සමාරොපනො. සුත්තෙ ආගතධම්මානං පදට්ඨානවෙවචනභාවනාපහානසමාරොපනවිචාරණලක්ඛණො හි සමාරොපනො භාරො. චුත්තඤ්ඤෙහෙතං -

“යෙ ධම්මා යං මූලා, යෙ වෙකත්ථා පකාසිතා මුනිනා;
තෙ සමාරොපයිතබ්බා, එස සමාරොපනො භාරො”ති. (නෙත්ති. 4 නිද්දෙසවාර);

එත්තාවතා ව -

“දෙසනා විචයො යුත්ති, පදට්ඨානො ව ලක්ඛණො;
චතුක්ඛුහො ව ආවට්ටො, විභත්ති පරිවත්තනො.

වෙව්වනො ව පඤ්ඤත්ති, ඔතරණො ව සොධනො;
අධිට්ඨානො පරික්ඛාරො, සමාරොපනො සොළසො”ති. (නෙත්ති. 1 උද්දෙසවාර) –

එවං චුත්තා සොළස භාරා දස්සිතාති වෙදිතඛිබ්බා. හරියන්ති එතෙහි, එත්ථ වා සුත්තගෙය්‍යාදිවිසයා අඤ්ඤාණසංසයවිපල්ලාසාති භාරා. හරන්ති වා සයං තාති, හරණමත්තමෙව වාති භාරා ඵලපවාරෙන. අථ වා හරියන්ති වොහරියන්ති ධම්මසංවණ්ණකධම්මපටිග්ගාහකෙහි ධම්මස්ස දානග්ගහණවසෙනාති භාරා. අථ වා භාරා වියාති භාරා. යථා හි අනෙකරතනාවලිසමුහො භාරසඬ්ඛානො අත්තනො අවයවභූතරතනසම්පස්සෙහි සමුප්පජ්ජියමානහිලාදසුඛො භුත්වා තදුපභොගිජනසර්වසන්තාපං නිදාසපරිලාභුපජ්ජිතං වූපසමෙති, එවමෙව තෙපි නානාවිධපරමත්ථරතනප්පඛන්ධා සංවණ්ණනාවිසෙසා අත්තනො අවයවභූතපරමත්ථරතනාධිගමෙන සමුප්පාදියමානනිබ්බුතිසුඛා ධම්මපටිග්ගාහකජනභද්‍යපරිතාපං කාමරාගාදිකිලෙසහෙතුකං වූපසමෙත්තිති. අථ වා භාරයන්ති අඤ්ඤාණාදිනිහාරං අපගමං කරොන්ති ආවික්ඛන්තිති වා භාරා. අථ වා සොතුජනචිත්තස්ස හරණතො රමණතො ව භාරා නිරුත්තිතයෙන යථා “භවෙසු වත්තගමනො භගවා”ති (විසුද්ධි. 1.144; පාරා. අට්ඨ. 1.වෙරඤ්ජකණ්ඩවණ්ණනා).

ඉතො පරං පන නන්දියාවට්ටාදිපඤ්ඤවිධනායා වෙදිතඛිබ්බා – තත්ථ තණ්හාවිජ්ජා සමුදයසච්චං, තාසං අධිට්ඨානාදිභූතා රූපධම්මා දුක්ඛසච්චං, තෙසං අප්පවත්ති නිරොධසච්චං, නිරොධප්පජානනා පටිපදා මග්ගසච්චං. තණ්හාගහණෙන වෙන්ථ මායාසායෙය්‍යාමානාතිමානමදප්පමාදපාපිච්ඡතාපාපමිත්තතාඅභිරිකඅනොත්තප්පාදිවසෙන අකුසලපක්ඛො නෙතඛිබ්බො. අවිජ්ජාගහණෙන විපරිතමනසිකාරකොධුපනාහමක්ඛපළාසඉස්සාමච්ඡරිය-සාරම්භදොවචස්සතාහවදිට්ඨිච්චවදිට්ඨිආදිවසෙන අකුසලපක්ඛො නෙතඛිබ්බො. චුත්තවිපරියායතො කුසලපක්ඛො නෙතඛිබ්බො. කථං? අමායාඅසායෙය්‍යාදිවසෙන අවිපරිතමනසිකාරාදිවසෙන ව. තථා සමථපක්ඛියානං සද්ධිත්තියාදිනං, විපස්සනාපක්ඛියානං අනිච්චසඤ්ඤාදිනඤ්ච වසෙන වොදානපක්ඛො නෙතඛිබ්බොති අයං නන්දියාවට්ටස්ස නයස්ස භූමි. යො හි තණ්හාඅවිජ්ජාහි සංකිලෙසපක්ඛස්ස සුත්තත්ථස්ස සමථවිපස්සනාහි වොදානපක්ඛස්ස ව චතුසච්චයොජනමුඛෙන නයනලක්ඛණො සංවණ්ණනාවිසෙසො, අයං නන්දියාවට්ටනායො නාම. චුත්තඤ්ඤෙතං –

“තණ්හඤ්ච අවිජ්ජමපි ව, සමථෙන විපස්සනාය යො නෙති;
සච්චෙහි යොජයිත්වා, අයං නායො නන්දියාවට්ටො”ති. (නෙත්ති. 4 නිද්දෙසවාර);

නන්දියාවට්ටස්ස විය ආවට්ටො එතස්සාති නන්දියාවට්ටො. යථා හි නන්දියාවට්ටො අත්තො ධීතෙන පධානාවයවෙන ඛනිද්ධා ආවට්ටති, එවමයමපි නායොති අත්ථො. අථ වා නන්දියා තණ්හාය පමොදස්ස වා ආවට්ටො එත්ථාති නන්දියාවට්ටො.

හෙට්ඨා චුත්තනායෙන ගහිතෙසු තණ්හාවිජ්ජාතප්පක්ඛියධම්මෙසු තණ්හා ලොභො, අවිජ්ජා මොහො, අවිජ්ජාය සම්පයුත්තො ලොභිතෙ සති පුබ්බො විය තණ්හාය සති සිජ්ඣමානො ආසානො දොසො ඉති තිහි අකුසලමූලෙහි ගහිතෙහි, තප්පටිපක්ඛතො කුසලචිත්තග්ගහණෙන ව තිණ් කුසලමූලානි ගහිතාති එව භොන්ති. ඉධාපි ලොභො සබ්බානි වා සාසවකුසලමූලානි සමුදයසච්චං, තන්තිබ්බන්තා තෙසං අධිට්ඨානගොචරභූතා උපාදානක්ඛන්ධා දුක්ඛසච්චන්තිආදිනා සච්චයොජනා වෙදිතඛිබ්බා. එලං පනෙන්ථ විමොක්ඛත්තයවසෙන නිද්ධාරෙනඛිබ්බං, තිහි අකුසලමූලෙහි තිවිධදුච්චරිතසංකිලෙසමලවිසමඅකුසලසඤ්ඤාවිතක්කාදිවසෙන අකුසලපක්ඛො නෙතඛිබ්බො, තථා තිහි කුසලමූලෙහි තිවිධසුචරිතසමකුසලසඤ්ඤාවිතක්කසද්ධම්මසමාධිවිමොක්ඛමුඛාදිවසෙන වොදානපක්ඛො නෙතඛිබ්බොති අයං තිපුක්ඛලස්ස නයස්ස භූමි. යො හි අකුසලමූලෙහි සංකිලෙසපක්ඛස්ස කුසලමූලෙහි වොදානපක්ඛස්ස සුත්තත්ථස්ස ව චතුසච්චයොජනාමුඛෙන නයනලක්ඛණො සංවණ්ණනාවිසෙසො, අයං තිපුක්ඛලනායො නාම. තිහි අවයවෙහි ලොභාදිහි සංකිලෙසපක්ඛෙ, අලොභාදිහි ව වොදානපක්ඛෙ පුක්ඛලො සොභනොති තිපුක්ඛලො. චුත්තඤ්ඤෙතං –

“යො අකුසලෙ සමූලෙහි,
නෙති කුසලෙ ව කුසලමූලෙහි;
භූතං තථං අචිතථං,
තිපුක්ඛලං තං නයං ආහු”ති. (නෙත්ති. 4 නිද්දෙසවාර);

චුත්තනායෙන ගහිතෙසු තණ්හාවිජ්ජාතප්පක්ඛියධම්මෙසු විසෙසතො තණ්හාදිට්ඨිතං වසෙන අසුභෙ “සුභ”න්ති, දුක්ඛෙ “සුඛ”න්ති ව විපල්ලාසා, අවිජ්ජාදිට්ඨිතං වසෙන අනිච්චෙ “නිච්ච”න්ති, අනත්තනි “අත්තා”ති විපල්ලාසා වෙදිතඛිබ්බා. තෙසං පටිපක්ඛතො කුසලචිත්තග්ගහණෙන සිද්ධෙහි සතිවිරියසමාධිපඤ්ඤන්ද්‍රියෙහි වත්තාරි සතිපට්ඨානානි සිද්ධානියෙව භොන්ති.

තත්ථ චතුහි ඉන්ද්‍රියෙහි වත්තාරො පුග්ගලා නිද්දිසිතඛිබ්බා. කථං? දුච්ඛො හි තණ්හාවරිතො මුදිත්තියො තික්ඛිත්තියොති, තථා දිට්ඨිවරිතො. තෙසු පඨමො අසුභෙ “සුභ”න්ති විපරියෙසග්ගාහි සතිබලෙන යථාභූතං කායසභාවං සල්ලක්ඛෙන්තො භාවනාබලෙන තං විපල්ලාසං සමුග්ගාතෙන්වා සම්මත්තනියාමං ඔක්කමති. දුතියො අසුඛෙ “සුඛ”න්ති විපරියෙසග්ගාහි “උප්පන්නං කාමචිතක්කං නාධිවාසෙති”තිආදිනා (ම. නි. 1.26; අ. නි. 4.14;

6.58) වුත්තෙන වීරියසංවරභුතෙන වීරියබලෙන පටිපක්ඛං විනොදෙන්තො භාවනාබලෙන තං විපල්ලාසං විධමෙන්වා සම්මත්තනියාමං ඔක්කමති. තනියො අනිච්චෙ “නිච්ච”න්ති විපල්ලාසග්ගාහි සමථබලෙන සමාහිතවිත්තො සඬ්ඛාරානං බණ්කභාවං සල්ලක්ඛෙන්තො භාවනාබලෙන තං විපල්ලාසං සමුග්ගාතෙන්වා සම්මත්තනියාමං ඔක්කමති. චතුත්ථො සත්තතිසමුහකිච්චාරම්මණසනවඤ්චිතතාය ඵස්සාදිධම්මපුඤ්ජමත්තෙ අනත්තති “අත්තා”ති මිච්ඡාහිනිවෙසී චතුකොට්ඨසුඤ්ඤතාමනසිකාරෙන තං මිච්ඡාහිනිවෙසං විද්ධංසෙන්තො සාමඤ්ඤඵලං සවිජ්ඣරොති. සුභසඤ්ඤාදීහි චතුහිපි වා විපල්ලාසෙහි සමුදයසච්චං, තෙසමධිට්ඨානාරම්මණභූතා පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධා දුක්ඛසච්චන්තිආදිනා සච්චයොජනා වෙදිතබ්බා. ඵලං පනෙන්ථ චත්තාරි සාමඤ්ඤඵලානි, චතුහි චෙන්ථ විපල්ලාසෙහි චතුරාසවොසයොගගන්ථඅගතිතණ්හපාදානසල්ලවඤ්ඤාණට්ඨිතිඅපරිඤ්ඤාදිවසෙන අකුසලපක්ඛො නෙතබ්බො, තථා චතුහි සතිපට්ඨානෙහි චතුබ්බිධජ්ඣානවිහාරාධිට්ඨානසුඛභාගියධම්මඅප්පමඤ්ඤාසම්මජ්ජධානඉද්ධිපාදාදිවසෙන වොදානපක්ඛො නෙතබ්බොති අයං සීහවික්කිළිතස්ස නයස්ස භූමි. යො හි සුභසඤ්ඤාදීහි විපල්ලාසෙහි සකලස්ස සංකිලෙසපක්ඛස්ස සද්ධන්ද්‍රියාදීහි ව වොදානපක්ඛස්ස චතුසච්චයොජනාවසෙන නයනලක්ඛණො සංවණ්ණනාවිසෙසො, අයං සීහවික්කිළිතො නාම. වුත්තඤ්ඤෙනං -

“යො නෙති විපල්ලාසෙහි,
කිලෙසෙ ඉන්ද්‍රියෙහි සද්ධම්මෙ;
ඵතං නයං නයවිදු,
සීහවික්කිළිතං ආහු”ති. (නෙත්ති. 4 නිද්දෙසවාර);

අසත්තාසනප්පරක්කමාදිවිසෙසයොගෙන සීහො භගවා, තස්ස වික්කිළිතං දෙසනා වච්ඤම්මභූතො විහාරොති කත්වා විපල්ලාසනප්පටිපක්ඛපරිදිපනතො සීහස්ස වික්කිළිතං ඵත්ථාති සීහවික්කිළිතො, නයො. බලවිසෙසයොගදිපනතො වා සීහවික්කිළිතසදිසත්තා නයො සීහවික්කිළිතො. බලවිසෙසො චෙන්ථ සද්ධාදිබලං, දසබලානි ඵච වා.

ඉමෙසං පන තිණ්ණං අත්ථනායානං සිද්ධියා වොභාරනයද්වයං සිද්ධමෙව භොති. තථා හි අත්ථනයත්තයදිසාභාවෙන කුසලාදිධම්මානං ආලොචනං දිසාලොචනං. වුත්තඤ්ඤෙනං -

“වෙය්‍යාකරණෙසු හි යෙ,
කුසලාකුසලා තහිං තහිං වුත්තා;
මනසා ඔලොකයතෙ,
තං වු දිසාලොචනං ආහු”ති. (නෙත්ති. 4 නිද්දෙසවාර);

තථා ආලොචිතානං තෙසං ධම්මානං අත්ථනයත්තයයොජනෙ සමානායනතො අඬ්ඤාසො විය අඬ්ඤාසො. වුත්තඤ්ඤෙනං -

“ඔලොකෙන්වා දිසලොචනෙන, උක්ඛිපිය යං සමානෙති;
සබ්බෙ කුසලාකුසලෙ, අයං නයො අඬ්ඤාසො නාමා”ති. (නෙත්ති. 4 නිද්දෙසවාර);

තස්මා මනසාව අත්ථනායානං දිසාභුතධම්මානං ලොචනං දිසාලොචනං, තෙසං සමානායනං අඬ්ඤාසොති පඤ්චපි නායාති යුත්තාති භොත්ති.

ඵත්තාවතා ව -

“පයමො නන්දියාවට්ටො, දුතියො ව තිපුක්ඛලො;
සීහවික්කිළිතො නාම, තනියො නයලඤ්ජකො.

දිසාලොචනමාහංසු, චතුත්ථං නයමුත්තමං;
පඤ්චමො අඬ්ඤාසො නාම, සබ්බෙ පඤ්ච නයා ගතා”ති. (නෙත්ති. 1 උද්දෙසවාර) -

ඵචං වුත්තපඤ්චනායාපි ඵත්ථ දස්සිතාති වෙදිතබ්බා. නයති සංකිලෙසං වොදානඤ්ච විභාගතො ඤාපෙතීති නයො, ලඤ්ජෙති පකාසෙති සුත්තත්ථන්ති ලඤ්ජකො, නයො ව සො ලඤ්ජකො වාති නයලඤ්ජකො. ඉදඤ්ච සුත්තං සොළසවිධෙ සුත්තත්තපට්ඨානෙ සංකිලෙසභාගියං බාහිරෙකමුඛෙන නිබ්බේධාසෙක්ඛභාගියන්ති දට්ඨබ්බං. අට්ඨවිසතිවිධෙ පන සුත්තත්තපට්ඨානෙ ලොකියලොකුත්තරං සත්තධම්මාධිට්ඨානං ඤාණඤ්ඤෙය්‍යාං දස්සනභාවනං සකච්චනං විස්සජ්ජනියං කුසලාකුසලං අනුඤ්ඤාතං පටික්ඛිත්තඤ්චාති වෙදිතබ්බං.

තත්ථ සොළසවිධසුත්තත්තං පට්ඨානං නාම “සංකිලෙසභාගියං සුත්තං, වාසනාභාගියං සුත්තං, නිබ්බේධභාගියං සුත්තං, අසෙක්ඛභාගියං සුත්තං, සංකිලෙසභාගියඤ්ච වාසනාභාගියඤ්ච සුත්තං, සංකිලෙසභාගියඤ්ච නිබ්බේධභාගියඤ්ච සුත්තං, සංකිලෙසභාගියඤ්ච අසෙක්ඛභාගියඤ්ච සුත්තං, වාසනාභාගියඤ්ච නිබ්බේධභාගියඤ්ච

සුත්තං, වාසනාභාගියඤ්ච අසෙක්ඛභාගියඤ්ච සුත්තං, නිබ්බේධභාගියඤ්ච අසෙක්ඛභාගියඤ්ච සුත්තං, සංකිලෙසභාගියඤ්ච වාසනාභාගියඤ්ච නිබ්බේධභාගියඤ්ච සුත්තං, සංකිලෙසභාගියඤ්ච වාසනාභාගියඤ්ච අසෙක්ඛභාගියඤ්ච සුත්තං, සංකිලෙසභාගියඤ්ච නිබ්බේධභාගියඤ්ච අසෙක්ඛභාගියඤ්ච සුත්තං, වාසනාභාගියඤ්ච නිබ්බේධභාගියඤ්ච අසෙක්ඛභාගියඤ්ච සුත්තං, සංකිලෙසභාගියඤ්ච වාසනාභාගියඤ්ච නිබ්බේධභාගියඤ්ච අසෙක්ඛභාගියඤ්ච සුත්තං, නෙව සංකිලෙසභාගියං න වාසනාභාගියං න නිබ්බේධභාගියං න අසෙක්ඛභාගියං සුත්ත”න්ති (නෙත්ති. 89) එවං චූත්තසොළසසාසනපට්ඨානානි.

තත්ථ සංකිලිස්සන්ති එතෙනාති සංකිලෙසො, සංකිලෙසභාගෙ සංකිලෙසකොට්ඨාසෙ පවත්තං සංකිලෙසභාගියං. වාසනා පුඤ්ඤභාවනා, වාසනාභාගෙ පවත්තං වාසනාභාගියං, වාසනං භජාපෙතීති වා වාසනාභාගියං. නිබ්බේධකාං ලොභක්ඛන්ධාදීනං පදාලනං නිබ්බේධො, නිබ්බේධභාගෙ පවත්තං, නිබ්බේධං භජාපෙතීති වා නිබ්බේධභාගියං. පරිනිවේදිතස්සික්ඛා ධම්මා අසෙක්ඛා, අසෙක්ඛභාගෙ පවත්තං, අසෙක්ඛෙ භජාපෙතීති වා අසෙක්ඛභාගියං. තෙසු යත්ථ තණ්හාදිසංකිලෙසො විභන්තො, ඉදං සංකිලෙසභාගියං. යත්ථ දානාදිපුඤ්ඤකිරියවත්ථු විභන්තං, ඉදං වාසනාභාගියං. යත්ථ සෙක්ඛා සීලක්ඛන්ධාදියො විභන්තා, ඉදං නිබ්බේධභාගියං. යත්ථ පන අසෙක්ඛා සීලක්ඛන්ධාදියො විභන්තා, ඉදං අසෙක්ඛභාගියං. ඉතරානි තෙසං වොම්ස්සකන්තයවසෙන චූත්තානි. සබ්බාසවසංවරපරියායාදීනං වසෙන සබ්බභාගියං වෙදිතබ්බං. තත්ථ හි සංකිලෙසධම්මා ලොකියසුවරිතධම්මා සෙක්ඛා ධම්මා අසෙක්ඛා ධම්මා ව විභන්තා. සබ්බභාගියං පන “පස්සං න පස්සති”තිආදිකං උදකාදිඅනුචාදවචනං වෙදිතබ්බං.

අට්ඨවිසතිවිධං සුත්තන්තපට්ඨානං පන “ලොකියං, ලොකුත්තරං, ලොකියඤ්ච ලොකුත්තරඤ්ච, සත්තාධිට්ඨානං, ධම්මාධිට්ඨානං, සත්තාධිට්ඨානඤ්ච ධම්මාධිට්ඨානඤ්ච, ඤාණං, ඤෙය්‍යං, ඤාණඤ්ච ඤෙය්‍යඤ්ච, දස්සනං, භාවනා, දස්සනඤ්ච භාවනා ව, සකච්චනං, පරච්චනං, සකච්චනඤ්ච පරච්චනඤ්ච, විස්සජ්ජනීයං, අවිස්සජ්ජනීයං, විස්සජ්ජනීයඤ්ච අවිස්සජ්ජනීයඤ්ච, කම්මං, විපාකො, කම්මඤ්ච විපාකො ව කුසලං, අකුසලං, කුසලඤ්ච අකුසලඤ්ච අනුඤ්ඤාතං, පටික්ඛිත්තං, අනුඤ්ඤාතඤ්ච පටික්ඛිත්තඤ්ච, ථවො”ති (නෙත්ති. 112) එවමාගතානි අට්ඨවිසති සාසනපට්ඨානානි. තත්ථ ලොකියන්ති ලොකෙ නියුත්තො, ලොකෙ වා විදිතො ලොකියො. ඉධ පන ලොකියො අත්ථො යස්මිං සුත්තෙ චූත්තො, තං සුත්තං ලොකියං. තථා ලොකුත්තරං. යස්මිං පන සුත්තෙ පදෙසෙන ලොකියං, පදෙසෙන ලොකුත්තරං චූත්තං, තං ලොකියඤ්ච ලොකුත්තරඤ්ච. සත්තඅධිප්පායසත්තපඤ්ඤන්තිමුඛෙන දෙසිතං සත්තාධිට්ඨානං. ධම්මවසෙන දෙසිතං ධම්මාධිට්ඨානං. උභයවසෙන දෙසිතං සත්තාධිට්ඨානඤ්ච ධම්මාධිට්ඨානඤ්ච. ඉමිනා නයෙන සබ්බපදෙසු අත්ථො වෙදිතබ්බො. බුද්ධාදීනං පන ගුණාභිත්ථවනවසෙන පවත්තං සුත්තං ථවො නාම –

“මග්ගානට්ඨඨිගිකො සෙට්ඨො, සච්චානං චතුරො පදා;
විරාගො සෙට්ඨො ධම්මානං, ද්විපදානඤ්ච චක්ඛුමා”ති. (ධ. ප. 273; නෙත්ති. 170; පෙටකො. 30) ආදිකං විය –

නෙත්තිනසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. සද්දගරුකාදීනන්ති ආදිසද්දෙන ගන්ධරසථොට්ඨබ්බගරුකෙ සඬගණ්ණානි. ආසයවසෙනානි අප්ඤ්ඤාසයවසෙන. උතුසමුට්ඨානොපි ඉත්ථිසන්තානගතො සද්දො ලබ්භති, සො ඉධ නාධිප්පෙතොති “චිත්තසමුට්ඨානො”ති චූත්තං. කථිතසද්දො ආලාපාදිසද්දො. ගීතසද්දො සරෙන ගායනසද්දො. ඉත්ථියා හසනසද්දොපෙන්ථ සඬගහෙතබ්බො තස්සපි පුරිසෙන අස්සාදෙනබ්බතො. තෙනාහ – “අපිව බො මාතුගාමස්ස සද්දං සුණාති තිරොකුට්ඨා වා තිරොපාකාරා වා හසන්තියා වා හණන්තියා වා ගායන්තියා වා, සො තදස්සාදෙති”තිආදි. නිවත්ථනිවාසනස්සාති බලිත්ථද්ධස්ස නිවාසනස්ස. අලඬකාරස්සාති නුපුරාදිකස්ස අලඬකාරස්ස. ඉත්ථිසද්දොත්ථෙව වෙදිතබ්බොති ඉත්ථිපට්ඨිඤ්ඤාභාවතො චූත්තං. තෙනාහ – “සබ්බොපි”තිආදි. අවිදුරට්ඨානෙති තස්ස හත්ථිකුලස්ස වසනට්ඨානතො අවිදුරට්ඨානො. කායුපපන්තොති සම්පන්නකායො ථීරකථිතමභාකායො. මභාහත්ථිති මභානුභාවො හත්ථි. ඡෙට්ඨකං කත්ථාති යුථපතිං කත්ථා.

කථිනතික්ඛාවෙන සිඬගසදිසත්තා අලසඬබ්බාතානි සිඬගානි එතස්ස අත්ථිති සිඬගී, සුවණ්ණවණ්ණනාය මහාබලතාය ව සිහහත්ථිආදිමිගසදිසත්තා මිගො වියාති මිගො. තත්ථ තත්ථ කිව්වං තෙතුභාවෙන චක්ඛුයෙව නෙත්තං, තං උග්ගතට්ඨෙන ආයතං එතස්සාති ආයතචක්ඛුනෙත්තො. අට්ඨි එව තථො එතස්සාති අට්ඨිත්තථො. තෙනාහිභුතොති තෙන මිගෙන අභිභුතො අප්ඤ්ඤාත්ථොටො නිව්වලග්ගිතො හුත්ථා. කරුණං රුදාමිති කරුඤ්ඤපත්තො හුත්ථා රොදාමි වීරවාමි. පච්චත්ථිකභයතො මුත්ති නාම යථා තථා සභායවතො හොති, න එකාකිනොති ආහ – “මා හෙව මං පාණසමං ජහෙය්‍යා”ති. තත්ථ මා හෙව මන්ති මං එවරුපං බ්‍යාසනං පත්තං අත්තතො පාණසමං පියසාමිකං ත්වං මාහෙව ජහි.

කුඤ්ථෙව ගිරිකුටෙ රමති අභිරමති, තත්ථ වා විවරති, කොඤ්ජනාදං නදන්තො වා විවරති, කු වා පථවී, තදභිසාතෙන ජීරතිති කුඤ්ජරො. සට්ඨිභායනන්ති ජාතියා සට්ඨිවස්සකාලස්මිං කුඤ්ජරා ථාමෙන පරිභායන්ති, තං සන්ධාය එවමාහ. පථබ්‍යා වාතුරන්තායාති වතුසු දිසාසු සමුද්දං පත්ථා ධීතාය වාතුරන්තාය පථවියා. සුප්පියොති සුට්ඨු

පියො. තෙසං ත්වං වාරිජො සෙට්ඨොති යෙ සමුද්දෙ වා ගඬිගාය වා යමුනාය වා නම්මදානදියා වා කුළීරා, තෙසං සබ්බෙසං වණ්ණසම්පත්තියා මහත්තත්තෙන ව වාරිමිහි ජාතත්තා වාරිජො ත්වමෙව සෙට්ඨො පසත්ථතරො. මුඤ්ච රොදන්තියා පතීන්ති සබ්බෙසං සෙට්ඨත්තා තමෙව යාවාමි, රොදමානාය මය්හං සාමිකං මුඤ්ච. අපාති ගහණස්ස සිලිකරණසමනන්තරමෙව. එතස්සාති පටිසත්තුමද්දනස්ස.

පබ්බතගහනං නිස්සායාති තිස්සො පබ්බතරාජියො අතික්කම්ත්වා චතුත්ථාය පබ්බතරාජියං පබ්බතගහනං උපනිස්සාය. එවං වදන්ති “උදෙතයං චක්ඛුමා”තිආදිනා (ජා. 1.2.17) ඉමං බුද්ධමන්තං මන්තෙන්නො වදති.

තත්ථ උදෙතීති පාවිතලොකධාතුතො උග්ගච්ඡති. චක්ඛුමාති සකලචක්කවාළවාසීනං අන්ධකාරං විධමිත්වා චක්ඛුප්පටිලාභකරණෙන යන්තෙන තෙසං දින්නං චක්ඛු, තෙන චක්ඛුනා චක්ඛුමා. එකරාජාති සකලචක්කවාළෙ ආලොකකරානං අන්තරෙ සෙට්ඨට්ඨෙන රඤ්ජනට්ඨෙන ව එකරාජා. හරිස්සවණ්ණොති හරිසමානවණ්ණො, සුවණ්ණවණ්ණොති අත්ථො. පට්ඨං පභාසෙතිති පට්ඨිප්පභාසො. තං තං නමස්සාමීති තස්මා තං එවරූපං භවන්තං නමස්සාමි වන්දාමි. තයාජ්ජ ගුත්තා විහරෙමිහ දිවසන්ති තයා අජ්ජ රක්ඛිතා හුත්වා ඉමං දිවසං චතුර්වරාසට්ඨිභාරෙන සුඛං විහරෙය්‍යාම.

එවං බොධිසත්තො ඉමාය ගාථාය සූරියං නමස්සිත්වා දුතියගාථාය අතීතෙ පරිනිබ්බුතෙ බුද්ධෙ චෙව බුද්ධගුණෙ ව නමස්සති “යෙ බ්‍රාහ්මණා”තිආදිනා. තත්ථ යෙ බ්‍රාහ්මණාති යෙ බාහිතපාපා පරිසුද්ධා බ්‍රාහ්මණා. වෙදගුති වෙදානං පාරං ගතා, වෙදෙහි පාරං ගතාති වා වෙදගු. ඉධ පන සබ්බෙ සබ්බතමිමෙ විදිතෙ පාකටෙ කත්වා කතාති වෙදගු. තෙනෙවාහ – “සබ්බධම්මෙ”ති. සබ්බෙ ඛන්ධායතනධාතුධම්මෙ සලක්ඛණසාමඤ්ඤලක්ඛණවසෙන අත්තනො ඤාණස්ස විදිතෙ පාකටෙ කත්වා තිණ්ණං මාරානං මත්ථකං මද්දිත්වා සම්මාසම්බොධිං පත්තා, සංසාරං වා අතික්කන්තාති අත්ථො. තෙ මෙ නමොති තෙ මම ඉමං නමක්කාරං පටිච්ඡන්තු. තෙ ව මං පාලයන්තුති එවං මයා නමස්සිතා ව තෙ භගවන්තො මං පාලයන්තු රක්ඛන්තු. නමත්තු බුද්ධානං...පෙ.... විමුක්තියාති අයං මම නමක්කාරො අතීතානං පරිනිබ්බුතානං බුද්ධානං අත්ථු, තෙසංයෙව චතුසු ඵලෙසු ඤාණසම්බාතාය බොධියා අත්ථු, තථා තෙසඤ්ඤෙව අරහත්තඵලවිමුක්තියා විමුක්තානං අත්ථු, යා ව තෙසං තදඛිගච්ඡිකම්මභ්‍යාසමුච්ඡෙදප්පටිප්පස්සද්ධිනිස්සරණසම්බාතා පඤ්චවිධා විමුක්ති, තාය විමුක්තියාපි අයං මය්හං නමක්කාරො අත්ථුති අත්ථො. ඉමං සො පරිත්තං කත්වා, මොරො වරති එසනාති ඉදං පන පද්දවයං සත්ථා අභිසම්බුද්ධො හුත්වා ආහ. තස්සත්ථො – භික්ඛවෙ, සො මොරො ඉමං පරිත්තං ඉමං රක්ඛං කත්වා අත්තනො ගොවරභූමියං පුප්ඵලාදිනං අත්ථාය නානප්පකාරාය එසනාය වරතීති.

එවං දිවසං වරිත්වා සායං පබ්බතමත්ථකෙ නිසිදිත්වා අත්ථං ගච්ඡන්තං සූරියං ඔලොකෙන්නො බුද්ධගුණෙ ආවජ්ජෙත්වා නිවාසට්ඨානෙ රක්ඛාවරණත්ථාය පුන බ්‍රහ්මමන්තං වදන්තො “අපෙතය”න්තිආදිමාහ. තෙනෙවාහ – “දිවසං ගොවරං ගහෙත්වා”තිආදි. තත්ථ අපෙතීති අපයාති අත්ථං ගච්ඡති. ඉමං සො පරිත්තං කත්වා මොරො වාසමකප්පයීති ඉදම්පි අභිසම්බුද්ධො හුත්වා ආහ. තස්සත්ථො – භික්ඛවෙ, සො මොරො ඉමං පරිත්තං ඉමං රක්ඛං කත්වා අත්තනො නිවාසට්ඨානෙ වාසං සංකප්පයිත්ථාති. පරිත්තකම්මතො පුරෙතරමෙවාති පරිත්තකම්මකරණතො පුරෙතරමෙව. මොරකුක්කුටිකායාති කුක්කුටිකාසදිසාය මොරච්ඡාපිකාය.

3. තතියෙ රූපායතනස්ස විය ගන්ධායතනස්සපි සමුට්ඨාපකපච්චයවසෙන විසෙසො නත්ථීති ආහ – “චතුසමුට්ඨානික”න්ති. ඉත්ථියා සරිරගන්ධස්ස කායාරුළුභඅනුලෙපනාදිගන්ධස්ස ව තප්පට්ඨිකභාවතො අවිසෙසෙන ගහණප්පසඬිගෙ ඉධාධිප්පෙතගන්ධං නිද්ධාරෙන්තො “ස්වාය”න්තිආදිමාහ. තත්ථ ඉත්ථියාති පාකතිකාය ඉත්ථියා. දුග්ගන්ධොති පාකතිකාය ඉත්ථියා සරිරගන්ධභාවතො දුග්ගන්ධො හොති. ඉධාධිප්පෙතොති ඉට්ඨභාවතො අස්සාදෙනබ්බත්තා වුත්තං. කථං පන ඉත්ථියා සරිරගන්ධස්ස දුග්ගන්ධභාවොති ආහ – “එකච්චා හී”තිආදි. තත්ථ අස්සස්ස විය ගන්ධො අස්සා අත්ථීති අස්සගන්ධිනී. මෙණ්ඩකස්ස විය ගන්ධො අස්සා අත්ථීති මෙණ්ඩකගන්ධිනී. සෙදස්ස විය ගන්ධො අස්සා අත්ථීති සෙදගන්ධිනී. සොණිතස්ස විය ගන්ධො අස්සා අත්ථීති සොණිතගන්ධිනී. රජ්ජතෙවාති අනාදිමති සංසාරෙ අවිජ්ජාදිකිලෙසවාසනාය පරිකඬිභීතභදයත්තා ඵොට්ඨබ්බස්සාදගධිතචිත්තතාය ව අන්ධබාලො එවරූපායපි දුග්ගන්ධසරිරාය ඉත්ථියා රජ්ජතියෙව. පාකතිකාය ඉත්ථියා සරිරගන්ධස්ස දුග්ගන්ධභාවං දස්සෙත්වා ඉදාති විසිට්ඨාය එකච්චාය ඉත්ථියා තදභාවං දස්සෙතුං – “චක්කවත්තිනො පනා”තිආදිමාහ. යදි එවං ඊදිසාය ඉත්ථියා සරිරගන්ධොපි ඉධ කස්මා නාධිප්පෙතොති ආහ – “අයං න සබ්බසං හොති”තිආදි. තිරච්ඡානගතාය ඉත්ථියා එකච්චාය ව මනුස්සිත්ථියා සරිරගන්ධස්ස අතිවිය අස්සාදෙනබ්බභාවදස්සනතො පුන තම්පි අවිසෙසෙන අනුජානන්තො “ඉත්ථිකායෙ ගන්ධො වා හොතු”තිආදිමාහ. ඉත්ථිගන්ධොත්ථෙව වෙදිතබ්බොති තප්පට්ඨිකභාවතො වුත්තං.

4. චතුත්ථාදීසු කිං තෙනාති ජිව්භාවඤ්ඤායාරසෙ ඉධාධිප්පෙතෙ කිං තෙන අවයවරසාදිනා වුත්තෙන පයොජනං. ඔට්ඨමංසං සම්මක්ඛෙතීති ඔට්ඨමංසසම්මක්ඛන්තො, බෙළාදීති. ආදිසද්දෙන ඔට්ඨමංසමක්ඛන්තො තම්බුලමුඛවාසාදිරසො ගය්හති. සබ්බො සො ඉත්ථීරසොති ඉත්ථියාවස්ස ගහෙතබ්බත්තා.

5. ඉන්ජිනේරු විද්‍යාලයේ ප්‍රධානියාගේ නම. යළි පනත්පත් ඉන්ජිනේරු රුපරම්මණාදීනී අවසරයෙන් ප්‍රවේශය වන්නේ පරිගණක ක්‍රියාත්මක කිරීමේදී, අදාළ ක්ෂේත්‍රයේ හැකියාවන් තනි විද්‍යාලයේ, විද්‍යාලයේ ගණන්වා දෙපාර්තමේන්තුවේ ඇති “ඉතිහාසය” නිදහස. යථා තීරණයකින් තොරවම සම්මතය. ගණන්වා විකේතය ගණන්වා, අයවැය වා පාලය. ගණන්වා වසර ගණන්වා. න කලා සෙසා සද්දායෝ, න කලා රුපරම්මණාදීනී එතෙත සත්තෙසු රුපරම්මණාදීනී අසංකිණිකා විය දස්සිනා, න බො පනත. එවිට ද්විධාන අනෙකුත් සත්තාන අප්‍රකාශයන් දස්සෙත – “එකවිච්ඡේදන” නිදහස. පසුවගරුකවසෙනානි පසුවගරුකවසෙන. එකවිච්ඡේදන හි ප්‍රවේශය යථාප්‍රත්තෙසු පසුවසු අරම්මණෙසු ගරුකතා හොනි, එකවිච්ඡේදන තත්ප්‍රකප්‍රසේදන, එකසමී එව වා, තෙ සබ්බේදන පසුවගරුකත්වෙව වේදනබ්බා යථා “සත්තියෝ අධිකාරියෝ” නි. න පසුවගරුකපාතකවසෙන එකකාරම්මණෙ ගරුකස්සෙව නාධිප්‍රත්තා. එකකාරම්මණෙගරුකානසේදන පසුවත්ත. ප්‍රග්ග්‍රහන තත්ප්‍රාගතත්තා තං ජාතකං “පසුවගරුකපාතක” නිදහස. යළි එව තෙත ඉධ පයෝජන නත්තී ඇති – “සක්ඛිභාවත්තාය” නි. ආහරිත්වා කප්පකබ්බන්ති රුපරම්මණාදීනී එතෙ අනායාසන පත්තානි දස්සෙත කප්පකබ්බං.

6-8. තෙසන්ති සුත්තානං. උප්පණ්ඩෙත්වා ගණන්වා න ඉතිහාසය පොත. විරුප්‍රධානත්තා න ඉතිහාසය. අනන්තිකමත්තොති සංසන්දන. ද්වේ හත්තං පත්තානිති ද්වේ උප්පලානි හත්තං ගතානි. පහවිධාකාරං දස්සෙත්වාති අපරාහි ඉන්ජිනේරු එකෙක ෧෫෦, මයා ද්වේ ෧෫෦෦෦෦෦ සත්තවිධාකාරං දස්සෙත්වා. පරොදීනි තස්සා ප්‍රබ්බසාමිකස්ස මුඛගන්ධං සරිත්වා. තස්ස හි මුඛතො උප්පලගන්ධො වායනි. භාරත්වාති තස්මා යානා අපනත්වා, “හරාපෙත්වා” නි වා පාලය, අයවැයත්වො.

සාධු සාධුති භාසනොති ධම්මකපාය අනුමොදනවසෙන “සාධු සාධු” නි භාසනො. උප්පලං යථාදකෙති යථා උප්පලං උප්පලගන්ධො මුඛතො නිබ්බන්තොති. වට්ටමෙව කප්පන්ති යථාගතවසෙන වුත්තං. යදිපි එව වුත්තං, තපායි යථාගතත්වෙ අවත්වා විවට්ටං නිහරිත්වා කප්පකබ්බං විමුක්තිරසත්තා හගවතො දෙසනාය.

රුපරම්මණාදීනී නිවසිතා.

ඉති මනොරථපුරණියා අභිගුත්තරනිකාය-අධිකපාය

පට්ටමෙවග්ගණනාය අනුත්තානත්පදිපනා නිවසිතා.

2. නීවරණප්‍රභානවග්ගවණ්ණනා

11. දුතියස්සාති දුතියවග්ගස්ස. එකධම්මමිති එත්ථ “එකසභාවමිති”ති ඉමිනා සභාවත්ථොයං ධම්මසද්දො “කුසලා ධම්මා”තිආදිසු වියාති දස්සිතං හොති. යදග්ගෙන ව සභාවත්ථො, තදග්ගෙන නිස්සත්තත්ථො සිද්ධො ඵවාති “නිස්සත්තට්ඨෙන ධම්මො වෙදිතබ්බො”ති වුත්තං. සුභනිමිත්තන්ති ධම්මපරියායෙන වුත්තං. තඤ්ච අත්ථනො කාමච්ඡන්දො වා සියා. සො හි අත්තනො ගහණාකාරෙන සුභන්ති, තෙනාකාරෙන පවත්තනකස්ස අඤ්ඤස්ස කාමච්ඡන්දස්ස නිමිත්තත්තා “සුභනිමිත්ත”න්ති ව වුවිති. තස්ස ආරම්මණං වා සුභනිමිත්තං. ඉට්ඨස්සති ඉට්ඨාකාරෙන වා ගය්හමානං රූපාදිආරම්මණං “සුභනිමිත්ත”න්ති වුවිති. ආරම්මණමෙව චෙත්ථ නිමිත්තං. තථා හි වක්ඛති – “සුභනිමිත්තන්ති රාගට්ඨානියං ආරම්මණ”න්ති. සමුච්චයත්ථො වා-සද්දො අනෙකත්ථත්තා නිපානානං. භියොසාභාවායාති පුනප්පුනං භාවාය. වෙසුල්ලායාති විපුලභාවාය, වඩ්ඪියාති අත්ථො. අජාතො නිජ්ජාතො. සෙසපදාති තස්සෙව වෙවචනාති. කාමෙසුති පඤ්චස්ස කාමගුණෙසු. කාමච්ඡන්දොති කාමසඬ්ඛාතො ඡන්දො, න කත්තුකම්‍යතාඡන්දො න ධම්මච්ඡන්දො. කාමනවසෙන රජ්ජනවසෙන ව කාමො ඵව රාගො කාමරාගො. කාමනවසෙන නන්දනවසෙන ව කාමො ඵව නන්දිති කාමනන්දි. කාමනවසෙන තණ්හායනවසෙන ව කාමතණ්හා. ආදිසද්දෙන “කාමස්තෙනො කාමපරිලාහො කාමමුච්ඡා කාමජ්ඣොසාන”න්ති එතෙසං පදානං සඬ්ඛහො දට්ඨබ්බො. තත්ථ වුත්තනයෙනෙව කාමත්ථං විදිත්වා සිනෙහනට්ඨෙන කාමස්තෙනො, පරිලාහනට්ඨෙන කාමපරිලාහො, මුච්ඡනට්ඨෙන කාමමුච්ඡා, ගිලිත්වා පරිනිට්ඨාපනට්ඨෙන කාමජ්ඣොසානං වෙදිතබ්බං. කාමච්ඡන්දො ඵව කුසලප්පවත්තීතො චිත්තස්ස නීවරණට්ඨෙන කාමච්ඡන්දනීවරණං, සොති කාමච්ඡන්දො. අසමුදාවාරවසෙනාති අසමුදාවාරභාවෙන. අනනුභුතාරම්මණවසෙනාති “ඉදං නාමෙත”න්ති වත්ථුචසෙන උත්ථා තස්මිං අත්තභාවෙ අනනුභුතස්ස ආරම්මණස්ස වසෙන. රූපසද්දාදිභෙදං පන ආරම්මණං එකස්මිමිති අත්තභාවෙ අනනුභුතං නාම තත්ථෙව, කිමිධං පන අනාදිමති සංසාරෙ.

යං වුත්තං – “අසමුදාවාරවසෙන වා”තිආදි, තං අතිසංඛිත්තන්ති චිත්ථාරතො දස්සෙතුං – “තත්ථා”තිආදිමාහ. තත්ථ භවග්ගහණෙන මහග්ගහතො ගතිතො. සො හි ඔළාරිකකිලෙසසමුදාවාරරහිතො. තජ්ජනියකම්මකතාදිකාලෙ පාරිවාසිකකාලෙ ව වරිතබ්බාති ද්වෙඅසිති බුද්දකචත්තාති නාම. න හි තාති සබ්බාසු අවත්ථාසු වරිතබ්බාති, තස්මා තාති න මහාවත්තෙසු අත්තොගධානීති “බුද්දස මහාවත්තාති”ති වුත්තං. තථා ආගන්තුකචත්තආවාසිකගමික-අනුමොදනභත්තග්ග- පිණ්ඩවාරිකආරඤ්ඤකසෙනාසනජන්තාසරවච්චකුට්ඨපජ්ඣාය- සද්ධිවිහාරිකආවරිය-අත්තෙවාසිකචත්තාති එතාති බුද්දස මහාවත්තාති නාමාති වුත්තං. ඉතරාති පන “පාරිවාසිකානං භික්ඛුනං වත්තං පඤ්ඤාපෙස්සාමි”ති (වුළුව. 75) ආරභිත්වා “න උපසම්පාදෙතබ්බං, න ඡමායං වඩ්ඪකමත්තෙ වඩ්ඪකමෙ වඩ්ඪකමිත්තබ්බ”න්ති (වුළුව. 81) වුත්තාති පකතත්තෙ වරිතබ්බචත්තාති ඡසට්ඨි, තතො පරං “න, භික්ඛවෙ, පාරිවාසිකෙත භික්ඛුනා පාරිවාසිකවුඩ්ඪ්ඨතරෙන භික්ඛුනා සද්ධිං, මූලායපටිකස්සනාරහෙන, මානත්තාරහෙන, මානත්තවාරිකෙන, අබ්භානාරහෙන භික්ඛුනා සද්ධිං එකච්ඡන්තො ආවාසෙ වත්ථබ්බ”න්තිආදීති පකතත්තෙ වරිතබ්බෙහි අනඤ්ඤත්තා විසුං විසුං අගණෙත්වා පාරිවාසිකවුඩ්ඪ්ඨතරාදිසු පුග්ගලන්තරෙසු වරිතබ්බත්තා තෙසං වසෙන සමිපිණ්ඩෙත්වා එකෙකං කත්වා ගණිතාති පඤ්චාති එකසත්තතිවත්තාති. උක්ඛෙපනියකම්මකතචත්තෙසු චත්තපඤ්ඤාපනවසෙන වුත්තං – “න පකතත්තස්ස භික්ඛුනො අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං...පෙ.... පිට්ඨිපරිකම්මං සාදිතබ්බ”න්ති ඉදං අභිවාදනාදිතං අස්සාදියනං එකං, “න පකතත්තො භික්ඛු සීලවිපත්තියා අනුද්ධංසෙතබ්බො”තිආදීති (වුළුව. 51) ව දසාති එවං ද්වාසිති හොත්ති. එතෙස්වෙව පන කානිවි තජ්ජනියකම්මකතාදිවත්තාති කානිවි පාරිවාසිකාදිවත්තාති අග්ගහිතග්ගහණෙන ද්වාච්ඡතිවත්තන්ති වෙදිතබ්බං. “බුද්දස මහාවත්තාති”ති වත්ථාපි “ආගන්තුකගමිකචත්තාති වා”ති ඉමෙසං විසුං ගහණං ඉමාති අභිණ්හං සමිභවත්තීති කත්වා. කිලෙසො ඔකාසං න ලහති සබ්බදා වත්තප්පටිපත්තියංයෙව ඛ්‍යාටට්චත්තතාය. අයොනියොමනසිකාරන්ති අනිච්චාදිසු “නිච්ච”න්තිආදිනා පවත්තං අනුපායමනසිකාරං. සතිවොස්සග්ගන්ති සතියා විස්සජ්ජනං, සතිවිරහන්ති අත්ථො. එවමිති වක්ඛමානාපෙක්ඛාය අවුත්තසමිපිණ්ඩනත්ථො පි-සද්දො.

අනුසන්ධිවසෙනාති පුච්ඡානුසන්ධිආදිඅනුසන්ධිවසෙන. පුබ්බාපරවසෙනාති පුබ්බාපරගන්ථසල්ලක්ඛණවසෙන. ගණ්හන්තස්සාති ආවරියමුඛතො ගණ්හන්තස්ස. සජ්ඣායන්තස්සාති ආවරියමුඛතො උග්ගහිතගන්ථං සජ්ඣායන්තස්ස. වාචෙන්තස්සාති පාළිං තදත්ථස්ස උග්ගණ්හාපනවසෙන පරෙසං වාචෙන්තස්ස. දෙසෙන්තස්සාති දෙසනාවසෙන පරෙසං ධම්මං දෙසෙන්තස්ස. පකාසෙන්තස්සාති අත්තනො අත්තනො සංසයට්ඨානෙ පුච්ඡන්තානං යාථාවතො අත්ථං පකාසෙන්තස්ස. කිලෙසො ඔකාසං න ලහති රත්තින්දිවං ගන්ථකම්මෙසුයෙව ඛ්‍යාටට්චත්තතාය. එවමිති වුත්තසමිපිණ්ඩනත්ථො පි-සද්දො. එවං සෙසෙසුපි.

බුහුඬ්ගධරො හොතීති වුත්තමෙවත්ථං පකාසෙති “තෙරස බුහුඬ්ගගුණෙ සමාදාය වත්තති”ති. බාහුල්ලායාති විවරාදිපච්චයබාහුල්ලාය. යථා විවරාදයො පච්චයා බහුලං උප්පජ්ජන්ති, තථා ආචත්තස්ස පවත්තස්සාති අත්ථො. පරිභීතජ්ඣානස්සාති ඝානන්තරායකරෙන විසභාගරූපදස්සනාදිනා කෙනවි නිමිත්තෙන පරිභීතජ්ඣානස්ස. විස්සට්ඨජ්ඣානස්සාති අසමාපජ්ජනවසෙන පරිච්චත්තජ්ඣානස්ස. හස්සාදිසුති ආදි-සද්දෙන ගණසඬ්ඛණිකනිද්දානවකම්මාදිං සඬ්ඛණ්හාති. සත්තසු වා අනුපස්සනාසුති එත්ථ සත්ත අනුපස්සනා නාම අනිච්චානුපස්සනා දුක්ඛානුපස්සනා අනත්තානුපස්සනා නිබ්බදානුපස්සනා විරාගානුපස්සනා නිරොධානුපස්සනා

පටිනිස්සග්ගානුපස්සනා ඛයානුපස්සනා වයානුපස්සනා විපරිණාමානුපස්සනා අනිමිත්තානුපස්සනා අප්පණ්ණිකානුපස්සනා සුඤ්ඤානානුපස්සනා අධිපඤ්ඤාධම්මවිපස්සනා යථාභූතඤ්ඤාණදස්සනං ආදීනවානුපස්සනා පටිසංඛිට්ඨානුපස්සනා විච්චට්ඨානුපස්සනානි ඉමාසු අට්ඨාරස්ස මහාවිපස්සනාසු ආදිතො චූත්තා අනිච්චානුපස්සනාදි-පටිනිස්සග්ගානුපස්සනාපරියන්තා සත්ත. එත්ථ යං චත්තබ්බං, තං විසුද්ධිමග්ගසංවණ්ණනාතො (විසුද්ධි. මහාවි. 2.741) ගහෙතබ්බං.

අනාසෙවනතායානි පුරිමත්තභාවෙ ක්කානෙන වික්ඛම්භිතකිලෙසස්ස කාමච්ඡන්දාදිආසෙවනාය අභාවතො. අනනුභූතපුබ්බන්ති තස්මිං අත්තභාවෙ අනනුභූතපුබ්බං. ඡාතොති එතස්සෙව වෙච්චනං සඤ්ජාතොතිආදි. නනු ච ඛණිකත්තා සබ්බධම්මානං උප්පන්නස්ස කාමච්ඡන්දස්ස තඬ්ඨණංයෙව අවස්සං නිරොධසම්භවතො නිරුද්ධෙ ච තස්මිං පුන අඤ්ඤස්සෙව උප්පජ්ජනතො ච කථං තස්ස පුනප්පුනභාවො රාසිභාවො වාති ආහ – “තත්ථ සකිං උප්පන්නො කාමච්ඡන්දො”තිආදි. අට්ඨානමෙතන්ති අකාරණමෙතං. යෙන කාරණෙන උප්පන්නො කාමච්ඡන්දො න නිරුප්කම්, නිරුද්ධො ච ස්වෙච පුන උප්පජ්ජිස්සති, තාදිසං කාරණං නත්ථීති අත්ථො.

රාගට්ඨානියන්ති රාගජනකං. අනිච්චාදිසු නිච්චාදිවසෙන විපරිතමනසිකාරො, ඉධ අයොනිසොමනසිකාරොති ආහ – “අනිච්චෙ නිච්ච”න්තිආදි. අයොනිසොමනසිකාරොති අනුපායමනසිකාරො, කුසලධම්මප්පචත්තියා අකාරණභූතො මනසිකාරොති අත්ථො. උප්පට්මනසිකාරොති කුසලධම්මප්පචත්තියා අමග්ගභූතො මනසිකාරො. සච්චවිජ්ජකුලෙනාති සච්චාභිසංයස්ස අනුනුලොමවසෙන. ආවජ්ජනාතිආදිනා ආවජ්ජනාය පච්චයභූතා තතො පුරිමුප්පන්නා මනොද්වාරිකා අකුසලජ්වනප්පචත්ති ඵලවොහාරෙන තථා චූත්තා. තස්ස හි වසෙන සා අකුසලප්පචත්තියා උපනිස්සයො හොති. ආවජ්ජනාති භවධ්ගචිත්තං ආවජ්ජයතීති ආවජ්ජනා. අනු අනු ආවජ්ජෙතීති අත්ථාවජ්ජනා. භවධ්ගාරම්මණතො අඤ්ඤං ආභූජතීති ආහොගො. සමන්තාභරතීති සමන්තාභාරො. තදෙවාරම්මණං අත්තානං අනුබන්ධිත්වා උප්පජ්ජමානො මනසි කරොති යපෙතීති මනසිකාරො. අයං චූච්චති අයොනිසොමනසිකාරොති අයං අනුපායඋප්පට්මනසිකාරලක්ඛණො අයොනිසොමනසිකාරො නාම චූච්චති.

12. දුතියෙ භත්තඛ්‍යාපත්ති වියානි භත්තස්ස පූතිභාවෙන විජ්ජකාරජ්ජන්ති විය, චිත්තස්ස ඛ්‍යාපජ්ජන්ති චිත්තස්ස විකාරභාවාපාදනං. තෙනෙවාහ – “පකතිවිජ්ජනභාවො”ති. ඛ්‍යාපජ්ජති තෙන චිත්තං පූතිකුම්මාසාදයො විය පුරිමපකතිං ජහතීති ඛ්‍යාපාදො. පටිසොයෙව උපරුපරි උප්පජ්ජමානස්ස පටිසස්ස නිමිත්තභාවතො පටිසනිමිත්තං, පටිසස්ස ච කාරණභූතං ආරම්මණං පටිසනිමිත්තන්ති ආහ – “පටිසස්ස පි පටිසාරම්මණස්ස පි එතං අධිච්චන”න්ති. අට්ඨකථායන්ති මහාඅට්ඨකථායං.

13. තතියෙ ටීනතා ටීනං, සජ්ජිපිණ්ඩො විය අවිජ්ජාරිකතාය චිත්තස්ස සනභාවො බද්ධතානි අත්ථො. මෙධනීති මිද්ධං, අකම්මඤ්ඤභාවෙන හිංසතීති අත්ථො. “යා තස්මිං සමයෙ චිත්තස්ස අකල්‍යානා”තිආදිනා (ධ. ස. 1162) ටීනස්ස, “යා තස්මිං සමයෙ කායස්ස අකල්‍යානා”තිආදිනා (ධ. ස. 1163) ච මිද්ධස්ස අභිධම්මෙ නිද්දිට්ඨන්තා චූත්තං – “චිත්තස්ස අකම්මඤ්ඤතා ටීනං, තිණ්ණං බන්ධානං අකම්මඤ්ඤතා මිද්ධ”න්ති. සතිපි අඤ්ඤමඤ්ඤාච්ඡපයොගෙ චිත්තකායලභ්‍යතාදීනං විය චිත්තචෙතසිකානං යථාක්කමං තංතංවිසෙසො සියා, යා තෙසං අකල්‍යානාදීනං විසෙසපච්චයනා, අයමෙනෙසං සභාවොති දට්ඨබ්බං. කපිමිද්ධස්සාති චූත්තමෙචත්ථං විභාවෙති “පච්චායිකභාවස්සා”ති. අක්ඛිදලානං පච්චභාවං කරොතීති පච්චායිකො, පච්චායිකස්ස භාවො පච්චායිකභාවො, පච්චායිකත්තන්ති චූත්තං හොති. උභින්නන්ති ටීනමිද්ධානං. “චිත්ථාරො වෙදිතබ්බො”ති ඉමිනා සම්බන්ධො වෙදිතබ්බො. චිත්තස්ස අකල්‍යානාති චිත්තස්ස ගිලානභාවො. ගිලානො හි අකල්‍යාකොති චූච්චති. ටීනයෙපි චූත්තං – “නාහං, භන්තෙ, අකල්‍යාකො”ති (පාරා. 151). කාලං බමතීති හි කල්‍යං, අරොගතා, තස්සං නියුත්තො කල්‍යාකො, න කල්‍යාකො අකල්‍යාකො. අකම්මඤ්ඤතාති චිත්තගෙලඤ්ඤසංඛිට්ඨතොව අකම්මඤ්ඤතාකාරො. ඔලියනාති ඔලියනාකාරො. ඉරියාපච්ඡපන්ථම්භිතඤ්ඤි චිත්තං ඉරියාපථං සන්ධාරෙතො අසක්කොන්තං රුක්ඛෙ වග්ගුලි විය බිලෙ ලග්ගිතථාණිතවාරකො විය ච ඔලියනි ලම්බති, තස්ස තං ආකාරං සන්ධාය – “ඔලියනා”ති චූත්තං. දුතියපදං උපසග්ගෙන වඩ්ඪිතං. කායස්සාති වෙදනාදික්ඛන්ධත්තයසංඛිට්ඨතස්ස නාමකායස්ස. අකල්‍යානා අකම්මඤ්ඤතාති හෙට්ඨා චූත්තතායමෙව. මෙසො විය ආකාසං ඔනායහතීති ඔනාහො. ඔනායහතීති ච ඡාදෙති අචත්ථරති වාති අත්ථො. සබ්බතොහාගෙන ඔනාහොති පරියොනාහො. අරුතිආදීනං අත්ථො විභවිගෙ (විභ. 856) චූත්තතායෙනෙව වෙදිතබ්බොති තත්ථ චූත්තපාළියා දස්සෙතො – “චූත්තං හෙත”න්තිආදිමාහ.

තත්ථ පන්තෙසුති දුරෙසු, විචිත්තෙසු වා. අධිකුසලෙසුති සමට්ථිපස්සනාධම්මෙසු. අරුතීති රතිජ්ජට්ඨකිංචෙපො. අරුතීතාති අරමනාකාරො. අනභිරුතීති අනභිරතභාවො. අනභිරමනාති අනභිරමනාකාරො. උක්කණ්ඨිතාති උක්කණ්ඨනාකාරො. පරිතස්සිතාති උක්කණ්ඨනාවසෙනෙව පරිතස්සනා, උක්කණ්ඨිතස්සෙව තත්ථ තත්ථ තණ්හායනාති චූත්තං හොති. පරිතස්සිතාති වා කම්පනා. තන්දිති ජාතිආලසියං, පකතිආලසියන්ති අත්ථො. තථා හි කුසලකරණෙ කායස්ස අවිජ්ජාරිකතා ලීනතා ජාතිආලසියං තන්දි නාම, න රොගඋතුපාදිති කායගෙලඤ්ඤං. තන්දියනාති තන්දියනාකාරො. තන්දිමනතාති තන්දියා අභිභූතචිත්තතා. අලසස්ස භාවො ආලසායං, ආලසායනාකාරො ආලසායනා. ආලසායයිතස්ස භාවො ආලසායයිතත්තං. ඉති සබ්බෙහිපි ඉමෙහි පදෙහි කිලෙසවසෙන කායාලසියං කථිතං. ටීනමිද්ධකාරණානඤ්ඤි රාගාදිකිලෙසානං වසෙන නාමකායස්ස ආලසියං, තදෙව

රූපකායස්සාපිති දට්ඨබ්බං. ජම්භනාති එන්දනා. පුනප්පුනං ජම්භනා විජම්භනා. ආනමනාති පුරතො නමනා. විනමනාති පච්ඡතො නමනා. සන්තමනාති සමන්තතො නමනා. පණමනාති යථා තන්තතො උච්ඨිතපෙසකාරො කිස්මිඤ්චිදෙව ගහෙන්වා උජුං කායං උස්සාපෙති, එවං කායස්ස උද්ධං යපනා. බ්‍යාධියකන්ති උප්පන්නබ්‍යාධිනා. ඉති සබ්බෙහිපි ඉමෙහි පදෙහි ටීනමිද්ධකාරණානං රාගාදිකිලෙසානං වසෙන කායබද්ධනමෙව කපීතං. භුක්තාවිස්සාති භුක්තවතො. භක්තමුච්ඡාති භක්තගෙලඤ්ඤං. බලවහත්තෙන හි මුච්ඡාපත්තො විය හොති. භක්තකිලමථොති භත්තෙන කිලන්තභාවො. භත්තපරිලාභොති භත්තදරථො. තස්මිඤ්ඤි සමයෙ පරිලාභුප්පත්තියා උපහතින්ද්‍රියො හොති, කායො ජීරතීති. කායදුට්ඨල්ලන්ති භත්තං නිස්සාය කායස්ස අකම්මඤ්ඤතං. අකල්‍යානාතිආදි හෙට්ඨා වුත්තනයමෙව. ලීනන්ති අවිජ්ජාරිකතාය පටිකුට්තං. ඉතරෙ ද්වෙ ආකාරභාවනිද්දෙසා. ටීනන්ති සප්පිපිණ්ඩො විය අවිජ්ජාරිකතාය සනභාවෙන යීතං. ටීයනාති ආකාරනිද්දෙසො. ටීයිභාවො ටීයිතත්තං, අවිජ්ජාරවසෙනෙව බද්ධතාති අත්ථො. ඉමෙහි පන සබ්බෙහිපි පදෙහි ටීනමිද්ධකාරණානං රාගාදිකිලෙසානං වසෙන චිත්තස්ස ගිලානාකාරො කපීතොති වෙදිතබ්බො. පුරිමා වත්තාරො ධම්මාති අරති, තන්දි, විජම්භිතා, භත්තසම්මදොති එතෙ වත්තාරො ධම්මා. යදා ටීනමිද්ධං උප්පන්නං හොති, තදා අරතිආදීනමිපි සම්භවතො “උපනිස්සයකොටියා පන හොති”ති වුත්තං, උපනිස්සයකොටියා පච්චයො හොතීති අත්ථො.

14. වතුත්ථෙ උද්දතස්ස භාවො උද්ධච්චං. යස්ස ධම්මස්ස වසෙන උද්ධතං හොති චිත්තං, තංසම්පයුත්තා වා ධම්මා, සො ධම්මො උද්දච්චං. කුච්ඡිතං කතං කුකතං, දුච්චරිතං සුචරිතඤ්ච. අකතමිපි හි කුකතමෙව. එවඤ්ඤි වත්තාරො හොන්ති “යං මයා න කතං, තං කුකත”න්ති. එවං කතාකතං දුච්චරිතං සුචරිතඤ්ච කුකතං, තං ආරබ්භ විජ්ජපියාරවසෙන පවත්තං පන චිත්තං ඉධ කුකතන්ති වෙදිතබ්බං. තස්ස භාවො කුක්කුච්චං. චිත්තස්ස උද්ධතාකාරොති චිත්තස්ස අවුපසමාකාරොව වුත්තො. අවුපසමලක්ඛණඤ්ඤි උද්ධච්චං. යථාපවත්තස්ස කතාකතාකාරවිසිට්ඨස්ස දුච්චරිතසුචරිතස්ස අනුසොචනවසෙන විරූපං පටිසරණං විජ්ජපියාරො. කුක්කුච්චස්සපි කතාකතානුසොචනවසෙන චිත්තචික්ඛෙපභාවතො අවුපසමාකාරො සම්භවතීති ආහ – “වෙනසො අවුපසමොති උද්ධච්චකුක්කුච්චස්සෙවනං නාම”න්ති. ස්වෙව ව වෙනසො අවුපසමොති උද්ධච්චකුක්කුච්චමෙව නිද්දිට්ඨං. තඤ්ච අත්තනොව අත්තනා සහජාතං න හොතීති ආහ – “අයං පන උපනිස්සයකොටියා පච්චයො හොති”ති. උපනිස්සයපච්චයතා ව පුරිමුප්පන්නවසෙන වෙදිතබ්බා.

15. පඤ්චමෙ විගතා විකිච්ඡා අස්සාති විවිකිච්ඡා. සභාවං විචින්නො තාය කිච්ඡතීති වා විවිකිච්ඡා.

16. ජට්ඨෙ හෙතුං වා පච්චයං වා න ලභතීති එත්ථ හෙතුග්ගහණෙන ජනකං කාරණමාහ, පච්චයග්ගහණෙන අනුපාලනකං කාරණං. හෙතුන්ති වා උපාදානකාරණං. පච්චයන්ති සහකාරණං වුත්තං. තන්ති කිලෙසං. විචට්ටෙන්වා අරහත්තං ගණ්භාතීති විචට්ටාහිමුඛං චිත්තං පෙසෙන්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙන්නො අරහත්තඵලං ගණ්භාති. හික්ඛාය චරන්ති එත්ථාති හික්ඛාවාරො, ගොචරගාමස්සෙනං අධිවචනං, තස්මිං හික්ඛාවාරෙ. වයං ආගම්මාති දාරහරණානුරූපං වයං ආගම්ම. ආයුහන්තොති උපවිනන්තො. අභිගාරපක්කන්ති චිතච්චිකඨගාරෙසු පක්කං. කිං නාමෙතන්ති හික්ඛු ගරහන්තො ආහ. ජීවමානපෙතකසත්තොති ජීවමානො හුන්වා “තෙනෙව අත්තභාවෙන පෙතභාවං පත්තසත්තො භවිස්සතී”ති පරිකප්පවසෙන වුත්තං. කුටන්ති පානීයසං. යාව දාරුණන්ති අතිවිය දාරුණං. විපාකො කිදිසො භවිස්සතීති තයා කතකම්මස්ස ආයතිං අනුභවිතබ්බවිපාකො කිදිසො භවිස්සති.

විසඬබරිත්ථාති ඡෙදනහෙදනාදිහි විනාසෙන්වා. දීපකම්මපක්ඛිනොති අත්තනො නිසින්නභාවස්ස දීපනතො එවංඋද්ධනාමා මිගපක්ඛිනො, යෙන අරඤ්ඤං නෙත්වා නෙසාදො තෙසං සද්දෙන ආගතාගතෙ මිගපක්ඛිනො වධිත්වා ගණ්භාති. ථෙරන්ති වුලපිණ්ඩපාතිකතිස්සත්ථෙරං. ඉද්ධියා අභිසඬබරිත්ථාති අධිට්ඨානාදිවසෙන ඉද්ධිං අභිසඬබරිත්ථා. උපයොගත්ථෙ වෙතං කරණවචනං. අග්ගිපපටිකන්ති අවිචිකරණං, විජ්ජුලිඬගන්ති අත්ථො. පස්සන්තස්සෙවාති අනාදරෙ සාම්ච්චනං. තස්ස ථෙරස්සාති තස්ස මිලක්ඛනිස්සත්ථෙරස්ස. තස්සාති තස්සා අග්ගිපපටිකාය. පටිබලස්සාති උග්ගහණසජ්ඣායාදීසු පටිබලස්ස. දුක්ඛං උපනිසා කාරණමෙතිස්සාති දුක්ඛුපනිසා, දුක්ඛනිබන්ධනා දුක්ඛහෙතුකා සද්ධාති වුත්තං හොති. වත්තමුඛෙන කම්මට්ඨානස්ස කට්ඨත්තා “වත්තසීසෙ යත්වා”ති වුත්තං. පලාලවරණකන්ති පලාලපුඤ්ජං.

ආරම්භථාති සමථවිපස්සනාදීසු වීරියං කරොථ. නික්කමථාති කොසජ්ජතො නික්කමථ, කාමානං වා පනුදනාය නික්කමථ, උභයෙනපි වීරියමෙව වුත්තං. වීරියඤ්ඤි ආරම්භනකවසෙන ආරම්භො, කොසජ්ජතො නික්කමනවසෙන “නික්කමො”ති වුච්චති. යුඤ්ජථ බුද්ධසාසනෙති බුද්ධස්ස භගවතො පරියත්තිපටිපත්තිපට්ඨෙධසඬබානෙ තිට්ඨසාසනෙ යුඤ්ජථ යොගං කරොථ. එවමනුයුඤ්ජන්තා මච්චුනො සෙනං ධුනාථ විද්ධංසෙථ. තත්ථ මච්චුනො සෙනන්ති –

“කාමා තෙ පඨමා සෙනා, දුතියා අරති වුච්චති;
තතියා බුජ්ජිපාසා තෙ, වතුත්ථී තණ්භා පවුච්චති.

“පඤ්චමං ටීනමිද්ධං තෙ, ඡට්ඨා හිරු පවුච්චති;

සත්තම් විවිකිවිජා තෙ, මක්කො ටම්හො තෙ අවධිමො.

“ලාහො සිලොකො සක්කාරො,
මිච්ඡාලද්ධො ව යො යසො;
යො චත්තානං සමුක්කංසෙ,
පරෙ ව අවජානාති.

“එසා නමුචි තෙ සෙනා, කණ්හස්සාහිප්පහාරිනි;
න නං අසුරො ජිනාති, ජේත්වා ව ලහතෙ සුඛ”න්ති. (සු. නි. 438-441) –

එවමාගතං කාමාදිභෙදං මච්චුනො සෙනං. එත්ථ ව යස්මා ආදිතොව අගාරියභූතෙ සත්තෙ චත්ථුකාමෙසු කිලෙසකාමා මොසයන්ති, තෙ අභිභූයා අනගාරියභාවං උපගතානං පන්තෙසු සෙනාසනෙසු අඤ්ඤතරඤ්ඤතරෙසු වා අධිකුසලෙසු ධම්මෙසු අරති උප්පජ්ජති. චුත්තඤ්ඤතෙ – “පබ්බජිතෙන ඛො, ආවුසො, අභිරති දුක්කරා”ති (සං. නි. 4.331). තතො තෙ පරප්පට්ඨධර්මවිකත්තා චූජ්ජිපාසා බාධති, තාය බාධිතානං පරියෙසනතණ්හා චිත්තං කිලමයති. අප් නෙසං කිලන්තචිත්තානං ටිනමිද්ධං ඔක්කමති, තතො විසෙසමනාධිගච්ජන්තානං දුරභිසම්භවෙසු අරඤ්ඤවනපත්ථෙසු පන්තෙසු සෙනාසනෙසු විහරතං උත්‍රාසසඤ්ඤිතා භීරු ජායති. තෙසං උස්සඬ්ඛිකපරිසඬ්ඛිකානං දීඝරත්තං විවෙකරසමනස්සාදයමානානං විහරතං “න සියා නු ඛො එස මග්ගො”ති පටිපත්තියං විවිකිවිජා උප්පජ්ජති. තං විනොදෙන්වා විහරතං අප්පමත්තකෙන විසෙසාධිගමෙන මානමක්ඛට්ඨිභා ජායන්ති. තෙපි විනොදෙන්වා විහරතං තතො අධිකතරං විසෙසාධිගමනං නිස්සාය ලාභසක්කාරසිලොකා උප්පජ්ජන්ති. ලාභාදිහි මුච්ඡිත්වා ධම්මප්පතිරූපකානි පකාසෙන්තො මිච්ඡායසං අධිගන්ත්වා තත්ථ ධීතා ජාතිආදිහි අත්තානං උක්කංසෙන්ති, පරං වම්භෙන්ති, තස්මා කාමාදිනං පට්ඨමසෙනාදිභාවො වෙදිතබ්බො. නළාගාරන්ති නලෙහි විනද්ධතිණ්ණවජන්තගෙහං.

විහස්සතිති උග්ගහණසප්කායනමනසිකාරාදිහි විහරිස්සති. ජාතිසංසාරන්ති පුනප්පුනං ජාතිසංඛාතසංසාරවට්ටං. දුක්ඛස්සන්තං කරිස්සතිති දුක්ඛස්ස අත්තසංඛාතං නිබ්බානං සවිජ්ජිකරිස්සති. පලාලපුඤ්ජාහන්ති පලාලපුඤ්ජං අහන්ති පදවිජෙදො. තතියං යානන්ති අනාගාමිඵලං සන්ධාය වදති.

තිවස්සහික්ඛුකාලෙති උපසම්පදතො තිණි වස්සානි අස්සානි තිවස්සො, තිවස්සො ව සො හික්ඛු වාති තිවස්සහික්ඛු, තස්ස, තෙන වා උපලක්ඛිතො කාලො තිවස්සහික්ඛුකාලො, තස්මිං. යදා සො තිවස්සො හික්ඛු නාම හොති, තදාති චුත්තං හොති. කම්මං කරොතීති භාවනාකම්මං කරොති. ගන්ථකම්මන්ති ගන්ථවිසයං උග්ගහණාදිකම්මං. පිණ්ඩාපවිතිං කත්වාති අත්තොවස්සෙ තෙමාසං දින්නපිණ්ඩස්ස කිලෙසක්ඛයකරණෙන අපවිතිං පූජං කත්වා. පිණ්ඩාපවිතිං කරොන්තො හි හික්ඛු යෙහි අත්තතො යො පිණ්ඩපාතො දින්නො, තෙසං තස්ස මහප්ඵලභාවං ඉච්ඡන්තො අත්තතො සන්තානමෙව කිලෙසක්ඛයකරණෙන විසොධෙන්වා අරහත්තං ගණ්හාති.

මහාභූතීති එත්ථ පූජාවචනො මහත්තසද්දො, භූතීති ව නාමෙකදෙසෙන තිස්සභූතිත්ථෙරං ආලපති. භවති හි නාමෙකදෙසෙනපි වොහාරො යථා “දෙවදත්තො දත්තො”ති. මහාභූතීති වා පියසමුදාහාරො, සො මහති භූති විභූති පුඤ්ඤඤාණාදිසම්පදා අස්සානි මහාභූති. ඡන්තං සෙපණ්ණිගච්ජමුලන්ති සාධාපලාසාදිහි ඡන්තං සනවජායං සෙපණ්ණිගච්ජමුලං. අසුභකම්මට්ඨානං පාදකං කත්වාති කෙසාදිඅසුභකොට්ඨාසභාවනාය පටිලද්ධං උපචාරසමාධිං අප්පනාසමාධිං වා පාදකං කත්වා. අසුභවිසයං උපචාරජ්ඣානාදිකම්මමෙවෙන්ථ උපරි පවත්තෙතබ්බභාවනාකම්මස්ස කාරණභාවතො යානන්ති කම්මට්ඨානං.

සහස්සද්විසහස්සසංඛාමත්තත්තා “මහාගණෙ”ති චුත්තං. අත්තතො වසනට්ඨානතො ථෙරස්ස සන්තිකං ගන්ත්වාති අත්තතො වසනට්ඨානතො ආකාසෙන ගන්ත්වා විහාරසම්පෙ ඔතරිත්වා දිවාට්ඨානෙ නිසින්තත්ථෙරස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා. කිං ආගතොසීති කිංකාරණා ආගතොසි. සබ්බෙසු රත්තිදිවසභාගෙසු ඔකාසං අලහන්තොති සො කිර ථෙරො “තුස්භං ඔකාසො න භවිස්සති, ආවුසො”ති චුත්තෙපි “විතක්කමාළකෙ ධීතකාලෙ පුච්ඡිස්සාමි, හන්තෙ”ති වත්වා “තස්මිං යානෙ අඤ්ඤෙ පුච්ඡිස්සන්ති”ති චුත්තෙ “හික්ඛාචාරමග්ගෙ, හන්තෙ”ති වත්වා “තත්‍රාපි අඤ්ඤෙ පුච්ඡන්ති”ති චුත්තෙ දුපට්ඨිතාසනට්ඨානෙ, සඬ්ඝාට්ඨාරූපනට්ඨානෙ, පත්තනීභරණට්ඨානෙ, ගාමෙ වරිත්වා ආසනසාලාය යාගුපිතකාලෙ, හන්තෙති. තත්ථාපි ථෙරා අත්තතො කඬ්ඛං විනොදෙන්ති, ආවුසොති. අත්තොගාමතො නික්ඛමනකාලෙ පුච්ඡිස්සාමි, හන්තෙති. තත්‍රාපි අඤ්ඤෙ පුච්ඡන්ති, ආවුසොති. අත්තරාමග්ගෙ, හන්තෙති. හොජනසාලාය හත්තකිච්චපරියොසානෙ, හන්තෙ. දිවාට්ඨානෙ පාදධොවනකාලෙ, හන්තෙති. තතො පට්ඨාය යාව අරුණා අපරෙ පුච්ඡන්ති, ආවුසොති. දත්තකට්ඨං ගහෙන්වා මුඛධොවනත්ථං ගමනකාලෙ, හන්තෙති. තදාපි අඤ්ඤෙ පුච්ඡන්ති. මුඛං ධොවිත්වා ආගමනකාලෙ, හන්තෙති. තත්‍රාපි අඤ්ඤෙ පුච්ඡිස්සන්ති. සෙනාසනං පටිසිත්වා නිසින්තකාලෙ, හන්තෙති. තත්‍රාපි අඤ්ඤෙ පුච්ඡන්ති, ආවුසොති. එවං සබ්බෙසු රත්තිදිවසභාගෙසු යාවමානො ඔකාසං න ලභී, තං සන්ධායෙන චුත්තං – “එවං ඔකාසෙ අසති මරණස්ස කථං ඔකාසං ලභිස්සථා”ති. හන්තෙ, නත්‍ර මුඛං ධොවිත්වා සෙනාසනං පටිසිත්වා තයො චත්තාරො පල්ලඬ්ඛකෙ උණ්හාපෙන්වා යොනියොමනසිකාරකම්මං කරොන්තානං ඔකාසලාභෙන භවිතබ්බං සියාති අධිප්පායෙන වදති. මණ්ඩණ්ණෙති ඉන්ද්‍රියලමණ්ඩණ්ණෙ.

සටෙන්තස්සෙව්වානි වායාමන්තස්සෙව. විසුද්ධිපචාරණන්ති “පරිසුද්ධො අහ”න්ති එවං පවත්තං විසුද්ධිපචාරණං. අරහන්තානාමෙව හෙසා පචාරණා. කාළකං වානි මහන්තං කාළකං සන්ධාය වදන්ති, තිලකො වානි බුද්දකං සන්ධාය. උභයෙනපි සීලස්ස පරිසුද්ධිභාවමෙව විභාවෙති.

පධානකම්මිකානි පධානකම්මෙ නියුත්තා. ලද්ධමග්ගන්ති ලද්ධපායං, පයමමෙව ලද්ධපදෙසන්ති චුත්තං හොති. අපත්තානීති ඡඩ්ඞිතානි. අලාබ්ඛෙනව සාරදෙනි සරදකාලෙ වාතාතපහතානි තත්ථ තත්ථ විජ්ජකිණ්ණඅලාබ්ඛි විය. කාපොතකානීති කපොතකවණ්ණානි. තානි දිස්වාන කා රතීති තානි එවරූපානි අට්ඨිති දිස්වා තුම්භාකං කා නාම රතී, නනු අප්පමන්තකාපි රතී කාතුං න වට්ටති යෙවානි අත්ථො. දුතියකථං අකථිතපුබ්බොති අත්තනො වුඩ්ඞතරොන සද්ධිං චුත්තවචනස්ස පච්චතීකං දුතියකථං අකථිතපුබ්බො.

තදඞ්ගෙන, තදඞ්ගස්ස පහානං තදඞ්ගප්පහානං. යඤ්ථි රත්තිභාගෙ සමුප්පලිතෙන දීපෙන අන්ධකාරස්ස විය තෙන තෙන විපස්සනාය අවයවභූතෙන ඤාණඞ්ගෙන පටිපක්ඛවසෙනෙව තස්ස තස්ස පහාතබ්බධම්මස්ස පහානම්දං තදඞ්ගප්පහානං නාම. යථා කාමච්ඡන්දාදයො න චිත්තං පරිසුට්ඨාය තිට්ඨන්ති, එවං පරිසුට්ඨානස්ස නිසෙධනං අප්පවත්තිකරණං වික්ඛම්භනං වික්ඛම්භනප්පහානං. යඤ්ථි සසෙවාලෙ උදකෙ පක්ඛිත්තෙන සටෙන සෙවාලස්ස විය තෙන තෙන ලොකියසමාධිතා නිවරණාදීනං පච්චතීකධම්මානං වික්ඛම්භනම්දං වික්ඛම්භනප්පහානං නාම. සම්මා උපච්ඡිජ්ජන්ති එතෙන කිලෙසානි සමුච්ඡෙදො, පභියන්ති එතෙන කිලෙසානි පහානං, සමුච්ඡෙදසඞ්ඛාතං පහානං නිරවසෙසප්පහානන්ති සමුච්ඡෙදප්පහානං. යඤ්ථි අසනිවිචක්කාභිභතස්ස රුක්ඛස්ස විය අරියමග්ගඤාණෙන සංයොජනාදීනං ධම්මානං යථා න පුන වත්තන්ති, එවං පහානම්දං සමුච්ඡෙදප්පහානං නාම. පටිප්පස්සම්භති වුපසම්මති කිලෙසදරථො එතායානි පටිප්පස්සද්ධි, එලං, සායෙව පහානන්ති පටිප්පස්සද්ධිප්පහානං. සබ්බෙ කිලෙසා සබ්බසඞ්ඛාතා වා නිස්සරන්ති අපගච්ඡන්ති එතෙනානි නිස්සරණං, නිබ්බානං, තදෙව පහානන්ති නිස්සරණප්පහානං. පටිප්පස්සම්භයමානන්ති පටිප්පස්සම්භං කිලෙසවුපසමං කුරුමානං. ලොකියලොකුත්තරෙහීති තදඞ්ගවික්ඛම්භනප්පහානානං ලොකියත්තා, ඉතරෙසං ලොකුත්තරත්තා චුත්තං.

නිමීයති එලං එතෙන උප්පජ්ජනට්ඨානෙ පක්ඛිපමානං විය හොතිති නිමිත්තං, කාරණස්සෙතං අධිවචනං. අසුභස්ස නිමිත්තං, අසුභමෙව වා නිමිත්තන්ති අසුභනිමිත්තං. අසුභනිස්සිතම්පි හි ඤානං නිස්සිතෙ නිස්සයවොභාරෙන අසුභන්ති වොහරියති යථා “මඤ්ථා උක්කට්ඨිං කරොන්ති”ති. තෙනෙවාහ – “දසසු අසුභෙසු උප්පන්නං සාරම්මණං පයමජ්ඣාන”න්ති. අනිච්චෙ අනිච්චන්තිආදීනා නයෙන චුත්තස්සානි ඉමිනා චතුබ්බිධං යොනිසොමනසිකාරං දස්සෙති. හෙට්ඨා චෙන්ථ ඉධ ව චතුබ්බිධස්ස අයොනිසොමනසිකාරස්ස යොනිසොමනසිකාරස්ස ව ගහණං නිරවසෙසදස්සනත්ථං කතන්ති දට්ඨබ්බං. තෙසු පන අසුභෙ “අසුභ”න්ති මනසිකාරො ඉධාධිප්පෙතො, තදනුකූලත්තා වා ඉතරෙසම්පි ගහණං දට්ඨබ්බං.

එකාදසසු අසුභෙසු පටිකුලාකාරස්ස උග්ගණ්ණනං, යථා වා තත්ථ උග්ගහනිමිත්තං උප්පජ්ජති, තථා පටිපත්ති අසුභනිමිත්තස්ස උග්ගහො. උපචාරප්පනාවභාය අසුභභාවනාය අනුයුඤ්ජනං අසුභභාවනානුයොගො. හොජනෙ මත්තඤ්ඤුතො ටීනම්ද්ධාභිභවාභාවා ඕතාරං අලභමානො කාමච්ඡන්දො පභියන්ති වදන්ති. හොජනනිස්සිතං පන ආභාරෙ පටිකුලසඤ්ඤා, තබ්බිපරිණාමස්ස තදාධාරස්ස තස්ස ව උදරියභූතස්ස අසුභතාදස්සනං, කායස්ස ව ආභාරට්ඨිතිකතාදස්සනං යො උප්පාදෙනි, සො විසෙසතො හොජනෙ පමාණඤ්ඤා නාම, තස්ස ව කාමච්ඡන්දො පභියතෙව. දසවිධඤ්ථි අසුභනිමිත්තන්ති පාකට්ටසෙන චුත්තං. කායගතාසතිං පන ගහෙන්වා එකාදසවිධම්පි අසුභනිමිත්තං වෙදිතබ්බං.

අභුත්වා උදකං පිචෙති පානියස්ස ඔකාසදානත්ථං චත්තාරො පඤ්ච ආලොපෙ අභුත්වා පානියං පිචෙය්‍යානි අත්ථො. තෙන චුත්තං – “චතුත්තං පඤ්චන්තං ආලොපානං ඔකාසෙ සති”ති. අභිධම්මට්ඨිකාකාරෙන පනෙන්ථ “චත්තාරො පඤ්ච ආලොපෙ, භුත්වාන උදකං පිචෙ”ති පායං පරිකප්පෙන්වා අඤ්ඤා අත්ථො චණ්ණිතො, සො අට්ඨකථාය න සමෙති. අසුභකම්මිකතිස්සත්ථෙරො දන්තට්ඨිදස්සාවී.

17. සත්තමෙ මිජ්ජති හිතචරණවසෙන සිනිස්හතිති මිත්තො, හිතෙසි පුග්ගලො, තස්මිං මිත්තෙ හවා, මිත්තස්ස වා එසානි මෙත්තා, හිතෙසිතා. තත්ථ “මෙත්තා”ති චුත්තෙ අප්පනාපි උපචාරොපි වට්ටති සාධාරණවචනභාවතොති ආහ – “මෙත්තානි එත්තාවතා පුබ්බභාගොපි වට්ටති”ති. අපි-සද්දො අප්පනං සම්පිණ්ඨෙති. අප්පනං අප්පත්තාය මෙත්තාය සුට්ඨු මුච්චනස්ස අභාවතො චෙතොවිමුත්තිති “අප්පනාව අධිප්පෙතා”ති චුත්තං.

සත්තෙසු මෙත්තායනස්ස හිතුපසංභාරස්ස උප්පාදනං පවත්තනං මෙත්තානිමිත්තස්ස උග්ගහො. පයමුප්පන්නො මෙත්තාමනසිකාරො පරතො උප්පජ්ජනකස්ස කාරණභාවතො මෙත්තාමනසිකාරොව මෙත්තානිමිත්තං. කම්මංයෙව සකං එතෙසන්ති කම්මස්සකා, සත්තා, තබ්බාචො කම්මස්සකතා, කම්මදායාදතා. දොසමෙත්තාසු යාථාවතො ආදීනවානිසංසානං පටිසඞ්ඛානවිමංසා ඉධ පටිසඞ්ඛානං. මෙත්තාවිහාරිකලාණමිත්තවත්තතා ඉධ කලාණමිත්තතා. ඔදිස්සකඅනොදිස්සකදිසාචරණානන්ති අත්තඅනිපියමජ්ඣන්තවෙරිවසෙන ඔදිස්සකතා, සිමාසම්භෙදෙ කතෙ අනොදිස්සකතා, එකාදිදිසාචරණවසෙන දිසාචරණතා මෙත්තාය උග්ගහණෙ වෙදිතබ්බං. විහාරරච්ඡගාමාදිවසෙන වා ඔදිස්සකදිසාචරණං. විහාරාදිඋද්දෙසරහිතං පුරත්ථිමාදිදිසාවසෙන අනොදිස්සකදිසාචරණං. එවං වා ද්විධා උග්ගහණං

සන්ධාය – “ඔදිස්සකථනොදිස්සකදිසාචරණ” න්ති වුත්තං. උග්ගහො ව යාව උපචාරා දට්ඨබ්බො. උග්ගහිතාය ආසෙවනා භාවනා. තත්ථ සබ්බෙ සත්තා, පාණා, භූතා, පුග්ගලා, අත්තභාවපරියාපන්නානි එතෙසං වසෙන පඤ්චවිධා. එකෙකස්මිං අවෙරා හොන්තු, අබ්බාපජ්ඣා, අනීසා, සුඛි අත්තානං පරිහරන්තුති වතුධා පවත්තිතො විසතිවිධා අනොධිසොචරණා මෙත්තා. සබ්බා ඉත්ථියො, පුරිසා, අරියා, අනරියා, දෙවා, මනුස්සා, විනිපාතිකානි සත්තාධිකරණවසෙන පවත්තා සත්තවිධා අට්ඨවිසතිවිධා වා, දසහි දිසාහි දිසාධිකරණවසෙන පවත්තා දසවිධා ව, එකෙකාය වා දිසාය සත්තාදිඉත්ථාදිඅවෙරාදිහෙදෙන අසිතාධිකවතුසත්පහෙදා ව ඔධිසොචරණා වෙදිතබ්බා. මෙත්තං භාවෙන්තස්සානි මෙත්තාක්ඛානං භාවෙන්තස්ස. ත්වං එතස්ස කුද්ධොතිආදි පච්චවෙක්ඛණාවිධිදස්සනං. අප්පට්චින්නපහෙණකං වියානි අසම්පට්චින්නපණ්ණාකාරං විය. පටිසංඛාතෙනානි විමංසායං. වත්තනිඅට්ටියං අත්තගුත්තත්ථෙරසදිසෙ.

18. අට්ඨමෙ කුසලධම්මසම්පට්පත්තියා පට්ඨපනසභාවතාය තප්පට්පක්ඛානං විසොසනසභාවතාය ව ආරම්භධාතුආදිතො පවත්තවීරියන්ති ආහ – “පඨමාරම්භවීරිය” න්ති. යස්මා පඨමාරම්භමත්තස්ස කොසජ්ජවිධමනං ටාමගමනඤ්ච නත්ථි, තස්මා වුත්තං – “කොසජ්ජතො නික්ඛන්තත්තා තතො බලවතර” න්ති. යස්මා පන අපරාපරුප්පත්තියා ලද්ධාසෙවනං උපරුපරි විසෙසං ආවහන්තං අතිවිය ටාමගතමෙව හොති, තස්මා වුත්තං – “පරං පරං යානං අක්කමනතො තතොපි බලවතර” න්ති. පනුදනායානි නිහරණාය. යථා මහතො පලිසස්ස උග්ගාටකජනස්ස මහන්තො උස්සාහො ඉච්ඡිතබ්බො, එවම්ධාපිති “නික්කමො වෙනසො පලිසුග්ගාටනායා” නි වුත්තං. මහාපරක්කමො එව පරෙන කතං බන්ධනං ඡින්නදෙය්‍ය, එවම්ධාපිති වුත්තං – “පරක්කමො වෙනසො බන්ධනවිජේදනායා” නි.

ආරද්ධං සංසාධිතං පරිපූරිතං වීරියං එතස්සානි ආරද්ධවීරියො, නිප්ඵන්තවීරියො, ආරද්ධං පට්ඨපිතං වීරියං එතස්සානි ආරද්ධවීරියො. වීරියාරම්භජපසුතොති ආහ – “ආරද්ධවීරියස්සානි පරිපුණ්ණවීරියස්සවෙව පග්ගහිතවීරියස්ස වා” නි. වතුදොසාපගනන්ති අතිලීනතාදිති වතුහි දොසෙහි අපගනං. වතුදොසාපගනත්තමෙව විභාවෙති “න ව අතිලීන” න්තිආදිනා. අතිලීනඤ්චි භාවනාවිත්තං කොසජ්ජපක්ඛිකං සියා, අතිපග්ගහිතඤ්ච උද්ධච්චපක්ඛිකං. භාවනාවිථිං අනාජ්ඣොගාහෙන්වා සඬකොවාපත්ති අතිලීනතා. අජ්ඣොගාහෙන්වා අන්තොසඬකොවො අජ්ඣක්තං සංඛිත්තතා. අතිපග්ගහිතතා අච්චාරද්ධවීරියතා. බහිද්ධා වික්ඛිත්තතා බහිවිසට්ඨිතක්කානුධාවනා. තදෙනං වීරියං වඬිකමාදිකායිකජපයොගාවහං කායිකං, තදඤ්ඤං වෙනසිකං. රත්තිදිවස්ස පඤ්ච කොට්ඨාසෙති පුබ්බණ්ණසායන්තපට්මමජ්ඣමපට්ඨිමයාමසඬාතෙන පඤ්ච කොට්ඨාසෙ. තදුභයමිපිති කායිකං වෙනසිකඤ්ච වීරියං. මිලක්ඛතිස්සත්ථෙරස්ස මහාසිවත්ථෙරස්ස ව වත්ථු හෙට්ඨා දස්සිතමෙව.

පීතිමල්ලකත්ථෙරස්ස වත්ථු පන එවං වෙදිතබ්බං. සො කිර ගිහිකාලෙ මල්ලයුද්ධාය ආභිණ්ඩන්තො තිසු රජ්ජෙසු පටාකං ගහෙන්වා තම්බපණ්ණිදීපං ආගම්ම රාජානං දිස්වා රඤ්ඤා කතානුග්ගහො එකදිවසං කිලඤ්චකාසනසාලාද්වාරෙන ගච්ඡන්තො “රූපං, භික්ඛවෙ, න කුම්භාකං, තං පජහථ, තං වො පහීනං දීසරත්තං හිතාය සුඛාය භවිස්සති” නි (සං. නි. 3.33-34; 4.102; ම. නි. 1.247) නතුම්භාකවග්ගං සුත්වා වින්තෙසි – “නෙව කිර රූපං අත්තනො, න වෙදනා” නි. සො තංයෙව අඬිකුසං කත්වා නික්ඛන්තවා මහාවිහාරං ගන්ත්වා පබ්බජ්ජං යාවිත්වා පබ්බජිතො උපසම්පන්නො ද්වෙමානිකා පගුණං කත්වා තිංස භික්ඛු ගහෙන්වා අවරවාලියඅඬිගණං ගන්ත්වා සමණධම්මං අකාසි. පාදෙසු අවහන්තෙසු ජණ්ණුකෙහි වඬිකමති. තමෙනං රත්තිං එකො මිගුලද්දකො “මිගො” නි මඤ්ඤමානො පහරි, සත්ති විනිවිජ්ඣන්තවා ගතා. සො තං සත්තිං හරාපෙන්වා පහාරමුඛානි තිණවට්ටියා පුරාපෙන්වා පාසාණපිට්ඨියං අත්තානං නිසිදාපෙන්වා ඔකාසං කාරෙන්වා විපස්සනං වඬිසේන්වා සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පත්වා උක්කාසිතසද්දෙන ආගතානං භික්ඛුනං බ්‍යාකරිත්වා ඉමං උදානං උදානෙසි –

“භාසිතං බුද්ධසෙට්ඨස්ස, සබ්බලොකග්ගවාදිනො;
න කුම්භාකං ඉදං රූපං, තං ජහෙය්‍යාථ භික්ඛවො. (දී. නි. අට්ඨ. 2.373; ම. නි. අට්ඨ. 1.106);

“අනිච්චා වත සඬ්ඛාරා, උප්පාදවයධම්මිනො;
උප්පජ්ජිත්වා නිරුජ්ඣන්ති, තෙසං චූපසමො සුඛො” නි. (දී. නි. අට්ඨ. 2.373; ම. නි. අට්ඨ. 1.106; ථෙරගා. 1168);

කුටුම්භියපුත්තතිස්සත්ථෙරස්සපි වත්ථු එවං වෙදිතබ්බං. සාවත්ථියං කිර තිස්සො නාම කුටුම්භියපුත්තො වත්තාලිය භිරඤ්ඤකොටියො පහාය පබ්බජිත්වා අගාමකෙ අරඤ්ඤෙ විහරති, තස්ස කනිට්ඨභාතුහරියා “ගච්ඡථ, නං ජීවිතා වොරොපෙපා” නි පඤ්චසතෙ වොරෙ පෙසෙසි, තෙ ගන්ත්වා ථෙරං පරිවාරෙන්වා නිසීදිංසු. ථෙරො ආහ – “කස්මා ආගතත්ථ උපාසකා” නි? තං ජීවිතා වොරොපෙස්සාමාති. පාටිභොගං මෙ උපාසකා ගහෙන්වා අජ්ජෙකරත්තිං ජීවිතං දෙථාති. කො තෙ, සමණ, ඉමස්මිං යානෙ පාටිභොගො භවිස්සතිති? ථෙරො මහන්තං පාසාණං ගහෙන්වා උරුට්ඨිති භින්දිත්වා “වට්ටති උපාසකා පාටිභොගො” නි ආහ. තෙ අපක්කමිත්වා වඬිකමනසිසෙ අග්ගිං කත්වා නිපජ්ජිංසු. ථෙරස්ස වෙදනං වික්ඛම්භෙන්වා සීලං පච්චවෙක්ඛතො පරිසුද්ධසීලං නිස්සාය පීතිපාමොජ්ජං උප්පජ්ජි. තතො අනුක්කමෙන විපස්සනං වඬිසේන්තො තියාමරත්තිං සමණධම්මං කත්වා අරුණුග්ගමනෙ අරහත්තං පත්තො ඉමං උදානං උදානෙසි –

“උහො පාදානි හින්දිත්වා, සඤ්ඤපෙස්සාමි වො අහං;
අට්ටියාමි හරායාමි, සරාගමරණං අහං.

“එවාහං චින්තයිත්වාන, යථාභූතං විපස්සිමං;
සම්පත්තෙ අරුණුග්ගම්හි, අරහත්තං අපාපුණි”න්ති. (විසුද්ධි. 1.20; දී. නි. අට්ඨ. 2.373; ම. නි. අට්ඨ. 1.106);

අතිභොජනෙ නිමිත්තග්ගාහොති අතිභොජනෙ ටීනමිද්ධස්ස නිමිත්තග්ගාහො, “එත්තකෙ භුත්තෙ තං භොජනං ටීනමිද්ධස්ස කාරණං හොති, එත්තකෙ න හොති”ති ටීනමිද්ධස්ස කාරණාකාරණග්ගාහො හොතිති අත්ථො. බ්‍යාතිරෙකවසෙන වෙතං චූත්තං, තස්මා එත්තකෙ භුත්තෙ තං භොජනං ටීනමිද්ධස්ස කාරණං න හොතිති භොජනෙ මත්තඤ්ඤතාව අත්ථතො දස්සිතාති දට්ඨබ්බං. තෙනාහ – “චතුපඤ්ච...පෙ.... තං න හොති”ති. දිවා සූරියාලොකන්ති දිවා ගහිතනිමිත්තං සූරියාලොකං රත්තියං මනසිකරොන්තස්සපිති එවමෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො. ධූතඬිගානං විරියනිස්සිතත්තා චූත්තං – “ධූතඬිගනිස්සිතසප්පායකථායපි”ති.

19. නවමෙ ඤානෙන වා විපස්සනාය වා වූපසමිතචිත්තස්සාති ඤානෙන වා විපස්සනාය වා

අවුපසමකරකිලෙසවිගමනෙන වූපසමිතචිත්තස්ස. කුක්කුච්චමිපි කතාකතානුසොචනවසෙන පචත්තමානං වෙතසො අවුපසමාවහතාය උද්ධච්චෙන සමානලක්ඛණන්ති උභයස්ස පහානකාරණං අහින්තං කත්වා චූත්තං. බහුස්සුතස්ස ගන්ථතො අත්ථතො ව සුත්තාදිනි විචාරෙන්තස්ස තබ්බහුලචිහාරිතො අත්ථවෙදාදිප්පට්ඨාභසමිභවතො වික්ඛෙපො න හොති. යථා විධිප්පට්පත්තියා යථානුරූපපත්තිකාරප්පචත්තියා ව වික්ඛෙපො ව කතාකතානුසොචනඤ්ච න හොතිති “බාහුසච්චෙනපි උද්ධච්චකුක්කුච්චං පභීයති”ති ආහ. යදග්ගෙන බාහුසච්චෙන උද්ධච්චකුක්කුච්චං පභීයති, තදග්ගෙන පරිපුච්ඡකතාවිනයප්පකතඤ්ඤතාහිපි තං පභීයතිති දට්ඨබ්බං. වුද්ධසෙවිතා ව වුද්ධසිලිතං ආවහතිති වෙතසො වූපසමකරත්තා “උද්ධච්චකුක්කුච්චප්පහානකාරී”ති චූත්තං, වුද්ධතං පන අනපෙක්ඛිත්වා කුක්කුච්චවිනොදකා විනයධරා කල්‍යාණමිත්තාති චූත්තාති දට්ඨබ්බං. වික්ඛෙපො ව පබ්බජිතානං යෙහුයොන කුක්කුච්චභෙතුකො හොතිති “කප්පියාකප්පියපරිපුච්ඡාබහුලස්සා”තිආදිනා විනයනායෙනෙව පරිපුච්ඡකතාදයො නිද්දිට්ඨා.

20. දසමෙ බහුස්සුතානං ධම්මසභාවාවබොධසමිභවතො විචිකිච්ඡා අනවකාසා එවාති ආහ – “බාහුසච්චෙනපි... පෙ.... විචිකිච්ඡා පභීයති”ති. කාමං බාහුසච්චපරිපුච්ඡකතාහි සබ්බාපි අට්ඨවත්ථුකා විචිකිච්ඡා පභීයති, තථාපි රතනත්තයවිචිකිච්ඡාමූලිකා සෙසවිචිකිච්ඡාති ආහ – “තීණි රතනානි ආරබ්භ පරිපුච්ඡාබහුලස්සපි”ති. රතනත්තයගුණාවබොධෙහි “සත්ථරි කඩ්ඛති”තිආදිවිචිකිච්ඡාය අසමිභවොති. විනයෙ පකතඤ්ඤතා “සික්ඛාය කඩ්ඛති”ති (ධ. ස. 1008; විහ. 915) චූත්තාය විචිකිච්ඡාය පහානං කරොතිති ආහ – “විනයෙ විණ්ණවසිභාවස්සපි”ති. ඔකප්පනියසද්ධාසඬිබාතඅධිමොක්ඛබහුලස්සාති සද්ධෙයාවත්ථුතො අනුප්පවිසනසද්ධාසඬිබාතඅධිමොක්ඛෙන අධිමුච්චනබහුලස්ස. අධිමුච්චනඤ්ච අධිමොක්ඛුප්පාදනමෙවාති දට්ඨබ්බං. සද්ධාය වා තංනිත්තපොණතා අධිමුත්ති අධිමොක්ඛො . නිවරණානං පච්චයස්ස වෙච පච්චයසාතස්ස ව විභාවිතත්තා චූත්තං – “චට්ඨවිච්චං කථිත”න්ති.

නිවරණප්පහානවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. අකම්මනියවග්ගවණ්ණනා

21. තතියස්ස පඨමෙ අභාවිතන්ති සමථවිපස්සනාභාවනාවසෙන න භාවිතං තථා අභාවිතත්තා. තඤ්ඤි “අවඩ්ඪිත”න්ති වුවචති පටිපක්ඛාභිභවෙන පරිවුහනාභාවතො. තෙනාහ භගවා – “අකම්මනියං හොති”ති.

22. දුතියෙ වුත්තවිපරියායෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. පඨමෙති තතියවග්ගස්ස පඨමසුත්තෙ. වට්ටවසෙනාති විපාකවට්ටවසෙන. තෙභූමකවට්ටන්ති තෙභූමකවිපාකවට්ටං. වට්ටපට්ඨාභාය කම්මන්ති විපාකවට්ටස්ස පට්ඨාභාය උපනිස්සයභූතං කම්මං, තස්ස සභායභූතං කිලෙසවට්ටම්පි කම්මග්ගහණෙනෙව සඳිගහිතන්ති දට්ඨබ්බං. විවට්ටපට්ඨාභාය කම්මන්ති විවට්ටාධිගමස්ස උපනිස්සයභූතං කම්මං. යං පන වරිමභවතිබ්බත්තකං කම්මං, තං විවට්ටපට්ඨාභාය කම්මං හොති, න හොතිති? න හොති වට්ටපාදකභාවතො. වරිමභවපටිසන්ධි විය පන විවට්ටපනිස්සයොති සක්කා විඤ්ඤාතුං. න හි කදාචි තිහෙතුකපටිසන්ධියා විනා විසෙසාධිගමො සම්භවති. ඉමෙසු සුත්තෙසුති ඉමෙසු පන පඨමදුතියසුත්තෙසු යථාක්කමං වට්ටවිවට්ටමෙව කථිතං.

23. තතියෙ අභාවිතන්ති එත්ථ භාවනා නාම සමාධිභාවනා. සා යත්ථ ආසඬ්ඪිතබ්බො, තං කාමාවචරපඨමමහාකුසලචිත්තාදිඅභාවිතන්ති අධිප්පෙතන්ති ආහ – “දෙවමනුස්සසම්පත්තියො”තිආදි.

24. චතුත්ථෙ යස්මා චිත්තන්ති විවට්ටවසෙනෙව උප්පන්නචිත්තං අධිප්පෙතං, තස්මා ජාතිජරාඛ්‍යාධිමරණසොකාදිදුක්ඛස්ස අනිබ්බත්තනතො මහතො අත්ථාය සංවත්තතිති යොජනා වෙදිතබ්බො.

25-26. පඤ්චමජට්ඨයෙසු උප්පන්නන්ති අවිගතූප්පාදාදිඛණත්තයම්පි අභාවිතං භාවනාරහිතං අපාතුභූතමෙව පණ්ඩිතසම්මතස්ස උප්පන්නකිවචස්ස අසාධනතො යථා “අපුත්තො”ති. සො හි සමත්ථො හුත්වා පිතු පුත්තකිවචං අසාධෙත්තො අපුත්තොති ලොකෙ වුවචති, එවං සම්පදම්දං. තෙනාහ – “කස්මා”තිආදි. තෙසු ධම්මෙසුති ලොකුත්තරපාදකප්ඤ්ඤානාදිසු. ථෙරො පන මත්ථකප්පත්තමෙව භාවිතං චිත්තං දස්සෙත්තො “මග්ගචිත්තමෙවා”ති ආහ.

27-28. සත්තමට්ඨයෙසු පුනස්පුනං අකතන්ති භාවනාබහුලිකාරවසෙන පුනස්පුනං න කතං. ඉමානිපි ද්වෙති ඉමෙසු ද්විසු සුත්තෙසු ආගතානි ඉමානිපි ද්වෙ චිත්තානි.

29-30. නවමෙ අධිවහනීති ආනෙති. දුක්ඛෙනාති කිව්ඡෙන. දුප්පෙසනතොති දුක්ඛෙන පෙසෙතබ්බතො. මත්ථකප්පත්තං විපස්සනාසුඛං පාකතිකප්ඤ්ඤානසුඛතො සත්තතරපණ්ණිතතරමෙවාති ආහ – “ඤානසුඛතො විපස්සනාසුඛ”න්ති. තෙනාහ භගවා –

“සුඤ්ඤාගාරං පට්ඨයස්ස, සන්තචිත්තස්ස භික්ඛුනො;
අමානුසී රති හොති, සම්මා ධම්මං විපස්සතො.

“යතො යතො සම්මසති, බත්ඨානං උදයබ්බයං;
ලහති පීතිපාමොජ්ජං, අමතං තං විජානත”න්ති. (ධ. ප. 374);

තඤ්ඤි චිත්තං විස්සට්ඨගුන්දවජිරසදිසං අමොසභාවතො.

අකම්මනියවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. අදන්තවග්ගවශ්ඡනා

31-36. චතුත්ථස්ස පඨමෙ අදන්තන්ති චිත්තභාවනාය චිතා න දන්තං. තෙනාහ – “සතිසංවරරහිත”න්ති.
චතුත්ථෙ තතියෙ චුත්තවිපරියායෙන අත්ථො වෙදිතඛබ්බො. පඤ්චමඡට්ඨෙසු සුරිමසදිසොයෙවාති තතියචතුත්ථසදිසො
ඵව.

37-38. සත්තමට්ඨමෙසු උපමා පනෙත්ථාති යථා පඨමාදිසු අදන්තහත්ථිඅස්සාදයො උපමාභාවෙන ගහිතා,
ඵවමෙත්ථ සත්ථමට්ඨමෙසු “අසංචුතසරද්ථාරාදිවසෙන වෙදිතඛබ්බො”ති චුත්තං.

39-40. නවමදසමෙසු චතුහිපි පදෙහීති අදන්තාදිහි චතුහි පදෙහි යොජෙත්ථා නවමදසමානි සුත්තානි චුත්තානීති
යොජනා.

අදන්තවග්ගවශ්ඡනා නිට්ඨිතා.

5. පණිහිත අවිච්ඡවග්ගවණ්ණනා

41. පඤ්චමස්ස පයමෙ උපමාව ඔපමිමං, සො ඵව අත්ථො, තස්මිං ඔපමිමත්ථෙ බොධෙනබ්බෙ නිපානො. සෙය්‍යාපාපිති යථාති අත්ථො. එත්ථ ව තත්‍ර හගවා කත්ථවි අත්ථොන උපමං පරිවාරත්වා දස්සෙති වත්ථසුත්තෙ විය, පාරිච්ඡන්තකොපම (අ. නි. 7.69) අග්ගික්ඛන්ධොපමාදි (අ. නි. 7.72) සුත්තෙසු විය ව. කත්ථවි උපමාය අත්ථං පරිවාරත්වා දස්සෙති ලොඤ්ඤාමිලසුත්තෙ (අ. නි. 3.101) විය, සුවණ්ණකාරසත්තසුරියොපමාදිසුත්තෙසු (අ. නි. 7.66) විය ව. ඉමස්මිං පන සාලිසුකොපමෙ උපමාය අත්ථං පරිවාරත්වා දස්සෙන්නො “සෙය්‍යාපාපි, හික්ඛවෙ”ති ආදිමාහාති පොත්ථකෙසු ලිඛන්ති, තං මජ්ඣිමට්ඨකපාය වත්ථසුත්තවණ්ණනාය (ම. නි. අට්ඨ. 1.70) න සමෙති. තත්ථ හි ඉදං වුත්තං –

සෙය්‍යාපාපි, හික්ඛවෙ, වත්ථන්ති උපමාවචනමෙවෙනං. උපමං කරොන්නො ව හගවා කත්ථවි පයමංයෙව උපමං දස්සෙත්වා පච්ඡා අත්ථං දස්සෙති, කත්ථවි පයමං අත්ථං දස්සෙත්වා පච්ඡා උපමං, කත්ථවි උපමාය අත්ථං පරිවාරත්වා දස්සෙති, කත්ථවි අත්ථොන උපමං. තථා හෙස “සෙය්‍යාපාපිස්ස, හික්ඛවෙ, ද්වෙ අගාරා සද්දාරා, තත්ථ වක්ඛමා පුරිසො මජ්ඣෙකං ධීතො පස්සෙය්‍යා”ති සකලමිපි දෙවදුතසුත්තං (ම. නි. 3.261 ආදයො) උපමං පයමං දස්සෙත්වා පච්ඡා අත්ථං දස්සෙන්නො ආහ. “තිරොකුට්ටං තිරොපාකාරං තිරොපබ්බතං අසප්පමානො ගච්ඡති, සෙය්‍යාපාපි, ආකාසෙ”ති ආදිනා පන නයෙන සකලමිපි ඉද්ධිට්ඨං අත්ථං පයමං දස්සෙත්වා පච්ඡා උපමං දස්සෙන්නො ආහ. “සෙය්‍යාපාපි, බ්‍රාහ්මණපුරිසො සාරත්ථිකො සාරගවෙසී”ති ආදිනා (ම. නි. 1.314) නයෙන සකලමිපි චූළසාරොපමසුත්තං උපමාය අත්ථං පරිවාරත්වා දස්සෙන්නො ආහ. “ඉධ පන, හික්ඛවෙ, එකච්චෙ කුලපුත්තා ධම්මං පරියාපුණන්ති සුත්තං...පෙ.... සෙය්‍යාපාපි, හික්ඛවෙ, පුරිසො අලගද්දත්ථිකො”ති ආදිනා නයෙන සකලමිපි අලගද්දසුත්තං (ම. නි. 1.238) මහාසාරොපමසුත්තන්ති එවමාදිති සුත්තාති අත්ථොන උපමං පරිවාරත්වා දස්සෙන්නො ආහ. ස්වායං ඉධ පයමං උපමං දස්සෙත්වා පච්ඡා අත්ථං දස්සෙතිති.

එත්ථ හි චූළසාරොපමාදිසු (ම. නි. 1.312) පයමං උපමං වත්ථා තදනන්තරං උපමෙය්‍යත්ථං වත්ථා පුන උපමං වදන්තො උපමාය අත්ථං පරිවාරත්වා දස්සෙතිති වුත්තො. අලගද්දසමසුත්තාදිසු පන අත්ථං පයමං වත්ථා තදනන්තරං උපමං වත්ථා පුන අත්ථං වදන්තො අත්ථොන උපමං පරිවාරත්වා දස්සෙතිති වුත්තො. තෙනෙවෙත්ථ ලිතත්ථප්පකාසිනියං වුත්තං – “උපමෙය්‍යත්ථං පයමං වත්ථා තදනන්තරං අත්ථං වත්ථා පුන උපමං වදන්තො උපමාය අත්ථං පරිවාරත්වා දස්සෙති”ති වුත්තො. අත්ථොන උපමං පරිවාරත්වාති එත්ථාපි එසෙව නයොති. ඉධ පන කත්ථවි අත්ථොන උපමං පරිවාරත්වා දස්සෙති. “වත්ථසුත්තෙ විය පාරිච්ඡන්තකොපමඅග්ගික්ඛන්ධොපමාදිසුත්තෙසු විය වා”ති වුත්තං. තත්ථ වත්ථසුත්තෙ තාව “සෙය්‍යාපාපි, හික්ඛවෙ, වත්ථං සංකිලිට්ඨං මලග්ගහිතං, තමෙනං රජකො යස්මිං යස්මිං රඬගජානෙ උපසංභරෙය්‍ය. යදි නිලකාය, යදි පිතකාය, යදි ලොහිතකාය, යදි මඤ්ජිට්ඨකාය, දුරත්තවණ්ණමෙවස්ස අපරිසුද්ධවණ්ණමෙවස්ස. තං කිස්ස හෙතු? අපරිසුද්ධත්තා, හික්ඛවෙ, වත්ථස්ස. එවමෙව බො, හික්ඛවෙ, චිත්තෙ සංකිලිට්ඨෙ දුග්ගති පාටිකඛ්ඛා”ති ආදිනා (ම. නි. 1.70) පයමං උපමං දස්සෙත්වා පච්ඡා උපමෙය්‍යත්ථො වුත්තො, න පන පයමං අත්ථං වත්ථා තදනන්තරං උපමං දස්සෙත්වා පුන අත්ථො වුත්තො. යෙන කත්ථවි අත්ථොන උපමං පරිවාරත්වා දස්සෙති. වත්ථසුත්තෙ වියාති වදෙය්‍ය.

තථා පාරිච්ඡන්තකොපමෙපි “යස්මිං, හික්ඛවෙ, සමයෙ දෙවානං තාවතිංසානං පාරිච්ඡන්තකො කොවිලාරො පණ්ඩුපලාසො හොති, අත්තමනා, හික්ඛවෙ, දෙවා තාවතිංසා, තස්මිං සමයෙ හොන්ති පණ්ඩුපලාසො දාති පාරිච්ඡන්තකො කොවිලාරො, න විරස්සෙව දාති පන්තපලාසො හවිස්සති...පෙ.... එවමෙව බො, හික්ඛවෙ, යස්මිං සමයෙ අරියසාවකො අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බප්පාය වෙනෙති. පණ්ඩුපලාසො, හික්ඛවෙ, අරියසාවකො තස්මිං සමයෙ හොති”ති ආදිනා (අ. නි. 7.69) පයමං උපමං දස්සෙත්වා පච්ඡා අත්ථො වුත්තො. අග්ගික්ඛන්ධොපමෙ “පස්සථ නො තුම්හෙ, හික්ඛවෙ, අමුං මහන්තං අග්ගික්ඛන්ධං ආදිත්තං සම්පප්පලිතං සපොතිභුත්තති. එවං, හන්තෙති. තං කිං මඤ්ඤං, හික්ඛවෙ, කතමං නු බො වරං යං අමුං මහන්තං අග්ගික්ඛන්ධං ආදිත්තං සම්පප්පලිතං සපොතිභුතං ආලිඬගෙත්වා උපනිසිදෙය්‍ය වා උපනිපප්පෙය්‍ය වා, යං ඛන්තියකඤ්ඤං වා බ්‍රාහ්මණකඤ්ඤං වා ගහපතිකඤ්ඤං වා මුදුතලුනහත්ථපාදං ආලිඬගෙත්වා උපනිසිදෙය්‍ය වා උපනිපප්පෙය්‍ය වා”ති ආදිනා (අ. නි. 7.72) පයමං උපමංයෙව දස්සෙත්වා පච්ඡා අත්ථො වුත්තො, න පන පයමං අත්ථං වත්ථා තදනන්තරං උපමං දස්සෙත්වා පුන අත්ථො වුත්තො, තස්මා “කත්ථවි අත්ථොන උපමං පරිවාරත්වා දස්සෙති වත්ථසුත්තෙ විය පාරිච්ඡන්තකොපමඅග්ගික්ඛන්ධොපමාදිසුත්තෙසු විය වා”ති න වත්තබ්බං.

කෙච් පනෙත්ථ එවං වණ්ණෙයන්ති “අත්ථං පයමං වත්ථා පච්ඡා ව උපමං දස්සෙන්නො අත්ථොන උපමං පරිවාරත්වා දස්සෙති නාම, උපමං පන පයමං වත්ථා පච්ඡා අත්ථං දස්සෙන්නො උපමාය අත්ථං පරිවාරත්වා දස්සෙති නාම, තදුහයස්සපි ආගතට්ඨානං නිදස්සෙන්නො ‘වත්ථසුත්තෙ වියා’ති ආදිමාහා”ති. තමපි “කත්ථවි අත්ථොන උපමං පරිවාරත්වා දස්සෙති වත්ථසුත්තෙ විය පාරිච්ඡන්තකොපමඅග්ගික්ඛන්ධොපමාදිසුත්තෙසු විය වා”ති වත්තබ්බං, එවඤ්ඤා වුච්චමානෙ “කත්ථවි උපමාය අත්ථං පරිවාරත්වා දස්සෙති ලොඤ්ඤාමිලසුත්තෙ වියා”ති විසුං න වත්තබ්බං “අග්ගික්ඛන්ධොපමාදිසුත්තෙ වියා”ති එත්ථ ආදිසද්දෙනෙව සඬගහිතත්තා. ලොඤ්ඤාමිලසුත්තෙපි හි –

“සෙය්‍යාථාපි, භික්ඛවෙ, පණ්ඩිතො ඛ්‍යත්තො කුසලො සුදො රාජානං වා රාජමහාමත්තං වා නානාවචයෙහි සුපෙහි පච්චුපට්ඨිතො අස්ස අමිබ්බලග්ගෙහිපි තිත්තකග්ගෙහිපි කට්ඨකග්ගෙහිපි මධුරග්ගෙහිපි ඛාරිකෙහිපි අඛාරිකෙහිපි ලොභිකෙහිපි අලොභිකෙහිපි.

“ස ඛො සො, භික්ඛවෙ, පණ්ඩිතො ඛ්‍යත්තො කුසලො සුදො සකස්ස භත්තස්ස නිමිත්තං උග්ගණ්හාති ‘ඉදං වා මෙ අප්ප භත්තසුපෙය්‍යං රුච්චති, ඉමස්ස වා අභිහරති, ඉමස්ස වා ඛණ්ණං ගණ්හාති, ඉමස්ස වා වණ්ණං භාසති. අමිබ්බලග්ගං වා මෙ අප්ප භත්තසුපෙය්‍යං රුච්චති, අමිබ්බලග්ගස්ස වා අභිහරති, අමිබ්බලග්ගස්ස වා ඛණ්ණං ගණ්හාති, අමිබ්බලග්ගස්ස වා වණ්ණං භාසති...පෙ.... අලොභිකස්ස වා වණ්ණං භාසති’ති. ස ඛො සො, භික්ඛවෙ, පණ්ඩිතො ඛ්‍යත්තො කුසලො සුදො ලාභී වෙව හොති අව්ඡාදනස්ස, ලාභී වෙනනස්ස, ලාභී අභිභාරානං. තං කිස්ස හෙතු? තථා හි සො, භික්ඛවෙ, පණ්ඩිතො ඛ්‍යත්තො කුසලො සුදො සකස්ස භත්තනිමිත්තං උග්ගණ්හාති. එවමෙව ඛො, භික්ඛවෙ, ඉධෙකච්චො පණ්ඩිතො ඛ්‍යත්තො කුසලො භික්ඛු කායෙ කායානුපස්සී විහරති...පෙ.... වෙදනාසු...පෙ.... චිත්තෙ...පෙ.... ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සී විහරති ආනාපී සම්පජානො සතිමා විනයො ලොකෙ අභිජ්ඣාදොමනස්සං. තස්ස ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සිනො විහරතො චිත්තං සමාධියති, උපක්කිලෙසා පභියන්ති, සො තං නිමිත්තං උග්ගණ්හාති.

“ස ඛො, භික්ඛවෙ, පණ්ඩිතො ඛ්‍යත්තො කුසලො භික්ඛු ලාභී වෙව හොති දිට්ඨෙව ධම්මෙ සුඛවිභාරානං, ලාභී හොති සතිසම්පජ්ඣස්ස. තං කිස්ස හෙතු? තථා හි සො, භික්ඛවෙ, පණ්ඩිතො ඛ්‍යත්තො කුසලො භික්ඛු සකස්ස චිත්තස්ස නිමිත්තං උග්ගණ්හාති” (සං. නි. 5.374) –

එවං පඨමං උපමං දස්සෙත්වා පච්ඡා අත්ථො චුත්තො. “සුවණ්ණකාරසුරියොපමාදිසුත්තෙසු විය වා”ති ඉදඤ්ච උදාහරණමත්තෙන සඬග්ගං ගච්ඡති සුවණ්ණකාරසුත්තාදිසු පඨමං උපමාය අදස්සිතත්තා. එතෙසු හි සුවණ්ණකාරොපමසුත්තෙ (අ. නි. 3.103) තාව –

“අධිචිත්තමනුයුත්තෙන, භික්ඛවෙ, භික්ඛුනා තිණි නිමිත්තාති කාලෙන කාලං මනසි කාතබ්බාති, කාලෙන කාලං සමාධිනිමිත්තං මනසි කාතබ්බං, කාලෙන කාලං පග්ගහනිමිත්තං මනසි කාතබ්බං, කාලෙන කාලං උපෙක්ඛානිමිත්තං මනසි කාතබ්බං. සවෙ, භික්ඛවෙ, අධිචිත්තමනුයුත්තො භික්ඛු එකන්තං සමාධිනිමිත්තංයෙව මනසි කරෙය්‍ය, ධානං තං චිත්තං කොසප්පාය සංවත්තෙය්‍ය. සවෙ, භික්ඛවෙ, අධිචිත්තමනුයුත්තො භික්ඛු එකන්තං පග්ගහනිමිත්තංයෙව මනසි කරෙය්‍ය, ධානං තං චිත්තං උද්ධච්චාය සංවත්තෙය්‍ය. සවෙ, භික්ඛවෙ, අධිචිත්තමනුයුත්තො භික්ඛු එකන්තං උපෙක්ඛානිමිත්තංයෙව මනසි කරෙය්‍ය, ධානං තං චිත්තං න සම්මා සමාධියෙය්‍ය ආසවානං ඛයාය. යතො ව ඛො, භික්ඛවෙ, අධිචිත්තමනුයුත්තො භික්ඛු කාලෙන කාලං සමාධිනිමිත්තං...පෙ.... පග්ගහනිමිත්තං...පෙ.... උපෙක්ඛානිමිත්තං මනසි කරොති, තං හොති චිත්තං මුද්දඤ්ච කම්මතියඤ්ච පහස්සරඤ්ච, න ව පහඬගු, සම්මා සමාධියති ආසවානං ඛයාය.

“සෙය්‍යාථාපි, භික්ඛවෙ, සුවණ්ණකාරො වා සුවණ්ණකාරන්තෙවාසී වා උක්කං ඛන්ධෙය්‍ය, උක්කං ඛන්ධිත්වා උක්කාමුඛං ආලිම්පෙය්‍ය, උක්කාමුඛං ආලිම්පිත්වා සණ්ඨාසෙන ජාතරූපං ගහෙත්වා උක්කාමුඛෙ පක්ඛිපෙය්‍ය, උක්කාමුඛෙ පක්ඛිපිත්වා කාලෙන කාලං අභිධමති, කාලෙන කාලං උදකෙන පරිජ්ඣොසෙති, කාලෙන කාලං අප්ප්ඤ්ඤාපෙක්ඛති. සවෙ, භික්ඛවෙ, සුවණ්ණකාරො වා සුවණ්ණකාරන්තෙවාසී වා තං ජාතරූපං එකන්තං අභිධමෙය්‍ය, ධානං තං ජාතරූපං දහෙය්‍ය. සවෙ, භික්ඛවෙ, සුවණ්ණකාරො වා සුවණ්ණකාරන්තෙවාසී වා තං ජාතරූපං එකන්තං උදකෙන පරිජ්ඣොසෙය්‍ය, ධානං තං ජාතරූපං නිබ්බාපෙය්‍ය. සවෙ, භික්ඛවෙ, සුවණ්ණකාරො වා සුවණ්ණකාරන්තෙවාසී වා තං ජාතරූපං එකන්තං අප්ප්ඤ්ඤාපෙක්ඛෙය්‍ය, ධානං තං ජාතරූපං න සම්මා පරිපාකං ගච්ඡෙය්‍ය. යතො ව ඛො, භික්ඛවෙ, සුවණ්ණකාරො වා සුවණ්ණකාරන්තෙවාසී වා තං ජාතරූපං කාලෙන කාලං අභිධමති, කාලෙන කාලං උදකෙන පරිජ්ඣොසෙති, කාලෙන කාලං අප්ප්ඤ්ඤාපෙක්ඛති, තං හොති ජාතරූපං මුද්දඤ්ච කම්මතියඤ්ච පහස්සරඤ්ච, න ව පහඬගු, සම්මා උපෙති කම්මාය. යස්සා යස්සා ව පිළන්ධනවිකතියා ආකඬබ්බති, යදි පට්ටිකාය යදි කුණ්ඩලාය යදි ගීවෙය්‍යකෙන යදි සුවණ්ණමාලාය, තඤ්චස්ස අත්ථං අනුභොති.

“එවමෙව ඛො, භික්ඛවෙ, අධිචිත්තමනුයුත්තෙන භික්ඛු...පෙ.... සම්මා සමාධියති ආසවානං ඛයාය. යස්ස යස්ස ව අභිඤ්ඤාසච්ඡිකරණියස්ස ධම්මස්ස චිත්තං අභිනින්නාමෙති අභිඤ්ඤාසච්ඡිකිරියාය, තත්ත තත්තෙව සක්ඛිභබ්බතං පාපුණාති සති සතිආයතනෙ”ති (අ. නි. 3.103) –

එවං පඨමං අත්ථං දස්සෙත්වා තදනන්තරං උපමං වත්වා පුනපි අත්ථො එවං පඨමං අත්ථං දස්සෙත්වා තදනන්තරං උපමං වත්වා පුනපි අත්ථො චුත්තො.

සත්තසුරියොපමෙ ව –

“අනිච්චා, භික්ඛවෙ, සඬ්ඛාරා, අධුචා, භික්ඛවෙ, සඬ්ඛාරා, අනස්සාසිකා, භික්ඛවෙ, සඬ්ඛාරා, යාවඤ්චිදං, භික්ඛවෙ, අලමෙව සබ්බසඬ්ඛාරෙසු නිබ්බින්නිදං අලං වීරජ්ඡිතං අලං විමුච්චිතං. සිනෙරු, භික්ඛවෙ,

පබ්බතරාජා චතුරාසීනියොජනසහස්සානි ආයාමෙන, චතුරාසීනියොජනසහස්සානි විත්ථාරෙන,
චතුරාසීනියොජනසහස්සානි මහාසමුද්දෙ අප්ඤ්ඤාගාල්ලො, චතුරාසීනියොජනසහස්සානි මහාසමුද්දා
අවිචුල්ලෙනා. හොති සො ඛො, භික්ඛවෙ, සමයො, යං කදාපි කරහවි දීඝස්ස අද්ධුනො අවිචයෙන බහුනි
වස්සානි බහුනි වස්සසතානි බහුනි වස්සසහස්සානි බහුනි වස්සසතසහස්සානි දෙවො න වස්සති, දෙවෙ ඛො
පන, භික්ඛවෙ, අවස්සන්තෙ යෙ කෙවිමෙ බීජගාමභුතගාමා ඔසධිනිඤ්ඤානප්පතයො, තෙ උස්සුස්සන්ති
විසුස්සන්ති න භවන්ති. එවං අනිච්චා, භික්ඛවෙ, සඬ්ඛාරා, එවං අධුවා, භික්ඛවෙ, සඬ්ඛාරා”තිආදිනා (අ. නි.
7.66) –

පයමං අත්ථං දස්සෙත්වා තදනන්තරං උපමං වත්වා පුනපි අත්ථො වුත්තො. අථ වා “සුරියස්ස, භික්ඛවෙ,
උදයතො එතං පුබ්බධගමං එතං පුබ්බනිමිත්තං, යදිදං අරුණග්ගං. එවමෙව ඛො, භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො අරියස්ස
අට්ඨඨිතිකස්ස මග්ගස්ස උප්පාදාය එතං පුබ්බධගමං එතං පුබ්බනිමිත්තං, යදිදං කල්‍යාණමිත්තතා”ති යදෙනං
සංයුත්තනිකායෙ (සං. නි. 5.49) ආගතං, තං ඉධ සුරියොපමසුත්තන්ති අධිප්පෙනං සියා. තම්පි “කත්ථවි උපමාය අත්ථං
පරිවාරෙත්වා දස්සෙති”ති ඉමීනා න සමෙති පයමං උපමං වත්වා තදනන්තරං අත්ථං දස්සෙත්වා පුන උපමාය
අවුත්තත්තා. පයමමෙව හි තත්ථ උපමා දස්සිතා, “ඉමස්මිං පන සාලිසුකොපමෙ උපමාය අත්ථං පරිවාරෙත්වා
දස්සෙත්තො සෙය්‍යාථාපි, භික්ඛවෙති ආදිමාහා”ති. ඉදම්පි වචනමසඬ්ඨගිතං වත්ථසුත්තස්ස ඉමස්ස ව විසෙසාභාවතො.
උභයත්ථාපි හි පයමං උපමං දස්සෙත්වා පච්ඡා අත්ථො වුත්තො, තස්මා එවමෙත්ථ පාදෙන භවිතබ්බං “තත්‍ර භගවා
කත්ථවි පයමංයෙව උපමං දස්සෙත්වා පච්ඡා අත්ථං දස්සෙති වත්ථසුත්තෙ විය පාරිච්ඡත්තකොපම- (අ. නි. 7.69)
අග්ගික්ඛන්ධොපමාදිසුත්තෙසු (අ. නි. 7.72) විය ව, කත්ථවි අත්ථොන උපමං පරිවාරෙත්වා දස්සෙති
සුවණ්ණකාරසත්තසුරියොපමාදිසුත්තෙසු (අ. නි. 7.66) විය, ඉමස්මිං පන සාලිසුකොපමෙ පයමං උපමං දස්සෙත්වා
පච්ඡා අත්ථං දස්සෙත්තො සෙය්‍යාථාපි, භික්ඛවෙති ආදිමාහා”ති. අඤ්ඤාථා මජ්ඣිමනිකායා විරුජ්ඣති. ඉධාපි ව
පුබ්බෙනාපරං න සමෙති. මජ්ඣිමනිකායා වුත්තතයෙනෙව වා ඉධාපි පාදො ගහෙතබ්බො.

කණ්ණසිංහො සාලිච්ඡස්ස තුණ්ඩෙ උප්පජ්ජනකවාලො සාලිසුකං, තථා යවසුකං. සුකස්ස තනුකභාවතො
හෙදවතො හෙදො නාතිමහා හොතිති ආහ – “භින්දිස්සති, ජචිං ඡින්දිස්සතිති අත්ථො”ති. යථා මිච්ඡායපිතසාලිසුකාදි
අක්කන්තම්පි හත්ථාදිං න භින්දති භින්දිතුං අයොග්ගභාවෙන ඨිතත්තා, එවං ආවයගාමිචිත්තං අවිජ්ජං න භින්දති
භින්දිතුං අයොග්ගභාවෙන උප්පන්තත්තාති ඉමමත්ථං දස්සෙති “මිච්ඡායපිතෙනා”තිආදිනා. අට්ඨසු යානෙසුති
“දුක්ඛෙ අඤ්ඤාණ”න්තිආදිනා වුත්තෙසු දුක්ඛාදිසු වතුසු සච්චෙසු පුබ්බන්තාදිසු වතුසු ථාති අට්ඨසු යානෙසු.
සනබ්බලන්ති විරකාලපරිභාවනාය අතිවිය බහලං. මහාවිසයනාය මහාපට්ඨකත්තාය බහුපරිවාරනාය බහුදුක්ඛනාය ව
මහති අවිජ්ජාති මහාඅවිජ්ජා. තං මහාඅවිජ්ජං. මහාසද්දො හි බහුභාවත්ථොපි හොති “මහාපනො”තිආදිසු විය.
තණ්ණවානතො නික්ඛන්තභාවෙනාති තත්ථ තණ්ණාය අභාවමෙව වදති.

42. දුතියෙ පාදෙනෙව අවමද්දිතෙ අක්කන්තන්ති වුච්චමානෙ හත්ථොන අවමද්දිතං අක්කන්තං විය
අක්කන්තන්ති රුල්භී හෙසාති ආහ – “අක්කන්තන්තෙව වුත්ත”න්ති. අරියවොහාරොති අරියදෙසවාසිනං වොහාරො.
මහන්තං අග්ගහෙත්වා අප්පමත්තකස්සෙව ගහණෙ පයොජනං දස්සෙතුං – “කස්මා පනා”තිආදි ආරද්ධං. තෙන
“විච්චුපනිස්සයකුසලං නාම යොනියො උප්පාදිතං අප්පක”න්ති න වින්තෙතබ්බං, අනුක්කමෙන ලද්ධපච්චයං හුත්වා
වඬ්ඨමානං බුද්දකනදී විය පක්ඛන්දමහොසා සමුද්දං, අනුක්කමෙන නිබ්බානමහාසමුද්දමෙව පුරිසං පාපෙතිති දීපෙති.
පච්චෙකබොධිං බුද්ධභූමිත්ති ව පච්චත්තෙ උපයොගවචනං. වට්ඨවිච්චං කථිතන්ති යථාක්කමෙන වුත්තං.

43. තතියෙ දොසෙන පදුට්ඨවිත්තන්ති සම්පයුත්තධම්මානං, යස්මිං සන්තානෙ උප්පජ්ජති, තස්ස ව දුසනෙන
විසසංසට්ඨසුතිමුත්තසදිසෙන දොසෙන පදුසිතවිත්තං. අත්තනො විත්තෙනාති අත්තනො වෙතොපරියඤ්ඤාණෙන
සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණෙන වා සහිතෙන විත්තෙන. පරිච්ඡින්නදිත්ථාති ඤාණෙන පරිච්ඡින්නදිත්ථා . ඉට්ඨාකාරෙන එතීති
අයො, සුඛං. සබ්බසො අපෙතො අයො එතස්ස, එතස්මාති වා අපායො, කායිකස්ස වෙතසිකස්ස ව දුක්ඛස්ස ගති
පවත්තිට්ඨානන්ති දුග්ගති, කාරණාවසෙන විචිධං විකාරෙන ව නිපාතියන්ති එත්ථාති විනිපාතො, අප්පකොපි නත්ථී
අයො සුඛං එත්ථාති නිරයොති එවමෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො.

44. චතුත්ථෙ සද්ධාපසාදෙන පසන්තන්ති සද්ධාසඬ්ඛානෙන පසාදෙන පසන්තං, න ඉන්ද්‍රියානං
අවිජ්ජසන්තතාය. සුඛස්ස ගතින්ති සුඛස්ස පවත්තිට්ඨානං. සුඛමෙවෙත්ථ ගච්ඡන්ති, න දුක්ඛන්ති වා සුගති.
මනාපියරුපාදිනාය සහ අග්ගෙහිති සග්ගං, ලොකං.

45. පඤ්චමෙ පරිලාභවූපසමකරො රහදො එත්ථාති රහදො, උදකපුණ්ණො රහදො උදකරහදො. උදකං දහති
ධාරෙතිති උදකදහො. ආච්චොති කලලබ්බලතාය ආකුලො. තෙනාහ – “අවිජ්ජසන්තො”ති. ලුළිතොති වාතෙන
ආලොලිතො. තෙනාහ – “අපරිසණ්ඨිතො”ති. වාතාහිසාතෙන විචිතරඬ්ඨගලසමාකුලතාය හි පරිතො න සණ්ඨිතො වා
අපරිසණ්ඨිතො. වාතාහිසාතෙන උදකස්ස ව අප්පභාවෙන කලලිභූතො කද්දමභාවප්පත්තොති ආහ –
“කද්දමිභූතො”ති. සිජ්ජියො මුත්තසිජ්ජිආදයො. සම්බුකා සඬ්ඛසලාකවිසෙසා. වරන්තම්පි තිට්ඨන්තම්පිති
යථාලාභවචනමෙතං දට්ඨබ්බං. තමෙව හි යථාලාභවචනං දස්සෙතුං – “එත්ථා”තිආදි ආරද්ධං.

පරියෝනද්ධෙතානි පටිච්ඡාදිතෙන. තයිදං කාරණෙන ආවිලභාවස්ස දස්සනං. දිට්ඨධම්මෙ ඉමස්මිං අත්තභාවෙ භවො දිට්ඨධම්මිකො, සො පන ලොකියොපි හොති ලොකුත්තරොපීති ආහ – “ලොකියලොකුත්තරම්ස්සකො”ති. පෙච්ච සම්පරෙතබ්බතො සම්පරායො, පරලොකො. තෙනාහ – “සො හි පරත්ථ අත්ථොති පරත්ථො”ති. ඉති ද්විධාපි සකසන්තතිපරියාපන්නො එව ගහිතොති ඉතරම්පි සඬිගහෙත්වා දස්සෙතුං – “අපිවා”තිආදිමාහ. අයන්ති කුසලකම්මපථසඬ්ඛාතො දසවිධො ධම්මො. සත්ථන්තරකප්පාවසානෙන ඉදං තස්ස ආසන්නභාවං සන්ධාය චුත්තං. යස්ස කස්සච අන්තරකප්පස්සාවසානෙනි වෙදිතබ්බං. අරියානං යුත්තන්ති අරියානං අරියභාවාය යුත්තං, තතො එව අරියභාවං කාතුං සමත්ථං. ඤාණමෙව ඤෙයාස්ස පච්චක්ඛකරණට්ඨෙන දස්සනන්ති ආහ – “ඤාණමෙව හී”තිආදි. කිං පන තන්ති ආහ – “දිබ්බවක්ඛු”තිආදි.

46. ඡට්ඨෙ අවිජ්ජාති තනුකො. තනුභාවමෙව හි සන්ධාය “අබ්බලො”ති චුත්තං. යස්මා පසන්නො නාම අවිජ්ජා න බ්බලො, තස්මා “පසන්නොතිපි වට්ඨති”ති චුත්තං. විජ්ජසන්නොති විසෙසෙන පසන්නො . සො පන සම්මා පසන්නො නාම හොතිති ආහ – “සුට්ඨු පසන්නො”ති. අනාවිලොති අකලුසො. තෙනාහ – “පරිසුද්ධො”තිආදි. සඬ්ඛන්ති බුද්දකසෙවාවං, යං “තිලබ්ජක”න්ති චුච්චති. සෙවාවලන්ති කණ්ණිකසෙවාවං. පණකන්ති උදකමලං. චිත්තස්ස ආවිලභාවො නිවරණහෙතුකොති ආහ – “අනාවිලොනාති පඤ්චනිවරණවිමුක්තෙනා”ති.

47. සත්තමෙ රුක්ඛජාතානීති එත්ථ ජාතසද්දෙන පදවඩ්ඪනමෙව කතං යථා “කොසජාත”න්ති ආහ – “රුක්ඛානමෙවෙනං අධිවචන”න්ති. කොච්ඡි රුක්ඛො වණ්ණෙන අග්ගො හොති යථා තං රත්තවන්දනාදි. කොච්ඡි ගන්ධෙන යථා තං ගොසිතවන්දනං. කොච්ඡි රසෙන බදිරාදි. කොච්ඡි ථද්ධතාය වම්පකාදි. මග්ගඵලාවහතාය විපස්සනාවසෙන භාවිතම්පි ගහිතං. “තත්ථ තත්ථෙව සක්ඛිතබ්බතං පාපුණාති”ති (අ. නි. 3.103) වචනතො “අභිඤ්ඤාපාදකවතුත්ථස්සානචිත්තමෙව, ආවුසො”ති චුස්සමිත්තත්ථෙරො වදති.

48. අට්ඨමෙ චිත්තස්ස පරිචත්තනං උප්පාදනිරොධා එවාති ආහ – “එවං ලහුං උප්පජ්ජිත්වා ලහුං නිරුප්ඤ්ඤානක”න්ති. අධිමත්තපමාණත්ථෙති අතික්කන්තපමාණත්ථෙ, පමාණාතිතතායන්ති අත්ථො. තෙනාහ – “අතිවිය න සුකරා”ති. වක්ඛුච්ඤ්ඤාණම්පි අධිප්පෙතමෙවාති සබ්බස්සපි චිත්තස්ස සමානඛණන්තා චුත්තං. චිත්තස්ස අතිවිය ලහුපරිචත්තභාවං ථෙරවාදෙන දිපෙතුං – “ඉමස්මිං පනත්ථෙ”තිආදි චුත්තං. චිත්තසඬ්ඛාරාති සසම්පයුත්තං චිත්තං වදති. වාහසනානං ඛො, මහාරාජ, වීහීනන්ති පොත්ථකෙසු ලිඛන්ති, “වාහසනං ඛො, මහාරාජ, වීහීන”න්ති පන පාඨෙන භවිතබ්බං. මිලින්දපඤ්ඤෙහි (මි. ප. 4.1.2) හි කත්ථවි අයමෙව පාඨො දිස්සති. “වාහසනාන”න්ති වා පච්චත්තෙ සාම්චචනං බ්බත්තයෙන චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. අධිස්ථුළන්ති ථොකෙන උභං උපඩ්ඪං. කස්ස පන උපඩ්ඪන්ති? අධිකාරතො වාහස්සාති විඤ්ඤායති. “අධිස්ථුද්දස”න්ති කෙච්චි. “අධිස්ථවතුත්ථ”න්ති අපරෙ. සාධිකං දියඩ්ඪසනං වාහාති දළ්භං කත්ථා වදන්ති, වීමංසිතබ්බං. චතුනාලිකො තුම්ඛො. පුච්ඡාය අභාවෙනාති “සක්කා පන, භන්තෙ, උපමං කාතු”න්ති එවං පචත්තාය පුච්ඡාය අභාවෙන න කතා උපමා. ධම්මදෙසනාපරියොසානෙනි සන්තිපතිතපරියාය යථාරද්ධධම්මදෙසනාය පරියොසානෙන.

49. නවමෙ පහස්සරන්ති පරියොදානං සභාවපරිසුද්ධට්ඨෙන. තෙනාහ – “පණ්ඩරං පරිසුද්ධ”න්ති. පහස්සරතාදයො නාම වණ්ණධාතුයං ලබ්භනකවිසෙසාති ආහ – “කිං පන චිත්තස්ස වණ්ණො නාම අත්ථී”ති? ඉතරො අරුපතාය “නත්ථී”ති පටික්ඛිපිත්වා පරියායකථා අයං තාදිස්සස්ස චිත්තස්ස පරිසුද්ධභාවනාදිපනායාති දස්සෙන්නො “නීලාදීන”න්තිආදිමාහ. තථා හි “සො එවං සමාහිතෙ චිත්තෙ පරිසුද්ධෙ පරියොදානෙ”ති (දී. නි. 1.243-244; ම. නි. 1.384-386, 431-433; පාරා. 12-13) චුත්තං. තෙනෙවාහ – “ඉදම්පි නිරුපක්කිලෙසතාය පරිසුද්ධන්ති පහස්සර”න්ති. කිං පන භවඩ්ගචිත්තං නිරුපක්කිලෙසන්ති? ආම සභාවතො නිරුපක්කිලෙසං, ආගන්තුකඋපක්කිලෙසවසෙන පන සියා උපක්කිලිට්ඨං. තෙනාහ – “තඤ්ච ඛො”තිආදි. තත්ථ අත්තතො තෙසඤ්ච හික්ඛුනං පච්චක්ඛභාවතො පුබ්බෙ “ඉද”න්ති වත්ථා ඉදාති පච්චාමසනවසෙන “ත”න්ති ආහ. ව-සද්දො අත්ථුපනායෙන. ඛො-සද්දො වචනාලඬ්ඛකාරෙ, අවධාරණෙ වා. වක්ඛමානස්ස අත්ථස්ස නිව්ඡිතභාවතො භවඩ්ගචිත්තෙන සභාවට්ඨානාභාවතො උපක්කිලෙසානං ආගන්තුකතාති ආහ – “අසභජාතෙහී”තිආදි. රාගාදයො උපෙච්ච චිත්තසන්නානං කිලිස්සන්ති විබාධෙන්ති උපතාපෙන්ති වාති ආහ – “උපක්කිලෙසෙහීති රාගාදීහී”ති. භවඩ්ගචිත්තස්ස නිප්පරියායතො උපක්කිලෙසෙහි උපක්කිලිට්ඨතා නාම නත්ථී අසංසට්ඨභාවතො, එකසන්නතිපරියාපන්නතාය පන සියා උපක්කිලිට්ඨතාපරියායොති ආහ – “උපක්කිලිට්ඨං නාමාති චුච්චති”ති. ඉදාති තමත්ථං උපමාය විභාවෙතුං “යථා හී”තිආදිමාහ. තෙන හින්තසන්නානගතායපි නාම ඉරියාය ලොකෙ ගාරස්භතා දිස්සති, පගෙව එකසන්නානගතාය ඉරියායාති ඉමං විසෙසං දස්සෙති. තෙනාහ – “ජවනක්ඛණෙ...පෙ... උපක්කිලිට්ඨං නාම හොති”ති.

50. දසමෙ භවඩ්ගචිත්තමෙව චිත්තන්ති “පහස්සරම්දං, හික්ඛවෙ, චිත්ත”න්ති චුත්තං. භවඩ්ගචිත්තමෙව. යදග්ගෙන භවඩ්ගචිත්තං තාදිසපච්චයසමවායෙ උපක්කිලිට්ඨං නාම චුච්චති, තදග්ගෙන තබ්බිධුරපච්චයසමවායෙ උපක්කිලෙසතො විමුක්තන්ති චුච්චති. තෙනාහ – “උපක්කිලෙසෙහි විජ්ජමුත්තං නාම හොති”ති. සෙසමෙත්ථ නවමසුත්තෙ චුත්තනායානුසාරෙන වෙදිතබ්බං.

6. අවිජරාසඨසාතවග්ගවණ්ණනා

51. ඡට්ඨස්ස පඨමෙ අස්සුතවානි එත්ථ “සාධු පඤ්ඤාණවා නරො”තිආදීසු (ජා. 2.18.101) අත්ථිතාමත්තස්ස බොධකො වා-සද්දො. “සීලවා හොති කල්‍යාණධම්මො”තිආදීසු (ම. නි. 3.381) පසංසාවිසිට්ඨාය අත්ථිතාය. “පඤ්ඤවා හොති උදයත්ථගාමිනියා පඤ්ඤාය සමන්තාගතො”තිආදීසු (දී. නි. 3.317; ම. නි. 2.25) අතිස්සත්ථවිසිට්ඨාය අත්ථිතාය, තස්මා යස්ස පසත්ථං අතිස්සෙන වා සුතං අත්ථි, සො සුතවා, සංකිලෙසවිද්ධංසනසමත්ථං පරියත්තිධම්මස්සවනං, තං සුත්වා තථත්තාය පටිපත්ති ව “සුතවා”ති ඉමිනා පදෙන පකාසිතා. සොතබ්බයුත්තං සුත්වා කත්තබ්බනිප්පත්තිවසෙන සුඤ්ඤිති වා සුතවා, තප්පටික්ඛෙපෙන න සුතවාති අස්සුතවා.

අයඤ්ඤි අකාරො “අහෙනුකා ධම්මා (ධ. ස. 2 දුකමානිකා), අභික්ඛුකො ආවාසො”තිආදීසු (පාචි. 1047) තංසමායොගනිවත්තියං දිට්ඨො. “අප්පච්චයා ධම්මා”ති (ධ. ස. 7 දුකමානිකා) තංසම්බන්ධිභාවනිවත්තියං. පච්චයුප්පන්නඤ්ඤි පච්චයසම්බන්ධිති අපච්චයුප්පන්නත්තා අතංසම්බන්ධිතා එත්ථ ජොතිතා. “අනිදස්සනා ධම්මා”ති (ධ. ස. 9 දුකමානිකා) තංසභාවනිවත්තියං. නිදස්සනඤ්ඤි එත්ථ දට්ඨබ්බතා. අථ වා පස්සතිති නිදස්සනං, චක්ඛුවිඤ්ඤාණං. තග්ගහෙතබ්බතානිවත්තියං, තථා “අනාසවා ධම්මා”ති (ධ. ස. 15 දුකමානිකා). “අප්පටිසා ධම්මා (ධ. ස. 10 දුකමානිකා) අනාරම්මණා ධම්මා”ති (ධ. ස. 55 දුකමානිකා) තංකිච්චනිවත්තියං. “අරුපිනො ධම්මා අවෙනසිකාධම්මා”ති තංසභාවනිවත්තියං. තදඤ්ඤතා හි ඉධ පකාසිතා. “අමනුස්සො”ති තබ්බාවමත්තනිවත්තියං. මනුස්සත්තමත්තං නත්ථි, අඤ්ඤං තංසදිසත්ති. සදිසතා හි එත්ථ සුවිතා. “අස්සමණො සමණපටිඤ්ඤො අබ්බමචාරි භුමමචාරිපටිඤ්ඤො”ති (අ. නි. 3.13) ව තංසම්භාවනීයගුණනිවත්තියං. ගරභා හි ඉධ ඤායති. “කච්චි හොතො අනාමයං (ජා. 1.15.146; 2.20.129) අනුදරා කඤ්ඤා”ති ව තදනප්පභාවනිවත්තියං. “අනුප්පන්නා ධම්මා”ති (ධ. ස. 17 නිකමානිකා) තංසදිසභාවනිවත්තියං. අනීතානඤ්ඤි උප්පන්නපුබ්බත්තා උප්පාදිධම්මානඤ්ඤි පච්චයෙකදෙසසිද්ධියා ආරද්ධුප්පාදභාවතො කාලච්චිමුත්තස්ස ව විජ්ජමානත්තා උප්පන්නානුකුලතා, පගෙව පච්චුප්පන්නානන්ති තබ්බිධුරතා හෙත්ථ විඤ්ඤායති. “අසෙක්ඛා ධම්මා”ති (ධ. ස. 11 නිකමානිකා) තදපරියොසානනිවත්තියං. තත්තිට්ඨානඤ්ඤෙත්ථ පකාසිතන්ති එවං අනෙකෙසං අත්ථානං ජොතකො. ඉධ පන “අරුපිනො ධම්මා (ධ. ස. 11 දුකමානිකා), අවෙනසිකා ධම්මා”තිආදීසු (ධ. ස. 57 දුකමානිකා) විය තංසභාවනිවත්තියං දට්ඨබ්බො, අඤ්ඤත්ථෙති අත්ථො. එතෙනස්ස සුනාදිඤ්ඤාණවර්ගං දස්සෙති. තෙන වුත්තං – “ආගමාධිගමාභාවා ඤෙයොඤ්ඤා අස්සුතවා ඉති”ති.

ඉදානි තස්සත්ථං විවරන්තො “යො හී”තිආදිමාහ. තත්ථ යස්මා බන්ධධාතාදිකොසල්ලෙනපි උපක්කිලෙසඋපක්කිලිට්ඨානං ජානනහෙනුභූතං බාහුසච්චං හොති. යථාහ – “කිත්තාවතා නු බො, හන්තෙ, බහුස්සුතො හොති? යතො බො, හික්ඛු, බන්ධකුසලො හොති. ධාතු...පෙ.... ආයතන...පෙ.... පටිච්චසමුප්පාදකුසලො හොති. එත්තාවතා බො, හික්ඛු, බහුස්සුතො හොති”ති. තස්මා “යස්ස ව බන්ධධාතුආයතනපච්චයාකාරසතිපට්ඨානාදීසු”තිආදි වුත්තං. තත්ථ වාචුග්ගතකරණං උග්ගහො. අත්ථපරිපුච්ඡනං පුරිපුච්ඡා. කුසලෙහි සහ වොදනාපරිහරණවසෙන විනිවිජ්ජකරණං විනිවිජ්ජයො. ආවරියෙ පන පයිරුපාසිත්වා අත්ථධම්මානං ආගමනං සුතමයඤ්ඤාණවසෙන අවබුද්ධිකානං ආගමො. මග්ගඵලනිබ්බානානං සච්ඡිකිරියා අධිගමො.

බහුතං නානප්පකාරානං සක්කායදිට්ඨාදීනං අවිහතත්තා නා ජනෙත්ති, තාහි වා ජනිතාති පුටුප්පනා. අවිසාතමෙව වා ජන-සද්දො වදති. පුටු සත්ථාරානං මුලුල්ලොකිකාති එත්ථ පුටු ජනා සත්ථපටිඤ්ඤා එතෙසන්ති පුටුප්පනා. සබ්බගතිහි අවුට්ඨිතාති එත්ථ ජනෙතබ්බො, ජායන්ති වා එත්ථ සත්තාති ජනා, ගතියො, තා පුටු එතෙසන්ති පුටුප්පනා. ඉතො පරෙ ජායන්ති එතෙහිති ජනා, අභිසංඛාරාදයො, තෙ එතෙසං පුටු විජ්ජන්තිති පුටුප්පනා. අභිසංඛාරාදිඅත්ථො එව වා ජන-සද්දො දට්ඨබ්බො. ඔසා කාමොසාදයො. රාගග්ගිආදයො සන්තාපා. තෙ එව සබ්බෙපි වා කිලෙසා පරිලාභා. පුටු පඤ්චස්ස කාමගුණෙසු රත්තාති එත්ථ ජායතිති ජනො, රාගො ගෙධොති එවමාදිකො, පුටු ජනො එතෙසන්ති පුටුප්පනා. පුටුසු ජනා ජාතා රත්තාති එවං රාගාදිඅත්ථො එව වා ජන-සද්දො දට්ඨබ්බො.

රත්තාති වත්ථං විය රඬගජානෙන විත්තස්ස විපරිණාමකරෙන ඡන්දරාගෙන රත්තා සාරත්තා. ගිද්ධාති අභිකඬ්ඛනසභාවෙන අභිගිජ්ඣනෙන ගිද්ධා ගෙධං ආපන්නා. ගධිතාති ගත්ථිතා විය දුම්මොවනීයභාවෙන තත්ථ පටිබද්ධා. මුච්ඡිතාති කිලෙසවසෙන විසඤ්ඤිභූතා විය අනඤ්ඤකිච්චා මොහමාපන්නා. අප්පකොපන්නාති අනඤ්ඤසාධාරණෙ විය කත්වා ගිලිත්වා පරිනිට්ඨාපෙත්වා යීතා. ලග්ගාති වඩ්ඪකකණ්ටකෙ විය ආසන්නා, මහාපලිපෙ යාව නාසිකග්ගා පලිපන්නපුරිසො විය උද්ධරිතං අසක්කුණෙයාභාවෙන නිමුග්ගා . ලග්ගිතාති මක්කටාලෙපෙ ආලග්ගභාවෙන සම්මසිතො විය මක්කටො පඤ්චන්තං ඉන්ද්‍රියානං වසෙන ආලග්ගිතා. පලිබුද්ධාති සම්බද්ධා, උපද්දතා වා. ආවුතාති ආවරිතා. නිවුතාති නිවාරිතා. ඔවුතාති පලිගුණ්ඨිතා, පරියොනද්ධා වා. පිහිතාති පිදහිතා. පටිච්ඡන්තාති ඡාදිතා. පටිකුප්පිතාති හෙට්ඨාමුඛජාතා.

“අස්සුතවා”ති එතෙන අවිජ්ජන්ධතා වුත්තාති ආහ – “අත්ථපුටුප්පනො වුත්තො”ති. විත්තට්ඨිති විත්තපරිග්ගහො නත්ථිති යාය පටිපත්තියා විත්තස්ස උපක්කිලෙසං තතො විජ්ජමුත්තිඤ්ඤි යථාසභාවතො ජානෙයා, සා විත්තභාවතා විත්තට්ඨිති. එකාරම්මණෙ සුට්ඨු සමාධානවසෙන අවට්ඨිතිං පාදකං කත්වා පවත්තිතා

සම්පයුක්තධම්මෙහි නිස්සයාරම්මණෙහි ව සද්ධිං චිත්තස්ස පරිග්ගහසඤ්ඤිකා විපස්සනාභාවනාපි නත්ථි, යාය චුත්තමත්ථං යථාසභාවතො ජානෙය්‍යා.

52. දුතියෙ සුතවානි පදස්ස අත්ථො අනන්තරසුත්තෙ චුත්තොයෙව. අරියසාවකොති එත්ථ චතුක්කං සම්භවතිති තං දස්සෙතුං – “අත්ථි අරියො”තිආදි ආරද්ධං. පච්චෙකං සච්චානි බුද්ධචන්තොති පච්චෙකබුද්ධා. නනු සබ්බෙපි අරියා පච්චෙකමෙව සච්චානි පටිච්ඡික්කන්ති ධම්මස්ස පච්චත්තවෙදනීයභාවතො? නයිදමිදිසං පටිච්චෙධං සන්ධාය චුත්තං. යථා පන සාවකා අඤ්ඤෙසං නිස්සයෙන සච්චානි පටිච්ඡික්කන්ති පරතොසොසෙන විනා තෙසං දස්සනමග්ගස්ස අනුප්පජ්ජනතො. යථා ව සම්මාසම්බුද්ධා අඤ්ඤෙසං නිස්සයභාවෙන සච්චානි අභිසම්බුජ්ඣන්ති, න එවමෙන, එතෙ පන අපරතෙය්‍යා හුත්වා අපරතායකභාවෙන සච්චානි පටිච්ඡික්කන්ති. තෙන චුත්තං – “පච්චෙකං සච්චානි බුද්ධචන්තොති පච්චෙකබුද්ධා”ති.

අත්ථි සාවකො න අරියොති එත්ථ පොච්ඡජ්ජනිකාය සද්ධාය රතනත්තයෙ අභිප්පසන්තො සද්ධොපි ගහිතො එව. ගිහී අනාගතඵලොති ඉදං පන නිදස්සනමත්තං දට්ඨබ්බං. යථාචුත්තසුග්ගලො හි සරණගමනතො පටිධාය සොතාපත්තිඵලසච්ඡිකිරියාය පටිපන්නොඉච්චෙව චත්තබ්බතං ලභති. ස්වායමත්ථො දක්ඛිණාවිසුද්ධිසුත්තෙන (ම. නි. 3.376 ආදයො) දීපෙනබ්බො. සුතවානි එත්ථ චුත්තඅත්ථො නාම අත්තහිතපරහිතප්පටිපත්ති, තස්ස වසෙන සුතසම්පන්නො. යං සන්ධාය චුත්තං – “සො ව හොති සුතෙන උපපන්නො, අප්පම්පි වෙ සහිතං භාසමානො”ති ව ආදි. අරියසාවකොති වෙදිතබ්බොති අරියස්ස හගවතො ධම්මස්සවනකිච්චෙ යුත්තප්පයුත්තභාවතො චුත්තං. උපක්කිලෙසෙහි විප්පමුත්ති අනුපක්කිලිට්ඨතා, තස්සා යථාසභාවජානනං දළ්භතරාය එව චිත්තභාවනාය සති හොති, න අඤ්ඤාති “බලවච්චස්සනා කථිතා”ති චුත්තං.

53. තතියෙ අග්ගික්ඛන්ධොපමසුත්තන්තඅට්ඨුප්පත්තියන්ති අග්ගික්ඛන්ධොපමසුත්තෙ (අ. නි. 7.72) දෙසනාඅට්ඨුප්පත්තියං. තංදෙසනාහෙතුකඤ්ඤි එකච්චානං භික්ඛුනං මිච්ඡාපටිපත්තිං නිමිත්තං කත්වා හගවා ඉමං සුත්තං දෙසෙසි. අවිජ්ඣිතමෙව හොති සබ්බකාලං සුප්පතිට්ඨිතසතිසම්පජ්ඤ්ඤත්තා. යස්මා බුද්ධානං රූපකායො බාහිරබ්භන්තරෙහි මලෙහි අනුපක්කිලිට්ඨො සුඛොතජාතිමණිසදිසො, තස්මා චුත්තං – “උපට්ඨාකානුග්ගහත්ථං සරිරථාසුකත්ථඤ්ඤා”ති. චිත්තාමෙත්ථානි ඵලසමාපත්තිහි චිත්තාමෙත්ථා. කාලපරිච්ඡෙදවසෙන විචිත්තාසනෙ චිත්තාමනං විචෙකනින්නතාය වෙව පරෙසං දිට්ඨානුගතිආපජ්ජනත්ථඤ්ඤා. නිවාසෙත්ථානි විහාරනිවාසනපරිවත්තනවසෙන නිවාසෙත්ථා. කදාචි එකකස්ස, කදාචි භික්ඛුසඬ්ඨපරිවුත්තස්ස, කදාචි පකතියා, කදාචි පාටිභාරියෙහි චත්තමානෙහි ව ගාමප්පවෙසො තථා තථා විනෙතබ්බසුග්ගලවසෙන. උපසංහරිත්ථානි හිමචන්තාදිසු පුජ්ඣිතරුක්ඛාදිතො ආනෙත්ථා. ඔණතුණ්ණතාය භූමියා සත්ථු පදනික්ඛෙපසමයෙ සමභාවාපත්ති, සුඛසම්පස්සවිකසිතපදුමසම්පට්ච්ඡනඤ්ඤා සුප්පතිට්ඨිතපාදතාය නිස්සන්දඵලං, න ඉද්ධිනිමිමානං. නිදස්සනමත්තඤ්ඤෙතං සක්ඛරාකයලකණ්ටකසඬ්ඨකලලාදිඅපගමො සුවිභාවාපත්තිති එවමාදිනම්පි තදා ලබ්භනතො.

ඉන්දබ්බිලස්ස අන්තො යපිතමත්තෙති ඉදං යාවදෙව වෙනෙය්‍යජනවිනයත්ථාය සත්ථු පාටිභාරියං පවත්තන්ති කත්වා චුත්තං. දක්ඛිණපාදෙති ඉදං බුද්ධානං සබ්බපදක්ඛිණතාය. “ජබ්බණ්ණරස්මියො”ති චත්ථාපි “සුවණ්ණරස්මිඤ්ජරානි වියා”ති ඉදං බුද්ධානං සරිරෙ පිනාභාය යෙභුය්‍යතාය චුත්තං. මධුරෙතාකාරෙන සද්දං කරොන්ති දට්ඨබ්බසාරස්ස දිට්ඨතාය. හෙරිආදිනං පන සද්දායනං ධම්මතාව. පටිමානෙත්තිති “සුදුල්ලහං ඉදං අප්ප අම්භෙහි ලබ්භති, යෙ මයං ඊදිසෙන පණිතෙන ආභාරෙන හගවත්තං උපට්ඨමාමා”ති පතිතමානසා මානෙත්ති පුපෙන්නි. තෙසං සන්නානානි ඔලොකෙත්ථානි තෙසං තථා උපට්ඨාකානං පුග්ගලානං අතීතෙ එතරහි ව පවත්තචිත්තසන්නානානි ඔලොකෙත්ථා. අරහත්තෙ පතිට්ඨහන්තිති සම්බන්ධො. තත්ථානි විහාරෙ. ගන්ධමණ්ඩලමාලෙති චතුප්පාතියගන්ධෙන කතපරිභණ්ඩෙ මණ්ඩලමාලෙ.

දුල්ලහා බණසම්පත්තිති සතිපි මනුස්සත්තප්පට්ඨාහෙ පතිරූපදෙසවාසඉන්ද්‍රියාවෙකල්ලසද්ධාපට්ඨාභාදයො ගුණා දුල්ලහාති අත්ථො. වාතුමහාරාජික...පෙ.... වසවත්තිහවනං ගච්ඡන්තිති ඉදං තත්ථ සුඤ්ඤචිමානානි සන්ධාය චුත්තං. හගවා ගන්ධකුටිං පටිසිත්වා පච්ඡාහත්තං තයො භාගෙ කත්වා පයමභාගෙ සවෙ ආකඬ්ඛති, දක්ඛිණෙන පස්සෙන සිහසෙය්‍යං කප්පෙති. සවෙ ආකඬ්ඛති, බුද්ධාවිණ්ණඵලසමාපත්තිං සමාපජ්ජති. අථ යථාකාලපරිච්ඡෙදං තතො වුට්ඨහිත්වා දුතියභාගෙ පච්ඡිමයාමෙ තතියකොට්ඨාසෙ විය ලොකං වොලොකෙති වෙනෙය්‍යානං ඤාණපරිපාකං පස්සිතුං. තෙනාහ – “සවෙ ආකඬ්ඛති”තිආදි.

කාලයුත්තන්ති පත්තකල්ලං, “ඉමිස්සා වෙලාය ඉමස්ස එවං චත්තබ්බ”න්ති තංකාලානුරූපං. සමයයුත්තන්ති තස්සෙව වෙච්චනං, අට්ඨුප්පත්තිඅනුරූපං වා. සමයයුත්තන්ති වා අරියසමයසංයුත්තං. දෙසකාලානුරූපමෙව හි බුද්ධා හගවන්තො ධම්මං දෙසෙන්නි, දෙසෙන්නා ව අරියසම්මතං පටිච්චසමුප්පාදතාය දීපෙන්නාව දෙසෙන්නි. අථ වා සමයයුත්තන්ති හෙතුදාහරණසහිතං. කාලෙන සාපදෙසඤ්ඤි හගවා ධම්මං දෙසෙති, කාලං විදිත්වා පරිසං උය්‍යාපෙති, න යාව සමන්ධකාරා ධම්මං දෙසෙති.

උතුං ගණ්භාපෙති, න පන මලං පක්ඛාලෙතිති අධිප්පායො. න හි හගවතො කායෙ රජොපල්ලං උපලිම්පතිති. තතො තතොති අත්තතො අත්තතො දිවාට්ඨානාදිතො. ඔකාසං ලභමානානි පුරෙහත්තපච්ඡාහත්තපුරිමයාමෙසු

ඔකාසං අලහිත්වා ඉදානි මජ්ඣිමයාමෙ ඔකාසං ලභමානා, හගවතා වා කතොකාසතාය ඔකාසං ලභමානා. පච්ඡාභ්ගත්තස්ස නිසු භාගෙසු පටිමහාගෙ සිහසෙයාකප්පනං එකන්තිකං න භොතිති ආහ – “පුරෙහත්තතො පටියාය නිසප්පාපිළිකස්ස සරිරස්සා”ති. තෙනෙව හි තත්ථ “සචෙ ආකඨිකති”ති තදා සිහසෙයාකප්පනස්ස අනිබ්දධතා විභාවතා. කිලාසුභාවො පරිස්සමො . සිහසෙයාං කප්පෙති සරිරස්ස කිලාසුභාවමොවනත්ථන්ති යොජෙතබ්බං. බුද්ධවක්ඛුනා ලොකං වොලොකෙති ඉදං පච්ඡිමයාමෙ හගවතො බහුලං ආචිණ්ණවසෙන චුත්තං. අප්පෙකදා අවසිට්ඨබලඤ්ඤාණෙහි සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණෙනෙව ව හගවා තමත්ථං සාධෙතිති.

ඉමස්මිංයෙව කිව්වෙති පච්ඡිමයාමකිව්වෙ. බලවතා පව්වනුතාපෙන සංවඩ්ඪමානෙන කර්මකායෙ මහාපරිලාභො උප්පජ්ජතිති ආහ – “නාමකායෙ සන්තත්තෙ කර්මකායො සන්තත්තො”ති. නිධානගතන්ති සන්තිවිතලොහිතං සන්ධාය චුත්තං. උණ්හං ලොහිතං මුඛතො උග්ගඤ්ජීති ලොහිතං උණ්හං හුත්වා මුඛතො උග්ගඤ්ජී. යානන්ති හික්ඛුපටිඤ්ඤං. තං පාපං වඩ්ඪමානන්ති හික්ඛුපටිඤ්ඤාය අවිජ්ඣිතත්තා තථා පවඩ්ඪමානපාපං. අන්තිමවත්ථුඅප්ප්ඤාපන්නානම්පි උපායෙන පවත්තියමානො යොනිසොමනසිකාරො සාත්ථකො භොතියෙවාති දස්සෙන්නො “ජාතසංවෙගා”තිආදිමාහ. අහො සල්ලෙබ්බන්ති අහො අතිවිය සල්ලෙබ්බෙන ඉතං පවත්තං. කාසාවපජ්ජොතොති හික්ඛුනං බහුභාවතො ඉතො විතො ව විවරන්තානං තෙසං කාසාවප්ප්තියා පජ්ජොතිතො. ඉසිවාතපරිවාතොති සිලක්ඛන්ධාදිනං නිබ්බානස්ස ව එසනතො ඉසිනං හික්ඛුනං ගුණගන්ධෙන වෙව ගුණගන්ධවාසිතෙන සරිරගන්ධෙන ව පරිතො සමන්තතො වාසිතො.

ධම්මසංවෙගො උප්පජ්ජී අනාවජ්ජනෙන පුබ්බෙ තස්ස අත්ථස්ස අසංවිදිතත්තා. ධම්මසංවෙගොති ව තාදිසෙ අත්ථෙ ධම්මතාවසෙන උප්පජ්ජනකං සභොත්තජ්ජඤ්ඤාණං. අස්සාසට්ඨානන්ති විත්තස්සාසකාරණං කම්මට්ඨානං. සබ්බෙසං කිව්වානං පුබ්බභාගො සබ්බපුබ්බභාගො. “සබ්බෙ සත්තා අවෙරා භොන්තු”තිආදිනා හි විත්තස්ස පටියානං උපට්ඨානං හිතඵරණං. ඉතරං ඉතො ථොකං මහන්තන්ති කත්වා ඉදං “චුළුවිජරාසධිසාතසුත්ත”න්ති චුත්තං. අවිජරාසධිසාතො චුළුවති අභිගුලිපොටනක්ඛණො අක්ඛිනිමිසකාලො, යො එකස්ස අක්ඛරස්ස උච්චාරණක්ඛණො. තෙනාහ – “ද්වෙ අභිගුලියො පහරිත්වා සද්දකරණමත්ත”න්ති. සබ්බසත්තානං හිතඵරණවිත්තන්ති සබ්බෙසම්පි සත්තානං සම්මදෙව හිතෙසිතවසෙන පවත්තවිත්තං. ආවජ්ජෙන්නො ආසෙවතීති හිතෙසිතවසෙන ආවජ්ජෙන්නො. ආවජ්ජනෙන ආභුජන්තොපි ආසෙවති නාම ඤාණවිජ්ජයුත්තෙන. ජානන්තොති තථා ඤාණමත්තං උප්පාදෙන්නොපි. පස්සන්තොති තථා ඤාණවක්ඛුනා පච්චක්ඛතො විය විපස්සන්තොපි. පච්චවෙක්ඛන්තොති තමත්ථං පති පති අවෙක්ඛන්තොපි. සද්ධාය අධිමුච්චන්තොතිආදි පඤ්චන්තං ඉන්ද්‍රියානං වසෙන චුත්තං. අභිඤ්ඤායන්තිආදි චතුසච්චවසෙන චුත්තං. සබ්බමෙව වෙතං විත්ථාරතො, සාමඤ්ඤෙන ආසෙවනදස්සනමෙවාති ඉධාධිජ්ජෙතමෙව ආසෙවනත්ථං දස්සෙතුං – “ඉධ පනා”තිආදි චුත්තං.

අරිත්තජ්ඣානොති අවිරහිතජ්ඣානො. අතුච්ඡජ්ඣානොති ඥානෙන අතුච්ඡො. වාගො වා වෙච්චනන්ති ආහ – “අපරිච්චත්තජ්ඣානො”ති. විහරතීති පදස්ස විහඨගෙ (විහ. 540) ආගතනයෙන අත්ථං දස්සෙන්නො “විහරතීති ඉරියතී”තිආදිමාහ. අයං පනෙත්ථ සද්දත්ථො – විහරතීති එත්ථ වි-සද්දො විච්ඡෙදත්ථජොතතො. හරතීති නෙති, පවත්තෙතිති අත්ථො, විච්ඡින්නත්ථා හරති විහරතීති චුත්තං භොති. සො හි එකං ඉරියාපට්ඨාධනං අඤ්ඤෙන ඉරියාපට්ඨන විච්ඡින්නත්ථා අපරිපතන්තං අත්තභාවං හරති පවත්තෙති, තස්මා “විහරතී”ති චුළුවති. ඉරියතීති යානනිසප්පාදිකිරියං කරොන්නො පවත්තති. පවත්තතීති යානාදිසමඨගී හුත්වා පවත්තති. පාලෙතීති එකං ඉරියාපට්ඨාධනං ඉරියාපට්ඨන්තරෙහි රක්ඛන්තො පාලෙති. යපෙති යාපෙතීති තස්සෙව වෙච්චනං. එකඤ්ඤි ඉරියාපට්ඨාධනං අඤ්ඤෙන ඉරියාපට්ඨන විච්ඡින්නත්ථා අපරිපතන්තං අත්තභාවං පාලෙන්නො යපෙති යාපෙතීති චුළුවති. වරතීති යානනිසප්පාදිසු අඤ්ඤතරසමඨගී හුත්වා පවත්තති. ඉමිනා පදෙනාති “විහරතී”ති ඉමිනා පදෙන.

ඉරියාපට්ඨභාරොති එත්ථ ඉරියනං පවත්තනං ඉරියා, කායජ්ජයොගො කායිකකිරියා. තස්සා පවත්තනුපායභාවතො ඉරියාය පථො ඉරියාපථො, යානනිසප්පාදි. න හි යානනිසප්පාදිහි අවත්ථාහි විනා කිඤ්චි කායිකකිරියං පවත්තෙතුං සක්කා. යානසමඨගී වා හි කායෙන කිඤ්චි කරෙයා, ගමනාදිසු අඤ්ඤතරසමඨගී වා. විහරණං, විහරති එතෙනාති වා විභාරො, ඉරියාපථොව විභාරො ඉරියාපට්ඨභාරො, සො ව අත්ථතො යානනිසප්පාදිආකාරජ්ජපවත්තො චතුසත්තනිරූපජ්ජබන්ධො ඵව. ඔවාදානුසාසනිනං එකානෙකවාරාදිවිසිට්ඨොයෙව හෙදො, න පන පරමත්ථතො තෙසං නානාකරණන්ති දස්සෙතුං – “පරමත්ථතො පනා”තිආදිමාහ. තත්ථ එසෙ එකෙ එකට්ඨෙතිආදිසු එසො එකො එකත්ථොතිආදිනා අත්ථො වෙදිතබ්බො.

රට්ඨස්ස , රට්ඨතො වා ලද්ධො පිණ්ඩො රට්ඨපිණ්ඩො. තෙනාහ – “ඤාතිපරිච්චටං පභායා”තිආදි. තත්ථ “අම්භාකමෙතෙ”ති විඤ්ඤායන්තිති ඤාතී, පිතාමහපිතුසුත්තාදිවසෙන පරිච්චටනට්ඨෙත පරිච්චටො, ඤාතියෙව පරිච්චටො ඤාතිපරිච්චටො. ථෙයාපරිභොගො නාම අනරහස්ස පරිභොගො. හගවතා හි අත්තතො සාසනෙ සිලවතො පච්චයා අනුඤ්ඤාතා, න දුස්සීලස්ස. දායකානම්පි සිලවතො ඵව පරිච්චාගො, න දුස්සීලස්ස අත්තතො කාරානං මහජ්ජලභාවස්ස පච්චාසිසනතො. ඉති සත්ථාරා අනනුඤ්ඤාතත්තා දායකෙහි ව අපරිච්චත්තත්තා සධිසමජ්ඣෙපි නිසිදිත්වා පරිභුඤ්ජන්තස්ස දුස්සීලස්ස පරිභොගො ථෙයාය පරිභොගො ථෙයාපරිභොගො. ඉණවසෙන පරිභොගො ඉණපරිභොගො පටිග්ගාහකතො දක්ඛිණාචසුද්ධියා අභාවතො ඉණං ගහෙත්වා පරිභොගො වියාති අත්ථො.

දානබ්බට්ඨෙයන දායං, තං ආදියන්තිති දායාදා, පුත්තානමෙතං අධිවචනං, තෙසං භාවො දායජ්ජං, දායජ්ජවසෙන පරිභොගො දායජ්ජපරිභොගො, පුත්තභාවෙන පරිභොගොති චූත්තං හොති. සෙක්ඛා හි භික්ඛු භගවතො ඔරසපුත්තා, තෙ පිතු සන්තකානං දායාදා හුත්වා තෙ පච්චයෙ පරිභුඤ්ජන්ති. කිං පන තෙ භගවතො පච්චයෙ පරිභුඤ්ජන්ති, උදාහු ගිහිනන්ති? ගිහිති දින්නාපි භගවතා අනුඤ්ඤාතත්තා භගවතො සන්තකා අනනුඤ්ඤාතෙසු සබ්බෙන සබ්බං පරිභොගාභාවතො, අනුඤ්ඤාතෙසුයෙව ච පරිභොගසම්භවතො. ධම්මදායාදසුත්තඤ්ඤාතං සාධකං.

චිත්තරාගා එව තණ්හාය දාසබ්බං අතීතත්තා සාමිනො හුත්වා පරිභුඤ්ජන්තිති ආහ – “බිණ්ණසවස්ස පරිභොගො සාමිපරිභොගො නාමා”ති. අචිත්තරාගානාද්ද්වි තණ්හාපරවසතාය පච්චයපරිභොගෙ සාමිභාවො නත්ථි, තදභාවෙන චිත්තරාගානං තත්ථ සාමිභාවො යථාරූපිපරිභොගසම්භවතො. තථා හි තෙ පටිකුලම්පි අප්පටිකුලාකාරෙන, අප්පටිකුලම්පි පටිකුලාකාරෙන, තදුභයම්පි වජ්ජෙන්වා අප්පකුපෙක්ඛනාකාරෙන පච්චයෙ පරිභුඤ්ජන්ති, දායකානාද්ද්ව මනොරථං පුරෙන්නි. යො පනායං සීලවතො පච්චවෙක්ඛිතපරිභොගො, සො ඉණපරිභොගස්ස පච්චනිකත්තා ආණණාපරිභොගො නාම හොති. යථා හි ඉණාසිකො අත්තනො රූපියා ඉච්ඡිතං දෙසං ගන්තුං න ලභති, එව ඉණපරිභොගයුත්තො ලොකතො නිස්සරිතුං න ලභතිති තප්පටිපක්ඛන්තා සීලවතො පච්චවෙක්ඛිතපරිභොගො “ආණණාපරිභොගො”ති චූච්චති, තස්මා නිප්පරියායතො චතුපරිභොගච්ඡිත්තො විසුංයෙවායං පරිභොගොති වෙදිතබ්බො. සො ඉධ විසුං න චූත්තො, දායජ්ජපරිභොගෙයෙව චා සඬගහං ගච්ඡති. සීලවාපි හි ඉමාය සික්ඛාය සමන්තාගතත්තා “සෙබො”ත්ථෙව චූච්චති. ඉමෙසු පරිභොගෙසු සාමිපරිභොගො දායජ්ජපරිභොගො ච අරියානං පුට්ඨජනානාද්ද්ව වට්ඨති, ඉණපරිභොගො න වට්ඨති. ථෙයාපරිභොගෙ කථායෙව නත්ථි. කථං පනෙත්ථ සාමිපරිභොගො දායජ්ජපරිභොගො ච පුට්ඨජනානං සම්භවති? උපචාරවසෙන. යො හි පුට්ඨජනස්සපි සල්ලෙඛප්පටිපත්තියං ධීතස්ස පච්චයගෙධං පහාය තත්ථ අනුපලිත්තෙන චිත්තෙන පරිභොගො, සො සාමිපරිභොගො විය හොති. සීලවතො පන පච්චවෙක්ඛිතපරිභොගො දායජ්ජපරිභොගො විය හොති දායකානං මනොරථස්ස අචිරාධනතො. කල්‍යාණපුට්ඨජනස්ස පරිභොගෙ චත්තබ්බමෙව නත්ථි තස්ස සෙක්ඛසඬගහතො. සෙක්ඛසුත්තං (සං. නි. 5.13) හෙතස්ස අත්ථස්ස සාධකං.

ඉමස්ස භික්ඛුනොති අච්ඡරාසඬසාතමත්තම්පි කාලං මෙත්තචිත්තං ආසෙවන්තස්ස භික්ඛුනො. අමොසො රට්ඨපිණ්ඩපරිභොගොති “අයං පබ්බජිතො සමණො භික්ඛුති ආමීසං දෙන්තානං තාය මෙත්තාසෙවනාය අත්තනො සන්තානෙ දොසමලස්ස වා තදෙකට්ඨානාද්ද්ව පාපධම්මානං පබ්බාජනතො චූපසමනතො සංසාරෙ ච භයස්ස සම්මාව ඉක්ඛණතො අප්ඤ්ඤාසයස්ස අවිසංවාදනෙතස්ස අමොසො රට්ඨපිණ්ඩපරිභොගො. මහට්ඨියන්ති මහත්ථිකං මහාපයොජනං. මහජ්ඣලන්ති විපුලජ්ඣලං. මහානිසංසන්ති මහානිස්සන්දජ්ඣලං. මහාජුතිකන්ති මහානුභාවං. මහාවිජ්ජාරන්ති මහාවිත්ථාරං. එත්ථ ච පයමං කාරණං මෙත්තාසෙවනාය තස්ස භික්ඛුනො සාමිආදිභාවෙන රට්ඨපිණ්ඩපරිභොගාරහතා, දුතියං පරෙහි දින්නස්ස දානස්ස මහට්ඨියභාවකරණං. කො පන වාදොති මෙත්තාය ආසෙවනමත්තම්පි එවංමහානුභාවං, කො පන වාදො බහුලිකාරෙ, එත්ථ චත්තබ්බමෙව නත්ථි”ති අත්ථො.

54. චතුත්ථෙ උප්පාදෙති වඩ්ඪෙතිති එත්ථ භාවනාසද්දස්ස උප්පාදනවඩ්ඪනත්ථතා පුබ්බෙ චූත්තා එව.

55. පඤ්චමෙ ඉමෙසු ද්විසුති චතුත්ථපඤ්චමෙසු. “තතියෙ චූත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බ”න්ති චත්ථා තථා වෙදිතබ්බතං දස්සෙතුං – “යො හි ආසෙවති”තිආදි චූත්තං. තෙන ආසෙවනාභාවනාමනසිකාරානං අත්ථවිසෙසාභාවමාහ. යදි එවං සුත්තන්තස්ස දෙසනා කථන්ති ආහ – “සම්මාසම්බුද්ධො පනා”තිආදි. යාය ධම්මධාතුයාති සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණමාහ. තෙන හි ධම්මානං ආකාරහෙදං ඤාත්වා තදනුරූපං එකම්පි ධම්මං තථා විභජිත්වා භගවා දස්සෙති. තිහි කොට්ඨාසෙහිති ආසෙවනාභාවනාමනසිකාරභාගෙහි. මෙත්තා හි සබ්බචත්ථුනො මෙත්තායනවසෙන ආනීතා සෙවනා ආසෙවනා, තස්සා වඩ්ඪනා භාවනා, අවිස්සජ්ජෙන්වා මනසි යපනං මනසිකාරො.

56. ඡට්ඨෙ අනියම්තවචනං “ඉමෙ නාමා”ති නියමෙන්වා අචූත්තත්තා. නියම්තවචනං “අකුසලා”ති සරූපෙනෙව චූත්තත්තා. අසෙසතො පරියාදින්නා හොත්ති අප්පකස්සපි අකුසලභාගස්ස අග්ගහිතස්ස අභාවතො. අකුසලං භජන්තිති අකුසලභාගියා. අකුසලපක්ඛෙ භවාති අකුසලපක්ඛිකා. තෙනාහ – “අකුසලායෙවා”තිආදි. පයමතරං ගච්ඡන්ති පයමතරං පචත්තති, පයමො පධානො හුත්වා චත්තතිති අත්ථො. එකුප්පාදාවසෙන හි එකජ්ඣං පචත්තමානෙසු චතුසු අරූපක්ඛන්දෙසු අයමෙව පයමං උප්පජ්ජන්ති ඉදං නත්ථි, ලොකුත්තරමග්ගෙසු විය පන පඤ්ඤිත්ථියස්ස, ලොකියධම්මෙසු මනින්ද්‍රියස්ස පුරෙතරස්ස භාවො සානිසයොති “සබ්බෙනෙ මනොපුබ්බධිගමා”ති චූත්තං. තථා හි අභිධම්මෙපි (ධ. ස. 1) “යස්මිං සමයෙ කාමාවචරං කුසලං චිත්තං උප්පන්නං හොති”ති චිත්තං පුබ්බධිගමං ජෙට්ඨං කත්වා දෙසනා පචත්තා. සුත්තෙසුපි චූත්තං – “මනොපුබ්බධිගමා ධම්මා (ධ. ප. 1, 2), ඡද්ධාරාධිපති රාජා”ති (ධ. ප. අට්ඨ. 2. බුද්ධචග්ගො, එරකපත්තනාගරාජචත්ථු). තෙනාහ – “එතෙ හි”තිආදි. තෙසං මනො උප්පාදකොති ව යදග්ගෙන මනො සම්පයුත්තධම්මානං ජෙට්ඨකො හුත්වා පචත්තති, තදග්ගෙන තෙ අත්තානං අනුචත්තාපෙන්තො තෙ තථා උප්පාදෙන්තො නාම හොතිති කත්වා චූත්තං. අට්ඨකථායං පන චිත්තස්ස ජෙට්ඨකභාවමෙව සන්ධාය රාජගමනාද්ද්වයෙන සහුප්පත්තිපි පයමුප්පත්ති විය කත්වා චූත්තාති අයමත්ථො දස්සිතො. අත්ථදෙවාති එතෙනෙව චිත්තස්ස බණවසෙන පයමුප්පත්තියා අභාවො දීපිතොති දට්ඨබ්බො. තෙනෙවාහ – “එකතොයෙවාති අත්ථො”ති.

57. සත්තමෙ චතුභුමකාපි කුසලා ධම්මා කථිතාති “යෙ කෙචි කුසලා ධම්මා”ති අනවසෙසපරියාදානතො චූත්තං.

58. අට්ටමෙ ඉදන්ති ලිඬිගවිපල්ලාසෙන නිද්දෙසො, නිපාතපදං වා එතං “යදිද්”න්තිආදීසු වියාති ආහ – “අයං පමාදොති අත්ථො”ති. පමජ්ජනාකාරොති පමාදාපත්ති. විත්තස්ස වොස්සග්ගොති ඉමෙසු එත්තකෙසු යානෙසු සතියා අනිග්ගණ්හිත්වා විත්තස්ස වොස්සජ්ජනං සතිවිරහො. වොස්සග්ගානුප්පදානන්ති වොස්සග්ගස්ස අනු අනු පදානං පුනප්පුනං විස්සජ්ජනං. අසක්කච්චකිරියතාති එතෙසං දානාදීනං කුසලධම්මානං පවත්තනෙ පුග්ගලස්ස වා දෙයාධම්මස්ස වා අසක්කච්චකිරියා. සත්තභාවො සාතච්චං, සාතච්චෙන කිරියා සාතච්චකිරියා, සායෙව සාතච්චකිරියතා, න සාතච්චකිරියතා අසාතච්චකිරියතා. අනට්ඨිතකිරියතාති අනිට්ඨිතකිරියතා නිරන්තරං න අනුට්ඨිතකිරියතා ව. ඔලීනවුත්තිතාති නිරන්තරකරණසංඛ්ඛාතස්ස විජ්ජාරස්ස අභාවෙන ඔලීනවුත්තිතා. නික්ඛිත්තජන්දතාති කුසලකිරියාය විරියජන්දස්ස නික්ඛිත්තභාවො. නික්ඛිත්තධුරතාති විරියධුරස්ස ඔරොපනං, ඔසක්කිතමානසතාති අත්ථො. අනට්ටියානන්ති කුසලකරණෙ අප්පතිට්ඨිතභාවො. අනනුයොගොති අනනුයුක්ඛජ්ජනං. කුසලධම්මෙසු ආසෙවනාදීනං අභාවො අනාසෙවනාදයො. පමාදොති සරුපනිද්දෙසො. පමජ්ජනාති ආකාරනිද්දෙසො. පමජ්ජිතත්තන්ති භාවනිද්දෙසො. පරිභායන්තීති ඉමිනා පමාදස්ස සාවජ්ජනං දස්සෙති. තයිදං ලොකියානං වසෙන, න ලොකුත්තරානන්ති ආහ – “උප්පන්නා...පෙ.... ඉද්”න්තිආදි.

59. නවමෙ න පමජ්ජති එතෙනාති අප්පමාදො, පමාදස්ස පටිපක්ඛො සතියා අවිජ්ජවාසො. අත්ථො නිව්චං උපට්ඨිතාය සතියා එතං නාමං. පමාදො පන සතියා සතිසම්පජ්ඣස්ස වා පටිපක්ඛභූතො අකුසලචිත්තූප්පාදො දට්ඨංඛ්ඛො. තෙනාහ – “පමාදස්ස පටිපක්ඛවසෙන විත්ථාරතො වෙදිතඛ්ඛො”ති.

60. දසමෙ කුච්ඡිතං සිද්ධිති කුසිතො ද-කාරස්ස ත-කාරං කත්වා, තස්ස භාවො කොසජ්ජං, ආලසියන්ති අත්ථො.

අච්ඡරාසංඝාතවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. විරියාරම්භාදිවග්ගවණ්ණනා

61. සත්තමස්ස පයමෙ විරානං කම්මන්ති විරියං, විධිනා වා ඊරයිතබ්බං පවත්තෙතබ්බන්ති විරියං, තදෙව කුසලකිරියාය පධානට්ඨෙත ආරම්භො විරියාරම්භො. ආරද්ධවිරියනා පග්ගහිතවිරියනා පරිපුණ්ණවිරියනාති පච්චෙකං විරියනාසද්දො යොජෙතබ්බො.

62. දුතියෙ මහති ඉච්ඡා එතස්සාති මහිවිජො, තස්ස භාවො මහිවිජනා. මහාවිසයො ලොභො මහාලොභො මහන්තානං වත්ථුනං බහුනඤ්ච අභිගිජ්ඣානතො. ඉතරීතරාතිආදිනා පබ්බජිතානං උප්පජ්ජනමහිවිජනා වුත්තා. පඤ්චහි කාමගුණෙහිතිආදි ගහට්ඨානං වසෙන වුත්තං. ඉච්ඡාති සභාවනිද්දෙසො. ඉච්ඡාගතාති ඉච්ඡාපවත්තා. මහිවිජනාති මහාඉච්ඡනා. අත්ථතො පනායං රාගො එවාති වුත්තං – “රාගො සාරාගො”තිආදි.

63. තතියෙ අප්පිවිජස්සාති එත්ථ අප්ප-සද්දො අභාවත්ථො “අප්පාබාධො හොති අප්පාතඤ්ඤා”තිආදිසු (ම. නි. 2.304) වියාති ආහ – “අනිවිජස්සා”ති. ලොකෙ පාකට්ඨස්ස හි අක්ඛිරොගකුච්ඡිරොගාදිහෙදස්ස ආබාධස්ස අභාවං සන්ධාය “අප්පාබාධො”ති වුත්තං. ඉදාති වුත්තමෙවත්ථං පාකට්ඨතරං කාතුං “එත්ථ හි”තිආදි වුත්තං. බ්‍යඤ්ජනං සාවසෙසං විය පරිත්තකෙපි අප්පසද්දස්ස දිස්සමානත්තා. අත්ථො පන නිරවසෙසො සබ්බසො පච්චයිච්ඡාය අභාවස්ස අධිප්පෙතත්තා. තෙනාහ – “න හි”තිආදි.

ඉච්ඡාය අභාවෙනෙව අප්පිවිජො නාම හොතිති ඉමමත්ථං පකාරන්තරෙන දිපෙතුං – “අපිචා”තිආදි වුත්තං. අත්තිවිජනා නාම අත්ති ඉච්ඡා. අසන්තගුණසම්භාවනාය පාපා ලාමිකා නිහිනා ඉච්ඡා පාපිවිජනා. යාය පච්චයුප්පාදනත්ථං අත්තති විජ්ජමානගුණෙ සම්භාවෙති, පච්චයානං පටිග්ගහණෙ ව න මත්තං ජානාති, අයං මහිවිජනා. අසන්තගුණසම්භාවනාති අත්තති අවිජ්ජමානානං ගුණානං විජ්ජමානානං විය පරෙසං පකාසනා. සන්තගුණසම්භාවනාති ඉච්ඡාවාරෙ යත්වා අත්තති විජ්ජමානසිලධුතධම්මාදිගුණවිභාවනා. තාදිසස්සපි පටිග්ගහණෙ අමත්තඤ්ඤාතාපි හොති, සාපි අභිධම්මෙ ආගතායෙවාති සම්බන්ධො. දුස්සන්තප්පයොති දුත්තප්පයො.

අතිලුබ්භාවන්ති පත්තච්චරවසෙන අතිවිය ලුබ්භාවං. තදස්ස දිස්වා මනුස්සා “අයං අමභිගලදිවසො , සුම්භකසිතිද්ධපත්තච්චරො අයො පුබ්බධිගමො කාතබ්බො”ති වින්තෙත්වා, “හත්තෙ, ථොකං බහි හොථා”ති ආහංසු. උම්මුජ්ජිති මනුස්සානං අජානන්තානංයෙව පට්ඨයං නිමුජ්ජිත්වා ගණ්හන්තොයෙව උම්මුජ්ජි. යදි ථෙරො “බිණ්ණසවභාවං ජානන්තු”ති ඉච්ඡෙය්‍ය, න නං මනුස්සා “බහි හොථා”ති වදෙය්‍යුං, බිණ්ණසවානං පන තථාචිත්තමෙව න උප්පජ්ජෙය්‍ය.

අප්පිවිජනාපධානං පුග්ගලාධිට්ඨානං වතුබ්බිධඉච්ඡාපහෙදං දස්සෙත්වා පුනපි පුග්ගලාධිට්ඨානෙන වතුබ්බිධං ඉච්ඡාහෙදං දස්සෙත්තො “අපරොපි වතුබ්බිධො අප්පිවිජො”තිආදිමාහ. පච්චයඅප්පිවිජොති පච්චයෙසු ඉච්ඡාරහිතො. ධුතභගඅප්පිවිජොති ධුතගුණසම්භාවනාය ඉච්ඡාරහිතො. පරියත්තිඅප්පිවිජොති බහුස්සුතසම්භාවනාය ඉච්ඡාරහිතො. අධිගමඅප්පිවිජොති “අරියො”ති සම්භාවනාය ඉච්ඡාරහිතො. දායකස්ස වසන්ති අප්පං වා යං දාතුකාමො බහුං වාති දායකස්ස චිත්තස්ස වසං, අප්ඣාසයන්ති අත්ථො. දෙය්‍යාධම්මස්ස වසන්ති දෙය්‍යාධම්මස්ස අබ්‍රහ්මා. අත්තනො ථාමන්ති අත්තනො පමාණං. යත්තකෙන අත්තා යාපෙති, තත්තකස්සෙව ගහණං. යදි හීතිආදි සඬ්ඛෙපතො වුත්තස්ස අත්ථස්ස විචරණං. පමාණෙනෙවාති යාපනප්පමාණෙනෙව.

එකහික්ඛුපි නාඤ්ඤාසීති සොසානිකවත්තෙ සම්මදෙව වත්තිතත්තා එකොපි හික්ඛු න අඤ්ඤාසී. අබ්බොකිණ්ණන්ති අච්චිජෙදං. දුතියො මං ජානෙය්‍යාති දුතියො සභායභුතොපි යථා මං ජානිතුං න සක්කුණෙය්‍ය, තථා සට්ඨි වස්සාති නිරන්තරං සුසානෙ වසාමි, තස්මා අහං අහො සොසානිකුත්තමො. උපකාරො හුත්වාති උග්ගහපරිපුච්ඡාදිහි පරියත්තිධම්මවසෙන උපකාරො හුත්වා. ධම්මකථාය ජනපදං බොහෙත්වාති ලොමහංසනසාධුකාරදානවෙලුක්ඛෙපාදිවසෙන සන්තිපතිතං. ඉතරඤ්ච “කථං නු බො අප්පං අය්‍යස්ස සන්තිකෙ ධම්මං සොස්සාමා”ති කොලාහලවසෙන මහාජනං බොහෙත්වා? යදි ථෙරො බහුස්සුතභාවං ජානාපෙතුං ඉච්ඡෙය්‍ය, පුබ්බෙව ජනපදං බොහෙත්තො ධම්මං කථෙය්‍ය. ගතොති “අයං සො, යෙන රත්තියං ධම්මකථා කතා”ති ජානනභාවෙන පරියත්තිඅප්පිවිජනාය පුරාරුණාව ගතො.

තයො කුලපුත්තා වියාති පාචිතවංසදායෙ සාමග්ගිවාසංවුට්ඨා අනුරුද්ධො, නන්දියො, කිම්බොති ඉමෙ තයො කුලපුත්තා විය. එතෙසුපි හි අනුරුද්ධත්ථෙරෙන භගවතා “අත්ථි පන වො අනුරුද්ධා එවං අප්පමන්තානං ආනාපිතං පහිත්තානං විහරන්තානං උත්තරිමනුස්සධම්මො අලමරියඤ්ඤාණදස්සනවිසෙසො අධිගතො එසුචිභාරො”ති (ම. නි. 1.328) පුට්ඨෙත “ඉධ පන මයං, හත්තෙ, යාවදෙව ආකඤ්ඤාම, විච්චිවෙව කාමෙහි විච්චිව අකුසලෙහි ධම්මෙහි සචිතක්කං සච්චාරං විවෙකජං පීතිසුඛං පයමං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරාමා”තිආදිනා (ම. නි. 1.328) අනුපුබ්බවිහාරසමාපත්තිසු ආරොචිතාසු ඉතරෙ ථෙරා න ඉච්ඡිංසු. තථා හි තෙ පක්කන්තෙ භගවති ආයස්මන්තං අනුරුද්ධං එතදවොචුං – “කිත්තු මයං ආයස්මතො අනුරුද්ධස්ස එවමාරොචිම්භ ‘ඉමාසඤ්ච ඉමාසඤ්ච විහාරසමාපත්තිතං මයං ලාභිතො’ති? යං නො ආයස්මා අනුරුද්ධො භගවතො සම්මුඛාපි ආසවානං බයං

පකාසෙති” ති? සට්කාරොපි අත්තනො අරියභාවෙ කිකිස්ස රඤ්ඤො භගවතා ආරොචිතෙ න අත්තමනො අහොසි? තෙනාහ – “සට්කාරකුම්භකාරො වියා” ති. ඉමස්මිං පනත්ථෙති “යථාසිදං, භික්ඛවෙ, අප්පිච්ඡතා” ති වුත්තෙ අප්පිච්ඡතාසංඛිතො අත්ථෙ. බලවඅලොභෙනාති දළ්භතරප්පවත්තිකෙන අලොභෙන.

64. චතුත්ථෙ නත්ථි එතස්ස සන්තුට්ඨිති අසන්තුට්ඨි, තස්ස භාවො අසන්තුට්ඨිතා. තං පන සරුපතො දස්සෙන්තො “අසන්තුට්ඨෙ පුග්ගලෙ...පෙ.... ලොභො” ති ආහ. සෙවත්තස්සාතිආදීති අඤ්ඤමඤ්ඤවෙච්චනාති.

65-67. පඤ්චමෙ තුස්සනං තුට්ඨි, සමං, සකෙන, සන්තෙන වා තුට්ඨි එතස්සාති සන්තුට්ඨි, තස්ස භාවො සන්තුට්ඨිතා. යස්ස සන්තොසස්ස අත්ථිතාය භික්ඛු “සන්තුට්ඨො” ති වුච්චති, තං දස්සෙන්තො “ඉතරිතරපච්චයසන්තොසෙන සමන්තාගතස්සා” ති ආහ – විවරාදිකෙ යත්ථ කත්ථචි කප්පියෙ පච්චයෙ සන්තුස්සනෙන සමඛිගිභුතස්සාති අත්ථො. අථ වා ඉතරං වුච්චති භීතං පණිතතො අඤ්ඤත්තා, තථා පණිතමිපි ඉතරං භීතතො අඤ්ඤත්තා. අපෙක්ඛාසිද්ධා හි ඉතරතා. ඉති යෙන ධම්මෙන භීතෙන වා පණිතෙන වා විවරාදිපච්චයෙන සන්තුස්සති, සො තථා පවත්තො අලොභො ඉතරිතරපච්චයසන්තොසො, තෙන සමන්තාගතස්ස . යථාලාභං අත්තනො ලාභානුරූපං සන්තොසො යථාලාභසන්තොසො. සෙසපද්දවයෙපි එසෙව නයො. ලබ්භතිති වා ලාභො, යො යො ලාභො යථාලාභො, තෙන සන්තොසො යථාලාභසන්තොසො. බලන්ති කායබලං. සාරුප්පන්ති භික්ඛුනො අනුච්ඡිකතා.

යථාලද්ධතො අඤ්ඤස්ස අපත්ථනා නාම සියා අප්පිච්ඡතාපි පවත්තිආකාරොති තතො විනිවෙච්චිතමෙව සන්තොසස්ස සරුපං දස්සෙන්තො “ලභන්තොපි න ගණ්භාති” ති ආහ. තං පරිචත්තෙත්වා පකතිදුබ්බලාදීනං ගරුච්චරං අථාසුභාවාවභං සරිරබෙදාවභඤ්ච භොතිති පයොජනවසෙන න අත්තිච්ඡතාදිවසෙන තං පරිචත්තෙත්වා ලභුකච්චරපරිභොගො සන්තොසවිරොධි න භොතිති ආහ – “ලභුකෙන යාපෙන්තොපි සන්තුට්ඨොව භොති” ති. මහග්ගච්චරං බහුති වා විවරාති ලභිත්වා තාති විස්සජ්ජෙත්වා තදඤ්ඤස්ස ගහණං යථාසාරුප්පනෙය ධීතත්තා න සන්තොසවිරොධිති ආහ – “තෙසං...පෙ.... ධාරෙන්තොපි සන්තුට්ඨොව භොති” ති. එවං සෙසපච්චයෙසුපි යථාසාරුප්පනිද්දෙසෙ අපි-සද්දග්ගහණෙ අධිප්පායො වෙදිතබ්බො. මුත්තහරිතකන්ති ගොමුත්තපරිභාවිතං, පුත්තිභාවෙන වා ඡඩ්ඪිතං හරිතකං. බුද්ධාදීහි වණ්ණිකන්ති අප්පිච්ඡතාසන්තුට්ඨිසු භික්ඛු නියොජෙතුං “පුත්තිමුත්තභෙසජ්ජං නිස්සාය පබ්බජ්ජා” තිආදිනා (මහාව. 73, 128) බුද්ධාදීහි පසත්ථං. පරමසන්තුට්ඨොව භොති පරමෙන උක්කංසගතෙන සන්තොසෙන සමන්තාගතත්තා. යථාසාරුප්පසන්තොසොව අග්ගොති තත්ථ තත්ථ භික්ඛු සාරුප්පංයෙව නිස්සාය සන්තුස්සනවසෙන පවත්තනතො අග්ගො. ඡට්ඨසත්තමෙසු නත්ථි වත්තබ්බං.

68-69. අට්ඨමනවමෙසු න සම්පජානාතිති අසම්පජානො, තස්ස භාවො අසම්පජඤ්ඤං. වුත්තප්පට්ඨිකං සම්පජඤ්ඤං වෙදිතබ්බං.

70. දසමෙ පාපමිත්තා දෙවදත්තසදිසා. තෙ හි භීතාවාරතාය, දුක්ඛස්ස වා සම්පාපකතාය “පාපා” ති වුච්චන්ති. තෙනාකාරෙන පවත්තානන්ති යො පාපමිත්තස්ස බන්ති රුචි අධිමුත්ති තන්තින්තනාතංසම්පවඩ්ඪකතාදිආකාරො, තෙනාකාරෙන පවත්තානං. චතුත්තං බන්ධානමෙවෙතං නාමන්ති චතුත්තං අරුපක්ඛන්ධානං “පාපමිත්තතා” ති එතං නාමං. යස්මා අස්සද්ධියාදිපාපධම්මසමන්තාගතා පුග්ගලා විසෙසතො පාපා පුඤ්ඤධම්මවිමොක්ඛතාය, තෙ යස්ස මිත්තා සභායා, සො පාපමිත්තො, තස්ස භාවො පාපමිත්තතා. තෙනාහ – “යෙ තෙ පුග්ගලා අස්සද්ධා” තිආදි.

විරියාරම්භාදිවග්ගවණ්ණනා නිව්ඨිතා.

8. කලායාණමිත්තාදිවග්ගවණ්ණනා

71. අට්ඨමස්ස පඨමෙ බුද්ධා, සාරිපුත්තාදයො වා කලායාණමිත්තා. චුත්තපටිපක්ඛනයෙනාති “පාපමිත්තතා”ති පදෙ චුත්තස්ස පටිපක්ඛනයෙන.

72-73. දුතියෙ යොගොති සමඬගිභාවො. පයොගොති පසුඤ්ජනං පටිපත්ති. අයොගොති අසමඬගිභාවො. අප්පයොගොති අප්පසුඤ්ජනං අප්පටිපත්ති. අනුයොගෙනාති අනුයොගහෙනු.

74. චතුත්ථෙ බුද්ධකසත්තස්සාති චතුත්තං අරියසච්චානං පටිච්ඡේදකපුග්ගලස්ස. අඬගහුතාති තස්සෙව පටිවෙධස්ස කාරණහුතා. එත්ථ ව චත්තාරි අරියසච්චානාති බුද්ධකාති, අඤ්ඤාණනිද්දාය වාපි බුද්ධකාති බොධිති ලද්ධනාමො අරියසාචකො බුද්ධකකසත්තො, තස්ස බුද්ධකකසත්තස්ස. බොධියාති තස්සා ධම්මසාමග්ගිසඬබ්බාය බොධියා. බුද්ධකාට්ඨෙන බොධියො, බොධියො එව සච්චසම්පට්ඨොධස්ස අඬගාති චුත්තං. “බුද්ධකත්තිති බොජ්ඣඬගා”ති. විපස්සනාදීනං කාරණානං බුද්ධකිත්තබ්බානඤ්ච සච්චානං අනුරූපං බුද්ධකතො අනුබුද්ධකත්තිති බොජ්ඣඬගා, පටිමුඛං පටිච්ඡක්ඛනාවෙන අභිමුඛං බුද්ධකතො පටිබුද්ධකත්තිති බොජ්ඣඬගා, සම්මා අවිපරිතතො බුද්ධකතො සම්බුද්ධකත්තිති බොජ්ඣඬගාති එවං අත්ථවිසෙසදීපකෙහි උපසග්ගෙහි අනුබුද්ධකත්තිතිආදි චුත්තං. බොධිසද්දො සබ්බවිසෙසයුත්තං බුද්ධකසාමඤ්ඤෙන සඬගණ්හාති. බොධාය සංවත්තන්තිති ඉමිනා තස්සා ධම්මසාමග්ගියා බුද්ධකස්ස එකන්තකාරණතං දස්සෙති. එවං පනෙතං පදං විහත්තමෙවාති චුත්තප්පකාරෙන එතං “බොජ්ඣඬගා”ති (පටි. ම. 2.17) පදං නිද්දෙසෙ පටිසම්භිදාමග්ගෙ විහත්තමෙව.

75. පඤ්චමෙ යාථාවසරසහුමිති යාථාවතො සකිච්චකරණහුමි. සාති යාථාවසරසහුමි. විපස්සනාති ඛලවිච්ඡස්සනා. කෙචි “භඬගඤ්ඤාණතො පටියායා”ති වදන්ති. විපස්සනාය පාදකප්ඤ්ඤානෙ ව සතිආදයො බොජ්ඣඬගපක්ඛිකා එව පරියායබොධිපක්ඛියභාවතො. තත්ථාතිආදි චතුබ්බිධානං බොජ්ඣඬගානං හුමිච්චාගදස්සනං.

76. ඡට්ඨෙ තෙසං අත්තරෙති තෙසං භික්ඛුනං අත්තරෙ. කාමං සඬගිතිආරුල්භවසෙන අප්පකමීදං සුත්තපදං, භගවා පනෙත්ථ සන්තිපතිතපරිසාය අප්ඤ්ඤාසයානුරූපං චිත්ථාරිකං කරොතිති කත්වා ඉදං චුත්තං — “මහති දෙසනා භවිස්සති”ති. ගාමනිගමාදිකථා නත්ථීති තස්සා කථාය අතිරච්ඡානකථාභාවමාහු. තථා හි සා පුබ්බෙ බහුඤ්ඤාතිකං අහොසි බහුපක්ඛං, ඉදාති අප්පඤ්ඤාතිකං අප්පපක්ඛන්ති අනිච්චතාමුඛෙන නියයානිකපක්ඛිකා ජාතා. එතායාති යථාචුත්තාය පරිභානියා. පතිකිට්ඨන්ති නිහිනං. මම සාසනෙති ඉදං කම්මස්සකතප්ඤ්ඤානමිපි විසෙසනමෙව. තදුභයමිපි හි බාහිරකානං තප්පඤ්ඤාද්වයතො සාතිසයමෙව සබ්බඤ්ඤාබුද්ධානං දෙසනාය ලද්ධවිසෙසතො විචට්ටපනිස්සයතො ව.

77. සත්තමෙ තෙසං චිත්තාවාරං ඤත්වාති තථා කට්ඨන්තානං තෙසං භික්ඛුනං තත්ථ උපගමනෙන අත්තතො දෙසනාය භාජනහුතං චිත්තප්පවත්ති ඤත්වා. කම්මස්සකතාදීති ආදිසද්දෙන ක්කානපඤ්ඤාදීනං චතුත්තමිපි පඤ්ඤානං ගහණං.

78-80. අට්ඨමාදිසු භෙට්ඨා චුත්තනයෙනෙවාති “යා එස මම සාසනෙ”තිආදිනා භෙට්ඨා චුත්තනයෙනෙව. සෙසමෙත්ථ උත්තානත්ථමෙව.

කලායාණමිත්තාදිවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

81-82. නවමෙ වග්ගෙ නත්ථී චත්තබ්බං.

10. දුතිය පමාදාදිවග්ගවණ්ණනා

98-115. දසමෙ වග්ගෙ අප්ඤ්ඤානසන්තානෙ හවං අප්ඤ්ඤානිකං. අප්ඤ්ඤානසන්තානතො ඛිද්දිං හවං ඛාහිරං. චුත්තපටිපක්ඛනයෙනාති “අවිනාසායා”ති එවමාදිනා අත්ථො ගහෙනබ්බො. චතුක්කොට්ඨකෙති “අනුයොගො අකුසලානං, අනනුයොගො කුසලානං, අනුයොගො කුසලානං, අනනුයොගො අකුසලාන”න්ති (අ. නි. 1.96) එවං පරියොසානසුත්තෙ ආගතනයං ගහෙන්වා “නාහං, භික්ඛවෙ, අඤ්ඤං එකධම්මපි සමනුපස්සාමි”ති ආදිනා (අ. නි. 1.11) ආගතසුත්තානං සමඤ්ඤා ජාතා.

130. සුත්තන්තනයෙ යථාවොදනා සංකිලෙසධම්මානං විපරියෙසනං, තංතංධම්මකොට්ඨාසානඤ්ච ඌනතො අධිකතො ව පවෙදනං අධම්මං ධම්මොති දීපනං. තෙසංයෙව පන අවිපරිතතො අනුනාධිකතො ව පවෙදනං ධම්මං ධම්මොති දීපනං. එවං විනයප්පටිපත්තියා අයථා විධිප්පවෙදනං අධම්මං ධම්මොති දීපනං. යථා විධිප්පවෙදනං ධම්මං ධම්මොති දීපනං. සුත්තන්තනයෙන පඤ්චවිධො සංවරවිනයො පභානවිනයො ව විනයො, තප්පටිපක්ඛනෙ අවිනයො. විනයනයෙන චත්ථුසම්පදාදිනා යථා විධිප්පටිපත්ති එව විනයො, තබ්බිපරියායෙන අවිනයො වෙදිතබ්බො. තිංස නිස්සග්ගියා පාවිත්තියාති එත්ථ ඉති-සද්දො ආදාන්ථො. තෙන ද්වෙනචුති පාවිත්තියා, චත්තාරො පාටිදෙසනියා, සත්ත අධිකරණසමථාති ඉමෙසං සඬගහො. එකතිංස නිස්සග්ගියාති එත්ථ “තෙනචුති පාවිත්තියා”ති ආදිනා චත්තබ්බං. සෙසමෙත්ථ සුචිඤ්ඤායාමෙව.

අධිගන්තබ්බතො අධිගමො, මග්ගඵලානි. නිබ්බානං පන අන්තරධානාභාවතො ඉධ න ගස්භති. පටිපජ්ජනං පටිපත්ති, සික්ඛත්තසමායොගො. පටිපජ්ජිතබ්බතො වා පටිපත්ති. පරියාපුණ්ණිතබ්බතො පරියත්ති, පිටකත්තයං. මග්ගග්ගහණෙන ගතිතාපි තතියවිජ්ජාපට්ඨානිඤ්ඤා විජ්ජානිඤ්ඤාසාමඤ්ඤාතො “තිස්සො විජ්ජා ඡ අභිඤ්ඤා”ති පුනපි ගතිතා. තතො පරං ඡ අභිඤ්ඤාති වස්සසහස්සතො පරං ඡ අභිඤ්ඤා නිබ්බන්තෙතුං සක්කොන්ති, න පටිසම්භිදාති අධිප්පායො. තතොති අභිඤ්ඤාකාලතො පච්ඡා. තාති අභිඤ්ඤායො. පුබ්බභාගෙ ක්කානසිනෙභාභාවෙන කෙවලාය විපස්සනාය යත්වා අග්ගඵලප්පත්තා සුක්ඛවිපස්සකා නාම, මග්ගක්ඛණෙ පන “ක්කානසිනෙභො නත්ථි”ති න චත්තබ්බො “සමථවිපස්සනං යුගනද්ධං භාවෙති”ති (අ. නි. 4.170) වචනතො. පච්ඡිමකස්සාති සබ්බපච්ඡිමස්ස. කිඤ්චාපි අරියො අපරිභානධම්මො, සොනාපන්තස්ස පන උද්ධං ජීවිතපරියාදානා අධිගතධම්මො උප්පන්නො නාම නත්ථි, පච්චයසාමග්ගියා අසති යාව උපරිවිසෙසං නිබ්බන්තෙතුං න සක්කොන්ති, තාව අධිගමස්ස අසම්භවො එවාති ආහ – “සොනාපන්තස්ස...පෙ.... නාම භොති”ති. තස්සිදං මනුස්සලොකවසෙන චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං.

න වොදෙන්තිති අඤ්ඤාමඤ්ඤස්මිං විජ්ජමානං දොසං ජානන්තාපි න වොදෙන්ති න සාරෙන්ති. අකුක්කුච්චකා භොන්තිති කුක්කුච්චං න උප්පාදෙන්ති. “අසක්කච්චකාරිනො භොන්ති”ති ව පයන්ති, සාට්ඨිකතාය සික්ඛාසු අසක්කච්චකාරිනො භොන්තිති අත්ථො. භික්ඛුනං සතෙපි සහස්සෙපි ධර්මානෙති ඉදං බාහුල්ලවසෙන චුත්තං. අන්තිමචත්ථුඅනප්ඤ්ඤාපන්තෙසු කතිපයමත්තෙසුපි භික්ඛුසු ධර්මන්තෙසු, එකස්මිං වා ධර්මන්තෙ පටිපත්ති අනන්තරභිතා එව නාම භොති. තෙනෙවාහ – “පච්ඡිමකස්ස...පෙ.... අන්තරභිතා භොති”ති.

අන්තෙවාසිකෙ ගහෙතුන්ති අන්තෙවාසිකෙ සඬගහෙතුං. අත්ථවසෙනාති අට්ඨකථාවසෙන. මත්ථකතො පට්ඨායාති උපරිතො පට්ඨාය. උපොසථක්ඛන්ධකමත්තන්ති විනයමාතිකාපාළිමාහ. ආලවකපඤ්ඤාදිනං විය දෙවෙසු පරියත්තියා පවත්ති අප්පමාණන්ති ආහ – “මනුස්සෙසු”ති.

ඔට්ඨට්ඨිවණ්ණන්ති ඔට්ඨානං අට්ඨිවණ්ණං, දන්තකසාවං එකං වා ද්වෙ වා වාරෙ රජිත්වා දන්තවණ්ණං කත්වා ධාරෙන්තිති චුත්තං භොති. කෙසෙසු වා අල්ලියාපෙන්තිති තෙන කාසාවඛණ්ඨෙන කෙසෙ බන්ධන්තා අල්ලියාපෙන්ති. භික්ඛුගොත්තස්ස අභිභවනතො විනාසනතො ගොත්‍රභුතො. අථ වා ගොත්තං චුච්චති සාධාරණං නාමං, මත්තසද්දො ලුත්තනිද්දිට්ඨො, තස්මා “සමණා”ති ගොත්තමත්තං අනුභවන්ති ධාරෙන්තිති ගොත්‍රභුතො, නාමමත්තසමණාති අත්ථො. කාසාවගතකණ්ඨනය, කාසාවග්ගහණෙතුඋප්පජ්ජනකසොකනය වා කාසාවකණ්ඨා. සඬසගතන්ති සඬසං උද්දිස්ස දින්නන්තා සඬසගතං. තං සරීරන්ති තං ධාතුසරීරං.

තෙනෙවාති පරියත්තිඅන්තරධානමුලකත්තා එව ඉතරඅන්තරධානස්ස. සක්කො දෙවරාජා ඡාතකභයෙ පරතීරගමනාය භික්ඛු උස්සුක්කමකාසිති අධිප්පායො. තෙති උභයෙපි පංසුකුලිකත්ථෙරෙ ධම්මකථිකත්ථෙරෙ ව. ථෙරාති තත්ථ ධීතා සක්ඛිභුතා ථෙරා. ධම්මකථිකත්ථෙරා “යාව තිට්ඨන්ති සුත්තන්තා...පෙ.... යොගක්ඛෙමා න ධංසති”ති ඉදං සුත්තං ආහරිත්වා “සුත්තන්තෙ රක්ඛිතෙ සන්තෙ, පටිපත්ති භොති රක්ඛිතා”ති ඉමිනා වචනෙන පංසුකුලිකත්ථෙරෙ අප්පටිභානෙ අකංසු . ඉදාති පරියත්තියා අනන්තරධානමෙව ඉතරෙසං අනන්තරධානහෙතුති ඉමමත්ථං බාතිරෙකතො අත්ථයතො ව උපමාහි විභාවෙතුං “යථා හී”ති ආදි චුත්තං. තං සුචිඤ්ඤායාමෙව.

දුතිය පමාදාදිවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

140-150. එකදසමද්වාදසමවග්ග සූට්ඨකද්දයානා එව.

13. එකපුග්ගලවග්ගවණ්ණනා

170. එකපුග්ගලස්සානි එකපුග්ගලවග්ගස්ස. තෙනාහ – “පයමෙ”ති. එකොති ගණනපරිච්ඡේදො, තතො එව දුකියාදිපටික්ඛෙපත්තො. පධානාසභායත්තොපි එකසද්දො හොතිති තත්තිවත්තනත්තං “ගණනපරිච්ඡේදො”ති ආහ. සම්මුතියා දෙසනා සම්මුතිදෙසනා. පරමත්ථස්ස දෙසනා පරමත්ථදෙසනා. තත්ථාති සම්මුතිපරමත්ථදෙසනාසු, න සම්මුතිපරමත්ථෙසු. තෙනාහ – “එවරුපා සම්මුතිදෙසනා, එවරුපා පරමත්ථදෙසනා”ති. තත්ත්වං සම්මුතිපරමත්ථානං ලක්ඛණං – යස්මිං භින්නෙ, බුද්ධියා වා අවයවවිනිබ්බොගෙ කතෙ න තංසමඤ්ඤා, සා සට්ඨාදිප්පහෙදා සම්මුති, තබ්බිපරියායෙන පරමත්ථා. න හි කක්ඛලච්ඡසනාදිසභාවෙ සො නයො ලබ්භති. තත්ථ රුපාදිධම්මසමුහං සන්තානවසෙන පවත්තමානං උපාදාය පුග්ගලවොහාරොති පුග්ගලොති සම්මුතිදෙසනා. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො. උප්පාදවයවත්තො සභාවධම්මා න නිව්වාති අනිව්වාති ආහ – “අනිව්වත්ති පරමත්ථදෙසනා”ති. එස නයො සෙසපදෙසුපි. නනු ඛන්ධදෙසනාපි සම්මුතිදෙසනාව. රාසට්ඨො වා හි ඛන්ධට්ඨො කොට්ඨාසට්ඨො වාති? සච්චමෙතං, අයං පන ඛන්ධසමඤ්ඤා එස්සාදිසු පවත්තතප්පාසඤ්ඤත්ති විය පරමත්ථසන්නිස්සයා තස්ස ආසන්නතරා, පුග්ගලසමඤ්ඤාදයො විය න දුරෙති පරමත්ථසඬගභා වුත්තා. ඛන්ධසිසෙන වා තදුපාදානසභාවධම්මා එව ගහිතා. නනු ව සභාවධම්මා සබ්බෙපි සම්මුතිමුඛෙනෙව දෙසනං ආරොහන්ති, න සමුඛෙනාති සබ්බාපි දෙසනා සම්මුතිදෙසනාව සියාති? නයිදමෙවං, දෙසෙනබ්බධම්මවිභාගෙන දෙසනාවිභාගස්ස අධිප්පෙතත්තා. න හි සද්දො කෙනවි පවත්තිතිමිත්තෙන විනා අත්ථං පකාසෙතිති.

සම්මුතිවසෙන දෙසනං සුත්ථාති “ඉධෙකච්චො පුග්ගලො අත්තත්තපො හොති අත්තපරිතාපානුයොගමනුයුත්තො”තිආදිනා (පු. ප. 174) සම්මුතිමුඛෙන පවත්තිතදෙසනං සුතමයඤ්ඤාණුප්පාදවසෙන සුත්ථා. අත්ථං පටිච්ඡ්ඤිත්ථාති තදනුසාරෙන චතුසච්චසඬබානං අත්ථං සහ විපස්සනාය මග්ගපඤ්ඤාය පටිච්ඡ්ඤිත්ථා. මොහං පභායාති තදෙකට්ඨකිලෙසෙහි සද්ධිං අනවසෙසං මොහං පප්භිත්ථා. විසෙසන්ති අග්ගඵලනිබ්බානසඬබානං විසෙසං. තෙසන්ති තාදිසානං වෙනෙය්‍යානං. පරමත්ථවසෙනාති “පඤ්චිමාති, භික්ඛවෙ, ඉත්ථියාති”තිආදිනා (සං. නි. 5.471-476 ආදයො) පරමත්ථධම්මවසෙන. සෙසං අනන්තරනයෙ වුත්තසදිසමෙව.

තත්ත්ව තස්සං සම්මුතිවසෙන පරමත්ථවසෙන ව දෙසනායං. දෙසභාසාකුසලොති නානාදෙසභාසාසු කුසලො. තිණ්ණං වෙදානන්ති නිදස්සනමත්තං, තිණ්ණං වෙදානං සිප්පුග්ගහණට්ඨානානම්පිති අධිප්පායො. තෙනෙව සිප්පුග්ගහණං පරතො වක්ඛති. සිප්පාති වා විප්පාට්ඨානභාවෙන වෙදන්තොගධාති කත්ථා “තිණ්ණං වෙදාන”න්ති වුත්තං. කට්ඨකබ්බභාවෙන ධීතාති, න කත්ථවි සන්නිවිතභාවෙනාති වෙදානම්පි කට්ඨකබ්බභාවෙනෙව යානං දීපෙත්තො “ගුහා තිණ්ණ නිභිතා න ගය්හන්ති”තිආදිමිථවාදං පටික්ඛිපති. නානාවිධා දෙසභාසා එතෙසන්ති නානාදෙසභාසා.

පරමො උත්තමො අත්තො පරමත්තො, ධම්මානං යථාභූතසභාවො. ලොකසඬකෙතමත්තසිද්ධා සම්මුති. යදි එවං කථං සම්මුතිකථාය සච්චතාති ආහ – “ලොකසම්මුතිකාරණං”ති, ලොකසමඤ්ඤං නිස්සාය පවත්තනතොති අත්තො. ලොකසමඤ්ඤා හි අභිනිවෙසෙන විඤ්ඤෙය්‍යා, නාඤ්ඤාපනා එකච්චස්ස සුතස්ස සාවනා විය න මුසා අනනිධාවිතබ්බතො තස්සා. තෙනාහ හගවා – “ජනපදනිරුත්තිං නාභිනිවෙසෙය්‍ය, සමඤ්ඤං නානිධාවයෙ”ති. ධම්මානන්ති සභාවධම්මානං. භූතකාරණාති යථාභූතකාරණා යථාභූතං නිස්සාය පවත්තනතො. සම්මුතිං වොහරන්තස්සාති “පුග්ගලො, සත්තො”තිආදිනා ලොකසමඤ්ඤං කට්ඨන්තස්ස.

හිරොත්තප්පදීපනත්ථන්ති ලොකපාලනකිව්වෙ හිරොත්තප්පධම්මෙ කිව්වතො පකාසෙතුං. තෙසඤ්ඤි කිව්වං සත්තසන්නානෙ එව පාකටං හොතිති පුග්ගලාධිට්ඨානාය කථාය තං වත්තබ්බං. එස නයො සෙසෙසුපි. යස්මිඤ්ඤි විත්තුප්පාදෙ කම්මං උප්පන්නං, තංසන්නානෙ එව තස්ස ඵලස්ස උප්පත්ති කම්මස්සකතා. එවඤ්ඤි කතවිඤ්ඤාණනාසො අකතාගමො ව නත්ථීති සා පුග්ගලාධිට්ඨානාය එව දෙසනාය දීපෙතබ්බො. තෙහි සත්තෙහි කාතබ්බපුඤ්ඤකිරියා පච්චත්තපුරිසකාරො. සොපි සන්නානවසෙන නිට්ඨපෙතබ්බතො පුග්ගලාධිට්ඨානාය එව කථාය දීපෙතබ්බො. ආනන්තරියදීපනත්ථන්ති වුතිඅනන්තරං ඵලං අනන්තරං නාම, තස්මිං අනන්තරෙ නියුත්තාති තංනිබ්බත්තෙනෙ අනන්තරකරණසීලාති, අනන්තරකරණපයොජනාති වාති ආනන්තරියාති, මාතුසාතාදීති, තෙසං දීපනත්ථං. තානිපි හි සන්නානවසෙන නිට්ඨපෙතබ්බතො “මාතරං ජීවිතා වොරොපෙති”තිආදිනා (පටියා. 1.1.423) පුග්ගලාධිට්ඨානාය එව කථාය දීපෙතබ්බාති, තථා “සො මෙත්තාසහගතෙන වෙනසා එකං දිසං ඵරිත්ථා විහරති”තිආදිනා (දී. නි. 1.556; 3.308; ම. නි. 1.77; 2.309; 3.230; විහ. 642-643) “සො අනෙකවිහිතං පුබ්බෙනිවාසං අනුස්සරති එකම්පි ජාති”න්තිආදිනා (දී. නි. 1.244-245; ම. නි. 1.148, 384, 431; පාරා. 12), “අත්ථි දක්ඛිණා දායකතො විසුප්ඤ්ඤි, නො පටිග්ගහකතො”තිආදිනා (ම. නි. 3.381) ව පවත්තා ඉභ්මවිහාරපුබ්බෙනිවාසදක්ඛිණා විසුද්ධිකථා පුග්ගලාධිට්ඨානා එව කත්ථා දීපෙතබ්බා සත්තසන්නානවිසයත්තා. “අට්ඨ පුරිසපුග්ගලා (සං. නි. 1.249) න සමයවිමුත්තො පුග්ගලො”තිආදිනා (පු. ප. 2) ව පරමත්ථකථං කට්ඨන්තොපි ලොකසම්මුතියා අප්පහානත්ථං පුග්ගලකථං කට්ඨති. එතෙන වුත්තාවසෙසාය කථාය පුග්ගලාධිට්ඨානභාවෙ පයොජනං සාමඤ්ඤවසෙන සඬගහිතන්ති දට්ඨබ්බං. කාමඤ්ඤෙතං සබ්බං අපරිඤ්ඤාතවත්ථුකානං වසෙන වුත්තං, පරිඤ්ඤාතවත්ථුකානම්පි පන එවං දෙසනා සුඛාවහා හොති.

එකපුග්ගලොති විසිටියසමාවාරාපස්සයවිරහිතො එකපුග්ගලො. බුද්ධානඤ්ඤි සීලාදිගුණෙන සදෙවකෙ ලොකෙ විසිටියො නාම කොචි නත්ථී, තථා සදිසොපි සමානකාලෙ. තෙනාහ – “න ඉමස්මිං ලොකෙ පරස්මිං වා පන බුද්ධෙන සෙටියො සදිසො ව විජ්ජති”ති (වි. ව. 1047; කථා. 799), තස්මා සදිසොපි කොචි නත්ථී. හිනොපි අපස්සයහුතො නත්ථෙව. තෙන චුත්තං – “විසිටියසමාවාරාපස්සයවිරහිතො එකපුග්ගලො”ති. යෙ ව සීලාදිගුණෙහි නත්ථී එතෙසං සමාති අසමා, පුරිමකා සම්මාසම්බුද්ධා. තෙහි සමො මජ්ඣෙ භින්නසුචණ්ණෙනෙක්ඛං විය නිබ්බිසිටියොති අසමසමටියෙනපි එකපුග්ගලො අඤ්ඤස්ස තාදිසස්ස අභාවා. තෙන චුත්තං – “අසදිසටියොනා”තිආදි.

සත්තලොකො අධිප්පෙනො සත්තනිකායෙ උප්පජ්ජනතො. මනුස්සලොකෙ එව උප්පජ්ජති දෙවබ්‍රහ්මලොකානං බුද්ධානං උප්පත්තියා අනොකාසභාවතො. කාමදෙවලොකෙ තාව නුප්පජ්ජති බ්‍රහ්මවරියවාසස්ස අට්ඨානභාවතො තථා අනච්ඡරියභාවතො. අච්ඡරියධම්මා හි බුද්ධා භගවන්තො. තෙසං සා අච්ඡරියධම්මතා දෙවත්තභාවෙ ධීතානං ලොකෙ න පාකටා හොති යථා මනුස්සභූතානං. දෙවභූතෙ හි සම්මාසම්බුද්ධෙ දිස්සමානං බුද්ධානුභාවං දෙවානුභාවතොව ලොකෙ දහති, න බුද්ධානුභාවතො. තථා සති “අයං සම්මාසම්බුද්ධො”ති නාධිමුච්චති න සම්පසිදති, ඉස්සරකුත්තග්ගහං න විස්සජ්ජෙති, දෙවත්තභාවස්ස ව විරකාලාවට්ඨානතො එකච්චසස්සතවාදතො න පරිමුච්චති. බ්‍රහ්මලොකෙ නුප්පජ්ජති එත්ථාපි එසෙව නයො. සත්තානං තාදිසග්ගහවිනිමොචනත්ථඤ්ඤි බුද්ධා භගවන්තො මනුස්සසුග්ගහයංයෙව උප්පජ්ජන්ති, න දෙවසුග්ගහයං. යස්මා ඉමං වක්කවාළං මජ්ඣෙ කත්වා ඉමිනා සද්ධිං වක්කවාළානං දසසහස්සස්සෙව ජාතික්ඛෙන්තභාවො දීපිතො ඉතො අඤ්ඤස්ස බුද්ධානං උප්පත්තිට්ඨානස්ස තෙපිටකෙ බුද්ධච්චතෙ ආගතට්ඨානස්ස අභාවතො. තස්මා චුත්තං – “ඉමස්මිංයෙව වක්කවාළෙ උප්පජ්ජති”ති.

ඉධ උප්පජ්ජන්තොපි කස්මා ජම්බුදීපෙ එව උප්පජ්ජති, න සෙසදීපෙසුති? කෙචි තාව ආහු – “යස්මා පට්ටියා නාහිභූතා බුද්ධභාවසභා අවලට්ඨානභූතා බොධිමණ්ඩභූමි ජම්බුදීපෙ එව , තස්මා ජම්බුදීපෙ එව උප්පජ්ජති”ති. එතෙනෙව “තත්ථ මජ්ඣිමදෙසෙ එව උප්පජ්ජති”ති එතමපි සංවණ්ණිතන්ති දට්ඨබ්බං තථා ඉතරෙසමපි අවිජ්ඣිතට්ඨානානං තත්ථෙව ලබ්භනතො. යස්මා පුරිමබුද්ධානං මහාබොධිසත්තානං පච්චෙකබුද්ධානඤ්ඤි නිබ්බන්තියා සාවකබොධිසත්තානං සාවකබොධියා අභිනිභාරො සාවකපාරමියා සම්භරණපරිපාවනඤ්ඤි බුද්ධක්ඛෙන්තභූතෙ ඉමස්මිංයෙව වක්කවාළෙ ජම්බුදීපෙ එව ඉස්සති, න අඤ්ඤත්ථ. චෙනෙයාපනවිනයනත්ථො ව බුද්ධුප්පාදො, තස්මා අග්ගසාවකමහාසාවකාදිචෙනෙයාවිසෙසාපෙක්ඛාය ඉමස්මිං ජම්බුදීපෙ එව බුද්ධා නිබ්බන්තන්ති, න සෙසදීපෙසු. අයඤ්ඤි නයො සබ්බබුද්ධානං ආචණ්ණසමාවණ්ණොති තෙසං උත්තමපුරිසානං තත්ථෙව උප්පත්ති සම්පත්තිවක්කානං විය අඤ්ඤමඤ්ඤපතිස්සයතාය දට්ඨබ්බා. තෙන චුත්තං – අට්ඨකථායං “නිසු දීපෙසු බුද්ධා න නිබ්බන්තන්ති, ජම්බුදීපෙ එව නිබ්බන්තන්තිති දීපං පස්සි”ති (දී. නි. අට්ඨ. 2.17; බු. වං. අට්ඨ. 27 අවිදුරෙතිදානකථා).

උභයමපිදං විජ්ජකතච්චනමෙව උප්පාදකිරියාය වත්තමානකාලිකත්තා. උප්පජ්ජමානොති වා උප්පජ්ජතුං සමත්ථො. සත්තිඅත්ථො වායං මාන-සද්දො. යාවතා හි සාමත්ථියෙන මහාබොධිසත්තානං වරිමභවෙ උප්පත්ති ඉච්ඡිතබ්බා, තත්ථකෙන බොධිසම්භාරසම්භූතෙන පරිපුණ්ණෙන සමන්තාගතොති අත්ථො. හෙදොති විසෙසො. තමෙව හි තිවිධං විසෙසං දස්සෙතුං – “එස හි”තිආදි චුත්තං. අට්ඨබ්බගමන්තාගතස්ස මහාභිනිභාරස්ස සිද්ධකාලතො පට්ඨාය මහාබොධිසත්තො බුද්ධභාවාය නියතභාවප්පත්තතාය බොධිසම්භාරපටිපදං පටිපජ්ජමානො යථාචුත්තසාමත්ථියයොගෙන උප්පජ්ජමානො නාමාති අත්ථො උප්පාදස්ස එකන්තිකත්තා. පරියෙසන්තොති විචිනන්තො. පරිපක්කගතෙ ඤාණෙහි ඉමිනා තතො පුබ්බෙ ඤාණස්ස අපරිපක්කතාය එව ලද්ධාවසරාය කම්මපිලොතියා වසෙන බොධිසත්තො තථා මහාපධානං පදහිති දස්සෙති. අරහත්තඵලක්ඛණෙ උප්පත්තො නාම “උප්පත්තො හොති”ති වත්තබ්බත්තා. ආගතොව නාම හෙතුසම්පදාය සම්මදෙව නිප්ඵන්නත්තා.

හිතත්ථායාති ලොකියලොකුත්තරස්ස හිතස්ස සිද්ධියා. සුඛත්ථායාති එත්ථාපි එසෙව නයො. තස්සාති තස්ස සත්තලොකස්ස. සො පනායං සත්තලොකො යෙන අනුක්කමෙන ධම්මාභිසමයං පාපුණ්, තං තෙනෙව අනුක්කමෙන දස්සෙන්තො “මහාබොධිමණ්ඩෙ”තිආදිමාහ. යාවජ්ජදිවසාති එත්ථ අජ්ජ-සද්දෙන සාසනස්ස අවට්ඨානකාලං වදති. දෙවමනුස්සානන්ති උක්කට්ඨනිද්දෙසොති දස්සෙතුං – “න කෙවල”න්තිආදි චුත්තං. එතෙසමපිති නාගසුපණ්ණාදීනමපි.

අයං පුච්ඡාති ඉමිනා “කතමො”ති පදස්ස සාමඤ්ඤතො පුච්ඡාභාවො දස්සිතො, න විසෙසතොති තස්ස පුච්ඡාවිසෙසභාවඤ්ඤාපනත්ථං මහානිද්දෙසෙ (මහානි. 150) ආගතා සබ්බාපි පුච්ඡා අත්ථුද්ධාරනයෙන දස්සෙති “පුච්ඡා ව නාමෙසා”තිආදිනා. අදිට්ඨං ජොතියති එතායාති අදිට්ඨජොතනා. දිට්ඨං සංසන්දියති එතායාති දිට්ඨසංසන්දනා. සංසන්දනඤ්ඤි සාකච්ඡාවසෙන විනිවිජයකරණං. විමතිං ඡින්නති එතායාති විමතිවිජ්ජනා. අනුමතියා පුච්ඡා අනුමතිපුච්ඡා. “තං කිං මඤ්ඤං, භික්ඛවෙ”තිආදි පුච්ඡාය “කා තුම්භාකං අනුමති”ති අනුමති පුච්ඡිතා හොති. කට්ඨකම්මානපුච්ඡාති කට්ඨකම්මානාය පුච්ඡා. ලක්ඛණන්ති ඤාතුං ඉච්ඡිතො යො කොචි සභාවො. අඤ්ඤානන්ති යෙන කෙනචි ඤාණෙන අඤ්ඤාතභාවමාහ. අදිට්ඨන්ති දස්සනභූතෙන ඤාණෙන පච්චක්ඛං විය අදිට්ඨතං. අතුලිතන්ති “එත්තකං එත”න්ති තුලාභූතෙන අතුලිතතං. අතිරිතන්ති තීරණභූතෙන අකතඤ්ඤාණකිරියාසමාපනතං. අවිභූතන්ති ඤාණස්ස අපාකට්ඨාවං. අවිභාවිතන්ති ඤාණෙන අපාකට්ඨකභාවං.

යෙහි ගුණවිසෙසෙහි නිමිත්තභූතෙහි හඟවති “තථාගතො”ති අයං සමඤ්ඤා පවත්තා, තංදස්සනත්ථං “අට්ඨති කාරණෙහි හඟවා තථාගතො”තිආදි චූත්තං. ගුණවිසෙසනෙමිත්තිකානෙව හි හඟවතො සබ්බානි නාමානි. යථාහ –

“අසඬ්ඛොයානි නාමානි, සගුණෙන මහෙසිනො;
ගුණෙන නාමමුද්ධෙය්‍යං, අපි නාමසහස්සනො”ති. (ධ. ස. අට්ඨ. 1313; උදා. අට්ඨ. 53; පටි. ම. අට්ඨ. 1.1.76);

තථා ආගතොති එත්ථ ආකාරනියමනවසෙන ඔපම්මසම්පටිපාදනත්ථො තථා-සද්දො. සාමඤ්ඤාපොතනාපි හි විසෙසෙ අවතිට්ඨති. පටිපදාගමනත්ථො ආගත-සද්දො, න ඤාණගමනත්ථො “තථලක්ඛණං ආගතො”තිආදීසු (දී. නි. අට්ඨ. 1.7; ම. නි. අට්ඨ. 1.12; සං. නි. අට්ඨ. 2.3.78; අ. නි. අට්ඨ. 1.1.170; උදා. අට්ඨ. 18) විය, නාපි කායගමනත්ථො “ආගතො ඛො මහාසමණො, මගධානං ගිරිබ්බජ”න්තිආදීසු (මහාව. 63) විය. තත්ථ යදාකාරනියමනවසෙන ඔපම්මසම්පටිපාදනත්ථො තථා-සද්දො, තංකරුණාපධානත්තා මහාකරුණාමුඛෙන පුරිමබුද්ධානං ආගමනප්පටිපදං උදාහරණවසෙන සාමඤ්ඤානො දස්සෙන්නො යං-තං-සද්දානං එකන්තසම්බන්ධභාවතො “යථා සබ්බලොක...පෙ.... ආගතා”ති සාධාරණතො වත්වා පුන තං පටිපදං මහාපධානසුත්තාදීසු (දී. නි. 2.1 ආදයො) සම්බහුලනිද්දෙසෙන සුපාකටානං ආසන්නානඤ්ච විපස්සිආදීනං ඡන්තං සම්මාසම්බුද්ධානං වසෙන නිදස්සෙන්නො “යථා විපස්සී හඟවා”තිආදිමාහ. තත්ථ යෙන අභිනිභාරොනාති මනුස්සත්තලිඬගසම්පත්තිහෙතුසත්ථුදස්සනපබ්බජ්ජාඅභිඤ්ඤාදිගුණසම්පත්තිඅධිකාරවිජන්දානං වසෙන අට්ඨබ්ගසමන්තාගතෙන මහාපණ්ඩානෙන. සබ්බෙසඤ්චි බුද්ධානං කායප්පණ්ඩානං ඉමිනාව අභිනිභාරෙන සමිජ්ඣති. එවං මහාභිනිභාරවිසෙසෙන “තථාගතො”ති පදස්ස අත්ථං දස්සෙත්වා ඉදානි පාරමිපුරණවසෙන දස්සෙතුං – “යථා විපස්සී හඟවා...පෙ.... කස්සපො හඟවා දානපාරමිං පුරෙත්වා”තිආදිමාහ.

එත්ථ ව සුත්තන්තිකානං මහාබොධිප්පටිපදාය කොසල්ලජනනත්ථං කා පනෙනා පාරමියො, කෙනටියෙන පාරමියො, කතිවිධා වෙනා, කො තාසං කමො, කානි ලක්ඛණරසපච්චුපට්ඨානපදට්ඨානානි, කො පච්චයො, කො සංකිලෙසො, කිං වොදානං, කො පටිපක්ඛො, කා පටිපත්ති, කො විභාගො, කො සඬගහො, කො සම්පාදනුපායො, කිත්තකෙන කාලෙන සම්පාදනං, කො ආනිසංඝො, කිඤ්චෙනාසං ඵලන්ති පාරමිසු අයං විත්ථාරකථා වෙදිතබ්බො. සා පනෙසා ඉච්ඡන්තෙන දීඝාගමටිකායං (දී. නි. ටී. 1.7) චූත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො, න ඉධ දස්සිතා. යථාචූත්තාය පටිපදාය යථාචූත්තවිභාගානං පාරමිතං පුරිතභාවං සන්ධායාහ – “සමතිංස පාරමියො පුරෙත්වා”ති.

සතිපි මහාපරිව්වාගානං දානපාරමිභාවෙ පරිව්වාගවිසෙසභාවදස්සනත්ථඤ්චෙව සුදුක්කරභාවදස්සනත්ථඤ්ච මහාපරිව්වාගෙහි විසුං ගහණං. තතොයෙව ව අඬගපරිව්වාගතො විසුං නයනපරිව්වාගග්ගහණං, පරිව්වාගභාවසාමඤ්ඤෙපි ධනරජ්ජපරිව්වාගතො පුත්තදාරපරිව්වාගග්ගහණඤ්ච කතං. ගතපව්වාගතිකවත්තසඬ්ඛාතාය පුබ්බභාගප්පටිපදාය සද්ධිං අභිඤ්ඤාසමාපත්තිනිප්ථාදනං පුබ්බයොගො. දානාදීසුයෙව සාතිසයප්පටිපත්තිනිප්ථාදනං පුබ්බවරියා, යා වා වරියාපිටකසඬගතිතා. “අභිනිභාරො පුබ්බයොගො, දානාදිප්පටිපත්ති වා කායවිවෙකවසෙන එකවරියා වා පුබ්බවරියා”ති කෙවි. දානාදීනඤ්චෙව අප්පිච්ඡනාදීනඤ්ච සංසාරනිබ්බානෙසු ආදීනවානිසංසානඤ්ච විභාවනවසෙන සත්තානං බොධිත්තයෙ පතිට්ඨාපනපරිපාවනවසෙන ව පවත්තා කථා ධම්මක්ඛානං. ඤාතිනං අත්ථවරියා ඤාතත්ථවරියා. සාපි කරුණායනවසෙනෙව. ආදි-සද්දෙන ලොකත්ථවරියාදයො සඬගණ්හාති. කම්මස්සකකඤාණවසෙන අනවජ්ජකම්මායතනසිප්පායතනවිජ්ජාට්ඨානපරිවයවසෙන බන්ධායතනාදිපරිවයවසෙන ලක්ඛණත්තයතීරණවසෙන ව ඤාණවාරො බුද්ධිවරියා. සා පන අත්ථතො පඤ්ඤාපාරමියෙව, ඤාණසම්භාරදස්සනත්ථං විසුං ගහණං. කොට්ඨි පරියන්තො, උක්කංසොති අත්ථො. වත්තාරො සතිපට්ඨානෙ භාවෙත්වාති සම්බන්ධො. තත්ථ භාවෙත්වාති උප්පාදෙත්වා. බුහෙත්වාති වඩ්ඪෙත්වා. සතිපට්ඨානාදිග්ගහණෙන ආගමනප්පටිපදං මත්ථකං පාපෙත්වා දස්සෙති. විපස්සනාසහගතා එව වා සතිපට්ඨානාදයො දට්ඨබ්බො. එත්ථ ව “යෙන අභිනිභාරොනා”තිආදිනා ආගමනප්පටිපදාය ආදිං දස්සෙති, “දානපාරමි”න්තිආදිනා මජ්ඣං, “වත්තාරො සතිපට්ඨානෙ”තිආදිනා පරියොසානන්ති වෙදිතබ්බං.

සම්පතිජාතොති මුහුත්තජාතො නික්ඛන්තමත්තො. නික්ඛන්තමත්තඤ්චි මහාසත්තං පයමං බ්‍රහ්මානො සුවණ්ණජාලෙන පටිග්ගණ්භිංසු, තෙසං හත්ථතො වත්තාරො මහාරාජානො අජිනප්පවෙණියා, තෙසං හත්ථතො මනුස්සා දුකුලවුම්ඛටකෙන පටිග්ගණ්භිංසු, මනුස්සානං හත්ථතො මුච්චිත්වා පට්ඨියං පතිට්ඨිතො. යථාභාතිආදිනා මහාපදානදෙසනාය චූත්තවචනං නිදස්සෙති. සෙතමිති ඡත්තෙති දිබ්බසෙනවිජන්තෙ. අනුධාරියමානෙති ධාරියමානෙ. එත්ථ ව ඡත්තග්ගහණෙනෙව බග්ගාදීනි පඤ්ච කකුඬගණ්ඛානි චූත්තානෙවාති දට්ඨබ්බං. බග්ගතාලවණ්ටමොරහත්ථකවාලබ්ජනිඋණ්භිසපට්ටාපි හි ඡත්තෙන සහ තදා උපට්ඨිතා අහෙසුං. ඡත්තාදීනියෙව ව තදා පඤ්ඤායංසු, න ඡත්තාදිග්ගහකා. සබ්බා ව දිසාති දස දිසා, නයිදං සබ්බදිසාවිලොකනං සත්තපදවිනිභාරුත්තරකාලං. මහාසත්තො හි මනුස්සානං හත්ථතො මුච්චිත්වා පුරන්ටිමං දිසං ඔලොකෙසි, තත්ථ දෙවමනුස්සා ගන්ධමාලාදීනි පූජයමානා, “මහාපුරිස, ඉධ තුම්හෙහි සදිසොපි නත්ථී, කුතො උත්තරිතරො”ති ආභංසු. එවං වතස්සො දිසා වතස්සො අනුදිසා හෙට්ඨා උපරිති සබ්බා දිසා අනුචිලොකෙත්වා සබ්බත්ථ අත්තනා සදිසං අදිස්වා “අයං උත්තරා දිසා”ති සත්තපදවිනිභාරෙන අගමාසි. ආසහිත්ති උත්තමං. අග්ගොති සබ්බපයමො. ජෙට්ඨොති සෙට්ඨොති ව තස්සෙව වෙච්චනං. අයමන්තිමා ජාති, නත්ථී දානි පුනබ්බවොති ඉමස්මිං අත්තභාවෙ පත්තබ්බං.

අරහත්තං බ්‍යාකාසි. “අනෙකෙසං විසෙසාධගමානං පුබ්බනිමිත්තභාවෙනා”ති සංඛිත්තෙන චුත්තමත්ථං
“යඤ්භි”තිආදිනා විත්ථාරතො දස්සෙති. තත්ථ ඵත්ථාති –

“අනෙකසාබඤ්ච සහස්සමණ්ඩලං,
ඡත්තං මරු ධාරයුමන්තලික්ඛෙ;
සුචණ්ණදණ්ඩා චිතිපතන්ති වාමරා,
න දිස්සරෙ වාමරඡත්තගාහකා”ති. (සු. නි. 693) –

ඉමිස්සා ගාථාය. සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණමෙව සබ්බත්ථං අප්පට්භතවාරතාය අනාවරණඤ්ඤාණන්ති ආහ –
“සබ්බඤ්ඤානාවරණඤ්ඤාණපට්ලාහස්සා”ති. තථා අයං භගවාපි ගතො...පෙ.... පුබ්බනිමිත්තභාවෙනාති එතෙන
අභිජාතියං ධම්මතාවසෙන උප්පජ්ජනකවිසෙසා සබ්බබොධිසත්තානං සාධාරණාති දස්සෙති. පාරමිතානිස්සන්දා හි
තෙති.

වික්කමීති අගමාසි. මරුති දෙවා. සමාති විලෝකනසමතාය සමා සදිසියො. මහාපුරිසො හි යථා එකං දිසං
විලෝකෙසි, එවං සෙසදිසාපි, න කත්ථවි විලෝකනෙ විබන්ධො තස්ස අහොසිති. සමාති වා විලෝකෙතුං යුත්තාති
අත්ථො. න හි තදා බොධිසත්තස්ස විරූපබ්භවිෂ්චිසමරූපාති විලෝකෙතුං අයුත්තාති දිසාසු උපට්ඨහන්තිති.

“එවං තථා ගතො”ති කායගමනට්ඨේන ගතසද්දෙන තථාගතසද්දං නිද්දිසිත්වා ඉදානි ඤාණගමනට්ඨේන තං
දස්සෙතුං – “අථ වා”තිආදිමාහ. තත්ථ නෙක්ඛම්මෙනාති අලෝභජ්ජයානෙන කුසලචිත්තුජ්ජාදෙන. කුසලා හි ධම්මා
ඉධ නෙක්ඛම්මං, න පබ්බජ්ජාදයො. “පට්ඨමජ්ඣානෙනා”ති ව වදන්ති. පභායාති පජ්භිත්වා. ගතො අධිගතො,
පටිපන්නො උත්තරිවිසෙසන්ති අත්ථො. පභායාති වා පහානහෙතු, පහානලක්ඛණං වා. හෙතුලක්ඛණත්ථො හි අයං
පභායසද්දො. කාමච්ඡන්දාදිජ්ජපහානහෙතුකඤ්භි “ගතො”ති එත්ථ චුත්තං ගමනං අවබොධො, පටිපත්ති එව වා
කාමච්ඡන්දාදිජ්ජපහානෙන ව ලක්ඛියති. එස නයො පදාලෙන්වාතිආදියුපි. අබ්‍යාපාදෙනාති මෝක්ඛාය.
ආලෝකසඤ්ඤායාති විභූතං කත්වා මනසිකරණෙන උපට්ඨිතආලෝකසඤ්ඤානෙන. අවික්ඛෙපෙනාති සමාධිනා.
ධම්මවචත්ථානෙනාති කුසලාදිධම්මානං යාථාවනිච්ඡයෙන. “සප්පච්චයනාමරූපවචත්ථානෙනා”තිපි වදන්ති. එවං
කාමච්ඡන්දාදිනිවරණජ්ජපහානෙන “අභිජ්ඣං ලොකෙ පභායා”තිආදිනා (විහ. 508) චුත්තාය පට්ඨමජ්ඣානස්ස
පුබ්බභාගජ්ජපදාය භගවතො තථාගතභාවං දස්සෙත්වා ඉදානි සහ උපායෙන අට්ඨති සමාපත්තිහි අට්ඨාරසහි ව
මහාවිපස්සනාහි තං දස්සෙතුං – “ඤාණෙනා”තිආදිමාහ. නාමරූපපරිගහකඨ්ඨාචිතරණානඤ්භි විබන්ධභූතස්ස
මොහස්ස දුර්ධරණෙන ඤාතපරිඤ්ඤායං ඨිතස්ස අනිච්චසඤ්ඤාදයො සිජ්ඣන්ති, තථා ඤානසමාපත්තිසු
අභිරතීනිමිත්තෙන පාමොජ්ජෙන තත්ථ අනභිරතියා විනොදිතාය ඤානාදීනං සමධිගමොති සමාපත්තිවිපස්සනානං
අරතීවිනොදනඅවිජ්ජාපදාලනාදිඋපායො, උප්පටිපාටිනිද්දෙසො පන නිවරණසභාවාය අවිජ්ජාය හෙට්ඨා නිවරණෙසුපි
සඨගහදස්සනත්ථන්ති දට්ඨබ්බො. සමාපත්තිවිහාරජ්ජවෙසවිබන්ධනෙන නිවරණාති කවාටසදිසානීති ආහ –
“නිවරණකවාටං උග්ගාටෙන්වා”ති.

“රත්තිං විතක්කෙන්වා විවාරෙන්වා දිවා කම්මන්තෙ පයොජෙති”ති (ම. නි. 1.251) චුත්තට්ඨානෙ විතක්කවිවාරා
ධුමායනා අධිජ්ජෙනාති ආහ – “විතක්කවිවාරධුම”න්ති. කිඤ්ඤාපි පට්ඨමජ්ඣානුපවාරයෙව දුක්ඛං,
චතුත්ථජ්ඣානොපවාරයෙව ව සුඛං පභීයති, අනිසයජ්ජපහානං පන සන්ධායාහ – “චතුත්ථජ්ඣානෙන සුඛදුක්ඛං
පභායා”ති. රූපසඤ්ඤාති සඤ්ඤාසිසෙන රූපාවචරජ්ඣානාති වෙව තදාරම්මණාති ව චුත්තාති. රූපාවචරජ්ඣානාමිපි
හි “රූප”න්ති චුච්චති උත්තරපදලොපෙන “රූපි රූපාති පස්සති”තිආදියු (ම. නි. 2.248; 3.312; ධ. ස. 248; පටි. ම.
1.209). තස්ස ආරම්මණමිපි කසිණරූපං “රූප”න්ති චුච්චති පුරිමපදලොපෙන “බහිද්ධා රූපාති පස්සති
සුචණ්ණදුබ්බණ්ණාති”තිආදියු (දි. නි. 2.173-174; ම. නි. 2.249; ධ. ස. 244-245). තස්මා ඉධ රූපෙ රූපජ්ඣානෙ
තංසගතසඤ්ඤා රූපසඤ්ඤාති එවං සඤ්ඤාසිසෙන රූපාවචරජ්ඣානාති චුත්තාති. රූපං සඤ්ඤා අස්සාති
රූපසඤ්ඤා, රූපස්ස නාමන්ති චුත්තං හොති. එවං පට්ඨිකසිණාදිහෙදස්ස තදාරම්මණස්ස වෙතං අධිවචනන්ති
වෙදිතබ්බං. පටිසසඤ්ඤාති වක්ඛාදීනං වත්ථුනං රූපාදීනං ආරම්මණානඤ්ච පටිසානෙන පටිහනනෙන
විසයිවිසයසමොධානෙ සමුප්පන්නා ද්විපඤ්චවිඤ්ඤාණසහගතා සඤ්ඤා පටිසසඤ්ඤා. නානත්තසඤ්ඤායොති
නානත්තෙ ගොවරෙ පවත්තා සඤ්ඤා, නානත්තා වා සඤ්ඤා නානත්තසඤ්ඤා, අට්ඨ කාමාවචරකුසලසඤ්ඤා, ද්වාදස
අකුසලසඤ්ඤා, එකාදස කාමාවචරකුසලවිපාකසඤ්ඤා, ද්වෙ අකුසලවිපාකසඤ්ඤා, එකාදස
කාමාවචරකිරියසඤ්ඤාති එකාසං චතුත්තාලිසසඤ්ඤානමෙන අධිවචනං. එතා හි යස්මා රූපසඤ්ඤාදිහෙදෙ
නානත්තෙ නානාසභාවෙ ගොවරෙ පවත්තන්ති, යස්මා ව නානත්තා නානාසභාවා අඤ්ඤමඤ්ඤං අසදිසා, තස්මා
“නානත්තසඤ්ඤා”ති චුච්චන්ති.

අනිච්චස්ස, අනිච්චන්ති වා අනුපස්සනා අනිච්චානුපස්සනා, තෙභුමකධම්මානං අනිච්චතං ගහෙන්වා පවත්තාය
අනුපස්සනායෙනං නාමං. නිච්චසඤ්ඤාති සඨිකතධම්මෙ “නිච්චා සස්සනා”ති පවත්තං මිච්ඡාසඤ්ඤා. සඤ්ඤාසිසෙන
දිට්ඨිචිත්තානමිපි ගහණං දට්ඨබ්බං. එස නයො ඉතො පරෙසුපි. නිබ්බිදානුපස්සනායාති සඨිකාරෙසු
නිබ්බිජ්ජනාකාරෙන පවත්තාය අනුපස්සනාය. නන්දිත්ති සජ්ජිතිකතණ්හං. විරාගානුපස්සනායාති සඨිකාරෙසු
විරජ්ජනාකාරෙන පවත්තාය අනුපස්සනාය. නිරොධානුපස්සනායාති සඨිකාරානං නිරොධස්ස අනුපස්සනාය. “තෙ

සඬබාරා නිරුප්කන්තියෙව, ආයතීං සමුදයවසෙන න උප්පජ්ජන්ති”ති එවං වා අනුපස්සනා නිරොධානුපස්සනා. තෙනෙවාහ – “නිරොධානුපස්සනාය නිරොධෙති, නො සමුදෙති”ති. මුච්චිතුකමානා හි අයං බලප්පත්තාති. පටිනිස්සජ්ජනාකාරෙන පවත්තා අනුපස්සනා පටිනිස්සග්ගානුපස්සනා. පටිසඬබා සන්තිට්ඨතා හි අයං. ආදානන්ති නිච්චාදිවසෙන ගහණං. සන්තතිසමුහකිච්චාරම්මණානං වසෙන එකත්තග්ගහණං සනසඤ්ඤා. ආයුහනං අභිසඬබරණං. අවත්ථාවිසෙසාපත්ති විපරිණාමො. ධූවසඤ්ඤන්ති ථීරභාවග්ගහණං. නිමිත්තන්ති සමුහාදිසනවසෙන සකිච්චපරිච්ඡේදනය ව සඬබාරානං සවිග්ගහග්ගහණං. පණ්ඩිත්ති රාගාදිපණ්ඩිං. සා පනත්ථතො තණ්හාවසෙන සඬබාරෙසු නන්දිතා. අභිනිවෙසන්ති අත්තානුදිට්ඨිං.

අනිච්චදුක්ඛාදිවසෙන සබ්බධම්මතිරණං අධිපඤ්ඤාධම්මවිපස්සනා. සාරාදානාභිනිවෙසන්ති අසාරෙ සාරග්ගහණවිපල්ලාසං. ඉස්සරකුත්තාදිවසෙන ලොකො සමුප්පන්නොති අභිනිවෙසො සම්මොභාභිනිවෙසො . කෙච්චි පන “අහොසිං නු බො අහමිත්තමද්ධානන්තිආදිතා පවත්තසංසයාපත්ති සම්මොභාභිනිවෙසො”ති වදන්ති. සඬබාරෙසු ලෙණනාණභාවග්ගහණං ආලයාභිනිවෙසො. “ආලයරතා ආලයසම්මුදිතා”ති (දී. නි. 2.64; ම. නි. 1.281; 2.337; සං. නි. 1.172; මහාව. 7) වචනතො ආලයො තණ්හා, සායෙව චක්ඛාදිසු රූපාදිසු ව අභිනිවෙසවසෙන පවත්ති යා ආලයාභිනිවෙසොති කෙච්චි. “එවංවිධා සඬබාරා පටිනිස්සජ්ජියන්ති”ති පවත්තං ඤාණං පටිසඬබානුපස්සනා. වට්ටතො විගතත්තා විචට්ටං, නිබ්බානං. තත්ථ ආරම්මණකරණසඬබාතෙන අනුපස්සනෙන පවත්ති යා විචට්ටානුපස්සනා, ගොත්තු. සංයොගාභිනිවෙසන්ති සංයුජ්ජනවසෙන සඬබාරෙසු අභිනිවිසනං. දිට්ඨොකට්ඨොති දිට්ඨියා සහජාතෙකට්ඨො පහාතෙකට්ඨො ව. ඔළාරිකෙති උපරිමග්ගවජ්ඣෙකි කිලෙසෙ අපෙක්ඛිත්වා චුත්තං, අඤ්ඤා දස්සනපහාතබ්බාපි දුතියමග්ගවජ්ඣෙකි ඔළාරිකාති. අණුසහගතෙති අණුහුතෙ. ඉදං හෙට්ඨිමග්ගවජ්ඣෙකි අපෙක්ඛිත්වා චුත්තං. සබ්බකිලෙසෙති අවසිට්ඨසබ්බකිලෙසෙ. න හි පට්ඨාදිමග්ගෙහිපි පභීනා කිලෙසා පුන පභීයන්තිති.

කක්ඛළත්තං කථිනභාවො. පග්ගරණං දුචභාවො. ලොකියවායුනා භස්තාය විය යෙන තංතංකලාපස්ස උද්ධුමායනං, ථද්ධභාවො වා, තං විත්ථම්භනං. විජ්ජමානෙපි කලාපන්තරභූතානං කලාපන්තරභූතෙහි චුට්ඨභාවො තංතංභූතවිචිත්තතා රූපපරියන්තො ආකාසොති යෙසං යො පරිච්ඡේදො, තෙහි සො අසම්චුට්ඨොව, අඤ්ඤා භූතානං පරිච්ඡේදභාවො න සියා ධ්වාපිතභාවාපත්තිතො. යස්මිං කලාපෙ භූතානං පරිච්ඡේදො, තෙහි අසම්චුට්ඨභාවො අසම්චුට්ඨලක්ඛණං. තෙනාහ – භගවා ආකාසධාතුනිද්දෙසෙ (ධ. ස. 637) “අසම්චුට්ඨො චතුති මහාභූතෙහි”ති.

විරොධිපච්චයසන්තිපාතෙ විසදිසුප්පත්ති රූප්පනං. චෙතනාපධානත්තා සඬබාරක්ඛන්ධධම්මානං චෙතනාවසෙනෙනං චුත්තං – “සඬබාරානං අභිසඬබරණලක්ඛණං”න්ති. තථා හි සුත්තන්තභාජනීයෙ සඬබාරක්ඛන්ධවිභවිගෙ (විභ. 92) “චක්ඛුසම්ඵස්සජා චෙතනා”තිආදිතා චෙතනාව විභන්තා. අභිසඬබරලක්ඛණා ව චෙතනා. යථාහ – “තත්ථ කතමො පුඤ්ඤාභිසඬබාරො, කුසලා චෙතනා කාමාවචරා”තිආදි. එරණං සවිජ්ජාරිකතා. අස්සද්ධියෙති අස්සද්ධියහෙතු. නිමිත්තත්ථෙ භුමිමං. එස නයො කොසජ්ජෙතිආදිසු. චූපසමලක්ඛණන්ති කායචිත්තපරිලාභුපසමලක්ඛණං. ලීනුද්ධවචරහිතෙ අධිචිත්තෙ පවත්තමානෙ පග්ගහනිග්ගහසම්පහංසනෙසු අධ්වාවට්ඨතාය අජ්ඣුපෙක්ඛනං පටිසඬබානං පක්ඛපාතුපච්ඡේදතො.

මුසාවාදාදිනං විසංවාදනාදිකිච්චතාය ලුඛානං අපරිග්ගාහකානං පටිපක්ඛභාවතො පරිග්ගාහකසභාවා සම්මාවාවා, සිනිද්ධභාවතො සම්පයුත්තධම්මෙ සම්මාවාවාපච්චයසුභාසිතානං සොතාරඤ්ච පුග්ගලං පරිග්ගණන්ති සා පරිග්ගහලක්ඛණා. කායිකකිරියා කිඤ්චි කත්තබ්බං සමුට්ඨාපෙති, සයඤ්ච සමුට්ඨහනං සට්ඨං හොතිති සම්මාකම්මන්තසඬබාතා විරතීපි සමුට්ඨානලක්ඛණා දට්ඨබ්බා, සම්පයුත්තධම්මානං වා උක්ඛිපනං සමුට්ඨාපනං කායිකකිරියාය භාරුක්ඛිපනං විය. ජීවමානස්ස සත්තස්ස, සම්පයුත්තධම්මානං වා ජීවිතින්ද්‍රියපවත්ති යා, ආජීවස්සෙව වා සුද්ධි වොදානං. “සඬබාරා”ති ඉධ චෙතනා අධිප්පෙනාති චුත්තං – “සඬබාරානං චෙතනාලක්ඛණං”න්ති. තමනං ආරම්මණාභිමුඛභාවො. ආයතනං පවත්තනං. ආයතනවසෙන හි ආයසඬබාතානං චිත්තචෙතසිකානං පවත්ති. තණ්හාය හෙතුලක්ඛණන්ති වට්ටස්ස ජනකහෙතුභාවො, මග්ගස්ස පන නිබ්බානසම්පාපකත්තන්ති අයමෙතෙසං විසෙසො.

තථලක්ඛණං අවිපරිතසභාවො. එකරසො අඤ්ඤාමඤ්ඤානාතිවත්තනං අනුනාධිකභාවො. යුගනද්ධා සමථවිපස්සනාව. “සද්ධාපඤ්ඤා පග්ගහනික්ඛෙපා”තිපි වදන්ති. බයොති කිලෙසක්ඛයො මග්ගො. අනුප්පාදපරියොසානතාය අනුප්පාදො එලං. පස්සද්ධි කිලෙසචූපසමො. ඡන්දස්සාති කත්තුකාමනාඡන්දස්ස. මූලලක්ඛණං පතිට්ඨාභාවො. සමුට්ඨානලක්ඛණං ආරම්මණප්පට්ඨාදකතාය සම්පයුත්තධම්මානං උප්පත්තිහෙතුනා. සමොධානං විසයාදිසන්තිපාතෙන ගහෙනබ්බාකාරො, යා සඬගතිති චූචිචිති. සමං, සහ ඔදහන්ති අනෙත සම්පයුත්තධම්මාති වා සමොධානං, එස්සො. සමොසරන්ති සන්තිපතන්ති එත්ථාති සමොසරණං. වෙදනාය විනා අප්පවත්තමානා සම්පයුත්තධම්මා වෙදනානුභවනනිමිත්තං සමොසටා විය හොන්තිති එවං චුත්තං. ගොපානසීනං කූටං විය සම්පයුත්තානං පාමොක්ඛභාවො පමුච්චලක්ඛණං. තතො, තෙසං වා සම්පයුත්තධම්මානං උත්තරි පධානන්ති තතුත්තරි. පඤ්ඤාත්තරා හි කුසලා ධම්මා. විමුක්ති යාති එලස්ස. තඤ්චි සිලාදිගුණසාරස්ස පරමුක්කංසභාවෙන සාරං. අයඤ්ච ලක්ඛණවිභාගො ඡධාතුපඤ්චකුධානධිගාදිවසෙන තංතංසුත්තපදානුසාරෙන පොරාණට්ඨකථායං ආගතනයෙන ව කතොති දට්ඨබ්බං. තථා හි පුබ්බෙ චුත්තොපි කොච්චි ධම්මො පරියායන්තරප්පකාසනත්ථං පුන දස්සිතො, තතො එව ව “ඡන්දමූලකා කුසලා ධම්මා මනසිකාරසමුට්ඨානා එස්සසමොධානා වෙදනාසමොසරණා”ති, “පඤ්ඤාත්තරා කුසලා

ධම්මා”නි, “විමුක්තිසාරමිදං බ්‍රහ්මවරිය”නි, “නිබ්බානොගධක්ඛි, ආවුසො, බ්‍රහ්මවරියං නිබ්බානපරියොසාන”නි (සං. නි. 5.512) ව සුත්තපදානං වසෙන “ඡන්දස්ස මූලලක්ඛණ”නිආදි වුත්තං.

තථධම්මා නාම වත්තාරි අරියසච්චානි අවිපරිතසභාවත්තා. තථානි තංසභාවත්තා, අවිතථානි අමුසාසභාවත්තා, අනඤ්ඤථානි අඤ්ඤාකාරරහිතත්තා. ජාතිපච්චයසම්භුතසමුදාගතට්ඨොති ජාතිපච්චයා සම්භුතං හුත්වා සහිතස්ස අත්තනො පච්චයානුරූපස්ස උද්ධං උද්ධං ආගතභාවො, අනුපවත්තත්ථොති අත්ථො. අථ වා සම්භුතට්ඨො ව සමුදාගතට්ඨො ව සම්භුතසමුදාගතට්ඨො, න ජාතිතො ජරාමරණං න භොති, න ව ජාතිං විනා අඤ්ඤතො භොතිති ජාතිපච්චයසම්භුතට්ඨො, ඉත්ථක්ඤ්ව ජාතිතො සමුදාගච්ඡතිති ජාතිපච්චයසමුදාගතට්ඨො. යා යා ජාති යථා යථා පච්චයො භොති, තදනුරූපං පාතුභාවොති අත්ථො. අවිජ්ජාස සඬ්ඛාරානං පච්චයට්ඨොති එත්ථාපි න අවිජ්ජා සඬ්ඛාරානං පච්චයො න භොති, න ව අවිජ්ජං විනා සඬ්ඛාරා උප්පජ්ජන්ති. යා යා අවිජ්ජා යෙසං යෙසං සඬ්ඛාරානං යථා යථා පච්චයො භොති, අයං අවිජ්ජාස සඬ්ඛාරානං පච්චයට්ඨො, පච්චයභාවොති අත්ථො.

භගවා තං ජානාති පස්සතිති සම්බන්ධො. තෙනාති භගවතා. තං විභජ්ජමානන්ති යොජෙතබ්බං. තන්ති රූපායතනං. ඉට්ඨානිට්ඨාදීනි ආදි-සද්දෙන මජ්ඣිමනිකා සඬ්ඛණ්භාති, තථා අතීතානාගතපච්චුප්පන්තපරිත්තඅජ්ඣන්තබ්බිද්ධාතද්වයාදිහෙදං. ලබ්භමානකපදවසෙනාති “රූපායතනං දිට්ඨං, සද්දායතනං සුතං, ගන්ධායතනං රසායතනං ථොට්ඨබ්බායතනං මුත්තං, සබ්බං රූපං මනසා විඤ්ඤාත”නි (ධ. ස. 966) වචනතො දිට්ඨපදඤ්ච විඤ්ඤාතපදඤ්ච රූපාරම්මණෙ ලබ්භති. අනෙකෙහි නාමෙහි “රූපාරම්මණං ඉට්ඨං අනිට්ඨං මජ්ඣිමනිකා පරිත්තං අතීතං අනාගතං පච්චුප්පන්තං අජ්ඣන්තං බ්බිද්ධා දිට්ඨං විඤ්ඤාතං රූපං රූපායතනං රූපධාතු වණ්ණනිභා සනිදස්සනං සප්පට්ඨං නිලං පිතක”නි එවමාදිති අනෙකෙහි නාමෙහි. තෙරසහි වාරෙහිති රූපකණ්ඨො ආගතෙ තෙරස නිද්දෙසවාරෙ සන්ධායාහ. ද්වෙපඤ්ඤාසාය නයෙහිති එකෙකස්මිං වාරෙ වතුන්තං වතුන්තං වචත්ථාපනනායානං වසෙන ද්විපඤ්ඤාසාය නයෙහි. තථමෙවාති අවිපරිතදස්සිතාය අප්පට්චත්තියදෙසනාය ව තථමෙව භොති. ජානාමි අබ්භඤ්ඤාසිත්ති වත්තමානාතිතකාලෙසු ඤාණප්පවත්තිදස්සනෙන අනාගතෙපි ඤාණප්පවත්ති වුත්තායෙවාති දට්ඨබ්බො. විදිත-සද්දො අනාමට්ඨකාලවිසෙසො වෙදිතබ්බො “දිට්ඨං සුතං මුත්ත”නිආදීසු (දී. නි. 3.188; ම. නි. 1.7-8; සං. නි. 3.208; අ. නි. 4.23) විය. න උපට්ඨාසිති අත්තත්තතියවසෙන න උපගඤ්ඤි. යථා රූපාරම්මණාදයො ධම්මා යංසභවා යංපකාරා ව, තථා නෙ පස්සති ජානාති ගච්ඡතිති තථාගතොති එවං පදසම්භවො වෙදිතබ්බො. කෙවි පන “නිරුත්තිනයෙන පියොදරාදිපක්ඛෙපෙන වා දස්සිසද්දස්ස ලොපං, ආගත-සද්දස්ස වාගමං කත්වා තථාගතො”නි වණ්ණෙත්ති.

යං රත්තින්ති යස්සං රත්තියං. අවිචන්තසංයොගෙ වෙතං උපයොගවචනං. තිණ්ණං මාරානන්ති කිලෙසාහිසඬ්ඛාරදෙවපුත්තසඬ්ඛාතානං තිණ්ණං මාරානං. අනුපච්ඡන්ති නිද්දොසනාය න උපවජ්ජං. අනුනන්ති පක්ඛිපිතබ්බාභාවෙන න උභං. අනධිකන්ති අපනෙතබ්බාභාවෙන න අධිකං. සබ්බාකාරපරිපුණ්ණන්ති අත්ථංඛාඤ්ජනාදිසම්පන්නියා සබ්බාකාරෙන පරිපුණ්ණං. නො අඤ්ඤථානි “තථොචා”නි වුත්තමෙවත්ථං බ්බාතිරෙකෙන සම්පාදෙති. තෙන යදත්ථං භාසිතං, තදත්ථන්තිප්ථාදනතො යථා භාසිතං භගවතා, තථොචාති අවිපරිතදෙසනං දස්සෙති. ගදත්ථොති එතෙන තථං ගදතිති තථාගතොති ද-කාරස්ස ත-කාරං කත්වා නිරුත්තිනයෙන වුත්තන්ති දස්සෙති. තථා ගතමස්සාති තථාගතො. ගතන්ති ව කායස්ස වාචාය වා පවත්තිති අත්ථො. තථානි ව වුත්තෙ යං-තං-සද්දානං අබ්බාහිවාරිතසම්බන්ධතාය යථාති අයමත්ථො උපට්ඨිතොයෙව භොති. කායවාචාකිරියානඤ්ච අඤ්ඤමඤ්ඤානුලොමෙන වචනිච්ඡායං කායස්ස වාචා, වාචාය ව කායො සම්බන්ධභාවෙන උපනිට්ඨන්ති ඉමමත්ථං දස්සෙන්නො ආහ – “භගවතො හි”නිආදි. ඉමස්මිං පන අත්ථො තථාචාදිතාය තථාගතොති අයමි අත්ථො සිද්ධො භොති. සො පන පුබ්බෙ පකාරන්තරෙන දස්සිතොති ආහ – “එවං තථාකාරිතාය තථාගතො”නි.

තිරියං අපරිමාණාසු ලොකධාතුසු එතෙන යදෙකෙ “තිරියං විය උපරි අධො ව සන්ති ලොකධාතුයො”නි වදන්ති, තං පටිසෙධෙති. දෙසනාවිලාසොයෙව දෙසනාවිලාසමයො යථා “පුඤ්ඤමයං දානමය”නිආදීසු (දී. නි. 3.305; ඉතිවු. 60; නෙත්ති. 33). නිපානානං වාචකසද්දසන්නිධානෙ තදත්ථජොතනභාවෙන පවත්තනතො ගත-සද්දොයෙව අවගතත්ථං අතීතත්ථක්ඤ්ව වදන්ති ආහ – “ගතොති අවගතො අතීතො”නි. අථ වා අභිනිභාරතො පට්ඨාය යාච සම්බොධි, එත්ථන්තරෙ මහාබොධියානපටිපත්තියා භානට්ඨානසංකිලෙසනිවත්තිනං අභාවතො යථා පණ්ඩානං, තථා ගතො අභිනිභාරානුරූපං පටිපන්නොති තථාගතො. අථ වා මහිද්ධිකතාය පටිසම්භිදානං උක්කංසාධිගමෙන අනාවරණඤ්ඤාණාය ව කත්ථවිපි පටිසාතාභාවතො යථා රූචි, තථා කායවාචාවිත්තානං ගතානි ගමනානි පවත්තියො එතස්සාති තථාගතො. යස්මා ව ලොකෙ විධිසුත්තගතපකාරසද්දා සමානත්ථා දිස්සන්ති, තස්මා යථාච්ඛා විපස්සිආදයො භගවන්තො, අයමිපි භගවා තථාච්ඛොති තථාගතො. යථා යුත්තා ව තෙ භගවන්තො, අයමිපි භගවා තථා යුත්තොති තථාගතො. අථ වා යස්මා සච්චං තත්ථං තච්ඡං තථන්ති ඤාණස්සෙතං අධිවචනං, තස්මා තථොන ඤාණෙන ආගතොති තථාගතොති එවමිපි තථාගතසද්දස්ස අත්ථො වෙදිතබ්බො.

“පභාය කාමාදිමලෙ යථා ගතා,
සමාධිඤ්ඤාණෙහි විපස්සිආදයො;
මහෙසිනො සකාමුනී පුත්තිධරො,
තථාගතො තෙන තථාගතො මතො.

“තථඤ්ච ධාතායතනාදිලක්ඛණං,
සභාවසාමඤ්ඤචිභාගභෙදතො;
සයම්භුඤ්ඤාණෙන ජිනොයමාගතො,
තථාගතො වුච්චති සක්ඛාපුඤ්ඣවො.

“තථානි සච්චානි සමන්තවක්ඛුනා,
තථා ඉදප්පච්චයතා ව සබ්බසො;
අනඤ්ඤනෙයොන යතො විභාවිතා,
යාථාවතො තෙන ජිනො තථාගතො.

“අනෙකභෙදාසුපි ලොකධාතුසු,
ජිනස්ස රූපායතනාදිගොචරෙ;
විචිත්තභෙදෙ තථමෙව දස්සනං,
තථාගතො තෙන සමන්තලොචනො.

“යතො ව ධම්මං තථමෙව භාසති,
කරොති වාචායනුලොමමන්තනො;
ගුණෙහි ලොකං අභිභුයාරියති,
තථාගතො තෙනපි ලොකනායකො.

“යථාභිනිභාරමතො යථාරූපි,
පචත්තවාචා තනුවිත්තභාවතො;
යථාවිධා යෙන පුරා මහෙසිනො,
තථාවිධො තෙන ජිනො තථාගතො”ති. (දී. නි. ටී. 1.7) –

සඬගහගාථා මුඛමන්තමෙව, කස්මා? අප්පමාදපදං විය සකලකුසලධම්මසම්පට්ඨත්තියා සබ්බබුද්ධගුණානං සඬගාහකත්තා. තෙනෙවාහ – “සබ්බාකාරොනා”තිආදි. සෙසමෙත්ථ උත්තානත්ථමෙව.

171. දුතියෙ උප්පත්තීති පඨමාය ජාතියා නිබ්බත්තිං වත්වා අරියාය ජාතියා නිබ්බත්තිං දස්සෙතුං – “නිප්පත්ති”ති ආහ. තදා භික්ඛු බුද්ධභාවනිප්පත්තීති. “දුල්ලභො”තිආදිං වත්වා කාරණස්ස දුරසම්භාරභාවතො තත්ථ කාරණං දස්සෙන්නො “එකචාර”න්තිආදිමාහ. ඉදං චුත්තං හොති – තත්ථ වාරගණනා නාම මාසසංචච්ඡරකප්පගණනාදිකා, කප්පානං එකං අසඬබ්බොයාං ද්වෙ අසඬබ්බොයානි තිණි අසඬබ්බොයානිපි පාරමිසො පුරෙත්වාපි බුද්ධෙන භවිතුං න සක්කා, භෙට්ඨිමකොටියා පන වත්තාරි අසඬබ්බොයානි කප්පසතසහස්සඤ්ච නිරන්තරං දස පාරමිසො පුරෙත්වා බුද්ධභාවං පත්තුං සක්කා, න ඉතො අඤ්ඤාතා ඉමිනා කාරණෙන දුල්ලභො පාතුභාවො බුද්ධානන්ති.

172. තතියෙ නිච්චං න හොතීති අභිණ්භප්පවත්තිකං න හොති කදාවිදෙව සම්භවතො. යෙභුයොන මනුස්සා අච්ඡරියං දිස්වා අච්ඡරං පහරන්ති, තං සන්ධාය චුත්තං – “අච්ඡරං පහරිත්වා පස්සිතබ්බො”ති. සමන්තාගතත්තානි එතෙන අච්ඡරියා ගුණධම්මා එතස්මිං සන්තීති අච්ඡරියොති දස්සෙති. අපිච ආදිතො පභුති අභිනිභාරාවහො, තතො පරමිපි අනඤ්ඤසාධාරණෙ ගුණධම්මෙ ආචිණ්ණවාති අච්ඡරියොති ආහ – “ආචිණ්ණමනුස්සොතිපි අච්ඡරියමනුස්සො”තිආදි. මහාබොධිඤ්ඤාණමෙව මණ්ඩභුතං මහාබොධිමණ්ඩො. සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණපදට්ඨානඤ්ඤාණි මග්ගඤ්ඤාණං, මග්ගඤ්ඤාණපදට්ඨානඤ්ඤාණි සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණං “මහාබොධි”ති වුච්චති. අනිවත්තකෙනානි බොධියා නියතභාවාපත්තියා මහාබොධිසත්තභාවතො අනිවත්තනසභාවෙන. බුද්ධකාරකධම්මානං පුරණමිපි න අඤ්ඤස්ස කස්සච ආචිණ්ණන්තිආදිනා භෙතුඅවත්ථාය ඵලාවත්ථාය සත්තානං උපකාරාවත්ථාය වාති තීසුපි අවත්ථාසු ලොකනාටො අනඤ්ඤසාධාරණානං ගුණධම්මානං ආචිණ්ණතාය අච්ඡරියමනුස්සො චුත්තොති දස්සෙති.

173. චතුත්ථෙ කාලෙ කිරියාති කාලකිරියා. කතරස්මිං කාලෙ කීදිසි කිරියා. සාමඤ්ඤපොතනා හි විසෙසෙ අවතිට්ඨති, විසෙසත්ථිනා ව විසෙසො අනුප්පයොජිතබ්බොති ආහ – “එකස්මිං කාලෙ පාකටා කිරියා”ති. කතරස්මිං පන එකස්මිං කාලෙ, කථඤ්ච පාකටාති? කප්පානං සතසහස්සාධිකානි අනෙකානි අසඬබ්බොයානි අභික්කමිත්වා යථාධිප්පෙතමනොරථපාරිසුරිවසෙන සමුපපද්දෙම එකස්මිං කාලෙ, සදෙවලොකෙ අතිවිය අච්ඡරියමනුස්සස්ස පරිනිබ්බානන්ති අච්චන්තපාකටා. අනුතාපකරාති වෙනොදුක්ඛාවහා. දසසහස්සවක්කවාලෙසුති චුත්තං තස්ස බුද්ධක්ඛෙත්තභාවෙන පරිච්ඡින්නත්තා, තදඤ්ඤෙසඤ්ච අවිසයත්තා.

174. පඤ්චමෙ දුතියස්ස බුද්ධස්සාති දුතියස්ස සබ්බඤ්ඤබුද්ධස්ස අභාවා. සුතබුද්ධො නාම සුතමයෙන ඤාණෙන බුද්ධත්තබ්බස්ස බුද්ධත්තා. චතුසච්චබුද්ධො නාම චතුත්තං අරියසච්චානං අනවසෙසතො බුද්ධත්තා. පච්චෙකබුද්ධො නාම පච්චෙකං අත්තනොයෙව යථා චතුසච්චසම්බොධො හොති, එවං බුද්ධත්තා. සම්මාසම්බුද්ධො එව හි යථා සදෙවකස්ස ලොකස්ස චතුසච්චසම්බොධො හොති, එවං සච්චානි අභිසම්බුද්ධාති. වත්තාරි වා අට්ඨ වා සොළස වාති

ඉදං කතමහානිනිභාරානං මහාබොධිසත්තානං පඤ්ඤාධිකසද්ධාධිකචිරියාධිකචිභාගවසෙන වුත්තං.
 “පඤ්ඤාධිකානඤ්ඤි සද්ධා මන්දා හොති, පඤ්ඤා නික්ඛා. සද්ධාධිකානං පඤ්ඤා මජ්ඣිමා හොති. චිරියාධිකානං පඤ්ඤා මන්දා, පඤ්ඤානුභාවෙන ච සම්මාසම්බොධි අධිගන්තබ්බා”ති අට්ඨකථායං වුත්තං. අවිසෙසෙන පන විමුක්තිපරිපාවතියධම්මානං තික්ඛමජ්ඣිමමුද්දුභාවෙන තයොපෙතෙ හෙදා යුත්තාති වදන්ති. තිව්ධා හි බොධිසත්තා අභිනිභාරක්ඛණෙ භවන්ති උග්ගට්ඨකඤ්ඤවිපඤ්චිතඤ්ඤනෙයාහෙදෙන. තෙසු උග්ගට්ඨකඤ්ඤ සම්මාසම්බුද්ධස්ස සම්මුඛා වාතුප්පදිකං ගාථං සුඤ්ඤන්තො තතියපදෙ අපරියොසිතෙයෙව ඡති අභිඤ්ඤාහි සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පත්තුං සමත්ථුපනිස්සයො හොති. දුතියො සත්ථු සම්මුඛා ඵකං ගාථං සුඤ්ඤන්තො අපරියොසිතෙයෙව චතුත්ථපදෙ ඡති අභිඤ්ඤාහි අරහත්තං පත්තුං සමත්ථුපනිස්සයො හොති. ඉතරො භගවතො සම්මුඛා වාතුප්පදිකගාථං සුත්වා පරියොසිතාය ගාථාය ඡති අභිඤ්ඤාහි අරහත්තං පත්තුං සමත්ථුපනිස්සයො හොති. තයොපෙතෙ විතා කාලභෙදෙන කතානිනිභාරා ලද්ධබ්‍යාකරණං පාරමියො පුරන්තො යථාක්කමං යථාවුත්තභෙදෙන කාලෙන සම්මාසම්බොධිං පාපුණන්ති, තෙසු තෙසු පන කාලභෙදෙසු අපරිපුණ්ණෙසු තෙ තෙ මහාසත්තා දිවසෙ දිවසෙ වෙස්සන්තරදානසදිසං දානං දෙන්තාපි තදනුරූපං සීලාදිසෙසපාරමිධම්මෙ ආචින්නාපි අන්තරා බුද්ධා භවිස්සන්තිති අකාරණමෙතං. කස්මා? ඤාණස්ස අපරිපච්චනතො. පරිච්ඡින්නකාලනිප්ථාදිතං විය හි සස්සං පරිච්ඡින්නකාලෙ නිප්ථාදිතා සම්මාසම්බොධි තදන්තරා සබ්බුස්සාහෙන වායමන්තෙනපි න සක්කා පාපුණිතුන්ති පාරමිපුරි යථාවුත්තකාලවිසෙසෙන සම්පජ්ජන්ති වෙදිතබ්බං. සද්ධිත්ති සමානකාලෙ.

අසභායොති නිප්පරියායතො වුත්තං. සහඅයනට්ඨො හි සභායට්ඨො. පටිපත්තිවසෙන භගවතා සහ සමං අයනං නාම කස්සවිපි නත්ථෙව. භත්ථාදිඅවයවතො පටි පටි මිනිතබ්බතො පටිමා වුච්චති අත්තභාවො. සමත්ථො නාම නත්ථීති දෙවො වා මාරො වා බ්‍රහ්මා වා කොචි නත්ථී. පටිසමොති පටිනිධිභාවෙන සමො. පටිභාගං දාතුන්ති “චත්තාරො සතිපට්ඨානා”තිආදිනා වුත්තස්ස ධම්මභාගස්ස ධම්මකොට්ඨාසස්ස පටිපක්ඛනං කත්වා භාගං කොට්ඨාසං පටිච්චනං දාතුං සමත්ථො නාම නත්ථී. නත්ථී ඵතස්ස සීලාදිගුණෙහි පටිබ්බිඛනො පුග්ගලොති අප්පටිපුග්ගලො. තෙනාහ – “අඤ්ඤො කොචී”තිආදි. තිසභස්සිමහාසභස්සිනං විභාගො පරතො ආචි භවිස්සති. සෙසමෙත්ථ සුවිඤ්ඤෙයාමෙව.

175. ඡට්ඨාදිසු තස්මිං පුග්ගලෙති සම්මාසම්බුද්ධො. තන්ති පඤ්ඤාවක්ඛු. පාතුභුතමෙව හොති තස්ස සහස්ස උප්පජ්ජනතො. උප්පත්තිති උප්පජ්ජනං. නිප්පත්තිති පරිවුද්ධි. කීවරූපස්සාති කිදිසස්ස. සාවකවිසයෙව භත්ථගතං පඤ්ඤාවක්ඛු නාම ද්විත්තං අග්ගසාවකානංයෙවාති ආහ – “සාරිපුත්තත්ථෙරස්සා”තිආදි. සමාධිපඤ්ඤාති සමාධිසහගතා පඤ්ඤා. “සමාධිසංවත්තනිකා ඛිප්පනිසන්තිආදිවිසෙසාවහා පඤ්ඤා”ති කෙචි. ආලොකොති පඤ්ඤාආලොකො ඵව. තථා ඔභාසො. තීණිපිති තීණිපි සුත්තාති. ලොකියලොකුත්තරමිස්සකානීති පුබ්බභාගපඤ්ඤාය අධිප්පෙතත්තා වුත්තං.

උත්තමධම්මානන්ති අත්තතො උත්තරිතරස්ස අභාවෙන සෙට්ඨධම්මානං. දට්ඨබ්බතො දස්සනං, භගවතො රූපකායො. තත්ථපි විසෙසතො රූපායතනං. තෙනාහ – “චක්ඛුවිඤ්ඤාණෙන දට්ඨං ලභති”ති. නත්ථී ඉතො උත්තරන්ති අනුත්තරං, තදෙව අනුත්තරියං, දස්සනඤ්ච තං අනුත්තරියඤ්චාති දස්සනානුත්තරියං. සෙසපදෙසුපි ඵසෙව නයො. අයං පන පදවිසෙසො – සුයානීති සවනං, භගවතො වචනං. ලබිතීති ලාභො, භගවති සද්ධා. සික්ඛිතබ්බතො සික්ඛා. සීලසමාධිපඤ්ඤාපරිවරණං පාරිවරියා, උපට්ඨානං. අනුස්සරණං අනුස්සති, සත්ථු ගුණානුස්සරණං. ඉමෙසන්ති යථාවුත්තානං ඡන්තං අනුත්තරියානං. පාතුභාවො හොතීති තථාගතස්ස පාතුභාවා තප්පට්ඨිද්ධන්තා තබ්බිසයත්තා ව පාතුභාවො හොති. “දස්සනානුත්තරිය”න්ති ව සදෙවකෙ ලොකෙ උත්තරිතරස්ස භගවතො රූපස්ස න දස්සනමත්තං අධිප්පෙතං, අථ බො තස්ස රූපදස්සනමුඛෙන අවෙච්චප්පසාදෙන බුද්ධගුණෙ ඔක්කප්පත්වා ඔගාහෙත්වා දස්සනං දට්ඨබ්බං. තෙනාහ – “ආයස්මා හී”තිආදි. ඉදම්පි දස්සනානුත්තරියන්ති පුබ්බෙ වුත්තතො නිබ්බිසෙසත්තා වුත්තං. දසබලං දස්සනාය ලභිත්වාති ආනන්දත්ථෙරො විය පසාදහන්තිමෙත්තාපුබ්බකං දසබලං දස්සනාය ලභිත්වා. දස්සනං වඩ්ඪෙත්වාති දස්සනමුඛෙන පවත්තං විපස්සනාවාරං වඩ්ඪෙත්වා. දස්සනමුඛෙන යාව අනුලොමඤාණං විපස්සනාවාරං වඩ්ඪෙත්වා තදනන්තරං අට්ඨමකමහාභූමීං ඔක්කමන්තො දස්සනං සොනාපත්තිමග්ගං පාපෙති නාම. ඉධ පරතො පවත්තං දස්සනං දස්සනමෙව නාම, මූලදස්සනං පන සච්චදස්සනස්සපි කාරණභාවතො දස්සනානුත්තරියං නාම. ඵස නයො සෙසානුත්තරියෙසුපි.

දසබලෙ සද්ධං පටිලභතීති සම්මාසම්බුද්ධො භගවති සද්ධං පටිලභති. තිස්සො සික්ඛා සික්ඛිත්වාති තිස්සො පුබ්බභාගසික්ඛා සික්ඛිත්වා. පරිවරතීති උපට්ඨානං කරොති. “ඉතිපි සො භගවා”තිආදිනා බුද්ධානුස්සතිවසෙන අනුස්සතිජ්ඣානං උප්පාදෙත්වා තං පදට්ඨානං කත්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්තො “අනුස්සතිං වඩ්ඪෙත්වා”ති වුත්තො.

සච්ඡිකිරියා හොතීති පච්චක්ඛකරණං හොති. මග්ගක්ඛණෙ හි ලබිතමානා පටිසම්භිදා ඵලක්ඛණෙ සච්ඡිකතා නාම හොති තතො පරං අත්ථාදිසු යථිච්ඡිතං විනියොගක්ඛමභාවතො. වතස්සොති ගණනපරිච්ඡෙදො. පටිසම්භිදාති පහෙදා. කස්ස පන පහෙදාති? “අත්ථෙ ඤාණං අත්ථපටිසම්භිදා”තිආදිවචනතො (විභ. 718-721) ඤාණස්සෙතො පහෙදා. තස්මා වතස්සො පටිසම්භිදාති වත්තාරො ඤාණප්පහෙදාති අත්ථො. අත්ථපටිසම්භිදාති අත්ථෙ පටිසම්භිදා, අත්ථපහෙදස්ස සලක්ඛණවිභාවනවත්ථානකරණසමත්ථං අත්ථෙ පහෙදගතං ඤාණන්ති අත්ථො. තථා ධම්මපහෙදස්ස සලක්ඛණවිභාවනවත්ථානකරණසමත්ථං ධම්මෙ පහෙදගතං ඤාණං ධම්මපටිසම්භිදා. නිරුත්තිපහෙදස්ස

සලකිකිණිභාවනවත්ථානකරණසමත්ථං නිරුත්තාහිලාපෙ පහෙදගතං ඤාණං නිරුත්තිපටිසම්භිදා.
පටිභානපහෙදස්ස සලකිකිණිභාවනවත්ථානකරණසමත්ථං පටිභානෙ පහෙදගතං ඤාණං පටිභානපටිසම්භිදා.

අත්ථෙසු ඤාණන්තිආදීසු අත්ථොති සඬ්ඛෙපතො හෙතුඵලං. තඤ්ඤි හෙතුවසෙන අරණියං ගන්තබ්බං පත්තබ්බං, තස්මා “අත්ථො”ති වුච්චති. පහෙදතො පන යං කිඤ්චි පච්චයුප්පන්නං, නිබ්බානං, භාසිතත්ථො, විපාකො, කිරියාති ඉමෙ පඤ්ච ධම්මා “අත්ථො”ති වෙදිතබ්බො. තං අත්ථං පච්චවෙක්ඛන්තස්ස තස්මිං පහෙදගතං ඤාණං අත්ථපටිසම්භිදා. ධම්මොති සඬ්ඛෙපතො පච්චයො. සො හි යස්මා තත්ති දහති විදහති පවත්තෙති වෙච පාපෙති ච යපෙති ච, තස්මා “ධම්මො”ති වුච්චති. පහෙදතො පන යො කොචි ඵලනිබ්බන්තකො හෙතු අරියමග්ගො භාසිතං කුසලං අකුසලන්ති පඤ්චවිධොති වෙදිතබ්බො, තං ධම්මං පච්චවෙක්ඛන්තස්ස තස්මිං ධම්මෙ පහෙදගතං ඤාණං ධම්මපටිසම්භිදා.

අත්ථධම්මනිරුත්තාහිලාපෙ ඤාණන්ති තස්මිං අත්ථෙ ච ධම්මෙ ච සභාවනිරුත්තිසද්දං ආරම්මණං කත්වා පච්චවෙක්ඛන්තස්ස තස්මිං සභාවනිරුත්තිඅහිලාපෙ පහෙදගතං ඤාණං. එවමයං නිරුත්තිපටිසම්භිදා සද්දාරම්මණා නාම ජාතා, න පඤ්ඤන්තිආරම්මණා. කස්මා? යස්මා සද්දං සුත්වා “අයං සභාවනිරුත්ති, අයං න සභාවනිරුත්ති”ති පජානාති. පටිසම්භිදාපත්තො හි “එස්සො”ති වුත්තෙ “අයං සභාවනිරුත්ති”ති ජානාති, “එස්සා”ති වා “එස්ස”න්ති වා වුත්තෙ “අයං න සභාවනිරුත්ති”ති ජානාති. වෙදනාදීසු ඵසෙව නයො. අයං පනෙස නාමාධ්‍යාතොපසග්ගාධ්‍යාසපදම්පි ජානාතියෙව සභාවනිරුත්තියා යාථාවතො ජානනතො. ඤාණෙසු ඤාණන්ති සබ්බත්ථකඤාණං ආරම්මණං කත්වා පච්චවෙක්ඛන්තස්ස පහෙදගතං ඤාණං.

ඉමා පන චතස්සො පටිසම්භිදා සෙක්ඛභූමියං අසෙක්ඛභූමියන්ති ද්විසු යානෙසු පහෙදං ගච්ඡන්ති. අධිගමො පරියත්ති සවනං පරිපුච්ඡා පුබ්බයොගොති ඉමෙහි පඤ්චහි කාරණෙහි විසදා භොන්ති. අධිගමො නාම සච්චප්පට්ඨෙධො. පරියත්ති නාම බුද්ධච්චනං. තඤ්ඤි ගණන්තස්ස පටිසම්භිදා විසදා භොන්ති. සවනං නාම ධම්මස්සවනං. සක්කච්චං ධම්මං සුණන්තස්සපි හි පටිසම්භිදා විසදා භොන්ති. පරිපුච්ඡා නාම අට්ඨකථා. උග්ගහිතපාළියා අත්ථං කට්ඨන්තස්සපි හි පටිසම්භිදා විසදා භොන්ති. පුබ්බයොගො නාම පුබ්බයොගාවචරතා. හරණපච්චාහරණනායෙන පටිපාකටකම්මට්ඨානස්සපි පටිසම්භිදා විසදා භොන්ති. ලොකියලොකුත්තරා වාති එත්ථ තිස්සො පටිසම්භිදා ලොකියා, අත්ථපටිසම්භිදා සියා ලොකියා, සියා ලොකුත්තරාති එවං විහජිත්වා අත්ථො වෙදිතබ්බො.

බුද්ධුප්පාදෙයෙවාති අවධාරණෙන බුද්ධුප්පාදෙ ඵෙව ලබ්භනතො, අබුද්ධුප්පාදෙ අලබ්භනතො අනඤ්ඤසාධාරණො පට්ඨෙධො අධිප්පෙතො. එවඤ්ච කත්වා “මහතො චක්ඛුස්සා”තිආදීසු පඤ්ඤාමහත්තාදිකම්පි අනඤ්ඤසාධාරණමෙව අධිප්පෙතන්ති දට්ඨබ්බං. තථා විජ්ජාවිමුක්තිඵලසච්ඡිකිරියාදෙයොපි පරෙසං තබ්බාචාවහා දට්ඨබ්බො. යා කාචි ධාතුයො ලොකියා ලොකුත්තරා වා, සබ්බා තා ඉමාහෙව සඬ්ගහිතා, එත්ථෙව අන්තොගධාති වුත්තං – “ඉමාව අට්ඨාරස ධාතුයො නානාසභාවතො නානාධාතුයො”ති. ස්වායමත්ථො අනෙකධාතුනානාධාතුඤාණවිහඬිගෙන (විහ. 751) දිපෙතබ්බො. “සච්ඡිකිරියා”ති වුත්තන්තා “විජ්ජාති ඵලෙ ඤාණ”න්ති වුත්තං.

187. යස්මා චක්කති අපරාපරං පරිවත්තති චක්කං, තස්මා ඉරියාපථාපි අපරාපරං පරිවත්තනට්ඨෙන චක්කසදිසත්තා චක්කන්ති වුත්තා, තථා පතිරුපදෙසවාසාදිසම්පත්තියො. තතො පට්ඨාය ධම්මචක්කං අභිනිහරති නාමාති එත්ථ තදා මහාසත්තො අත්තානං අභිනිහාරයොගං කරොන්තො “ධම්මචක්කං අභිනිහරති නාමා”ති වුත්තො තතො පට්ඨාය ධම්මචක්කාභිනිහාරවිබන්ධකරධම්මානුප්පජ්ජනතො. අභිනිහරිතං නාමාති එත්ථපි අයමෙව නයො. අරහත්තමග්ගං පටිච්ඡික්ඛන්තොපි ධම්මචක්කං උප්පාදෙතියෙව නාම තදත්ථං ඤාණං පරිපාචෙති කත්වා. අරහත්තඵලක්ඛණෙ ධම්මචක්කං උප්පාදිතං නාම තස්මිං ඛණෙ ධම්මචක්කස්ස උප්පාදනාය කාතබ්බකිච්චස්ස කස්සචි අභාවා. පට්ඨෙධඤාණඤ්ඤි ඉධ “ධම්මචක්ක”න්ති අධිප්පෙතං. ඉදානි දෙසනාඤාණවසෙන ධම්මචක්කං දස්සෙතුං – “කදා පවත්තෙති නාමා”තිආදිචා. න කෙවලං ථෙරස්සෙව, අථ බො සබ්බෙසම්පි සාසනිකානං ධම්මකථා භගවතො ධම්මදෙසනා චතුත්තං අරියසච්චානං චතුත්තඤ්ච එකත්තාදිනායානං අවිරාධනතොති දස්සෙතුං – “යො හි කොචි හික්ඛු වා”තිආදි ආරද්ධං. සෙසං සුච්ඤ්ඤායාමෙව.

එකපුග්ගලවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

14. එතදග්ගවග්ගො

(14) 1. පයමඑතදග්ගවග්ගො

එතදග්ගපදවණ්ණනා

188. එතදග්ගෙසු පයමවග්ගස්ස පයමෙ ආදිමහි දිස්සති එතථ අග්ගසද්දොති ආනෙත්වා යොජෙතබ්බං. අජ්ජතග්ගෙති අජ්ජදිවසං ආදිං කත්වාති අත්ථො. අඬගුලග්ගෙනාති අඬගුලිකොටියා. අම්බිලග්ගන්ති අම්බිලකොටියාසො. කොටිභුතාති පරමකොටිභුතා තස්මිං යානෙ තාදිසානං අඤ්ඤෙසං අභාවතො. තතො එව සෙට්ඨභුතාතිපි අග්ගා. එතදග්ගසත්තික්ඛෙපොති එතදග්ගෙ යපනං අට්ඨුප්පත්තිආදිහි චතුහිපි කාරණෙහි. මහාපඤ්ඤායාය ථෙරොන එතදග්ගට්ඨානස්ස ලද්ධභාවං විත්ථාරතො දස්සෙතුං – “කථ”න්තිආදිමාහ. ද්වෙ පදන්තරානීති කණ්ඩම්බමුලෙ යුගන්ධරපබ්බතෙති ද්විසු යානෙසු ද්වෙ පදානි දස්සෙත්වා. මුණ්ඩපිටකන්ති යං සත්තඬගං පඤ්චඬගං වා න හොති, කෙවලං මුණ්ඩකපිටං, තං සන්ධායෙනං වුත්තං. අවත්ථරිත්වා නිසීදිති බුද්ධානුභාවෙන අජ්ඣොත්ථරිත්වා නිසීදි. තෙනාහ – “එවං නිසීදන්තො”තිආදි. කායසක්ඛිං කත්වාති නාමකායෙන දෙසනාය සම්පට්ඨිජනවසෙන සක්ඛිභුතං කත්වා. කුසලා ධම්මා අකුසලා ධම්මා අබ්බාකතා ධම්මාති ඉති-සද්දො ආදාත්ථො, තෙන සබ්බං අභිධම්මදෙසනං සඬගණ්ණාති.

පාටිභාරියට්ඨානෙති යමකපාටිභාරියස්ස කතට්ඨානෙ. පස්සථාති තෙසං ඛහුභාවං සන්ධාය වුත්තං. අස්සාති මනුස්සසමුහස්ස එකභාවං. ආකප්පන්ති ආකාරං. මහාජනොති සදෙවකෙ ලොකෙ සබ්බො මහාජනො. යථා නිරයදස්සනං සංවෙගජනනත්ථං, එවං දෙවලොකදස්සනමිපි සංවෙගජනනත්ථමෙව “අනුපුබ්බිකථායං සග්ගකථා විය එවං සබ්බසම්පත්තිසමුපෙතොපි සග්ගො අනිච්චො අද්ධුවො චචනධම්මො”ති. සජ්ජෙත්වාති සමපණ්ණාසාය මුච්ඡනාහි යථා කාමෙන නිවාදෙතුං සක්කා, එවං සජ්ජෙත්වා.

පුටුප්පනපඤ්චකං පඤ්ඤන්ති පුටුප්පනපඤ්ඤං ආදිං කත්වා පවත්තිතං බිණාසවපඤ්ඤපරියන්තං පඤ්ඤපඤ්චකං. පයමං...පෙ.... පුච්ඡිති පුටුප්පනවිසයෙ පඤ්ඤං පුච්ඡි. පටිසම්භිදා යථාහිනිහාරං යථාසකං විපස්සනාහිනිහාරෙන පයමභුමියාදයො විය පවත්තිතවිසයාති වුත්තං – “තෙ අත්තතො අත්තතො පටිසම්භිදාවිසයෙ යත්වා කථයිංසු”ති. බුද්ධවිසයෙ පඤ්ඤං පුච්ඡිති –

“යෙ ව සඬබ්බාතධම්මාසෙ, යෙ ව සෙබ්බා පුටු ඉධ;
තෙසං මෙ නිපකො ඉරියං, පුට්ඨො පබ්බුහි මාරිසා”ති. (සු. නි. 1044) –

ඉදං පඤ්ඤං පුච්ඡි. තත්ථ සඬබ්බාතධම්මාති සඬබ්බාතා ඤානා චතුසච්චධම්මා, යෙ ව සඬබ්බාතධම්මා චතුහි මග්ගෙහි පටිවිද්ධචතුසච්චධම්මාති අත්ථො. ඉමිනා අසෙක්ඛා කථිතා. පුටු-සද්දො උභයත්ථපි යොජෙතබ්බො “යෙ පුටු සඬබ්බාතධම්මා, යෙ ව පුටු සෙබ්බා”ති. තෙසන්ති තෙසං ද්විත්තං සෙක්ඛාසෙක්ඛපුග්ගලානං මෙ පුට්ඨොති යොජෙතබ්බං, මයා පුට්ඨොති අත්ථො. ඉරියන්ති සෙක්ඛාසෙක්ඛභුමියා ආගමනප්පට්පදං. ඉරියති ගච්ඡති සෙක්ඛභුමිං අසෙක්ඛභුමිඤ්ච එතායාති ඉරියා, තං තෙසං ඉරියං ආගමනප්පට්පදං මයා පුට්ඨො පබ්බුහි කථෙහිති අත්ථො. එවං භගවා බුද්ධවිසයෙ පඤ්ඤං පුච්ඡිත්වා “ඉමස්ස නු බො, සාරිපුත්ත, සංඛ්තෙන භාසිතස්ස කථං විත්ථාරෙන අත්ථො දට්ඨබ්බො”ති ආහ. ථෙරො පඤ්ඤං ඔලොකෙත්වා “සත්ථා මං සෙක්ඛාසෙක්ඛානං හික්ඛුනං ආගමනප්පට්පදං පුච්ඡති”ති පඤ්ඤෙ නික්කඬ්බො හුත්වා “ආගමනප්පට්පදා නාම බන්ධාදිවසෙන ඛහුහිපි මුඛෙහි සක්කා කථෙතුං, කතරාකාරෙන නු බො කථෙත්තො සත්ථු අජ්ඣාසයං ගණ්හිතුං සක්ඛිස්සාමි”ති අජ්ඣාසයෙ කඬ්ඛි, තං සන්ධායෙනං වුත්තං – “ධම්මසෙනාපති...පෙ.... න සක්කොති”ති. පුච්ඡිතපඤ්ඤං විස්සජ්ජෙතුං පටිභානෙ අසති දිසාවිලොකනං සත්තානං සභාවොති දස්සෙත්තො, “පුරත්ථිම...පෙ... නාසක්ඛි”ති ආහ. තත්ථ පඤ්ඤුප්පත්තිට්ඨානන්ති පඤ්ඤුප්පත්තිකාරණං.

ථෙරස්ස කිලමනභාවං ජානිත්වාති “සාරිපුත්තො පඤ්ඤෙ නික්කඬ්බො, අජ්ඣාසයෙ මෙ කඬ්ඛමානො කිලමති”ති ථෙරස්ස කිලමනභාවං ඤාත්වා. චතුමහාභුතිකකායපරිග්ගහන්ති එතෙන බන්ධමුඛෙන නාමරූපපරිග්ගහො වුත්තො. “භුතමිදන්ති, සාරිපුත්ත, සමනුපස්සසී”ති හි වදන්තෙන භගවතා බන්ධවසෙන නාමරූපපරිග්ගහො දස්සිතො. එවං කිරස්ස භගවතො අහොසි “සාරිපුත්තො මයා නයෙ අදින්තෙ කථෙතුං න සක්ඛිස්සති, දින්තෙ පන නයෙ මමජ්ඣාසයං ගහෙත්වා බන්ධවසෙන කථෙස්සති”ති. ථෙරස්ස සහ නයදානෙන සො පඤ්ඤො නයසතෙන නයසහස්සෙන උපට්ඨාසි. තෙනාහ – “අඤ්ඤාතං භගවා, අඤ්ඤාතං සුගතා”ති.

අරුපාවචරෙ පටිසන්ධි නාම න හොතීති බොධිසම්භාරසම්භරණස්ස අනොකාසභාවතො වුත්තං. තෙනාහ – “අභබ්බට්ඨානන්තා”ති, ලද්ධබ්බාකරණානං බොධිසත්තානං උප්පත්තියා අභබ්බදෙසත්තාති අත්ථො. රුපාවචරෙ නිබ්බත්තිති කම්මවසිතාසම්භවතො අරුපාවචරෙ අනිබ්බත්තිත්වා රුපාවචරෙ නිබ්බත්ති.

පරොසහස්සන්තිආදිනා පරොසහස්සජාතකං දස්සෙති. තත්ථ පරොසහස්සමිපිති අතිරෙකසහස්සමිපි. සමාගතානන්ති සන්තිපතිනානං භාසිතස්ස අත්ථං ජානිතුං අසක්කොන්තානං බාලානං. කන්දෙය්‍යුං තෙ වස්සසනං අපඤ්ඤාති තෙ එවං සමාගතා අපඤ්ඤා ඉමෙ බාලත්තා සසා විය වස්සසනමිපි වස්සසහස්සමිපි රොදෙය්‍යුං පරිදෙවෙය්‍යුං. රොදමානාපි පන අත්ථං වා කාරණං වා නෙව ජානෙය්‍යුන්ති දීපෙති. එකොව සෙය්‍යො පුරිසො සපඤ්ඤාති එවරුපානං බාලානං පරොසහස්සතොපි එකො පණ්ඩිතපුරිසොව සෙය්‍යො වරතරොති අත්ථො. කිදිසො සපඤ්ඤාති ආහ – “යො භාසිතස්ස විජානාති අත්ථ”න්ති, අයං ජෙට්ඨන්තෙවාසිකො විය යො භාසිතස්ස අත්ථං ජානාති, සො තාදිසො සපඤ්ඤා වරතරොති අත්ථො. දුතියෙ පරොසහස්සජාතකෙ ක්‍යායෙය්‍යුන්ති යාථාවතො අත්ථං ජානිතුං සමාහිතා හුත්වා චිත්තෙය්‍යුං. සෙසමෙත්ථ චුත්තනයමෙව.

තතියජාතකෙ යෙ සඤ්ඤිතොති යපෙත්වා නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනලාභිනො අවසෙසචිත්තකසත්තෙ දස්සෙති. තෙපි දුග්ගතාති තස්සා නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනසමාපත්තියා අලාභතො තෙපි දුග්ගතා දුක්ඛං උපගතා සඤ්ඤිභවෙ. “සඤ්ඤා රොගො සඤ්ඤා ගණ්ඨො සඤ්ඤා සල්ල”න්ති (ම. නි. 3.24) හි තෙ සඤ්ඤාය ආදීනවදස්සිනො. යෙපි අසඤ්ඤිතොති අසඤ්ඤිභවෙ නිබ්බන්තෙ අචිත්තකසත්තෙ දස්සෙති. තෙපි ඉමිස්සායෙව සමාපත්තියා අලාභතො දුග්ගතායෙව. ක්‍යානසුඛං අනඛගණං නිද්දොසං යථාචුත්තදොසාභාවතො. බලවචිත්තකග්ගතාසභාවෙනපි තං අනඛගණං නාම ජාතං. නෙවසඤ්ඤි නාසඤ්ඤිති ආහාති අතීතෙ කිර බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරොන්තෙ බොධිසත්තො අරඤ්ඤායතනෙ කාලං කරොන්තො අන්තෙවාසිකෙහි පුට්ඨො “නෙවසඤ්ඤි නාසඤ්ඤි”ති ආහ. පුරිමජාතකෙ චුත්තනයෙනෙව තාපසා ජෙට්ඨන්තෙවාසිකස්ස කථං න ගණ්ඨිංසු. බොධිසත්තො ආහස්සරතො ආගන්ත්වා ආකාසෙ යත්වා ඉමං ගාථමාහ. තෙන චුත්තං – “සෙසං චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බ”න්ති.

චතුත්ථජාතකෙ (ජා. 1.1.135) වන්දස්ස විය ආහා එතස්සාති වන්දාහං, ඔදාතකසිණං. සුරියාහන්ති සුරියස්ස විය ආහා එතස්සාති සුරියාහං, පිතකසිණං. යොධ පඤ්ඤාය ගාධතීති යො පුග්ගලො ඉධ සත්තලොකෙ ඉදං කසිණද්වයං පඤ්ඤාය ගාධති, ආරම්මණං කත්වා අනුප්පවිසති, තත්ථ වා පතිට්ඨහති. අචිත්තකෙන දුතියජ්ඣානෙන ආහස්සරුපගො හොතීති සො පුග්ගලො තථා කත්වා පටිලද්ධෙන දුතියෙන ක්‍යානෙන ආහස්සරබ්‍රහ්මලොකුපගො හොති. සෙසං පුරිමනයෙනෙව වෙදිතබ්බන්ති ඉමිනා ඉමං දස්සෙති (ජා. අට්ඨ. 1.1.135 වන්දාහජාතකවණ්ණනා) – අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරොන්තෙ බොධිසත්තො අරඤ්ඤායතනෙ කාලං කරොන්තො අන්තෙවාසිකෙහි පුච්ඡිතො “වන්දාහං සුරියාහ”න්ති වත්වා ආහස්සරෙ නිබ්බන්තො. තාපසා ජෙට්ඨන්තෙවාසිකස්ස න සද්දහිංසු. බොධිසත්තො ආගන්ත්වා ආකාසෙ යීතො ඉමං ගාථං අභාසි.

පඤ්චමජාතකෙ ආසිසෙට්ඨාති ආසාව්ජෙදං අකත්වා අත්තනො කම්මෙසු ආසං කරෙය්‍යෙව. න නිබ්බන්දෙය්‍යාති න නිබ්බෙදං උප්පාදෙය්‍ය, න උක්කණ්ඨෙය්‍යාති අත්ථො. වොති නිපාතමත්තං. යථා ඉච්ඡිත්ති අහඤ්ඨි සට්ඨිහත්ථා නරකා උට්ඨානං ඉච්ඡිං, සොමිහි තට්ඨ ජාතො, තතො උට්ඨිතොයෙවාති දීපෙති.

අතීතෙ (ජා. අට්ඨ. 4.13.සරහමිගජාතකවණ්ණනා) කිර බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරොන්තෙ බොධිසත්තො සරහමිගයොනියං නිබ්බන්තිත්වා අරඤ්ඤෙ පටිවසති. රාජා මිගචිත්තකො අහොසි ථාමසම්පන්නො. එකදිවසං ගන්ත්වා අමච්චෙ ආහ – “යස්ස පස්සෙන මිගො පලායති, තෙනෙව සො දාතබ්බො”ති. අට්ඨකදිවසං සරහමිගො උට්ඨාය රඤ්ඤො යීතට්ඨානෙන පලායි. අථ නං අමච්චා උප්පණ්ඨෙසු. රාජා චිත්තෙසි – “ඉමෙ මං පරිභාසන්ති, මම පමාණං න ජානන්ති”ති ගාල්හං නිවාසෙත්වා පත්තිකොව බග්ගං ආදාය “සරහං ගණ්ඨිස්සාමි”ති වෙගෙන පක්ඛන්දි. අථ නං දිස්වා තීණි යොජනාති අනුබන්ධි. සරහො අරඤ්ඤං පාවිසි. රාජාපි පාවිසියෙව. තත්ථ සරහමිගස්ස ගමනමග්ගෙ සට්ඨිහත්ථමත්තො මහාපුත්තිපාතනරකආවාටො අත්ථී, සො තිංසහත්ථමත්තං උදකෙන පුණ්ණො තිණෙහි ව පටිච්ඡන්තො. සරහො උදකගන්ධං සායිත්වාච ආවාටභාවං ඤත්වා ථොකං ඔසක්කිත්වා ගතො. රාජා පන උජුකමෙව ආගච්ඡන්තො තස්මිං පති.

සරහො තස්ස පදසද්දං අසුණන්තො නිවත්තිත්වා තං අපස්සන්තො “නරකආවාටෙ පතිතො හවිස්සති”ති ඤත්වා ආගන්ත්වා ඔලොකෙන්තො තං ගමිහිරෙ උදකෙ අප්පතිට්ඨෙ කිලමත්තං දිස්වා තෙන කතාපරාධං හදයෙ අකත්වා සඤ්ජාතකාරුඤ්ඤො “මා මයි පස්සන්තෙ වරාකො නස්සතු, ඉමමිහා තං දුක්ඛා මොවෙස්සාමි”ති ආවාටතීරෙ යීතො “මා භායි, මහාරාජ, අහං තං දුක්ඛා මොවෙස්සාමි”ති වත්වා අත්තනො පියපුත්තං උද්ධරිතුං උස්සාහං කරොන්තො විය තස්සුද්ධරණත්ථාය සිලාය යොග්ගං කත්වා “චිස්සිස්සාමි”ති ආගතං රාජානං සට්ඨිහත්ථා නරකා උද්ධරිත්වා අස්සාසෙත්වා පිට්ඨිං ආරොපෙත්වා අරඤ්ඤා නිහරිත්වා සෙනාය අවිදුරෙ ඔතාරෙත්වා ඔවාදමස්ස දත්වා පඤ්චසු සිලෙසු පතිට්ඨාපෙසි. රාජා සෙනඛගපරිවුතො නගරං ගන්ත්වා “ඉතො පට්ඨාය සකලරට්ඨවාසිනො පඤ්ච සිලානි රක්ඛන්තු”ති ධම්මහෙරිං වරාපෙසි. මහාසත්තෙන පන අත්තනො කතගුණං කස්සවි අකට්ඨත්වා සායං නානග්ගරසභොජනං භුඤ්ජිත්වා අලඬිකතසයනෙ සයිත්වා පච්චුසකාලෙ මහාසත්තස්ස ගුණං සරිත්වා උට්ඨාය සයනපිට්ඨෙ පල්ලඬිකෙන නිසිදිත්වා පිතිපුණ්ණෙන හදයෙන උදානං උදානෙන්තො “ආසිසෙට්ඨ පුරිසො”තිආදිනා ඉමා ඡ ගාථා අභාසි.

තත්ව අභිතා භිතා වානි දුක්ඛඵස්සා සුඛඵස්සා ව, මරණඵස්සා, ජීවිතඵස්සානිපි අත්ථො. සත්තානඤ්ඤි මරණඵස්සො අභිතො, ජීවිතඵස්සො භිතො. තෙසං අවිනිකිතො මරණඵස්සො ආගච්ඡතිති දස්සෙති . අවිනිකිතමිති මයා “ආවාටෙ පතිස්සාමි”ති න විනිතිතං, “සරහං මාරෙස්සාමි”ති විනිතිතං. ඉදානි පන මෙ විනිතිතං නට්ඨං, අවිනිකිතමෙව ජාතන්ති උදානවසෙන වදති. භොගානි යසපරිවාරා, එතෙ විනිතාමයා න භොන්ති. තස්මා ඤාණවතා විරියමෙව කාතබ්බන්ති වදති. විරියවතො හි අවිනිකිතමිපි භොතියෙව.

තස්සෙතං උදානං උදානෙන්තස්සෙව අරුණං උට්ඨති. පුරොහිතො පාතොව සුඛසෙයාපුච්ඡනත්ථං ආගන්ත්වා ද්වාරෙ ධීතො තස්ස උදානගීතසද්දං සුත්වා වින්තෙසි – “රාජා හියොයා මිගචං අගමාසි, තත්ථ සරහමිගං විද්ධො භවිස්සති, තෙන මඤ්ඤෙ උදානං උදානෙති”ති. එවං බ්‍රාහ්මණස්ස රඤ්ඤො පරිපුණ්ණොසාඤ්ජනං උදානං සුත්වා සුමජ්ජිතෙ ආදාසෙ මුඛං ඔලොකෙන්තස්ස ඡායා විය රඤ්ඤො ව සරහෙන ව කතකාරණං පාකටං අභොසි, සො තඛග්ගෙන ද්වාරං ආකොටෙසි. රාජා “කො එසො”ති පුච්ඡි. අහං, දෙව, පුරොහිතොති. අථස්ස ද්වාරං විවරිත්වා “ඉතො එභාවරියා”ති ආහ. සො පටිසිත්වා රාජානං ජයාපෙත්වා එකමන්තං ධීතො “අහං, මහාරාජ, තයා අරඤ්ඤෙ කතකාරණං ජානාමි, ත්වං එකං සරහමිගං අනුබන්ධන්තො නරකෙ පතිතො, අථ නං සො සරහො සිලාය යොග්ගං කත්වා නරකතො උද්ධරි, සො ත්වං තස්ස ගුණං සරිත්වා උදානං උදානෙසි”ති වත්වා “සරහං ගිරිදුග්ගස්මි”න්තිආදිනා ද්වෙ ගාථා අභාසි.

තත්ව අනුසරීති අනුබන්ධි. වික්කන්තන්ති උද්ධරණත්ථාය කතපරක්කමං. අනුජීවසීති උපජීවසී, තස්සානුභාවෙන තයා ජීවිතං ලද්ධන්ති අත්ථො. සමුද්ධරීති උද්ධරණං අකාසි. සිලාය යොග්ගං සරහො කරිත්වානි සිලාය සොපානසදිසාය නරකතො උද්ධරණයොග්ගතං කරිත්වා. අලීනවිත්තන්ති සඬකොචං අප්පත්තවිත්තං. ත මිගං වදෙසීති සුවණ්ණසරහමිගං ඉධ සිරිසයනෙ නිපන්තො වණ්ණෙසි. තං සුත්වා රාජා, “අයං මයා සද්ධිං න මිගචං ආගතො, සබ්බඤ්ච පවත්තිං ජානාති, කථං නු ඛො ජානාති, පුච්ඡස්සාමි න”න්ති වින්තෙත්වා – “කිං ත්වං නු තත්ථොචා”ති නවමගාථමාහ . තත්ව භිංසරුපන්ති කිං නු තෙ ඤාණං බලවජානිකං, තෙනෙතං ජානාසීති වදති. බ්‍රාහ්මණො “නාහං සබ්බඤ්ඤාබුද්ධො, ඛාඤ්ජනං අමක්ඛෙන්වා තයා කථිතගාථාය පන මය්හං අත්ථො උපට්ඨාති”ති දිපෙන්තො “න වෙචහ”න්ති දසමගාථමාහ . තත්ව සුභාසිතානන්ති ඛාඤ්ජනං අමක්ඛෙන්වා සුට්ඨ භාසිතානං. අත්ථං තදානෙන්තිති යො තෙසං අත්ථො, තං ආනෙන්ති උපධාරෙන්තිති අත්ථො. තදා පුරොහිතො ධම්මසෙනාපති අභොසි. තෙනෙවාහ – “අතීතෙපි”තිආදි. සෙසං උත්තානත්ථමෙව.

අඤ්ඤාසිකොණ්ඩඤ්ඤත්ථෙරවත්ථු

අඤ්ඤාසිකොණ්ඩඤ්ඤත්ථෙරාදයොතිආදීසු පන යාථාවසරසගුණවසෙනානි යථාසභාවගුණවසෙන. පබ්බජ්ජාවසෙන පටිච්චෙධවසෙන සුවිරං සුතිපුණං රත්තින්ද්‍රිවපරිච්ඡේදජානනවසෙන ව රත්තඤ්ඤානා වෙදිතබ්බානි තං දස්සෙන්තො “යපෙන්වා හි සම්මාසම්බුද්ධ”න්තිආදිමාහ. පාකටොව භොතීති සතිපඤ්ඤාවෙපුල්ලප්පත්තිකො පාකටො විභූතො භොති. අඤ්ඤාසිකොණ්ඩඤ්ඤානි සාවකෙසු සබ්බපඨමං චත්තාරි අරියසච්චානි ඤාතකොණ්ඩඤ්ඤො. සබ්බෙසුපි එතදග්ගෙසුති සබ්බෙසුපි එතදග්ගසුත්තෙසු, සබ්බෙසු වා එතදග්ගට්ඨපනෙසු.

ධුරපත්තානීති පත්තානං පමුඛභූතානි බාහිරපත්තානි. නවුතිභත්ථානීති මජ්ඣිමපුරිසස්ස භත්ථෙත නවුතිරතතානි. පදුමෙනෙව තං තං පදෙසං උත්තරති අතික්කමතීති පදුමුත්තරො, භගවා. ගන්ධදාමමාලාදාමාදීහීති ආදිසද්දෙන පත්තදාමාදිං සඬගණ්භානි. තත්ව ගන්ධදාමෙහි කතමාලා ගන්ධදාමං. ලවඬගතක්කොලජානිපුප්ථාදීහි කතමාලා මාලාදාමං. තමාලපත්තාදීහි කතමාලා පත්තදාමං. වඬගපට්ටෙති වඬගදෙසෙ උප්පන්තසනසුබ්බමත්ථෙ. උත්තමසුබ්බමත්ථන්ති කාසිකමත්ථමාහ.

තෙපරිච්චට්ඨමමක්කප්පවත්තනසුත්තන්තපරියොසානෙති එත්ථ “ඉදං දුක්ඛං අරියසච්ච”න්තිආදිනා සච්චවසෙන, “දුක්ඛං අරියසච්චං පරිඤ්ඤොයා”න්තිආදිනා කිච්චවසෙන, “දුක්ඛං අරියසච්චං පරිඤ්ඤාත”න්තිආදිනා කතවසෙන ව තීහි ආකාරෙහි පරිච්චට්ටෙන්වා වතුන්තං සච්චානං දෙසිතත්තා තයො පරිච්චටා එතස්ස අත්ථිති තිපරිච්චටං, තිපරිච්චටමෙව තෙපරිච්චටං, තෙපරිච්චටඤ්ච තං ධම්මවක්කප්පවත්තනඤ්චානි තෙපරිච්චට්ඨමමක්කප්පවත්තනං, තදෙව සුත්තන්තං, තස්ස පරියොසානෙති අත්ථො.

සාලිගබ්හං ථාලෙන්වා ආදායානි සාලිගබ්හං ථාලෙන්වා තත්ථ ලබ්ගමානං සාලිබිරසං ආදාය. අනුච්ඡවිකන්ති බුද්ධානං අනුච්ඡවිකං බිරපායසං පවාපෙම. වෙණියො පුරිසභාවවසෙන බන්ධිත්වා කලාපකරණෙ කලාපග්ගං. බලෙ කලාපානං යපනදිවසෙ බලග්ගං. මද්දිත්වා චීනිනං රාසිකරණදිවසෙ බලගණ්ඩග්ගං. කොට්ඨෙසු හි ධඤ්ඤස්ස පක්ඛිපනදිවසෙ කොට්ඨග්ගං.

ද්වෙ ගතියොති ද්වෙ එව නිප්පත්තියො, ද්වෙ නිට්ඨානි අත්ථො. තස්මිං කුමාරෙ සබ්බඤ්ඤාතං පත්තෙති කොණ්ඩඤ්ඤාණවස්සෙව ලද්ධියං යත්වා ඉතරෙපි ඡ ජනා පුත්තෙ අනුසාසිංසු. බොධිරුක්ඛමුලෙ පාචිතපස්සං අවලට්ඨානං නාම, යං “වජිරාසන”න්තිපි වූච්චති. මහතං මහතියො වහතිති “පාචිතමුඛො”ති අවත්වා

“පාචනලොකධාතුඅභිමුඛො”ති වුත්තං. මංසවක්ඛුපි ලොකනාට්ඨස්ස අප්පට්ඨානං මහාවිසයඤ්චාති.
චතුරභග්ගසමන්තාගතන්ති “කාමං තවො ච න්භාරු ච, අට්ඨි ච අවසිස්සතු”තිආදිනා (ම. නි. 2.184; සං. නි. 2.22, 237;
අ. නි. 2.5; මහානි. 196) වුත්තචතුරභග්ගසමන්තාගතං.

ඉදං පන සබ්බමෙවාති “කස්ස නු ඛො අහං පට්ඨං ධම්මං දෙසෙස්සාමි”තිආදිනායප්පවත්තං (ම. නි. 1.284; 2.341;
මහාව. 10) සබ්බමෙව. පරිචිතක්කමත්තමෙව තථා අත්ථසිද්ධියා අභාවතො. පුප්ඵිතඵලිතං කත්වාති
අභිඤ්ඤාපට්ඨසම්භිදාහි සබ්බපාලිචුල්ලං, මග්ගඵලෙහි සබ්බසො ඵලභාරහරිතඤ්ච කරොන්තො පුප්ඵිතං ඵලිතං කත්වා.
අපක්කම්මකාමො හුත්වාති ද්වෙපි අග්ගසාවකෙ අත්තතො නිපට්ඨකාරං කරොන්තෙ දිස්වා තෙසං ගුණාතිරෙකතං
බහු මඤ්ඤන්තො බුද්ධානං සන්තිකා අපක්කම්මකාමො හුත්වා. තත්ථෙවාති ඡද්දන්තභතීරෙයෙව.

සාරිපුත්ත-මොග්ගල්ලානත්ථෙරවත්ථු

189-190. දුතියතතියෙසු ඉද්ධිමන්තානන්ති ඵත්ථ මන්ත-සද්දො අතිසයත්ථවිසයොති ථෙරස්ස අතිසයිකඉද්ධිතං
දස්සෙතුං – “ඉද්ධියා සම්පන්නාන”න්ති වුත්තං. සහ පංසුහි කිලිංසුහි සහපංසුකිලිතා. ඉධලොකත්තභාවමෙවාති
දිට්ඨධම්මිකඅත්තභාවමෙව. සොළස පඤ්ඤා පටිච්ඡෙදිකාං ධිතොති මජ්ඣිමනිකායෙ අනුපදසුත්තන්තදෙසනාය
“මහාපඤ්ඤො, භික්ඛවෙ, සාරිපුත්තො, පුපුපඤ්ඤො, භික්ඛවෙ, සාරිපුත්තො, භාසපඤ්ඤො, භික්ඛවෙ, සාරිපුත්තො,
ජවනපඤ්ඤො, භික්ඛවෙ, සාරිපුත්තො, තික්ඛපඤ්ඤො, භික්ඛවෙ, සාරිපුත්තො, නිබ්බේධිකපඤ්ඤො, භික්ඛවෙ,
සාරිපුත්තො”ති (ම. නි. 3.93) ඵචමාගතා මහාපඤ්ඤාදිකා ඡ, තස්මිංයෙව සුත්තෙ ආගතා
නවානුපුබ්බචිභාරසමාපත්තිපඤ්ඤා, අරහත්තමග්ගපඤ්ඤාති ඉමා සොළසවිධා පඤ්ඤා පටිච්ඡෙදිකා සච්ඡිකත්වා
ධිතො.

පඤ්ඤාසාකච්ඡන්ති පඤ්ඤස්ස පුච්ඡනවසෙන විස්සජ්ජනවසෙන ච සාකච්ඡං කරොති. අත්ථිකෙහි උපඤ්ඤාතං
මග්ගන්ති ඵතං අනුබන්ධනස්ස කාරණවචනං. ඉදඤ්ඤි වුත්තං හොති – යංනුනාහං ඉමං භික්ඛුං පිට්ඨිතො පිට්ඨිතො
අනුබන්ධෙය්‍යං. කස්මා? යස්මා ඉදං පිට්ඨිතො පිට්ඨිතො අනුබන්ධනං නාම අත්ථිකෙහි උපඤ්ඤාතං මග්ගං, ඤාතො
වෙව උපගතො ච මග්ගොති අත්ථො. අථ චා අත්ථිකෙහි අමිහෙහි මරණෙ සති අමතෙනපි භවිතබ්බන්ති ඵචං කෙවලං
අත්ථිති උපඤ්ඤාතං, අනුමානඤාණෙන උපගන්ත්වා ඤාතං නිබ්බානං නාම අත්ථි, තං මග්ගන්තො පරියෙසන්තොති
ඵචම්පෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො.

තෙසං පරිසායාති ද්විත්තං අග්ගසාවකානං පරිවාරභුතපරිසාය. ද්වෙ අග්ගසාවකෙහි සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානෙ
ද්වෙ මහානුභාවෙ සාවකෙ. ධානන්තරෙහි අග්ගසාවකත්තසඤ්ඤිතෙ ධානන්තරෙ යපෙසි. කස්මා පනෙත්ථ
“අග්ගසාවකෙ”ති අවත්වා “මහාසාවකෙ”ති වුත්තං. යදි අඤ්ඤෙපි මහාථෙරා අභිඤ්ඤානාදිගුණවිසෙසයොගෙන
“මහාසාවකා”ති වත්තබ්බතං ලහන්ති, ඉමෙයෙව පන සාවකෙසු අනඤ්ඤාසාධාරණභුතා විසෙසතො “මහාසාවකා”ති
වත්තබ්බාති දස්සන්තං “ද්වෙපි මහාසාවකෙ”ති වුත්තං.

මහාකස්සපත්ථෙරවත්ථු

191. චතුත්ථෙ යස්මා ධුතවාදධුතධම්මධුතභිගාති ධුතමුලකාති, තස්මා “ධුතො වෙදිතබ්බො”ති ආරද්ධං, තත්ථ
කිලෙසෙ ධුති ධුතවාති ධුතො, ධුතකිලෙසො පුග්ගලො, කිලෙසධුතනො චා ධම්මො, කිලෙසධුතනො ධම්මොති ච
සපුබ්බභාගො අරියමග්ගො දට්ඨබ්බො. තං ධුතසඤ්ඤිතං කිලෙසධුතනධම්මං වදන්ති, පරෙ තත්ථ පතිට්ඨාපෙතීති
ධුතවාදො. චතුක්කඤ්චෙත්ථ සම්භවතීති තං දස්සෙතුං – “ඵත්ථ පනා”තිආදි ආරද්ධං. තයිදන්ති නිපාතො, තස්ස සො
අයන්ති අත්ථො. ධුතභුතස්ස ධුතභුතා ධම්මා ධුතධම්මා. අප්පිච්ඡතා සන්තුට්ඨිතා හෙට්ඨා වුත්තා ඵච . කිලෙසෙ සම්මා
ලිබ්බති තච්ඡතීති සල්ලෙබ්බො, කිලෙසපෙගුච්ඡි, තස්ස භාවො සල්ලෙබ්බතො. ද්විතිපි කාමෙහි විච්චිවතීති පටිච්චෙකො,
යොනිසොමනසිකාරබහුලො පුග්ගලො, තස්ස භාවො පටිච්චෙකතො. ඉමිනා සරිරට්ඨපනමත්තෙන අත්ථිති ඉදමට්ඨි ත්ථ-
කාරස්ස ට්ඨ-කාරං කත්වා, තස්ස භාවො ඉදමට්ඨිතා, ඉමෙහි චා කුසලධම්මෙහි අත්ථි ඉදමට්ඨි, යෙන ඤාණෙන
“පබ්බජිතෙන නාම පංසුකුලිකභිගාදිසු පතිට්ඨිතෙන භවිතබ්බ”න්ති යථානුසිට්ඨං ධුතගුණෙ සමාදියති වෙව පරිහරති
ච, තං ඤාණං ඉදමට්ඨිතා. තෙනාහ – “ඉදමට්ඨිතා ඤාණමෙවා”ති. ධුතධම්මා නාමාති ධුතභිගසෙවනාය
පටිපක්ඛභුතානං පාපධම්මානං ධුතනවසෙන පවත්තියා ධුතොති ලද්ධනාමාය ධුතභිගවෙනනාය උපකාරකා ධම්මාති
කත්වා ධුතධම්මා නාම . අනුපනන්තීති තදන්තොගධා තප්පරියාපන්නා හොන්ති තදුභයස්සෙව පවත්තිවිසෙසභාවතො.
පටික්ඛෙපවත්ථුසුති ධුතභිගසෙවනාය පටික්ඛිපිතබ්බවත්ථුසු පහාතබ්බවත්ථුසු.

පංසුකුලිකභිගං...පෙ.... තෙසජ්ජිකභිගන්ති උද්දෙසොපි පෙය්‍යාලනයෙන දස්සිතො. යදෙත්ථ වත්තබ්බං, තං
සබ්බං විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 1.22 ආදයො) විත්ථාරතො වුත්තං. ධුතවාදග්ගහණෙනෙව ථෙරස්ස ධුතභාවොපි
ගහිතො හොතිති “ධුතවාදාන”න්තෙව වුත්තං. අයං මහාති අභිනිභාරාදිමහන්තකායපි සාසනස්ස උපකාරිකායපි අයං
ථෙරො මහා, ගුණමහන්තකාය පසංසාවචනමෙව චා ඵතං ථෙරස්ස යදිදං මහාකස්සපොති යථා
“මහාමොග්ගල්ලානො”ති.

සත්පු ධම්මදෙසනාය වත්පුත්තයෙ සඤ්ජාතප්පසාදනාය උපාසකභාවෙ ධීතත්තා චුත්තං - “උපොසථඨගාති අධිට්ඨායා”තිආදි. එතස්ස අග්ගභාවස්සාති යොජෙතබ්බං. සච්චකාරොති සච්චභාවාවහො කාරො, අවිසංවාදනවසෙන වා තදන්තසාධනොති අත්ථො. කොලාහලන්ති කුතුහලවිජ්ජාරො. සත්ථා සත්තමෙ සත්තමෙ සංවච්ඡරෙ ධම්මං කට්ඨන්තො සත්තානං සවනයොග්ගං කාලං සල්ලක්ඛෙන්තො දිවා සායන්හසමයං කට්ඨති, රත්තියං සකලයාමං. තෙනාහ - “බ්‍රාහ්මණො බ්‍රාහ්මණො ආහ - ‘හොති කිං රත්තිං ධම්මං සුඤ්ඤාදිවා’”ති. විස්සාසිකොති විස්සාසිකභාවො. “තතො පට්ඨාය සො”ති වා පායො.

ද්වෙ අසඬ්ඛොයායාති පුරිතපාරමිස්සාති ඉදං සා පරම්පරාය සොතපතිතං අත්ථං ගහෙන්වා ආහ. අදිත්තවිපාකස්සාති අවිපක්කවිපාකස්ස. හද්දකෙ කාලෙති යුත්තෙ කාලෙ. නක්ඛත්තන්ති නක්ඛත්තෙන ලක්ඛිතං ඡණං. තස්මිං තස්මිඤ්ච නක්ඛත්තෙ අනුභවිතබ්බජණාති නක්ඛත්තාති නාම, ඉතරාති පන ඡණාති නාම. සම්මාපතිතදුක්ඛතො විමොචනෙන තතො නියානාවහනාය ඉච්ඡිතත්ථස්ස ලභාපනතො ව නියානිකං. තෙසන්ති සුවණ්ණපදුමානං. ඔලම්බකාති සුවණ්ණරතනවිචිත්තා රතනදාමා. පුඤ්ඤානියාමෙනාති පුඤ්ඤානුභාවසිද්ධෙන නියාමෙන. ස්වස්ස බාරාණසිරජ්ජං දාතුං කතොකාසො. චුස්සරථන්ති මඬගලරථං. සෙනච්ඡත්තලණ්ඨිසවාලබ්ඡතිග්ගමණිපාදුකාති පඤ්චවිධං රාජකකුඩහණ්ඩන්ති වදන්ති. ඉධ පන සෙනච්ඡත්තං විසුං ගහිතන්ති සීහාසනං පඤ්චමං කත්වා වදන්ති. පාරුපනකණ්ණන්ති පාරුපනවත්ථස්ස දසන්තං. දිබ්බවත්ථදායිපුඤ්ඤානුභාවචොදිතො “නනු තාතා ථුල”න්ති ආහ. අහො තපස්සීති අහො කපණො අහං රාජාති අත්ථො. බුද්ධානං සද්දහිත්වාති බුද්ධානං සාසනං සද්දහිත්වා. චඩ්කමනසතානීති ඉති-සද්දො ආදායත්ථො. තෙන හි අග්ගිසාලාදීති පබ්බජිතසාරුජ්ජාති යානාති සඬගණ්ඨාති.

සාධුකීළිතන්ති අරියානං පරිනිබ්බුතට්ඨානෙ කාතබ්බසක්කාරං වදති. නප්පමජ්ජී, නිරොගා අයාති පුච්ඡිතාකාරදස්සනං. පරිනිබ්බුතා දෙවාති දෙවි පටිවචනං අදාසි. පටියාදෙන්වාති නියාතෙන්වා. සමණකපබ්බජ්ජන්ති සමිතපාපෙහි අරියෙහි අනුට්ඨාතබ්බපබ්බජ්ජං. සො හි රාජා පටිවෙකබුද්ධානං වෙසස්ස දිට්ඨන්තා “ඉදමෙව හද්දක”න්ති තාදිසංයෙව ලිඬගං ගණ්ඨි. තත්ථොවාති බ්‍රහ්මලොකෙ එව. විසතිමෙ වස්සෙ සම්පත්තෙති ආහරිත්වා සම්බන්ධො. බ්‍රහ්මලොකතො වචිත්වා නිබ්බන්තන්තා, බ්‍රහ්මවරියාධිකාරස්ස ව විරකාලසම්භුතන්තා “එවරුපං කථං මා කට්ඨො”ති ආහ. විසති ධරණාති නික්ඛන්ති වදන්ති, පඤ්චපලං නික්ඛන්ති අපරෙ. ඉත්ථාකරොති ඉත්ථීරතනස්ස උප්පත්තිට්ඨානං. අයාධිතාති අම්භාකං අයාස්ස ධිතා, හද්දකාපිලානීති අත්ථො. සමානපණ්ණන්ති සදිසපණ්ණං සදිසලෙඛං කුමාරස්ස කුමාරිකාය ව යුත්තං පණ්ණලෙඛං. තෙ පුරිසා සමාගතට්ඨානතො මගධරට්ඨෙ මහාතිත්ථගාමං මද්දරට්ඨෙ සාගලනගරඤ්ච උද්දිස්ස අපක්කමන්තා අඤ්ඤාමඤ්ඤං විස්සජ්ජන්තා නාම හොන්තිති “ඉතො ව එත්තො ව පෙසෙසු”න්ති චුත්තා.

පුප්ඵදාමන්ති හත්ථිහත්ථප්පමාණං පුප්ඵදාමං. තානීති තානි උභොහි ගන්ථාපිතානි ද්වෙ පුප්ඵදාමානි. තෙති උභො හද්දා වෙව පිප්පලිකුමාරො ව . ලොකාමිසෙනාති කාමස්සාදෙන. අසංසට්ඨාති න සංයුත්තා සට්ඨෙ ජලන්තෙන විය පදිපෙන අප්ඤ්ඤාසයෙ සමුප්පලන්තෙන විමොක්ඛබ්බිජෙන සමුස්සාහිතවිත්තන්තා. යන්තබ්බදානීති සස්සසම්පාදනත්ථං තත්ථ තත්ථ ද්වාරකවාටයොජනවසෙන බද්ධාති නික්ඛමනතුම්බාති. කම්මන්තොති කසිකම්මකරණට්ඨානං. දාසිකගාමාති දාසානං වසනගාමා. ඔසාරෙන්වාති පක්ඛිපිත්වා. ආකප්පකුත්තවසෙනාති ආකාරවසෙන කිරියාවසෙන. අනනුවච්ඡිකන්ති පබ්බජිතභාවස්ස අනනුරූපං. තස්ස මත්ථකෙති ද්වෙධාපථස්ස ද්විධාභූතට්ඨානෙ. එතෙසං සඬගහං කාතුං වට්ටන්ති නිසීදන්ති සම්බන්ධො. සා පන තත්ථ සත්පු නිසජ්ජා එදිසීති දස්සෙතුං - “නිසීදන්තො පනා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ යා බුද්ධානං අපරිමිතකාලසම්භුතාවිත්තෙයාපරිඤ්ඤායාපුඤ්ඤාසම්භාරුපවයනිබ්බන්තා රූපජ්ජභාවබුද්ධගුණවිජ්ජොතිතා ද්වන්ති-සමභාපුරිසලක්ඛණඅසීතිඅනුබ්‍යඤ්ජනසමුප්පලිතා බ්‍යාමජ්ජභාකෙතුමාලාලඬිකතා සභාවසිද්ධිතාය අකිත්තිමා රූපකායසිරි, තංයෙව මහාකස්සපස්ස අදිට්ඨපුබ්බජ්ජසාදසංවද්ධනත්ථං අනිග්ගුහිත්වා නිසින්තො හගවා “බුද්ධවෙසං ගහෙන්වා...පෙ.... නිසීදී”ති චුත්තො. අසීතිහත්ථප්පදෙසං බ්‍යාපෙන්වා පවත්තියා අසීතිහත්ථාති චුත්තා. සතසාබොති බහුසාබො අනෙකසාබො. සුවණ්ණවණ්ණොව අහොසි නිරන්තරං බුද්ධරස්මිති සමන්තතො සමොකිණ්ණභාවතො.

නිසු යානෙසුති දුරතො නානිදුරෙ ආසන්නෙති නිසු යානෙසු. තීහි ඔවාදෙහීති “තස්මාතිහ තෙ, කස්සප, එවං සික්ඛිතබ්බං ‘නිබ්බං මෙ හිරොත්තප්පං පටිච්ඡපට්ඨිතං හවිස්සති ථෙරෙසු නවෙසු මජ්ඣිමෙසු”ති. එවඤ්චි තෙ, කස්සප, සික්ඛිතබ්බං. තස්මාතිහ තෙ, කස්සප, එවං සික්ඛිතබ්බං ‘යං කිඤ්ච ධම්මං සුඤ්ඤාමි කුසලූපසංහිතං, සබ්බං තං අට්ඨං කත්වා මනසි කරිත්වා සබ්බං වෙනසා සමන්තාහරිත්වා ඔහිතසොතො ධම්මං සුඤ්ඤාමි”ති, එවඤ්චි තෙ, කස්සප, සික්ඛිතබ්බං. තස්මාතිහ තෙ, කස්සප, එවං සික්ඛිතබ්බං ‘සාතසහගතා ව මෙ කායගතාසති න විජ්ඣිස්සති”ති, එවඤ්චි තෙ, කස්සප, සික්ඛිතබ්බං”න්ති (සං. නි. 2.154) ඉමෙහි තීහි ඔවාදෙහි. එත්ථ හි හගවා පට්ඨං ඔවාදං ථෙරස්ස බ්‍රාහ්මණජාතිකත්තා ජාතිමානප්පනානත්ථමහාසි, දුතියං බාහුසච්චං නිස්සාය උප්පජ්ජනකඅහංකාරප්පනානත්ථං, තතියං උපධිසම්පත්තිං නිස්සාය උප්පජ්ජනකඅත්තසිනෙහප්පනානත්ථං . මුදුකා බො ත්‍යායන්ති මුදුකා බො තෙ අයං. කස්මා පන හගවා එවමාහ? ථෙරෙන සහ වීරං පරිවත්තෙතුකාමතාය. කස්මා පරිවත්තෙතුකාමො ජාතොති? ථෙරං අත්තතො යානෙ යපෙතුකාමතාය. කිං සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානා නත්ථීති? අත්ථී, එවං පනස්ස අහොසි “ඉමෙන වීරං යස්සන්ති, කස්සපො පන විසතිවස්සසතායුකො, සො මයි පරිනිබ්බුතෙ සත්තපණ්ණාගුභායං වසිත්වා ධම්මවිනයසඬගහං කත්වා

මම සාසනං පඤ්චවස්සසහස්සපරිමාණකාලප්පවත්තනකං කරිස්සතිති අත්තනො යානෙ යපෙසි. එවං භික්ඛු කස්සපස්ස සුස්සුසිතබ්බං මඤ්ඤිස්සන්ති”ති. තස්මා එවමාහ.

වන්දුපමොති වන්දසදිසො හුත්වා. කිං පරිමණ්ඩලනය? නො, අපිව බො යථා වන්දො ගගනතලං පක්ඛන්දමානො න කෙනවි සද්ධිං සන්ථවං වා සිනෙහං වා ආලයං වා කරොති, න ච න භොති මහාජනස්ස පියො මනාපො, අයම්පි එවං කෙනවි සද්ධිං සන්ථවාදීනං අකරණෙන බහුජනස්ස පියො මනාපො වන්දුපමො හුත්වා ඛත්තියකුලාදීනි වත්තාරි කුලානි උපසඬකමතිති අත්ථො. අපකස්සෙව කායං අපකස්ස චිත්තන්ති තෙනෙව සන්ථවාදීනං අකරණෙන කායඤ්ච චිත්තඤ්ච අපකඬඝිත්වා, අපනෙත්වාති අත්ථො. නිච්චං නවොති නිච්චනවකොව, ආගන්තුකසදිසො හුත්වාති අත්ථො. ආගන්තුකො හි පටිපාටියා සම්පත්තගෙහං පටිසිත්වා සවෙ නං සරසාමිකා දිස්වා “අම්භාකම්පි පුත්තභාතරො විජ්ජවාසං ගන්ත්වා එවං විචරිංසු”ති අනුකම්පමානා නිසීදාපෙත්වා භොජෙත්ති, භුත්තමත්තොයෙව “තුම්භාකං භාජනං ගණ්හවා”ති උට්ඨාය පක්කමති, න තෙහි සද්ධිං සන්ථවං වා කරොති, කිච්චකරණියානි වා සංවිදහති, එවමයම්පි පටිපාටියා සම්පත්තං සරං පටිසිත්වා යං ඉරියාපථෙ පසන්තා මනුස්සා දෙන්ති, තං ගහෙන්වා ඡින්නසන්ථවො තෙසං කිච්චකරණියෙ අබ්භාවටො හුත්වා නික්ඛමතිති දීපෙති.

අප්පගබ්භොති නප්පගබ්භො, අට්ඨට්ඨානෙන කායපාගබ්භියෙන, චතුට්ඨානෙන වච්චාගබ්භියෙන, අනෙකට්ඨානෙන මනොපාගබ්භියෙන ච විරහිතොති අත්ථො. අට්ඨට්ඨානං කායපාගබ්භියං නාම සඬ්ඝගණපුග්ගලභොජනසාලජන්තාසර්තභානනිත්ථික්ඛාවාරමග්ගෙසු අන්තර්සරපවෙසනෙ ච කායෙන අප්පතිරුපකරණං. චතුට්ඨානං වච්චාගබ්භියං නාම සඬ්ඝගණපුග්ගලඅන්තර්සරෙසු අප්පතිරුපවාචානිච්ඡාරණං. අනෙකට්ඨානං මනොපාගබ්භියං නාම තෙසු තෙසු යානෙසු කායවාචාහි අප්ඤ්ඤාවාරං අනාපජ්ජිත්වාපි මනසා කාමචිතක්කාදීනං විතක්කනං. සබ්බෙසම්පි ඉමෙසං පාගබ්භියානං අභාවෙන අප්පගබ්භො හුත්වා කුලානි උපසඬකමතිති අත්ථො. කස්සපසංයුත්තෙන ච වන්දුපමප්පටිපදාදිපෙරස්ස ධුතවාදෙසු අග්ගභාවස්ස බොධිතත්තා චුත්තං “එතදෙව කස්සපසංයුත්තං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා”ති.

අනුරුද්ධත්ථෙරවත්ථු

192. පඤ්චමෙ භොජනපපඤ්චමත්තන්ති ගොවරගාමෙ පිණ්ඩාය වරණාභාරපරිභොගසඤ්ඤිතං භොජනපපඤ්චමත්තං. දීපරුක්ඛානන්ති ලොහදන්තකට්ඨමයානං මහන්තානං දීපරුක්ඛානං. ලොහමයෙසුපි හි තෙසු දීපාධාරෙසු දීපරුක්ඛකාති රුළුභිරෙසා දට්ඨබ්බා. ඔලම්බකදීපමණ්ඩලදීපසඤ්චරණදීපාදිකා සෙසදීපා.

අනුපරියාසි පදක්ඛිණකරණවසෙන. අහං තෙනාති යෙන තුය්හං අත්ථො, අහං තෙන පචාරෙම්, තස්මා තං ආහරාපෙත්වා ගණ්හාති අත්ථො. සුවණ්ණපානියංයෙවස්ස භත්තං උප්පජ්ජිති දෙවතානුභාවෙන උප්පජ්ජි, න කිඤ්චි පවනකිච්චං අත්ථි. සත්ත මහාපුරිසචිතක්කෙ විතක්කෙසිති “අප්පිච්ඡස්සායං ධම්මො, නායං ධම්මො මහිච්ඡස්සා”තිආදිකෙ සත්ත මහාපුරිසචිතක්කෙ විතක්කෙසි. අට්ඨමෙති “නිප්පපඤ්චාරාමස්සායං ධම්මො, නායං ධම්මො පපඤ්චාරාමස්සා”ති එතස්මිං පුරිසචිතක්කෙ.

මම සඬකප්පමඤ්ඤායාති “අප්පිච්ඡස්සායං ධම්මො, නායං ධම්මො මහිච්ඡස්සා”තිආදිනා (දී. නි. 3.358; අ. නි. 8.30) මහාපුරිසචිතක්කවසෙන ආරද්ධමත්තං මත්ථකං පාපෙතුං අසමත්ථාවෙන ධීතං මම සඬකප්පං ජානිත්වා. මනොමයෙනාති මනොමයෙන විය මනසා නිම්මිතසදිසෙන, පරිණාමිතෙනාති අත්ථො. ඉද්ධියාති “අයං කායො ඉදං චිත්තං විය භොතු”ති එවං පවත්තාය අධිට්ඨානිද්ධියා.

යදා මෙ අහු සඬකප්පොති යස්මිං කාලෙ මය්හං “කිදිසො නු බො අට්ඨමො මහාපුරිසචිතක්කො”ති පරිචිතක්කො අහොසි, යදා මෙ අහු සඬකප්පො, තතො මම සඬකප්පමඤ්ඤාය ඉද්ධියා උපසඬකම්, උත්තරි දෙසයිති යොජනා. උත්තරි දෙසයිති “නිප්පපඤ්චාරාමස්සායං ධම්මො නිප්පපඤ්චරන්නො, නායං ධම්මො පපඤ්චාරාමස්ස පපඤ්චරන්නො”ති (දී. නි. 3.358; අ. නි. 8.30) ඉමං අට්ඨමං මහාපුරිසචිතක්කං පුරෙන්නො උපරි දෙසයි. තං පන දෙසිතං දස්සෙන්නො ආහ – “නිප්පපඤ්චරතො බුද්ධො, නිප්පපඤ්චමදෙසයි”ති, පපඤ්චා නාම රාගාදයො කිලෙසා, තෙසං වූපසමනතාය තදභාවතො ච ලොකුත්තරධම්මා නිප්පපඤ්චා නාම. යථා තං පාපුණාති, තථා ධම්මං දෙසෙසි, සාමුක්කංසිකං චතුසච්චදෙසනං අදෙසයිති අත්ථො.

තස්සාහං ධම්මමඤ්ඤායාති තස්ස සත්ථු දෙසනාධම්මං ජානිත්වා. විභාසිත්ති යථානුසිට්ඨං පටිපජ්ජන්තො විහරිං. සාසනෙ රතොති සික්ඛත්තසසඬගහෙ සාසනෙ අභිරතො. තිස්සො විජ්ජා අනුප්පත්තාති පුබ්බෙනිවාසඤ්ඤාණං, දිබ්බවක්ඛුඤ්ඤාණං, ආසවක්ඛයඤ්ඤාණන්ති ඉමා තිස්සො විජ්ජා මයා අනුප්පත්තා සච්ඡිකතා. තතො එව කතං බුද්ධස්ස සාසනං, අනුසිට්ඨි ඔවාදො අනුට්ඨිතොති අත්ථො.

හද්දියත්ථෙරවත්ථු

193. ඡට්ඨෙ උච්ච-සද්දෙන සමානත්ථො උච්චා-සද්දොති ආහ - “උච්චාකුලිකානන්ති උච්චෙ කුලෙ ජාතාන”න්ති. කාළී සා දෙවීති කාළවණ්ණතාය කාළී සා දෙවී. කුලානුක්කමෙන රජජානුප්පත්ති මහාකුලිනස්සෙවාති වුත්තං - “සොයෙව වා”තිආදි.

ලකුණ්ඩකහද්දියත්ථෙරවත්ථු

194. සත්තමෙ රිත්තකොති දෙයාවත්ථුරහිතො. ගුණෙ ආවජ්ජෙත්වාති භගවතො රූපගුණෙ වෙව ආකප්පසම්පදාදිගුණෙ ව අත්තනො අධිප්පායං ඤත්වා අම්බපක්කස්ස පටිග්ගහණං පරිභුඤ්ජනන්ති එවමාදිකෙ යථාඋපට්ඨිතෙ ගුණෙ ආවජ්ජෙත්වා.

පිණ්ඩොලභාරද්වාජත්ථෙරවත්ථු

195. අට්ඨමෙ අභිනනාදභාවෙන සීහස්ස විය නාදො සීහනාදො, සො එතෙසං අත්ථීති සීහනාදිකා, තෙසං සීහනාදිකානං. ගරහිතබ්බපසංසිතබ්බධම්මෙ යාථාවතො ජානන්තස්සෙව ගරහා පසංසා ව යුත්තරූපාති ආහ - “බුද්ධා ව නාමා”තිආදි. බිණ්ණ ජාතීතිආදිහි පච්චවෙක්ඛණ්ණාණස්ස භූමිං දස්සෙති. තෙන හි ඤාණෙන අරියසාවකො පච්චවෙක්ඛන්තො “බිණ්ණ ජාතී”තිආදිං පජානාති. කතමා පනස්ස ජාති බිණ්ණා, කථංඤ්ච පජානාති? න තාවස්ස අතීතා බිණ්ණා පුබ්බෙව බිණ්ණත්තා, න අනාගතා අනාගතෙ වායාමාභාවතො, න පච්චුප්පන්තා විජ්ජමානත්තා. යා පන මග්ගස්ස අභාවිතත්තා උප්පජ්ජෙයා එකචතුපඤ්චවොකාරහවෙසු එකචතුපඤ්චක්ඛන්ධප්පභෙදා ජාති, සා මග්ගස්ස භාවිතත්තා අනුප්පාදධම්මතං ආපජ්ජනෙන බිණ්ණා. තං සො මග්ගභාවනාය පභිනකිලෙසෙ පච්චවෙක්ඛන්තො “කිලෙසාභාවෙ විජ්ජමානම්පි කම්මං ආයතිං අප්පට්ඨසන්ධිකං හොති”ති ජානන්තො පජානාති.

වුසිතන්ති වුට්ඨං පරිවුට්ඨං, කතං වරිතං නිට්ඨිතන්ති අත්ථො. බ්‍රහ්මවරියන්ති මග්ගබ්‍රහ්මවරියං. පුටුප්ජනකල්‍යාණකෙන හි සද්ධිං සත්ත සෙක්ඛා මග්ගබ්‍රහ්මවරියං වසන්ති නාම, බිණ්ණාසවො වුට්ඨවාසො. තස්මා අරියසාවකො අත්තනො බ්‍රහ්මවරියවාසං පච්චවෙක්ඛන්තො “වුසිතං බ්‍රහ්මවරිය”න්ති පජානාති. කතං කරණීයන්ති චතුසු සච්චෙසු චතුහි මග්ගෙහි පරිඤ්ඤාපහානසච්ඡිකිරියාභාවනාහිසමයවසෙන සොළසවිධං කිච්චං නිට්ඨාපිතන්ති අත්ථො. පුටුප්ජනකල්‍යාණකාදයො හි තං කිච්චං කරොන්ති, බිණ්ණාසවො කතකරණීයො. තස්මා අරියසාවකො අත්තනො කරණීයං පච්චවෙක්ඛන්තො “කතං කරණීය”න්ති පජානාති. නාපරං ඉත්ථත්තායාති ඉදාති පුන ඉත්ථභාවාය එවං සොළසවිධකිච්චභාවාය, කිලෙසක්ඛයාය වා මග්ගභාවනාය කිච්චං මෙ නත්ථීති පජානාති. අථ වා ඉත්ථත්තායාති ඉත්ථභාවතො ඉමස්මා එවංපකාරා ඉදාති වත්තමානක්ඛන්ධසන්තානා අපරං ඛන්ධසන්තානං මය්හං නත්ථී, ඉමෙ පන පඤ්චක්ඛන්ධා පරිඤ්ඤාතා නිට්ඨන්ති ඡිත්තමූලකා රුක්ඛා විය, තෙ වරිමකවිඤ්ඤාණනිරොධෙන අනුපාදානො විය ජාතවෙදො නිබ්බායිස්සන්තිති පජානාති.

මත්තාණිපුත්තපුණ්ණත්ථෙරවත්ථු

196. නවමෙ අට්ඨාරසසුපි විජ්ජාට්ඨානෙසු නිප්පත්තිං ගතත්තා “සබ්බසිප්පෙසු කොවිදො හුත්වා”ති වුත්තං. අභිදයාඅබ්භඤ්ඤාවහස්සෙව ධම්මස්ස තත්ථ උපලබ්භනතො “මොක්ඛධම්මං අදිස්වා”ති වුත්තං. තෙනාහ - “ඉදං වෙදත්තයං නාමා”තිආදි. තථා හි අනෙත දුග්ගතිපරිමුච්චනම්පි දුල්ලහං, අභිඤ්ඤාපරිවාරානං අට්ඨන්තං සමාපත්තිනං ලාභිතාය සයං එකදෙසෙන උපසන්තො පරමුක්කංසගතං උත්තමදම්මසම්මං අනඤ්ඤාසාධාරණං භගවන්තං සම්භාවෙන්තො “අයං පුරිසො”තිආදිමාහ. පිටකානි ගහෙන්වා ආගච්ජන්තිති ඵලභාජනාති ගහෙන්වා අස්සාමිකාය ආගච්ජන්ති. බුද්ධානන්ති ගාරවවසෙන බහුවචනනිද්දෙසො කතො. පරිභුඤ්ජීති දෙවතාහි පක්ඛිත්තදිබ්බොජං වනමූලඵලාඵලං පරිභුඤ්ජී. පත්තෙ පතිට්ඨාපිතසමනන්තරමෙව හි දෙවතා තත්ථ දිබ්බොජං පක්ඛිපිංසු. සම්මසිත්වාති පච්චවෙක්ඛන්තො, පරිවත්තෙන්වාති ව චදන්ති. අරහත්තං පාපුණිංසුති මහාදෙවත්ථෙරස්ස අනුමොදනකථාය අනුපුබ්බිකථාසක්ඛිකාය සුවිසොධිතචිත්තසන්තානා අරහත්තං පාපුණිංසු.

දසහි කථාවත්ථුහීති අප්පිච්ඡකථා සන්තුට්ඨිකථා පච්චෙකකථා අසංසග්ගකථා විරියාරම්භකථා සීලසම්පදාකථා සමාධිසම්පදාකථා පඤ්ඤාසම්පදාකථා විමුක්තිසම්පදාකථා විමුක්තිඤ්ඤාණදස්සනසම්පදාකථාති ඉමෙහි දසහි කථාවත්ථුහි. ජාතිභූමි රට්ඨවාසිනොති ජාතිභූමිවත්තදෙසවාසිනො, සත්ථු ජාතදෙසවාසිනොති අත්ථො. සීසානුලොකිකොති පුරතො ගච්ජන්තස්ස සීසං අනු අනු පස්සන්තො. ඔකාසං සල්ලක්ඛෙන්වාති සාකච්ඡාය අවසරං සල්ලක්ඛෙන්වා. සත්තවිසුද්ධික්කමං පුච්ඡීති “කිං නු ඛො, ආවුසො, සීලවිසුද්ධන්ථං භගවති බ්‍රහ්මවරියං වුස්සති”තිආදිනා (ම. නි. 1.257) සත්ත විසුද්ධියො පුච්ඡී. ධම්මකථිකානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙසි සවිසෙසෙන දසකථාවත්ථුලාභිතාය.

මහාකච්චානත්ථෙරවත්ථු

197. දසමෙ සංඛිත්තෙන කථිතධම්මස්සාති මධුපිණ්ඩිකසුත්තන්තදෙසනාසු විය සඬ්ඛෙපෙන දෙසිතධම්මස්ස. තං දෙසනං චිත්ථාරෙත්වාති තං සඬ්ඛෙපදෙසනං ආයතනාදිවසෙන චිත්ථාරෙත්වා. අත්ථං විභජමානානන්ති තස්සා

සඬුබෙපදෙසනාය අත්ථං විහජිත්වා කපේත්තානං. අත්ථවසෙන වාති “එත්තකා එතස්ස අත්ථා”ති අත්ථවසෙන වා දෙසනං පුරෙත්තුං සක්කොන්ති. බ්‍යඤ්ජනවසෙන වාති “එත්තකාති එත්ථ බ්‍යඤ්ජනාති දෙසනාවසෙන වත්තබ්බාති”ති බ්‍යඤ්ජනවසෙන වා පුරෙත්තුං සක්කොන්ති. අයං පන මහාකච්චානත්ථෙරො උභයවසෙනපි සක්කොති තස්ස සඬුබෙපෙන උද්දිට්ඨස්ස විත්ථාරෙන සත්ථු අප්ඤ්ඤාසායානුරූපං දෙසනතො, තස්මා තත්ථ අග්ගොති වුත්තො. වුත්තනසෙනෙවාති “පාතොව සුභොජනං භුක්ඤ්ජිත්වා උපොසථඬ්ගාති අධිට්ඨායා”තිආදිනා හෙට්ඨා වුත්තනසෙනෙව. අඤ්ඤෙහීති අඤ්ඤාසං ඉත්ථිනං කෙසෙහි අතිවිය දිසා. න කෙවලඤ්ච දිසා එව, අථ බො සිනිද්ධනිලමුදුකඤ්චිකා ව. නික්කෙසිති අප්පකෙසි යථා “අනුදරා කඤ්ඤා”ති.

පණියන්ති වික්කෙතබ්බහණ්ඩං. ආවජ්ජෙත්වාති උපනිස්සයං කෙසානං පකතිභාවාපත්තිඤ්ච ආවජ්ජෙත්වා. ගාරවෙනාති මුණ්ඩසීසාපි ථෙරෙ ගාරවෙන එකවචනෙනෙව ආගන්ත්වා. නිමන්තෙත්වාති ස්වාතනාය නිමන්තෙත්වා. ඉම්ප්පා ඉත්ථියාති යථාවුත්තසෙට්ඨිධිතරමාහ. දිට්ඨධම්මිකොවාති අවධාරණං අට්ඨානපයුත්තං, දිට්ඨධම්මිකො යසපට්ඨාගොව අහොසිති අත්ථො. යසපට්ඨාගොති ව භවසම්පත්තිපට්ඨාගො. සත්තසු හි ජවනවෙනනාසු පට්ඨා දිට්ඨධම්මවෙදනියඵලා, පට්ඨිමා උපපජ්ජවෙදනියඵලා, මජ්ඣෙ පඤ්ච අපරාපරියවෙදනියඵලා, තස්මා පට්ඨං එකං වෙනනං යපෙත්වා සෙසා යථාසකං පරිපුණ්ණඵලදායිනො හොන්ති, පට්ඨවෙනනාය පන දිට්ඨධම්මිකො යසපට්ඨාගොව අහොසි.

පට්ඨඵකදග්ගවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

14. එකදග්ගවග්ගො

(14) 2. දුතියඑකදග්ගවග්ගවණ්ණනා

වුළපන්ථකත්ථෙරවත්ථු

198-200. දුතියස්ස පට්ඨමෙ මනෙන නිබ්බන්තිතන්ති අභිඤ්ඤාමනෙන උප්පාදිතං. මනෙන කතකායොති අභිඤ්ඤාවත්තෙන දෙසන්තරං පත්තකායො. මනෙන නිබ්බන්තිතකායොති අභිඤ්ඤාමනසා නිම්මිතකායො “අඤ්ඤා කායං අභිනිම්මිනාති”තිආදිසු (දී. නි. 1.236-237; පටි. ම. 3.14) විය. එකසදිසෙයෙවාති අත්තසදිසෙයෙව. එකවිධමෙවාති අත්තනා කතප්පකාරමෙව. එතප්පරමො හි යෙභුයොන සාවකානං ඉද්ධිනිම්මානවිධි. අග්ගො නාම ජාතො එකදෙසෙන සත්ථු ඉද්ධිනිම්මානානුච්චානතො.

ලාභිතායාති එත්ථ ලාභීති ඊකාරො අතිසයත්ථො. තෙන ථෙරස්ස චතුන්තං රූපාවචරජ්ඣානානං අතිසයෙන සවිසෙසලාභිතං දස්සෙති. අරූපාවචරජ්ඣානානං ලාභිතායාති එත්ථාපි එසෙව නයො. න කෙවලඤ්චෙනා වෙනොසඤ්ඤාවිච්චකුසලතා රූපාරූපජ්ඣානලාභිතාය එව, අථ බො ඉමෙහිපි කාරණෙහීති දස්සෙත්තුං – “වුළපන්ථකො වා”තිආදි වුත්තං. වෙනොති වෙන්ථ විත්තසීසෙන සමාධි වුත්තො, තස්මා වෙනසො සමාධිස්ස විච්චට්ඨනං වෙනොවිච්චො, එකස්මිංයෙවාරම්මණෙ සමාධිවිත්තං විච්චට්ඨත්වා හෙට්ඨිමස්ස හෙට්ඨිමස්ස උපරූපරි භාපනතො රූපාවචරජ්ඣානලාභී වෙනොවිච්චකුසලො නාම. “සබ්බසො රූපසඤ්ඤාන”න්තිආදිනා (ධ. ස. 265) වුත්තසඤ්ඤා අතික්කමිත්වා “ආකාසානඤ්චායනතසඤ්ඤාසහගතං...පෙ.... නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායනතසඤ්ඤාසහගත”න්ති (ධ. ස. 265-268) සඤ්ඤාසීසෙන වුත්තජ්ඣානානං විච්චට්ඨකුසලො, තථා ඉත්ථිපුරිසාදිසඤ්ඤා නිව්චසඤ්ඤාදිතො විත්තං විච්චට්ඨත්වා කෙවලෙ රූපාරූපධම්මත්තෙ අසඬුබෙන නිබ්බානෙ ව විසෙසතො වච්චනතො ව සුඤ්ඤානානුපස්සනාබහුලො සඤ්ඤාවිච්චකුසලො. සමාධිකුසලතාය වෙනොවිච්චකුසලතා තබ්බහුලවිහාරිතාය. තථා විපස්සනාකුසලතාය සඤ්ඤාවිච්චකුසලතා. එකොති වුළපන්ථකත්ථෙරං වදති. සමාධිලක්ඛණෙහි සවිතක්කසව්චාරාදිසමාධිසභාවෙ. පුන එකොති මහාපන්ථකත්ථෙරමාහ. විපස්සනාලක්ඛණෙහි සත්තඅනුපස්සනා අට්ඨාරසමභාවිපස්සනාදිවිපස්සනාසභාවෙ. සමාධිගාල්හොති සමාධිස්මිං ඔගාල්හවිත්තො සුභාවිතභාවනා. අඬුගසංඛිත්තෙහි චතුරඬුගිකතිච්චගිකාදිවසෙන ඤානඬ්ගානං සඬුබිපෙන. ආරම්මණසංඛිත්තෙහි කසිණුග්ගාට්ඨාකාසාදිනිබ්බන්තෙන කසිණාදිආරම්මණානං සංඛිපෙන. අඬුගවචත්ථාපනෙහි විතක්කාදිතං ඤානඬ්ගානං වචත්ථාපනෙ. ආරම්මණවචත්ථාපනෙහි පථවිකසිණාදිජ්ඣානාරම්මණානං වචත්ථාපනෙ.

ඤානඬ්ගෙහීති රූපාවචරජ්ඣානඬ්ගෙහි, ඤානඬ්ගානෙව ඤානං. පුන ඤානඬ්ගෙහීති අරූපාවචරජ්ඣානඬ්ගෙහි. භාතාති ජෙට්ඨභාතා. අස්සාති කුටුම්භියස්ස. සුවණ්ණසුපන්ති සොවණ්ණමයං පුප්ඵපුප්ඵං කත්වා. දෙවපුරෙති තාවතීංසහවෙන සුදස්සනමහානගරෙ. අග්ගද්වාරොනාති තස්මිං දිවසෙ අග්ගං සබ්බපට්ඨං විච්චෙන නගරද්වාරෙන නික්කමිත්වා.

කොකනදන්ති පදුමවිසෙසනං යථා “කොකාසක”න්ති. තං කිර බහුපත්තං වණ්ණසම්පන්නං අතිසුගන්ධඤ්ච හොති. “කොකනදං නාම සෙනපදුම”න්තිපි වදන්ති. පාතොති පගෙව. අයඤ්ඤෙත්ථ අත්ථො – යථා

කොකනදසඩ්බානං පද්මං පාතො සුරියුග්ගමනවෙලායං ඵුල්ලං විකසිතං අවිතගන්ධං සියා විරොවමානං, එවං සරිරගන්ධෙන ගුණගන්ධෙන ච සුගන්ධං සරදකාලෙ අන්තලික්ඛෙ ආදිවිච්චි අන්තනො තෙජසා තපන්තං අඩ්ගෙහි නිව්ඡරණකප්ප්ති යා අඩ්ගිරසං සම්මාසම්බුද්ධං පස්සාති.

චූළපන්ථකො කිර කස්සපසම්මාසම්බුද්ධකාලෙ පබ්බජිත්වා පඤ්ඤවා හුත්වා අඤ්ඤතරස්ස දන්ධහික්ඛුනො උද්දෙසගහණකාලෙ පරිභාසකෙළිං අකාසි. සො හික්ඛු තෙන පරිභාසෙන ලජ්ජිතො නෙව උද්දෙසං ගණ්ඨි, න සප්ඤ්ඤායමකාසි. තෙන කම්මෙනායං පබ්බජිත්වා ධර්මො ජාතො, තස්මා ගතිතගතිතපදං උපරිඋපරිපදං ගණ්ඨන්තස්ස නස්සති. ඉද්ධියා අභිසම්බරිත්වා සුද්ධං චොළබණ්ඩං අදාසීති තස්ස පුබ්බගෙතුං දිස්වා තදනුරූපෙ කම්මට්ඨානෙ නියොජෙත්තො සුද්ධං චොළබණ්ඩං අදාසි. සො කිර පුබ්බෙ රාජා හුත්වා නගරං පදක්ඛිණං කරොත්තො නලාටතො සෙදෙ මුව්චන්තෙ පරිසුද්ධෙන සාටකෙන නලාටං පුඤ්ඡී, සාටකො කිලිට්ඨො අහොසි. සො “ඉමං සරිරං නිස්සාය එවරූපො පරිසුද්ධසාටකො පකතිං ජහිත්වා කිලිට්ඨො ජාතො, අනිච්චා වත සඩ්ධාරා”ති අනිච්චසඤ්ඤං පටිලභී. තෙන කාරණෙනස්ස රජොහරණමෙව පව්වයො ජාතො.

ලොමානීති චොළබණ්ඩන්තගතඅංසුකෙ වදති. “කිලිට්ඨධාතුකානී”ති කිලිට්ඨසභාවානි. එවංගතිකමෙවානි ඉදං විත්තම්පි භවධිගවසෙන පකතියා පණ්ඩරං පරිසුද්ධං රාගාදිසම්පයුත්තධම්මවසෙන සංකිලිට්ඨං ජාතන්ති දස්සෙති. නක්ඛන්තං සමානෙන්වානි නක්ඛන්තං සමන්තාහරිත්වා, ආවජ්ජෙත්වානි අත්ථො . බිළාරස්සත්ථායානි බිළාරස්ස ගොවරත්ථාය. ජලපථකම්මිකෙනානි සමුද්දකම්මිකෙන. වාරිත්ති ඛාදිතබ්බතිණං. සච්චකාරන්ති සච්චභාවාවහං කාරං, “අත්තනා ගහිතෙ භණ්ඩෙ අඤ්ඤෙසං න දාතබ්බ”න්ති වත්වා දාතබ්බලඤ්ජන්ති වුත්තං හොති. තතියෙන පටිභාරෙනානි තතියෙන සාසනෙන. පත්තිකා හුත්වානි සාමිනො හුත්වා.

අප්පකෙනපිති ථොකෙනපි පරිත්තෙනපි. මෙධාවීති පඤ්ඤවා. පාහතෙනානි භණ්ඩමූලෙන. විචක්ඛණොති වොහාරකුසලො. සමුට්ඨාපෙති අත්තානන්ති මහන්තං ධනං යසඤ්ච උප්පාදෙන්වා තත්ථ අත්තානං සණ්ඨපෙති පතිට්ඨාපෙති . යථා කිං? අණුං අග්ගිංව සන්ධමං, යථා පණ්ඩිතො පුරිසො පරිත්තකං අග්ගිං අනුක්කමෙන ගොමයචුණ්ණාදීනි පක්ඛිපිත්වා මුඛවාතෙන ධමෙන්තො සමුට්ඨාපෙති වඩ්ඪෙති, මහන්තං අග්ගික්ඛන්ධං කරොති, එවමෙව පණ්ඩිතො ථොකම්පි පාහතං ලභිත්වා නානාඋපායෙහි පයොජෙත්වා ධනඤ්ච යසඤ්ච වඩ්ඪෙති, වඩ්ඪෙත්වා පුන තත්ථ අත්තානං පතිට්ඨාපෙති. තාය එව වා පන ධනස්ස මහන්තතාය අත්තානං සමුට්ඨාපෙති, අභිඤ්ඤාතං පාකටං කරොතිති අත්ථො.

සුභුතිත්ථෙරවත්ථු

201-202. තතියෙ රණානි හි රාගාදයො කිලෙසා වුව්චන්තිති “සරණං ධම්මා”ති ආදිසු (ධ. ස. 100 දුකමානිකා) රාගාදයො කිලෙසා “රණා”ති වුව්චන්ති. රණන්ති එතෙහිති රණං. යෙහි අභිභූතා සත්තා නානප්පකාරෙන කන්දන්ති පරිදෙවන්ති, තස්මා තෙ රාගාදයො “රණා”ති වුත්තා. දෙසිතනියාමතො අනොක්කම්මිත්වානි දෙසිතානොක්කම්මනතො අනුපගන්ත්වා දෙසෙති, සත්ථාරා දෙසිතනියාමෙනෙව අනොදිස්සකං කත්වා ධම්මං දෙසෙතිති වුත්තං හොති. එවන්ති එවං මෙත්තාඤ්ඤානො වුට්ඨාය හික්ඛාගහණෙ සති. හික්ඛාදායකානං මහප්ඵලං භවිස්සතිති ඉදං චූළවිජරාසඩ්ඝාතසුත්තෙන (අ. නි. 1.51 ආදයො) දිපෙතබ්බං. අවිජරාසඩ්ඝාතමත්තම්පි හි කාලං මෙත්තවිත්තං ආසෙවන්තස්ස හික්ඛුනො දින්නදානං මහප්ඵලං හොති මහානිසංසං, තෙන ච සො අමොසං රට්ඨපිණ්ඩං භුඤ්ජතිති අයමත්ථො තත්ථ ආගතොයෙව. නිමිත්තං ගණ්ඨිත්වානි ආකාරං සල්ලක්ඛෙන්වා.

බදිරවනියරෙවතත්ථෙරවත්ථු

203. පඤ්චමෙ වනසභාගන්ති සභාගං වනං, සභාගන්ති ව සප්පායන්ති අත්ථො. යඤ්ඨි පකතිවිරුද්ධං බ්‍යාධිවිරුද්ධඤ්ච න හොති, තං “සභාග”න්ති වුව්චති. උදකසභාගන්ති ආදිසුපි ඉමිනාව නයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. කල්‍යාණකම්මායුහනක්ඛණොති කල්‍යාණකම්මප්‍රචයස්ස ඔකාසො. තිණ්ණං භාතිකානන්ති උපතිස්සො, වුන්දො, උපසෙනොති ඉමෙසං තිණ්ණං ජෙට්ඨභාතිකානං. තිස්සන්තඤ්ච භගිනීනන්ති වාලා, උපවාලා, සිසුපවාලානි ඉමෙසං තිස්සන්තං ජෙට්ඨභගිනීනං. එත්ථ ව සාරිපුත්තත්ථෙරො සයං පබ්බජිත්වා වාලා, උපවාලා, සිසුපවාලානි තිස්සො භගිනියො, වුන්දො උපසෙනොති ඉමෙ භාතරො පබ්බාජෙසී, රෙවතකුමාරො එකොව ගෙහෙ අවසිස්සති. තෙන වුත්තං – “අම්මාකං...පෙ.... පබ්බාජෙත්ති”ති. මහල්ලකතරාති වුද්ධතරා. ඉදඤ්ච කුමාරිකාය විරජීවිතං අභිකඩ්ඛමානා ආභංසු. සා කිර තස්ස අයයිකා විසතිවස්සසතිකා ඛණ්ඩදන්තා පලිතකෙසා වලිත්තවා තිලකාහනගන්තා ගොපානසිච්චිකා අහොසි. විධාවනිකන්ති විධාවනකිළිකං. තිස්සන්තං සම්පත්තීනන්ති අනුස්සවවසෙන මනුස්සදෙවමොක්ඛසම්පත්තියො සන්ධාය වදති, මනුස්සදෙවබ්‍රහ්මසම්පත්තියො වා. සිවලිස්ස පුඤ්ඤං වීමංසිස්සාමානි “සිවලිනා කතපුඤ්ඤස්ස විපාකදානට්ඨානමිද”න්ති ඤත්වා එවමාහ. සභාගට්ඨානන්ති සමං දෙසං.

තං භූමිරාමණෙයාකන්ති කිඤ්චාපි අරහන්තො ගාමන්තෙ කායවිවෙකං න ලහන්ති, විත්තවිවෙකං පන ලහන්තෙව. තෙසඤ්ඨි දිබ්බජ්ජපටිභාගානිපි ආරම්මණානි විත්තං වාලෙතුං න සක්කොන්ති, තස්මා ගාමො වා හොතු

අරඤ්ඤාදීනං වා අඤ්ඤතරං, ‘යත්ථ අරහන්තො විහරන්ති, තං භූමිරාමණෙයාසකං’, සො භූමිපදෙසො රමණීයො ඵ්වාති අත්ථො.

කඩබාරෙවතත්ථෙරවත්ථු

204. ඡට්ඨෙ අකප්පියො, ආවුසො, ගුළොති එකදිවසං ථෙරො අන්තරාමග්ගෙ ගුළකරණං ඔක්කමිත්වා ගුළෙ පිට්ඨමපි ඡාරිකමපි පක්ඛිත්තෙ දිස්වාන “අකප්පියො ගුළො, සාමිසො න කප්පති ගුළො විකාලෙ පරිභුඤ්ජිතු”න්ති කුක්කුච්චායන්තො ඵ්වමාහ. අකප්පියා මුග්ගාති එකදිවසං අන්තරාමග්ගෙ වච්චෙ මුග්ගං ජාතං දිස්වා “අකප්පියා මුග්ගා, පක්කාපි මුග්ගා ජායන්ති”ති කුක්කුච්චායන්තො ඵ්වමාහ. සෙසමෙත්ථ සබ්බං උත්තානමෙව.

සොණකොළිවිසත්ථෙරවත්ථු

205. සත්තමෙ භාපෙතබ්බමෙව අහොසි අච්චාරද්ධවිරියන්තා. උදකෙන සමුපබ්බුල්ලෙහි උදකෙන ථලං උස්සාරෙත්වා තත්ථ තත්ථ රාසිකතෙ. හරිතුපලික්කායාති ගොමයපරිභණ්ඩකායා. තිව්ධෙන උදකෙන පොසෙන්නීති බිරොදකං ගන්ධොදකං කෙවලොදකන්ති ඵ්වං තිව්ධෙන උදකෙන පොසෙන්නී පරිපාලෙන්ති. පරිස්සාවෙන්වාති පරිසොධෙන්වා ගහිතෙ තණ්ඩුලෙති යොජෙතබ්බං. දෙවො මඤ්ඤෙති දෙවො විය . විණොවාදෙනාති “තං කිං මඤ්ඤසි, සොණ, යදා තෙ විණාය තන්තියො අච්චායතා හොන්ති, අපි නු තෙ විණා තස්මිං සමයෙ සරවති වා හොති කම්මඤ්ඤා වාති? නො හෙතං, හන්තෙති. ඵ්වමෙව බො, සොණ, අච්චාරද්ධවිරියං උද්ධච්චාය සංවත්තති, අතිසිලීවිරියං කොසප්පාය සංවත්තති. තස්මාතිහ ත්වං, සොණ, වීරියසමතං අධිට්ඨහ, ඉන්ද්‍රියානඤ්ච සමතං පටිවිජ්ඣා”ති (මහාව. 243) ඵ්වං විණං උපමං කත්වා පවත්තිතෙන විණොපමොවාදෙන. වීරියසමථයොජනත්ථායාති වීරියස්ස සමථෙන යොජනත්ථාය.

සොණකුටිකණ්ණත්ථෙරවත්ථු

206. අට්ඨමෙ කුටිකණ්ණොති වුව්චන්ති “කොටිකණ්ණො”ති වත්තබ්බෙ “කුටිකණ්ණො”ති වොහරියති. කුලසරෙ හවා කුලසරිකා. සා කිර අවන්තිරට්ඨෙ කුලසරෙ මහාවිභවස්ස සෙට්ඨස්ස හරියා. දසබලස්ස ධම්මකථං සුත්වා සොතාපත්තිථලෙ පතිට්ඨාය වින්තෙසීති ඉදං අභිගුන්තරභාණාකානං මතෙන වුත්තං. සුත්තනිපාතට්ඨකථායං පන “සපරිසො හගවන්තං උපසඬකම්ම ධම්මදෙසනං අස්සොසි, න ච කඤ්චි විසෙසං අධිගඤ්ජි. කස්මා? සො හි ධම්මං සුණන්තො හෙමවතං අනුස්සරිත්වා ‘ආගතො නු බො මෙ සභායකො, නො’ති දිසාදිසං ඔලොකෙන්වා තං අපස්සන්තො ‘වඤ්චිතො මෙ සභායො, යො ඵ්වං විචිත්තප්පටිභානං හගවතො දෙසනං න සුණාති’ති වික්ඛිත්තවිත්තො අහොසි”ති වුත්තං.

යස්මා පටිසන්ධිජාතිඅභිනික්ඛමනබොධිපරිනිබ්බානෙස්වෙව ද්වන්තිංස පුබ්බනිමිත්තාති හුත්වාප පටිවිගච්ජන්ති, න විරට්ඨීතිකාති හොන්ති, ධම්මචක්කප්පවත්තනෙ (සං. නි. 5.1081; පටි. ම. 2.30) පන තාති සවිසෙසාති හුත්වා විරතරං යත්වා නිරුජ්ඣන්ති, තස්මා වුත්තං – “තියොජනසහස්සං හිමවන්තං අකාලපුප්ඵිතං දිස්වා”තිආදි. අග්ගබලකායාති සබ්බපුරතො ගච්ජන්තා බලකායා. කෙන පුප්ඵිතභාවං ජානාසීති කෙන කාරණෙන හිමවන්තස්ස පුප්ඵිතභාවං ජානාසීති, යෙන කාරණෙන ඉමං අකාලපුප්ඵිතභාවං ජානං, තං ජානාසීති වුත්තං හොති. තස්ස පවත්තිතභාවන්ති තස්ස ධම්මචක්කස්ස හගවතා පවත්තිතභාවං. සද්දෙ නිමිත්තං ගණ්හීති සද්දෙ ආකාරං සල්ලක්ඛෙසි. තතොති “අහං ‘එතං අමතධම්මං තමපි ජානාපෙස්සාමි’ති තව සන්නිකං ආගතොස්මි”ති යං වුත්තං, තදනන්තරන්ති අත්ථො.

සාතාගිරො හෙමවතස්ස බුද්ධුප්පාදං කථෙත්වා තං හගවතො සන්නිකං ආනෙතුකාමො “අප්ප පන්නරසො”තිආදිගාථමාහ. තත්ථ (සු. නි. අට්ඨ. 1.153) අප්පාති අයං රත්තින්දිවො පක්ඛගණනතො පන්නරසො, උපවසිතබ්බතො උපොසථො. තිසු වා උපොසථෙසු අප්ප පන්නරසො උපොසථො, න වාතුද්දසිඋපොසථො, න සාමග්ගිඋපොසථො. දිවි හවාති දිබ්බාති, දිබ්බාති ඵත්ථ අත්ථීති දිබ්බාති. කාති තාති? රූපාති. තඤ්ඤි රත්තිං දෙවානං දසසහස්සිලොකධාතුතො සන්නිපතිතානං සරිරවත්ථාහරණවිමානප්පහාති අබ්බාදිඋපක්කිලෙසවිරහිතාය වන්දප්පහාය ව සකලප්මබුද්ධිපො අලඬකතො අහොසීති අතිවිය අලඬකතො ව පරිවිසුද්ධිදෙවස්ස හගවතො සරිරප්පහාය. තෙනාහ – “දිබ්බා රත්ති උපට්ඨිකා”ති.

ඵ්වං රත්තිගුණවණ්ණනාපදෙසෙනපි සභායස්ස විත්තං පසාදං ජනෙන්නො බුද්ධුප්පාදං කථෙත්වා ආහ – “අනොමනාමං සත්ථාරං, හන්ද පස්සාම ගොතම”න්ති. තත්ථ අනොමෙහි අලාමකෙහි සබ්බාකාරපරිපුරෙහි ගුණෙහි නාමං අස්සාති අනොමනාමො. තථා හිස්ස “බුද්ධිකා සච්චානීති බුද්ධො, බොධෙනා පජායාති බුද්ධො”තිආදිනා (මහානි. 192; වුළුනි. පාරායනත්ථුතිගාථානිද්දෙසො 97; පටි. ම. 1.162) නයෙන බුද්ධොති අනොමෙහි ගුණෙහි නාමං. “හග්ගරාගොති හගවා, හග්ගදොසොති හගවා”තිආදිනා (මහානි. 84) නයෙන හගවාති අනොමෙහි ගුණෙහි නාමං. එස නයො “අරහං සම්මාසම්බුද්ධො විජ්ජාවරණසම්පන්නො”තිආදියු. දිට්ඨධම්මිකාදිඅත්ථෙහි දෙවමනුස්සෙ අනුසාසනි “ඉමං පජ්ඣං, ඉමං සමාදාය වත්තථා”ති සත්ථා. තං අනොමනාමං සත්ථාරං. හන්දාති වචසායත්ථෙ නිපාතො.

පස්සාමානි තෙන අත්තානං සහ සඬගහෙත්වා පච්චුප්පන්තබ්භුවනං. ගොතමන්ති ගොතමගොත්තං. ඉදං චුත්තං හොති – “සත්ථා, න සත්ථා”ති මා චිමතිං අකාසි, එකන්තබ්භාවසිතො භුත්වා ඵහි පස්සාම ගොතමන්ති.

එවං චුත්තෙ හෙමවතො “අයං සාතාගිරො ‘අනොමනාමං සත්ථාර’න්ති භණන්තො තස්ස සබ්බඤ්ඤානං පකාසෙති, සබ්බඤ්ඤානො ව දුල්ලභා ලොකෙ, සබ්බඤ්ඤාපටිඤ්ඤෙහි පුරණාදිසදිසෙහෙව ලොකො උපද්දන්තො. සො පන යදි සබ්බඤ්ඤා, අද්ධා තාදිලක්ඛණං පත්තො භවිස්සති, තෙන එවං ගහෙස්සාමි”ති වින්තෙන්වා තාදිලක්ඛණං පුච්ඡන්තො ආහ – “කච්චි මනො”තිආදි. තත්ථ කච්චිති පුච්ඡා. මනොති විත්තං. සුපණ්හිතොති සුචුට්ඨ යයිතො අවලො අසම්පවෙධි. සබ්බෙසු භූතෙසු සබ්බභූතෙසු. තාදිනොති තාදිලක්ඛණං පත්තස්සෙව සතො. පුච්ඡා එව වා අයං “සො තව සත්ථා සබ්බභූතෙසු තාදි, උදාහු නො”ති. ඉටියෙ අනිටියෙවාති එවරූපෙ ආරම්මණෙ. සඬකප්පාති විතක්කා. වසිකතාති වසං ගමිතා. ඉදං චුත්තං හොති – යං තං සත්ථාරං වදෙසි, තස්ස තෙ සත්ථුනො කච්චි තාදිලක්ඛණං සම්පත්තස්ස සතො සබ්බභූතෙසු මනො සුපණ්හිතො, උදාහු යාව පච්චයං න ලභති, තාව සුපණ්හිතො විය බායති. සො වා තෙ සත්ථා කච්චි සබ්බභූතෙසු සත්තෙසු තාදි, උදාහු නො, යෙ ව ඉටියානිටියෙසු ආරම්මණෙසු රාගදොසවසෙන සඬකප්පා උප්පජ්ජෙය්‍යං, ත්‍යාස්ස කච්චි වසිකතා, උදාහු කදාවි තෙසම්පි වසෙන වත්තතිති.

තිණි වස්සානීති සොණස්ස පබ්බජිතදිවසතො පටියාය තිණි වස්සානි. තදා කිර හික්ඛු යෙභුයොන මජ්ඣිමදෙසෙයෙව වසිංසු, තස්මා තත්ථ කතිපයා එව අහෙසුං. තෙ ව එකස්මිං නිගමෙ එකො ද්වෙති එවං විසුං විසුං වසිංසු, ථෙරානඤ්ච කතිපයෙ හික්ඛු ආනෙන්වා අඤ්ඤෙසු ආනියමානෙසු පුබ්බං ආනිතා කෙනවිදෙව කරණියෙන පක්කම්මිසු, කඤ්චි කාලං ආගමෙන්වා පුන තෙසු ආනියමානෙසු ඉතරෙ පක්කම්මිසු, එවං පුනප්පුනං ආනයනෙන සන්තිපාතො විරෙනෙව අහොසි, ථෙරො ව තදා එකච්ඡාරි අහොසි. තෙන චුත්තං – “තිණි වස්සානි ගණං පරියෙසිත්වා”ති. තිණි වස්සානීති ව අච්චන්තසංයොගෙ උපයොගවනං. සත්ථු අධිප්පායං ඤත්වාති අත්තනො ආණාපනෙනෙව “ඉමිනා සද්ධිං එකගන්ධකුටියං වසිතුකාමො භගවා”ති සත්ථු අධිප්පායං ජානිත්වා. භගවා කිර යෙන සද්ධිං එකගන්ධකුටියං වසිතුකාමො, තස්ස සෙනාසනපඤ්ඤත්තියං ආනන්දන්තරං ආණාපෙති.

අප්ඤ්ඤාකාසෙ චිතිනාමෙන්වාති අප්ඤ්ඤාකාසෙ නිසජ්ජාය චිතිනාමෙන්වා. යස්මා භගවා ආයස්මතො සොණස්ස සමාපත්තිසමාපජ්ජනෙන පටිසන්ථාරං කරොන්තො සාවකසාධාරණා සබ්බා සමාපත්තියො අනුලොමප්පටිලොමං සමාපජ්ජන්තො බහුදෙව රත්තිං අප්ඤ්ඤාකාසෙ නිසජ්ජාය චිතිනාමෙන්වා පාදෙ පක්ඛාලෙන්වා විහාරං පාවිසි, තස්මා ආයස්මාපි සොණො භගවතො අධිප්පායං ඤත්වා තදනුරූපං සබ්බා තා සමාපත්තියො සමාපජ්ජන්තො බහුදෙව රත්තිං අප්ඤ්ඤාකාසෙ නිසජ්ජාය චිතිනාමෙන්වා පාදෙ පක්ඛාලෙන්වා විහාරං පාවිසිති වදන්ති. පටිසිත්වා ව භගවතා අනුඤ්ඤාතො විවරතිරොකරණියං කත්වා භගවතො පාදපස්සෙ නිසජ්ජාය චිතිනාමෙසි. අප්ඤ්ඤාසිති ආණාපෙසි. පටිභාතු තං හික්ඛු ධම්මො භාසිතුන්ති හික්ඛු තුය්හං ධම්මො භාසිතුං උපටියාතු, ඤාණමුඛං ආගච්ඡතු, යථාසුතං යථාපරියත්තං ධම්මං භණාහිති අත්ථො. අට්ඨකචග්ගියානීති අට්ඨකචග්ගිභූතානි කාමසුත්තාදියොලසසුත්තානි (මහානි. 1). සුග්ගහිතොති සම්මා උග්ගහිතො. සබ්බෙ වරෙ යාවිති විනයධරපඤ්චමෙන ගණෙන උපසම්පදා ධුවන්භානං වම්මන්තරණං ගණඬගණුපාහනං විවරවිප්පවාසොති ඉමෙ පඤ්ච වරෙ යාවි. සුත්තෙ ආගතමෙවාති උදානපාළියං ආගතසුත්තං සන්ධාය වදති.

සිවලිත්තරෙවත්ථු

207. නවමෙ සාකච්ඡිත්වා සාකච්ඡිත්වාති රඤ්ඤා සද්ධිං පටිවිරුජ්ඣන්තවසෙන පුනප්පුනං සාකච්ඡං කත්වා. ගුළුදධිත්ති පත්ථිත්තං ගුළුසදිසං කඬිනදධිං. අතිඅඤ්ඡිතුන්ති අතිවිය ආකඬිසීතුං. කඤ්ඡියං වාහෙන්වාති දධිමත්ථුං පවාහෙන්වා, පරිස්සාවෙන්වාති අත්ථො. “දධිතො කඤ්ඡියං ගහෙන්වා”තිපි පායො. නන්ති සුප්පවාසං. ඛිප්පච්ඡිං චුසාපෙන්තිති ඉමිනා සම්බන්ධො. යාව න උක්කඬිසන්තිති යාව දානෙ න උක්කඬිසන්ති, දාතුකාමාව හොන්තිති අධිප්පායො මහාදුක්ඛං අනුභොසිති පසවතිබන්ධනං මහන්තං දුක්ඛං අනුභොසි. සාමිකං ආමන්තෙන්වාති සත්තාහං මුල්භගබ්බා තිබ්බාහි බරාහි දුක්ඛවෙදනාහි චුට්ඨා “සම්මාසම්බුද්ධො වත සො භගවා, යො ඉමස්ස එවරූපස්ස දුක්ඛස්ස පහානාය ධම්මං දෙසෙති. සුප්පටිපන්නො වත තස්ස භගවතො සාවකසඬසො, යො ඉමස්ස එවරූපස්ස දුක්ඛස්ස පහානාය පටිපන්නො. සුසුඛං වත නිබ්බානං, යත්ථිදං එවරූපං දුක්ඛං න සංවිජ්ජති”ති (උදා. 18) ඉමෙහි තිහි විතක්කෙහි තං දුක්ඛං අධිවාසෙන්ති සත්ථු සන්තිකං පෙසෙතුකාමනාය සාමිකං ආමන්තෙන්වා. පුරෙ මරණාති මරණතො පුරෙතරමෙව. ඉඬ්ඛිතන්ති ආකාරං. ජීවිතභත්තන්ති ජීවිතසංසයෙ දාතබ්බහන්තං. සබ්බකම්මක්ඛමො අහොසිති සත්තවස්සිකෙහි දාරකෙහි කාතබ්බං යං කිඤ්චි කම්මං කාතුං සමත්ථනාය සබ්බස්ස කම්මස්ස බමො අහොසි. තෙනෙව සො සත්තාහං මහාදානෙ දියමානෙ ජාතදිවසතො පටියාය ධම්මකරණං ආදාය සඬසස්ස උදකං පරිස්සාවෙන්වා අදාසි.

යොමන්තිආදිගාථාය “යො හික්ඛු ඉමං රාගපලිපඨඤ්චෙව කිලෙසදුග්ගඤ්ච සංසාරවට්ටඤ්ච වතුන්තං සච්චානං අප්පටිවිජ්ඣනකමොහඤ්ච අතීතො වත්තාරො ඔසෙ තිණ්ණො භුත්වා පාරං අනුප්පන්නො, දුට්ඨෙත ක්කානෙන ක්කාසී, තණ්හාය අභාවෙන අනෙපො, කථංකථාය අභාවෙන අකථංකථී, උපාදානානං අභාවෙන අනුපාදිසිත්වා කිලෙසනිබ්බානෙන නිබ්බුතො, තමහං බ්‍රාහ්මණං වදාමි”ති අත්ථො.

සබ්බෙසංයෙව පන කෙසානං ඔරොපනඤ්ච අරහත්තසච්ඡිකිරියා ව අපච්ඡාදපුරිමා අහොසිති ඉමිනා ථෙරස්ස ඛුරග්ගෙයෙව අරහත්තුප්පත්ති දීපිතා. එකච්චෙ පන ආචරියා එවං වදන්ති “හෙට්ඨා චුත්තනායෙන ධම්මසෙනාපතිනා ඔවාදෙ දින්නෙ ‘යං මයා කාතුං සක්කා, තමහං ඡානිස්සාමි’ති පබ්බජිත්වා විපස්සනාකම්මට්ඨානං ගහෙත්වා තං දිවසංයෙව අඤ්ඤතරං විචිත්තං කුට්ඨං දිස්වා පටිසිත්වා මාතුකුච්ඡයං සත්ත වස්සානි අත්තනා අනුභුතදුක්ඛං අනුස්සරිත්වා තදනුසාරෙන අතීතානාගතෙ ඤාණං නෙත්තස්ස ආදිත්තා විය තයො භවා උපට්ඨහිංසු. ඤාණස්ස පරිපාකං ගතත්තා විපස්සනාවීථිං ඔත්තිත්වා තාවදෙව මග්ගප්පට්ඨාපියා සබ්බෙපි ආසවෙ ඛෙපෙන්නො අරහත්තං පාපුණි”ති. උභයථාපි ථෙරස්ස අරහත්තුප්පත්තියෙව පකාසිතා, ථෙරො පන පහිත්තප්පට්ඨමිහිදො ඡළභිඤ්ඤා අහොසි.

වක්කලිත්ථෙරවත්ථු

208. දසමෙ ආභාරකරණවෙලන්ති භොජනකිච්චවෙලං. අධිගච්ඡෙ පදං සන්තන්ති සඛ්ඛාරූපසමං සුඛන්ති ලද්ධනාමං සන්තං පදං නිබ්බානං අධිගච්ඡෙය්‍ය. පට්මපාදෙන පබ්බතෙ යීතොයෙවාති පට්මෙන පාදෙන ගිජ්ඣකුටෙ පබ්බතෙ යීතොයෙව. සෙසමෙත්ථ සුවිඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

දුතියඵතදග්ගවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

14. එතදග්ගවග්ගො

(14) 3. තතියඵතදග්ගවග්ගවණ්ණනා

රාහුල-රට්ඨපාලත්ථෙරවත්ථු

209-210. තතියස්ස පට්මදුතියෙසු තිස්සො සික්ඛාති අධිසීලඅධිචිත්තඅධිපඤ්ඤාසඛ්ඛාතා තිස්සො සික්ඛා. චුද්දස භත්තච්ඡෙදෙ කත්වාති සත්තාහං නිරාභාරතාය එකෙකස්මිං දිවසෙ ද්විත්තං භත්තච්ඡෙදානං වසෙන චුද්දස භත්තච්ඡෙදෙ කත්වා.

තෙසන්ති තෙසං තාපසානං. ලාබ්භාජනාදිපරික්ඛාරං සංවිධායාති ලාබ්භාජනාදිතාපසපරික්ඛාරං සංවිදහිත්වා. සපරිළාභකායධාතුකොති උස්සන්තපිත්තතාය සපරිළාභකායසභාවො. සතසභස්සාති සතසභස්සපරිමාණා. සතසභස්සං පරිමාණං එතෙසන්ති සතසභස්සා උත්තරපදලොපෙන යථා “රූපභවො රූප”න්ති, අත්ථිඅත්ථෙ වා අකාරපච්චයො දට්ඨබ්බො. පාණාතිපාතාදිඅකුසලධම්මසමුදාචාරසඛ්ඛාතො ආමගන්ධො කුණපගන්ධො නත්ථි එතෙසන්ති නිරාමගන්ධා, යථාචුත්තකිලෙසසමුදාචාරරහිතාති අත්ථො. කිලෙසසමුදාචාරො හෙත්ථ “ආමගන්ධො”ති චුත්තො. කිංකාරණා? අමනුස්සඤ්ඤා, කිලෙසඅසුචිමිස්සන්තා, සබ්භි ජිගුච්ඡිත්තන්තා, පරමදුග්ගන්ධභාවවභන්තා ව. තථා හි යෙ යෙ උස්සන්තකිලෙසා සන්තා, තෙ තෙ අතිදුග්ගන්ධා හොන්ති. තෙනෙව නික්කිලෙසානං මතසරීරමිපි දුග්ගන්ධං න හොති. දානග්ගපරිවභනකෙති දානග්ගඛුරවභනකෙ. මාපකොති දිවසෙ දිවසෙ පරිමිතපරිබ්බයදානවසෙන ධඤ්ඤමාපකො.

පාළියන්ති චිත්තපාළියං. මිගජාතකං ආභරිත්වා කට්ඨෙසිති අතීතෙ කිර ඛොධිසත්තො මිගයොනියං නිබ්බන්තිත්වා මිගගණපරිවුතො අරඤ්ඤෙ වසති. අට්ඨස්ස භගිනී අත්තනො පුත්තකං උපනෙත්වා “භාතික ඉමං භාගිනෙය්‍යං මිගමායං සික්ඛාපෙහි”ති ආභ. ඛොධිසත්තො “සාධු”ති පටිස්සුණිත්වා “ගච්ඡ තාත, අසුකවෙලායං නාම ආගන්ත්වා සික්ඛෙය්‍යාසි”ති ආභ. සො මාතුලෙන චුත්තවෙලං අනතික්කමිත්වා තං උපසඬකමිත්වා මිගමායං සික්ඛි. සො එකදිවසං වනෙ විවරන්තො පාසෙන බද්ධො බද්ධරවං විරට්ඨි. මිගගණො පලායිත්වා “පුත්තො තෙ පාසෙන බද්ධො”ති තස්ස මාතුයා ආරොවෙසි. සා භාතු සන්තිකං ගන්ත්වා “භාතික භාගිනෙය්‍යො තෙ මිගමායං සික්ඛාපිතො”ති පුච්ඡි. ඛොධිසත්තො “මා ත්වං පුත්තස්ස කිඤ්චි පාපකං ආසඬකි, සුග්ගහිතා තෙන මිගමායා, ඉදානි තං භාසයමානො ආගච්ඡස්සති”ති වත්වා “මිගං නිපල්ලත්ථ”න්තිආදිමාභ.

තත්ථ මිගන්ති භාගිනෙය්‍යමිගං. නිපල්ලත්ථං චූච්චති සයනං, උභොහි පස්සෙහි උජුකමෙව ව නිපන්තකවසෙන තිභාකාරෙහි පල්ලත්ථං අස්ස, තිණි වා පල්ලත්ථාති අස්සාති නිපල්ලත්ථො, තං නිපල්ලත්ථං. අනෙකමායන්ති බහුමායං බහුවඤ්චනං. අට්ඨක්ඛුරන්ති එකෙකස්මිං පාදෙ ද්විත්තං ද්විත්තං වසෙන අට්ඨහි බුරෙහි සමන්තාගතං. අඬ්ඬරත්තාපපායිත්ති පුරිමයාමං අතික්කමිත්වා මජ්ඣිමයාමෙ අරඤ්ඤතො ආගමිම පානීයස්ස පිවනතො අඬ්ඬරත්තෙ ආපං පිවතිති අඬ්ඬරත්තාපපායි. “අඬ්ඬරත්තෙ ආපපායි”න්තිපි පාඨො. මම භාගිනෙය්‍යං මිගං අහං සාධුකං මිගමායං උග්ගණ්භාපෙසිං. කථං? යථා එකෙන සොතෙන ඡමායං අස්සසන්තො ඡහි කලාහි අතිභොති භාගිනෙය්‍යො. ඉදං චුත්තං හොති – අයඤ්භි තව පුත්තං තථා උග්ගණ්භාපෙසිං, යථා එකස්මිං උපරිමනාසිකාසොතෙ වාතං සන්තිරුමිහිත්වා පට්ඨියං අල්ලිනෙන එකෙන හෙට්ඨිමනාසිකාසොතෙන තට්ථ ඡමායං අස්සසන්තො ඡහි කලාහි ලුද්දකං අතිභොති, ඡහි කොට්ඨාසෙහි අජ්ඣොත්ථරති වඤ්චෙතිති අත්ථො. කතමෙහි ඡහි? වත්තාරො පාදෙ පසාරෙත්වා එකෙන පස්සෙන සෙය්‍යාය, බුරෙහි තිණපංසුබණ්ණෙන, ජීවහානිත්තාමනෙන, උදරස්ස

උද්ධමානභාවකරණෙන, උච්චාරපස්සාවච්ඡිසජ්ජනෙන, වාතස්ස නිරුමිභනෙනානි. අථ වා තථා නං උග්ගණ්භාපෙසිං, යථා එකෙන සොතෙන ඡමායං අස්සසන්තො. ඡහිති හෙට්ඨා චුත්තෙහි ඡහි කාරණෙහි. කලාභීති කලායිස්සති, ලුද්දකං වඤ්චෙස්සතිති අත්ථො. භොතීති හගිතිං ආලපති. භාගිනෙයොයාති එවං ඡහි කාරණෙහි වඤ්චකං භාගිනෙයාං නිද්දිසති.

එවං බොධිසත්තො භාගිනෙයාස්ස මිගමායං සාධුකං උග්ගතිතභාවං වදන්තො හගිතිං සමස්සාසෙසි. සොපි මිගපොතකො පාසෙ බද්ධො අනිබන්ධිත්වායෙව භූමියං මහාචාසුකපස්සෙන පාදෙ පසාරෙත්වා නිපන්තො පාදානං ආසන්නට්ඨානෙ ඛුරෙහි එව පහරිත්වා පංසුඤ්ච තිණානි ව උප්පාටෙත්වා උච්චාරපස්සාවං විස්සජ්ජෙත්වා සිසං පාතෙත්වා ජීවිහං නින්තාමෙත්වා සරීරං බෙළකිලින්නං කත්වා වාතග්ගහණෙන උදරං උද්ධමානකං කත්වා අක්ඛිති පරිවත්තෙත්වා හෙට්ඨානාසිකාසොතෙන වාතං සඤ්චරාපෙන්නො උපරිමනාසිකාසොතෙන වාතං සන්නිරුමිතිත්වා සකලසරීරං ථද්ධභාවං ගාභාපෙත්වා මතකාකාරං දස්සෙසි, නීලමක්ඛිකාපි නං සම්පරිවාරෙසුං, තස්මිං තස්මිං යානෙ කාකා නිලිසිංසු. ලුද්දො ආගන්ත්වා උදරෙ හත්ථෙන පහරිත්වා “පාතොව බද්ධො හවිස්සති, පුතිකො ජාතො”ති තස්ස බන්ධනරජ්ජුං මොවෙත්වා “එත්ථෙව දානි නං උක්කන්තිත්වා මංසං ආදාය ගමිස්සාමි”ති නිරාසඩ්ඨකො හුත්වා සාධාපලාසං ගහෙතුං ආරද්ධො. මිගපොතකොපි උට්ඨාය වතුහි පාදෙහි යත්වා කායං විධුනිත්වා ගීවං පසාරෙත්වා මහාවාතෙන ඡින්නවලාභකො විය වෙගෙන මාතු සන්තිකං අගමාසි. සත්ථා “න, හික්ඛවෙ, රාහුලො ඉදානෙව සික්ඛාකාමො, පුබ්බෙපි සික්ඛාකාමොයෙවා”ති එවං මිගජාතකං ආහරිත්වා කථෙසි.

අම්බලවට්ඨියරාහුලොවාදං දෙසෙසිති “පස්සෙති නො ත්වං, රාහුල, ඉමං පරිත්තං උදකාවසෙසං උදකාදානෙ යපිතන්ති? එවං, හන්තෙ. එවං පරිත්තකං බො, රාහුල, තෙසං සාමඤ්ඤං, යෙසං නත්ථි සම්පජානමුසාවාදෙ උප්පා”ති එවමාදිනා අම්බලවට්ඨියරාහුලොවාදං (ම. නි. 2.107 ආදයො) කථෙසි. ගෙහසිතං විතක්කං විතක්කෙන්තස්සාති ආයස්මා කීර රාහුලො හගවතො පිට්ඨිතො පිට්ඨිතො ගච්ඡන්තොව පාදතලතො යාව උපරි කෙසන්තා තථාගතං ඔලොකෙසි, සො හගවතො ඛුද්ධවෙසවිලාසං දිස්වා “සොහති හගවා ද්වත්තිංසමහාපුරිසලක්ඛණවිචිත්තසරීරො ඛාමප්පහාපරික්ඛිත්තතාය විප්පකිණ්ණසුවණ්ණචුණ්ණමප්ඤ්ඤාගතො විය විප්පුලතාපරික්ඛිත්තො කතකපබ්බතො විය යන්තසමාකඩ්ඪිතරතනවිචිත්තසුවණ්ණඅග්ගිකං විය පංසුකුලචීවරප්පට්ඨිජන්තොපි රත්තකම්බලපරික්ඛිත්තකතකපබ්බතො විය පවාළලතාපට්ඨිමණ්ඩිතසුවණ්ණසට්ඨකං විය විනපිට්ඨවුණ්ණපුජිතසුවණ්ණවෙතියං විය ලාබාරසානුලිත්තො කතකපුපො විය රත්තවලාභකන්තරගතො තඬ්ඬණමුග්ගතපුණ්ණවන්දො විය අහො සමතිංසපාරමිතානුභාවෙන සජ්ජිතස්ස අත්තභාවස්ස සිරිසම්පත්ති”ති වින්තෙසි. තතො අත්තානම්පි ඔලොකෙන්වා “අහම්පි සොභාමි, සවෙ හගවා වතුසු මහාදීපෙසු වක්කවත්තිරජ්ජං අකරිස්ස, මය්හං පරිණායකට්ඨානන්තරමදස්ස, එවං සන්තෙ අතිවිය ජම්බුදීපතලං අතිසොභිස්සා”ති අත්තභාවං නිස්සාය ගෙහසිතං ඡන්දරාගං උප්පාදෙසි. තං සන්ධායෙන චුත්තං – “සත්ථු වෙව අත්තතො ව රූපසම්පත්තිං දිස්වා ගෙහසිතං විතක්කං විතක්කෙන්තස්සා”ති.

හගවාපි පුරතො ගච්ඡන්තොව වින්තෙසි – “පරිපුණ්ණච්ඡවිමංසලොභිතො දානි රාහුලස්ස අත්තභාවො, රජ්ජියෙසු රූපාරම්මණාදිසු විත්තස්ස පක්ඛන්දනකාලො ජාතො, නිප්පලතාය නු බො රාහුලො විනිතාමෙති”ති. අථ සභාවජ්ජනෙනෙව පසන්තෙ උදකෙ මච්ඡං විය පරිසුද්ධෙ ආදාසමණ්ඩලෙ මුඛනිමිත්තං විය ව තස්ස තං විත්තුප්පාදං අද්දස, දිස්වා ව “අයං රාහුලො මය්හං අනුජො හුත්වා මම පච්ඡන්තො ආගච්ඡන්තො ‘අහං සොභාමි, මය්හං වණ්ණායතනං පසන්ත’න්ති අත්තභාවං නිස්සාය ගෙහසිතං ඡන්දරාගං උප්පාදෙති, අතිත්ථෙ පක්ඛන්දො, උප්පට්ඨං පටිපන්නො, අගොවරෙ වරති, දිසාමුල්ලආද්ධිකො විය අගන්තබ්බං දිසං ගච්ඡති, අයං බො පනස්ස කිලෙසො අබ්භන්තරෙ වඩ්ඪන්තො අත්තත්ථම්පි යථාභූතං පස්සිතුං න දස්සිස්සති පරත්ථම්පි උභයත්ථම්පි, තතො නිරයෙපි පටිසන්ධිං ගණ්භාපෙස්සති, තිරව්ජානයොනියම්පි පෙත්තිවිසයෙපි අසුරකායෙපි සම්බාධෙපි මාතුකුච්ඡිස්මිත්ති අනමතග්ගෙ සංසාරවට්ඨෙ පරිපාතෙස්සති. යථා බො පන අනෙකරතනපුරා මහානාවා හින්තඵලකන්තරෙන උදකං ආදියමානා මුහුත්තම්පි න අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛිතබ්බා භොති, වෙගෙන වෙගෙනස්සා විවරං පිදහිතුං වට්ටති, එවමෙව අයම්පි න අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛිතබ්බො. යාවස්ස අයං කිලෙසො අබ්භන්තරෙ සීලරතනාදීනි න විනාසෙති, තාවදෙව නං නිග්ගණ්භිස්සාමි”ති අප්ඤ්ඤාසයං අකාසි. තතො රාහුලං ආමන්තෙන්වා “යං කිඤ්චි, රාහුල, රූපං අතිතානාගතපච්චුප්පන්නං අප්ඤ්ඤාතං වා බහිද්ධා වා ඔළාරිකං වා සුඛමං වා හීනං වා පණ්ණං වා යං දුරෙ සන්තිකෙ වා, සබ්බං රූපං ‘නෙතං මම, නෙසොහමස්මි, න මෙසො අත්තා’ති එවමෙන යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය දට්ඨබ්බන්ති. රූපමෙව නු බො හගවා රූපමෙව නු බො සුගතාති. රූපම්පි රාහුල, වෙදනාපි රාහුල, සඤ්ඤාපි රාහුල, සඬ්ඛාරාපි රාහුල, විඤ්ඤාණම්පි රාහුලා”ති මහාරාහුලොවාදසුත්තං (ම. නි. 2.113 ආදයො) අභාසි. තං දස්සෙතුං – “යං කිඤ්චි රාහුල... පෙ.... කථෙසි”ති චුත්තං.

සංයුත්තකෙ පන රාහුලොවාදොති රාහුලසංයුත්තෙ චුත්තරාහුලොවාදං සන්ධාය වදන්ති. තත්ථ “සාධු මෙ, හන්තෙ, හගවා සංඛිත්තෙන ධම්මං දෙසෙතු, යමහං, හන්තෙ, හගවතො ධම්මං සුත්වා එකො වූපකට්ඨො අප්පමන්තො ආනාපි පහිතන්තො විහරෙය්”න්ති ථෙරෙන යාවිතො “තං කිං මඤ්ඤෙසි, රාහුල, වක්ඛු නිව්චං වා අනිව්චං වාති? අනිව්චං, හන්තෙ. යං පනානිව්චං, දුක්ඛං වා තං සුඛං වාති? දුක්ඛං, හන්තෙ. යං පනානිව්චං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං, කල්ලං නු තං සමනුපස්සිතුං ‘එතං මම, එසොහමස්මි, එසො මෙ අත්තා’”තිආදිනා රාහුලොවාදං (සං. නි. 2.188 ආදයො) ආරභි. ථෙරස්ස විපස්සනාවාරොයෙව, න පන මහාරාහුලොවාදො විය විතක්කුපච්ඡෙදාය චුත්තොති අධිප්පායො.

අප්පස්ස සත්ථා ඤාණපරිපාකං ඤත්වානිආදිසු භගවතො කිර රහොගතස්ස පටිසල්ලිනස්ස එවං වෙනසො පරිචිතක්කො උදපාදි “පරිපක්කා බො රාහුලස්ස විමුත්තිපරිපාවනියා ධම්මා, යන්නුනාහං රාහුලං උත්තරි ආසවානං බයෙ විනෙය්‍යා”න්ති? අප්පස්ස භගවා පුබ්බණ්ණසමයං නිවාසෙත්වා පත්තච්චරමාදාය සාවත්ථියං පිණ්ඩාය වරින්වා පච්ඡාහත්තං පිණ්ඩපාතපටික්කන්තො ආයස්මන්තං රාහුලං ආමන්තෙසි – “ගණ්භාහි, රාහුල, නිසීදනං, යෙන අන්ධවනං තෙනුපසඬකම්ස්සාම දිවාචිහාරායා”ති. “එවං, භන්තෙ”ති බො ආයස්මා රාහුලො භගවතො පටිස්සුත්වා නිසීදනං ආදාය භගවතො පිට්ඨිතො පිට්ඨිතො අනුබන්ධි. තෙන බො පන සමයෙන අනෙකානි දෙවතාසහස්සානි භගවන්තං අභිවන්දිත්වා අනුබන්ධිතා හොන්ති “අප්පස්ස භගවා ආයස්මන්තං රාහුලං උත්තරි ආසවානං බයෙ විනෙය්‍යති”ති. අප් බො භගවා අන්ධවනං අප්ඤ්ඤාගාහෙත්වා අඤ්ඤාතරස්මි රුක්ඛමුලෙ පඤ්ඤත්තෙ ආසනෙ නිසීදි. ආයස්මාපි රාහුලො භගවන්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදි. අප් ආයස්මන්තං රාහුලං ආමන්තෙත්වා “තං කිං මඤ්ඤසි, රාහුල, වක්ඛු නිච්චං වා අනිච්චං වාති? අනිච්චං, භන්තෙ. යං පනානිච්චං, දුක්ඛං වා තං සුඛං වාති? දුක්ඛං, භන්තෙ. යං පනානිච්චං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං, කල්ලං නු තං සමනුපස්සිතුං ‘එතං මම, එසොහමස්මි, එසො මෙ අත්තා’”තිආදිනා රාහුලොවාදං (සං. නි. 4.121) අදාසි. තං සන්ධායෙන චුත්තං – “අන්ධවනෙ නිසින්තො චූළරාහුලොවාදං කපෙසි”ති.

කොට්ඨකසහස්සදෙවතාහිති ආයස්මතා රාහුලෙන පදුමුත්තරස්ස භගවතො පාදමුලෙ පට්චිත්ඨරාජකාලෙ පත්ථනං යපෙන්නෙන සද්ධිං පත්ථනං යපිතදෙවතායෙවෙනා. තාසු පන කාවි භූමට්ඨදෙවතා, කාවි අන්තලික්ඛට්ඨකා, කාවි වාතුමහාරාජිකාදිදෙවලොකෙ, කාවි බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බත්තා, ඉමස්මිං පන දිවසෙ සබ්බා එකට්ඨානෙ අන්ධවනස්මිංයෙව සන්තිපතිතා.

ආභිදොසිකන්ති පාරිවාසිකං එකරත්තානික්කන්තං පුත්තිභූතං. එකරත්තානික්කන්තස්සෙව හි නාමසඤ්ඤා එසා, යදිදං ආභිදොසිකොති. අයං පනෙත්ථ වචනත්ථො – පුත්තිභාවදොසෙන අභිභූතොති අභිදොසො, අභිදොසොයෙව ආභිදොසිකො. කුමමාසන්ති යවකුමමාසං. අධිවාසෙත්වාති “තෙන හි, තාත රට්ඨපාල, අධිවාසෙහි ස්වාතනාය භත්ත”න්ති පිතරා නිමන්තිතො ස්වාතනාය භික්ඛං අධිවාසෙත්වා. එත්ථ ව ථෙරො පකතියා උක්කට්ඨසපදානචාරිකො ස්වාතනාය භික්ඛං නාම නාධිවාසෙති, මාතු අනුග්ගහෙන පන අධිවාසෙති. මාතු කිරස්ස ථෙරං අනුස්සරින්වා අනුස්සරින්වා මහාසොකො උප්පජ්ජති, රොදනෙනෙව දුක්ඛි විය ජාතා, තස්මා ථෙරො “සවාහං තං අපස්සින්වා ගම්ස්සාමි, හදයම්පිස්සා එලෙය්‍යා”ති අනුග්ගහෙන අධිවාසෙසි. පණ්ඩිතා හි භික්ඛු මාතාපිතුනං ආවරියුපජ්ඣායානං වා කාතබ්බං අනුග්ගහං අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛිත්වා ධුතඬගසුද්ධිකා න භවන්ති.

අලඬකතපටියත්තෙ ඉත්ථිජනෙති පිතරා උයොජ්ජනෙ ඉත්ථිජනෙ. පිතා කිරස්ස දුතියදිවසෙ සකතිවෙසනෙ මහන්තං හිරඤ්ඤසුචණ්ණස්ස පුඤ්ජං කාරාපෙත්වා කිලඤ්ජෙහි පටිච්ඡාදාපෙත්වා ආයස්මතො රට්ඨපාලස්ස පුරාණදුතියිකායො “එථ තුම්හෙ වඩු, යෙන අලඬකාරෙන අලඬකතා පුබ්බෙ රට්ඨපාලස්ස කුලපුත්තස්ස පියා හොථ මනාපා, තෙන අලඬකාරෙන අලඬකරොථා”ති ආණාපෙත්වා පණ්ණං බාදනියං භොජනියං පටියාදාපෙත්වා කාලෙ ආරොචිතෙ ආගන්ත්වා පඤ්ඤත්තෙ ආසනෙ නිසින්තං “ඉදං තෙ, රට්ඨපාල, මත්තිකං ධනං, අඤ්ඤං පෙත්තිකං, අඤ්ඤං පිතාමහං; සක්කා, තාත රට්ඨපාල, භොගෙ ව භුඤ්ජිතුං, පුඤ්ඤානි ව කාතුං? එහි ත්වං, තාත රට්ඨපාල, සික්ඛං පච්චක්ඛාය හීනායාවත්තිත්වා භොගෙ ව භුඤ්ජස්සු, පුඤ්ඤානි ව කරොහි”ති යාචිත්වා තෙන පටික්ඛිපිත්වා ධම්මෙ දෙසිතෙ “අහං ඉමං උප්පබ්බාපෙස්සාමි”ති ආනයිං, සො “දානි මෙ ධම්මකථං කාතුං ආරද්ධො, අලං මෙ වචනං න කරස්සති”ති උට්ඨාය ගන්ත්වා තස්ස ඔරොධානං ද්වාරං විවරාපෙත්වා “අයං වො සාමිකො, ගච්ඡථ, යං කිඤ්චි කත්වාන ගණ්හිතුං වායමාං”ති උයොජ්ජෙසි. තිසු වයෙසු ධීතා නාටකිත්ථියො ථෙරං පරිවාරයිංසු. තාසු අයං අසුභසඤ්ඤං උප්පාදෙසි. තෙන චුත්තං – “අලඬකතපටියත්තෙ ඉත්ථිජනෙ අසුභසඤ්ඤං උප්පාදෙත්වා”ති.

ධීතකොව ධම්මං දෙසෙත්වාති –

“පස්ස චිත්තකතං බිම්බං, අරුකායං සමුස්සිතං;
ආතුරං බහුසඬකප්පං, යස්ස නත්ථි ධූවං ධීති.

“පස්ස චිත්තකතං රූපං, මණ්ණා කුණ්ඩලෙන ව;
අට්ඨිං තවෙන ඔනද්ධං, සහ වත්ථෙහි සොහති.

“අලත්තකකතා පාදා, මුඛං චුණ්ණකමක්ඛිතං;
අලං බාලස්ස මොහාය, නො ව පාරගවෙසිනො.

“අට්ඨාපදකතා කෙසා, නෙත්තා අඤ්ජනමක්ඛිතා;
අලං බාලස්ස මොහාය, නො ව පාරගවෙසිනො.

“අඤ්ජනිවණ්ණවා චිත්තා, පුත්තිකායො අලඬකතො;
අලං බාලස්ස මොහාය, නො ව පාරගවෙසිනො.

“ඔදහි මිගවො පාසං, නාසදා වාගුරං මිගො;
භුන්වා නිවාපං ගච්ඡාමි, කන්දන්තෙ මිගබන්ධකෙ”ති. (ම. නි. 2.302; ටෙරගා. 769-774) –

ඉමාහි ගාථාහි ධම්මං දෙසෙත්වා.

ආකාසං උප්පතිත්වාති ආකාසං පක්ඛන්දිත්වා. කස්මා පන ටෙරො ආකාසෙන ගතො? පිතා කිරස්ස සෙට්ඨි සත්තස්ස ද්වාරකොට්ඨකෙස්ස අග්ගළානි දාපෙත්වා මල්ලෙ ආණාපෙසි “සවෙ නික්ඛමිත්වා ගච්ඡති, හත්ථපාදෙස්ස නං ගහෙත්වා කාසායානි හරිත්වා ගිහිවෙසං ගණ්භාපෙථා”ති. තස්මා ටෙරො “එතෙ මාදිසං මහාබ්ණාසවං හත්ථෙ වා පාදෙ වා ගහෙත්වා අපුඤ්ඤං පසවෙය්‍යං, තං නෙසං මා අහොසී”ති වින්තෙත්වා ආකාසෙන අගමාසි. මිගචිරන්ති එවංනාමකං උය්‍යානං. චතුපාරිජුඤ්ඤපටිමණ්ඩිතන්ති ජරාපාරිජුඤ්ඤං, ඛායාපාරිජුඤ්ඤං, භොගපාරිජුඤ්ඤං, ඤාතිපාරිජුඤ්ඤන්ති ඉමෙහි චතුහි පාරිජුඤ්ඤෙහි පටිමණ්ඩිතං. පාරිජුඤ්ඤන්ති ව පරිහානීති අත්ථො. සෙසමෙත්ථ සුචිඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

කුණ්ඩධානත්ථෙරවත්ථු

211. තතියෙ සලාකං ගණ්හන්තීති සලාකගාහකා. සුනාපරන්තජනපදං ගච්ඡන්තෙපි පඨමමෙව සලාකං ගණ්හීති සම්බන්ධො. ඡබ්බස්සන්තරෙති ඡන්තං වස්සානං අබ්භන්තරෙ. මෙත්තීති මිත්තභාවො. හෙදකෙ සතීති හෙදකරණෙ සති. ගුම්බසභාගතොති ගුම්බසමීපතො, අයමෙව වා පායො. ඉත්ථි හුත්වාති ඉත්ථි විය හුත්වා, මනුස්සිත්ථිවණ්ණං මාපෙත්වාති අත්ථො. දීඝරත්තානුගතොති දීඝකාලං අනුබන්ධො. එත්තකං අද්ධානන්ති එත්තකං කාලං. හන්දාචුසොති ගණ්භාචුසො. අත්ථං ගහෙත්වාති භූතත්ථං ගහෙත්වා, අයමෙව වා පායො. කොණ්ඩො ජාතොති ධුත්තො ජාතො.

මාවොච ඵරුසං කඤ්චීති කඤ්චි එකපුග්ගලං ඵරුසං මා අවොච. චුත්තා පටිවදෙය්‍යු තන්ති තයා පරෙ දුස්සිලානි චුත්තා තම්පි තථෙව පටිවදෙය්‍යු. දුක්ඛා හි සාරම්භකථාති එසා කාරණුත්තරා යුගග්ගාහකථා නාම දුක්ඛා. පටිදණ්ඩා චුසෙය්‍යු තන්ති කායදණ්ඩාදීහි පරං පහරන්තස්ස තාදිසාව පටිදණ්ඩා තව මත්ථකෙ පතෙය්‍යු.

සවෙ නෙරෙසි අත්තානන්ති සවෙ අත්තානං නිව්වලං කාතුං සක්ඛස්සසි. කංසො උපහතො යථාති මුඛවට්ටියං ඡිත්ථිත්වා තලමත්තං කත්වා යපිතං කංසතාලං විය. තාදිසඤ්චි හත්ථෙහි පාදෙහි දණ්ඩෙන වා පහතම්පි සද්දං න කරොති. එස පත්තොසි නිබ්බානන්ති සවෙ එවරුපො හවිතුං සක්ඛස්සසි, ඉමං පටිපදං පුරයමානො එසො ත්වං ඉදානි අප්පත්තොපි නිබ්බානං පත්තොසි නාම. සාරම්භො තෙ න විජ්ජතීති “එවඤ්ච සති ත්වං දුස්සිලො, අහං සුසිලො”ති එවමාදිකො උත්තරිකරණවාචාලක්ඛණො සාරම්භො තෙ න විජ්ජති, න හවිස්සතියෙවාති අත්ථො. පරික්කිලෙසෙනාති සංකිලෙසහෙතුනා.

වඩ්ඪිසත්ථෙරවත්ථු

212. චතුත්ථෙ සම්පන්නපටිභානානන්ති පරිපුණ්ණපටිභානානං. චුතිං යො වෙදි...පෙ.... සබ්බසොති යො සත්තානං චුතිඤ්ච පටිසන්ධිඤ්ච සබ්බාකාරොන පාකටං කත්වා ජානාති, තං අහං අලග්ගනතාය අසත්තං, පටිපත්තියා සුට්ඨු ගතත්තා සුගතං, චතුත්තං සච්චානං සම්බුද්ධන්තා බුද්ධං බ්‍රාහ්මණං වදාමීති අත්ථො. යස්ස ගතීන්ති යස්සෙනෙ දෙවාදයො ගතීං න ජානන්ති, තමහං ආසවානං බිණ්ණාය බිණ්ණාසවං, කිලෙසෙහි ආරකත්තා අරහත්තං බ්‍රාහ්මණං වදාමීති අත්ථො.

උපසෙනවඩ්ඪගන්තපුත්තත්ථෙරවත්ථු

213. පඤ්චමෙ සබ්බපාසාදිකානන්ති සබ්බසො පසාදං ජනෙත්තානං. කිත්තායන්ති කිං තෙ අයං. අතිලහුන්ති අතිසීසං. යස්ස තස්මිං අත්තභාවෙ උප්පජ්ජනාරහානං මග්ගඵලානං උපනිස්සයො නත්ථි, තං බුද්ධා “මොසපුරිසො”ති වදන්ති අරිට්ඨලාඵදායිආදිකෙ විය. උපනිස්සයෙ සතීපි තස්මිං බණෙ මග්ගෙ වා ඵලෙ වා අසති “මොසපුරිසා”ති වදන්තියෙව ධනියත්ථෙරාදිකෙ විය. ඉමස්සපි තස්මිං බණෙ මග්ගඵලානං අභාවතො “මොසපුරිසා”ති ආහ, තුච්ඡමනුස්සාති අත්ථො. බාහුල්ලායාති පරිසබාහුල්ලාය. අනෙකපරියායෙනාති අනෙකකාරණෙන.

ඉච්ඡාමහං, භික්ඛවෙති භගවා කිර තං අද්ධමාසං න කඤ්චි බොධනෙය්‍යාසත්තං අද්දස, තස්මා එවමාහ, එවං සන්තෙපි තන්තිවසෙන ධම්මදෙසනා කත්තබ්බා සියා. යස්මා පනස්ස එතදහොසි – “මයි ඕකාසං කාරොත්වා පටිසල්ලිනෙ භික්ඛු අධම්මිකං කතිකවත්තං කරිස්සන්ති, තං උපසෙනො භින්දිස්සති, අහං තස්ස පසිදිත්වා භික්ඛුනා දස්සනං අනුජානිස්සාමි. තතො මං පස්සිතුකාමා බහු භික්ඛු ධුතඨගානි සමාදිසිස්සන්ති, අහඤ්ච තෙහි උප්කිත්තසන්තප්පච්චයා සික්ඛාපදං පඤ්ඤපෙස්සාමි”ති, තස්මා එවමාහ. ථෙරස්සාති උපසෙනත්ථෙරස්ස. මනාපානි තෙ භික්ඛු පංසුකුලානීති “භික්ඛු තව ඉමානි පංසුකුලානි මනාපානි අත්තනො රුචියා බන්තියා ගහිතානී”ති පුච්ඡති. න

බො මෙ, හත්තෙ, මනාපානි පංසුකුලානීති, හත්තෙ, න මයා අත්තනො රුචියා ඛන්තියා ගහිතානි, ගලග්ගාහෙන විය මත්ථකතාලනෙන විය ව ගාහිතො මයාති දස්සෙති. පාළියං ආගතමෙවානි විනයපාළිං සන්ධාය වදති.

දබ්බත්ථෙරවත්ථු

214. ඡට්ඨෙ අට්ඨාරසසු මහාවිහාරෙසුති රාජගහස්ස සමන්තතො ධීතෙසු අට්ඨාරසසු මහාවිහාරෙසු.

උපවිජ්ඣාඤාති ආසන්නපසුතිකාලා. රහොගතොති රහසි ගතො. සඨසස්ස වෙය්‍යාවච්චකරණෙ කායං යොජෙතුකාමො වින්තෙසීති ථෙරො කිර අත්තනො කතකිච්චභාවං දිස්වා “අහං ඉමං සරිරං ධාරෙමි, තඤ්ච බො වාතමුඛෙ ධීතපදිපො විය අනිච්චතාමුඛෙ ධීතං නවිරස්සෙව නිබ්බායනධම්මං යාව න නිබ්බායති, තාව කිං නු බො අහං සඨසස්ස වෙය්‍යාවච්චං කරෙය්‍ය”න්ති වින්තෙන්නො ඉති පටිසඤ්චික්ඛති “තිරොරට්ඨෙසු බහු කුලපුත්තා හගවත්තං අදිස්වාච පබ්බජන්ති, තෙ ‘හගවත්තං පස්සිස්සාම වෙච වන්දිස්සාමා’ති ව දුරතොපි ආගච්ඡන්ති, තත්‍ර යෙසං සෙනාසනං නප්පහොති, තෙ සිලාපත්තකෙපි සෙය්‍යං කප්පෙන්නි. පහොමි බො පනාහං අත්තනො ආනුභාවෙන තෙසං තෙසං කුලපුත්තානං ඉච්ඡාවසෙන පාසාදවිහාරඅඨ්ඨයොගාදීනි මඤ්චපියත්ථරණානි නිමිතින්වා දාතුං? පුනදිවසෙ චෙත්ථ එකච්චෙ අතිවිය කිලන්තරුපා හොන්ති, තෙ ගාරවෙන භික්ඛූනං පුරතො යත්වා හත්තානිපි න උද්දිසාපෙන්නි, අහං බො පන තෙසං හත්තානිපි උද්දිසිතුං පහොමි”ති. ඉති පටිසඤ්චික්ඛන්තො “යංනුනාහං සඨසස්ස සෙනාසනඤ්ච පඤ්ඤපෙය්‍යං, හත්තානි ව උද්දිසෙය්‍ය”න්ති වින්තෙසි. සභාගසභාගානන්ති සුත්තන්තිකාදිගුණවසෙන සභාගානං, න මිත්තසත්ථවවසෙන. ථෙරො හි යාවතිකා සුත්තන්තිකා හොන්ති, තෙ උච්චිතින්වා උච්චිතින්වා එකතො තෙසං අනුරූපමෙව සෙනාසනං පඤ්ඤපෙති. වෙනයිකාභිධම්මිකකම්මට්ඨානිකකායදල්භිබ්බලෙසුපි එසෙව නයො. තෙනෙව පාළියං (පාරා. 380) වුත්තං – “යෙනෙ භික්ඛු සුත්තන්තිකා, තෙසං එකප්ඤ්ඤං සෙනාසනං පඤ්ඤපෙති”තිආදි.

අඨගුලියා ජලමානායාති තෙජොකසිණවතුත්ථප්ඤ්ඤානං සමාපජ්ජිත්වා වුට්ඨාය අභිඤ්ඤාඤාණෙන අඨගුලිජලනං අධිට්ඨන්වා තෙනෙව තෙජොධාතුසමාපත්තිජතිතෙන අග්ගිජාලෙන අඨගුලියා ජලමානාය. අයං මඤ්චොතිආදිසු පන ථෙරෙ “අයං මඤ්චො”තිආදිං වදන්තෙ නිමිතාපි අත්තනො අත්තනො ගතට්ඨානෙ “අයං මඤ්චො”තිආදිං වදන්ති. අයඤ්භි නිමිතානං ධම්මතා.

“එකස්මිං භාසමානස්මිං, සබ්බෙ භාසන්ති නිමිතා;
එකස්මිං තුණ්හිමාසිනෙ, සබ්බෙ තුණ්හි හවන්ති තෙ”ති. (දී. නි. 2.286);

යස්මිං පන විහාරෙ මඤ්චපියාදීනි න පරිපුරෙන්නි, තත්ථ අත්තනො ආනුභාවෙන පුරෙන්නි, තෙන නිමිතානං අවත්ථුකං වචනං න හොති සබ්බත්ථ මඤ්චපියාදීනං සබ්භාවතො. සබ්බවිහාරෙසු ව ගමනමග්ගෙ සමප්පමාණෙ කත්වා අධිට්ඨානි. කතිකසණ්ඨානාදීනං පන නානප්පකාරත්තා තස්මිං තස්මිං විහාරෙ කතිකවත්තානි විසුං විසුං කථාපෙතිති වෙදිතබ්බං. අනියමෙත්වා නිමිතානඤ්භි “එකස්මිං භාසමානස්මි”න්තිආදිධම්මතා වුත්තා. තථා හි යෙ වණ්ණවයසරිරාවයවපරික්ඛාරකිරියාවිසෙසාදිහි නියමං අකත්වා නිමිතා හොන්ති, තෙ අනියමෙත්වා නිමිතත්තා ඉද්ධිමතා සදිසාව හොන්ති. යානනිසප්පාදිසු භාසිතතුණ්හිභාවාදිසු වා යං යං ඉද්ධිමා කරොති, තං තදෙව කරොන්ති. සචෙ පන නානප්පකාරෙ කාතුකාමො හොති, කෙච් පයමවයෙ, කෙච් මජ්ඣිමවයෙ, කෙච් පච්ඡිමවයෙ, තථා දීඝකෙසෙ උපඨ්ඨමුණ්ඛෙ මිස්සකකෙසෙ උපඨ්ඨරත්තවිවරෙ පණ්ඩුකච්චරෙ, පදභාණධම්මකථාසරභඤ්ඤපඤ්ඤපුච්ඡනපඤ්ඤවිස්සජ්ජනරජනපවනවිවරසිබ්බනධොවනාදීනි කරොන්තෙ, අපරෙපි වා නානප්පකාරෙ කාතුකාමො හොති, තෙන පාදකප්ඤ්ඤානො වුට්ඨාය “එත්තකා භික්ඛු පයමවයා හොන්තු”තිආදිනා නයෙන පරිකම්මං කත්වා පුන සමාපජ්ජිත්වා වුට්ඨාය අධිට්ඨිතෙ අධිට්ඨානවිත්තෙන සද්ධිං ඉච්ඡිතිච්ඡිතප්පකාරායෙව හොන්ති. පුන අත්තනො වසනට්ඨානමෙව ආගච්ඡන්ති තෙහි සද්ධිං ජනපදකථං කථෙන්නො අනිසිදිත්වා අත්තනො වසනට්ඨානං වෙච්චනමෙව පච්චාගච්ඡති. පාළියන්ති විනයපාළියං.

පිලින්දවච්ඡත්ථෙරවත්ථු

215. සත්තමෙ පියානන්ති පියායිතබ්බානං. මනාපානන්ති මනවඨ්ඨනකානං. පිලින්දොති පනස්ස ගොත්තං, වච්ඡොති නාමන්ති එත්ථ වුත්තවිපරියායෙනපි වදන්ති “පිලින්දොති නාමං, වච්ඡොති ගොත්තං”න්ති. තෙනෙව ආවරියධම්මපාලත්ථෙරෙන ථෙරගාථාසංවණ්ණනාය (ථෙරගා. අට්ඨ. 1.8 පිලින්දවච්ඡත්ථෙරගාථාවණ්ණනා) වුත්තං – “පිලින්දොතිස්ස නාමං අකංසු, වච්ඡොති පන ගොත්තං. තෙන සො අපරභාගෙ පිලින්දවච්ඡොති පඤ්ඤායිත්ථා”ති. සංසන්දෙත්වානි එකතො කත්වා.

සත්ථු ධම්මදෙසනං සුත්වා පටිලද්ධසද්ධො පබ්බජිත්වානි ඉදං අඨගුත්තරභාණකානං කථාමග්ගෙන වුත්තං. අපරෙ පන භණන්ති – අනුප්පන්නෙයෙව අම්භාකං හගචි සාවත්ථියං බ්‍රාහ්මණගෙහෙ නිබ්බන්තිත්වා පිලින්දවච්ඡොති පඤ්ඤානො සංසාරෙ සංවෙගබ්බලතාය පරිබ්බාජකපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා වුලගන්ධාරං නාම විජ්ජං සාධෙත්වා ආකාසචාරී පරචිත්තවිදු ව හුත්වා රාජගහෙ ලාභග්ගයසග්ගප්පත්තො පටිවසති. අථ යදා අම්භාකං හගවා අභිසම්බුද්ධො හුත්වා අනුක්කමෙන රාජගහං උපගතො, තතො පට්ඨාය බුද්ධානුභාවෙන තස්ස සා විජ්ජා න සම්පජ්ජති, අත්ථකිච්චං න සාධෙති. සො වින්තෙසි – “සුතං බො පන මෙතං ‘ආවරියපාවරියානං භාසමානානං යත්ථ මහාගන්ධාරවිජ්ජා ධරති,

තත්ප් වූලගන්ධාරවිජ්ජා න සම්පජ්ජති’ති. සමණස්ස පන ගොතමස්ස ආගතකාලතො පටියාය නායං මම විජ්ජා සම්පජ්ජති, නිස්සංසයං සමණො ගොතමො මහාගන්ධාරවිජ්ජං ජානාති, යන්තූනාහං තං පයිරුපාසිත්වා තස්ස සන්තිකෙ විජ්ජං පරියාපුණෙය්‍යා”න්ති. සො භගවන්තං උපසඬකමිත්වා එතදවොච – “අහං, මහාසමණ, තච සන්තිකෙ එකං විජ්ජං පරියාපුණතුකාමො, ඔකාසං මෙ කරොහි”ති. භගවා “තෙන හි පබ්බජා”ති ආහ. සො “විජ්ජාය පරිකම්මං පබ්බජ්ජා”ති මඤ්ඤමානො පබ්බජීති. පරවම්භනවසෙනාති පරෙසං ගරහනවසෙන.

අකක්කසන්ති අඵරුසං. විඤ්ඤාපනින්ති අත්ථවිඤ්ඤාපනිං. සච්චන්ති භූතත්ථං. නාභිසපෙනි යාය ගිරාය අඤ්ඤං කුප්ඤාපනවසෙන න ලගාපෙය්‍යා, බිණාසවො නාම ඵවරුපමෙව ගිරං න භාසෙය්‍යා, තස්මා තමහං බුම් බ්‍රාහ්මණං වදාමිති අත්ථො.

අනුවචිතිත්වාති අනුවචාරෙත්වා. වණ්ඨිකකං ගච්ඡන්තන්ති සිසගතියා ගච්ඡන්තං.

බාහියදාරුචීරියත්ථෙරවත්ථු

216. අට්ඨමෙ එකරත්තිවාසෙන ගන්ත්වාති දෙවනානුභාවෙන ගන්ත්වා. “බුද්ධානුභාවෙනා”තිපි වදන්ති. එවං ගතො ව විහාරං පටිසිත්වා සම්බහුලෙ භික්ඛු භූත්තපාතරාසෙ කායාලසියවිමොචනත්ථාය අබ්භොකාසෙ වඩ්ඤ්මත්තෙ දිස්වා “කහං එතරහි සත්ථා”ති පුච්ඡි. භික්ඛු “සාවත්ථියං පිණ්ඩාය පච්චියො”ති වත්වා තං පුච්ඡිංසු – “ත්ථං පන කුතො ආගතො”ති? සුප්පාරකා ආගතොමිහිති. කදා නික්ඛන්තොසීති? හියෙය්‍යා සායං නික්ඛන්තොමිහිති. දුරතො ආගතො, තච පාදෙ ධොවිත්වා තෙලෙන මක්ඛෙත්වා ථොකං විස්සමාහි, ආගතකාලෙ සත්ථාරං දක්ඛිස්සතිති. අහං, භන්තෙ, සත්ථු වා අත්තනො වා ජීවිතන්තරායං න ජානාමි, එකරත්තෙනෙවමිහි කත්ථවි අට්ඨත්වා අනිසිදිත්වා විසයොජනසතිකං මග්ගං ආගතො, සත්ථාරං පස්සිත්වාච විස්සමිස්සමිති. සො එවං වත්වා තරමානරුපො සාවත්ථියං පටිසිත්වා භගවන්තං අනොපමාය බුද්ධසිරියා පිණ්ඩාය වරන්තං දිස්වා “චිරස්සං වත මෙ දිට්ඨො සම්මාසම්බුද්ධො”ති දිට්ඨට්ඨානතො පටියාය ඔණකසරිරො ගන්ත්වා අන්තරවිථියමෙව පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්දිත්වා ගොප්ඵකෙසු දළ්භං ගහෙත්වා එවමාහ – “දෙසෙතු මෙ, භන්තෙ, භගවා ධම්මං, දෙසෙතු මෙ සුගතො ධම්මං, යං මමස්ස දීඝරත්තං හිතාය සුබායා”ති.

අථ නං සත්ථා “අකාලො බො තාව, බාහිය, අන්තරසරං පච්චියොමිහි පිණ්ඩායා”ති පටික්ඛිපි . තං සුත්වා බාහියො, “භන්තෙ, සංසාරෙ සංසරන්තෙන කබළීකාරාහාරො න නො ලද්ධපුබ්බො, තුම්භාකං වා මය්භං වා ජීවිතන්තරායං න ජානාමි, දෙසෙථ මෙ ධම්ම”න්ති. සත්ථා දුතියමපි පටික්ඛිපියෙව. එවං කිරස්ස අහොසි “ඉමස්ස මං දිට්ඨකාලතො පටියාය සකලසරිරං පිතියා නිරන්තරං අප්ඤ්ඤාත්ථං හොති, බලවපිතිවෙගෙන ධම්මං සුත්වාපි න සක්ඛිස්සති පටිච්ඡක්ඛිතුං, මජ්ඣන්තුවපෙක්ඛා තාව තිට්ඨතු, එකරත්තෙනෙව විසයොජනසතං මග්ගං ආගතත්තා දරථොපිස්ස බලවා, සොපි තාව පටිප්පස්සමිහතු”ති. තස්මා ද්වික්ඛන්තං පටික්ඛිපිත්වා තතියං යාවිතො අන්තරවිථියං ධීතොච “තස්මාතිහ තෙ, බාහිය, එවං සික්ඛිතබ්බං දිට්ඨෙ දිට්ඨමත්තං භවිස්සති”තිආදිනා (උදා. 10) නයෙන ධම්මං දෙසෙති. ඉමමත්ථං සංඛිපිත්වා දස්සෙන්නො “සත්ථාරං පිණ්ඩාය පච්චිය”න්තිආදිමාහ. තත්ථ අන්තරසරෙති අන්තරවිථියං.

අපරිපුණ්ණපත්තච්චරතාය පත්තච්චරං පරියෙසන්නොති සො කිර විසතිවස්සසහස්සාති සමණධම්මං කරොන්තො “භික්ඛුනා නාම අත්තනො පච්චියෙ ලභිත්වා අඤ්ඤං අනොලොකෙත්වා සයමෙව භුඤ්ජිතුං වට්ටති”ති එකභික්ඛුස්සපි පත්තෙන වා ච්චරෙන වා සඬගහං නාකාසි. තෙනස්ස “ඉද්ධිමයපත්තච්චරං න උප්පජ්ජිස්සති”ති ඤ්ඤත්වා එහිභික්ඛුභාවෙන පබ්බජ්ජං න අදාසි. තාවදෙව ව පබ්බජ්ජං යාවිතො “පරිපුණ්ණං තෙ පත්තච්චර”න්ති පුච්ඡිත්වා “අපරිපුණ්ණ”න්ති වුත්තෙ “තෙන හි පත්තච්චරං පරියෙසාහි”ති වත්වා පක්කාමි. තස්මා සො පත්තච්චරං පරියෙසන්නො සඬකාරට්ඨානතො වොලඛණ්ඩාති සංකඩ්ඨති.

සහස්සමපිති පරිච්ඡෙදවචනං. එකසහස්සං ද්වෙසහස්සාතිති එවං සහස්සෙන වෙ පරිච්ඡින්නා ගාථා හොන්ති, තා ව අනත්ථපදසංහිතා ආකාසවණ්ණපබ්බතවණ්ණාදීති පකාසකෙහි අතිබ්බානදිපකෙහි අනත්ථකෙහි පදෙහි සංහිතා යාව බහුකා හොන්ති, තාව පාපිකා එවාති අත්ථො . එකං ගාථාපදං සෙය්‍යොති “අප්පමාදො අමතපදං...පෙ.... යථා මතා”ති (ධ. ප. 21) එවරුපා එකගාථාපි සෙය්‍යොති අත්ථො.

කුමාරකස්සපත්ථෙරවත්ථු

217. නවමෙ එකං බුද්ධන්තරං සම්පත්තිං අනුභවමානොති සාවකබොධියා නියතතාය පුඤ්ඤසම්භාරස්ස ව සාතිසයත්තා විනිපාතං අගන්ත්වා එකං බුද්ධන්තරං දෙවෙසු ව මනුස්සෙසු ව සම්පත්තිං අනුභවමානො. “එකිස්සා කුලදාරිකාය කුච්ඡිමිහි උප්පන්නො”ති වත්වා තමෙවස්ස උප්පන්නභාවං මූලතො පටියාය දස්සෙතුං – “සා වා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ සාති කුලදාරිකා. ව-සද්දො බ්‍යතිරෙකත්ථො. තෙන වුච්චමානං විසෙසං ජොතයති. කුලසරන්ති පතිකුලගෙහං. ගබ්භනිමිත්තන්ති ගබ්භස්ස සණ්ඨිතභාවවිග්ගහං. සතිපි විසාබාය සාවත්ථියාසිකුලපරියාපන්නත්තෙ තස්සා තත්ථ පට්ඨානභාවදස්සන්තං “විසාබඤ්ඤා”තිආදි වුත්තං යථා “බ්‍රාහ්මණා ආගතා, වාසිට්ඨොපි ආගතො”ති.

හගවතා එවං ගහිතනාමත්තාති යොජනා. යස්මා රාජපුත්තා ලොකෙ “කුමාරා”ති වොහරියන්ති, අයඤ්ච රඤ්ඤො කිත්තිමපුත්තො, තස්මා ආභ – “රඤ්ඤො...පෙ.... සඤ්ජානිංසු”ති.

පඤ්චදස පඤ්භෙ අභිසංඛරිත්වාති “හික්ඛු, හික්ඛු, අයං වම්මිකො රත්තිං ධූපායති, දිවා පජ්ජලති”ති ආදිනා වම්මිකසුත්තෙ (ම. නි. 1.249) ආගතනයෙන පඤ්චදස පඤ්භෙ අභිසංඛරිත්වා. පායාසිරඤ්ඤොති “නත්ථි පරලොකො, නත්ථි සත්තා ඔපපාතිකා, නත්ථි සුකතදුක්ඛවානං කම්මානං ඵලං විපාකො”ති (දී. නි. 2.410, 412) එවංලද්ධිකස්ස පායාසිරාජස්ස. රාජා හි තදා අනභිසිත්තො හුත්වා පසෙනදිනා කොසලෙන දින්නසෙනඛානගරං අජ්ඣාචසන්තො ඉමං දිට්ඨිං ගණ්හි. පඤ්චදසහි පඤ්භෙහි පටිමණ්ඩෙත්වාති “තං කිං මඤ්ඤසි, රාජඤ්ඤ, ඉමෙ වන්දිමසුරියා ඉමස්මිං වා ලොකෙ පරස්මිං වා දෙවා වා තෙ මනුස්සා”ති එවමාදිහි (දී. නි. 2.411) පඤ්චදසහි පඤ්භෙහි පටිමණ්ඩිතං කත්වා. සුත්තන්තෙති පායාසිසුත්තන්තෙ (දී. නි. 2.406 ආදයො).

මහාකොට්ඨිකත්ථෙරවත්ථු

218. දසමං උත්තානත්ථමෙව.

තතියඵතදග්ගවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

14. එතදග්ගවග්ගො

(14) 4. චතුත්ථඑතදග්ගවග්ගවණ්ණනා

ආනන්දත්ථෙරවත්ථු

219-223. චතුත්ථවග්ගස්ස පයමෙ හෙට්ඨා චුත්තජ්ජමාණන්ති හෙට්ඨා කොණ්ඩඤ්ඤත්ථෙරස්ස වත්ථුම්හි “තස්ස ධුරපත්තාති නචුතිහත්ථාති හොන්ති, කෙසරං තිංසහත්ථං, කණ්ණිකා ද්වාදසහත්ථා, පාදෙන පතිට්ඨිතට්ඨානං ඵකාදසහත්ථ”න්ති එවං චුත්තජ්ජමාණං. රඤ්ඤො පෙසෙසිති පච්චන්තස්ස කුපිතභාවං ආරොචෙත්වා පෙසෙසි. ථෙරගාථාසංවණ්ණනායං (ථෙරගා. අට්ඨ. 2.1016 ආනන්දත්ථෙරගාථාවණ්ණනා) පන “පච්චන්තස්ස කුපිතභාවං රඤ්ඤො අනාරොචෙත්වා සයමෙව තං වූපසමෙසි, තං සුත්වා රාජා තුට්ඨමානසො පුත්තං පක්කොසාපෙත්වා ‘වරං තෙ, සුමන, දම්මි, ගණ්හාහි’ති ආභා”ති චුත්තං. න මෙතං විත්තං අත්ථිති මම ඵවරුපං විත්තං නත්ථි. අවඤ්ඤාත්ති අතුච්ඡං. අඤ්ඤං වරෙහීති අඤ්ඤං පත්ථෙහි, අඤ්ඤං ගණ්හාහිති චුත්තං හොති. උදකං අධිට්ඨායාති “උදකං හොතු”ති අධිට්ඨහිත්වා. ගතෙනාති ගමනෙන. න ආමිසවක්ඛුකාති විවරාදිපච්චයසංඛාතං ආමිසං න ඔලොකෙත්ති.

වසනට්ඨානසභාගෙයෙවාති වසනට්ඨානසම්පෙයෙව. එකන්තවල්ලභොති උපට්ඨාකට්ඨානෙ එකන්තෙන වල්ලභො. එතස්සෙවාති එතස්සෙව හික්ඛුස්ස. ද්වෙජ්ඣකකථා න හොන්තිති ද්විධාභූතකථා න හොන්ති, අනෙකන්තිකකථා න හොන්තිති චුත්තං හොති. අනිඛද්ධාති අනියතා. ලොහිතෙන ගලන්තෙනාති ඉත්ථම්භූතක්ඛානෙ කරණවචනං, ගලන්තෙන ලොහිතෙන යුත්තොති අත්ථො. අත්ථාසත්තොති අනුගතො. උට්ඨෙහි, ආවුසො ආනන්ද, උට්ඨෙහි, ආවුසො ආනන්දාති තුරිතෙ ඉදමාමෙඨිතවචනං. දුට්ඨෙන උදකෙනාති සීතදකෙන උණ්හුදකෙන ව. තිට්ඨෙන දන්තකට්ඨෙනාති බුද්දකං මහන්තං මජ්ඣිමන්ති එවං තිජ්ජකාරෙන දන්තකට්ඨෙන. නව වාරෙ අනුපරියායති සත්ථරි පක්කොසන්තෙ පට්චවනදානාය ටීනමිද්ධවිනොදනත්ථං නවක්ඛන්තුං අනුපරියායති. තෙනෙවාහ – “එවඤ්ඤිස්ස අහොසි”ති ආදි. සෙසමෙත්ථ සුවඤ්ඤායාමෙව.

උරුචෙලකස්සපත්ථෙරවත්ථු

224. දුතියෙ යං වත්තඛිබ්බං, තං විත්ථාරතො විනයපාළියං ආගතමෙව.

කාළදාසිත්ථෙරවත්ථු

225. තතියෙ ගමනාකප්පන්ති ගමනාකාරං. සෙසමෙත්ථ උත්තානමෙව.

බාකුලත්ථෙරවත්ථු

226. චතුත්ථෙ නිරාබාධානන්ති ආබාධරහිතානං. යථා “ද්වාට්ඨසති ද්වත්තිංසා”ති ආදිම්හි වත්තඛිබ්බෙ “බාට්ඨසති බාත්තිංසා”ති ආදිති වුව්චන්ති, එවමෙවං ද්වෙ කුලාති අස්සාති ද්විකුලො, ද්වෙකුලොති වා වත්තඛිබ්බෙ බාකුලොති චුත්තන්ති ආභ – “බාකුලොති ද්විසු කුලෙසු වඩ්ඪිතත්තා එවංලද්ධනාමො”ති. උපයොගෙනාති ආනුභාවෙන. ඵාසුකකාලෙති අරොගකාලෙ. ගද්දුහනමත්තමිති ගොදුහනමත්තමිති කාලං. ඉධ පන න සකලො ගොදුහනක්ඛණො

අධිප්පෙනො, අථ ඛො ගාවිං ථනෙ ගහෙන්වා එකඛිරඛිත්දුද්දහනකාලමත්තං අධිප්පෙනං. ආරොග්‍යසාලන්ති ආතුරානං අරොගභාවකරණත්ථාය කතසාලං.

නිමුප්පනුමුප්පනවසෙනානි ජාණ්‍යප්පමාණෙ උදකෙ ථොකංයෙව නිමුප්පනුමුප්පනවසෙන. ඡඩ්ඛෙත්වා පලායීති මච්ඡස්ස මුඛසමීපෙයෙව ඡඩ්ඛෙත්වා පලායී. දාරකස්ස තෙජෙනානි දාරකස්ස පුඤ්ඤතෙජෙන. මාරියමානාව මරන්තීති දණ්ඩාදිහි පොථෙත්වා මාරියමානාව මරන්ති, න ජාලෙන බද්ධතාමත්තෙන අමාරියමානා. නීහටමත්තොව මනොති නීහටක්ඛණෙයෙව මනො. තෙනස්ස මාරණත්ථං උපක්කමො න කතො, යෙන උපක්කමෙන දාරකස්ස ආබාධො සීයා. තන්ති මච්ඡං. සකලමොති අවිකලමෙව පරිපුණ්ණාවයවමෙව. න කෙළායතීති න නන්දති, කිස්මිඤ්චි න මඤ්ඤති. පිට්ඨිතො ථාලෙන්තීති දාරකස්ස පුඤ්ඤතෙජෙන පිට්ඨිතො ථාලෙන්ති. හෙරිං වරාපෙත්වාති “පුත්තං ලභි”න්ති උග්ගොසනවසෙන හෙරිං වරාපෙත්වා. පකතිං ආචික්ඛීති අත්තනො පුත්තභාවං කපෙසි. කුච්ඡයා ධාරිතත්තා අමාතා කාතුං න සක්කාති ජනනිභාවතො අමාතා කාතුං න සක්කා. මච්ඡං ගණ්හන්තාපීති මච්ඡං චික්ඛිණිත්වා ගණ්හන්තාපි. තථා ගණ්හන්තා ව තප්පරියාපන්නං සබ්බං ගණ්හන්ති නාමාති ආහ – “චක්කයකනාදීති බහි කත්වා ගණ්හන්තා නාම තත්ථි”ති. අයමපි අමාතා කාතුං න සක්කාති දින්නපුත්තභාවතො න සක්කා.

සොභිතත්ථෙරවත්ථු

227. පඤ්චමං උත්තානත්ථමෙව.

උපාලිත්ථෙරවත්ථු

228. ඡට්ඨෙ භාරුකච්ඡකවත්ථුන්ති අඤ්ඤතරො කිර භාරුකච්ඡදෙසවාසී භික්ඛු සුපිනන්තෙ පුරාණදුතිසිකාය මෙටුනං ධම්මං පටිසෙවිත්වා “අස්සමණො අහං විබ්භමිස්සාමී”ති භාරුකච්ඡං ගච්ඡන්තො අන්තරාමග්ගෙ ආයස්මන්තං උපාලිං පස්සිත්වා එතමත්ථං ආරොවෙසී. ආයස්මා උපාලි, එවමාහ – “අනාපත්ති, ආවුසො, සුපිනන්තෙනා”ති. යස්මා සුපිනන්තෙ අවිසයත්තා එවං හොති. තස්මා උපාලිත්ථෙරො භගවතා අවිනිව්ඡිතපුබ්බමපි ඉමං වත්ථුං නයග්ගාහෙන එවං විනිව්ඡීති. ගහපතීනො ද්වෙ දාරකා හොන්ති පුත්තො ව භාගිනෙයොසා ව. අථ සො ගහපති ගිලානො හුත්වා ආයස්මන්තං අප්පුකං එතදවොච – “ඉමං, භන්තෙ, ඔකාසං යො ඉමෙසං දාරකානං සද්ධො හොති පසන්තො, තස්ස ආචික්ඛෙය්‍යාසී”ති. තෙන ව සමයෙන තස්ස ව ගහපතීනො භාගිනෙයොසා සද්ධො හොති පසන්තො. අථායස්මා අප්පුකො තං ඔකාසං තස්ස දාරකස්ස ආචික්ඛි. සො තෙන සාපතෙයොසා කුටුම්භඤ්ච සණ්ඨපෙසි, දානඤ්ච පට්ඨපෙසි. අථ තස්ස ගහපතීනො පුත්තො ආයස්මන්තං ආනන්දං එතදවොච – “කො නු ඛො, භන්තෙ ආනන්ද, පිතුනො දායප්පො පුත්තො වා භාගිනෙයොසා වා”ති. පුත්තො ඛො, ආවුසො, පිතුනො දායප්පොති. ආයස්මා, භන්තෙ, අයොසා අප්පුකො අම්භාකං සාපතෙයාං අම්භාකං මෙටුනකස්ස ආචික්ඛීති. අස්සමණො, ආවුසො, සො අප්පුකොති. අථායස්මා අප්පුකො ආයස්මන්තං ආනන්දං එතදවොච – “දෙහි මෙ, ආවුසො ආනන්ද, විනිව්ඡය”න්ති. තෙ උහොපි උපාලිත්ථෙරස්ස සන්තිකං අගමංසු. අථායස්මා උපාලි, ආයස්මන්තං ආනන්දං එතදවොච – “යො නු ඛො, ආවුසො ආනන්ද, සාමිකෙන ‘ඉමං ඔකාසං ඉත්ථන්නාමස්ස ආචික්ඛා’ති වුත්තො, තස්ස ආචික්ඛති, කිං සො ආපජ්ජති”ති? න, භන්තෙ, කිඤ්චි ආපජ්ජති අන්තමසො දුක්කටමත්ථමපීති. අයං, ආවුසො, ආයස්මා අප්පුකො සාමිකෙන “ඉමං ඔකාසං ඉත්ථන්නාමස්ස ආචික්ඛා”ති වුත්තො තස්ස ආචික්ඛති, අනාපත්ති, ආවුසො, ආයස්මතො අප්පුකස්සාති. භගවා තං සුත්වා “සුකථිතං, භික්ඛවෙ, උපාලිනා”ති වත්වා සාධුකාරමදාසී, තං සන්ධායෙන වුත්තං. කුමාරකස්සපවත්ථු (අ. නි. අට්ඨ. 1.1.217) පන භෙට්ඨා ආගතමෙව.

ඡන්තං බත්තියානන්ති හද්දියො සකාරාජා අනුරුද්ධො ආනන්දො භගු කිම්ලො දෙවදත්තොති ඉමෙසං ඡන්තං බත්තියානං. පසාධකොති මණ්ඩයිතා. පාළියන්ති සඩ්ඝහෙදක්ඛන්ධකපාළියන්ති (වුළුව. 330 ආදයො).

නන්දකත්ථෙරවත්ථු

229. සත්තමෙ එකසමොධානෙති එකස්මිං සමොධානෙ, එකස්මිං සන්නිපාතෙති අත්ථො. සෙසං සුචිඤ්ඤෙයාමෙව.

නන්දත්ථෙරවත්ථු

230. අට්ඨමෙ න තං චතුසම්පජ්ඤඤවසෙන අපරිව්ඡින්නදිත්වා ඔලොකෙතීති සාත්ථකසප්පායගොචරඅසම්මොහසම්පජ්ඤඤසඬ්ඛානානං චතුන්නං සම්පජ්ඤඤානං වසෙන අපරිව්ඡින්නදිත්වා තං දිසං න ඔලොකෙති. සො හි ආයස්මා “යමෙවාහං ඉන්ද්‍රියෙසු අගුත්තද්වාරතං නිස්සාය සාසනෙ අනභිරතීආදිවිජ්ජකාරජපත්තො, තමෙව සුට්ඨු නිග්ගහෙස්සාමී”ති උස්සාහජාතො බලවහිරොත්තප්පො, තත්ථ ව කතාධිකාරත්තා ඉන්ද්‍රියසංවරො උක්කංසපාරමිජ්ජපත්තො චතුසම්පජ්ඤඤං අමුඤ්චිත්වාච සබ්බදිසං ආලොකෙති. වුත්තඤ්චෙතං භගවතා –

“සවෙ, හික්බවෙ, නන්දස්ස පුරත්ථිමා දිසා ආලොකෙනබ්බා හොති, සබ්බං වෙනසො සමන්තාහරිත්වා නන්දො පුරත්ථිමං දිසං ආලොකෙති ‘එවං මෙ පුරත්ථිමං දිසං ආලොකයතො නාහිජ්ඣාදොමනස්සා පාපකා අකුසලා ධම්මා අත්වාසවිස්සන්ති’ති. ඉතිහ තත්ථ සම්පජානො හොති. සවෙ, හික්බවෙ, නන්දස්ස පච්ඡිමා දිසා, උත්තරා දිසා, දක්ඛිණා දිසා, උද්ධං, අධො, අනුදිසා අනුවිලොකෙනබ්බා හොති, සබ්බං වෙනසො සමන්තාහරිත්වා නන්දො අනුදිසං අනුවිලොකෙති ‘එවං මෙ අනුදිසං අනුවිලොකයතො...පෙ.... සම්පජානො හොති’”ති (අ. නි. 8.9).

අභිසෙකගෙහපවෙසනආවාහමඬගලෙසු වත්තමානෙසුති ඉධ තිණි මඬගලානි චුත්තානි, විනයට්ඨකථායං පන “තං දිවසමෙව නන්දකුමාරස්ස කෙසවිස්සජ්ජනං, පට්ටබන්ධො, සරමඬගලං, ඡත්තමඬගලං, ආවාහමඬගලන්ති පඤ්ච මඬගලානි හොන්ති”ති චුත්තං. තත්ථ කුලමරියාදවසෙන කෙසොරොපනං කෙසවිස්සජ්ජනං. යුවරාජපට්ටබන්ධනං පට්ටබන්ධො. අභිනවසරජ්ජවෙසනමහො සරමඬගලං. විවාහකරණමහො ආවාහමඬගලං. යුවරාජඡත්තමහො ඡත්තමඬගලං.

නන්දකුමාරං අභිසෙකමඬගලං න තථා පිළෙසි, යථා ජනපදකල්‍යාණියා චුත්තවචනන්ති අජ්ඣාහරිතබ්බං. තදෙව පන වචනං සරූපතො දස්සෙතුං – “පත්තං ආදාය ගමනකාලෙ”තිආදි චුත්තං. ජනපදකල්‍යාණීති ජනපදමිති කල්‍යාණී උත්තමා ඡ සරීරදොසරහිතා පඤ්ච කල්‍යාණසමන්තාගතා. සා හි යස්මා නාතිදිසා නාතිරස්සා නාතිකිසා නාතිපුලා නාතිකාළී නාවිවාදාතාති අතික්කන්තා මානුසවණ්ණං, අසම්පත්තා දිබ්බවණ්ණං, තස්මා ඡ සරීරදොසරහිතා. ඡවිකල්‍යාණං මංසකල්‍යාණං න්භාරුකල්‍යාණං අට්ඨකල්‍යාණං වයකල්‍යාණන්ති ඉමෙහි පන කල්‍යාණෙහි සමන්තාගතත්තා පඤ්ච කල්‍යාණසමන්තාගතා නාම. තස්සා හි ආගන්තුකොභාසකිව්වං තත්ථි, අත්තනො සරීරොභාසෙනෙව ද්වාදසහත්ථෙ යානෙ ආලොකං කරොති, පියඬගුසාමා වා හොති සුවණ්ණසාමා වා, අයමස්සා ඡවිකල්‍යාණතා. වත්තාරො පනස්සා හත්ථපාදා මුඛපරියොසානඤ්ච ලාබාරසපරිකම්මකතං විය රත්තපවාළුරත්තකම්බලසදිසං හොති, අයමස්සා මංසකල්‍යාණතා. වීසති පන නබපත්තානි මංසතො අමුත්තට්ඨානෙ ලාබාරසපුරිතානි විය, මුත්තට්ඨානෙ ධීරධාරාසදිසානි හොන්ති, අයමස්සා න්භාරුකල්‍යාණතා. ද්වත්තිංස දන්තා සුච්ඡිකා සුධොතවජීරපන්ති විය බායන්ති, අයමස්සා අට්ඨකල්‍යාණතා. වීසංවස්සසතිකාපි සමානා සොළසවස්සද්දෙසිකා විය හොති නිජපලිතෙන, අයමස්සා වයකල්‍යාණතා. ඉති ඉමෙහි පඤ්චහි කල්‍යාණෙහි සමන්තාගතත්තා “ජනපදකල්‍යාණී”ති චූචිති. තුච්චන්ති සිසං.

ඉමස්මිං යානෙ නිවත්තෙස්සති, ඉමස්මිං යානෙ නිවත්තෙස්සතිති වින්තෙන්තමෙවාති සො කිර තථාගතෙ ගාරවවසෙන “පත්තං වො, හන්තෙ, ගණ්හථා”ති වත්තුං අවිසහන්තො එවං වින්තෙසි – “සොපානසීසෙ පත්තං ගණ්හිස්සති”ති . සත්ථා තස්මිම්පි යානෙ න ගණ්හි. ඉතරො “සොපානපාදමුලෙ ගණ්හිස්සති”ති වින්තෙසි. සත්ථා තත්ථාපි න ගණ්හි. ඉතරො “රාජධිගණෙ ගණ්හිස්සති”ති වින්තෙසි. සත්ථා තත්ථාපි න ගණ්හි. එවං “ඉධ ගණ්හිස්සති, එත්ථ ගණ්හිස්සති”ති වින්තෙන්තමෙව සත්ථා විහාරං නෙත්වා පබ්බාපෙසි.

මහාකප්පිනත්ථෙරවත්ථු

231. නවමෙ සුතචිත්තකොති ධම්මස්සවනපියො. පටිභාරකස්සාති දොවාරිකස්ස. සච්චකාරෙතාති සච්චකිරියාය. සත්ථා “උප්පලවණ්ණො ආගච්ඡතු”ති වින්තෙසි. ථෙරී ආගන්ත්වා සබ්බා පබ්බාපෙත්වා හික්ඛුනීඋපස්සයං ගතාති ඉදං අඬගුත්තරභාණකානං කථාමග්ගං දස්සෙන්තෙන චුත්තං. තෙනෙව ධම්මපදට්ඨකථායං (ධ. ප. අට්ඨ).

1.මහාකප්පිනත්ථෙරවත්ථු) චුත්තං –

“තා සත්ථාරං වන්දිත්වා එකමන්තං ධීතා පබ්බජ්ජං යාවිංසු. එවං කිර චුත්තෙ සත්ථා උප්පලවණ්ණාය ආගමනං වින්තෙසිති එකච්චෙ වදන්ති. සත්ථා පන තා උපාසිකායො ආහ – ‘සාවත්ථිං ගන්ත්වා හික්ඛුනීඋපස්සයෙ පබ්බාපෙථා’ති. තා අනුපුබ්බෙන ජනපදවාරිකං වරමානා අන්තරාමග්ගෙ මහාජනෙන අභිභට්ඨකාරසම්මානා පදසාව වීසයොජනසතිකං මග්ගං ගන්ත්වා හික්ඛුනීඋපස්සයෙ පබ්බජිත්වා අරහත්තං පාපුණ්ණ”ති.

ධම්මපිනීති ධම්මපායකො, ධම්මං පිචන්තොති අත්ථො. ධම්මො ව නාමෙස න සක්කා භාජනෙන යාගුආදීනි විය පාතුං, නවට්ඨං පන ලොකුත්තරධම්මං නාමකායෙන පුසන්තො ආරම්මණතො සච්ඡිකරොන්තො පරිඤ්ඤාහිසමයාදිහි දුක්ඛාදීනි අරියසච්චානි පටිච්ඡික්ඛන්තො ධම්මං පිචති නාම. සුඛං සෙතීති දෙසනාමත්තමෙතං, වතුහිපි ඉරියාපටෙහි සුඛං විහරතීති අත්ථො. විජ්ජසන්නෙනාති අනාවිලෙන නිරූපක්කිලෙසෙන. අරියජ්ජවෙදිතෙති බුද්ධාදිහි අරියෙහි පවෙදිතෙ සතිපට්ඨානාදිභෙදෙ බොධිපක්ඛියධම්මෙ. සදා රමතීති එවරූපො ධම්මපිනි විජ්ජසන්නෙන වෙනසා විහරන්තො පණ්ඩිවචෙන සමන්තාගතො සදා රමති අභිරමති. බාහිනපාපත්තා “බ්‍රාහ්මණා”ති ථෙරං ආලපති.

සාගතත්ථෙරවත්ථු

232. දසමෙ ඡබ්බග්ගියානං වචනෙනාති කොසම්බිකා කිර උපාසකා ආයස්මන්තං සාගතං උපසඨිකම්භා අභිවාදෙන්වා එකමන්තං ධීතා එවමාහංසු – “කිං, හන්තෙ, අය්‍යානං දුල්ලභඤ්ච මනාපඤ්ච, කිං පටියාදෙමා”ති? එවං චුත්තෙ ඡබ්බග්ගියා භික්ඛු කොසම්බිකෙ උපාසකෙ එතදවොචුං – “අත්ථාචුසො කාපොතිකා, නාම පසන්තා භික්ඛුනං දුල්ලභා ව මනාපා ව, තං පටියාදෙමා”ති. අථ කොසම්බිකා උපාසකා සරෙ සරෙ කාපොතිකං පසන්තං පටියාදෙන්වා ආයස්මන්තං සාගතං පිණ්ඩාය වරන්තං දිස්වා එතදවොචුං – “පිචතු, හන්තෙ, අය්‍යො සාගතො කාපොතිකං පසන්තං, පිචතු, හන්තෙ, අය්‍යො සාගතො කාපොතිකං පසන්ත”න්ති. අථායස්මා සාගතො සරෙ සරෙ කාපොතිකං පසන්තං පිචත්වා නගරම්භා නික්ඛන්තො නගරද්වාරෙ පති. තෙන චුත්තං – “ඡබ්බග්ගියානං වචනෙන සබ්බගෙහෙසු කාපොතිකං පසන්තං පටියාදෙන්වා”තිආදී. තත්ථ කාපොතිකා නාම කපොතපාදසමානවණ්ණා රත්තොභාසා. පසන්තාති සුරාමණ්ඩස්සෙනං අධිවචනං. විනයෙ සමුට්ඨිතන්ති සුරාපානසික්ඛාපදෙ (පාචි. 326 ආදයො) ආගතං.

රාධත්ථෙරවත්ථු

233. එකාදසමෙ සත්ථා සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස සඤ්ඤං අදාසීති බ්‍රාහ්මණං පබ්බාපෙනුං සඤ්ඤං අදාසී, ආණාපෙසීති චුත්තං හොති. භගවා කිර තං බ්‍රාහ්මණං පබ්බප්පං අලභිත්වා කිසං ලුඛං දුබ්බණ්ණං උප්පණ්ඩුපණ්ඩුකජාතං දිස්වා භික්ඛු ආමන්තෙසි – “කො, භික්ඛවෙ, තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස අධිකාරං සරාමී”ති. එවං චුත්තෙ ආයස්මා සාරිපුත්තො භගවන්තං එතදවොච – “අහං ඛො, හන්තෙ, තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස අධිකාරං සරාමී”ති. කිං පන ත්වං, සාරිපුත්ත, බ්‍රාහ්මණස්ස අධිකාරං සරාමීති. ඉධ මෙ, හන්තෙ, සො බ්‍රාහ්මණො රාජගහෙ පිණ්ඩාය වරන්තස්ස කට්ඨජුහික්ඛං දාපෙසී, ඉමං ඛො අහං, හන්තෙ, තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස අධිකාරං සරාමී”ති. සාධු සාධු, සාරිපුත්ත. කතඤ්ඤුනො හි, සාරිපුත්ත, සප්පුරිසා කතවෙදිනො, තෙන හි ත්වං, සාරිපුත්ත, තං බ්‍රාහ්මණං පබ්බාපෙහි උපසම්පාදෙහිති. අට්ඨුප්පත්තියං ආගතොති අලීනචිත්තජාතකස්ස (ජා. 1.2.11-12) අට්ඨුප්පත්තියං (ජා. අට්ඨ. 2.2.අලීනචිත්තජාතකවණ්ණනා) ආගතො.

නිධිනන්ති තත්ථ තත්ථ නිදහිත්වා යපිතානං හිරඤ්ඤසුචණ්ණාදිපුරානං නිධිකුම්භිනං. පචත්තාරන්ති කිච්ඡජීවිකෙ දුග්ගතමනුස්සෙ අනුකම්මපං කත්වා “එහි, තෙ සුඛෙන ජීවනුපායං දස්සෙස්සාමී”ති නිධිට්ඨානං තෙත්වා හත්ථං පසාරෙන්වා “ඉමං ගහෙන්වා සුඛං ජීවා”ති ආචික්ඛිතාරං විය. වජ්ජදස්සිනන්ති ද්වෙ වජ්ජදස්සිනො “ඉමිනා නං අසාරුප්පෙන වා ඛලිතෙන වා සඨිසමජ්ඣෙ නිග්ගණ්ඨිස්සාමී”ති රන්ධගවෙසකො ව, අනඤ්ඤාතං ඤාපනත්ථාය ඤාතං අනුග්ගණ්ඨනත්ථාය සීලාදීනමස්ස වුද්ධිකාමත්තාය තං තං වජ්ජං ඔලොකනෙන උල්ලුම්පනසභාවසණ්ඨිතො ව. අයං ඉධ අධිප්පෙනො. යථා හි දුග්ගතමනුස්සො “ඉමං ගණ්ඨාහි”ති තජ්ජෙන්වාපි පොටෙන්වාපි නිධිං දස්සෙන්තෙ කොපං න කරොති, පමුදිතොව හොති, එවමෙවං එවරුපෙ පුග්ගලෙ අසාරුප්පං වා ඛලිතං වා දිස්වා ආචික්ඛන්තෙ කොපො න කාතබ්බො, තුට්ඨෙතෙව භවිතබ්බං. “හන්තෙ, මහන්තං වො කම්මං කතං මය්හං ආචරිසුපජ්ඣායට්ඨානෙ යත්වා ඔවදන්තෙහි, පුනපි මං වදෙය්‍යාමා”ති පචාරෙතබ්බමෙව.

නිග්ගණ්ඨවාදීන්ති එකච්චො හි සද්ධිචිහාරිකාදීනං අසාරුප්පං වා ඛලිතං වා දිස්වා “අයං මෙ මුඛොදකදානාදීහි සක්කච්චං උපට්ඨහති, සවෙ නං වක්ඛාමී, න මං උපට්ඨහිස්සති, එවං මෙ පරිහානි භවිස්සති”ති තං වත්තුං අචිසහන්තො න නිග්ගණ්ඨවාදී නාම හොති, සො ඉමස්මිං සාසනෙ කච්චරං ආකිරති. යො පන තථාරුපං වජ්ජං දිස්වා වජ්ජානුරුපං තජ්ජෙන්තො පණාමෙන්තො දණ්ඩකම්මං කරොන්තො විහාරා නිහරන්තො සික්ඛාපෙති, අයං නිග්ගණ්ඨවාදී නාම සෙය්‍යාමාපි, සම්මාසම්බුද්ධො. චුත්තඤ්ඤෙනං – “නිග්ගණ්ඨ නිග්ගණ්ඨාහං, ආනන්ද, වක්ඛාමී, පචය්හ පචය්හ, ආනන්ද, වක්ඛාමී, යො සාරො, සො යස්සති”ති (ම. නි. 3.196). මෙධාවිත්ති ධම්මොප්පඤ්ඤාය සමන්තාගතං. තාදිසන්ති එවරුපං පණ්ඩිතං භජෙය්‍ය පයිරුපාසෙය්‍ය. තාදිසඤ්ඤි ආචරියං භජමානස්ස අන්තෙවාසිකස්ස සෙය්‍යො හොති න පාපියො, වඩ්ඨියෙව හොති, නො පරිහානීති.

මොසරාජත්ථෙරවත්ථු

234. ද්වාදසමෙ කට්ඨවාහනනගරෙති කට්ඨවාහනෙන ගහිතන්තා එවංලද්ධනාමකෙ නගරෙ. අතීතෙ කිර බාරාණසිවාසී එකො රුක්ඛවඩ්ඪකී සකෙ ආචරියකෙ අදුනියො. තස්ස සොළස සිස්සා එකමෙකස්ස සහස්සං අන්තෙවාසිකා. එවං තෙ සත්තරසාධිකා සොළස සහස්සා ආචරියන්තෙවාසිකා සබ්බෙපි බාරාණසිං උපනිස්සාය ජීවිකං කප්පෙන්තා පබ්බතසම්මං ගන්ත්වා රුක්ඛෙ ගහෙන්වා තත්ථෙව නානාපාසාදවිකතියො නිට්ඨාපෙන්වා කුල්ලං බන්ධිත්වා ගභිගාය බාරාණසිං ආනෙන්වා සවෙ රාජා අත්ථිකො හොති, රඤ්ඤො එකභූමකං වා සත්තභූමකං වා පාසාදං යොජෙන්වා දෙන්ති. නො වෙ, අඤ්ඤෙසම්පි වික්කිණිත්වා පුත්තදාරං පොසෙන්ති. අථ නෙසං එකදිවසං ආචරියො “න සක්කා වඩ්ඪකිකම්මෙන නිච්චං ජීවිතුං, දුක්කරඤ්ඤි ජරාකාලෙ එතං කම්ම”න්ති වින්තෙන්වා අන්තෙවාසිකෙ ආමන්තෙසි – “තාතා, උදුම්බරාදයො අප්පසාරරුක්ඛෙ ආනෙමා”ති. තෙ “සාධු”ති පටිස්සුණිත්වා ආනාගිංසු. සො තෙහි කට්ඨසකුණං කත්වා තස්සබ්හන්තරං පවිසිත්වා වාතෙන යන්තං පුරෙසි. කට්ඨසකුණො සුචණ්ණහංසරාජා විය ආකාසෙ ලඬ්ඝිත්වා වනස්ස උපරි වරිත්වා අන්තෙවාසිනං පුරතො ඔරුහි.

අථාචරියො සිස්සෙ ආහ – “තාතා ඊදිසානි කට්ඨවාහනානි කත්වා සක්කා සකලජම්බුදීපෙ රජ්ජෙ ගහෙනුං, තුම්භෙහි තාතා එතානි කරොම, රජ්ජං ගහෙන්වා ජීවිස්සාම, දුක්කරං වඩ්ඪකිසිප්පෙන ජීවිතු”න්ති. තෙ තථා කත්වා

ආවරියස්ස පටිවෙදෙසු. තතො නෙ ආවරියො ආහ – “කතමං තාතා රජ්ජං ගණ්හාමා”ති? බාරාණසිරජ්ජං ආවරියාති. අලං තාතා, මා එතං රුචිත්ථ, මයඤ්භි තං ගහෙත්වාපි “වඩ්ඪකිරාජා, වඩ්ඪකියුචරාජා”ති වඩ්ඪකිවාදා න මුච්චිස්සාම, මහන්තො ජම්බුදීපො, අඤ්ඤත්ථ ගච්ඡාමාති. තතො සපුත්තදාරකා කට්ඨවාහනානි අභිරුභිත්වා සජ්ජාමුදා හුත්වා භිමවන්තාහිමුදා ගන්ත්වා භිමවති අඤ්ඤතරං නගරං පවිසිත්වා රඤ්ඤො නිවෙසනෙයෙව පච්චුට්ඨංසු. තෙ තත්ථ රජ්ජං ගහෙත්වා ආවරියං රජ්ජෙ අභිසිඤ්චිංසු. සො “කට්ඨවාහනො රාජා”ති පාකටො අහොසි, තං නගරං තෙන ගහිතත්තා “කට්ඨවාහනනගර”ත්තෙව නාමං ලභි.

තපවාරන්ති තපවරණං. පාසාණවෙතියෙ පිට්ඨිපාසාණෙ නිසිදිති පාසාණකවෙතියන්ති ලද්ධවොහාරෙ පිට්ඨිපාසාණෙ සක්කෙන මාපිතෙ මහාමණ්ඩපෙ නිසිදි. තත්ථ කිර මහතො පාසාණස්ස උපරි පුබ්බෙ දෙවට්ඨානං අහොසි, උප්පන්නෙ පන භගවති විහාරො ජාතො, සො තෙනෙව පුරිමවොහාරෙන “පාසාණවෙතිය”න්ති වුච්චති.

තෙන පුච්ඡිතෙ දුතියො හුත්වා සත්ථාරං පඤ්භං පුච්ඡති –

“මුද්ධං මුද්ධාධිපාතඤ්ච, බාවරි පරිපුච්ඡති;
තං බ්‍යාකරොහි භගවා, කඬ්ඨං චිත්තය නො ඉසෙ”ති. (සු. නි. 1031) –

එවං තෙන පඤ්භෙ පුච්ඡිතෙ භගවතා ව –

“අවිජ්ජා මුද්ධාති ජානාහි, විජ්ජා මුද්ධාධිපාතිනි;
සද්ධාසතිසමාධිහි, ඡන්දවිරියෙන සංයුතා”ති. (සු. නි. 1032) –

පඤ්භෙ විස්සජ්ජිතෙ දුතියො හුත්වා පඤ්භං පුච්ඡි.

අප්පස්ස...පෙ.... පඤ්භං කට්ඨෙති –

“කථං ලොකං අවෙක්ඛන්තං, මච්චුරාජා න පස්සති”ති. (සු. නි. 1124) –

තෙන පඤ්භෙ පුච්ඡිතෙ –

“සුඤ්ඤතො ලොකං අවෙක්ඛස්සු, මොසරාජ සදා සතො;
අත්තානුදිට්ඨිං උභව්ච, එවං මච්චුතරො සියා;
එවං ලොකං අවෙක්ඛන්තං, මච්චුරාජා න පස්සති”ති. (සු. නි. 1125) –

පඤ්භං විස්සජ්ජෙසි.

සෙසජ්ජානාති තස්මිං සමාගමෙ සන්නිපතිතා සෙසජ්ජා. න කථියන්ති “එත්තකා සොතාපන්නා”ති ආදිනා න වුච්චන්ති. එවං පාරායනෙ වත්ථු සමුට්ඨිතන්ති පාරායනවග්ගෙ ඉදං වත්ථු සමුට්ඨිතං.

වතුත්ථඑතදග්ගවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ථෙරපාළිසංවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

14. එතදග්ගවග්ගො

(14) 5. පඤ්චමඑතදග්ගවග්ගවණ්ණනා

මහාපජාපතිගොතමීථෙරිවත්ථු

235. ථෙරපාළිසංවණ්ණනාය පඨමෙ යදිදං මහාගොතමීති එත්ථ “යදිදං මහාපජාපති ගොතමී”ති ව පඨන්ති. තත්ථ ගොතමීති ගොත්තං. නාමකරණදිවසෙ පනස්සා ලද්ධසක්කාරා බ්‍රාහ්මණා ලක්ඛණසම්පන්නිං දිස්වා “සවෙ අයං ධිතරං ලභිස්සති, වක්කවත්තිරඤ්ඤො මහෙසි භවිස්සති. සවෙ පුත්තං ලභිස්සති, වක්කවත්තිරාජා භවිස්සති”ති උභයථාපි “මහතියෙවස්සා පජා භවිස්සති”ති බ්‍යාකරිංසු, තස්මා පුත්තපජාය වෙව ධිතුපජාය ව මහන්නතාය “මහාපජාපති”ති වොහරිංසු. තදුභයං පන සංසන්දෙත්වා “මහාපජාපතිගොතමී”ති වුත්තං. වාරභික්ඛන්ති වාරෙන දාතබ්බං භික්ඛං. නාමං අකංසුති ගොත්තංයෙව නාමං අකංසු. මාතුච්ඡන්ති වුළුමාතරං. මාතුහගිනී හි මාතුච්ඡාති වුච්චති. කලභවිවාදසුත්තපරියොසානෙති “කුතොපහුතා කලභා විවාදා”ති ආදිනා සුත්තනිපාතෙ ආගතස්ස කලභවිවාදසුත්තස්ස (සු. නි. 868 ආදියො) පරියොසානෙ. ඉදඤ්ච අඬුගුත්තරභාණකානං කථාමග්ගානුසාරෙන වුත්තං. අපරෙ පන

“තස්මිංයෙව සුත්තනිපාතෙ ‘අත්තදණ්ඩාහයං ජාත’න්තිආදිනා ආගතස්ස අත්තදණ්ඩසුත්තස්ස (සු. නි. 941 ආදයො) පරියොසානෙ”ති වදන්ති. නික්ඛමිත්වා පබ්බජිතානන්ති එත්ථ එහිහික්ඛුපබ්බජ්ජාය එතෙ පබ්බජිතාති වදන්ති. තෙනෙව සුත්තනිපාතෙ අත්තදණ්ඩසුත්තසංවණ්ණනාය (සු. නි. අට්ඨ. 2.942 ආදයො) චුත්තං – “දෙසනාපරියොසානෙ පඤ්චසතා සාකියකුමාරා කොළියකුමාරා ව එහිහික්ඛුපබ්බජ්ජාය පබ්බජිතා. තෙ ගහෙන්වා හගවා මහාවතං පාවිසී”ති. සෙසමෙන්ථ සුවිඤ්ඤෙයාමෙව.

බෙමාපෙරිවත්ථු

236. දුතියෙ පරපරියාපන්නා හුත්වාති පරෙසං දාසී හුත්වා. සුවණ්ණරසපිඤ්ජරො අහොසීති සුවණ්ණරසපිඤ්ජරො විය අහොසී.

මක්කටකොව ජාලන්ති යථා නාම මක්කටකො සුත්තජාලං කත්වා මජ්ඣධානෙ නාහිමණ්ඩලෙ නිපන්නො පරියන්තෙ පතිතං පටඬගං වා මක්ඛිකං වා වෙගෙන ගන්ත්වා විජ්ඣන්ත්වා තස්ස රසං පිචින්වා පුනාගන්ත්වා තස්මිංයෙව ධානෙ නිපජ්ජති, එවමෙව යෙ සත්තා රාගරත්තා දොසපද්ධතා මොහමුල්ලා සයංකතං තණ්හාසොතං අනුපතන්ති, තෙ තං සමතික්කමිතුං න සක්කොන්ති, එවං දුරතික්කමං. එතම්පි ඡෙත්වාන වජන්ති ධීරාති පණ්ඩිතා එතං බන්ධනං ඡින්දිත්වා අනපෙක්ඛිතො නිරාලයා හුත්වා අරහත්තමග්ගෙන සබ්බං දුක්ඛං පහාය වජන්ති ගච්ඡන්තිති අත්ථො.

උප්පලවණ්ණාපෙරිවත්ථු

237. තතියං උත්තානත්ථමෙව.

පටාචාරාපෙරිවත්ථු

238. චතුත්ථෙ පටිභාරසතෙනපීති ද්වාරසතෙනපි. පටිභාරසද්දො හි ද්වාරෙ දොචාරිකෙ ව දිස්සති. කුලසභාගන්ති අත්තනො ගෙහසම්පං.

තාණායාති තාණභාවාය පතිට්ඨානත්ථාය. බන්ධවාති පුත්තෙ ව පිතරො ව ය්පෙත්වා අවසෙසා ඤාතිසුභජ්ජා. අත්තකෙනාධිපත්තස්සාති මරණෙන අභිභූතස්ස. පවත්තියඤ්චි පුත්තාදයො අත්තපානාදිදානෙන වෙව උප්පත්තකිච්චතිත්ථරණෙන ව තාණා හුත්වාපි මරණකාලෙ කෙනවි උපායෙන මරණං පටිබාහිතුං අසමත්ථතාය තාණත්ථාය ලෙණත්ථාය න සන්ති නාම. තෙනෙව චුත්තං – “නත්ථී ඤාතිසු තාණතා”ති.

එතමත්ථවසන්ති එතං තෙසං අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස තාණං භවිතුං අසමත්ථභාවසඬ්ඛාතං කාරණං ජානිත්වා පණ්ඩිතො චතුපාරිසුද්ධිසිලෙන සංවුතො රක්ඛිතගොපිතො හුත්වා නිබ්බානගමනං අට්ඨංගිකං මග්ගං සීඝ්‍රං සොධෙය්‍යාති අත්ථො.

ධම්මදින්නාපෙරිවත්ථු

239. පඤ්චමෙ පරායත්තට්ඨානෙති පරෙසං දාසීට්ඨානෙ. සුජාතත්ථෙරස්ස අධිකාරකම්මං කත්වාති සා කිර අත්තනො කෙසෙ චික්ඛිණ්ත්වා සුජාතත්ථෙරස්ස නාම අග්ගසාවකස්ස දානං දත්වා පත්ථනං අකාසී . තං සන්ධායෙන චුත්තං. හත්ථෙ පසාරිතෙති තස්ස හත්ථාවලම්බනත්ථං පුබ්බාවණ්ණවසෙන හත්ථෙ පසාරිතෙ. සො කිර අනාගාමී හුත්වා ගෙහං ආගච්ඡන්තො යථා අඤ්ඤෙසු දිවසෙසු ඉතො වීතො ව ඔලොකෙන්තො සිතං කුරුමානො හසමානො ආගච්ඡති, එවං අනාගන්ත්වා සන්තින්ද්‍රියො සන්තමානසො හුත්වා අගමාසී. ධම්මදින්නා සීභපඤ්ජරං උග්ගාටෙන්වා වීථිං ඔලොකයමානා තස්ස ආගමනාකාරං දිස්වා “කිං නු බො එත”න්ති වින්තෙන්වා තස්ස පච්චුග්ගමනං කුරුමානා සොපානසීසෙ යත්වා ඔලම්බනත්ථං හත්ථං පසාරෙසී. උපාසකො අත්තනො හත්ථං සමිඤ්ජෙසී. සා “පාතරාසභොජනකාලෙ ජානිස්සාමී”ති වින්තෙසී. උපාසකො පුබ්බෙ තාය සද්ධිං එකතො භුඤ්ජති. තං දිවසං පන තං අනපලොකෙන්වා යොගාවචරහික්ඛු විය එකකොව භුඤ්ජී. තෙනාහ – “භුඤ්ජමානොපි ඉමං දෙට්ඨ, ඉමං හරථාති න බ්‍යාහරී”ති. තත්ථ ඉමං දෙට්ඨාති ඉමං බාදනීයං වා භොජනීයං වා දෙට්ඨ. ඉමං හරථාති ඉමං බාදනීයං වා භොජනීයං වා අපහරථ. සන්ථව්වසෙනාති කිලෙසසන්ථව්වසෙන. චිරකාලපරිභාවිතාය සට්ඨිපජාලාය විය අබ්බන්තරෙ දිබ්බමානාය භෙතුසම්පත්තියා වොදියමානා ආහ – “එවං සන්තෙ...පෙ.... මය්හං පබ්බජ්ජං අනුජානාමා”ති.

අයං තාව සෙට්ඨී සරමජ්ඣෙය්‍ය ධීතොව දුක්ඛස්සන්තං අකාසීති සා කිර “ධම්මදින්නෙ තුය්හං දොසො නත්ථී, අහං පන අජ්ජ පට්ඨාය සන්ථව්වසෙන...පෙ.... කුලසරං ගච්ඡා”ති චුත්තෙ එවං වින්තෙසී – “පකතිපුරිසො එවං චත්තා නාම නත්ථී, අද්ධා එතෙන ලොකුත්තරධම්මො නාම පටිච්ඡිද්ධො”ති. තෙනස්සා අයං සඬ්ඛාප්පො අහොසී “අයං තාව සෙට්ඨී සරමජ්ඣෙය්‍ය ධීතොව දුක්ඛස්සන්තං අකාසී”ති. මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථායං (ම. නි. අට්ඨ. 1.460) පන “අථ කස්මා මයා සද්ධිං යථාපකතියා ආලාපසල්ලාපමත්තම්පි න කරොමාති සො වින්තෙසී – ‘අයං ලොකුත්තරධම්මො නාම ගරු භාරියො න පකාසෙතබ්බො; සවෙ බො පනාහං න කපෙස්සාමි, අයං හදයං ථාලෙන්වා එත්ථෙව කාලං

කරෙය්‍යා'නි තස්සා අනුග්ගහත්ථාය කපෙසි - 'ධම්මදින්නෙ අහං සත්ථු ධම්මදෙසනං සුත්වා ලොකුත්තරධම්මං නාම අධිගතො, තං අධිගතස්ස ඵලරූපා ලොකියකිරියා න වට්ටති'”නි චූත්තං.

පඤ්චක්ඛන්ධාදිවසෙන පඤ්භෙ පුච්ඡීති “සක්කායො සක්කායොති අයො වුච්චති, කතමො නු ඛො අයො සක්කායො චූත්තො භගවතා”නිආදිනා වුළුවෙදල්ලසුත්තෙ (ම. නි. 1.460 ආදයො) ආගතනයෙන පුච්ඡී. පුච්ඡිතං පුච්ඡිතං විස්සජ්ජෙසීති “පඤ්ච ඛො ඉමෙ, ආවුසො විසාඛ, උපාදානක්ඛන්ධා සක්කායො චූත්තො භගවතා”නිආදිනා (ම. නි. 1.460 ආදයො) තත්ථෙව ආගතනයෙන විස්සජ්ජෙසී. සුරභාවන්ති තික්ඛතො. අනධිගතඅරහත්තමග්ගස්ස උග්ගහෙන විනා තත්ථ පඤ්භො න උපට්ඨාතීති ආහ - “උග්ගහවසෙන අරහත්තමග්ගෙපි පුච්ඡී”ති. තං නිවත්තෙන්තීති “විමුත්තියා පනායො කිං පටිභාගො”නි පුච්ඡිතෙ “විමුත්තියා ඛො, ආවුසො විසාඛ, නිබ්බානං පටිභාගො”නි (ම. නි. 1.466) චූත්තෙ “නිබ්බානස්ස, පනායො, කිං පටිභාගො”නි පුන පුච්ඡිතෙ තං නිවත්තෙන්තී “අව්චසරාවුසො විසාඛා”නිආදිමාහ. තත්ථ අව්චසරාති අපුච්ඡිතබ්බං පුච්ඡන්තො පඤ්භං අතික්කාමිතා අහොසීති අත්ථො. නාසක්ඛි පඤ්භානං පරියන්තං ගහෙතුන්ති පඤ්භානං පරිච්ඡෙදප්පමාණං ගහෙතුං නාසක්ඛි. පඤ්භානඤ්ඤි පරිච්ඡෙදං ගහෙතුං යුත්තට්ඨානෙ අට්ඨත්වා තතො පරං පුච්ඡන්තො නාසක්ඛි පඤ්භානං පරියන්තං ගහෙතුං. අප්පටිභාගධම්මස්ස ව පටිභාගං පුච්ඡී. නිබ්බානං නාමෙතං අප්පටිභාගං, න සක්කා නීලං වා පීතකං වාති කෙනවි ධම්මෙන සද්ධිං පටිභාගං කත්වා දස්සෙතුං, තඤ්ච ත්වං ඉමිනා අධිප්පායෙන පුච්ඡසීති අත්ථො. නිබ්බානොගධන්ති නිබ්බානං ඔගාහෙත්වා ධීතං, නිබ්බානන්තොගධං නිබ්බානං අනුප්පට්ඨන්ති අත්ථො. නිබ්බානපරායණන්ති නිබ්බානං පරං අයනමස්ස පරාගති, න තතො පරං ගච්ඡන්ති අත්ථො. නිබ්බානං පරියොසානං අවසානං අස්සාති නිබ්බානපරියොසානං.

පුරෙති අතීතෙසු ඛන්ධෙසු. පච්ඡාති අනාගතෙසු ඛන්ධෙසු. මජ්ඣෙති පච්චුප්පන්තෙසු ඛන්ධෙසු. අකිඤ්චනන්ති යස්ස ඵතෙසු තීසු තණ්හාගාහසඬ්ඛාතං කිඤ්චනං නත්ථී, තමහං රාගකිඤ්චනාදීහි අකිඤ්චනං කස්සවි ගහණස්ස අභාවෙන අනාදානං බ්‍රාහ්මණං වදාමීති අත්ථො.

පණ්ඩිතාති ධාතුආයතනාදිකුසලතාසඬ්ඛාතෙන පණ්ඩිච්චෙන සමන්තාගතා. චූත්තඤ්ඤෙනං -

“කිත්තාවතා නු ඛො, භන්තෙ, පණ්ඩිතො හොති? යතො ඛො, ආනන්ද, භික්ඛු ධාතුකුසලො ව හොති ආයතනකුසලො ව පටිච්චසමුප්පාදකුසලො ව යානාට්ඨානකුසලො ව, ඵත්තාවතා ඛො, ආනන්ද, භික්ඛු පණ්ඩිතො හොති”ති.

මහාපඤ්ඤාති මහන්තෙ අත්ථෙ මහන්තෙ ධම්මෙ මහන්තා නිරුත්තියො මහන්තාති පටිභානාති පරිග්ගහණෙ සමත්ථාය පඤ්ඤාය සමන්තාගතා. ඉමිස්සා හි ථෙරියා අසෙක්ඛප්පට්ඨසම්භිදාප්පත්තතාය පට්ඨසම්භිදායො පුරෙත්වා ධීතතාය පඤ්ඤාමහන්තං. යථා තං ධම්මදින්නායාති යථා ධම්මදින්නාය භික්ඛුනියා බ්‍යාකතං, අහං ඵවමෙව බ්‍යාකරෙය්‍යන්ති අත්ථො. තන්ති නිපාතමත්ථං.

නන්දාපෙරිවත්ථු

240. ඡට්ඨෙ අඤ්ඤං මග්ගං අපස්සන්තීති අඤ්ඤං උපායං අපස්සන්ති. විස්සත්ථාති නිරාසඬ්ඛා. ඉත්ථීනිමිත්තන්ති ඉත්ථියා සුභනිමිත්තං, සුභාකාරන්ති චූත්තං හොති. ධම්මපදෙ ගාථං වත්ථාති -

“අට්ඨිතං නගරං කතං, මංසලොහිතලෙපනං;
යත්ථ ජරා ව මච්චු ව, මානො මක්ඛො ව ඔහිතො”ති. (ධ. ප. 150) -

ඉමං ගාථං වත්ථා. තත්‍රායමධිප්පායො - යථෙව හි පුබ්බණ්ණාපරණ්ණාදීනං ඔදහනත්ථාය කට්ඨාති උස්සාපෙත්වා වල්ලිහි බන්ධිත්වා මත්තිකාය විලිම්පිත්වා නගරසඬ්ඛාතං බහිද්ධා ගෙහං කරොන්ති, ඵවමිදං අප්පකුත්තිකම්පි තිණි අට්ඨිසතාති උස්සාපෙත්වා න්භාරුවිනද්ධං මංසලොහිතලෙපනං තවපට්ච්ඡන්තං ජීරණලක්ඛණාය ජරාය මරණලක්ඛණස්ස මච්චුනො ආරොග්‍යසම්පදාදීති පටිච්ච උප්පජ්ජනලක්ඛණස්ස මානස්ස සුකතකාරණවිනාසනලක්ඛණස්ස මක්ඛස්ස ව ඔදහනත්ථාය නගරං කතං. ඵවරූපො ඵව හි ඵත්ථ කායිකචෙතසිකො ආබාධො ඔහිතො, ඉතො උද්ධං කිඤ්ච ගස්සුපගං නත්ථීති.

සුත්තං අහාසීති -

“වරං වා යදි වා තිට්ඨං, නිසින්තො උද වා සයං;
සම්ඤ්ජෙති පසාරෙති, ඵසා කායස්ස ඉඤ්ජනා.

“අට්ඨිනභාරුසංයුත්තො, තවමංසාවලෙපනො;
ඡට්ඨා කායො පට්ච්ඡන්තො, යථාභූතං න දිස්සති”ති. (සු. නි. 195-196) -

ආදිනා සුත්තමහාසි.

සොණාපෙරිවත්ථු

241. සත්තමෙ සබ්බෙසි විසුං විසුං සරාවාසෙ පතිට්ඨාපෙසීති එත්ථ සබ්බෙසි විසුං විසුං සරාවාසෙ පතිට්ඨාපෙත්වා “පුත්තාව මං පටිජග්ගිස්සන්ති, කිං මෙ විසුං කුටුම්භෙනා”ති සබ්බං සාපතෙයාමපි විහජිත්වා අදාසීති වෙදිනබ්බං. තෙනෙව හි තතො පට්ඨාය “අයං අමිහාකං කිං කරිස්සති”ති අත්තනො සන්තිකං ආගතං “මාතා”ති සඤ්ඤමපි න කරිංසු. තථා හි නං කතිපාහව්වයෙන ජෙට්ඨපුත්තස්ස හරියා “අහො අමිහාකං අයං ජෙට්ඨෙපුත්තො මෙනි ද්වෙ කොට්ඨාසෙ දත්වා විය ඉමමෙව ගෙහං ආගවිජති”ති ආහ. සෙසපුත්තානං හරියායොපි එවමෙව වදිංසු. ජෙට්ඨධීතරං ආදිං කත්වා තාසං ගෙහං ගතකාලෙ තාපි නං එවමෙව වදිංසු. සා අවමානජ්ජත්තා හුත්වා “කිං මෙ ඉමෙසං සන්තිකෙ වුත්ථෙන, හික්ඛුනී හුත්වා ජීවිස්සාමී”ති හික්ඛුනීඋපස්සයං ගන්ත්වා පබ්බජ්ජං යාවි, තා නං පබ්බාජෙසුං. ඉමමෙව වත්ථුං දස්සෙත්තො “බහුපුත්තිකසොණා තෙසං අත්තනි අගාරවහාවං ඤත්වා ‘සරාවාසෙන කිං කරිස්සාමී’ති නික්ඛමිත්වා පබ්බජී”ති ආහ.

විහාරං ගවිජන්තියොති හික්ඛුචිහාරං ගවිජන්තියො. ධම්මමුත්තමන්ති නවවිධලොකුත්තරධම්මං. සො හි උත්තමධම්මො නාම යො හි තං න පස්සති, තස්ස වස්සසතමපි ජීවිතතො තං ධම්මං පස්සන්තස්ස පටිවිජ්ඣන්තස්ස එකාහමපි එකක්ඛණමපි ජීවිතං සෙයොයා. ආගන්තුකජනොති විහාරගතං හික්ඛුනීජනං සන්ධාය වදති. අනුපධාරෙත්වාති අසල්ලක්ඛෙත්වා.

බකුලාපෙරිවත්ථු

242. අට්ඨමං උත්තානත්ථමෙව.

කුණ්ඩලකෙසාපෙරිවත්ථු

243. නවමෙ වතුක්කෙති විට්ඨතුක්කෙ. වතුන්තං සමාහාරො වතුක්කං. වාරකතොති බන්ධනාගාරතො. උබ්බට්ඨෙත්වාති උද්ධරිත්වා.

මුහුත්තමපි චිත්තයෙති මුහුත්තං තඬ්ඬණමපි යානුජ්ජත්තිකපඤ්ඤාය තඬ්ඬණානුරූපං අත්ථං චිත්තිතුං සක්කුණෙයා. සහස්සමපි වෙ ගාථා, අනත්ථපදසංහිතාති අයං ගාථා දාරුචිරියත්ථෙරස්ස හගවතා භාසිතා, ඉධාපි ව සායෙව ගාථා දස්සිතා. ථෙරිගාථාසංවණ්ණනායං ආවරියධම්මපාලත්ථෙරෙනපි කුණ්ඩලකෙසිත්ථෙරියා වත්ථුමිති අයමෙව ගාථා වුත්තා. ධම්මපද්ධිකථායං පන කුණ්ඩලකෙසිත්ථෙරියා වත්ථුමිති –

“යො ව ගාථාසතං භාසෙ, අනත්ථපදසංහිතා;
එකං ධම්මපදං සෙයොයා, යං සුත්වා උපසම්මති”ති. (ධ. ප. අට්ඨ. 1.102) –

අයං ගාථා ආගතා. තංතංභාණකානං කථාමග්ගානුසාරෙන තත්ථ තත්ථ තථා වුත්තන්ති න ඉධ ආවරියස්ස පුබ්බාපරවිරොධො සඬ්ඛිතබ්බො.

හද්දාකාපිලානීපෙරි-හද්දාකච්චානාපෙරිවත්ථු

244-245. දසමං එකාදසමඤ්ච උත්තානත්ථමෙව.

කිසාගොතමීපෙරිවත්ථු

246. ද්වාදසමෙ තීහි ලුබ්භිති වත්ථලුබ්භුත්තලුබරජනලුබසඬ්ඛාතෙහි තීහි ලුබ්භිති. සිද්ධත්ථකන්ති සාසපබ්ජං.

තං පුත්තපසුසම්මත්තන්ති තං රූපබලාදිසම්පන්නෙ පුත්තෙ ව පසු ව ලභිත්වා “මම පුත්තා අභිරූපා බලසම්පන්නා පණ්ඩිතා සබ්බකිච්චසමත්ථා, මම ගොණො අරොගො අභිරූපො මහාභාරවහො, මම ගාවි බහුබිරා”ති එවං පුත්තෙහි ව පසුහි ව සම්මත්තං නරං. ඛ්‍යාසත්තමනසන්ති වක්ඛුච්ඤ්ඤෙයාදීසු ආරම්මණෙසු හිරඤ්ඤසුවණ්ණාදීසු පත්තවීරාදීසු වා යං යං ලද්ධං හොති, තත්ථ තත්ථෙව ලග්ගනාය සත්තමානසං. සුත්තං ගාමන්ති නිද්දං උපගතං සත්තකායං. මහොසොවාති යථා එවරූපං ගාමං ගම්හිරතො විත්ථාරතො ව මහන්තො මහානදිඔසො අත්තමසො සුතබ්බපි අසෙසෙත්වා සබ්බං ආදාය ගවිජති, එවං වුත්තජ්ජකාරං නරං මව්චු ආදාය ගවිජතිති අත්ථො. අමතං පදන්ති මරණරහිතං කොට්ඨාසං, අමතං මහානිබ්බානන්ති අත්ථො. සෙසමෙත්ථ උත්තානමෙව.

247. තෙරසමං උත්තානත්ථමෙව.

(පඤ්චමච්ඡාදග්ගවග්ගෙණිකා නිට්ඨානා.)

පෙරිපාළිසංවණිකා නිට්ඨානා.

14. ච්ඡාදග්ගවග්ගො

(14) 6. ජට්ඨච්ඡාදග්ගවග්ගෙණිකා

තප්පස්ස-හල්ලිකවත්ථු

248. උපාසකපාළිසංවණිකාය පටමෙ සබ්බපට්ඨං සරණං ගච්ඡන්තානන්ති සබ්බෙසං පට්ඨං හුත්වා සරණං ගච්ඡන්තානං. ඉතො පරන්ති සත්තසත්තාහතො පරං. ගමනුපව්විඡේදං අකාසීති ගමනවිච්ඡේදං අකාසී. යථා තෙ ගොණා ධුරං ඡඩ්ඛෙන්වා පොටීයමානාපි න ගච්ඡන්ති, තථා අකාසීති අත්ථො. තෙසන්ති තප්පස්සහල්ලිකානං. අධිමුච්චිත්වාති ආවිසිත්වා. යක්ඛස්ස ආවට්ටො යක්ඛාවට්ටො. එවං සෙසෙසුපි. අනිත්ථුද්ධානං ආවිණිණං ඔලොකෙසීති අනිත්ථුද්ධා කෙන භාජනෙන පටිග්ගණිංසුති භුද්ධාවිණිණං ඔලොකෙසී. ද්වෙවාචිකෙ සරණෙ පතිට්ඨායාති සඨසස්ස අනුප්පන්නත්තා භුද්ධධම්මවසෙන ද්වෙවාචිකෙ සරණෙ පතිට්ඨන්තිවා. චෙතියන්ති පූජනීයවත්ථුං. ජීවකෙසධාතුයාති ජීවමානස්ස හගවතො කෙසධාතුයා.

අනාප්තිණ්ඩිකසෙට්ඨිවත්ථු

249. දුතියෙ තෙනෙව ගුණෙනාති තෙනෙව දායකභාවසඬ්ඛාතෙන ගුණෙන. සො හි සබ්බකාමසමිද්ධාය විගතමච්ඡේරතාය කරුණාදිගුණසමධිගිතාය ච නිව්චකාලං අනාථානං පිණ්ඩමදාසී. තෙන සබ්බකාලං උපට්ඨිතො අනාථානං පිණ්ඩො ච්ඡස්ස අත්ථිති අනාප්තිණ්ඩිකොති සඬ්ඛං ගතො. යොජනිකවිහාරෙ කාරෙත්වාති යොජනෙ යොජනෙ ච්ඡාමෙකං විහාරං කාරෙත්වා. “ඵවරුපං දානං පච්ඡන්තෙසී”ති වත්වා තමෙව දානං විහරිත්වා දස්සෙන්තො “දෙවසිකං පඤ්ච සලාකහත්තාති හොන්ති”ති ආදිමාහ. තත්ථ සලාකාය ගාහෙතබ්බං හත්තං සලාකහත්තං. ච්ඡස්මිං පක්ඛෙ ච්ඡාදිවසං දාතබ්බං හත්තං පක්ඛිකහත්තං. ධුරගෙහෙ යපෙන්වා දාතබ්බං හත්තං ධුරහත්තං. ආගන්තුකානං දාතබ්බං හත්තං ආගන්තුකහත්තං. එවං සෙසෙසුපි. පඤ්ච ආසනසතාති ගෙහෙ නිව්චපඤ්ඤත්තානෙව හොන්තිති ගෙහෙ නිසිදාපෙන්වා භුඤ්ජන්තානං පඤ්චන්තං හික්ඛුසතානං පඤ්ච ආසනසතාති නිව්චපඤ්ඤත්තාති හොන්ති.

චිත්තගහපතිවත්ථු

250. තතියෙ මිගා එව මිගරුපාති. හික්ඛං සමාදාපෙන්වාති, “හන්තෙ, මය්හං අනුග්ගහං කරොථ, ඉධ නිසීදිත්වා හික්ඛං ගණ්හථා”ති හික්ඛාගහණත්ථං සමාදාපෙන්වා . විචට්ටං උද්දිස්ස උපවිතං නිබ්බේධගාගියකුසලං උපනිස්සයො. සලායතනවිහත්තිමෙව දෙසෙසීති සලායතනවිහාරපට්ඨසංයුත්තමෙව ධම්මකථං කපෙසී. පෙරෙතාති තත්ථ සන්නිහිතානං සබ්බෙසං ජෙට්ඨොන මහාපෙරෙන. පඤ්ඤං විස්සජ්ජෙතුං අසක්කොන්තෙනාති චිත්තෙන ගහපතිනා “යා ඉමා, හන්තෙ පෙර, අනෙකවිහිතා දිට්ඨියො ලොකෙ උප්පජ්ජන්ති, ‘සස්සතො ලොකො’ති වා, ‘අසස්සතො ලොකො’ති වා, ‘අන්තවා ලොකො’ති වා, ‘අන්තවා ලොකො’ති වා, ‘තං ජීවං තං සරීරං’න්ති වා, ‘අඤ්ඤං ජීවං අඤ්ඤං සරීරං’න්ති වා, ‘හොති තථාගතො පරං මරණා’ති වා, ‘න හොති තථාගතො පරං මරණා’ති වා, ‘හොති ව න හොති ව තථාගතො පරං මරණා’ති වා, ‘නෙව හොති න න හොති තථාගතො පරං මරණා’ති වා යාති විමානි ද්වාසට්ඨි දිට්ඨිගතාති බ්‍රහ්මජාලෙ ගණිතාති, ඉමා නු ඛො, හන්තෙ, දිට්ඨියො කිස්මිං සති හොන්ති, කිස්මිං අසති න හොන්ති”ති එවමාදිනා (සං. නි. 4.345) පඤ්ඤෙ පුට්ඨො තං පඤ්ඤං විස්සජ්ජෙතුං අසක්කොන්තෙන. ඉමං කිර පඤ්ඤං යාවතතියං පුට්ඨො මහාපෙරො තුණ්හි අහොසී. අථ ඉසිදත්තත්ථෙරො චිත්තෙසී – “අයං පෙරො නෙව අත්තනා බ්‍යාකරොති, න අඤ්ඤං අප්ඤ්ඤාසති, උපාසකො ව හික්ඛුසඬ්ඛං විහෙසති, අහමෙනං බ්‍යාකරිත්වා ඵාසුචිහාරං කත්වා දස්සාමි”ති. එව චිත්තෙත්වා ව ආසනතො වුට්ඨාය පෙරස්ස සන්නිකං ගන්ත්වා “බ්‍යාකරොමහං, හන්තෙ, චිත්තස්ස ගහපතිනො ච්ඡං පඤ්ඤ”න්ති (සං. නි. 4.345) ආහ. එව චුත්තෙ පෙරො “බ්‍යාකරොහි ත්වං, ආවුසො ඉසිදත්ත, චිත්තස්ස ගහපතිනො ච්ඡං පඤ්ඤ”න්ති ඉසිදත්තං අප්ඤ්ඤාසී. තෙන චුත්තං – “පඤ්ඤං විස්සජ්ජෙතුං අසක්කොන්තෙන අප්ඤ්ඤාසාමි”ති.

පඤ්ඤං විස්සජ්ජෙත්වාති “යා ඉමා, ගහපති, අනෙකවිහිතා දිට්ඨියො ලොකෙ උප්පජ්ජන්ති ‘සස්සතො ලොකො’ති වා, ‘අසස්සතො ලොකො’ති වා...පෙ.... යාති විමානි ද්වාසට්ඨි දිට්ඨිගතාති බ්‍රහ්මජාලෙ ගණිතාති, ඉමා ඛො, ගහපති, දිට්ඨියො සක්කායදිට්ඨියා සති හොන්ති, සක්කායදිට්ඨියා අසති න හොන්ති”ති ආදිනා නයෙන පඤ්ඤං විස්සජ්ජෙත්වා. ගිහිසභායකභාවෙ ඤාතෙති පෙරස්ස ගිහිසභායකභාවෙ චිත්තෙන ගහපතිනා ඤාතෙ. චිත්තො කිර, ගහපති, තස්ස පඤ්ඤවෙය්‍යාකරණෙ තුට්ඨො “කුතො, හන්තෙ, අයො ඉසිදත්තො ආගච්ඡති”ති වත්වා “අවන්තියා

බො අහං, ගහපති, ආගච්ඡාමි” නි චුත්තො “අත්ථි, හන්තෙ, අවන්තියා ඉසිදත්තො නාම කුලපුත්තො අමහාකං අදිට්ඨසභායො පබ්බජිතො, දිට්ඨො සො ආයස්මනා” නි පුච්ඡි. ථෙරො ච “එවං, ගහපති” නි චත්වා “කහං නු බො, හන්තෙ, සො ආයස්මා එතරහි විහරති” නි පුන පුට්ඨො තුණ්හි අහොසි. අප් චිත්තො ගහපති “අයො නො, හන්තෙ, ඉසිදත්තො” නි පුච්ඡිත්වා “එවං, ගහපති” නි චුත්තෙ අත්තනො ගිහිසභායභාවං අඤ්ඤාසි.

තෙජොසමාපත්තිපාටිභාරියං දස්සෙත්වාති එකස්මිං කිර දිවසෙ චිත්තො ගහපති “සාධු මෙ, හන්තෙ, අයො උත්තරිමනුස්සධම්මා ඉද්ධිපාටිභාරියං දස්සෙතු” නි මහාථෙරං යාචි. ථෙරො “තෙන හි ත්වං, ගහපති, ආලින්දෙ උත්තරාසඬගං පඤ්ඤාපෙත්වා තත්ථ තිණකලාපං ඔකිරා” නි චත්වා තෙන ච තථා කතෙ සයං විහාරං පවිසිත්වා ච සට්ඨං දත්වා තථාරූපං ඉද්ධාභිසඬබාරං අභිසඬබාරෙසි, යථා තාළවිජ්ග්ගලෙන ච අග්ගලන්තරිකාය ච අච්චි නික්ඛම්ත්වා තිණානි ක්කාපෙති, උත්තරාසඬගං න ක්කාපෙති. අප් චිත්තො ගහපති උත්තරාසඬගං පජ්ඨොටෙත්වා සංවිග්ගො ලොමහට්ඨජාතො එකමන්තං යීතො ථෙරං බහි නික්ඛමන්තං දිස්වා “අභිරමතු, හන්තෙ, අයො මච්ඡිකාසණ්ඩෙ, රමණියං අමිඛාටකවනං, අහං අයාස්ස උස්සුක්කං කරිස්සාමි විවරපිණ්ඩපාතසෙනාසනාගිලානපච්චයභෙසජ්ජපරික්ඛාරාන” නි ආහ. තතො ථෙරො “න දානි ඉධ වසිතුං සක්කා” නි තම්භා විහාරා පක්කාමි. තං සන්ධායෙන චුත්තං – “තෙජොසමාපත්ති පාටිභාරියං දස්සෙත්වා ‘ඉදානි ඉධ වසිතුං න යුත්ත’ නි යථාසුඛං පක්කාමි” නි. ද්වෙ අග්ගසාවකානිආදිසු යං චත්තබ්බං, තං චිත්ථාරතො චිතයපාළියං ආගතමෙව.

සද්ධොති ලොකියලොකුත්තරාය සද්ධාය සමන්තාගතො. සිලෙනාති අගාරියසිලං අනගාරියසිලන්ති දුට්ඨං සිලං, තෙසු ඉධ අගාරියං සිලං අධිප්පෙනං, තෙන සමන්තාගතොති අත්ථො. යසොභොගසමජ්ජිතොති යාදිසො අනාථපිණ්ඩිකාදීනං පඤ්චඋපාසකසනපරිවාරසඬබාතො අගාරියො යසො, තාදිසෙනෙව යසෙන, යො ච ධනධඤ්ඤාදිකො චෙව සත්තවිධඅරියධනසඬබාතො චාති දුට්ඨො භොගො, තෙන ච සමන්තාගතොති අත්ථො. යං යං පදෙසන්ති පුරත්ථිමාදිසු දිසාසු එවරූපො කුලපුත්තො යං යං පදෙසං හජති, තත්ථ තත්ථ එවරූපෙන ලාභසක්කාරෙන පුජිතොව භොතිති අත්ථො.

හත්ථකආලවකචත්ථු

251. චතුත්ථෙ චතුබ්බිධෙන සඬගහචත්ථුනාති දානපියවචනඅත්ථවරියාසමානත්තතාසඬබාතෙන චතුබ්බිධෙන සඬගහචත්ථුනා. “ස්වෙ හත්තවාටියා සද්ධිං ආලවකස්ස පෙසෙනබ්බො අහොසි” නි චුත්තමත්ථං පාකටං කත්වා දස්සෙතුං – “තත්තායං අනුසුබ්බිකථා” නිආදිමාහ. මිගචත්ථාය අරඤ්ඤං ගන්ත්වාති ආලවකො රාජා විවිධනාටකපහොගං ඡඩ්ඪෙත්වා වොරජ්ජට්ඨාහනත්ථඤ්ච පට්ඨාජනිසෙධනත්ථඤ්ච බ්‍යායාමකරණත්ථඤ්ච සත්තමෙ සත්තමෙ දිවසෙ මිගචං ගච්ඡන්තො එකදිවසං බලකායෙන සද්ධිං “යස්ස පස්සෙන මිගො පලායති, තස්සෙව සො භාරො” නි කතකතිකචත්තො මිගචත්ථාය අරඤ්ඤං ගන්ත්වා. එකං මිගන්ති අත්තනො යීතට්ඨානෙන පලාතං එණිමිගං. අනුබන්ධිත්වාති තියොජනමග්ගං එකකොව අනුබන්ධිත්වා. ජවසම්පන්නො හි රාජා ධනුං ගහෙත්වා පත්තිකොව තියොජනං තං මිගමනුබන්ධි. සාතෙත්වාති යස්මා එණිමිගා තියොජනවෙගා එව භොන්ති, තස්මා පරික්ඛණ්ණවං තං මිගං උදකං පවිසිත්වා යීතං සාතෙත්වා. ද්විධා ඡෙත්වා ධනුකොටියං ලගෙත්වා නිවත්තෙත්වා ආගච්ඡන්තොති අනත්ථිකොපි මංසෙන “නාසක්ඛි මිගං ගහෙතු” නි අපවාදමොචනත්ථං ද්විධා ඡින්නං ධනුකොටියං ලගෙත්වා ආගච්ඡන්තො. සන්දච්ඡායන්ති සනච්ඡායං බහලපත්තපලාසං.

රුක්ඛෙ අධිවත්ථා දෙවතාති ආලවකං යක්ඛං සන්ධාය වදති. සො හි මහාරාජුනං සන්තිකා වරං ලභිත්වා මජ්ඣන්තිකසමයෙ තස්ස රුක්ඛස්ස ඡායාය ඵුට්ඨොකාසං පට්ටියෙ පාණිනො බාදන්තො තත්ථ පට්ටසති. ආලවකස්ස නිසිදනපල්ලඬකෙ නිසිදිති යත්ථ අභිලක්ඛිතෙසු මඬගලදිවසාදිසු ආලවකො නිසිදිත්වා සිරිං අනුභොති, තස්මිංයෙව දිබ්බරතනපල්ලඬකෙ නිසිදි. අත්තනො ගමනෙ අසම්පජ්ජමානෙ “කිං නු බො කාරණ” නි ආවජ්ජෙත්තාති තදා කිර සාතාගිරහෙමවතා හගවන්තං ජෙනවනෙයෙව වන්දිත්වා “යක්ඛසමාගමං ගමිස්සාමා” නි සපරිවාරා නානායානෙහි ආකාසෙන ගච්ඡන්ති, ආකාසෙ ව යක්ඛානං න සබ්බත්ථ මග්ගො අත්ථි, ආකාසට්ඨානි විමානානි පරිහරිත්වා මග්ගට්ඨානෙනෙව මග්ගො භොති, ආලවකස්ස පන විමානං භූමට්ඨං සුගුත්තං පාකාරපරික්ඛිත්තං සුසංවිහිතද්වාරට්ටාලකගොපුරං උපරි කංසජාලසඤ්ජන්තමඤ්ජුසාසදිසං තියොජනං උබ්බෙධෙන, තස්ස උපරි මග්ගො භොති, තෙ තං පදෙසමාගමිම ගන්තුමසමත්ථා අහෙසුං. බුද්ධානඤ්ඤි නිසින්නොකාසස්ස උපරිභාගෙන යාව හවග්ගා කොචි ගන්තුමසමත්ථො, තස්මා අත්තනො ගමනෙ අසම්පජ්ජමානෙ “කිං නු බො කාරණ” නි ආවජ්ජෙසුං. තෙසං කථං සුත්වා චිත්තෙසිති යස්මා අස්සද්ධස්ස සද්ධාකථා දුක්කථා භොති දුස්සිලාදීනං සිලකථාදයො විය, තස්මා තෙසං යක්ඛානං සන්තිකා හගවතො පසංසං සුත්වා එව අග්ගිමිති පක්ඛිත්තලොණසක්ඛරා විය අබ්භන්තරෙ උප්පන්නකොපෙන පට්ටයමානහදයො හුත්වා චිත්තෙසි. පබ්බතකුටන්ති කෙලාසපබ්බතකුටං.

ඉතො පට්ඨාය ආලවකයුද්ධං චිත්ථාරෙතබ්බන්ති සො කිර මනොසිලාතලෙ වාමපාදෙන යත්වා “පස්සථ දානි තුම්භාකං වා සත්ථා මහානුභාවො, අහං වා” නි දක්ඛිණපාදෙන සට්ඨියොජනමත්තං කෙලාසකුටපබ්බතං අක්කමි, තං අයොකුට්ඨපහතො විය නිද්ධන්තඅයපිණ්ඩො පපටිකායො මුඤ්චි. සො තත්ත යත්වා “අහං ආලවකො” නි උග්ගොසෙසි, සකලජම්බුදීපං සද්දො ඵරි. තියොජනසහස්සචිත්ථතභිමවාපි සම්පකම්පි යක්ඛස්සානුභාවෙන. සො වාතමණ්ඩලං සමුට්ඨාපෙසි “එතෙනෙව සමණං පලාපෙස්සාමි” නි. තෙ පුරත්ථිමාදිහෙදා වාතා සමුට්ඨහිත්වා

අඩිඞයොජනයොජනද්වියොජනනියොජනප්පමාණානි පබ්බතකුටානි පදාලෙන්වා වනගච්ඡරුක්බාදීනි උම්මුලෙන්වා ආළවිනගරං පක්ඛන්දා ජිණ්ණහත්ථිසාලාදීනි චුණ්ණෙන්තා ඡදනිට්ඨකා ආකාසෙ භමෙන්තා. භගවා “මා කස්සචි උපරොධො හොතු”ති අධිට්ඨාසි. තෙ වාතා දසබලං පත්වා විවරකණ්ණමත්තම්පි වාලෙතුං නාසක්ඛිංසු. තතො මහාවස්සං සමුට්ඨාපෙසි “උදකෙන අජ්ඣොත්ථරිත්වා සමණං මාරෙස්සාමි”ති. තස්සානුභාවෙන උපරුපරි සතපටලසහස්සපටලාදිභෙදා වලාහකා උට්ඨතිත්වා පවස්සිංසු. චුට්ඨිධාරාවෙගෙන පථවි ඡිද්දා අහොසි. වනරුක්බාදීනං උපරි මහොසො ආගන්ත්වා දසබලස්ස විවරෙ උස්සාවබ්බන්දුමත්තම්පි තෙමෙතුං නාසක්ඛි. තතො පාසාණවස්සං සමුට්ඨාපෙසි. මහන්තානි මහන්තානි පබ්බතකුටානි ධුමායන්තානි පජ්ජලන්තානි ආකාසෙනාගන්ත්වා දසබලං පත්වා දිබ්බමාලාගුළානි සම්පජ්ජිංසු. තතො පහරණවස්සං සමුට්ඨාපෙසි. එකතොධාරා උභතොධාරා අසිසත්තිචුරප්පාදයො ධුමායන්තා පජ්ජලන්තා ආකාසෙනාගන්ත්වා දසබලස්ස පාදමුලෙ දිබ්බපුප්ඵානි අහෙසුං.

තතො අඬිගාරවස්සං සමුට්ඨාපෙසි. කිංසුකවණ්ණො අඬිගාරා ආකාසෙනාගන්ත්වා දසබලස්ස පාදමුලෙ දිබ්බපුප්ඵානි හුත්වා විකිරිංසු. තතො කුක්කුළවස්සං සමුට්ඨාපෙසි. අච්චුණ්හො කුක්කුළො ආකාසෙනාගන්ත්වා දසබලස්ස පාදමුලෙ වන්දනචුණ්ණං හුත්වා නිපති. තතො වාලිකවස්සං සමුට්ඨාපෙසි. අතිසුඛමා වාලිකා ධුමායන්තා පජ්ජලන්තා ආකාසෙනාගන්ත්වා දසබලස්ස පාදමුලෙ දිබ්බපුප්ඵානි හුත්වා නිපතිංසු. තතො කලලවස්සං සමුට්ඨාපෙසි. තං ධුමායන්තං පජ්ජලන්තං ආකාසෙනාගන්ත්වා දසබලස්ස පාදමුලෙ දිබ්බගන්ධං හුත්වා නිපති. තතො අන්ධකාරං සමුට්ඨාපෙසි “හිංසෙන්වා සමණං පලාපෙස්සාමි”ති. චතුරඬිගසමන්තාගතං අන්ධකාරසදිසං හුත්වා දසබලං පත්වා සූරියජ්ජභාවිහතම්චන්ධකාරං අන්තරධායි. එවං යක්ඛො ඉමාහි නවහි වාතවස්සපාසාණපහරණඬිගාරකුක්කුළවාලිකකලලන්ධකාරචුට්ඨිහි භගවන්තං පලාපෙතුමසක්කොන්තො නානාවිධජ්ජහරණහත්ථඅනෙකජ්ජකාරරුපභූතගණසමාකුලාය චතුරඬිගිනියා සෙනාය සයමෙව භගවන්තං අභිගතො. තෙ භූතගණො අනෙකජ්ජකාරවිකාරෙ කත්වා “ගණ්භට්ඨ නවං”ති භගවතො උපරි ආගච්ඡන්තා විය ව හොන්ති. අපිව බො නිද්ධන්තලොභගිණ්ණිං විය මක්ඛිකා භගවන්තං අල්ලිසිතුමසමන්තං එව අහෙසුං.

එවං සබ්බරත්තිං අනෙකජ්ජකාරවිහිංසාකාරදස්සනෙනපි භගවන්තං වාලෙතුමසක්කොන්තො ආළවකො චිත්තෙසි – “යංනුනාහං කෙනචි අජෙයාං දුස්සාවුධං මුඤ්ඤෙයා”න්ති. සවෙ හි සො දුට්ඨො ආකාසෙ තං දුස්සාවුධං මුඤ්ඤෙයා, ද්වාදස වස්සානි දෙවො න වස්සෙයා. සවෙ පථවියං මුඤ්ඤෙයා, සබ්බරුක්බතීණාදීනි සුස්සිත්වා ද්වාදසවස්සන්තරං න පුන රුහෙයා. සවෙ සමුද්දෙ මුඤ්ඤෙයා, තත්තකපාලෙ උදකබ්බන්දු විය සබ්බං සුස්සෙයා. සවෙ සිනෙරුපබ්බතෙ මුඤ්ඤෙයා, බණ්ඩාබණ්ඩං හුත්වා විකිරෙයා. සො එවංමහානුභාවං දුස්සාවුධං උත්තරිසාටකං මුඤ්ඤිත්වා අග්ගහෙසි. යෙභුයොන දසසහස්සිලොකධාතුදෙවතා වෙගෙන සන්තිපතිංසු “අජ්ජ භගවා ආළවකං දමෙස්සති, තත්ථ ධම්මං සොස්සාමා”ති. යුද්ධදස්සනකාමාපි දෙවතා සන්තිපතිංසු. එවං සකලම්පි ආකාසං දෙවතාහි පරිපුණ්ණං අහොසි. අථාළවකො භගවතො සමීපෙ උපරුපරි විවරිත්වා වන්ථාවුධං මුඤ්ඤි. තං අසනිවක්කං විය ආකාසෙ භෙරවස්සද්දං කරොන්තං ධුමායන්තං පජ්ජලන්තං භගවන්තං පත්වා යක්ඛස්ස මානමද්දන්තං පාදපුඤ්ජනවොළං හුත්වා පාදමුලෙ නිපති. ආළවකො තං දිස්වා ඡින්නවිසාණො විය උසහො, උද්ධට්ඨායො විය සජ්ජො නිත්තෙජො නිම්මදො නිපාතිතමානද්ධජො අහොසි. එවමිදං ආළවකයුද්ධං චිත්තාරොතබ්බං.

අට්ඨ පඤ්ඤෙ පුච්ඡිති –

“කිං සුඛං චිත්තං පුරිසස්ස සෙට්ඨං,
කිං සු සුචිණ්ණං සුඛමාවහාති;
කිං සු භවෙ සාදුතරං රසානං,
කථං ජීවිං ජීවිතමාහු සෙට්ඨ”න්ති. (සං. නි. 1.246; සු. නි. 183) –

ආදිනා අට්ඨ පඤ්ඤෙ පුච්ඡි. සත්ථා විස්සජ්ජෙසිති –

“සද්ධිං චිත්තං පුරිසස්ස සෙට්ඨං,
ධම්මො සුචිණ්ණො සුඛමාවහාති;
සච්චං භවෙ සාදුතරං රසානං,
පඤ්ඤාජීවිං ජීවිතමාහු සෙට්ඨ”න්ති. (සං. නි. 1.246; සු. නි. 184) –

ආදිනා විස්සජ්ජෙසි. වික්කන්දමානායානි අච්චන්තං පරිදෙවමානාය.

මහානාමසක්කවත්ථු

252. පඤ්ඤමෙ සත්ථා තතො පරං පටිඤ්ඤං නාදාසීති සංවච්ඡරතො පරං සික්ඛාපදපඤ්ඤත්තියා පච්චයජ්ජවාරණාසාදියනස්ස වාරිතත්තා “පටිඤ්ඤං නාදාසී”ති චුත්තං. තථා හි භගවා තතියවාරෙපි මහානාමෙන සක්කෙන “ඉච්ඡාමහං, හන්තෙ, සඬ්ඝං යාවජීවං භෙසජ්ජෙන පවාරෙතු”න්ති (පාචි. 304-305) චුත්තෙ “සාධු සාධු, මහානාම, තෙන හි ත්වං, මහානාම, සඬ්ඝං යාවජීවං භෙසජ්ජෙන පවාරෙහි”ති පටිඤ්ඤං අදාසියෙව. එවං පටිඤ්ඤං

දත්වා පව්‍ය ඡබ්බග්ගියෙහි භික්ඛුහි මහානාමස්ස සක්කස්ස විහෙයිතභාවං සුත්වා ඡබ්බග්ගියෙ භික්ඛු විගරහිත්වා සික්ඛාපදං පඤ්ඤපෙසි “අගිලානෙන භික්ඛුනා වාතුමාසප්පච්චයපචාරණා සාදිතබ්බා අඤ්ඤත්‍ර පුනප්පචාරණාය අඤ්ඤත්‍ර නිව්චප්පචාරණාය. තතො චෙ උත්තරි සාදියෙය්‍යා, පාවිත්තිය”න්ති. තස්මා පයමං අනුජානිත්වාපි පව්‍ය සික්ඛාපදබන්ධනෙන වාරිතත්තා “පට්ඤ්ඤං නාදාසි”ති වුත්තං.

උග්ගහපත්‍යාදිවත්ථු

253-256. ඡට්ඨසත්තමඅට්ඨමනවමානි සුවිඤ්ඤෙය්‍යානෙව.

නකුලපිතුගහපතිවත්ථු

257. දසමෙ සුසුමාරගිරිනගරෙති එවංනාමකෙ නගරෙ. තස්ස කිර නගරස්ස වත්ථුපරිග්ගහදිවසෙ අවිදුරෙ උදකරහදෙ සුසුමාරො සද්දමකාසි, ගිරං නිව්ඡාරෙසි. අථ නගරෙ අනන්තරායෙන මාපිනෙ තමෙව සුසුමාරගිරකරණං සුහනිමිත්තං කත්වා “සුසුමාරගිරි”ත්වෙවස්ස නාමං අකංසු. කෙච් පන “සුසුමාරසණ්ඨානත්තා සුසුමාරො නාම එකො ගිරි, සො තස්ස නගරස්ස සමීපෙ, තස්මා තං සුසුමාරගිරි එතස්ස අත්ථිති සුසුමාරගිරිති වුව්චති”ති වදන්ති. භෙසකළාවනෙති භෙසකළානාමකෙ වනෙ. “භෙසකළාවනෙ”තිපි පායො. කථං පන භගවති නෙසං පුත්තසඤ්ඤා පතිට්ඨාසිති ආහ – “අයං කිරා”තිආදි. දහරස්සෙව දහරා ආනිතාති මෙ දහරස්සෙව සතො දහරා ආනිතාති අත්ථො. අතිවරිතාති අතික්කමිත්වා වරන්තො.

(ඡට්ඨඑතදග්ගවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.)

උපාසකපාළිසංවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

14. එතදග්ගවග්ගො

(14) 7. සත්තමඑතදග්ගවග්ගවණ්ණනා

සුජාතාවත්ථු

258. උපාසිකාපාළිසංවණ්ණනාය පයමං සුවිඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

විසාඛාවත්ථු

259. දුතියෙ මහාලතාපසාධනස්සාති මහාලතාපිළන්ධනස්ස. තස්මිඤ්ච පිළන්ධනෙ වතස්සො වජිරනාළියො උපයොගං අගමංසු. මුත්තානං එකාදස නාළියො, පවාළස්ස ද්වාච්ඡිති නාළියො, පදුමරාගමණිනං තෙත්තිංස නාළියො. ඉති එතෙහි ව අඤ්ඤෙහි ව ඉන්ද්‍රිලාදිති නිලපිතලොහිතොදාතමඤ්චිට්ඨසාමකබරවණ්ණවසෙන සත්තවණ්ණෙහි වරරතනෙහි නිට්ඨානං අගමාසි, තං සීසෙ පටිමුක්කං යාව පාදපිට්ඨියා භස්සති, පඤ්චන්තං හත්ථිනං බලං ධාරයමානාව නං ඉත්ථි ධාරෙත්‍රං සක්කොති. අන්තොඅග්ගි බග්ගි න නිහරිතබ්බොතිආදීනං අත්ථො උපරි ආච්ඡි භවිස්සති. සෙසමෙත්ථ සුවිඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

බුද්ධත්තරා-සාමාවතීවත්ථු

260-261. තතියවතුත්ථෙසු පායාසස්සාති බහලතරස්ස පායාසස්ස. තං පායාසං භුඤ්ජන්තෙසුති තං බහලතරං ගරුසිනිද්ධං පායාසං භුඤ්ජන්තෙසු. ජීරාපෙත්‍රං අසක්කොන්තොති අන්තරාමග්ගෙ අප්පාහාරතාය මන්දගහණිකත්තා ජීරාපෙත්‍රං අසක්කොන්තො. වාළමිගට්ඨානෙති වාළමිගෙහි අධිට්ඨිතට්ඨානෙ. අනුවිජ්ජන්තොති විචාරෙන්නො. සාලාති නළකාරසාලා. මුධා න කරිස්සතිති මුලාං විනා න කරිස්සති. ආලිම්පෙසීති අග්ගිං අදාසි, අග්ගිං ජාලෙසීති අත්ථො. පෙක්ඛාති ආගමෙහි. උපධිසම්පදාති සරිරසම්පත්ති. වටරුක්ඛං පත්ථාති නිග්‍රොධරුක්ඛං පත්ථා. සුවණ්ණකටකෙති සුවණ්ණවලයෙ. අබ්භං මෙති මෙ අවධිසීති අත්ථො. අන්තො අසොධෙක්ඛාති පණ්ණසාලාය අන්තො කස්සවි අත්ථිභාවං වා නත්ථිභාවං වා අනුපධාරෙත්ථා. සෙසං සුවිඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

උත්තරානන්දමාතාවත්ථු

262. පඤ්චමෙ උපනිස්සයං දිස්වාති ඉමිනා යථා විසෙසාධිගමස්ස සතිපි පච්චුප්පන්තපච්චයසමවායො අවස්සං උපනිස්සයසම්පදා ඉච්ඡිතබ්බා, එවං දිට්ඨධම්මවෙදනීයභාවෙන විපව්වනකස්ස කම්මස්සපි පච්චුප්පන්තසමවායො විය උපනිස්සයසම්පදාපි සවිසෙසා ඉච්ඡිතබ්බාති දස්සෙති. තථා හි උක්කංසගතසප්පුරිසුපනිස්සයයොනිසොමනසිකාරෙසු ලබ්භමානෙසුපි උපනිස්සයරහිතස්ස විසෙසාධිගමො න සම්පජ්ජතෙවාති. කප්පියං කත්ථාති යථා කප්පියං භොති, තථා

කත්වා. පත්තෙ පතිට්ඨපෙය්‍යානි ආහාරං දානමුඛෙ විස්සජ්ජෙය්‍යා. තිහි චෙතනාහීති පුබ්බභාගමුඤ්ච අනුමොදනාවෙතනාහි. චුත්තඤ්ඤෙතං –

“පුබ්බෙව දානා සුමනො, දදං චිත්තං පසාදයෙ;
දත්වා අත්තමනො හොති, එසා පුඤ්ඤස්ස සම්පදා”ති. (අ. නි. 6.37; පෙ. ව. 305);

තව මනං සන්ධාරෙහීති “අජ්ජ භත්තං විරායිත”න්ති කොධනො තව චිත්තං සන්ධාරෙහි, මා කුජ්ඣිති අත්ථො. ඔලොකිතොලොකිතට්ඨානං...පෙ.... සම්පරිකිණ්ණං විය අහොසීති තෙන කසිතට්ඨානං සබ්බං සුවණ්ණභාවාපත්තියා මහාකොසානකිපුප්ඵෙහි සඤ්ජන්තං විය අහොසී. තාදිසෙති තයා සදිසෙ. න කොපෙමීති න විනාසෙමි, ජාතියා න හිලෙමි. පූජං කරොතීති සම්මාසම්බුද්ධස්ස පූජං කරොති. අත්තරවත්ථුන්ති ගෙහඬගණං. හොති සම්බොධනෙ නිපාතො. ජෙති අවඤ්ඤාලපනං. සයං අරියසාවිකාභාවනො සත්ථුවසෙන “සපිතිකා ධිතා”ති වත්වා සත්ථු සම්මුඛා ධම්මස්සවනෙන තස්සා විසෙසාධගමං පච්චාසිසන්ති “දසබලෙ බමන්තෙයෙව බම්ස්සාමි”ති ආහ. කදරියන්ති ටද්ධමච්ඡරිං.

සුප්පවාසාවත්ථු

263. ඡට්ඨෙ පණිකදායිකානන්ති පණිතරසවත්ථුනං දායිකානං. ආයුනො ධීතිහෙතුං භොජනං දෙන්ති ආයුං දෙති නාම. එස නයො වණ්ණං දෙතීති ආදිසු. තෙනාහ – “පඤ්ච යානානි”ති. කම්මසරික්ඛකඤ්චෙනං ඵලන්ති දස්සෙන්තො “ආයුං බො පන දත්වා”ති ආදිමාහ. තත්ථ දත්වාති දානහෙතු. භාගිනීති භාගවතී ලද්ධං භබ්බා.

සුප්පියාවත්ථු

264. සත්තමෙ ඌරුමංසං ඡින්දිත්වා දායියා අදාසීති ආගතඵලා විඤ්ඤාතසාසනා අරියසාවිකා අත්තනො සරිරදුක්ඛං අවින්තෙන්වා තස්ස භික්ඛුනො රොගවූපසමමෙව පච්චාසිසන්ති අත්තනො ඌරුමංසං ඡින්දිත්වා දායියා අදාසී. සත්ථාපි තස්සා තථාපවත්තං අජ්ඣාසයසම්පත්තිං දිස්වා “මම සම්මුඛිභාවූපගමනෙනෙවස්සා වණො රුහිත්වා සඤ්ජවි ජායති, එාසුභාවො හොති”ති ව දිස්වා “පක්කොසථ න”න්ති ආහ. සා චින්තෙසීති “සබ්බලොකස්ස හිතානුකම්පකො සත්ථා න මං දුක්ඛාපෙතුං පක්කොසති, අත්ථෙත්ථ කාරණ”න්ති චින්තෙසී. අත්තනා කතකාරණං සබ්බං කථෙසීති බුද්ධානුභාවචිභාවනත්ථං කථෙසී, න අත්තනො දළ්භජ්ඣාසයතාය චිභාවනත්ථං. ගිලානුපට්ඨාකීනං අග්ගට්ඨානෙ යපෙසීති අගණිතත්තදුක්ඛා ගිලානානං භික්ඛුනං ගෙලඤ්ඤවූපසමනෙ යුත්තජ්ජයුත්තාති ගිලානුපට්ඨාකීනං අග්ගට්ඨානෙ යපෙසීති.

කාතියානීවත්ථු

265. අට්ඨමෙ අවෙච්චජ්ජසන්තානන්ති රතනත්තයගුණෙ යාථාවතො ඤ්ඤත්වා පසන්තානං, සො පනස්ස පසාදො මග්ගෙනාගතත්තා කෙනචි අකම්පනියො. අධිගතෙනාති මග්ගාධිගමෙනෙව අධිගතෙන. “අවිගතෙනා”ති වා පායො, තස්සත්ථො “කදාචි අවිගච්ජන්තෙනා”ති. සො අජ්ජධංසියො ව හොති, තස්මා චුත්තං – “අධිගතෙන අවලජ්ජසාදෙනා”ති. තත්ථ කායසක්ඛිං කත්වාති පමුඛං කත්වා, වචනත්ථනො පන නාමකායෙන දෙසනාය සම්පට්චිජනවසෙන සක්ඛිභූතං කත්වාති අත්ථො. උම්මග්ගං ඛනිත්වාති සරසන්ධිච්ඡෙදනෙන අන්තොපවිසනමග්ගං ඛනිත්වා. දුල්ලභස්සවනන්ති දුල්ලභසද්ධම්මස්සවනං. මහාපථවි පවිසිතබ්බා භවෙය්‍යාති අවිච්ජපවෙසනං වදති.

නකුලමාතාවත්ථු

266. නවමෙ විස්සාසකථනෙනෙව නකුලමාතා නකුලපිතා ව සත්ථුවිස්සාසිකා නාම ජාතාති චුත්තං – “විස්සාසිකානන්ති විස්සාසකථං කථෙන්නීනං උපාසිකාන”න්ති. ගහපතානීති ගෙහසාමිනී. චුත්තමෙවාති උපාසකපාළියං නකුලපිතුකථායං චුත්තනයමෙව.

කාළිකුරරසරිකාවත්ථු

267. දසමෙ අනුස්සවෙනෙවාති පච්චක්ඛනො රූපදස්සනෙන සත්ථු සම්මුඛා ධම්මස්සවනෙන ව විනා කෙවලං අනුස්සවෙනෙනෙව පරස්ස වචනං අනුගතස්සවනෙනෙව උජ්ජන්තෙන පසාදෙන. අනුස්සවිකජ්ජසාදන්ති අනුස්සවනො ආගතජ්ජසාදං.

(සත්තමඵතදග්ගවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.)

උපාසිකාපාළියං වණ්ණනා සමත්තා.

නිව්‍යේකා ව මනොරථපුරණියා

අඩිගුත්තරනිකාය-අට්ඨකථාය

එතදග්ගවග්ගවණ්ණනාය අනුත්තානත්ථදීපනා.

15. අට්ඨානපාළි (පට්ඨමචග්ග)

(15) 1. අට්ඨානපාළි-පට්ඨමචග්ගවණ්ණනා

268. අට්ඨානපාළිවණ්ණනායං අවිජ්ජමානං යානං අට්ඨානං, නත්ථි යානන්ති වා අට්ඨානං. අනවකාසොති එත්ථාපි එසෙව නයො. තදත්ථනිගමනමෙව හි “නෙතං යානං විජ්ජති”ති වචනන්ති. තෙනාහ – “උභයෙනපි”තිආදි. යන්ති කාරණත්ථෙ පච්චත්තවචනං. හෙතුඅත්ථො චෙත්ථ කාරණත්ථොති ආහ – “යන්ති යෙන කාරණෙන”ති. උක්ඛට්ඨන්තිද්දෙසෙනෙත්ථ දිට්ඨිසම්පන්නි වෙදිතබ්බාති චුත්තං – “මග්ගදිට්ඨියා සම්පන්නො”ති. කුතො පනායමත්ථො ලබ්භන්ති? ලිඛිතො, ලිඛිතං චෙතස්ස නිව්චතො උපගමනප්පට්ඨිකංචො. චතුමුකෙසුති ඉදං චතුත්ථමුකසංඛාරානං අරියසාවකස්ස විසයභාවුපගමනතො චුත්තං, න පන තෙ ආරබ්භ නිව්චතො උපගමනසංඛාවතො. චක්ඛති හි “තදභාවෙ චතුත්ථමුකසංඛාරා පනා”තිආදිනා. අභිසංඛිතසංඛාරාඅභිසංඛිතරණකසංඛාරානං සප්පදෙසත්තා නිප්පදෙසසංඛාරග්ගහණත්ථං “සංඛිතසංඛාරොසු”ති චුත්තං, ලොකුත්තරසංඛාරානං පන නිවත්තනෙ කාරණං සයමෙව චක්ඛති. එතං කාරණං නත්ථිති තථා උපගමනෙ සෙතුසාතො නත්ථි. තෙජ්ජස්සදත්තාති සංකිලෙසවිධමනතෙජස්ස අධිකභාවතො. තථා හි තෙ ගම්භීරභාවෙන දුද්දසා අකුසලානං ආරම්භං න භොන්තිති. ඉදං පන පකරණවසෙන චුත්තං. අප්පභීනවිපල්ලාසානඤ්ඤි සන්තානෙසු කුසලධම්මානම්පි තෙ ආරම්භං න භොන්ති.

269. අසුබෙ සුබන්ති විපල්ලාසො ව ඉධ සුබතො උපගමනස්ස යානන්ති දස්සෙන්නො “එකත්ත...පෙ.... අත්තදිට්ඨිවසෙනා”ති පට්ඨානදිට්ඨිමාහ. ගුප්තති ගුප්ථියානං, දිට්ඨියා නිබ්බානස්ස අවිසයභාවො හෙට්ඨා චුත්තො එවාති කසිණාදිපණ්ණත්තිසංඛිතගත්ථන්ති චුත්තං.

270. පරිච්ඡේදොති පරිච්ඡින්නං පරිච්ඡින්නං තස්ස ගහණං. ස්වායං යෙසු නිව්චාදිතො උපගමනං සම්භවති, තෙසං වසෙනයෙව කාතබ්බොති දස්සෙන්නො “සංඛිතවාරොසු වා”තිආදිමාහ. සංඛිතවාරොසුති “නිව්චතො උපගමිතෙය්සා”තිආදිනා ආගතෙසු සංඛිතෙසු සුත්තපදෙසු. පුපුප්පතො හීති හි-සද්දො හෙතුඅත්ථො. යස්මා යං යං සංඛාරං පුපුප්පතො නිව්චාදිවසෙන ගණ්භාති, තං තං අරියසාවකො අනිව්චාදිවසෙන ගණ්භන්තො යාථාවතො ජානන්තො තං ගාහං තං දිට්ඨිං විස්සජ්ජෙති, තස්මා යත්ථ ගාහො, තත්ථ විස්සජ්ජනාති චතුමුකසංඛාරා ඉධ සංඛාරග්ගහණෙන න ගස්භන්තිති අත්ථො.

271. පුත්තසම්බන්ධෙන මාතුපිතුසමඤ්ඤා දත්තකිත්තිමාදිවසෙනපි පුත්තවොහාරො ලොකෙ දිස්සති, සො ව බො පරියායෙනාති නිප්පරියායෙන සිද්ධං තං දස්සෙතුං – “ජනිකාව මාතා, ජනකාව පිතා”ති චුත්තං. තථා ආනන්තරියකම්මස්ස අධිප්පෙතත්තා “මනුස්සභූතොව ඛිණ්ණසවො අරහාති අධිප්පෙතො”ති චුත්තං. “අට්ඨානමෙත”න්තිආදිනා “මාතුආදිනංයෙව ජීවිතා වොරොපෙන අරියසාවකස්ස අභිබ්බාවදස්සනතො තදඤ්ඤං අරියසාවකො ජීවිතා වොරොපෙතිති ඉදං අත්ථතො ආපන්නමෙව”ති මඤ්ඤමානො වදති – “කිං පන අරියසාවකො අඤ්ඤං ජීවිතා වොරොපෙය්සා”ති? “අට්ඨානමෙතං අනවකාසො, යං දිට්ඨිසම්පන්නො පුග්ගලො සඤ්චිච්ච පාණං ජීවිතා වොරොපෙය්සා, නෙතං යානං විජ්ජති”ති වචනතො “එකමිපි අට්ඨාන”න්ති චුත්තං. තෙනෙවාහ – “සචෙ හී”තිආදි. එවං සන්තෙ කස්මා “මාතර”න්තිආදිනා විසෙසෙත්වා චුත්තන්ති ආහ – “පුපුප්පනභාවස්ස පනා”තිආදි. තත්ථ බලදීපනත්ථන්ති සද්ධාදිබලසමන්තාගමදීපනත්ථං. අරියමග්ගෙනාගතසද්ධාධිබලවසෙන හි අරියසාවකො තාදිසං සාවජ්ජං න කරොති.

275. පඤ්චභි කාරණෙහීති ඉදමෙත්ථ නිප්ථාදකාති තෙසං පුබ්බභාගියාති ව කාරණාති කාරණභාවසාමඤ්ඤෙන එකජ්ඣං ගහෙත්වා චුත්තං, න පන සංඛිතෙසං සමානායොගක්ඛමත්තා. ආකාරෙහීති කාරණෙහි. අනුස්සාවනෙනාති අනුරූපං සාවනෙන. හෙදස්ස අනුරූපං යථා හෙදො භොති, එවං භිත්තබ්බානං භික්ඛුනං අත්තතො වචනස්ස සාවනෙන විඤ්ඤාපනෙන. තෙනාහ – “නනු තුම්භෙ”තිආදි. කණ්ණමුලෙ වච්ඡෙදං කත්ථාති එතෙන පාකට්ඨං කත්ථා හෙදකරවත්ථුදීපනං වොහාරො, තත්ථ අත්තතො නිව්චිතමත්ථං රහස්සවසෙන විඤ්ඤාපනං අනුස්සාවනන්ති දස්සෙති.

කම්මමෙව උද්දෙසො වා පමාණන්ති තෙහි සංඛිතසංඛිතදිට්ඨිතො චුත්තං, ඉතරෙ පන තෙසං සම්භාරභූතා. තෙනාහ – “වොහාරා”තිආදි. කත්ථාති වොහරණෙ. චුතිඅනන්තරං එලං අනන්තරං නාම, තස්මිං අනන්තරෙ නියුත්තාති, තන්තිබ්බත්තනෙන අනන්තරකරණසිලාති, අනන්තරප්පයොජනාති වාති ආනන්තරියාති, තාති එව කම්මානීති ආනන්තරියකම්මානී.

කම්මතොති “එවං ආනන්තරියකම්මං භොති, එවං ආනන්තරියකම්මසදිස”න්ති එවං කම්මවිභාගතො. ද්වාරතොති කායද්වාරතො. කප්පට්ඨිනියතොති “ඉදං කප්පට්ඨිනියවිපාකං, ඉදං න කප්පට්ඨිනියවිපාක”න්ති එවං කප්පට්ඨිනියවිභාගතො. පාකසාධාරණාදීහීති “ඉදමෙත්ථ විපච්චති, ඉදං න විපච්චති”ති විපච්චනවිභාගතො, ගහට්ඨපබ්බජිතානං සාධාරණාසාධාරණතො, ආදි-සද්දෙන වෙදනාදිවිභාගතො ව.

කම්මතො තාව චිතිවිජයො චුච්චතීති සම්බන්ධො. යස්මා මනුස්සත්තභාවෙ ධීතස්සෙව කුසලධම්මානං තික්ඛවිසදභාවාපත්ති, යථා තිණ්ණං බොධිසත්තානං බොධිත්තයනිබ්බත්තියං, එවං මනුස්සභාවෙ ධීතස්සෙව එදිසානං අකුසලධම්මානම්පි තික්ඛවිසදභාවාපත්තිති ආහ – “මනුස්සභූතස්සෙවා”ති. පාකතිකමනුස්සානම්පි ච කුසලධම්මානං විසෙසප්පත්ති විමානවත්ථුඅට්ඨකථායං චුත්තනග්ගෙනෙව වෙදිතබ්බා. යථාචුත්තො ච අත්ථො සමානජාතියස්ස විකොපනෙ ගරුතරො, න තථා විජාතියස්සාති චුත්තං – “මනුස්සභූතං මාතරං වා පිතරං වා”ති. ලිඛිතපරිවත්තෙ ච සො එව එකකම්මනිබ්බත්තො භවඛිගප්පබන්ධො ජීවිතින්ද්‍රියපබන්ධො ව, න අඤ්ඤාති ආහ – “අපි පරිවත්තලිඛිත”න්ති. අරහත්තං පත්තෙපි එසෙව නග්ගො. තස්ස විපාකත්තිආදි කම්මස්ස ආනන්තරියභාවසමත්ථං. චතුක්කොටියඤ්ඤවත්ථ සම්භවති. තත්ථ පට්ඨා කොටි දස්සිතා, ඉතරාසු විසඬිකෙතභාවං දස්සෙතුං – “යො පනා”තිආදි චුත්තං. යදිපි තත්ථ විසඬිකෙතො, කම්මං පන ගරුතරං ආනන්තරියසදිසං භාගිතබ්බන්ති ආහ – “භාරියං...පෙ.... තිට්ඨති”ති. අයං පඤ්ඤාති ඤාපනිවිජානිබ්බත්තා කථා.

අභිසන්ධිනාති අධිප්පායෙන. ආනන්තරියං චුසතීති මරණාධිප්පායෙනෙව ආනන්තරියවත්ථුනො විකොපිතත්තා චුත්තං. ආනන්තරියං න චුසතීති ආනන්තරියවත්ථුඅභාවතො ආනන්තරියං න භොති. සබ්බත්ථ හි පුරිමං. අභිසන්ධිවත්තං අප්පමාණං, වධකචිත්තං පන තදාරම්මණං ජීවිතින්ද්‍රියඤ්ඤව ආනන්තරියභාවෙ පමාණන්ති දට්ඨබ්බං. සඬිගාමචතුක්කං සම්පත්තවසෙන යොජෙතබ්බං. යො හි පරසෙනාය අඤ්ඤඤව යොධං පිතරඤ්ඤව කම්මං කරොන්තෙ දිස්වා යොධස්ස උසුං බිපති “එතං විජ්ඣිත්වා මම පිතරං විජ්ඣිස්සති”ති, යථාධිප්පායං ගතෙ පිතුසාතකො භොති. “යොධෙ විද්ධෙ මම පිතා පලායිස්සති”ති බිපති, උසුං අයථාධිප්පායං ගන්ත්වා පිතරං මාරෙති, වොහාරවසෙන පිතුසාතකොති චුච්චති, ආනන්තරියං පන නත්ථීති. වොරචතුක්කං පන යො “වොරං මාරෙස්සාමි”ති වොරවෙසෙන ගච්ඡන්තං පිතරං මාරෙති, ආනන්තරියං චුසතීතිආදිනා යොජෙතබ්බං. තෙනෙවාති තෙනෙව පයොගෙන. අරහත්තසාතකො භොතියෙවාති අරහතො මාරිතත්තා චුත්තං, පුථුප්පනස්සෙව තං දින්නං භොතීති එත්ථායමධිප්පායො – යථා වධකවෙනනා පච්චුප්පන්තාරම්මණාපි පබන්ධවිච්ඡේදනවසෙන ජීවිතින්ද්‍රියං ආරම්මණං කත්වා පවත්තති, න එවං වාගවෙනනා. සා හි චජිතබ්බවත්ථුං ආරම්මණං කත්වා චජනමත්තමෙව භොති, අඤ්ඤසන්තකභාවකරණඤ්ඤව තස්ස චජනං, තස්මා යස්ස තං සන්තකං කතං, තස්සෙව දින්නං භොතීති.

ලොභිතං සමොසරතීති අභිසාතෙන පකුප්පමානං සඤ්චිතං භොති. මහන්තතරන්ති ගරුතරං. සරීරප්පට්ඨගෙන වියාති සත්ථුරුපකායප්පට්ඨගෙන විය.

අසන්තිපතිතෙති ඉදං සාමග්ගියදීපනං. භෙදො ච භොතීති සඬිසස්ස භෙදො ච භොති. වට්ඨතීති සඤ්ඤායාති “ඊදිසං කරණං සඬිසභෙදාය න භොති”ති සඤ්ඤාය. තථා නවතො උනපරිසායාති නවතො උනපරිසාය කරොන්තස්ස තථාති යොජෙතබ්බං. තථාති ච ඉමිනා “න ආනන්තරියකම්ම”න්ති ඉමං ආකඬිඪති, න පන “භෙදො ච භොති”ති ඉදං. භෙට්ඨිමන්තෙන හි නවන්තමෙව වසෙන සඬිසභෙදො. ධම්මවාදිනො අනවජ්ජාති යථාධම්මං අනවට්ඨානතො. සඬිසභෙදස්ස පුබ්බභාගො සඬිසරාජී.

කායද්වාරමෙව පුරෙන්නි කායකම්මභාවෙනෙව ලක්ඛිතබ්බතො. සණ්ඨහන්තෙහි කප්පෙ...පෙ.... මුච්චතීති ඉදං කප්පට්ඨකථාය (කථා. 654 ආදයො) න සමෙති. තත්ථ හි අට්ඨකථාය (කථා. අට්ඨ. 654-657) චුත්තං – “ආපායිකොති ඉදං සුත්තං යං සො එකං කප්පං අසීතිභාගෙ කත්වා තතො එකභාගමත්තං කාලං තිට්ඨෙය්‍යා, තං ආයුකප්පං සන්ධාය චුත්ත”න්ති. කප්පචිතාසෙයෙවාති ච ආයුකප්පචිතාසෙ එවාති අත්ථෙ සති නත්ථී විරොධො. එත්ථ ච සණ්ඨහන්තෙති ඉදමිපි “ස්වෙව විතස්සිස්සති”ති විය අභූතපරිකප්පවසෙන චුත්තං. එකදිවසමෙව නිරයෙ පච්චති, තතො පරං කප්පාභාවෙ ආයුකප්පස්සි අභාවතොති අවිරොධතො අත්ථයොජනා දට්ඨබ්බා. සෙසානීති සඬිසභෙදතො අඤ්ඤාති ආනන්තරියකම්මානි.

යදි තාති අභොසිකම්මසඬිබං ගච්ඡන්ති, එවං සති කථං තෙසං ආනන්තරියතා චුතිඅනන්තරං විපාකදානාභාවතො. අථ සති ඵලදානෙ චුතිඅනන්තරො එව එතෙසං ඵලකාලො, න අඤ්ඤාති ඵලකාලනියමෙන නියතතා ඉච්ඡිතා, න ඵලදානනියමෙන. එවමිපි නියතඵලකාලානං අඤ්ඤෙසමිපි උපපජ්ජවෙදනියානං දිට්ඨධම්මවෙදනියානඤ්ඤව නියතතා ආපජ්ජෙය්‍යා, තස්මා විපාකධම්මධම්මානං පච්චයන්තරවිකලතාදිහි අවිපච්චමානානම්පි අත්තතො සභාවෙන විපාකධම්මතා විය බලවතා ආනන්තරියෙන විපාකෙ දින්නෙ අවිපච්චමානානම්පි ආනන්තරියානං ඵලදානෙ නියතසභාවා ආනන්තරියසභාවා ච පවත්තිති අත්තතො සභාවෙන ඵලදානනියමෙනෙව නියතා ආනන්තරියතා ච වෙදිතබ්බා. අවස්සඤ්ඤව ආනන්තරියසභාවා තතො එව නියතසභාවා ච තෙසං පවත්තිති සම්පට්චිජිතබ්බමෙන, අඤ්ඤස්ස බලවතො ආනන්තරියස්ස අභාවෙ සති චුතිඅනන්තරං එකන්තෙන ඵලදානතො.

නනු එවං අඤ්ඤෙසමිපි උපපජ්ජවෙදනියානං අඤ්ඤස්මිං විපාකදායකෙ අසති චුතිඅනන්තරමෙව එකන්තෙන ඵලදානතො නියතසභාවා ආනන්තරියසභාවා ච පවත්ති ආපජ්ජතිති? නාපජ්ජති අසමානජාතිකෙන වෙතොපණ්ඩිවසෙන උපසාතකෙන ච නිවත්තෙතබ්බවිපාකත්තා අනන්තරෙ එකන්තඵලදායකත්තාභාවා, න පන ආනන්තරියානං පට්ඨමජ්ඣානාදිනං දුතියජ්ඣානාදිනි විය අසමානජාතිකං ඵලනිවත්තකං අත්ථී සබ්බානන්තරියානං අවිච්චලත්තා, න ච භෙට්ඨුපපත්තිං ඉච්ඡතො සීලවතො වෙතොපණ්ඩි විය උපරුපපත්තිජනකකම්මඵලං ආනන්තරියඵලං නිවත්තෙතුං සමත්ථො වෙතොපණ්ඩි අත්ථී අනිච්ඡන්තස්සෙව අවිච්චානනතො, න ච

ආනන්තරියොපසානකං කිඤ්චි කම්මං අත්ථී, තස්මා තෙසංයෙව අනන්තරෙ එකන්තවිපාකජනකසභාවා පවත්තිති. අනෙකානි ච ආනන්තරියානි කතානි එකන්තෙන විපාකෙ නියතසභාවත්තා උපරතාවිපව්වනසභාවාසඬකත්තා නිවිජිතානි සභාවතො නියතානෙව. තෙසු පන සමානසභාවෙසු එකෙන විපාකෙ දින්නෙ ඉතරානි අත්තනා කත්තබ්බකිව්වස්ස තෙනෙව කතත්තා න දුතියං තතියම්චි ච පටිසන්ධිං කරොන්ති, න සමත්ථතාවිඝාතත්තානි නත්ථී තෙසං ආනන්තරියකතානිවත්ති, ගරුගරුතරභාවො පන තෙසං ලබ්භතෙවානි සඬ්ඝභෙදස්ස සියා ගරුතරභාවොනි “යෙන...පෙ.... විපව්වති”ති ආහ. එකස්ස පන අඤ්ඤානි උපත්ථම්භකානි භොන්තිති දට්ඨබ්බානි. පටිසන්ධිවසෙන විපව්වතිති වචනෙන ඉතරෙසං පවත්තිවිපාකදායිතා අනුඤ්ඤාතා විය දිස්සති. නො වා තථා සීලවතීති යථා පිතා සීලවා, තථා සීලවතී නො වා භොතිති යොජනා. සචෙ මාතා සීලවතී, මාතුසාතො පටිසන්ධිවසෙන විපව්වතිති යොජනා.

පකතත්තොති අනුක්ඛිත්තො. සමානසංවාසකොති අපාරාජිකො. සමානසීමායන්ති එකසීමායං.

276. සත්ථු කිව්වං කාතුං අසමත්ථොති යං සත්ථාරා කාතබ්බකිව්වං අනුසාසනාදි, නං කාතුං අසමත්ථොති භගවන්තං පව්වක්ඛාය. අඤ්ඤං තිත්ථකරන්ති අඤ්ඤං සත්ථාරං. චුත්තඤ්ඤෙනං -

“තිත්ථං ජානිතබ්බං, තිත්ථකරො ජානිතබ්බො, තිත්ථියා ජානිතබ්බා, තිත්ථියසාවකා ජානිතබ්බා. තත්ථ තිත්ථං නාම ද්වාසට්ඨි දිට්ඨියො. එත්ථ හි සත්ථා තරන්ති උප්ප්ලවන්ති උම්මුජ්ජතිමුජ්ජං කරොන්ති, තස්මා තිත්ථන්ති චුච්චන්ති. තාදිසානං දිට්ඨිතං උප්පාදෙනා තිත්ථකරො නාම පුරණකස්සපාදිකො. තස්ස ලද්ධිං ගහෙන්වා පබ්බජිතා තිත්ථියා නාම. තෙ හි තිත්ථෙ ජාතානි තිත්ථියා. යථාචුත්තං වා දිට්ඨිගතසඬ්ඛාතං තිත්ථං එතෙසං අත්ථීති තිත්ථිකා , තිත්ථිකා එව තිත්ථියා. තෙසං පච්චයදායකා තිත්ථියසාවකානි වෙදිතබ්බා”ති (ම. නි. අට්ඨ. 1.140).

277. අභිජාතිආදිසු පකම්පනදෙවතුපසඬකමනාදිනා ජාතවක්කවාලෙන සමානයොගක්ඛමං දසසහස්සපරිමාණං වක්කවාලං ජාතිබ්බත්තං. සරසෙනෙව ආණාපවත්තනට්ඨානං ආණාබ්බත්තං. විසයභූතං යානං විසයබ්බත්තං. දසසහස්සි ලොකධාතුති ඉමාය ලොකධාතුයා සද්ධිං ඉමං ලොකධාතුං පරිවාරෙන්වා යීතා දසසහස්සි ලොකධාතු. තත්තකානංයෙව ජාතිබ්බත්තභාවො ධම්මතාවසෙන වෙදිතබ්බො. “පරිග්ගහවසෙනා”ති කෙවි, “සබ්බෙසංයෙව බුද්ධානං තත්තකංයෙව ජාතිබ්බත්තං තන්තිවාසිනංයෙව දෙවතානං ධම්මාභිසමයො”ති ව දෙන්නි. මාතුකුච්ඡි ඔක්කමනකාලාදීනං ඡන්තං එව ගහණං නිදස්සනමත්තං මහාභිනිභාරාදිකාලෙපි තස්ස පකම්පනස්ස ලබ්භනතො. ආණාබ්බත්තං නාම යං එකජ්ඣං සංවට්ටති විවට්ටති ව, ආණා පවත්තති ආණාය තන්තිවාසිදෙවතානං සිරසා සම්පට්ඨිජනෙන, තඤ්ච බො කෙවලං බුද්ධානං ආනුභාවෙනෙව, න අධිප්පායවසෙන. අධිප්පායවසෙන පන “යාවතා වා පන ආකඬ්ඛෙය්‍යා”ති (අ. නි. 3.81) වචනතො තතො පරම්පි ආණා වත්තෙය්‍යෙව.

න උප්පජ්ජන්තිති පන අත්ථීති “න මෙ ආචරියො අත්ථී, සදිසො මෙ න විජ්ජති”තිආදිං (ම. නි. 1.285; මහාව. 11; කථා. 405) ඉම්ඝ්ඝා ලොකධාතුයා යත්වා වදන්තෙන භගවතා “කිං පනාචුසො, සාරිපුත්ත, අත්ථෙතරහි අඤ්ඤෙ සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා භගවතා සමසමා සම්බොධියන්ති, එවං පුට්ඨො අහං, භන්තෙ, ‘නො’ති වදෙය්‍ය”න්ති (දී. නි. 3.161) වත්වා තස්ස කාරණං දස්සෙතුං - “අට්ඨානමෙතං අනවකාසො, යං එකිස්සා ලොකධාතුයා ද්වෙ අරහන්තො සම්මාසම්බුද්ධා අපුබ්බං අවර්මං උප්පජ්ජෙය්‍යු”න්ති ඉමං සුත්තං (අ. නි. 1.277; විහ. 809; ම. නි. 3.129; මි. ප. 5.1.1) ආහරන්තෙන ධම්මසෙනාපතිනා ව බුද්ධබ්බත්තභූතං ඉමං ලොකධාතුං යපෙන්වා අඤ්ඤන්ථ අනුප්පත්ති චුත්තා භොතිති අධිප්පායො.

එකතොති සහ, එකස්මිං කාලෙති අත්ථො, සො පන කාලො කථං පරිවිජින්නොති වරිමභවෙ පටිසන්ධිග්ගහණතො පට්ඨාය යාව ධාතුපරිනිබ්බානානි දස්සෙන්නො, “තත්ථා”තිආදිමාහ. අනවිජරියත්තානි ද්විසුපි උප්පජ්ජමානෙසු අවිජරියත්තභාවතොති අත්ථො. ද්විසුපි උප්පජ්ජමානෙසු අනවිජරියතා, කිම්භිගං පන බහුසුති දස්සෙන්නො, “යදි වා”තිආදිමාහ. බුද්ධා නාම මජ්ඣෙ භින්නසුචණ්ණං විය එකසදිසාති තෙසං දෙසනාපි එකරසා එකධාති ආහ - “දෙසනාය ව විසෙසාභාවතො”ති . එතෙනපි අනවිජරියත්තමෙව සාධෙති. විවාදභාවතොති එතෙන විවාදාභාවත්ථං ද්වෙ බුද්ධා එකතො න උප්පජ්ජන්තිති දස්සෙති. එතං කාරණන්ති එතං අනවිජරියතාදිකාරණං. තත්ථානි මිලිත්ථපඤ්ඤෙ.

එකං එව බුද්ධං ධාරෙතිති එකබුද්ධධාරණී. එතෙන එවංසභාවා එතෙ බුද්ධගුණා, යෙන දුතියබුද්ධගුණෙ ධාරෙතුං අසමත්ථා අයං ලොකධාතුති දස්සෙති. පච්චයවිසෙසනිජ්ඣන්තානාඤ්ඤි ගුණධම්මානං භාරියො විසෙසො මහාපට්ඨියාපි දුස්සභොති සක්කා විඤ්ඤාතුං. තථා හි අභිසම්බොධිසමයෙ උපගතස්ස ලොකනාථස්ස ගුණභාරං බොධිරුක්ඛස්ස තිසුපි දිසාසු මහාපට්ඨි සන්ධාරෙතුං නාසක්ඛි. තස්මා “න ධාරෙය්‍යා”ති වත්වා තමෙව අධාරණං පරියායන්තරෙහි පකාසෙන්නො “වලෙය්‍යා”තිආදිමාහ. තත්ථ වලෙය්‍යානි පරිජ්ඣන්දෙය්‍ය. කම්පෙය්‍යානි පච්චෙධෙය්‍ය . නමෙය්‍යානි එකපස්සෙන නමෙය්‍ය. ඔනමෙය්‍යානි ඔසීදෙය්‍ය. විනමෙය්‍යානි විවිධං ඉතො විතො ව නමෙය්‍ය. විකිරෙය්‍යානි වාතෙන ථුසමුට්ඨි විය විජ්ජකිරෙය්‍ය. විධමෙය්‍යානි විනස්සෙය්‍ය. විද්ධංසෙය්‍යානි සබ්බෙසො විද්ධස්සතා භවෙය්‍ය. තථාභූතා ව න කත්ථවි තිට්ඨෙය්‍යානි ආහ - “න යානමුපගච්ඡෙය්‍යා”ති.

ඉදානි තත්ථ නිදස්සනං දස්සෙන්නො, “යථා, මහාරාජා”තිආදිමාහ. තත්ථ එකෙ පුරිසෙති එකස්මිං පුරිසෙ. සමුපාදිකාති සමං උද්ධං පජ්ජති පවත්තනීති සමුපාදිකා, උදකස්ස උපරි සමං ගාමිනීති අත්ථො. “සමුප්පාදිකා”තිපි පයන්ති, අයමෙවත්ථො. වණ්ණෙනාති සණ්ඨානෙන. පමාණෙනාති ආරොහෙන. කිසදුලෙනාති කිසදුලභාවෙන, පරිණාහෙනාති අත්ථො. ද්විත්තම්පිති ද්වෙපි, ද්විත්තම්පි වා සරිරහාරං.

ජාදෙන්තන්ති රොවෙන්තං රුචිං උප්පාදෙන්තං. තන්දිකතොති තෙන භොජනෙන තන්දිභුතො. අනොනම්තදණ්ඩපාතොති යාවදත්ථං භොජනෙන ඔනම්තුං අසක්කුණෙය්‍යත්‍යාය අනොනමනදණ්ඩො විය ජාතො. සකිං භුත්තො වමෙය්‍යාති එකම්පි ආලොපං අජ්ඣොභරිත්වා වමෙය්‍යාති අත්ථො.

අතිධම්මභාරෙන පථවී වලකීති ධම්මෙන නාම පථවී තිට්ඨෙය්‍ය. සා කිං තෙනෙව වලති විතස්සනීති අධිප්පායෙන පුච්ඡති. පුන ථෙරො “රතනං නාම ලොකෙ කුටුම්භං සන්ධාරෙන්තං අභිමතඤ්ච ලොකෙන අත්තනො ගරුසභාවත්‍යාය සකටභඩ්ගස්ස කාරණං අතිභාරභූතං දිට්ඨං. එවං ධම්මො ව භිතසුඛවිසෙසෙහි තංසමඬ්භිතං ධාරෙන්තො අභිමතො ව විඤ්ඤානං ගම්භිරප්පමෙය්‍යභාවෙන ගරුසභාවත්තා අතිභාරභූතො පථවීවලනස්ස කාරණං භොති”ති දස්සෙන්නො, “ඉධ, මහාරාජ, ද්වෙ සකථා”තිආදිමාහ . තෙනෙව තථාගතස්ස මාතුකුච්ඡිඛක්කමනාදිකාලෙ පථවිකම්පනකාරණං සංවණ්ණිතන්ති දිට්ඨබ්බං. එකස්සාති එකස්මා, එකස්ස වා සකටස්ස රතනං, තස්මා සකථා ගහෙත්වාති අත්ථො.

ඔසාරිතන්ති උච්චාරිතං, වුත්තන්ති අත්ථො. අග්ගොති සබ්බසත්තෙහි අග්ගො. ජෙට්ඨොති වුද්ධතරො. සෙට්ඨොති පසත්ථතරො. විසිට්ඨොති සීලාදීහි ගුණෙහි සමන්තාගතත්තා විසිට්ඨො. උග්ගතතමොති උත්තමො. පචරොති තස්සෙව වෙවචනං. නත්ථි එතස්ස සමොති අසමො. අසමා පුබ්බබුද්ධා, තෙහි සමොති අසමසමො. නත්ථි එතස්ස පටිසමො පටිපුග්ගලොති අප්පටිසමො. නත්ථි එතස්ස පටිභාගොති අප්පටිභාගො. නත්ථි එතස්ස පටිපුග්ගලොති අප්පටිපුග්ගලො.

සභාවපකතිකාති සභාවභූතා අකිත්තිමා පකති. කාරණමහත්තත්තාති කාරණානං මහත්තත්‍යාය, මහත්තෙහි බුද්ධකරධම්මෙහි පාරමීසඬ්ඛාතෙහි කාරණෙහි බුද්ධගුණානං නිබ්බත්තිතොති වුත්තං භොති. පථවීආදීනි මහත්තානි වත්ථුනි, මහත්තා වක්කවාළාදයො අත්තනො අත්තනො විසයෙ එකෙකාව, එවං සම්මාසම්බුද්ධොපි මහත්තො අත්තනො විසයෙ එකො එව. කො ව තස්ස විසයො? බුද්ධභූමි, යාවතකං වා ඤෙය්‍යාං. “ආකාසො විය අනන්තවිසයො භගවා එකො එව භොති”ති වදන්තො පරවක්කවාළෙසුපි දුතියස්ස බුද්ධස්ස අභාවං දස්සෙති.

ඉමිනාව පදෙනාති “එකිස්සා ලොකධාතුයා”ති ඉමිනා එව පදෙන. දස වක්කවාළසහස්සානි ගහිතානීති ජාතිබ්බත්තාපෙක්ඛාය ගහිතානි. එකවක්කවාළෙනෙවාති ඉමිනා එව එකවක්කවාළෙන, න යෙන කෙනවි. යථා “ඉමස්මිංයෙව වක්කවාළෙ උප්පජ්ජන්ති”ති වුත්තෙ ඉමස්මිම්පි වක්කවාළෙ ජම්බුදීපෙ එව, තත්ථාපි මජ්ඣිමදෙසෙ එවාති පරිච්ඡන්දිතුං වට්ටති, එවං “එකිස්සා ලොකධාතුයා”ති ජාතිබ්බත්තෙ අධිප්පෙනෙපි ඉමිනාව වක්කවාළෙන පරිච්ඡන්දිතුං වට්ටති.

පයමවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

15. අට්ඨානපාළි (දුතියවග්ග)

(15) 2. අට්ඨානපාළි-දුතියවග්ගවණ්ණනා

278. විවාදපච්ඡේදකොති විවාදපච්ඡේදකාරණා. ද්විසු උප්පන්නෙසු යො විවාදො භවෙය්‍යා, තස්ස අනුප්පාදොයෙවෙත්ථ විවාදපච්ඡේදො. එකස්මිං දීපෙනිආදිනා දීපන්තරෙපි එකප්ඤ්ඤා න උප්පජ්ජති, පගෙව එකදීපෙනි දස්සෙති. සොපි පරිභාසෙථාති චක්කවාළස්ස පදෙසෙ එව පවත්තිතබ්බත්තා පරිභාසෙය්‍යා.

279-280. මනුස්සත්තන්ති මනුස්සභාවො තස්සෙව පබ්බජ්ජාදිගුණානං යොග්ගභාවතො. ලිඛිතසම්පත්තීති පුරිසභාවො. හෙතුති මනොවට්ඨිකාධානපුබ්බිකා හෙතුසම්පදා. සත්ථාරදස්සනන්ති සත්ථුසම්මුඛිභාවො. පබ්බජ්ජාති කම්මකිරියවාදිසු තාපසෙසු, භික්ඛුසු වා පබ්බජ්ජා. ගුණසම්පත්තීති අභිඤ්ඤාදිගුණසම්පදා. අධිකාරොති බුද්ධෙ උද්දිස්ස අධිකො කාරො, සවිසෙසා උපකාරකිරියා අධිකො සක්කාරොති චුත්තං හොති. ඡන්දොව ඡන්දතා, සම්මාසම්බොධිං උද්දිස්ස සාතිසයො කත්තුකම්‍යතාකුසලච්ඡන්දො. අට්ඨධම්මසමොධානාති එතෙසං අට්ඨන්තං ධම්මානං සමායොගෙන. අභිනිභාරොති කායපණ්ඩානං. සම්ප්ඤ්ඤාති නිප්පජ්ජති. අයමෙත්ථ සඬබ්බෙපො, විත්ථාරො පන පරමත්ථදීපනියා වරියාපිටකවණ්ණනාය (වරියා. අට්ඨ. පකිණ්ණකකථා) චුත්තනායෙන වෙදිතබ්බො. සබ්බාකාරපරිපූරමොති පරිපූර්ණලක්ඛණතාය සත්තුත්තමාදිහි සබ්බාකාරෙන සම්පන්නමෙව. න හි ඉත්ථියා කොසොභිතවත්ථගුස්භතාදි සම්භවති. දුතියපකති ව නාම පට්ඨපකතිතො නිහිනා එව. තෙනෙවාහ – අනන්තරවාරෙ “යස්මා”තිආදි.

281. ඉධ පුරිසස්ස තත්ථ නිබ්බත්තනතොති ඉමස්මිං මනුස්සලොකෙ පුරිසභූතස්ස තත්ථ බ්‍රහ්මලොකෙ බ්‍රහ්මත්තභාවෙන නිබ්බත්තනතො. තෙන අසතිපි පුරිසලිඬිගෙ පුරිසාකාරා බ්‍රහ්මානො හොන්තිති දස්සෙති. තංයෙව ච පුරිසාකාරං සන්ධාය චුත්තං භගවතා “යං පුරිසො බ්‍රහ්මත්තං කාරෙය්‍යා”ති. තෙනෙවාහ – “සමානෙපි”තිආදි. යදි එවං ඉත්ථියො බ්‍රහ්මලොකෙ න උප්පජ්ජෙය්‍යුත්ති ආහ – “බ්‍රහ්මත්ත”න්තිආදි.

290-295. “කායදුච්චරිතස්සා”තිආදිපාළියා කම්මනියාමො නාම කට්ඨිනො. සමඤ්ජනං සමඬිගො, සමන්තාගමො, සො එතස්ස අත්ථිති සමඬිගි, සමන්තාගතො, සමඤ්ජනසිලො වා සමඬිගි, පුබ්බභාගෙ උපකරණසමුදායතො පභුති ආයුහනවසෙන ආයුහනසමඬිගිතා, සන්තිට්ඨාපකවෙතනාවසෙන වෙතනාසමඬිගිතා. වෙතනාසත්තතිවසෙන වා ආයුහනසමඬිගිතා, තංතංවෙතනාක්ඛණවසෙන වෙතනාසමඬිගිතා. කතුපචිතස්ස අවිපක්කවිපාකස්ස කම්මස්ස වසෙන කම්මසමඬිගිතා. කම්මෙ පන විපච්චිතුං ආරද්ධෙ විපාකප්පවත්තිවසෙන විපාකසමඬිගිතා. කම්මාදිනං උපට්ඨානකාලවසෙන උපට්ඨානසමඬිගිතා. කුසලාකුසලකම්මායුහනක්ඛණෙති කුසලකම්මස්ස අකුසලකම්මස්ස ච සම්භනක්ඛණෙ. තථාති ඉමිනා කුසලාකුසලකම්මපදං ආකඩ්ඪති. යථා කතං කම්මං ඵලදානසමත්ථං හොති, තථා කතං උපචිතං. විපාකාරහන්ති දුතියභවාදිසු විපච්චනාරහං. උප්පජ්ජමානානං උපපත්තිනිමිත්තං උපට්ඨානීති යොජනා. උපපත්තියා උප්පජ්ජනස්ස නිමිත්තං කාරණන්ති උපපත්තිනිමිත්තං, කම්මං, කම්මනිමිත්තං, ගතිනිමිත්තඤ්ච. අට්ඨකථායං පන ගතිනිමිත්තවසෙනෙව යොජනා දස්සිතා. කම්මකම්මනිමිත්තානම්පි උපට්ඨානං යථාරහං දට්ඨබ්බං. “යානිස්ස තානි පුබ්බෙ කතානි කම්මානි, තානිස්ස තස්මිං සමයෙ ඔලම්බන්ති අප්ඤ්ඤාලම්බන්ති අභිලම්බන්ති”ති (ම. නි. 3.248) වචනතො සායන්තෙ මහන්තානං පබ්බතකුටානං ඡායා විය ආසන්නමරණස්ස සත්තස්ස විත්තෙ සුපිනෙ විය විපච්චිතුං කතොකාසං කම්මං, තස්ස නිමිත්තං ගතිනිමිත්තං උපතිට්ඨතෙව. චලනීති පරිවත්තති. එකෙන හි කම්මුනා තප්පෙ නිමිත්තෙ උපට්ඨිතෙ පච්චයවිසෙසවසෙන තතො අඤ්ඤොති කම්මුනා තදඤ්ඤස්ස නිමිත්තස්ස උපට්ඨානං පරිවත්තනං. සෙසා නිව්වලා අවසෙසා චතුබ්බිධාපි සමඬිගිතා නිව්වලා අපරිවත්තනතො.

සුනබ්බාජිකොති සුනබ්බෙහි මිගවාජවසෙන වජ්‍යසිලො, සුනබ්බද්දකොති අත්ථො. තලසන්ථරණපූජන්ති භූමිතලස්ස පූජ්ථෙහි සන්ථරණපූජං. ආයුහනවෙතනා කම්මසමඬිගිතාවසෙනාති කායදුච්චරිතස්ස අපරාපරං ආයුහනෙන සන්තිට්ඨාපකවෙතනාය තස්සෙව පකප්පෙන කම්මක්ඛයකරඤ්ඤාණෙන අබ්බිතත්තා යටුපචිතකම්මුනා ච සමඬිගිභාවස්ස වසෙන.

කම්මන්ති අකුසලකම්මං. තස්මිංයෙව බණෙති ආයුහනක්ඛණෙයෙව. තස්සාති කම්මසමඬිගිතො පුග්ගලස්ස සග්ගො වාරිතො, තඤ්චෙ කම්මං විපාකවාරං ලභෙය්‍යාති අධිප්පායො. සග්ගො වාරිතොති ච නිදස්සනමත්තං. මනුස්සලොකොපිස්ස වාරිතොවාති. අපරෙ පන පුරිමෙහි විපාකාවරණස්ස අනුද්ධටත්තා “තස්මිංයෙව බණෙ”ති ච අවිසෙසෙන චුත්තත්තා තං දොසං පරිහරිතුං “ආයුහිතකම්මං නාමා”තිආදිමාහ. යදා කම්මං විපාකවාරං ලභනීති ඉදං කතොකාසස්ස අප්පට්ඨානියත්තා චුත්තං. තථා හි භගවා තතියපාරාජිකවත්ථුස්මිං (පාරා. 162 ආදයො) පටිසල්ලීයි, ඉමස්මිං සුත්තෙ “කායදුච්චරිතසමඬිගි”ති ආගතත්තා විපාකුපට්ඨානසමඬිගිතා න ලබ්භන්ති.

(දුතියවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.)

අධ්‍යාපන ප්‍රවණතා සහ අනුක්‍රමිකත්වය. අනුක්‍රමිකත්වය නිවැරදි.

16. එකධම්මපාළි

(16) 1. එකධම්මපාළි-පඨමවග්ගවණ්ණනා

296. එකධම්මපාළිවණ්ණනායං ඉධ ධම්ම-සද්දො සභාවත්ථො “කුසලා ධම්මා”ති ආදිසු වියාති ආහ – “එකසභාවො”ති. එකන්තෙනාති එකංසෙන, අවස්සන්ති අත්ථො. වට්ටෙති සංසාරවට්ටෙ. නිබ්බන්දනත්ථායාති අනභිරමනත්ථාය. විරජ්ජනත්ථායාති අරජ්ජනත්ථාය. විරජ්ජනායාති පලුප්පනාය. තෙනෙවාහ – “විගමායා”ති. රාගාදීනං නිරොධායාති මග්ගඤ්ඤාණෙන රාගාදීනං නිරොධනත්ථාය. මග්ගඤ්ඤාණෙන නිරොධනං නාම අවිචන්තං අප්පචන්තිකරණන්ති ආහ – “අප්පචන්තිකරණත්ථායා”ති. යථා බාදනීයස්ස මුඛෙ කත්වා බාදනං නාම යාවදෙව අප්ඤ්ඤාභරණත්ථං, එවං රාගාදීනං නිරොධනං වට්ටනිරොධනත්ථමෙවාති වුත්තං – “වට්ටස්සෙව වා නිරුප්ඤ්ඤනත්ථායා”ති. යස්මා කිලෙසෙසු ඛිණෙසු ඉතරං වට්ටද්වයමිපි ඛිණමෙව හොති, තස්මා මූලමෙව ගණ්හන්තො “උපසමායාති කිලෙසවූපසමනත්ථායා”ති ආහ. සඛිකතධම්මානං අභිජානනං නාම තත්ථ ලක්ඛණත්තයාරොපනමුඛෙනෙවාති ආහ – “අනිච්චාදි...පෙ.... අභිජානනත්ථායා”ති. සම්බුද්ධිකතබ්බාති නාම චත්තාරි අරියසච්චාති තබ්බිනිමුත්තස්ස ඤෙයාස්ස අභාවතො. “චතුත්තං සච්චානං බුද්ධිකතත්ථායා”ති චත්වා තයිදං බුද්ධිකතං යස්ස ඤාණස්ස වසෙන ඉප්ඤ්ඤාති, තස්ස ඤාණස්ස වසෙන දස්සෙතුං – “බොධි වුව්චති”ති ආදි වුත්තං. අප්පච්චයනිබ්බානස්සාති අමතධාතුයා.

උප්පාහජනනත්ථන්ති කම්මට්ඨානෙන අභිරුචිඋප්පාදනාය. විසකණ්ටකොති ගුලස්ස වාණිජස්මඤ්ඤා. “කිස්මිඤ්චි දෙසෙ දෙසභාසා”ති කෙචි. උච්ඡුරසො සමපාකපත්තො වුණ්ණාදිති මිස්සෙත්වා පිණ්ඩිකතො ගුළො, අපිණ්ඩිකතො ථාණිකං. පාකවිසෙසෙන බණ්ඩබණ්ඩසෙදිතො බණ්ඩො, මලාභාවං ආපන්නො සක්කරා.

සරතීති සති. අනු අනු සරතීති අනුස්සති, අනු අනුරූපා සතීතිපි අනුස්සති. දුට්ඨං හොතීති පයොජනවසෙන දුට්ඨං හොති. චිත්තසම්පහංසනත්ථන්ති පසාදනීයවත්ථුස්මිං පසාදුප්පාදනෙන භාවනාවිත්තස්ස පරිනොසනත්ථං. විපස්සනත්ථන්ති විපස්සනාසුඛත්ථං. උපචාරසමාධිනා හි චිත්තෙ සමාහිතෙ විපස්සනාසුඛෙන ඉප්ඤ්ඤාති. චිත්තුප්පාදොති භාවනාවසෙන පවත්තො චිත්තුප්පාදො. උපහඤ්ඤාති පතිහඤ්ඤාති පටිකුලත්තා ආරම්මණස්ස. තතො එව උක්කණ්ඨති, කම්මට්ඨානං රිඤ්චති, නිරස්සාදො හොති භාවනාස්සාදස්ස අලබ්භනතො. පසිදති බුද්ධගුණානං පසාදනීයත්තා. තථා ව කඬ්ඛාදිවෙතොබ්ලාභාවෙන විනිවරණො හොති. දමෙත්වාති නිවරණනිරාකරණෙන නිබ්බිසෙවනං කත්වා. එවං කම්මට්ඨානන්තරානුසුඤ්ජනෙන චිත්තපරිදමනස්ස උපමං දස්සෙත්තො, “කථ”න්ති ආදිමාහ.

කො අයං...පෙ.... අනුස්සරීති කො අයං මම අබ්භන්තරෙ යත්වා අනුස්සරි. පරිග්ගණ්හන්තොති බාහිරකපරිකප්පිතස්ස අනුස්සරකස්ස සබ්බසො අභාවදස්සනමෙතං. තෙනාහ – “න අඤ්ඤො කොචි”ති. දිස්වාති පරියෙසනනයෙන වුත්තප්පකාරං චිත්තමෙව අනුස්සරීති දිස්වා සබ්බමිපෙනන්ති එතං හදයවත්ථු ආදිප්පහෙදං සබ්බමිපි. ඉදඤ්ච රූපං පුරිමඤ්ච අරූපන්ති ඉදං රූප්පනසභාවත්තා රූපං, පුරිමං අතංසභාවත්තා අරූපන්ති සඬ්ඛෙපතො රූපාරූපං වචන්ථපෙත්වා. පඤ්චක්ඛන්ධෙ වචන්ථපෙත්වාති යොජනා. සම්භාවිකාති සමුච්චාපිකා. තස්සාති සමුදයසච්චස්ස. නිරොධොති නිරොධනිමිත්තං. අප්පනාවාරොති යථාරද්ධාය දෙසනාය නිගමනවාරො.

297. එසෙව නයොති ඉමිනා ය්වායං “තං පනෙත”න්ති ආදිනා අත්ථනායො බුද්ධානුස්සතියං විභාවිතොති අතිදිසති, ස්වායං අතිදෙසො පයොජනවසෙන නවසුපි අනුස්සතීසු සාධාරණවසෙන වුත්තොපි ආනාපානස්සති ආදිසු තිසු විපස්සනත්ථානෙව හොන්තිති ඉමිනා අපවාදෙන නිවන්තිතොති තාසං එකප්පයොජනනාව දට්ඨබ්බා. ධම්මෙ අනුස්සති ධම්මානුස්සතීති සමාසපදවිභාගදස්සනමිපි වචනත්ථදස්සනපක්ඛිකමෙවාති ආහ – “අයං පනෙත්ථ වචනත්ථො”ති. ධම්මං ආරබ්භාති හි ධම්මස්ස අනුස්සතියා විසයභාවදස්සනමෙතං. එස නයො සෙසෙසුපි. සීලං ආරබ්භාති අත්තනො පාරිසුද්ධිසීලං ආරබ්භ. වාගං ආරබ්භාති අත්තනො වාගගුණං ආරබ්භ. දෙවතා ආරබ්භාති එත්ථ දෙවතාගුණසදිසතාය අත්තනො සද්ධාසීලසුත්තවාගපඤ්ඤාසු දෙවතාසමඤ්ඤා. භවති හි තංසදිසෙපි තබ්බොභාරො යථා “තාති ඔසධාති, එස බ්‍රහ්මදත්තො”ති ව. තෙනාහ – “දෙවතා සක්ඛිට්ඨානෙ යපෙත්වා”ති ආදි. තත්ථ දෙවතා සක්ඛිට්ඨානෙ යපෙත්වාති “යථාරූපාය සද්ධාය සමන්තාගතා තා දෙවතා ඉතො වුතා තත්ථ උපපන්නා, මය්හමිපි තථාරූපා සද්ධා සංවිජ්ජති. යථාරූපෙන සීලෙන, යථාරූපෙන සුතෙන, යථාරූපෙන වාගෙන, යථාරූපාය පඤ්ඤාය සමන්තාගතා තා දෙවතා ඉතො වුතා තත්ථ උපපන්නා, මය්හමිපි තථාරූපා පඤ්ඤා සංවිජ්ජති”ති එවං දෙවතා සක්ඛිට්ඨානෙ යපෙත්වා. අස්සාසපස්සාසනිමිත්තං නාම තත්ථ ලද්ධබ්බස්පටිභාගනිමිත්තං. ගතාති ආරම්මණකරණවසෙන උපගතා පවත්තා.

උපසම්මති එත්ථ දුක්ඛන්ති උපසමො, නිබ්බානං. අවිචන්තමෙව එත්ථ උපසම්මති වට්ටන්තයන්ති අවිචන්තුපසමො, නිබ්බානමෙව. ඛිණොති ඛෙපෙති කිලෙසෙති බයො, අරියමග්ගො. තෙ එව උපසමෙතීති උපසමො, අරියමග්ගො එව. බයො ව සො උපසමො වාති බ්‍යුපසමො. තත්‍රවායං උපසමො ධම්මො එවාති ධම්මානුස්සතියා

උපසමානුස්සති එකසඬගහොති? සච්චං එකසඬගහො ධම්මභාවසාමඤ්ඤෙ අධිප්පෙන, සඬබ්බධම්මතො පන අසඬබ්බධම්මො සාතිසයො උළාරතමපණ්ණිකතභාවතොති දිපෙනුං විසුං නිහරිත්වා චුත්තං. ඉමමෙව හි විසෙසං සන්ධාය භගවා – “ධම්මානුස්සති”ති වත්වාපි උපසමානුස්සතිං අවොච අනුස්සරත්තස්ස සවිසෙසං සත්තපණ්ණිකාවෙන උපට්ඨානතො. එවඤ්ච කත්වා ඉධ ඛ්‍යුපසමග්ගභණ්ණමිපි සමත්ථිතන්ති දට්ඨබ්බං. යථෙව හි සමානෙපි ලොකුත්තරධම්මභාවෙ “යාවතා, හික්ඛෙව, ධම්මා සඬබ්බතා වා අසඬබ්බතා වා, විරාගො තෙසං අග්ගමක්ඛායති”තිආදිවචනතො (ඉතිච්ච. 90) මග්ගඵලධම්මෙහි නිබ්බානධම්මො සාතිසයො, එවං ඵලධම්මතො මග්ගධම්මො කිලෙසප්පභානෙන අවිජරියධම්මභාවතො, තස්මා අච්චත්තුපසමෙන සද්ධිං ඛ්‍යුපසමොපි ගහිතොති දට්ඨබ්බං. විපස්සනත්ථානෙව භොන්තීති කස්මා චුත්තන්ති? “එකත්තනිබ්බදායාතිආදිවචනතො”ති කෙච්චි, තං අකාරණං බුද්ධානුස්සතිආදිසුපි තථා දෙසනාය ආගතත්තා. යථා පන බුද්ධානුස්සතිආදීනි කම්මට්ඨානානි විපස්සනත්ථානි භොන්ති, නිමිත්තසම්පභංසනත්ථානිපි භොන්ති, න එවමෙනානි, එතානි පන විපස්සනත්ථානෙවාවානි තථා චුත්තං.

පඨමවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

16. එකධම්මපාළි

(16) 2. එකධම්මපාළි-දුතියවග්ගවණ්ණනා

298. මිච්ඡා පස්සති තාය, සයං වා මිච්ඡා පස්සති, මිච්ඡාදස්සනමෙව වා තන්ති මිච්ඡාදිට්ඨි, යං කිඤ්චි විපරිතදස්සනං. තෙනාහ – “ද්වාසට්ඨිවිධායා”තිආදි. මිච්ඡාදිට්ඨි එතස්සාති මිච්ඡාදිට්ඨිකො. තස්ස මිච්ඡාදිට්ඨිකස්ස.

299. සම්මා පස්සති තාය, සයං වා සම්මා පස්සති, සම්මාදස්සනමත්තමෙව වා තන්ති සම්මාදිට්ඨි. පඤ්චවිධායාති කම්මස්සකතාක්කානවිපස්සනාමග්ගඵලවසෙන පඤ්චවිධාය. තත්ථ ක්කානචිත්තුප්පාදපරියාපන්නං ඤාණං ක්කානසම්මාදිට්ඨි, විපස්සනාඤාණං විපස්සනාසම්මාදිට්ඨි.

302. පඤ්චසු බන්ධෙසු “නිච්ච”න්තිආදිනා පචත්තො අනුපායමනසිකාරො.

303. “අනිච්ච”න්තිආදිනා පචත්තො උපායමනසිකාරො. යාව නියාමොක්කමනාති යාව මිච්ඡත්තනියාමොක්කමනා. මිච්ඡත්තනියාමොක්කමනනායො පන සාමඤ්ඤඵලසුත්තවණ්ණනායං තට්ඨිකාය ව චුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බො.

304. අයං නිවිධා සග්ගාවරණා වෙච භොතීති කම්මපථප්පත්තියා මහාසාවජ්ජභාවතො චුත්තං. සග්ගාවරණාය භොන්තියා මග්ගච්ඡන්ධකභාවෙ වත්තබ්බමෙව නත්ථිති චුත්තං – “මග්ගාවරණා වා”ති. “සස්සතො ලොකො”තිආදිකා දසවත්ථුකා අත්තග්ගාහිකා මිච්ඡාදිට්ඨි. මග්ගාවරණාව භොති විපරිතදස්සනභාවතො, න සග්ගාවරණා අකම්මපථපත්තීතොති අධිප්පායො. ඉදං පන විධානං පටික්ඛිපිත්වාති විපරිතදස්සනඤ්ච න මග්ගාවරණඤ්චාති විරුද්ධමෙන උද්ධම්මභාවතො. තථා හි සති අප්පහීනාය එව සක්කායදිට්ඨියා මග්ගාධිගමෙන භවිතබ්බන්ති අධිප්පායෙන යථාචුත්තවිධානං පටික්ඛිපිත්වා. “න සග්ගාවරණා”ති සග්ගූපපත්තියා අච්ඡන්ධකත්තං වදන්තෙහි දිට්ඨියා සග්ගාවහනාපි නාම අනුඤ්ඤාතා භොතීති තං වාදං පටික්ඛිපන්නෙන “දිට්ඨි නාම සග්ගං උපනෙතුං සමත්ථා නාම නත්ථි”ති චුත්තං. කස්මා? එකත්තගරුතරසාවජ්ජභාවතො. තෙනාහ – “එකත්තං නිරයස්මිංයෙව නිමුජ්ජාපෙති”තිආදි.

305. වට්ටං විද්ධංසෙතීති මග්ගසම්මාදිට්ඨි කිලෙසවට්ටං කම්මවට්ටඤ්ච විද්ධංසෙති. විපාකවට්ටං කා නු විද්ධංසෙති නාම. එවං පන අත්තතො කාරණෙන විද්ධස්සභවං ඵලසම්මාදිට්ඨි පටිබාහතීති චුත්තං අවසරදානතො. ඉච්චෙනං කුසලන්ති අරහත්තං පාපෙනුං සවෙ සක්කොති, එවමෙනං විපස්සනාය පටිසන්ධිඅනාකඬ්ඨනං කුසලං අනවජ්ජං. සත්ත භවෙ දෙතීති සොතාපත්තිමග්ගස්ස පච්චයභුතා විපස්සනාසම්මාදිට්ඨි තස්ස පුග්ගලස්ස සත්ත භවෙ දෙති. එවමයන්ති පඤ්චවිධමිපි සම්මාදිට්ඨිං සන්ධාය චුත්තං. තෙනාහ – “ලොකියලොකුත්තරා සම්මාදිට්ඨි කථිතා”ති. ඉමස්මිං පනත්ථෙති “නාහං, හික්ඛෙව, අඤ්ඤං එකධම්මමිපි සමනුපස්සාමි”තිආදිනා චුත්තෙ ගතිමග්ගසඬබ්බානෙ අත්ථෙ. “සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපජ්ජන්ති”ති චුත්තත්තා “ලොකිකා භවතිප්ථාදිකාව වෙදිතබ්බා”ති චුත්තං.

306. යථාදිට්ඨිති අත්ථබ්‍යාපනිවිජායං යථා-සද්දො, තෙන උත්තරපදත්ථප්පධානො සමාසොති ආහ – “යා යා දිට්ඨි”ති. තස්සා තස්සා අනුරූපන්ති තංතංදිට්ඨිඅනුරූපන්ති අත්ථො. සමත්තන්ති අනවසෙසං. තෙනාහ – “පරිපුණ්ණ”න්ති. සමාදින්නන්ති ආදිමජ්ඣපරියොසානෙසු සමං එකසද්ධිං කත්වා ආදින්නං ගහිතං අනිස්සට්ඨං. තදෙනන්ති යදෙන “යඤ්චෙව කායකම්ම”න්තිආදිනා චුත්තං, තදෙනං කායකම්මං. යථාදිට්ඨියං ධීතකායකම්මන්ති යා පන දිට්ඨි “නත්ථි තතොනිදානං පාප”න්තිආදිනා පචත්තා, තස්සං දිට්ඨියං ධීතකස්ස ධීතමත්තස්ස අනිස්සට්ඨස්ස තංදිට්ඨිකස්ස කායකම්මං. දිට්ඨිසභජානං කායකම්මන්ති තස්ස යථාදිට්ඨිකස්ස පරෙසං හත්ථමුද්දාදිනා විඤ්ඤාපනකාලෙ තාය දිට්ඨියා සභජානං කායකම්මං. න චෙත්ථ වචිකම්මාසඬ්ඨිකා උප්පාදෙනබ්බා පාණ්ණානාදිනංයෙව

අධිප්‍රේමයක්. දිව්‍යානුලෝමිකං කායකම්මන්ති යථා පරෙසං පාකටං හොති, එවං දිව්‍යියා අනුලෝමිකං කත්වා පවත්තිතං කායකම්මං. තෙනාහ – “සමාදින්නං ගතිතං පරාමට්ඨ”න්ති. තත්ථාතිආදි සුවිඤ්ඤායාමෙව. එසෙව නයොති ඉමිනා යථාචුත්තාය දිව්‍යියා ධීතවචිකම්මං, දිව්‍යසභාතං වචිකම්මං, දිව්‍යානුලෝමිකං වචිකම්මන්ති තිවිධං හොතිති එවමාදි අතිදිසති. මිච්ඡාදිවිකස්සාති කම්මපට්ඨපත්තාය මිච්ඡාදිවිකා මිච්ඡාදිවිකස්ස. “යාය කායවි මිච්ඡාදිවිකා මිච්ඡාදිවිකස්ස සතො”ති අපරෙ.

දිව්‍යසභාතාති යථාචුත්තාය දිව්‍යියා සභාතා වෙතනා. එස නයො සෙසපදෙසුපි. පත්ථනාති “ඉදං නාම කරොයා”න්ති තණ්හාපත්ථනා. වෙතනාපත්ථනානං වසෙනාති යථාචුත්තදිව්‍යගතිස්සිතවෙතසිකතිකාමනානං වසෙන. චිත්තට්ඨපනාති චිත්තස්ස පණිදහනා. එස්සාදයොති වෙතනාදිවිකණ්හාදිවිනිමුත්තා එස්සාදිධම්මා. යස්මා දිව්‍යී පාපිකා, තස්මා තස්ස පුග්ගලස්ස සබ්බෙ තෙ ධම්මා අනිට්ඨාය...පෙ.... සංවත්තන්තිති යොජනා. පුරිමස්සෙවාති තිත්තකපදස්සෙව . තිත්තකං කට්ඨකන්ති ව උභයං ඉධ අනිට්ඨපරියායං දට්ඨබ්බං “පච්ඡා තෙ කට්ඨකං භවිස්සති”තිආදිසු විය.

අම්බොයන්ති අම්බො අයං. තමෙව පූජන්ති තමෙව පුබ්බෙ ලද්ධපරිසිඤ්ඤාවනදානාදිපූජං. නිවෙසරෙති පටිසිංසු. අසාතසන්තිවාසෙනාති අමධුරන්තිමමුලසංසග්ගෙන.

තං පන පටිකම්බිපිත්වා...පෙ.... චුත්තන්ති සබ්බාපි මිච්ඡාදිවිකා එකන්තසාවජ්ජන්තා අනිට්ඨාය දුක්ඛාය සංවත්තන්ති අධිප්පායෙන චුත්තං. අනන්තරසුත්තෙති දසමසුත්තෙ. යොජෙත්වා වෙදිතබ්බානීති නවමසුත්තෙ විය යොජෙත්වා වෙදිතබ්බානී. චිත්තට්ඨපනාව පත්ථනාති එත්ථ පණිධි වාති වත්තබ්බං.

දුතියවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

16. එකධම්මපාළි

(16) 3. එකධම්මපාළි-තතියවග්ගවණ්ණනා

308. තතියස්ස පයමෙ අයාථාවදිට්ඨිකොති අනිච්චාදිභාවෙසු ධම්මෙසු නිච්චාතිආදිනා උජ්ජන්තදිට්ඨිකො. තෙනාහ – “තායෙව මිච්ඡාදිවිකා විපරිතදස්සතො”ති සද්ධම්මාති එත්ථ සත්තො පසත්ථො සුන්දරො ධම්මො, යො මනුස්සධම්මොතිපි වුවවති. තතො හි මිච්ඡාදිට්ඨිකො පරං වුට්ඨාපෙයා, න අරියධම්මතො. තෙනාහ – “දසකුසලකම්මපට්ඨමමතො”ති. එවරුපාති ඉමිනා පාටිකපුත්තාදිකෙ සඬගණ්හාති.

309. සබ්බඤ්ඤාබොධිසත්තොති සබ්බඤ්ඤාභාගී බොධිසත්තො. ආදි-සද්දෙන පුරිතපාරමිකා පච්චෙකබොධිසත්තා එකච්චසාවකබොධිසත්තා ව සඬගස්හන්ති.

310. පරමාති මහාසාවජ්ජනාවෙන පරමා, උක්කංසගතාති අත්ථො. තෙසන්ති ආනන්තරියකම්මානං. පරිච්ඡේදොති විපාකවසෙන පරියොසානං. වට්ටස්ස මූලං, තතො තංසමඬ්ඨිපුග්ගලො වට්ටස්ස බාණුති වුවවති. තෙනාහ – “තායා”තිආදි. තඤ්චෙ ගාහං න විස්සජ්ජෙති, තස්ස පුනපි තබ්බාවාචහත්තා චුත්තං – “භවතො වුට්ඨානං නත්ථී”ති, න පන සබ්බසො වුට්ඨානස්ස අභාවතො. යාදිසෙ හි පච්චයෙ පටිච්ච අයං තං දස්සනං ඔක්කන්තො පුන කදාචි තජ්ජපිපක්ඛෙ පච්චයෙ පටිච්ච තතො සිසුක්ඛිපනමස්ස න හොතිති න වත්තබ්බං. අකුසලඤ්ඤා නාමෙතං අබලං දුබ්බලං, න කුසලං විය මහාබලං. අඤ්ඤාථා සම්මත්තනියාමො විය මිච්ඡත්තනියාමොපි අච්චන්තිකො සියා, න ව මිච්ඡත්තනියාමො අච්චන්තිකො. තෙනෙව පපඤ්චසුද්දනියං (ම. නි. අට්ඨ. 2.100) –

“කිං පනෙස එකස්මිංයෙව අත්තභාවෙ නියතො හොති, උදාහු අඤ්ඤස්මිම්පිති? එකස්මිංයෙව නියතො, ආසෙවනවසෙන භවත්තරෙපි තං දිට්ඨිං රොචෙති ඵලා”ති –

චුත්තං. තතොයෙව ව සුමඬ්ඨගලවිලාසිනියම්පි (දි. නි. අට්ඨ. 1.170-172) චුත්තං –

“යෙ වා පන තෙසං ලද්ධිං ගහෙත්වා රත්තිට්ඨානෙ දිවාට්ඨානෙ නිසින්තා සජ්ඣායන්ති විමංසන්ති, තෙසං ‘කරොතො න කරියති පාපං, නත්ථී හෙතු, නත්ථී පච්චයො, මතො උච්ඡිජ්ජති’ති තස්මිං ආරම්මණෙ මිච්ඡාසති සන්තිට්ඨති, චිත්තං එකග්ගං හොති, ජවනානි ජවන්ති. පයමජ්ජනෙ සතෙකිච්ඡා හොන්ති, තථා දුතියාදිසු. සත්තමෙ බුද්ධානම්පි අතෙකිච්ඡා අනිච්චන්තිතො අරිට්ඨකණ්ටකසද්දියා, තත්ථ කොචි එකං දස්සනං ඔක්කමති, කොචි ද්වෙ, කොචි තිණ්පි, එකස්මිං ඔක්කන්තෙපි ද්විසු තිසු ඔක්කන්තෙසුපි නියතමිච්ඡාදිට්ඨිකොව හොති. පත්තො සග්ගමග්ගාවරණඤ්චෙව මොක්ඛමග්ගාවරණඤ්ච, අභබ්බො තස්සත්තභාවස්ස අනන්තරං සග්ගමපි ගන්තුං, පගෙව මොක්ඛං, වට්ටබාණු නාමෙස සත්තො පච්චිගොපකො, යෙහුයොන එවරුපස්ස භවතො වුට්ඨානං නත්ථී”ති.

පිටිවිකල්වලෙහි ක්‍රියාමානවක්කවාලස්ස පරතො එකස්මිං ඔකාසෙ. යං ක්‍රියාමානානං අප්‍රකාශමානානස්ථව වක්කවාලානමන්තරං, යත්ථ ලොකන්තරිකනිරයසමඤ්ඤා, තාදිසෙ එකස්මිං ඔකාසෙ. පච්චතියෙවාති වක්කවාලෙ ක්‍රියාමානෙ අප්‍රකාශමානෙපි අත්තනො කම්මබලෙන පච්චතියෙව.

311. චතුත්ථෙ “මා බලී”ති වචනං උපාදාය එවංලද්ධනාමොති තං කිර සකද්දමාය භූමියා තෙලසටං ගහෙන්වා ගච්ඡන්තං, “තාත, මා බලී”ති සාමිකො ආහ. සො පමාදෙන බලින්වා පතිත්වා සාමිකස්ස භයෙන පලායිතුං ආරද්ධො. සාමිකො උපධාවිත්වා සාටකකණ්ණෙ අග්ගහෙසි. සො සාටකං ඡඩ්ඛෙන්වා අවෙලකො හුත්වා පලාතො පණ්ණෙන වා තිණෙන වා පටිච්ඡාදෙතුමිපි අජානන්තො ජාතරූපෙනෙව එකං ගාමං පාවිසි. මනුස්සා තං දිස්වා “අයං සමණො අරහා අප්පිච්ඡො, නත්ථි ඉමිනා සදිසො”ති පුවහන්තාදිති ගහෙන්වා උපසඩ්ධමිත්වා “මය්හං සාටකං අනිවත්ථභාවෙන ඉදං උප්පන්ත”න්ති තතො පටියාය සාටකං ලභිත්වාපි න නිවාසෙසි, තදෙව ච පබ්බජ්ජං අග්ගහෙසි. තස්ස සන්තිකෙ අඤ්ඤෙපි අඤ්ඤෙපිති පඤ්චසතා මනුස්සා පබ්බජ්ජු. තං සන්ධායෙන චුත්තං – “මා බලීති වචනං උපාදාය එවංලද්ධනාමො තිත්ථකරො”ති.

සමාගතට්ඨානෙති ද්විත්තං නදිතං උදකප්පවාහස්ස සන්තිපාතට්ඨානෙ. ද්විත්තං උදකානන්ති ද්විත්තං උදකප්පවාහානං. යථාචුත්තට්ඨානෙ මච්ඡග්ගහණත්ථං බිපිතබ්බතො බිජ්ජං, කුමිනං, තදෙව ඉධ බිජ්ජන්ති චුත්තං. තෙනාහ – “කුමින”න්ති. උච්ඡ්භීති උදකඋච්ඡ්භී. තුච්ඡපුරිසො අරියධම්මාභාවතො. ක්‍රියාමානමත්තමිපි හි තස්ස නත්ථෙව, කුතො අරියමග්ගො. මනුස්සබිජ්ජං මඤ්ඤෙති මනුස්සා පතිත්වා බ්‍යසනප්පත්තිඅත්ථං ඔට්ටිතං කුමිනං විය. තෙනාහ – “මහාජනස්සා”තිආදි.

312. පඤ්චමාදිසු බාහිරකසාසනන්ති අවිසෙසෙන චුත්තං – තස්ස සබ්බස්සපි අනියානිකත්තා සත්ථුපටිඤ්ඤස්සපි අසබ්බඤ්ඤභාවතො. තෙනාහ – “තත්ථ හී”තිආදි. ගණොති සාවකගණො. තථාභාවායාති ආවරියෙන චුත්තාකාරතාය සමඬ්භිභාවත්ථං. ඡඩ්ඝසනන්ති බහු අනෙකෙ සත්තෙ. සමකමෙව අකුසලං පාපුණාතීති තෙසං සබ්බෙසං එකජ්ඣං සමාදපනෙපි තෙසං අකුසලෙන සමකමෙව අකුසලං පාපුණාති එකජ්ඣං බහුතං සමාදපනෙපි තථා උස්සහනස්ස බලවභාවතො. විසුං විසුං සමාදපනෙ වත්තබ්බමෙව නත්ථි. යථා හි ධම්මවරියායං සමකමෙවාති වත්තබ්බා කල්‍යාණමිත්තතා, එවං අධම්මවරියායං අකල්‍යාණමිත්තතාති.

313. සුට්ඨ අක්ඛාතෙති එකන්තතො නියානිකභාවෙන අක්ඛාතෙ. සත්ථා ව සබ්බඤ්ඤා හොතීති අසබ්බඤ්ඤානො නියානිකභාවෙන කට්ඨං අසක්කුණෙයාත්තා. ධම්මො ව ස්වාක්ඛාතො සම්මාසම්මුද්ධප්පවෙදිත්තා. ගණො ව සුප්පට්ඨන්තො සත්ථාරා සුවිනිත්තා. සමාදපකො හීතිආදි සුප්පට්ඨන්තියා නිදස්සනං දට්ඨබ්බං.

314. පමාණං ජානිතබ්බන්ති “අයං එත්තකෙන යාපෙති, ඉමස්ස එත්තකං දාතුං යුත්ත”න්ති එවං පමාණං ජානිතබ්බං. අතිරෙකෙ...පෙ.... නිබ්බාතසම්පත්ති වා නත්ථි දුරක්ඛාතත්තා ධම්මස්ස. තස්සාති පටිග්ගාහකස්ස. අප්පිච්ඡපට්ඨපදා නාම නත්ථි දුරක්ඛාතෙ ධම්මචිතයෙති අධිප්පායො.

315. දායකස්ස වසො නාම උළාරුළාරතාහෙදො අප්‍රකාශයො. දෙයාධම්මස්ස පන ථොකබහුතාව දෙයාධම්මස්ස වසො නාම. අත්තනො ථාමොති යාපනප්පමාණං. යදි හීතිආදි “කථ”න්තිආදිනා සඬ්ඛෙපතො චුත්තස්ස අත්ථස්ස විවරණං. අනුප්පන්තස්සාති අනුප්පන්තො අස්ස පුග්ගලස්ස. වක්ඛුභුතො හොතීති මහාජනස්ස වක්ඛු විය හොති. සාසනං විරට්ඨිතිකං කරොතීති අනුප්පන්තලාභප්පාදනෙන මහාජනස්ස පසාදුප්පාදනෙන ව විරට්ඨිතිකං කරොති.

කුට්ඨබ්බරියචිභාරෙති කුට්ඨබ්බරියගාමසන්තිස්සිතචිභාරෙ. භුඤ්ජන්තත්ථායාති තස්මිංයෙව ගෙහෙ නිසීදිත්වා භුඤ්ජන්තත්ථාය. ගහෙන්වා ගමන්තත්ථායාති ගෙහතො බහි ගහෙන්වා ගමන්තත්ථාය. ධුරහත්තාතීති නිච්චහත්තාති. චුළපට්ඨාකන්ති වෙය්‍යාවච්චකරං. විමංසිත්වාති යථා උද්දිස්ස කතං න හොති, එවං විමංසිත්වා . මහාජනො අප්පිච්ඡො භවිතුං මඤ්ඤතීති මහාජනො සයං අප්පිච්ඡො භවිතුං මඤ්ඤති දිට්ඨානුගතිං ආපජ්ජනෙන. මහාජනස්සාති බහුජනස්ස. අවත්ථරිත්වාති විත්ථාරිකං කත්වා.

316. පඤ්චාතපනප්පනං චතුසු පස්සෙසු අග්ගිසන්තාපස්ස උපරි සූරියසන්තාපස්ස ව තප්පනං, තඤ්ථ බො ගිම්හකාලෙ. ඡින්නප්පහතපබ්බතසිබ්බරතො පතනං මරුප්පහතපතනං. පුබ්බණ්ඩාදිසු ආදිච්චාභිමුඛාවට්ටනං ආදිච්චානුපරිවත්තනං.

317. අයමිපිති ස්වාක්ඛාතෙ ධම්මචිතයෙ කුසිතොපි. සාමඤ්ඤන්ති තපවරණං. දුප්පරාමට්ඨන්ති මිච්ඡාවරිතං සංකිලිට්ඨං. නිරයායුපකඩ්ඨතීති නිරයදුක්ඛාය නං කඩ්ඨති.

318. චුත්තප්පකාරෙති පඤ්චාතපනප්පනාදිකෙ චුත්තප්පකාරෙ.

319. එවන්ති වුත්තප්පකාරාය විත්තප්පසාදව්භයසුප්පට්ඨන්තියා. තෙන සමණධම්මකරණසුඛඤ්ච සඬගණ්හාති.

320. නවකනිපාතෙති ඉමස්මිංයෙව අඩ්භුත්තරනිකායෙ වක්ඛමානං නවකනිපාතං සන්ධායාහ. නව පුග්ගලාති සත්තක්ඛන්තුපරමකොලංකොලාදයො නව පුග්ගලා. සබ්බත්ථාති ඉමස්මිං සුත්තෙ වුත්තාවසිට්ඨෙය්‍ය සබ්බෙය්‍ය සුත්තෙය්‍ය.

තතියවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

16. එකධම්මපාළි

(16) 4. එකධම්මපාළි-චතුත්ථවග්ගවණ්ණනා

322. චතුත්ථස්ස පඨමෙ සඤ්ඤාණභූතාති උපලක්ඛණභූතා. පඤ්චදසයොජනාවට්ඨක්ඛන්ධාති පඤ්චදසයොජනක්ඛන්ධපරික්ඛෙපා. යථා වාති ව-සද්දෙන කදම්බරුක්ඛාදීනං කප්පට්ඨායිභාවං විය යොජනසතුබ්බෙධාදිභාවං සමුච්චිනොති, න පන ජම්බුයා ජම්බුදිපස්ස විය තෙහි අපරගොයානාදීනං සඤ්ඤාණභාවං. රාමණෙය්‍යකන්ති රමණීයභාවං. සෙසපදෙය්‍යති වනරාමණෙය්‍යකාදිපදෙය්‍ය. උග්ගතං කුලං උස්සිතභාවො එතස්සාති උක්කුලං, විගතං අපගතං කුලං එතස්සාති විකුලන්ති ආහ – “උත්තතට්ඨානං නින්තට්ඨානං”න්ති ව. නන්දියාවට්ඨමච්ඡපිට්ඨෙනෙවාති කුප්පකකුලිසකමච්ඡසඬසාතපිට්ඨෙනෙව.

323. දුතියාදිසු චත්තාරො අපායා අඤ්ඤත්‍ර මනුස්සෙහීති අධිප්පෙතා, න දෙවා අඤ්ඤත්‍ර මනුස්සෙහීති භීතාය ජාතියා අධිප්පෙතන්තා. උපාදායුපාදායාපි මජ්ඣිමදෙසො ලබ්භති, යත්ථ ගති භික්ඛුනං භික්ඛුනීනං උපාසකානං උපාසිකානං අඤ්ඤෙසමපි කම්මවාදිකිරියවාදිවිඤ්ඤාජාතිකානං, යො පතිරුපදෙසොති වුච්චති. තෙනාහ – “සකලොපි භී”තිආදි.

324. එළාති දොසො. තෙනාහ – “නිද්දොසමුඛාති අත්ථො”ති.

326. තථාගතස්ස ගුණෙ ජාතිත්වා වක්ඛනාපි දස්සනං දස්සනමෙව, අජාතිත්වා පන දස්සනං තිරච්ඡානගතානම්පි හොතියෙවාති ආහ – “යෙ තථාගතස්ස ගුණෙ ජාතිත්වා”තිආදි.

327. පකාසෙත්වා කථිතන්ති සච්චාති පකාසෙත්වා කථිතං.

328. සුතානං ධම්මානං අසම්මොසො ධාරණන්ති ආහ – “ධාරෙන්නීති න පමමුස්සන්ති”ති.

329. අත්ථානත්ථං උපපරික්ඛන්තීති “අයං ඉමිස්සා පාළියා අත්ථො, අයං න අත්ථො”ති අත්ථානත්ථං උපපරික්ඛන්ති. අනත්ථපරිහාරෙන හි අත්ථග්ගහණං යථා අධම්මපරිවජ්ජනෙන ධම්මප්පට්ඨන්ති.

330. අනුලොමපට්ඨදන්ති නිබ්බානස්ස අනුලොමිකං පට්ඨදං.

331. සංවෙගජනකෙසු කාරණෙය්‍යති සංවෙගජනකෙසු ජාතිආදිසු කාරණෙය්‍ය. සංවෙජනීයෙය්‍ය යානෙය්‍ය සහොත්තප්පඤ්ඤාණං සංවෙගො.

332. උපායෙනාති යෙන උපායෙන වට්ඨුපච්ඡෙදො, තෙන උපායෙන. පධානචිරියං කරොන්තීති සම්මජ්ජපධානසඬ්ඛාතං චිරියං කරොන්ති උප්පාදෙන්ති.

333. වචස්සජීයන්ති විස්සජීයන්ති එත්ථ සඬ්ඛාරාති වචස්සග්ගො, අසඬ්ඛතා ධාතුති ආහ – “වචස්සග්ගො වුච්චති නිබ්බානං”න්ති.

334. උත්තමන්තානන්ති උත්තමානං පඤ්චන්තං භොජනානං. උත්තමරසානන්ති උත්තමානං රසානං. උඤ්ජාලාරොනාති උඤ්ජාලරියාය කස්සචි අපරිග්ගහභූතස්ස කිඤ්චි අයාවිත්වා ගහණං උඤ්ජාලාරො. එත්ථ වාතිආදිනා අන්තාදීනං අග්ගහාවො නාම මනාපපරමො ඉච්ඡිතක්ඛණලාභො, න තෙසං ලාභිතාමත්තන්ති දස්සෙති. පට්ඨෙහන්තීති දෙන්ති පණිතභාවෙන. හත්තස්ස එකපාතීති එකපාතිපුරං හත්තං. ඉදං කිං නාමාති “ඉදං අන්තග්ගරසග්ගං නාම හොති, න හොති”ති පුච්ඡති. උඤ්ජෙන කපාලාහතෙනාති මිස්සකහත්තෙන. යාපෙන්තෙති යාපනසීසෙන යාපනහෙතුං හත්තං වදති. උපාදාය අග්ගරසං නාමාති තං තං උපාදායුපාදාය අන්තග්ගරසග්ගං දට්ඨබ්බන්ති දස්සෙති. වක්කවත්තිආහාරතො හි වාතුමහාරාජිකානං ආහාරො අග්ගොති එවං යාව පරනිමිතවසවත්තිදෙවා නෙතබ්බං.

335. අත්ථරසො නාම වත්තාරි සාමඤ්ඤඵලානි “අරියමග්ගානං ඵලභුතො රසො”ති කත්වා. ධම්මරසො නාම වත්තාරො මග්ගා “සාමඤ්ඤඵලස්ස භෙතුභුතො රසො”ති කත්වා විමුත්තිරසො නාම අමතං නිබ්බානං “සබ්බසංඛාරසමප්පො”ති කත්වා.

වතුත්ථවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ජම්බුදීපපෙය්‍යාලො නිට්ඨිතො.

17. පසාදකරධම්මවග්ගවණ්ණනා

366. අද්ධමිදන්ති සන්ධිවසෙන පාළියං රස්සං කත්වා චුත්තං, ම-කාරො පදසන්ධිකරොති ආහ – “අද්ධා ඉද්”න්ති. එකංසො එසාති එකංසො හෙතු එස ලාභානං. පාපකං නාමාති අප්පකම්පි පාපං නාම ඛ්‍යාත්තං එකංසෙන න කරොති. තථස්සාති තථා සම්මාපට්ඨප්පමානස්ස අස්ස. ආරඤ්ඤිකත්තං...පෙ.... තෙව්වරිකත්තන්ති ඉමෙසං ධුතධම්මානං ගහණෙනෙව ඉතරෙසම්පි තංසභාගානං ගහිතභාවො දට්ඨබ්බො. ථාවරප්පත්තභාවොති සාසනෙ ථීරභාවප්පත්ති ථේරභාවො. ආකප්පස්ස සම්පත්තීති “අඤ්ඤො මෙ ආකප්පො කරණියො”ති එවං චුත්තස්ස ආකප්පස්ස සම්පත්ති. කොලපුත්තීති කොලපුත්තියන්ති ආහ – “කුලපුත්තභාවො”ති. සම්පත්තරූපතාති උපධිසම්පදා. වචනකිරියායාති වචනප්පයොගස්ස මධුරභාවො මඤ්ජුස්සරතා. තෙනස්ස ලාභො උප්පජ්ජතීති ඉදං න ලාභුප්පාදනුපායදස්සනපරං, අථ බො එවං සම්මාපට්ඨප්පමානස්ස අනිච්ඡන්තස්සෙව ලාභො උප්පජ්ජතීති ලාභස්ස අඛ්‍යාතිචාරහෙතුදස්සනපරං දට්ඨබ්බං. යථාහ –

“ආකඬ්ඛෙය්‍ය වෙ, හික්ඛවෙ, හික්ඛු ලාභී අස්සං
චීවරපිණ්ඩපාතසෙනාසනගිලානප්පච්චයහෙසප්පපරික්ඛරානන්ති, සීලෙස්වෙචස්ස පරිපූරකාරී”ති (ම. නි.
1.65).

පසාදකරධම්මවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

18. අපරඅවිජරාසඛිසාතවග්ගවණ්ණනා

382. ඉදම්පි සුත්තන්ති එත්ථ පි-සද්දො හෙට්ඨා චුත්තචුළුවිජරාසඛිසාතසුත්තං සම්පිණ්ඩෙති.

චුළුවිජරාසඛිසාතසුත්තෙ අප්පනං අප්පත්තාය මෙත්තාය තාවමහන්තො විපාකො දස්සිතො, කිම්බිගං පන ඉමිස්සා අප්පනාප්පත්තාය මෙත්තායාති දස්සෙතුං – “අප්පනාප්පත්තාය හි”ති ආදිමාහ. විපාකකථායෙව නත්ථීති විපාකෙ කථායෙව නත්ථී, අයමෙව වා පායො. ගණනානුපුබ්බතාති ගණනානුපුබ්බතාය. පයමං උප්පන්නන්තිපි පයමං, පයමං සමාපජ්ජතිති ඉදං පන න එකන්තලක්ඛණං. විණ්ණවසිභාවො හි අට්ඨසමාපත්තිලාභී ආදිතො පට්ඨාය මත්ථකං පාපෙන්තොපි සමාපජ්ජිතුං සක්කොති, මත්ථකතො පට්ඨාය ආදිං පාපෙන්තොපි, අන්තරන්තරා ඔක්කන්තොපි සමාපජ්ජිතුං සක්කොති එව. පුබ්බුප්පත්තියට්ඨෙත පන පයමං නාම හොති. විභවිගෙති කුමානවිභවිගෙ. විපස්සනං කසිරමානං ලක්ඛණුපනිජ්ඣානකිවචං මග්ගෙන සිජ්ඣති තග්ගතසම්මොහවිද්ධංසනතො . අපිව විපස්සනාය ලක්ඛණුපනිජ්ඣානං මග්ගෙන උප්පන්නෙන සිජ්ඣති ඉතරථා පරිවත්තනතො, තස්මා මග්ගො ලක්ඛණුපනිජ්ඣානං, න අනිව්වාදිලක්ඛණානං ආරම්මණකරණතො. යථා එලං නිබ්බානස්ස අසඬ්ඛනලක්ඛණං ආරම්මණකරණවසෙන උපනිජ්ඣායති, එවං මග්ගොපි. එවම්පිස්ස ලක්ඛණුපනිජ්ඣානතං වෙදිතබ්බං. වත්තබ්බමෙව නත්ථී අරිත්තජ්ඣානතාය. සෙසං විසෙසං, අරිත්තජ්ඣානා එවාති අත්ථො.

386-387. හිතඵරණන්ති සත්තෙසු හිතානුරූපං කුමානස්ස ඵරිත්ථා පවත්තනං. වෙනොපට්පක්ඛතො විමුච්චති එතායාති වෙනොවිමුත්ති, අප්පනාප්පත්තා මෙත්තා. තෙනාහ – “ඉධා”ති ආදි. එසෙව නයොති ඉමිනා කරුණාදිනම්පි අප්පනාප්පත්තතං අතිදිස්සති. වට්ටං හොන්ති කම්මවට්ටභාවතො. වට්ටපාදා හොන්තිති විපාකවට්ටස්ස කාරණං හොන්ති.

390. අජ්ඣත්තපරිකම්මවසෙනාති අත්තතො කෙසාදිසු පරිකම්මකරණවසෙන. අට්ඨාරසව්ධෙති අට්ඨාරසප්පහෙදෙ, කායෙති රූපකායෙ. රූපකායො හි ඉධ අඬ්ගපව්වඬ්ගානං කෙසාදිනක්ඛ්ඨං ධම්මානං සමුහට්ඨෙත හත්ථිකායරථකායාදයො විය කායොති අධිප්පෙතො. සමුහවිසයතාය වස්ස කායසද්දස්ස සමුදායුපාදනතාය ව අසුභාකාරස්ස “කායෙ”ති එකවචනං. තථා ආරම්මණාදිවිභාගෙන අනෙකහෙදහින්තම්පි චිත්තං චිත්තභාවසාමක්ඛ්ඨෙත එකජ්ඣං ගහෙන්වා “චිත්තෙ”ති එකවචනං කතං. කායානුපස්සිති ඉමස්ස අත්ථං දස්සෙතුං – “තමෙව කායං පඤ්ඤාය අනුපස්සන්තො”ති ආහ. තමෙව කායන්ති ව අට්ඨාරණෙන වෙදනාදිඅනුපස්සනං නිවත්තෙති. තෙන ව පුන කායග්ගහණස්ස පයොජනං සුවිතන්ති දට්ඨබ්බං. “කායෙ”ති හි වත්ථාපි පුන “කායානුපස්සි”ති දුතියං කායග්ගහණං අසම්මිස්සතො වචන්ථානසනවිනිබ්බොගාදිදස්සනත්ථං කතං. තෙන වෙදනාදයොපි එත්ථ සිතා, එත්ථ පට්ඨෙද්ධාති කායවෙදනාදිඅනුපස්සනප්පසඬ්ගෙපි ආපන්නෙ න කායෙ වෙදනානුපස්සි චිත්තානුපස්සි ධම්මානුපස්සි වා. අප්ඨං බො කායානුපස්සියෙවාති කායසඬ්ඛාතවත්ථුස්මිං කායානුපස්සනාකාරස්සෙව දස්සනෙන අසම්මිස්සතො වචන්ථානං දස්සිතං හොති. තථා න කායෙ අඬ්ගපව්වඬ්ගවිනිමුත්තඵකධම්මානුපස්සි, නාපි කෙසලොමාදිවිනිමුත්තඵපුරිසානුපස්සි. යොපි චෙත්ථ කෙසලොමාදිකො භුතුපාදායසමුහසඬ්ඛාතො කායො, කත්ථපි න භුතුපාදායවිනිමුත්තඵකධම්මානුපස්සි, අප්ඨං බො රථසම්භාරානුපස්සකො විය අඬ්ගපව්වඬ්ගසමුහානුපස්සි , නාගරාවයවානුපස්සකො විය කෙසලොමාදිසමුහානුපස්සි, කදලික්ඛන්ධපත්තවට්ටිවිනිබ්බුජ්ජකො රිත්තමුට්ඨිවිනිවෙදකො විය ව භුතුපාදායසමුහානුපස්සියෙවාති නානප්පකාරතො සමුහවසෙනෙව කායසඬ්ඛාතස්ස වත්ථුතො දස්සනෙන සනවිනිබ්බොගො දස්සිතො හොති. න හෙත්ථ යථාචුත්තසමුහවිනිමුත්තො කායො වා ඉත්ථී වා පුරිසො වා අඤ්ඤො වා කොවි ධම්මො දිස්සති, යථාචුත්තධම්මසමුහමත්තෙයෙව පන තථා තථා සත්තා මිච්ඡාහිනිවෙසං කරොන්ති.

අට්ඨාරසව්ධෙතාති අට්ඨාරසව්ධා. සතිපට්ඨානභාවකස්සාති සතිපට්ඨානභාවං භාවෙන්තස්ස. තිසු භවෙසු කිලෙසෙ ආතපෙතිති ආතාපො, විරියස්සෙනං නාමං. යදිපි හි කිලෙසානං පහානං ආතාපනන්ති, තං සම්මාදිට්ඨිආදිනම්පි අත්ථෙව. ආතපසද්දො විය පන ආතාපසද්දොපි විරියෙව නිරුජ්ඣො. අප්ඨං වා පට්පක්ඛප්පහානෙ සම්පයුත්තධම්මානං අබ්භුස්සහනවසෙන පවත්තමානස්ස විරියස්ස සාතිසයං තදාතාපනන්ති විරියමෙව තථා චුච්චති, න අඤ්ඤධම්මා, තස්මා ආතාපොති විරියස්ස නාමං, සො අස්ස අත්ථීති ආතාපී. අයඤ්ච ඊකාරො පසංසාය අතිසයස්ස වා දිපකොති ආතාපිග්ගහණෙන සම්මප්පධානසමඬ්ගිතං දස්සෙති. තෙනෙවාහ – “ආතාපීති...පෙ.... විරියෙන විරියවා”ති. සම්පජානොති සම්පජඤ්ඤසඬ්ඛාතෙන ඤාණෙන සමන්තාගතො. තෙනාහ – “අට්ඨාරසව්ධෙන...පෙ.... සම්මා පජානන්තො”ති. අයං පනෙත්ථ වචනත්ථො – සම්මා සමන්තතො සාමඤ්ච පජානන්තො සම්පජානො, අසම්මිස්සතො වචන්ථානෙ අඤ්ඤධම්මානුපස්සිතාභාවෙන සම්මා අවිපරිතං සබ්බාකාරප්පජානෙන සමන්තතො උපරුපරිවිසෙසාවහභාවෙන පවත්තියා සම්මා පජානන්තොති අත්ථො.

කායො ව ඉධ ලුප්පනප්පලුප්පනට්ඨෙත ලොකොති අධිප්පෙතොති ආහ – “තස්මිංයෙව කායසඬ්ඛාතෙ ලොකෙ”ති. පඤ්චකාමගුණිකකණ්ණන්ති රූපාදිසු පඤ්චසු කාමගුණෙසු පවත්තමානං තණ්හං . යස්මා පනෙත්ථ අභිජ්ඣාගහණෙන කාමච්ඡන්දො, දොමනස්සග්ගහණෙන බ්බාපාදො සඬ්ගහං ගච්ඡති, තස්මා නිවරණපරියාපන්නලවධම්මද්වයදස්සනෙන නිවරණප්පහානං චුත්තං හොතිති වෙදිතබ්බං. විසෙසෙන චෙත්ථ අභිජ්ඣාවිනයෙන කායසම්පත්තිමුලකස්ස අනුරොධස්ස, දොමනස්සවිනයෙන කායවිපත්තිමුලකස්ස විරොධස්ස,

අභිජ්ඣානායනෙ ව කායෙ අභිරතියා, දොමනස්සවනෙයන කායභාවනාය අභිරතියා, අභිජ්ඣානායනෙ කායෙ අභුතානං සුභසුඛවාදීනං පක්ඛෙපස්ස, දොමනස්සවනෙයන කායෙ භුතානං අසුභාසුඛවාදීනං අපනායනස්ස ව පභානං වුත්තං. තෙන යොගාවචරස්ස යොගානුභාවො යොගස්මත්ථතා ව දීපිතා හොති. යොගානුභාවො හි එස, යදිදං අනුරොධවිරොධවිජ්ජමුත්තො අරතිරතියහො අභුතපක්ඛෙපභුතාපනායනවිරතියො ව හොති. අනුරොධවිරොධවිජ්ජමුත්තො වෙස අරතිරතියහො අභුතං අපක්ඛිපන්තො භුතඤ්ච අනපනෙන්තො යොගස්මත්ථො හොතිති. සුද්ධරූපසම්මසනමෙව කථිතන්ති කෙවලං කායානුපස්සනාභාවතො වුත්තං.

සුඛාදිභෙදාසු වෙදනාසුති සුඛදුක්ඛඅදුක්ඛමසුඛසාමිසනිරාමිසභෙදාසු වෙදනාසු. තත්ථ සුඛයතිති සුඛං, සම්පයුත්තධම්මෙ කායඤ්ච ලද්ධස්සාදෙ කරොතිති අත්ථො. සුචුද්ධ වා බාදති, බනති වා කායිකං වෙතසිකඤ්ච ආබාධන්ති සුඛං, සුකරං ඕකාසදානං එතිස්සාති වා සුඛං. දුක්ඛයතිති දුක්ඛං, සම්පයුත්තධම්මෙ කායඤ්ච පීළෙති විබාධන්ති අත්ථො. දුචුද්ධ වා බාදති, බනති වා කායිකං වෙතසිකඤ්ච සාතන්ති දුක්ඛං, දුක්කරං ඕකාසදානං එතිස්සාති වා දුක්ඛං. දුක්ඛසුඛප්පටික්ඛෙපෙන අදුක්ඛමසුඛාති උපෙක්ඛා වුත්තං. වෙදියති ආරම්මණරසං අනුභවතිති වෙදනා. වෙදියමානොති අනුභවමානො. සුඛං වෙදනං වෙදියාමිති පජානාතිති කායිකං වා වෙතසිකං වා සුඛං වෙදනං වෙදියමානො “අභං සුඛං වෙදනං වෙදියාමි”ති පජානාතිති අත්ථො. තත්ථ කාමං උත්තානසෙය්‍යාකාපි දාරකා ථඤ්ඤපිවනාදිකාලෙ සුඛං වෙදනං වෙදියමානො “සුඛං වෙදනං වෙදියමා”ති පජානන්ති, න පනෙතං එවරූපං පජානනං සන්ධාය වුත්තං. එවරූපඤ්ච ජානනං සත්තුපලද්ධිං න ජහති, අත්තසඤ්ඤං න උග්ගාටෙති, කම්මට්ඨානං වා සතිපට්ඨානභාවනා වා න හොති. ඉමස්ස පන භික්ඛුනො ජානනං සත්තුපලද්ධිං ජහති, අත්තසඤ්ඤං උග්ගාටෙති, කම්මට්ඨානඤ්චෙව සතිපට්ඨානභාවනා ව හොති. ඉදඤ්ච “කො වෙදියති, තස්ස වෙදනා, කිං කාරණං වෙදනා”ති එවං සම්පජානන්තස්ස වෙදියනං සන්ධාය වුත්තං.

තත්ථ කො වෙදියතිති? න කොපි සත්තො වා පුග්ගලො වා වෙදියති. කස්ස වෙදනාති? න කස්සපි සත්තස්ස වා පුග්ගලස්ස වා වෙදනා. කිං කාරණං වෙදනාති? වත්ථුආරම්මණං ව පනස්ස වෙදනාති. තස්මා එස එවං පජානාති “තං තං සුඛාදීනං වත්ථුභුතං රූපාදිං ආරම්මණං කත්වා වෙදනාව වෙදියති, තං පන වෙදනාපවත්තිං උපාදාය ‘අභං වෙදියාමි’ති වොභාරමත්තං හොති”ති. එවං “සුඛාදීනං වත්ථුභුතං රූපාදිං ආරම්මණං කත්වා වෙදනාව වෙදියති”ති සල්ලක්ඛෙන්තො එස “සුඛං වෙදනං වෙදියාමි”ති පජානාතිති වෙදිතබ්බො.

අථ වා සුඛං වෙදනං වෙදියාමිති පජානාතිති සුඛවෙදනාක්ඛණෙ දුක්ඛාය වෙදනාය අභාවතො සුඛං වෙදනං වෙදියමානො “සුඛං වෙදනංයෙව වෙදියාමි”ති පජානාති. තෙන යා පුබ්බෙ භුතපුබ්බා දුක්ඛා වෙදනා, තස්සා ඉදාති අභාවතො ඉමිස්සා ව සුඛාය වෙදනාය ඉතො පරං පට්ඨමං අභාවතො “වෙදනා නාම අනිච්චා අද්ධුවා විපරිණාමධම්මා”ති ඉතිහ තත්ථ සම්පජානො හොති. දුක්ඛං වෙදනං වෙදියාමිති පජානාතිතිආදියුපි එසෙව නයො.

සාමිසං වා සුඛන්තිආදියු යස්මා කිලෙසෙහි ආමසිතබ්බතො ආමිසා නාම පඤ්ච කාමගුණා. ආරම්මණකරණවසෙන සහ ආමිසෙහිති සාමිසා, තස්මා සාමිසා සුඛා නාම පඤ්චකාමගුණාමිසනිස්සිතා ඡසු ද්වාරෙසු උප්පන්නා ඡගෙහස්සිතා සොමනස්සවෙදනා. සාමිසා දුක්ඛා නාම ඡගෙහස්සිතා දොමනස්සවෙදනා. සා ව ඡසු ද්වාරෙසු “ඉට්ඨාරම්මණං නානුභවිස්සාමි නානුභවාමි”ති විතක්කයතො උප්පන්නා කාමගුණනිස්සිතා දොමනස්සවෙදනා වෙදිතබ්බො. නිරාමිසා සුඛා නාම ඡනෙක්ඛම්මස්සිතා සොමනස්සවෙදනා. සා ව ඡසු ද්වාරෙසු ඉට්ඨාරම්මණෙ ආපාඨගතෙ අනිච්චාදිවසෙන විපස්සනං පට්ඨපෙත්වා උස්සුක්කාපෙනුං සක්කොන්තස්ස “උස්සක්කිතා මෙ විපස්සනා”ති සොමනස්සජාතස්ස උප්පන්නා සොමනස්සවෙදනා දට්ඨබ්බො.

නිරාමිසා දුක්ඛා නාම ඡනෙක්ඛම්මස්සිතා දොමනස්සවෙදනා. සා පන ඡසු ද්වාරෙසු ඉට්ඨාරම්මණෙ ආපාඨගතෙ අනුත්තරවිමොක්ඛසඤ්ඤාන අරියඵලධම්මෙසු පිහං පට්ඨපෙත්වා තදධගමාය අනිච්චාදිවසෙන විපස්සනං පට්ඨපෙත්වා උස්සුක්කාපෙනුං අසක්කොන්තස්ස “ඉමම්පි පක්ඛං ඉමම්පි මාසං ඉමම්පි සංවච්ඡරං විපස්සනං උස්සුක්කාපෙත්වා අරියභූමි පාපුණිතුං නාසක්ඛි”න්ති අනුසොවතො උප්පන්නා දොමනස්සවෙදනා.

සාමිසා අදුක්ඛමසුඛා නාම ඡගෙහස්සිතා උපෙක්ඛාවෙදනා. සා ව ඡසු ද්වාරෙසු ඉට්ඨාරම්මණෙ ආපාඨගතෙ ගුලපිණ්ඩකෙ නිලීනමක්ඛිකා විය රූපාදීනි අනුවත්තමානා තත්ථෙව ලග්ගා ලග්ගිතා හුත්වා උප්පන්නා කාමගුණනිස්සිතා උපෙක්ඛාවෙදනා. නිරාමිසා අදුක්ඛමසුඛා නාම ඡනෙක්ඛම්මස්සිතා උපෙක්ඛාවෙදනා. සා පන ඡසු ද්වාරෙසු ඉට්ඨාදිආරම්මණෙ ආපාඨගතෙ ඉට්ඨෙ අරජ්ජන්තස්ස, අනිට්ඨෙ අදුස්සන්තස්ස, අසමපෙක්ඛනෙන අමුය්‍යන්තස්ස උප්පන්නා විපස්සනාඤ්ඤාසම්පයුත්තා උපෙක්ඛාවෙදනා. එවං වුත්තන්ති මහාසතිපට්ඨානසුත්තෙ වුත්තං. සාව වෙදනා වෙදිතබ්බාති ලුප්ඡනප්පලුප්ඡනට්ඨෙයන සා වෙදනා “ලොකො”ති වෙදිතබ්බො.

එවං විත්ථාරිතෙති “සරාගං වා විත්තං සරාගං විත්තන්ති පජානාති, විතරාගං වා විත්තං...පෙ.... සදොසං වා විත්තං, විතදොසං වා විත්තං, සමොහං වා විත්තං, විතමොහං වා විත්තං, සංඛිත්තං වා විත්තං, වික්ඛිත්තං වා විත්තං, මහග්ගතං වා විත්තං, අමහග්ගතං වා විත්තං, සඋත්තරං වා විත්තං, අනුත්තරං වා විත්තං, සමාහිතං වා විත්තං, අසමාහිතං වා විත්තං, විමුත්තං වා විත්තං, අවිමුත්තං වා විත්තන්ති පජානාති”ති එවං සතිපට්ඨානසුත්තෙ (දී. නි. 2.381; ම. නි. 1.114) විත්ථාරෙන්වා දස්සිතෙ සොළසවිධෙ විත්තෙ.

තත්ප් සරාගන්ති අට්ඨවිධං ලොභසහගතං. චිතරාගන්ති ලොකියකුසලාබ්‍යාකතං. ඉදං පන යස්මා සම්මසනං න ධම්මසමොධානං, තස්මා ඉධ එකපදෙපි ලොකුත්තරං න ලබ්භති. සෙසානි චත්තාරි අකුසලචිත්තානි නෙව පුරිමපදං, න පච්ඡිමපදං හන්ති. සදොසන්ති දුට්ඨං දොමනස්සසහගතං. චිතදොසන්ති ලොකියකුසලාබ්‍යාකතං. සෙසානි දස අකුසලචිත්තානි නෙව පුරිමපදං, න පච්ඡිමපදං හන්ති. සමොහන්ති විචිකිච්ඡාසහගතඤ්චෙව උද්ධව්වසහගතඤ්චාති දුට්ඨං. යස්මා පන මොහො සබ්බාකුසලෙසු උප්පජ්ජති, තස්මා සෙසානිපි ඉධ චත්තන්තියෙව. ඉමස්මිඤ්ඤෙව හි දුකෙ ද්වාදසාකුසලචිත්තානි පරියාදිත්තානීති. චිතමොහන්ති ලොකියකුසලාබ්‍යාකතං.

සංඛ්තන්ති චිතමිද්ධානුපතිතං. එතඤ්ඤි සඬකුචිතචිත්තං නාම ආරම්මණෙ සඬකොවවසෙන පචත්තනතො. වික්ඛිත්තන්ති උද්ධව්වසහගතං. එතඤ්ඤි පසට්ඨිත්තං නාම ආරම්මණෙ සවිසෙසං වික්ඛෙපවසෙන විසට්ඨාවෙන පචත්තනතො. මහග්ගතන්ති රූපාවචරං අරූපාවචරඤ්ච. අමහග්ගතන්ති කාමාවචරං. සඋත්තරන්ති කාමාවචරං. අනුත්තරන්ති රූපාවචරං අරූපාවචරඤ්ච. තත්‍රාපි සඋත්තරං රූපාවචරං, අනුත්තරං අරූපාවචරමෙව. සමාහිතන්ති යස්ස අප්පනාසමාධි වා උපචාරසමාධි වා අත්ථි. අසමාහිතන්ති උභයසමාධිවරහිතං. විමුක්තන්ති තදඬගවික්ඛම්භනවිමුක්තිහි විමුක්තං. අවිමුක්තන්ති උභයවිමුක්තිරහිතං. සමුච්ඡෙදප්පට්පස්සද්ධිනිස්සරණවිමුක්තිතං පන ඉධ ඔකාසොව නත්ථි, ඔකාසාභාවො ච සම්මසනවාරස්ස අධිප්පෙතත්තා වෙදිතබ්බො.

උපාදානස්ස බන්ධා උපාදානක්ඛන්ධා, උපාදානස්ස පච්චයභූතා ධම්මපුඤ්ජා ධම්මරාසයොති අත්ථො. උපාදානෙහි ආරම්මණකරණාදිවසෙන උපාදානබ්බා වා බන්ධා උපාදානක්ඛන්ධා. ඡ අප්ඤ්ඤාතිකබාහිරායතනානීති චක්ඛු සොතං ඝාතං ජීව්හා කායො මනොති ඉමානි ඡ අප්ඤ්ඤාතිකායතනානි වෙව, රූපං සද්දො ගන්ධො රසො ඵොට්ඨබ්බො ධම්මාති ඉමානි ඡ බාහිරායතනානි ව. එත්ප් පන ලොකුත්තරධම්මා න ගහෙනබ්බා සම්මසනවාරස්ස අධිප්පෙතත්තා. සත්ත සම්බොජ්ඣ්ඤාති සතිසම්බොජ්ඣ්ඤාතිගාදයො සත්ත සම්බොජ්ඣ්ඤාති. සතිආදයො හි සම්බොධිස්ස, සම්බොධියා වා අඬගාති සම්බොජ්ඣ්ඤාති. තථා හි සම්බුජ්ඣ්ඤාති ආරද්ධව්වපස්සකතො පට්ඨාය යොගාවචරොති සම්බොධි, යාය වා සො සතිආදිකාය සත්තධම්මසාමග්ගියා සම්බුජ්ඣ්ඤාති, කිලෙසනිද්දාතො උට්ඨානි, සච්චානි වා පට්ඨිජ්ඣ්ඤාති, සා ධම්මසාමග්ගි සම්බොධි, තස්ස සම්බොධිස්ස, තස්සා වා සම්බොධියා අඬගාති සම්බොජ්ඣ්ඤාති.

චත්තාරි අරියසච්චානීති “දුක්ඛං දුක්ඛසමුදයො දුක්ඛනිරොධො දුක්ඛනිරොධගාමිනිපට්පදා”ති (සං. නි. 5.1071-1072) එවං චුත්තානි චත්තාරි අරියසච්චානි. තත්ප් පුරිමානි ද්වෙ සච්චානි වට්ටං පචත්තිගෙභූතාවතො. පච්ඡිමානි විවට්ටං නිවට්ටකද්ධගමුපායභාවතො. තෙසු හික්ඛුනො වට්ටෙ කම්මට්ඨානාහිනිවෙසො හොති සරූපතො පරිග්ගහසම්භවතො. විවට්ටෙ නත්ථි අහිනිවෙසො අවිසයත්තා අවිසයත්තෙ ව පයොජනාභාවතො. පඤ්චධා චුත්තෙසු සතිපට්ඨානසුත්තෙ චුත්තෙසු. සුද්ධඅරූපසම්මසනමෙව්න රූපෙන අමිස්සිතත්තා කෙවලං අරූපසම්මසනමෙව. බන්ධායතනසච්චකොට්ඨාසානං පඤ්චක්ඛන්ධසඬගහතො “රූපාරූපසම්මසන”න්ති චුත්තං. පුබ්බභාගියානම්පි සතිපට්ඨානානං සඬගහිතත්තා “ලොකියලොකුත්තරමිස්සකානෙව කථිතානි”ති ආහ.

394. අනිබ්බත්තානන්ති අජාතානං. පයොගං පරක්කමන්ති එත්ප් භුසං යොගො පයොගො, පයොගොව පරක්කමො, පයොගසඬ්ඛානං පරක්කමන්ති අත්ථො. චිත්තං උක්ඛිපතීති කොසජ්ජපක්ඛෙ පතිතුං අපදානවසෙන උක්ඛිපති. පධානචිරියන්ති සම්මප්පධානලක්ඛණපත්තචිරියං. ලොකියාති ලොකියසම්මප්පධානකථා. සබ්බපුබ්බභාගෙහි සබ්බමග්ගානං පුබ්බභාගෙ. කස්සපසංයුත්තපරියායෙනාති කස්සපසංයුත්තෙ ආගතසුත්තෙන “උප්පන්නා මෙ පාපකා අකුසලා ධම්මා අප්පහීයමානා අනත්ථාය සංචත්තෙය්‍යු”න්ති (සං. නි. 2.145) ආගතත්තා. සා ලොකියාති වෙදිතබ්බා.

සමට්ඨිපස්සනාවාති අවධාරණෙන මග්ගං නිචත්තෙන්වා තස්ස නිචත්තෙන කාරණං දස්සෙන්තො, “මග්ගො පනා”තිආදිමාහ. සක්ඛිං උප්පජ්ජිත්වාති ඉදං භුතකථනමත්තං. නිරුද්ධස්ස පුන අනුප්පජ්ජනතො “න කොචි ගුණො”ති ආසඬකෙය්‍යාති ආහ – “සො හි”තිආදි. අනන්තරමෙව යථා එලං උප්පජ්ජති, තථා පචත්තියෙවස්ස පච්චයදානං. පුරිමස්මිම්පිති “අනුප්පන්නා මෙ කුසලා ධම්මා උප්පජ්ජමානා අනත්ථාය සංචත්තෙය්‍යු”න්ති එත්ප්පි. චුත්තන්ති පොරාණට්ඨකථායං. තං පන තථාචුත්තවචනං න යුත්තං දුතියස්මිං විය පුරිමස්මිං මග්ගස්ස අග්ගහණෙ කාරණාභාවතො. පුරිමස්මිං අග්ගහිතෙ මග්ගෙ අනුප්පජ්ජමානො මග්ගො අනත්ථාය සංචත්තෙය්‍යාති ආපජ්ජෙය්‍යා, න වෙනං යුත්තං ආපජ්ජමානෙ තස්මිං පධානත්ප්පම්භවතො. චතුකිච්චසාධනවසෙනාති අනුප්පන්නාකුසලානුප්පාදනාදිචතුකිච්චසාධනවසෙන.

චුත්තනසෙනාති “අසමුදාවාරවසෙන වා අනනුභූතාරම්මණවසෙන වා”තිආදිනා චුත්තනසෙන. විජ්ජමානාති ධරමානසභාවා. ඛණත්තයපරියාපන්නත්තා උප්පාදාදිසමඬ්ඛිනො චත්තමානභාවෙන උප්පන්නං චත්තමානුප්පන්නං. තඤ්ඤි උප්පාදතො පට්ඨාය යාව භඬගා උද්ධං පන්නං පත්තන්ති නිජ්ජරියායතො “උප්පන්න”න්ති චුච්චති. අනුභවිත්වා භවිත්වා ව විගතං භුත්වාවිගතං. අනුභවනභවනාති හි භවනසාමඤ්ඤෙන භුත්වා-සද්දෙන චුත්තානි. සාමඤ්ඤමෙව හි උපසග්ගෙන විසෙසියති. ඉධ විභාකානුභවනවසෙන තදාරම්මණං අවිපක්කවිපාකස්ස සබ්බථා අවිගතත්තා භවිත්වාවිගතමත්තවසෙන කම්මඤ්ච “භුත්වාවිගතුප්පන්න”න්ති චුත්තං. න අට්ඨසාලිනියං විය රජ්ජනාදිවසෙන

අනුභූතාපගතං ජවනං උප්පජ්ජන්වා නිරුද්ධතාවසෙන භූතාපගතඤ්ච සංඛිඛතං භූතාපගතූප්පන්නන්ති. තස්මා ඉධ ඔකාසකතූප්පන්නං විපාකමෙව වදන්ති, න තත්ථ විය කම්මමිපි. අට්ඨසාලිනියඤ්ඤි භූතාවිගතූප්පන්නං ඔකාසකතූප්පන්නඤ්ච අඤ්ඤා දස්සිතං. චුත්තඤ්ඤි තත්ථ (ධ. ස. අට්ඨ. 1 කාමාවචරකුසලපදභාජනීය) –

“ආරම්මණරසං අනුභවිත්වා නිරුද්ධං අනුභූතාපගතසංඛිඛතං කුසලාකුසලං, උපාදාදිත්තයං අනුප්පත්තවා නිරුද්ධං භූතාපගතසංඛිඛතං සෙසසංඛිඛතඤ්ච භූතාපගතූප්පන්නං නාම. ‘යානිස්ස තානි පුබ්බෙ කතානි කම්මානි’ති එවමාදිනා නයෙන චුත්තං කම්මං අතීතමිපි සමානං අඤ්ඤං විපාකං පටිබාහිත්වා අත්තනො විපාකස්සොකාසං කත්වා ධීතත්තා, තථාකතොකාසඤ්ච විපාකං අනුප්පන්නමිපි සමානං එවං කතෙ ඔකාසෙ එකත්තෙන උප්පජ්ජනතො ඔකාසකතූප්පන්නං නාමා”ති.

ඉධ පන සම්මොභවිනොදනියං චුත්තනායෙනෙව භුත්වා විගතූප්පන්නං ඔකාසකතූප්පන්නඤ්ච දස්සිතං. චුත්තඤ්ඤි, සම්මොභවිනොදනියං (විභ. අට්ඨ. 406) –

“කම්මෙ පන ජහිතෙ ආරම්මණරසං අනුභවිත්වා නිරුද්ධො විපාකො භුත්වා විගතං නාම. කම්මං උප්පජ්ජන්වා නිරුද්ධං භුත්වා විගතං නාම. තද්වග්ගමිපි භුත්වා විගතූප්පන්නන්ති සංඛිඛං ගච්ඡති. කුසලාකුසලං කම්මං අඤ්ඤකම්මස්ස විපාකං පටිබාහිත්වා අත්තනො විපාකස්ස ඔකාසං කරොති. එවං කතෙ ඔකාසෙ විපාකො උප්පජ්ජමානො ඔකාසකරණතො පට්ඨාය උප්පන්නොති චූචිවති. ඉදං ඔකාසකතූප්පන්නං නාමා”ති.

තත්ථ අට්ඨසාලිනියා අයමධිප්පායො – “සතිපි සංඛිඛෙසමිපි චිත්තූප්පාදානං සංවෙදයිතසභාවා ආරම්මණානුභවනෙ සවිපල්ලාසෙ පන සන්තානෙ චිත්තාභිසංඛාරවසෙන පචත්තීතො අබ්බාකතෙහි විසිට්ඨො කුසලාකුසලානං සාතිසයො විසයානුභවනාකාරො. යථා විකප්පග්ගාභවසෙන රාගාදීහි තබ්බිපක්ඛෙහි ව අකුසලං කුසලඤ්ච නිජ්ජරියායතො ආරම්මණරසං අනුභවති, න තථා විපාකො කම්මවෙගක්ඛිත්තත්තා, නාපි කිරියා අහෙතුකානං අතිදුබ්බලතාය, සහෙතුකානඤ්ච බිණ්ණකිලෙසස්ස ජළඬිගුපෙක්ඛාවතො උප්පජ්ජමානානං අතිසන්තචුත්තිත්තා, තස්මා රජ්ජනාදිවසෙන ආරම්මණරසානුභවනං සාතිසයන්ති අකුසලං කුසලඤ්ච උප්පජ්ජන්වා නිරුද්ධතාසාමඤ්ඤෙන සෙසසංඛිඛතඤ්ච භූතාපගත”න්ති චුත්තං. සම්මොභවිනොදනියා පන විපාකානුභවනවසෙන තදාරම්මණං අවිපක්කපාකස්ස සංඛිඛං අවිගතත්තා භවිත්වා විගතමත්තවසෙන කම්මඤ්ච භුත්වාපගතන්ති චුත්තං. තෙනෙව තත්ථ ඔකාසකතූප්පන්නන්ති විපාකමෙවංහ, න කම්මමිපි, තස්මා ඉධාපි සම්මොභවිනොදනියං චුත්තනායෙනෙව භුත්වාපගතූප්පන්නං ඔකාසකතූප්පන්නඤ්ච විභත්තන්ති දට්ඨබ්බං.

පඤ්චක්ඛන්ධා පන විපස්සනාය භූමි නාමාති සම්මසන්නස්ස ධානභාවතො චුත්තං. තෙසුති අතීතාදිභෙදෙසු. අනුසයිතකිලෙසාති අප්පභීනා මග්ගෙන පහාතබ්බා අධිප්පෙතා. තෙනාහ – “අතීතා වා...පෙ.... න චත්තබ්බා”ති. භොන්තු තාව “අතීතා”ති වා “පච්චුප්පන්නා”ති වා න චත්තබ්බා, “අනාගතා”ති පන තස්මා න චත්තබ්බා, නනු කාරණලාභෙ උප්පජ්ජනාරහා අප්පභීනට්ඨෙන ථාමගතා කිලෙසා අනුසයාති චූචිවන්තිති? සච්චමෙනං, අනාගතභාවොපි නෙසං න පරිච්ඡින්නො ඉතරානාගතක්ඛන්ධානං වියාති “අනාගතා වාති න චත්තබ්බා”ති චුත්තං. යදි හි නෙසං පරිච්ඡින්නො අනාගතභාවො සියා, තතො “පච්චුප්පන්නා, අතීතා”ති ව චත්තබ්බා සිද්ධං, පච්චයසමවායෙ පන උප්පජ්ජනාරහතං උපාදාය අනාගතභාවොරො තත්ථ වෙදිතබ්බො.

ඉදං භූමිලද්ධූප්පන්නං නාමාති ඉදං යථාචුත්තං කිලෙසජාතං අප්පභීනට්ඨෙන භූමිලද්ධූප්පන්නං නාම කාරණලාභෙ සති විජ්ජමානකිව්චකරණතො. තාසු තාසු භූමිසුති මනුස්සදෙවාදිඅත්තභාවසංඛිඛාතෙසු උපාදානක්ඛන්ධෙසු. ආරම්මණකරණවසෙන හි භවන්ති එත්ථ කිලෙසාති භූමියො, උපාදානක්ඛන්ධා. අසමුත්ඝාතගතාති තස්මිං තස්මිං සන්තානෙ අනුප්පත්තිධම්මතං අනාපාදිතතාය සමුත්ඝාතං සමුච්ඡෙදං න ගතාති අසමුත්ඝාතගතා. භූමිලද්ධූප්පන්නං නාමාති එත්ථ ලද්ධභූමිකං භූමිලද්ධන්ති චුත්තං අග්ගිආහිතො විය. ඔකාසකතූප්පන්නසද්දෙපි ව අට්ඨසාලිනියං (ධ. ස. අට්ඨ. 1 කාමාවචරකුසලපදභාජනීය) ආගතනායෙන ඔකාසො කතො එතෙන කුසලාකුසලකම්මෙන, ඔකාසො කතො එතස්ස විපාකස්සාති ව දුට්ඨත්ථෙපි එවමෙව කතසද්දස්ස පරනිපාතො වෙදිතබ්බො. ඉධ පන ඔකාසකතූප්පන්නසද්දෙන විපාකස්සෙව ගහිතත්තා “ඔකාසො කතො එතස්ස විපාකස්සා”ති එවං විග්ගහො දට්ඨබ්බො.

බණ්ණන්තයසමඬ්ඛිතාය සමුදාචාරජ්ජන්තං සමුදාචාරූප්පන්නං. තෙනාහ – “සම්පති චත්තමානංයෙවා”ති. ආරම්මණං අධිග්ගස්ස දළ්භං ගහෙත්වා පචත්තං ආරම්මණාධිග්ගහිතූප්පන්නං. චික්ඛමහනප්පහානවසෙන අප්පභීනා අචික්ඛමිහිතා. සමුච්ඡෙදප්පහානවසෙන අප්පභීනා අසමුත්ඝාතිතා. නිමිත්තග්ගාභවසෙන ආරම්මණස්ස අධිග්ගහිතත්තා නං ආරම්මණං අනුස්සරිතානුස්සරිතක්ඛණෙ කිලෙසූප්පත්තිහෙතුභාවෙන උපතිට්ඨනතො අධිග්ගහිතමෙව නාම භොතිති ආහ – “ආරම්මණස්ස අධිග්ගහිතත්තා”ති. එත්ථ ව ආහට්ඨිරුක්ඛො විය නිමිත්තග්ගාභවසෙන අධිග්ගහිතං ආරම්මණං, අනාහට්ඨිරුක්ඛො විය අචික්ඛමිහිතතාය අත්තොගතකිලෙසආරම්මණං දට්ඨබ්බං. නිමිත්තග්ගාහිකා අචික්ඛමිහිතකිලෙසා වා පුග්ගලා වා ආහට්ඨානාහට්ඨිරුක්ඛසද්දියා. පුරිමනායෙනෙවාති අචික්ඛමිහිතූප්පන්නෙ චුත්තනායෙනෙව. චිත්ථාරෙතබ්බන්ති “ඉමස්මිං නාම ධානෙ නූප්පජ්ජස්සන්ති”ති න චත්තබ්බා. කස්මා?

අසමුත්සාහිතත්තා. යථා කිං? යථා සවෙ ධරරුක්ඛං කුඨාරියා ආභනෙය්‍යං, ඉමස්මිං නාම යානෙ ධරං න නික්ඛමෙය්‍යාති න චත්තබ්බං, එවං. ඉදං අසමුත්සාහිතූප්පන්නං නාමාති එවං යොජෙත්වා චිත්ථාරෙතබ්බං.

ඉමෙසු උප්පන්නෙසුති යථාචුත්තෙසු අට්ඨසු උප්පන්නෙසු. ඉදං න මග්ගවජ්ඣං අප්පහාතබ්බචත්ථුත්තා. මග්ගවජ්ඣං මග්ගෙන පභෙය්‍යචත්ථුත්තා. රත්තොති රාගෙන සමන්නාගතො. එස නයො දුට්ඨො මුළුභොති එත්ථාපි. විනිබද්ධොති මානසංයොජනෙන විරූපං නිබන්ධිතො. පරාමට්ඨොති දිට්ඨිපරාමාසෙන ධම්මසභාවං අතික්කම්ම පරතො ආමට්ඨො. අනිට්ඨභිගතොති නිට්ඨං අගතො, සංසයාපන්නොති අත්ථො. ථාමගතොති අනුසයවසෙන දළ්භනං උපගතො. යුගතද්ධාති පහාතබ්බප්පහායකයුගෙන නද්ධා විය චත්තනකා එකකාලිකත්තා. සංකිලෙසිකාති සංකිලෙසධම්මසහිතා.

පාළියන්ති පටිසම්භිදාපාළියං (පටි. ම. 3.21). තිකාලිකෙසුපි කිලෙසෙසු වායාමාභාවදස්සනත්ථං අජාතඵලතරුණරුක්ඛො පාළියං නිදස්සිතො, අට්ඨකථායං පන ජාතො සත්තො අසමුදාහට්ඨකිලෙසො නාම නත්ථීති “ජාතඵලරුක්ඛෙන දීපෙනබ්බ”න්ති චත්ථා තමත්ථං විවරිතුං “යථා හී”තිආදි වුත්තං. අථ වා මග්ගෙන පහිනකිලෙසානමෙව අතීතාදිභෙදෙන තිධා නචත්තබ්බතං පාකටං කාතුං අජාතඵලරුක්ඛො උපමාවසෙන පාළියං ආභතො, අතීතාදීනං අප්පහිනතාදස්සනත්ථම්පි “ජාතඵලරුක්ඛෙන දීපෙනබ්බ”න්ති අට්ඨකථායං වුත්තං. තත්ථ යථා අවජින්නෙ රුක්ඛෙ නිබ්බත්තනාරහාති ඵලානි ඡින්නෙ අනුප්පජ්ජමානාති කදාවි සසභාවාති අභෙසුං, භොන්ති, භවිස්සන්ති වාති අතීතාදිභාවෙන න චත්තබ්බාති, එවං මග්ගෙන පහිනකිලෙසා ව දට්ඨබ්බා මග්ගෙ අනුප්පන්නෙ උප්පත්තිරහානං උප්පන්නෙ සබ්බෙන සබ්බං අභාවතො . යථා ව ඡෙදෙ අසති ඵලානි උප්පජ්ජස්සන්තිති ඡෙදනස්ස සාත්ථකතා, එවං මග්ගභාවනාය ව සාත්ථකතා යොජෙතබ්බා. නාපි න පජ්ඣතිති උප්පජ්ජනාරහානං පජ්ඣනතො වුත්තං. උප්පජ්ජත්ථාති ලක්ඛණෙ ත්වා-සද්දො. මග්ගස්ස උප්පජ්ජනකිරියාය හි සමුදයප්පහානනිබ්බානසජ්ඣකරණකිරියා විය බන්ධානං පරිජානනකිරියා ලක්ඛියති.

තෙපි පජ්ඣතියෙවාති යෙ තෙහි කිලෙසෙහි ජනෙතබ්බා උපාදින්නක්ඛන්ධා, තෙපි පජ්ඣතියෙව තන්තිමිත්තස්ස අභිසම්බාරවිඤ්ඤාණස්ස නිරොධනතො. තෙනාහ – “චුත්තම්පි චෙත”න්තිආදි. අභිසම්බාරවිඤ්ඤාණස්ස නිරොධෙනාති කම්මවිඤ්ඤාණස්ස අනුප්පත්තිධම්මතාපාදනෙන. එත්ථාති එතස්මිං සොතාපත්තිමග්ගඤ්ඤාණෙ භෙතුභුතෙ. එතෙති නාමරූපසඤ්ඤිතා සම්බාරා. සබ්බභවෙහි වුට්ඨාතියෙවාතිපි වදන්තිති අරහත්තමග්ගො සබ්බභවෙහි වුට්ඨාතියෙවාති වදන්ති තදුප්පත්තිතො උද්ධං භවුප්පත්තියා කිලෙසස්සපි අභාවතො.

එකචිත්තක්ඛණිකත්තා මග්ගස්සාති අධිප්පායෙන “කථං අනුප්පන්නානං...පෙ.... ධීතියා භාවනා භොතී”ති පුච්ඡති. මග්ගප්පවත්තියායෙව උභයකිච්චසිද්ධිතො ආහ – “මග්ගප්පවත්තියායෙවා”ති. මග්ගො හීතිආදිතා තමත්ථං විවරති. අනුප්පන්නො නාම වුච්චති, තස්මා තස්ස භාවනා අනුප්පන්නානං උප්පාදාය භාවනා වුත්තාති යොජෙතබ්බා. චත්තුං වට්ටතීති යාවනා මග්ගස්ස පවත්තියෙව ධීති, තත්තකානෙව නිබ්බත්තිතලොකුත්තරාති.

398-401. කත්තුකමාසතාජන්දං අධිපතිං කරිත්වා පටිලද්ධසමාධි ඡන්දසමාධිති ආහ – “ඡන්දං නිස්සාය පචිත්තො සමාධි ඡන්දසමාධි”ති පධානසම්බාරාති චතුකිච්චසාධකස්ස සම්මප්පධානවිරියස්සෙන අධිවචනං. තෙනාහ – “පධානභූතා සම්බාරා පධානසම්බාරා”ති. තත්ථ පධානභූතාති විරියභූතා. සම්බතසම්බාරාදිනිවත්තනත්ථං පධානග්ගහණන්ති. අථ වා තං තං විසෙසං සම්බරොතිති සම්බාරො, සබ්බං විරියං. තත්ථ චතුකිච්චසාධකතො සෙසනිවත්තනත්ථං පධානග්ගහණන්ති, පධානභූතා සෙට්ඨභූතාති අත්ථො. චතුබ්බිධස්ස පන විරියස්ස අධිප්පෙතත්තා බහුවචනනිද්දෙසො කතො. තෙහි ධම්මෙහීති ඡන්දසමාධිතා පධානසම්බාරෙහි ව. ඉද්ධිපාදන්ති එත්ථ ඉජ්ඣුතිති ඉද්ධි, සම්ප්ඣුති නිප්පජ්ජන්ති අත්ථො. ඉජ්ඣුන්ති වා එතාය සත්තා ඉද්ධා වුද්ධා උක්කංසගතා භොන්තිතිපි ඉද්ධි. පඨමෙනත්ථෙත ඉද්ධි එව පාදො ඉද්ධිපාදො, ඉද්ධිකොට්ඨාසොති අත්ථො. දුතියෙනත්ථෙත ඉද්ධියා පාදොති ඉද්ධිපාදො, පාදොති පතිට්ඨා, අධිගමුපායොති අත්ථො. තෙන හි යස්මා උපරුපරිවිසෙසසම්බාරං ඉද්ධිං පජ්ජන්ති පාපුණන්ති, තස්මා පාදොති වුච්චති. තෙනාහ – “ඉද්ධියා පාදං, ඉද්ධිභූතං වා පාදං ඉද්ධිපාද”න්ති.

අථ වා ඉද්ධිපාදන්ති නිප්පත්තිපරියායෙන ඉජ්ඣුනට්ඨෙත, ඉජ්ඣුන්ති එතාය සත්තා ඉද්ධා වුද්ධා උක්කංසගතා භොන්තිති ඉමිනා වා පරියායෙන ඉද්ධිති සම්බං ගතානං උපචාරජ්ඣානාදිකුසලචිත්තසම්පයුත්තානං ඡන්දසමාධිපධානසම්බාරානං අධිට්ඨානට්ඨෙත පාදභූතං සෙසචිත්තචෙතසිකරාසින්ති අත්ථො. තෙනෙව ඉද්ධිපාදචිතභිගෙ (චිත. 434-437) “ඉද්ධිපාදොති තථාභූතස්ස වෙදනාක්ඛන්ධො...පෙ.... විඤ්ඤාණක්ඛන්ධො”ති වුත්තං. සා එව ව තථාචුත්තා ඉද්ධි යස්මා භෙට්ඨිමා භෙට්ඨිමා උපරිමාය උපරිමාය තයො ඡන්දසමාධිප්පධානසම්බාරා පාදභූතා අධිට්ඨානභූතා, තස්මා වුත්තං “ඉද්ධිභූතං වා පාද”න්ති. තථා භෙට්ඨා ධම්මා ඉද්ධිපි භොන්ති ඉද්ධිපාදාපි, සෙසා පන සම්පයුත්තකා චත්තාරො බන්ධා ඉද්ධිපාදායෙව. විරියචිත්තවීමංසාසමාධිප්පධානසම්බාරසම්බාරාපි තයො තයො ධම්මා ඉද්ධිපි භොන්ති ඉද්ධිපාදාපි, සෙසා පන සම්පයුත්තකා චත්තාරො බන්ධා ඉද්ධිපාදායෙව.

අපිව පුබ්බභාගො පුබ්බභාගො ඉද්ධිපාදො නාම, පටිලාභො පටිලාභො ඉද්ධි නාමාති වෙදිතබ්බා. අයමත්ථො උපචාරෙත වා විපස්සනාය වා දීපෙනබ්බො. පඨමජ්ඣානපරිකම්මඤ්ඤි ඉද්ධිපාදො නාම, පඨමජ්ඣානං ඉද්ධි නාම. දුතියකාන... තතියකාන... චතුත්ථකාන... ආකාසානඤ්චායතන... විඤ්ඤාණඤ්චායතන...

ආකිඤ්චඤ්ඤායනන... නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායනනපරිකම්මං ඉද්ධිපාදො නාම, නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායනනං ඉද්ධි නාම. සොනාපත්තිමග්ගස්ස විපස්සනා ඉද්ධිපාදො නාම, සොනාපත්තිමග්ගො ඉද්ධි නාම. සකදාගාමී-අනාගාමී-අරහත්තමග්ගස්ස විපස්සනා ඉද්ධිපාදො නාම, අරහත්තමග්ගො ඉද්ධි නාම. පටිලාභෙනපි දීපෙනුං වට්ටනියෙව. පට්මජ්ඣානඤ්ඤි ඉද්ධිපාදො නාම, දුතියජ්ඣානං ඉද්ධි නාම. දුතියජ්ඣානං ඉද්ධිපාදො නාම, තතියජ්ඣානං ඉද්ධි නාම...පෙ.... අනාගාමීමග්ගො ඉද්ධිපාදො නාම, අරහත්තමග්ගො ඉද්ධි නාම.

සෙසෙසුපීති විරියසමාධිආදීසුපි. තත්ථ හි විරියං, චිත්තං, විමංසං අධිපතිං කරිත්වා පටිලද්ධසමාධි විරියසමාධි, චිත්තසමාධි, විමංසාසමාධිති අත්ථො වෙදිතබ්බො. ඡන්දාදීසු එකන්ති ඡන්දාදීසු චතුසු ආදිතො චුත්තත්තා ආදිභුතං එකං පට්ඨානං ඡන්දන්ති අධිප්පායො. තෙනෙවාහ – “තදාස්ස පට්මජ්ඣානං”ති. එවං සෙසාපීති එතෙන විරියං චිත්තං විමංසං නිස්සාය විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අරහත්තං පාපුණන්තානං වසෙන දුතියවිට්ඨිද්ධිපාදාදයො යොජෙතබ්බාති දස්සෙති. ඉමිනා හි සුත්තත්තෙන චතුත්තං හික්ඛුනං මත්ථකප්පත්තං කම්මට්ඨානං දස්සිතං. එකො හි හික්ඛු ඡන්දං අවස්සයති, කත්තුකමාසකාසලධම්මච්ඡන්දෙන අත්ථනිප්පත්තියං සති “අහං ලොකුත්තරධම්මං නිබ්බත්තෙස්සාමි, නත්ථි මය්හං එතස්ස නිබ්බත්තෙන භාරො”ති ඡන්දං ජෙට්ඨකං ඡන්දං ධුරං ඡන්දං පුබ්බභිගමං කත්වා ලොකුත්තරධම්මං නිබ්බත්තෙති. එකො විරියං අවස්සයති, එකො චිත්තං, එකො පඤ්ඤං අවස්සයති, පඤ්ඤාය අත්ථනිප්පත්තියං සති “අහං ලොකුත්තරධම්මං නිබ්බත්තෙස්සාමි, නත්ථි මය්හං එතස්ස නිබ්බත්තෙන භාරො”ති පඤ්ඤං ජෙට්ඨකං පඤ්ඤං ධුරං පඤ්ඤං පුබ්බභිගමං කත්වා ලොකුත්තරධම්මං නිබ්බත්තෙති.

කථං? යථා හි චතුසු අමච්චපුත්තෙසු යානන්තරං පත්තොවො විචරන්තෙසු එකො උපට්ඨානං අවස්සයති, එකො සුරභාවං, එකො ජාතිං, එකො මන්තං. කථං? තෙසු හි පට්මො උපට්ඨානෙ අප්පමාදකාරිකාය අත්ථනිප්පත්තියා සති ලබ්භමානං “ලච්ඡාමෙතං යානන්තර”න්ති උපට්ඨානං අවස්සයති. දුතියො උපට්ඨානෙ අප්පමන්තොපි “එකච්චො සභිගාමෙ පච්චුපට්ඨිතෙ සණ්ඨාතුං න සක්කොති, අවස්සං පන රඤ්ඤො පච්චන්තො කුප්පිස්සති, තස්මිං කුප්පිතෙ රථස්ස පුරතො කම්මං කත්වා රාජානං ආරාධෙත්වා ආහරාපෙස්සාමෙතං යානන්තර”න්ති සුරභාවං අවස්සයති. තතියො “සුරභාවෙපි සති එකච්චො භීතජාතිකො හොති, ජාතිං සොධෙත්වා යානන්තරං දෙන්තො මය්හං දස්සති”ති ජාතිං අවස්සයති. චතුත්ථො “ජාතිමාපි එකො අමන්තනීයො හොති, මන්තෙන කත්තබ්බකිච්චෙ උප්පන්නෙ ආහරාපෙස්සාමෙතං යානන්තර”න්ති මන්තං අවස්සයති. තෙ සබ්බෙපි අත්තනො අත්තනො අවස්සයබ්බලෙන යානන්තරාති පාපුණංසු.

තත්ථ උපට්ඨානෙ අප්පමන්තො හුත්වා යානන්තරං පත්තො විය ඡන්දං අවස්සාය කත්තුකමාසකාසලධම්මච්ඡන්දෙන “අත්ථනිප්පත්තියං සති අහං ලොකුත්තරධම්මං නිබ්බත්තෙස්සාමි, නත්ථි මය්හං එතස්ස නිබ්බත්තෙන සාරො”ති ඡන්දං ජෙට්ඨකං ඡන්දං ධුරං ඡන්දං පුබ්බභිගමං කත්වා ලොකුත්තරධම්මනිබ්බත්තකො දට්ඨබ්බො රට්ඨපාලත්ථෙරො (ම. නි. 2.293 ආදයො) විය. සො හි ආයස්මා “ඡන්දෙ සති කථං නානුජාතිස්සන්ති”ති සත්තාහම්පි හත්තාති අභුඤ්ජිත්වා මාතාපිතරො අනුජානාපෙත්වා පබ්බජිත්වා ඡන්දමෙව අවස්සාය ලොකුත්තරධම්මං නිබ්බත්තෙසි. සුරභාවෙන රාජානං ආරාධෙත්වා යානන්තරං පත්තො විය විරියං ජෙට්ඨකං විරියං ධුරං විරියං පුබ්බභිගමං කත්වා ලොකුත්තරධම්මනිබ්බත්තකො දට්ඨබ්බො සොණත්ථෙරො (මහාව. 243 ආදයො) විය. සො හි ආයස්මා විරියං ධුරං කත්වා ලොකුත්තරධම්මං නිබ්බත්තෙසි.

ජාතිසම්පත්තියා යානන්තරං පත්තොවිය චිත්තං ජෙට්ඨකං චිත්තං ධුරං චිත්තං පුබ්බභිගමං කත්වා ලොකුත්තරධම්මනිබ්බත්තකො දට්ඨබ්බො සම්භූතත්ථෙරො (ථෙරගා. අට්ඨ. 2 සම්භූතත්ථෙරගාථාවණ්ණනා) විය. සො හි ආයස්මා චිත්තං ජෙට්ඨකං චිත්තං ධුරං චිත්තං පුබ්බභිගමං කත්වා ලොකුත්තරධම්මං නිබ්බත්තෙසි. මන්තං අවස්සාය යානන්තරං පත්තො විය විමංසං ජෙට්ඨකං විමංසං ධුරං විමංසං පුබ්බභිගමං කත්වා ලොකුත්තරධම්මනිබ්බත්තකො දට්ඨබ්බො ථෙරො මොසරාජා (සු. නි. 1122 ආදයො; චූළනි. මොසරාජමාණවපුච්ඡානිද්දෙසො 85) විය. සො හි ආයස්මා විමංසං ජෙට්ඨකං විමංසං ධුරං විමංසං පුබ්බභිගමං කත්වා ලොකුත්තරධම්මං නිබ්බත්තෙසි. තස්ස හි භගවා “සුඤ්ඤතො ලොකං අවෙක්ඛස්සු”ති (සු. නි. 1125; චූළනි. මොසරාජමාණවපුච්ඡානිද්දෙසො 88) සුඤ්ඤතාකථං කට්ඨෙසි. පඤ්ඤානිස්සිතමානනිග්ගහත්ථඤ්ච ද්වික්ඛන්තුං පුච්ඡිතො පඤ්ඤං න කට්ඨෙසි. එත්ථ ව පුනප්පුනං ඡන්දුප්පාදනං තොසනං විය හොතීති ඡන්දස්ස උපට්ඨානසද්ධිසතා චුත්තා, ථාමභාවතො විරියස්ස සුරත්තසද්ධිසතා, “ඡද්ධාරාධිපති රාජා”ති (ධ. ප. අට්ඨ. 2.එරකපත්තනාගරාජවත්ථු) වචනතො පුබ්බභිගමතා චිත්තස්ස විසිට්ඨජාතිසද්ධිසතා.

402-406. අත්තනො සද්ධාධුරෙති අත්තනො සද්ධාකිච්චෙ සද්දහනකිරියාය. ඉන්ද්‍රියං කාරෙතීති අනුවත්තනවසෙන සම්පයුත්තධම්මෙසු ඉන්ද්‍රියං කාරෙති, තස්මා ආධිපතෙයාට්ඨෙන සද්ධා එව ඉන්ද්‍රියන්ති සද්ධිත්ථියං. තථා විරියාදිනං සකසකකිච්චෙසුති ආහ – “විට්ඨිත්ථියාදීසුපි එසෙව නයො”ති. විසොධෙන්තොති විපක්ඛවිච්ඡිජනසක්ඛනිසෙවනසරික්ඛපනිස්සයසභිගණනලක්ඛණෙහි තිහි කාරණෙහි විසොධනවසෙන සොධෙන්තො.

අස්සද්ධෙ පුග්ගලෙ පරිවජ්ජයතොති බුද්ධාදීසු පසාදසිනෙහාභාවෙන සද්ධාරහිතෙ ලුඛපුග්ගලෙ සබ්බසො වජ්ජයතො. සද්ධෙ පුග්ගලෙ සෙවතොති බුද්ධාදීසු සද්ධාධිමුත්තෙ වක්කලිත්ථෙරසදිසෙ සෙවතො. පසාදනීයෙති පසාදාවගෙ සම්පසාදනීයසුත්තාදිකෙ (දී. නි. 3.141 ආදයො). පච්චෙක්ඛන්තොති පාළිතො අත්ථතො ව පති පති

අවෙක්ඛන්තස්ස චින්තෙන්තස්ස. විසුජ්ඣානීති පටිපක්ඛමලවිගමනො පච්චයවසෙන සභාවසංසුද්ධිනො විසුද්ධචලනිබ්බන්තිනො ච සද්ධිත්ථියං විසුජ්ඣානි. එස නයො සෙසෙසුපි. සම්මප්පධානෙන සම්මප්පධානප්පටිසංයුත්තෙ (සං. නි. 5.651-662 ආදයො) සුත්තන්තෙ. එස නයො සෙසෙසුපි. ක්කානවිමොක්ඛෙති පඨමජ්ඣානාදිජ්ඣානානි වෙව පඨමවිමොක්ඛාදිවිමොක්ඛෙ ව. කාමඤ්චෙන්ථ ක්කානානියෙව විමොක්ඛා, පචන්තිආකාරවසෙන පන විසුං ගහණං.

ගම්භීරඤ්ඤාණවරියන්ති ගම්භීරානං ඤ්ඤාණානං පචන්තිට්ඨානං. තෙනාහ – “සණ්ඨසුබ්බම”න්තිආදි. බන්ධන්තරන්ති සභාවජාතිභූමිආදිවසෙන බන්ධානං නානන්තං. එස නයො සෙසෙසුපි. අකතාභිනිවෙසොති පුබ්බෙ අකතභාවනාභිනිවෙසො. සද්ධාධුරාදීසුති සද්ධාධුරෙ පඤ්ඤාධුරෙ ව. අවසානෙන භාවනාපරියොසානෙ. විච්චටෙන්වාති සඬබාරාරම්මණනො විච්චටෙන්වා නිබ්බානං ආරම්මණං කත්වා. අරහත්තං ගණ්භාතීති මග්ගපරම්පරාය අරහත්තං ගණ්භාති. අකම්පියට්ඨෙනාති පටිපක්ඛෙති අකම්පියභාවෙන. එතෙනෙවස්ස සම්පයුත්තධම්මෙසු ටීර්භාවොපි විභාවිතො දට්ඨබ්බො. න හි සම්පයුත්තධම්මෙසු ටීර්භාවෙන විනා පටිපක්ඛෙති අකම්පියනා සම්භවති. සම්පයුත්තධම්මෙසු ටීර්භාවෙනෙව හි අකුසලානං අඛ්‍යාකතානඤ්ච නෙසං බලවහාවූපපත්ති. අස්සද්ධියෙති අස්සද්ධියහෙතු. නිමිත්තත්ථෙ හෙතං භූමිමච්චනං. එස නයො සෙසෙසුපි.

418. ආදිපදානන්ති සතිආදිපදානං. සරණට්ඨෙනාති විරකතවිරහාසිත්තානං අනුස්සරණට්ඨෙන.
උපට්ඨානලක්ඛණාති කායාදිසු අසුභාකාරාදිසල්ලක්ඛණමුඛෙන තත්ථ උපතිට්ඨනසභවා. උපතිට්ඨනඤ්ච ආරම්මණං උපගන්ත්වා යානං, අවිස්සජ්ජනං වා ආරම්මණස්ස. අපිලාපනලක්ඛණාති අසම්මුස්සනසභවා, උදකෙ අලාබ්‍හ විස ආරම්මණෙ ජලචිත්වා ගන්තුං අප්පදානං, පාසාණස්ස විස නිව්චලස්ස ආරම්මණස්ස යපනං සාරණං අසම්මුට්ඨකරණං අපිලාපනං. සාපතෙය්‍යන්ති සන්තකං. අපිලාපනං අසම්මුට්ඨං කරොති අපිලාපෙනි, සායං පානඤ්ච රාජානං ඉස්සරියසම්පත්තිං සල්ලක්ඛාපෙනි සාරෙතීති අත්ථො. කණ්ඨසුක්කසප්පට්ඨාගෙ ධම්මෙති කණ්ඨසුක්කසඬබාතෙ සප්පට්ඨාගෙ ධම්මෙ. කණ්ඨො හි ධම්මො සුක්කෙන, සුක්කො ව කණ්ඨෙන සප්පට්ඨාගො. චිත්ථාර-සද්දො ආදිසද්දත්ථො. තෙන “ඉමෙ චත්තාරො ධම්මා සම්මප්පධානා, ඉමෙ චත්තාරො ඉද්ධිපාදා, ඉමානි පඤ්චන්ද්‍රියානි, ඉමානි පඤ්ච බලානි, ඉමෙ සත්ත බොජ්ඣංගා, අයං අරියො අට්ඨංගිකො මග්ගො, අයං සමථො, අයං විපස්සනා, අයං විජ්ජා, අයං විමුත්ති, ඉමෙ ලොකුත්තරධම්මානි එවං බො, මහාරාජ, අපිලාපනලක්ඛණා සති”ති (මි. ප. 2.1.13) ඉමං පාළිසෙසං සඬගණ්භාති. ථෙරෙනාති නාගසෙනත්ථෙරෙන. සො හි ධම්මානං කිව්චං ලක්ඛණං කත්වා අස්සෙති “අපිලාපනලක්ඛණා සති, ආකොටනලක්ඛණො විතක්කො”තිආදිනා. එවඤ්ච ධම්මා සුබොධා හොන්තිති. සම්මොසපච්චනිකං කිව්චං අසම්මොසො, න සම්මොසාභාවමත්තන්ති ආහ – “අසම්මොසරසා වා”ති. යස්ස ධම්මස්ස බලෙන සම්පයුත්තධම්මා ආරම්මණාභිමුඛා භවන්ති, සා සති. තස්මා සා තෙසං ආරම්මණාභිමුඛභාවං පච්චුපට්ඨාපෙසි, සයං වා ආරම්මණාභිමුඛභාවෙන පච්චුපතිට්ඨන්ති චුත්තං – “ගොචරාභිමුඛිභාවපච්චුපට්ඨානා”ති. සම්මා පසත්ථො බොජ්ඣංගිකොති සම්බොජ්ඣංගිකො. බොධියා චක්ඛමානාය ධම්මසාමග්ගියා, බොධිස්ස වා අරියසාවකස්ස අඬගොති බොජ්ඣංගිකො. යා හීතිආදිනා තමෙව සඬබෙපතො චුත්තමත්ථං විවරති. “යා හි අයං ධම්මසාමග්ගී”ති එතස්ස “බොධිති චුච්චති”ති ඉමානා සම්බන්ධො. ධම්මසාමග්ගියාති ධම්මසමුහෙන, යාය ධම්මසාමග්ගියාති සම්බන්ධො. පතිට්ඨානායුහනා ඔසතරණසුත්තවණ්ණනායං (සං. නි. අට්ඨ. 1.1.1) “කිලෙසවසෙන පතිට්ඨානං, අභිසඬබාරවසෙන ආයුහනා. තණ්හා දිට්ඨිවසෙන පතිට්ඨානං, අවසෙසකිලෙසාභිසඬබාරෙති ආයුහනා. තණ්හාවසෙන පතිට්ඨානං, දිට්ඨිවසෙන ආයුහනා. සස්සතදිට්ඨියා පතිට්ඨානං, උච්ඡෙදදිට්ඨියා ආයුහනා. ලීනවසෙන පතිට්ඨානං, උද්ධච්චවසෙන ආයුහනා. කාමසුඛල්ලිකානුයොගවසෙන පතිට්ඨානං, අත්තකිලමථානුයොගවසෙන ආයුහනා. සබ්බාකුසලාභිසඬබාරවසෙන පතිට්ඨානං, සබ්බලොකියකුසලාභිසඬබාරවසෙන ආයුහනා”ති එවං චුත්තෙසු සත්තසු පකාරෙසු ඉධ අචුත්තානං වසෙන වෙදිතබ්බො. පටිපක්ඛභූතායාති එත්ථ ලීනප්පතිට්ඨානකාමසුඛල්ලිකානුයොගඋච්ඡෙදාභිනිවෙසානං ධම්මච්චියවීරියපීතිප්පධානා ධම්මසාමග්ගී පටිපක්ඛො, උද්ධච්චායුහනඅත්තකිලමථානුයොගසස්සතාභිනිවෙසානං පස්සද්ධිසමාධිඋපෙක්ඛාපධානා ධම්මසාමග්ගී පටිපක්ඛො. සති පන උභයත්ථාපි ඉච්ඡිතබ්බො. තථා හි සා “සබ්බන්තීකා”ති චුත්තා.

කිලෙසසත්තානනිද්දාය උට්ඨහතීති එතෙන සිබාප්පත්තවිපස්සනාය සහගතානම්පි සතිආදිනං බොජ්ඣංගභාවං දස්සෙති. චුට්ඨානගාමිතිවිපස්සනා හි කිලෙසෙ නිරොධෙන්ති එව පචන්තතීති. චත්තාරි වාතිආදිනා පන මග්ගඵලසහගතානං බොජ්ඣංගභාවං දස්සෙති. සත්තහි බොජ්ඣංගිකෙහි භාවිතෙහි සච්චප්පට්ඨෙධො හොතිති කථම්දං ජාතිතබ්බන්ති වොදනං සන්ධායාහ – “යථාහා”තිආදි. ක්කානභිගමග්ගභිගාදයො වියාති එතෙන බොධිබොජ්ඣංගසද්දානං සමුදායාවයවිසයනං දස්සෙති. සෙනඬගරථඬගාදයො වියාති එතෙන පුග්ගලපඤ්ඤත්තියා අවිජ්ජමානපඤ්ඤත්තිභාවං දස්සෙති.

බොධාය සංචත්තන්තිති බොජ්ඣංගිකාති කාරණත්ථො අඬගසද්දොති කත්වා චුත්තං. බුජ්ඣන්තිති බොධියො, බොධියො එව අඬගාති බොජ්ඣංගිකානීති චුත්තං – “බුජ්ඣන්තිති බොජ්ඣංගිකා”ති. විපස්සනාදිනං කාරණාදිනං බුජ්ඣන්තිබ්බානඤ්ච සච්චානං අනුරූපං පච්චක්ඛභාවෙන පටිමුඛං අවිපරිතතාය සම්මා ව බුජ්ඣන්තිති එවං අත්ථවිසෙසදීපකෙහි උපසග්ගෙහි “අනුබුජ්ඣන්ති”තිආදි චුත්තං. බොධිසද්දො හි සබ්බවිසෙසයුත්තබුජ්ඣනං සාමඤ්ඤෙන සඬගණ්භාති. සං-සද්දො පසංසායං සුන්දරභාවෙ ව දිස්සතීති ආහ – “පසත්ථො සුන්දරො ව බොජ්ඣංගිකො සම්බොජ්ඣංගිකො”ති.

ධම්මෙ විචිතතිති ධම්මච්චයො. තත්ථ ධම්මෙති චතුසච්චධම්මෙ තඛ්ඛිතිමුත්තස්ස සභාවධම්මස්ස අභාවතො. තතො එව සො පච්චයලක්ඛණො. ඔභාසනරසොති විසයොභාසනරසො. අසම්මුය්හනාකාරෙන පච්චුපතිට්ඨතීති අසම්මොභපච්චුපට්ඨානො.

වීරස්ස භාවො, කම්මං වාති වීරියං. ඊරයිතඛිකතොති පචත්තෙනඛිකතො. පග්ගහලක්ඛණන්ති කොසජ්ජපක්ඛෙ පතිතුං අදත්ථා සම්පයුත්තධම්මානං පග්ගහලක්ඛණං. තතො එව සම්පයුත්තධම්මෙ උපත්ථම්භනරසං. අනොසීදනං අසංසීදනං.

පිණයතීති තප්පෙති. පිණනකිච්චෙන සම්පයුත්තධම්මානං විය තංසමුට්ඨානපණිතරුපෙහි කායස්සාඛාපනං. ඵරණපිතිවසෙන හෙතං ලක්ඛණං චුත්තං, තථා රසොති. උදග්ගභාවො ඔදග්ගං, තං පච්චුපට්ඨපෙතිති ඔදග්ගපච්චුපට්ඨානා. උඛිකපිතිවසෙන චෙතං චුත්තං.

කායචිත්තදරුප්පස්සම්භනතොති කායදරුප්පස්ස චිත්තදරුප්පස්ස ච පස්සම්භනතො චූපසමනතො. තෙනාහ – “උපසමලක්ඛණ”ති, කායචිත්තදරුප්පානං චූපසමනලක්ඛණාති අත්ථො. කායොති චෙත්ථ වෙදනාදයො තයො ඛන්ධා. දරුපො සාරම්භො, දුක්ඛදොමනස්සපච්චයානං උද්ධච්චාදිකානං කිලෙසානං, තථාපචත්තානං වා චතුත්තං ඛන්ධානමෙතං අධිවචනං. දරුප්පම්මද්දනෙන පරිලාභපරිජ්ඣන්දනවිරහිතො සිතිභාවො අපරිජ්ඣන්දනසිතිභාවො.

සම්මා චිත්තස්ස යපනං සමාධානං. අචික්ඛෙපො සම්පයුත්තානං අචික්ඛිත්තතා. යෙන සම්පයුත්තා අචික්ඛිත්තා හොන්ති, සො ධම්මො අචික්ඛෙපො. අචිසාරො අත්තතො එව අචිසරණභාවො. අථ වා චික්ඛෙපජ්ජපිපක්ඛතාය අචික්ඛෙපලක්ඛණො. න්හානියචුණ්ණස්ස උදකං විය සම්පයුත්තධම්මානං සම්පිණ්ඩනකිච්චතාය අචිසාරභාවෙන ලක්ඛිතඛිකො අචිසාරලක්ඛණො. නිවාතෙ දීපච්චිට්ඨීති විය චෙතසො සිතිභාවෙන පච්චුපතිට්ඨතීති චිත්තට්ඨිතිපච්චුපට්ඨානො.

අජ්ඣුපෙක්ඛනතොති සමජ්ජවත්තෙසු අස්සෙසු සාරථී විය සම්පයුත්තධම්මානං අජ්ඣුපෙක්ඛනතො. පටිසඬ්ඛානලක්ඛණාති මජ්ඣිමනිකායෙ යත්ථා විමංසනසඬ්ඛානපටිසඬ්ඛානලක්ඛණා. සමවාහිතලක්ඛණාති සමං අචිසමං යථාසකකිච්චෙසු සම්පයුත්තධම්මානං පචත්තනලක්ඛණා. උදාසීනභාවෙන පචත්තමානාපි සෙසසම්පයුත්තධම්මෙ යථාසකකිච්චෙසු පචත්තෙති, යථා රාජා තුණ්හි නිසින්තොපි අත්ථකරණෙ ධම්මට්ඨෙ යථාසකං කිච්චෙසු අජ්ජමත්තො පචත්තෙති. අලිනානුද්ධනජ්ජවත්තිපච්චයත්තා උභාධකතිචාරණරසා. පක්ඛපාතූපච්චෙදනරසාති “ඉදං නිහිනකිච්චං හොතු, ඉදං අතිරෙකතරකිච්ච”න්ති එවං පක්ඛපාතනවසෙන විය පචත්ති පක්ඛපාතො, තං උපච්චිත්තන්ති විය හොතිති පක්ඛපාතූපච්චෙදනරසා. සම්පයුත්තධම්මානං සකසකකිච්චෙ මජ්ඣිමනිකාවෙන පච්චුපතිට්ඨතීති මජ්ඣිමනිකාවපච්චුපට්ඨානො. ඛොජ්ඣාසිගානං උපරුපරි උප්පාදනමෙව බුහනං වඩ්ඪනඤ්චාති ආහ – “උප්පාදෙති”ති.

සති ව සම්පජ්ඣෙද්දෙව සතිසම්පජ්ඣෙද්දං, සතිපධානං වා සම්පජ්ඣෙද්දං සතිසම්පජ්ඣෙද්දං. තං සඛිකත්ථ සතොකාරිභාවාචනත්තා සතිසම්බොජ්ඣාසිගස්ස උප්පාදාය හොති. යථා පච්චනිකධම්මජ්ජහානං අනුරූපධම්මසෙවනා ව අනුජ්ජන්තානං කුසලානං ධම්මානං උප්පාදාය හොති, එවං සතිරහිතපුග්ගලච්චජ්ජනා, සතොකාරිපුග්ගලසෙවනා, තත්ථ ව යුත්තතා සතිසම්බොජ්ඣාසිගස්ස උප්පාදාය හොතිති ඉමමත්ථං දස්සෙති, “සතිසම්පජ්ඣෙද්දං”න්තිආදිනා. සත්තසු යානෙසුති “අභික්කන්තෙ පටික්කන්තෙ සම්පජානකාරී හොති, ආලොකිතෙ විලොකිතෙ සම්පජානකාරී හොති, සම්ඤ්ජිතෙ පසාරිතෙ සම්පජානකාරී හොති, සඬ්ඛාපිපත්තවීරධාරණෙ සම්පජානකාරී හොති, අසිතෙ පිතෙ ඛායිතෙ සායිතෙ සම්පජානකාරී හොති, උච්චාරපස්සාවකම්මෙ සම්පජානකාරී හොති, ගතෙ යිතෙ නිසින්තෙ සුත්තෙ ජාගරිතෙ භාසිතෙ තුණ්හිභාවෙ සම්පජානකාරී හොති”ති (දී. නි. 2.376; ම. නි. 1.109) එවං චුත්තෙසු අභික්කන්තාදීසු සත්තසු යානෙසු. තිස්සදත්තත්ථෙරො නාම යො ඛොධිමණ්ඨෙ සුවණ්ණසලාකං ගහෙත්ථා “අට්ඨාරසසු භාසාසු කතරභාසාය ධම්මං කථෙමි”ති පරිසං පධාරෙසි. අභයත්ථෙරොති දත්තාභයත්ථෙරමාහ. අභිනිවෙසන්ති විපස්සනාහිනිවෙසං.

පරිපුච්ඡකතාති පරියොගාහෙත්ථා පුච්ඡකභාවො. ආවරියෙ පයිරුපාසිත්ථා පඤ්චපි නිකායෙ සහ අට්ඨකථාය පරියොගාහෙත්ථා යං යං තත්ථ ගණ්ඨිට්ඨානභූතං, තං තං “ඉදං, හන්තෙ, කථං, ඉමස්ස කො අත්ථො”ති ඛන්ධායතනාදිඅත්ථං පුච්ඡන්තස්ස හි ධම්මච්චයසම්බොජ්ඣාසිගො උප්පජ්ජති. තෙනාහ – “ඛන්ධාතූ...පෙ.... ඛහුලතා”ති.

චත්ථුවිසදකිරියාති එත්ථ චිත්තචෙතසිකානං පචත්තිට්ඨානභාවතො සරීරං තජ්ජට්ඨන්ති වීරාදීනි ව චත්ථුනිති අධිජ්ජෙතාති. තානි යථා චිත්තස්ස සුඛාවහානි හොන්ති, තථා කරණං තෙසං විසදකිරියා. තෙනාහ – “අජ්ඣන්තිකඛාහිරාන”න්තිආදි. උප්පජ්ජන්තදොසන්ති වාතපිත්තාදිවසෙන උපචිතදොසං. සෙදමලමක්ඛිතන්ති සෙදෙන චෙව ජලිලිකාසඬ්ඛාතෙන සරීරමලෙන ව මක්ඛිතං. ව-සද්දෙන අඤ්ඤම්පි සරීරස්ස පිළාවහං අච්චාසනාදිං සඬ්ගණ්හාති. සෙනාසනං වාති වා-සද්දෙන මලග්ගහිතපත්තාදීනං සඬ්ගහො දට්ඨබ්බො. පරිභණ්ඩකරණාදීනි ආදි-

සද්දෙන පත්තපවනාදීනං සඛිගහො දට්ඨබ්බො. අවිසදෙනි වත්ථුමහි අවිසදෙ සති, විසයභූතෙ වා. කථං භාවනමනුයුත්තස්ස තාති අප්ඤ්ඤානිකබාහිරවත්ථුති විසයො? අන්තරන්තරා පවත්තනකචිත්තුප්පාදවසෙනෙව චුත්තං. තෙ හි චිත්තුප්පාදා චිත්තෙකග්ගතාය අපරිසුද්ධභාවාය සංවත්තන්ති. චිත්තවෙතසිකෙසුති නිස්සයාදිපච්චයභූතෙසු චිත්තවෙතසිකෙසු. ඤාණමිපිති අපි-සද්දො සම්පිණ්ඩනත්ථො. තෙන “න කෙවලං වත්ථුයෙව, අථ බො තස්මිං අපරිසුද්ධෙ ඤාණමිපි අපරිසුද්ධං හොති”ති නිස්සයාපරිසුද්ධියා තංනිස්සිතාපරිසුද්ධි විය විසයස්ස අපරිසුද්ධතාය විසයිනො අපරිසුද්ධිං දස්සෙති.

සමභාවකරණන්ති කිව්වතො අනුනාධිකභාවකරණං. සද්ධිත්ථියං බලවං හොති, සද්ධෙයාවත්ථුස්මිං පච්චයවසෙන අධිමොක්ඛකිව්වස්ස පටුතරභාවෙන පඤ්ඤාය අවිසදතාය චිරියාදිනඤ්ච සිථිලතාදිනා සද්ධිත්ථියං බලවං හොති. තෙනාහ – “ඉතරාති මන්දාති”ති. තතොති තස්මා, සද්ධිත්ථියස්ස බලවභාවතො ඉතරෙසඤ්ච මන්දත්තාති අත්ථො. කොසප්පස්සෙ පතිතුං අදත්වා සම්පයුත්තධම්මානං පග්ගණ්හනං අනුබලප්පදානං පග්ගහො. පග්ගහොව කිව්වං පග්ගහකිව්වං. කාතුං න සක්කොතිති ආනෙන්වා සම්බන්ධිතබ්බං. ආරම්මණං උපගන්ත්වා යානං, අතිස්සප්පනං වා උපට්ඨානං. වික්ඛෙපප්පට්ඨකං, යෙන වා සම්පයුත්තා අවික්ඛිත්තා හොන්ති, සො අවික්ඛෙපො. රූපගතං විය චක්ඛුතා යෙන යාථාවතො විසයසභාවං පස්සති, තං දස්සනකිව්වං කාතුං න සක්කොති බලවතා සද්ධිත්ථියෙන අධිභූතත්තා. සහජාතධම්මෙසු හි ඉන්ද්‍රියං කාරෙන්තානං සහපච්චිතමානානං ධම්මානං එකදෙසතාවසෙනෙව අත්ථස්සිද්ධි, න අඤ්ඤා. තස්මාති චුත්තමෙවත්ථං කාරණභාවෙන පච්චාමසති. තන්ති සද්ධිත්ථියං. ධම්මසභාවපච්චවෙක්ඛණෙනාති යස්ස සද්ධෙයාස්ස වත්ථුතො උළාරතාදිගුණො අධිමුච්චනස්ස සාතිසයප්පවත්තියා සද්ධිත්ථියං බලවං ජාතං, තස්ස පච්චයපච්චයුප්පන්තතාදිවිභාගතො යාථාවතො විමංසෙන. එවඤ්ඤි එවංධම්මතානෙයෙන යාථාවසරසතො පරිග්ගණමානෙ සවිප්ථාරො අධිමොක්ඛො න හොති “අයං ඉමෙසං ධම්මානං සභාවො”ති පරිජානනවසෙන පඤ්ඤාබ්‍යාපාරස්ස සාතිසයත්තා. ධූරියධම්මෙසු හි යථා සද්ධාය බලවභාවෙ පඤ්ඤාය මන්දභාවො හොති, එවං පඤ්ඤාය බලවභාවෙ සද්ධාය මන්දභාවො හොති. තෙන චුත්තං – “තං ධම්මසභාවපච්චවෙක්ඛණෙන භාපෙතබ්බ”න්ති.

තථා අමනසිකාරොනාති යෙනාකාරෙන භාවනමනුයුඤ්ජන්තස්ස සද්ධිත්ථියං බලවං ජාතං, තෙනාකාරෙන භාවනාය අනනුයුඤ්ජනතොති චුත්තං හොති. ඉධ දුට්ඨෙත සද්ධිත්ථියස්ස බලවභාවො අත්තතො වා පච්චයවිසෙසෙන කිව්චුත්තරියතො චිරියාදීනං වා මන්දකිව්වතාය. තත්ථ පට්ඨකප්පෙ භාපනවිධි දස්සිතො, දුතියවිකප්පෙ පන යථා මනසිකරොතො චිරියාදීනං මන්දකිව්වතාය සද්ධිත්ථියං බලවං ජාතං, තථා අමනසිකාරෙන චිරියාදීනං පටුකිව්වභාවාවහෙන මනසිකාරෙන සද්ධිත්ථියං තෙහි සමරසං කරොන්තෙන භාපෙතබ්බං. ඉමිනා නයෙන සෙසිත්ථියෙසුපි භාපනවිධි වෙදිතබ්බො.

වක්කලිත්ථෙරවත්ථුති සො හි ආයස්මා සද්ධාධිමුත්තතාය කතාධිකාරො සත්ථු රූපදස්සනප්පසුතො එව හුත්වා විහරන්තො සත්ථාරා “කිං තෙ, වක්කලි, ඉමිනා පුතිකායෙන දිට්ඨෙත, යො බො, වක්කලි, ධම්මං පස්සති, සො මං පස්සති”තිආදීනා (සං. නි. 3.87) නයෙන ඔවදිත්වා කම්මට්ඨානෙ නියොජිතොපි තං අනනුයුඤ්ජන්තො පණාමිතො අත්තානං විනිපානෙතුං පපාතට්ඨානං අභිරුහි. අථ නං සත්ථා යථානිසින්තොව ඔභාසවිස්සප්පනෙන අත්තානං දස්සෙත්වා –

“පාමොප්පබ්බලො හික්ඛු, පසන්තො බුද්ධසාසනෙ;
අධිගච්ඡෙ පදං සන්තං, සඛිබාරූපසමං සුඛ”න්ති. (ධ. ප. 381) –

ගාථං වත්වා “එහි, වක්කලි”ති ආහ. සො තෙනෙව අමතෙන අභිසිත්තො හට්ඨතුට්ඨො හුත්වා විපස්සනං පට්ඨපෙසි, සද්ධාය පන බලවභාවෙන විපස්සනාවිථිං න ඔතරි. තං ඤාත්වා හගවා තස්ස ඉන්ද්‍රියසමත්තප්පට්පාදනාය කම්මට්ඨානං සොධෙත්වා අදාසි. සො සත්ථාරා දින්නනයෙ යත්වා විපස්සනං උස්සුක්කාපෙත්වා මග්ගප්පට්පාටියා අරහත්තං පාපුණි. තෙන චුත්තං – “වක්කලිත්ථෙරවත්ථු චෙත්ථ නිදස්සන”න්ති. එත්ථාති සද්ධිත්ථියස්ස අධිමත්තභාවෙ සෙසිත්ථියානං සකිව්වාකරණො. ඉතරකිව්වභෙදන්ති උපට්ඨානාදිකිව්වවිසෙසං. පස්සද්ධාදිති ආදි-සද්දෙන සමාධිඋපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣාධිගානං සඛිගහො. භාපෙතබ්බන්ති යථා සද්ධිත්ථියස්ස බලවභාවො ධම්මසභාවපච්චවෙක්ඛණෙන භායති, එවං චිරියන්ද්‍රියස්ස අධිමත්තතා පස්සද්ධිආදිභාවනාය භායති සමාධිපක්ඛියත්තා තස්සා. තථා හි සමාධිත්ථියස්ස අධිමත්තතං කොසප්පපාතතො රක්ඛන්ති චිරියාදිභාවනා විය චිරියන්ද්‍රියස්ස අධිමත්තතං උද්ධව්වපාතතො රක්ඛන්ති පස්සද්ධාදිභාවනා එකංසතො භාපෙති. තෙන චුත්තං – “පස්සද්ධාදිභාවනාය භාපෙතබ්බ”න්ති.

සොණත්ථෙරස්ස වත්ථුති සුබ්බමාලසොණත්ථෙරස්ස වත්ථු. සො හි ආයස්මා සත්ථු සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා සිතවෙන විහරන්තො “මම සරිරං සුබ්බමාලං, න ව සක්කා සුබ්බෙනෙව සුඛං අධිගන්තුං, කිලමෙත්වාපි සමණධම්මො කාතබ්බො”ති යානවඩ්ඛමමෙව අධිට්ඨාය පධානමනුයුඤ්ජන්තො පාදනලෙසු ථොටෙසු උට්ඨිතෙසුපි වෙදනං අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛිත්වා දළ්භවීරියං කරොන්තො අව්චාරද්ධවීරියතාය විසෙසං නිබ්බන්තෙතුං නාසක්ඛි. සත්ථා තත්ථ ගන්ත්වා විණුපමොවාදෙන ඔවදිත්වා වීරියසමතායොජනවිධිං දස්සෙන්තො කම්මට්ඨානං විසොධෙත්වා ගිප්ඤ්ඤාටං ගතො. ථෙරොපි සත්ථාරා දින්නනයෙන වීරියසමතං යොජෙත්වා භාවෙන්තො විපස්සනම්පි උස්සුක්කාපෙත්වා

අරහත්තෙ පතිට්ඨාසි. තෙන චුත්තං - “සොණත්තෙරස්ස වත්ථු දස්සෙතබ්බ”න්ති. සෙසෙසුපිති සතිසමාධිපඤ්ඤාදියෙසුපි.

සමනන්ති සද්ධාපඤ්ඤානං අඤ්ඤමඤ්ඤං අනුනාධිකභාවං, තථා සමාධිවිරියානං. යථා හි සද්ධාපඤ්ඤානං විසුං ධුරියධම්මභූතානං කිච්චතො අඤ්ඤමඤ්ඤානතිවත්තනං විසෙසතො ඉච්ඡිතබ්බං, යතො තෙසං සමධුරතාය අප්පනා සම්පජ්ජති, එවං සමාධිවිරියානං කොසජ්ජද්ධච්චපක්ඛිකානං සමරසතාය සති අඤ්ඤමඤ්ඤපත්ථම්භනතො සම්පයුත්තධම්මානං අන්තද්වයපාතාභාවෙන සම්මදෙව අප්පනා ඉජ්ඣති. බලවසද්ධොතිආදි ඛ්‍යාතිරෙකමුඛෙන චුත්තස්සෙවත්ථස්ස සමත්ථනං. තස්සත්ථො - යො බලවතියා සද්ධාය සමන්තාගතො අවිසදඤාණො, සො මුඛස්සපත්තො හොති, න අවෙච්චප්පසත්තො. තථා හි අවත්ථස්මිං පසිදති සෙය්‍යථාපි තිත්ථියසාවකා. කෙරාටිකපක්ඛන්ති සායෙය්‍යපක්ඛං හජති. සද්ධාභීතාය පඤ්ඤාය අතිධාවන්තො “දෙයාවත්ථුපරිච්චාගෙන විනා චිත්තුප්පාදමත්තෙනපි දානමයං පුඤ්ඤං හොති”තිආදීනි පරිකප්පෙති හෙතුප්පට්ඨපකෙහි වඤ්චිතො, එවංභූතො සුක්ඛතක්කවලුත්තචිත්තො පණ්ඩිතානං වචනං නාදියති, සඤ්ඤත්තිං න ගච්ඡති. තෙනාහ - “හෙසජ්ජසමුට්ඨිකො විය රොගො අතෙකිච්ඡො හොති”ති. යථා චෙත්ථ සද්ධාපඤ්ඤානං අඤ්ඤමඤ්ඤං සමභාවො අත්ථාවහො, අනත්ථාවහො විසමභාවො, එවං සමාධිවිරියානං අඤ්ඤමඤ්ඤං අචිත්තෙපාවහො සමභාවො, ඉතරො චිත්තෙපාවහො වාති කොසජ්ජං අභිභවති, තෙන අප්පනං න පාපුණාතිති අධිප්පායො. උද්ධච්චං අභිභවතිති එත්ථාපි එසෙව නයො. තං උභයන්ති සද්ධාපඤ්ඤාද්වයං සමාධිවිරියද්වයඤ්ච. සමං කත්තබ්බන්ති සමරසං කාතබ්බං.

සමාධිකම්මිකස්සාති සමපකම්මට්ඨාතිකස්ස. එවන්ති එවං සන්තෙ, සද්ධාය ථොකං බලවභාවෙ සතීති අත්ථො. සද්දහන්තොති “පථවි පථවීති මනසිකරණමත්තෙන කථං ඤානුප්පත්ති”ති අචිත්තෙන්වා “අද්ධා සම්මාසම්බුද්ධෙන චුත්තචිධි ඉජ්ඣස්සති”ති සද්දහන්තො සද්ධං ජනෙත්තො. ඔකප්පෙන්තොති ආරම්මණං අනුප්පවිසිත්වා විය අධිමුච්චනවසෙන අවකප්පෙන්තො පක්ඛන්දන්තො. එකග්ගතා බලවතී වට්ටති සමාධිප්පධානත්තා ඤානස්ස. උභිත්තන්ති සමාධිපඤ්ඤානං. සමාධිකම්මිකස්ස සමාධිතො අධිමත්තතා විය පඤ්ඤාය අධිමත්තතාපි ඉච්ඡිතබ්බාති ආහ - “සමතායපි”ති, සමභාවෙනපිති අත්ථො. අප්පනාති ලොකියඅප්පනා. තථා හි “හොතියෙවා”ති සාසඩ්ධිකං වදති. ලොකුත්තරප්පනා පන තෙසං සමභාවෙනෙව ඉච්ඡිතා. යථාහ - “සමට්චිපස්සනං යුගනද්ධං භාවෙති”ති (අ. නි. 4.170; පටි. ම. 2.5).

යදි විසෙසතො සද්ධාපඤ්ඤානං සමාධිවිරියානඤ්ච සමතාව ඉච්ඡිතා, කථං සතීති ආහ - “සති පන සබ්බත්ථ බලවතී වට්ටති”ති. සබ්බත්ථාති ලීනුද්ධච්චපක්ඛිකෙසු පඤ්චෙසු ඉන්ද්‍රියෙසු. උද්ධච්චපක්ඛිකෙ ගණ්හන්තො “සද්ධාචරියපඤ්ඤාන”න්ති ආහ. අඤ්ඤථාපිති ව ගහෙතබ්බා සියා. තථා හි කොසජ්ජපක්ඛිකෙන ව සමාධිනාඉච්චෙව චුත්තං, න “පස්සද්ධිසමාධිඋපෙක්ඛාහී”ති. සාති සති. සබ්බෙසු රාජකම්මෙසු නියුත්තො සබ්බකම්මිකො. තෙනාති තෙන සබ්බත්ථ ඉච්ඡිතබ්බත්ථෙත කාරණෙන. ආහ අට්ඨකථායං. සබ්බත්ථ නියුත්තා සබ්බත්ථිකා සබ්බත්ථ ලීනෙ උද්ධතෙ ව චිත්තෙ ඉච්ඡිතබ්බත්තා, සබ්බෙන වා ලීනුද්ධච්චපක්ඛිකෙයෙන බොජ්ඣංගගණෙන අත්ථෙතබ්බාති සබ්බත්ථා, සාව සබ්බත්ථිකා. චිත්තන්ති කුසලචිත්තං. තස්ස හි සතිපට්ඨරණං පරායණං අප්පත්තස්ස පත්තියා අනාධිගතස්ස අධිගමාය. තෙනාහ - “ආරක්ඛපච්චුපට්ඨානා”තිආදි.

බන්ධාදිභෙදෙසු අනොගාල්භපඤ්ඤානන්ති පරියන්තිබාහුසච්චවසෙනපි බන්ධායතනාදීසු අප්පතිට්ඨිතබුද්ධිනං. බහුස්සුතසෙවනා හි සුතමයඤාණාවහා. තරුණවිපස්සනාසමඬිගීපි භාවනාමයඤාණෙ ධීතත්තා එකංසතො පඤ්ඤවා එව නාම හොතීති ආහ - “සමපඤ්ඤාස...පෙ.... පුග්ගලසෙවනා”ති. ඤෙය්‍යධම්මස්ස ගම්භීරභාවවසෙන තප්පරිච්ඡෙදකඤාණස්ස ගම්භීරභාවග්ගභණන්ති ආහ - “ගම්භීරෙසු බන්ධාදීසු පචන්තාය ගම්භීරපඤ්ඤායා”ති. තඤ්ච ඤෙය්‍යං තාදිසාය පඤ්ඤාය වර්තබ්බතො ගම්භීරඤාණවරියං. තස්සා වා පඤ්ඤාය තත්ථ පහෙදතො පචන්ති ගම්භීරඤාණවරියා, තස්සා පච්චචෙක්ඛණාති ආහ - “ගම්භීරපඤ්ඤාය පහෙදපච්චචෙක්ඛණා”ති.

පඤ්චවිධබන්ධනකම්මකාරණං නිරයෙ නිබ්බන්තසත්තස්ස යෙභුයොන සබ්බපඨමං කරොන්තිති දෙවදුතසුත්තාදීසු ආදිතො චුත්තත්තා ව ආහ - “පඤ්චවිධබන්ධනකම්මකාරණතො පට්ඨායා”ති. සකටචනනාදිකාලෙති ආදි-සද්දෙන තදඤ්ඤං මනුස්සෙහි තිරච්ඡානෙහි ව විබාධිතබ්බකාලං සඬිගණ්හාති. එකං බුද්ධන්තරන්ති ඉදං අපරාපරෙසු පෙතෙසුයෙව උප්පජ්ජනකසත්තවසෙන චුත්තං, එකච්චානං වා පෙනානං එකච්චතිරච්ඡානානං විය දීඝායුකතා සියාති තථා චුත්තං. තථා හි කාලො නාගරාජා වතුන්තං බුද්ධානං සම්මුඛිභාවං ලභිත්වා ධීතොපි මෙත්තෙය්‍යස්සපි භගවතො සම්මුඛිභාවං ලභිස්සතීති වදන්ති, යතස්ස කප්පායුකතා චුත්තා.

එවං ආනිසංසදස්සාවිතොති විරියායත්තො එව සබ්බො ලොකියො ලොකුත්තරො ව විසෙසාධිගමොති එවං විරියෙ ආනිසංසදස්සනසිලස්ස. ගමනචීටීන්ති පසුබ්බතාගං නිබ්බානගාමිනිපට්ඨං, සහ විපස්සනාය අරියමග්ගප්පට්ඨාටි, සත්තවිසුද්ධිපරම්පරා වා. සා හි “භික්ඛුතො වට්ටනියානාය ගන්තබ්බා පට්ඨජ්ජිතබ්බා පට්ඨදා”ති කත්වා ගමනචීටී නාම.

කායදල්භිබහුලොති යථා තථා කායස්ස දල්භිකම්මප්පසුතො. පිණ්ඩපාතන්ති රට්ඨපිණ්ඩං. පච්චයදායකානං අත්තති කාරස්ස අත්තතො සම්මාපට්ඨත්තියා මහප්ඵලභාවස්ස කරණෙන පිණ්ඩස්ස භික්ඛාය පටිපුජනා

පිණිස පාතාපව්‍යයන.

නීහරන්තොති පත්තත්ථවිකතො නීහරන්තො. තං සද්දං සුත්වාති තං උපාසිකාය වචනං පණ්ණසාලාද්වාරෙ
ධීතොව පඤ්චාභිඤ්ඤාය දිබ්බසොතෙන සුත්වා. මනුස්සසම්පත්ති, දිබ්බසම්පත්ති, නිබ්බානසම්පත්ති ඉමා තිස්සො
සම්පත්තියො. දාතුං සක්ඛිස්සසීති තයි කතෙන දානමයෙන වෙය්‍යාවච්චමයෙන ව පුඤ්ඤකම්මෙන
බ්‍රහ්මචරියෙසභාචුපගමනෙන අපරාපරං දෙවමනුස්සානං සම්පත්තියො අන්තෙ නිබ්බානසම්පත්තිඤ්ච දාතුං
සක්ඛිස්සසීති ථෙරො අත්තානං පුච්ඡති. සිතං කරොන්තොති “අභිච්ඡෙනෙව මයා වට්ටදුක්ඛං සමතික්කන්ත”න්ති
පච්චවෙක්ඛණාවසානෙ සඤ්ජාතපාමොජ්ජවසෙන සිතං කරොන්තො.

නිජපරිස්සයකාලොති නිරුපද්දවකාලො, තදා භික්ඛුසඤ්ඤාසු භූලභා පච්චයා හොන්තිති පච්චයහෙතුකා
චිත්තපිළා නත්තීති අධිප්පායො. පස්සන්තානංයෙවාති අනාදරෙ සාම්ච්චනං. ධීරධෙත්තන්ති ධීරදායිකං ධෙත්තං .
කිඤ්චිදෙව කත්වාති කිඤ්චිදෙව භතිකම්මං කත්වා. උච්ඡුයන්තකම්මන්ති උච්ඡුයන්තසාලාය කාතබ්බං කිච්චං. තමෙව
මග්ගන්ති උපාසකෙන පටිපත්තමග්ගං. උපකට්ඨායාති ආසන්නාය. විජ්ජපටිපත්තන්ති
ජාතිධම්මකුලධම්මාදිලභිසනෙන අසම්මාපටිපත්තං. එවන්ති යථා අසම්මාපටිපත්තො පුත්තො තාය එව
අසම්මාපටිපත්තියා කුලසන්නානතො බාහිරො හුත්වා පිතු සන්නිකා දායජ්ජස්ස න භාගී, එවං කුසීතොපි තෙනෙව
කුසිතභාවෙන න සම්මාපටිපත්තො සත්ථු සන්නිකා ලද්ධබ්බආරියධනදායජ්ජස්ස න භාගී. ආරද්ධවීරියොව ලභති
සම්මාපටිපජ්ජනතො. උප්පජ්ජති වීරියසම්බොජ්ඣකඤ්ඤායොජනා, එවං සබ්බත්ථ.

මහාති සීලාදිගුණෙහි මහන්තො විපුලො අනඤ්ඤසාධාරණො. තං පනස්ස ගුණමහන්තං
දසසභස්සීලොකධාතුකම්පනෙන ලොකෙ පාකටන්ති දස්සෙන්තො “සත්ථුනො හී”ති ආදිමාහ.

යස්මා සත්ථුසාසනෙ පබ්බජිතස්ස පබ්බජ්ජපගමනෙන සකාපුත්තියභාවො සඤ්ජායති, තස්මා බුද්ධපුත්තභාවං
දස්සෙන්තො “අසම්භින්නායා”ති ආදිමාහ.

අලසානං භාවනාය නාමමත්තම්පි අජානන්තානං කායදල්භිබ්බලානං යාවදත්ථං භුඤ්ජිත්වා
සෙය්‍යසුඛාදිඅනුසුඤ්ජනකානං තිරච්ඡානගතිකානං පුග්ගලානං දුරතො වජ්ජනා කුසීතපුග්ගලපරිවජ්ජනාති ආහ –
“කුච්ඡං පුරන්තවා ඨිතඅභගරසදිසෙ”ති ආදි. “දිවසං වඩ්ඤ්මෙන නිසජ්ජාය ආවරණියෙහි ධම්මෙහි චිත්තං
පරිසොධෙස්සාමා”ති ආදිතා භාවනාරම්භවසෙන ආරද්ධවීරියානං දල්භපරක්කමානං කාලෙන කාලං උපසඬ්ඤාමනා
ආරද්ධවීරියපුග්ගලසෙවනාති ආහ – “ආරද්ධවීරියෙ”ති ආදි. විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 1.64-65) පන
ජාතිමහත්තපච්චවෙක්ඛණා සමුත්ථවාරම්භත්තපච්චවෙක්ඛණාති ඉදං ද්වයං න ගතිතං, ටීනථිද්ධවිනොදනතා
සම්මප්පධානපච්චවෙක්ඛණාති ඉදං ද්වයං ගතිතං. තත්ථ ආනිසංසදස්සාවිතාය එව සම්මප්පධානපච්චවෙක්ඛණා
ගතිතා හොති ලොකියලොකුත්තරවිසෙසාධිගමස්ස වීරියායත්තතාදස්සනභාවතො, ටීනථිද්ධවිනොදනං පන
තදධිමුත්තතාය එව ගතිතං හොති. වීරියුප්පාදනෙ යුත්තප්පයුත්තස්ස ටීනථිද්ධවිනොදනං අත්ථස්සිද්ධමෙවාති. තත්ථ
ටීනථිද්ධවිනොදනකුසිතපුග්ගලපරිවජ්ජනආරද්ධවීරියපුග්ගලසෙවනතදධි-
මුත්තතාපටිපක්ඛට්ඨමනපච්චයුපසංභාරවසෙන අපායභයපච්චවෙක්ඛණාදයො සමුත්තෙජනවසෙන
වීරියසම්බොජ්ඣකඤ්ඤාය උප්පාදකා දට්ඨබ්බා.

බුද්ධානුස්සති යා උපවාරසමාධිනිට්ඨන්තා චුත්තං – “යාව උපවාරා”ති. සකලසරීරං ඵරමානොති පිතිසමුට්ඨානෙහි
පණ්ණරූපෙහි සකලසරීරං ඵරමානො, ධම්මසඤ්ඤාගුණෙ අනුස්සරන්තස්සපි යාව උපවාරා සකලසරීරං ඵරමානො
පිතිසම්බොජ්ඣකඤ්ඤා උප්පජ්ජන්ති එවං සෙසඅනුස්සතිසු, පසාදනීයසුත්තන්තපච්චවෙක්ඛණාය ව යොජෙතබ්බං
තස්සාපි විමුත්තායතනභාවෙන තග්ගතික්කන්තා. එවරූපෙ කාලෙහි “දුබ්භික්ඛහයාදිසු”ති චුත්තකාලෙ. සමාපත්ති...පෙ.
... න සමුදාවරන්තිති ඉදං උපසමානුස්සති යා වසෙන චුත්තං. සඬ්ඛාරානඤ්ඤි වසෙන සප්පදෙසචුපසමෙපි
නිජපදෙසචුපසමෙ විය තථා සඤ්ඤාය පවත්නිතො භාවනාමනසිකාරො කිලෙසවික්ඛම්භනසමත්ථො හුත්වා
උපවාරසමාධිං ආවහන්තො තථාරූපපිතිසොමනස්සසමන්තාගතො පිතිසම්බොජ්ඣකඤ්ඤා උපාදාය හොතිති. තත්ථ
“වික්ඛම්භිතා කිලෙසා”ති පාඨො. න සමුදාවරන්තිති ඉති-සද්දො කාරණත්ථො. යස්මා න සමුදාවරන්ති, තස්මා තං
නෙසං අසමුදාවාරං පච්චවෙක්ඛන්තස්සාති යොජනා. න හි කිලෙසෙ පච්චවෙක්ඛන්තස්ස බොජ්ඣකඤ්ඤාපත්ති යුත්තා,
පසාදනීයෙසු ධානෙසු පසාදසිනෙභාභාවෙන ලුභ්භදයතාය ලුභ්භා. සා තත්ථ ආදරගාරවාකරණෙන විඤ්ඤායතිති ආහ –
“අසක්කච්චකිරියාය සංසුචිතලුභාවො”ති.

පණ්ණිකභොජනසෙවනතාති පණ්ණිකසප්පායභොජනසෙවනතා. උතුරුරියාපට්ඨග්ගහණෙන
සප්පායඋතුරුරියාපට්ඨග්ගහණං දට්ඨබ්බං. තඤ්ඤිති නිවිධම්පි සප්පායං සෙවියමානං කායස්ස කල්‍යානාපාදනවසෙන
චිත්තස්ස කල්‍යානං ආවහන්තං දුට්ඨායපි පස්සද්ධියා කාරණං හොති. අහෙතුකසත්තෙසු ලබ්භමානං සුඛදුක්ඛන්ති
අයමෙකො අන්තො, ඉස්සරාදිවිසමහෙතුකන්ති පන අයං දුතියො. එතෙ උභො අන්තෙ අනුපගම්මි යථාසකං කම්මුනා
හොතිති අයං මජ්ඣිමා පටිපත්ති. මජ්ඣිමන්තො පයොගො යස්ස සො මජ්ඣිමත්තපයොගො, තස්ස භාවො
මජ්ඣිමත්තපයොගතා. අයඤ්ඤි සභාවාසාරද්ධතාය තංපස්සද්ධකායතාය කාරණං හොති, පස්සද්ධිද්වයං ආවහති.
එතෙනෙව සාරද්ධකායපුග්ගලපරිවජ්ජනපස්සද්ධකායපුග්ගලසෙවනානං තදාවහනතා සංවණ්ණිතාති දට්ඨබ්බං.

වත්පුවිසදකිරියා ඉන්ද්‍රියසමන්තප්පට්ඨාදනා ව පඤ්ඤාවහා වුත්තා, සමාධානාවහාපි තා හොත්ති.
සමාධානාවහාවෙනෙව පඤ්ඤාවහාවතොති වුත්තං - “වත්පුවිසදකිරියා...පෙ.... වෙදිතබ්බා”ති.

කාරණකොසල්ලභාවනාකොසල්ලානං නානන්තරියභාවතො රක්ඛනාකොසල්ලස්ස ව තංමුලකත්තා
“නිමිත්තකුසලතා නාම කසිණනිමිත්තස්ස උග්ගහකුසලතා”ඉව්වෙව වුත්තං. කසිණනිමිත්තස්සාති ව නිදස්සනමන්තං
දට්ඨබ්බං. අසුභනිමිත්තාදිකස්සපි හි යස්ස කස්සවි කුමානුප්පත්තිනිමිත්තස්ස උග්ගහකොසල්ලං නිමිත්තකුසලතා
එවාති. අතිසීලවිරියතාදීහීති ආදි-සද්දෙන පඤ්ඤාපයොගමන්දතං පයොගවෙකල්ලඤ්ච සඬගණ්හාති. තස්ස
පග්ගණ්හනන්ති තස්ස ලීනස්ස චිත්තස්ස ධම්මවිවයසම්බොජ්ඣකඛිගාදිසමුට්ඨාපනෙන ලයාපත්තිතො සමුද්ධරණං.
වුත්තඤ්ඤෙනං භගවතා -

“යස්මිඤ්ච බො, භික්ඛවෙ, සමයෙ ලීනං චිත්තං හොති, කාලො තස්මිං සමයෙ
ධම්මවිවයසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස භාවනාය, කාලො වීරියසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස භාවනාය, කාලො
පිතිසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස භාවනාය. තං කස්ස හෙතු? ලීනං, භික්ඛවෙ, චිත්තං, තං එතෙහි ධම්මෙහි සුසමුට්ඨාපයං
හොති. සෙය්‍යථාපි, භික්ඛවෙ, පුරිසො පරිත්තං අග්ගිං උප්පාලෙතුකාමො අස්ස. සො තත්ථ සුක්ඛානි වෙව
තිණානි පක්ඛිපෙය්‍ය, සුක්ඛානි ව ගොමයානි පක්ඛිපෙය්‍ය, සුක්ඛානි ව කට්ඨානි පක්ඛිපෙය්‍ය, මුඛවාතඤ්ච
දදෙය්‍ය, න ව පංසුකෙන ඔකිරෙය්‍ය, භබ්බො නු බො සො පුරිසො පරිත්තං අග්ගිං උප්පාලෙතුන්ති? එවං,
හන්තෙ”ති (සං. නි. 5.234).

එත්ථ ව යථාසකං ආභාරවසෙන ධම්මවිවයසම්බොජ්ඣකඛිගාදීනං භාවනා සමුට්ඨාපනාති වෙදිතබ්බා, සා
අනන්තරං විභාවිතා එව.

අව්චාරද්ධවිරියතාදීහීති ආදි-සද්දෙන පඤ්ඤාපයොගබලවතං පමොදුප්පිලාපනඤ්ච සඬගණ්හාති. තස්ස
නිග්ගණ්හනන්ති තස්ස උද්ධතස්ස චිත්තස්ස සමාධිසම්බොජ්ඣකඛිගාදිසමුට්ඨාපනෙන උද්ධතාපත්තිතො නිසෙධනං.
වුත්තම්පි වෙනං භගවතා -

“යස්මිඤ්ච බො, භික්ඛවෙ, සමයෙ උද්ධතං චිත්තං හොති, කාලො තස්මිං සමයෙ
පස්සද්ධිසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස භාවනාය, කාලො සමාධිසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස භාවනාය, කාලො
උපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස භාවනාය. තං කස්ස හෙතු? උද්ධතං, භික්ඛවෙ, චිත්තං, තං එතෙහි ධම්මෙහි
සුචුපසමං හොති. සෙය්‍යථාපි, භික්ඛවෙ, පුරිසො මහන්තං අග්ගික්ඛන්ධං නිබ්බාපෙතුකාමො අස්ස, සො තත්ථ
අල්ලානි වෙව තිණානි පක්ඛිපෙය්‍ය, අල්ලානි ව ගොමයානි නික්ඛිපෙය්‍ය, අල්ලානි ව කට්ඨානි පක්ඛිපෙය්‍ය,
මුඛවාතඤ්ච න දදෙය්‍ය, පංසුකෙන ව ඔකිරෙය්‍ය, භබ්බො නු බො සො පුරිසො මහන්තං අග්ගික්ඛන්ධං
නිබ්බාපෙතුන්ති? එවං, හන්තෙ”ති (සං. නි. 5.234).

එත්ථාපි යථාසකං ආභාරවසෙන පස්සද්ධිසම්බොජ්ඣකඛිගාදීනං භාවනා සමුට්ඨාපනාති වෙදිතබ්බා. තත්ථ
පස්සද්ධිසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස භාවනා වුත්තා එව, සමාධිසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස වුව්වමානා, ඉතරස්ස අනන්තරං වක්ඛති.

පඤ්ඤාපයොගමන්දතායාති පඤ්ඤාබ්‍යාපාරස්ස අප්පකභාවෙන. යථා හි දානං අලොභප්පධානං, සීලං
අදොස්ප්පධානං, එවං භාවනා අමොභප්පධානා. තත්ථ යදා පඤ්ඤා න බලවති හොති, තදා භාවනා පුබ්බෙනාපරං
විසෙසාවහා න හොති. අනභිසඬගතො විය ආභාරො පුරිසස්ස, යොගිනො චිත්තස්ස අභිරුචිං න ජනෙති, තෙන තං
නිරස්සාදං හොති. තථා භාවනාය සම්මදෙව අවිච්ඡිප්පත්තියා උපසමසුඛං න වින්දති, තෙනපි චිත්තං නිරස්සාදං හොති.
තෙන වුත්තං - “පඤ්ඤාපයොගමන්දතායා...පෙ.... නිරස්සාදං හොති”ති. තස්ස සංවෙගුප්පාදනං පසාදුප්පාදනඤ්ච
තිකිච්ඡනන්ති තං දස්සෙන්නො, “අට්ඨ සංවෙගවත්ථුනී”තිආදිමාහ. තත්ථ ජාතිජරාබ්‍යාධිමරණානි යථාරහං සුගතියං
දුග්ගතියඤ්ච හොන්තිති තදඤ්ඤමෙව පඤ්චවිධබන්ධනාදිචූප්පිපාසාදිඅඤ්ඤමඤ්ඤචභෙධනාදිහෙතුකං අපායදුක්ඛං
දට්ඨබ්බං. තයිදං සබ්බං තෙසං තෙසං සත්තානං පච්චුප්පන්තභවනිස්සිතං ගහිතන්ති අතීතෙ අනාගතෙ ව කාලෙ
වට්ටමුලකදුක්ඛානි විසුං ගහිතාති . යෙ පන සත්තා ආභාරුප්පීවිනො, තත්ථ ව උට්ඨානඵලුප්පීවිනො, තෙසං අඤ්ඤෙහි
අසාධාරණජීවිතදුක්ඛං අට්ඨමං සංවෙගවත්ථු ගහිතන්ති දට්ඨබ්බං. අයං වුව්වති සමයෙ සම්පහංසනකාති අයං
භාවනාචිත්තස්ස සම්පහංසිතබ්බසමයෙ වුත්තනායෙනෙව සංවෙගජනනවසෙන වෙව පසාදුප්පාදනවසෙන ව සම්මදෙව
පහංසනා, සංවෙගජනනපුබ්බකපසාදුප්පාදනෙන තොසනාති අත්ථො.

සම්මාපට්ඨපත්තිං ආගම්මාති ලීනුද්ධව්වරහෙන සමට්ථිච්ඡිප්පත්තියා ව සම්මා අවිසමං සම්මදෙව
භාවනාපට්ඨපත්තිං ආගම්ම. අලීනන්තිආදීසු කොසජ්ජපක්ඛියානං ධම්මානං අනධිමත්තතාය අලීනං,
උද්ධව්වපක්ඛිකානං අනධිමත්තතාය අනුද්ධතං, පඤ්ඤාපයොගසම්පත්තියා උපසමසුඛාධිගමෙන ව අනිරස්සාදං,
තතො එව ආරම්මණෙ සමප්පවත්තං සමට්ථිච්ඡිප්පත්තං. අලීනානුද්ධතාහි වා ආරම්මණෙ සමප්පවත්තං,
අනිරස්සාදතාය සමට්ථිච්ඡිප්පත්තං. සමප්පවත්තියා වා අලීනං අනුද්ධතං, සමට්ථිච්ඡිප්පත්තියා අනිරස්සාදන්ති
දට්ඨබ්බං. තත්ථ අලීනතාය පග්ගහෙ, අනුද්ධතතාය නිග්ගහෙ, අනිරස්සාදතාය සම්පහංසනෙ න බ්‍යාපාරං ආපජ්ජති.
අයං වුව්වති සමයෙ අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛිතකාති අයං අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛිතබ්බසමයෙ භාවනාචිත්තස්ස

පග්ගහනිග්ගහසම්පහංසනෙසු බ්‍යාවටතාසඬ්ඛාතං පටිපක්ඛං අභිභුය්‍ය අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛනා වුච්චති.
පටිපක්ඛවික්ඛම්භනතො විපස්සනාය අධිට්ඨානභාවුපගමනතො ච උපචාරජ්ඣානම්පි සමාධානකිච්චනිජ්චත්තියා
පුග්ගලස්ස සමානිතභාවසාධනමෙවාති තත්ථ සමධුර්භාවෙනාහ – “උපචාරං වා අප්පනං වා”ති. එස උප්පජ්ජති එස
සමාධිසම්බොජ්ඣකඬ්ගො අනුප්පන්නො උප්පජ්ජති.

අනුරොධවිරොධජ්ජහනවසෙන මජ්ඣිමනිකායො උපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣකඬ්ගස්ස කාරණං තස්මිං සති
සිජ්ඣනතො, අසති ච අසිජ්ඣනතො, සො ච මජ්ඣිමනිකායො විසයවසෙන දුට්ඨොති ආහ – “සත්තමජ්ඣිමනිකා
සඬ්ඛාරමජ්ඣිමනිකා”ති. තදුභයෙන ච විරුජ්ඣනං පස්සද්ධිසම්බොජ්ඣකඬ්ගභාවනාය එව දුරිකතන්ති
අනුරුජ්ඣනස්සෙව පහානවිධිං දස්සෙතුං – “සත්තමජ්ඣිමනිකා”තිආදි වුත්තං. තෙනාහ –
“සත්තසඬ්ඛාරකෙලායනපුග්ගලපරිවජ්ජනතා”ති. උපෙක්ඛාය හි විසෙසතො රාගො පටිපක්ඛො. තථා වාහ –
“උපෙක්ඛා රාගබ්‍රලස්ස විසුද්ධිමග්ගො”ති (විසුද්ධි. 1.269). ද්විභාකාරෙහිති කම්මස්සකතාපච්චවෙක්ඛණං,
අත්තසුඤ්ඤතාපච්චවෙක්ඛණන්ති, ඉමෙහි ද්විති කාරණෙහි. ද්විභෙවාති අවධාරණං සඬ්ඛ්‍යාසමානතාදස්සනත්ථං.
සඬ්ඛ්‍යා එව හෙත්ථ සමානා, න සඬ්ඛ්‍යොය්‍යං සබ්බථා සමානන්ති. අස්සාමිකභාවො අනත්තනියතා. සති හි අත්තනි
තස්ස කිඤ්චනභාවෙන විවරං අඤ්ඤං වා කිඤ්චි අත්තනියං නාම සියා, සො පන කොචි නත්ථෙවොති අධිප්පායො.
අනද්ධතියන්ති න අද්ධානක්ඛමං, න විරට්ඨායි ඉත්තරං අනිච්චන්ති අත්ථො. තාවකාලිකන්ති තස්සෙව චෙච්චනං.

මමායතීති මමත්තං කරොති, මමාති තණ්හාය පරිග්ගස්හ තිට්ඨති. ධනායත්තාති ධනං දබ්බං කරොන්තා.

419. සම්මාදස්සනලක්ඛණාති සම්මා අවිපරිතං අනිච්චාදිවසෙන දස්සනසභාවා. සම්මාඅභිනිරොපනලක්ඛණොති
සම්මදෙව ආරම්මණෙ විත්තස්ස අභිනිරොපනසභාවො. චතුරඬ්ගසමන්තාගතා වාචා ජනං සඬ්ගණ්හාතීති
තබ්බිපක්ඛවිරතිසභාවා සම්මාවාචා හෙදකරම්චිඡාචාචාපහානෙන ජනෙ සම්පයුත්තෙ ච පරිග්ගණ්හනකිච්චවති හොතීති
“පරිග්ගහලක්ඛණා”ති වුත්තා. විසංවාදනාදිකිච්චතාය හි ලුඛානං අපරිග්ගහකානං මුසාවාදාදීනං පටිපක්ඛතා
සිනිද්ධභාවෙන පරිග්ගහණසභාවා සම්මාප්පජනකිච්චා සම්මාවාචා තප්පච්චයසුභාසිතසම්පරිග්ගහකෙ ජනෙ
සම්පයුත්තධම්මෙ ච පරිග්ගණ්හන්ති පවත්තන්ති පරිග්ගහලක්ඛණා. යථා විවරකම්මාදිප්පයොගසඬ්ඛාතො
කම්මන්තො කාතබ්බං විවරරජනාදිකං සමුට්ඨාපෙති නිජ්ථාදෙති, තංතංකිරියානිජ්ථාදකො වා චෙතනාසඬ්ඛාතො
කම්මන්තො හත්ථවලනාදිකං කිරියං සමුට්ඨාපෙති, එව.
සාවජ්ජකත්තබ්බකිරියාසමුට්ඨාපකම්චිඡාකම්මන්තප්පහානෙන සම්මාකම්මන්තො නිරවජ්ජස්ස කත්තබ්බස්ස
නිරවජ්ජාකාරෙන සමුට්ඨාපනකිච්චවා හොතීති ආහ – “සම්මාසමුට්ඨාපනලක්ඛණො”ති. සම්පයුත්තධම්මානං වා
උක්ඛිපනං සමුට්ඨාපනං කායිකකිරියාය භාරුක්ඛිපනං විය. සම්මාවොදාපනලක්ඛණොති ජීවමානස්ස පුග්ගලස්ස,
සම්පයුත්තධම්මානං වා ජීවිතින්ද්‍රියවුත්තියා, ආජීවස්සෙව වා සම්මදෙව සොධනං වොදාපනං ලක්ඛණං එතස්සාති
සම්මාවොදාපනලක්ඛණො. අථ වා කායවාචානං ඛන්ධසන්තානස්ස ච සංකිලෙසභූතම්චිඡාආජීවප්පහානෙන
සම්මාආජීවො “වොදාපනලක්ඛණො”ති වුත්තො. සම්මාවායාමසතිසමාධිසු වත්තබ්බං හෙට්ඨා වුත්තමෙව.

පඤ්ඤාය කුසලානං ධම්මානං පුබ්බඬ්ගමභාවතො සබ්බෙපි අකුසලා ධම්මා තස්සා පටිපක්ඛාවාති වුත්තං –
“අඤ්ඤෙහිපි අත්තතො පච්චනිකකිලෙසෙහි සද්ධි”න්ති. අථ වා අත්තතො පච්චනිකකිලෙසා දිට්ඨෙකට්ඨා
අවිජ්ජාදයො පඤ්ඤාය උජුපච්චනිකභාවතො. පස්සතීති පස්සන්ති විය හොති විබන්ධභාවතො. තෙනාහ –
“තප්පච්චිඡාදක...පෙ.... අසම්මොහතො”ති. සම්මාසඬ්ඛකප්පාදිනං මිච්ඡාසඬ්ඛකප්පාදයො උජුපච්චනිකාති ආහ –
“සම්මාසඬ්ඛකප්පාදයො...පෙ.... පජහන්ති”ති. තථෙවාති ඉමිනා අත්තතො පච්චනිකකිලෙසෙහි සද්ධිත්ති ඉමමත්ථං
අනුකඬ්ඪති. විසෙසකොති සම්මාදිට්ඨියා වුත්තකිච්චතො විසෙසෙන. එත්ථාති එතෙසු සම්මාසඬ්ඛකප්පාදිසු.

එසා සම්මාදිට්ඨි නාමාති ලොකියං ලොකුත්තරඤ්ච එකජ්ඣං කත්වා වදන්ති මිස්සකතාභාවතො . තෙනාහ –
“පුබ්බභාගෙ”තිආදි. එකාරම්මණා නිබ්බානාරම්මණත්තා. කිච්චතොති පුබ්බභාගෙ දුක්ඛාදිහි ඤාණෙහි
කාතබ්බකිච්චස්ස ඉධ නිජ්ථත්තියො, ඉමස්සෙව වා ඤාණස්ස දුක්ඛාදිප්පකාසනකිච්චතො. වත්තාරි නාමාති ලහති
දුක්ඛපරිඤ්ඤාදිවතුකිච්චසාධනතො. තිණි නාමාති ලහති කාමසඬ්ඛකප්පාදිප්පහානකිච්චනිජ්චත්තියො.
සික්ඛාපදවිහඬ්ගෙ (විහ. 703 ආදයො) “විරතිචෙතනා තංසම්පයුත්තා ච ධම්මා සික්ඛාපදාති”ති වුත්තාති, තත්ථ
පධානානං විරතිචෙතනානං වසෙන “විරතියොපි හොන්ති චෙතනාදයොපි”ති ආහ. “සම්මා වදන්ති එතායා”තිආදිනා
අත්ථසම්භවතො සම්මාවොදාදයො තයො විරතියොපි හොන්ති චෙතනාදයොපි. මුසාවාදාදිහි විරමණකාලෙ විරතියො,
සුභාසිනාදිවාචාභාසනාදිකාලෙ චෙතනාදයො යොජෙතබ්බා. මග්ගක්ඛණෙ පන විරතියොව මග්ගලක්ඛණප්පත්තියො.
න හි චෙතනා නිය්‍යානසභාවා. අථ වා එකස්ස ඤාණස්ස දුක්ඛාදිඤාණතා විය එකාය විරතියා මුසාවාදාදිවිරතිභාවො
විය ච එකාය චෙතනාය සම්මාවොදාදිකිච්චත්තයසාධනසභාවා සම්මාවොදාදිභාවාසිද්ධිතො “මග්ගක්ඛණ
විරතියොවා”ති වුත්තං.

වත්තාරි නාමාති ලහතීති වතුසම්මප්පධානවතුසතිපට්ඨානවසෙන ලහති. මග්ගක්ඛණෙහි ආනෙත්වා සම්බන්ධො.
පුබ්බභාගෙපි මග්ගක්ඛණෙපි සම්මාසමාධි එවාති යදිපි සමාධිඋපකාරකානං
අභිනිරොපනානුමජ්ජනසම්පියායනබුහනසන්තසුඛානං විතක්කාදීනං වසෙන වතුහි ක්කානෙහි සම්මාසමාධි විහත්තො,

තථාපි වායාමො විය අනුප්පන්නාකුසලානුප්පාදනාදිවතුවායාමකිව්වං, සති විය ව අසුභාසුඛානිව්වානත්තෙසු කායාදිසු සුභාදිසඤ්ඤාපහනලක්ඛණං වතුසතිකිව්වං, එකො සමාධි වතුප්ඤ්ඤානසමාධිකිව්වං න සාධෙතීති පුබ්බභාගෙපි පටමප්ඤ්ඤානසමාධි, පටමප්ඤ්ඤානසමාධි එව මග්ගක්ඛණෙපි, තථා පුබ්බභාගෙපි වතුත්ප්ඤ්ඤානසමාධි, වතුත්ප්ඤ්ඤානසමාධි එව මග්ගක්ඛණෙපිති අත්ථො.

“කිං පනායං මග්ගධම්මානං දෙසනානුක්කමො, කෙවලං වාචාය කමවත්තිනිභාවතො, උදාහු කඤ්චි විසෙසං උපාදායා”ති විචාරණායං කඤ්චි විසෙසං උපාදායාති දස්සෙන්නො ආහ – “ඉමෙසු”තිආදි. තත්ථ භාවනානුභවා හිතඵලාය සාතිසයං තික්ඛවිසදභාවප්පත්තියා අවිජරියබ්බතසමත්ථතායොගෙන සබ්බසො පටිපක්ඛවිධමනෙන යාථාවතො ධම්මසභාවබොධනෙන ව සම්මාදිට්ඨියා බහුකාරතා වෙදිතබ්බා. තෙනාහ – “අයං හී”තිආදි.

තස්සාති සම්මාදිට්ඨියා. බහුකාරොති ධම්මසම්පට්ටෙවෙධෙ බහුපකාරො. ඉදානි තමත්ථං උපමාහි විභාවෙතුං, “යථා හී”තිආදි චුත්තං.

වච්ඡෙදස්ස කාරකො විතක්කො සාවජ්ජානවජ්ජවච්ඡෙදනිවත්තනප්පවත්තනාකාරාය සම්මාවාචායපි උපකාරකො එවාති ආහ – “ස්වායං...පෙ.... සම්මාවාචායපි උපකාරකො”ති. සම්මාසඬ්ඤාතප්පො හි සච්චවාචාය විරතිවාචායපි විසෙසපච්චයො මිච්ඡාසඬ්ඤාතප්පතදෙකට්ඨකිලෙසප්පහනතො.

සංවිදහිත්වාතිආදිසු සම්මා විදහනං කම්මන්තප්පයොජනඤ්ච එකන්තානවජ්ජවච්ඡායකම්මවසෙන ඉච්ඡිතබ්බන්ති විරතිවාචාවසෙන සංවිදහනං විරතිකම්මන්තස්සෙව පයොජනඤ්ච නිදස්සිතන්ති දට්ඨබ්බං. එවං හිස්ස සම්මාවාචාය සම්මාකම්මන්තස්සාපි බහුකාරතා ජොතිතා සියා. වච්ඡෙදනියාමිකා හි වච්ඡව්වරිතවිරති කායිකකිරියනියාමිකාය කායදුච්චරිතවිරතියා උපකාරිකා. තථා හි විසංවාදනාදිමිච්ඡාවාවතො අවිරතො මිච්ඡාකම්මන්තතොපි න විරමතෙව. යථාහ – “එකං ධම්මං අතිතස්ස...පෙ.... නත්ථි පාපං අකාරිය”න්ති. තස්මා අවිසංවාදනාදිසම්මාවාචාය යිතො සම්මාකම්මන්තමිපි පුරෙතියෙවාති වච්ඡව්වරිතවිරති කායදුච්චරිතවිරතියා උපකාරිකා.

යස්මා ආජීවපාරිසුද්ධි නාම දුස්සීලාප්පහනපුබ්බිකා, තස්මා සම්මාවාචාකම්මන්තානන්තරං සම්මාආජීවො දෙසිතොති දස්සෙතුං – “වතුබ්බිධං පනා”තිආදි චුත්තං. එත්තාවතාති පරිසුද්ධසීලාජීවිකාමත්තෙන. ඉදං චිරියන්ති වතුසම්මප්පධානවිරියං.

විරියාරම්භොපි සම්මාසතිපරිග්ගහිතො එව නිබ්බානාවහො, න කෙවලොති දස්සෙතුං – “තතො”තිආදි චුත්තං. සුපට්ඨිතාති බහිද්ධාවික්ඛෙපං පහාය සුට්ඨු උපට්ඨිතා කාතබ්බා. සමාධිස්ස උපකාරධම්මා නාම යථාචුත්තවත්ථුච්ඡිදකිරියාදයො. තප්පටිපක්ඛතො අනුපකාරධම්මා වෙදිතබ්බා. ගතියොති නිප්ඵත්තියො. සමන්වෙසිත්වාති සම්මා පරියෙසිත්වා.

427. යථා ඉත්ථිසු කථා පවත්තා අධිත්ථිති වුවවති, එවං අත්තානං අධිකිච්ච පවත්තා අප්ඤ්ඤාත්තං. “එවං පවත්තමානා මයං ‘අත්තා’ති ගගණං ගමිස්සාමා”ති ඉමිනා විය අධිප්පායෙන අත්තානං අධිකිච්ච උද්දිස්ස පවත්තා සත්තසන්නතිපරියාපන්නා අප්ඤ්ඤාත්තං. තස්මිං අප්ඤ්ඤාත්තරූපෙ, අත්තතො කෙසාදිවත්ථුකෙ කසිණරූපෙති අත්ථො. පරිකම්මවසෙන අප්ඤ්ඤාත්තං රූපසඤ්ඤීති පරිකම්මකරණවසෙන අප්ඤ්ඤාත්තං රූපසඤ්ඤී, න අප්පනාවසෙන. න හි පටිභාගනිමිත්තාරම්මණා අප්පනා අප්ඤ්ඤාත්තවිසයා සම්භවති. තං පන අප්ඤ්ඤාත්තං පරිකම්මවසෙන ලද්ධං කසිණනිමිත්තං අවිසුද්ධමෙව හොති, න බහිද්ධා පරිකම්මවසෙන ලද්ධං විය විසුද්ධං. තෙනාහ – “තං පනා”තිආදි.

යස්සෙවං පරිකම්මං අප්ඤ්ඤාත්තං උප්පන්නන්ති යස්ස පුග්ගලස්ස එවං චුත්තප්පකාරෙන අප්ඤ්ඤාත්තං පරිකම්මං ජානං. නිමිත්තං පන බහිද්ධාති පටිභාගනිමිත්තං සසන්නතිපරියාපන්නං න හොතීති බහිද්ධා. පරිත්තානීති යථාලද්ධාති සුප්පසරාවමත්තාති. තෙනාහ – “අවධිසීතානී”ති. පරිත්තවසෙනෙවාති වණ්ණවසෙන ආහොගෙ විජ්ජමානෙපි පරිත්තවසෙනෙව ඉදං අභිභායතනං චුත්තං පරිත්තතා හෙත්ථ අභිභවනස්ස කාරණං. වණ්ණාහොගෙ සතිපි අසතිපි අභිභවතීති අභිභු, පරිකම්මං, ඤාණං වා. අභිභු ආයතනං එතස්සාති අභිභායතනං, ඤාණං. අභිභවිතබ්බං වා ආරම්මණසඬ්ඛානං ආයතනං එතස්සාති අභිභායතනං. අථ වා ආරම්මණාභිභවනතො අභිභු ව තං ආයතනඤ්ච යොගිතො සුඛවිසෙසානං අධිට්ඨානභාවතො මනායතනධම්මායතනභාවතො වාති සසම්පයුත්තප්ඤ්ඤානං අභිභායතනං. අභිභායතනභාවනා නාම තික්ඛපඤ්ඤාත්තස්සෙව සම්භවති, න ඉතරස්සාති ආහ – “ඤාණාත්තරිකො පුග්ගලො”ති. අභිභවිත්වා සමාපජ්ජතීති එත්ථ අභිභවනං සමාපජ්ජනඤ්ච උපචාරප්ඤ්ඤානාධිගමනසමනන්තරමෙව අප්පනාකානුප්පාදනන්ති ආහ – “සහ නිමිත්තප්පාදෙනෙවෙත්ථ අප්පනං පාපෙතී”ති. සහ නිමිත්තප්පාදෙනාති ව අප්පනාපරිවාසාභාවස්ස ලක්ඛණවචනමෙතං. යො ඛිප්පාහිඤ්ඤොති වුවවති, තතොපි ඤාණාත්තරස්සෙව අභිභායතනභාවනා. එත්ථාති එතස්මිං නිමිත්තෙන. අප්පනං පාපෙතීති භාවනාඅප්පනං නෙති.

එත්ථ ව කෙච්චි “උප්පන්නෙ උපචාරප්ඤ්ඤානෙ තං ආරබ්භ යෙ හෙට්ඨිමන්තෙන ද්වෙ තයො ජවනවාරා පවත්තන්ති, තෙ උපචාරප්ඤ්ඤානපක්ඛිකා එව, තදනන්තරං භවධ්වංසපරිවාසෙන උපචාරසෙවනාය ව විනා අප්පනා

හොති, සහ නිමිත්තුප්පාදෙනෙව අප්පනං පාපෙති” ති වදන්ති, තං තෙසං මතිමත්තං. න හි පාරිවාසිකපරිකම්මෙන අප්පනාවාරො ඉච්ඡිතො, නාපි මහග්ගතප්පමාණප්ඤ්ඤානෙසු විය උපවාරප්ඤ්ඤානෙ එකන්තතො පච්චිකම්මණා ඉච්ඡිතබ්බො. තස්මා උපවාරප්ඤ්ඤානාධිගමනො පරං කතිපයභවධිගවිත්තාවසානෙ අප්පනං පාපුණන්තො “සහ නිමිත්තුප්පාදෙනෙවත්ථ අප්පනං පාපෙති” ති වුත්තො. සහ නිමිත්තුප්පාදෙනාති ව අධිප්පායිකම්මං වචනං, න නිත්තං, තත්ථ අධිප්පායො වුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බො. න අන්තොසමාපත්තියං තදා තථාරූපස්ස ආභොගස්ස අසම්භවතො. සමාපත්තීතො චුට්ඨිතස්ස ආභොගො පුබ්බභාගභාවනාවසෙන ඤානක්ඛණෙ පවත්තං අභිභවනාකාරං ගහෙන්වා පවත්තොති දට්ඨබ්බං. අභිධම්මට්ඨකථායං පන “ඉමිනාස්ස පුබ්බාභොගො කටීතො” ති වුත්තං. අන්තොසමාපත්තියං තදා තථා ආභොගාභාවෙ කස්මා ඤානසංස්ඤායපීති වුත්තන්ති ආහ – “අභිභවසංස්ඤා හිස්ස අන්තොසමාපත්තියමපි අත්ථී” ති.

වඩ්ඪිතප්පමාණානීති විපුලප්පමාණානීති අත්ථො, න එකභිගුලද්විභිගුලාදිවඩ්ඪීං පාපිතානි තථා වඩ්ඪනස්සෙවත්ථ අසම්භවතො. තෙනාහ – “මහන්තානී” ති. හත්තවඩ්ඪිතකන්ති භුඤ්ජනභාජනෙ වඩ්ඪෙත්වා දින්නං හත්තං, එකාසනෙ පුරිසෙන භුඤ්ජිතබ්බතත්තතො උපඩ්ඪහත්තන්ති අත්ථො.

රූපෙ සංස්ඤා රූපසංස්ඤා, සා අස්ස අත්ථීති රූපසංස්ඤා, න රූපසංස්ඤා අරූපසංස්ඤා. සංස්ඤාසීසෙන ඤානං වදති. රූපසංස්ඤාය අනුප්පාදනමෙවත්ථ අලාභිතා. බහිද්ධාව උප්පන්නන්ති බහිද්ධාවත්ථුස්මිංයෙව උප්පන්නං. එත්ථ ව –

“අප්ඤ්ඤානං රූපසංස්ඤා බහිද්ධා රූපානි පස්සති පරිත්තානි සුවණ්ණදුඛ්ඛණණානි. අප්ඤ්ඤානං රූපසංස්ඤා බහිද්ධා රූපානි පස්සති අප්පමාණානි සුවණ්ණදුඛ්ඛණණානි. අප්ඤ්ඤානං අරූපසංස්ඤා බහිද්ධා රූපානි පස්සති පරිත්තානි සුවණ්ණදුඛ්ඛණණානි. අප්ඤ්ඤානං අරූපසංස්ඤා බහිද්ධා රූපානි පස්සති අප්පමාණානි සුවණ්ණදුඛ්ඛණණානි” ති (දී. නි. 3.338, 358; අ. නි. 8.65; 10.29) –

එවමිධ වත්තාරි අභිභායතනානි ආගතානි. අභිධම්මෙ (ධ. ස. 244-245) පන “අප්ඤ්ඤානං අරූපසංස්ඤා බහිද්ධා රූපානි පස්සති පරිත්තානි සුවණ්ණදුඛ්ඛණණානි, අප්පමාණානි සුවණ්ණදුඛ්ඛණණානී” ති එවමාගතානි. තත්ථ ව කාරණං අභිධම්මට්ඨකථායං වුත්තමෙව. තථා හි වුත්තං අට්ඨසාලිනියං (ධ. ස. අට්ඨ. 204) –

“කස්මා පන යථා සුත්තන්තෙ ‘අප්ඤ්ඤානං රූපසංස්ඤා එකො බහිද්ධා රූපානි පස්සති පරිත්තානී’ තිආදි වුත්තං, එවං අවත්වා ඉධ වතුසුපි අභිභායතනෙසු අප්ඤ්ඤානං අරූපසංස්ඤාතාව වුත්තානි. අප්ඤ්ඤානරූපානං අනභිභවතීයතො. තත්ථ වා හි ඉධ වා බහිද්ධා රූපානෙව අභිභවිතබ්බානි, තස්මා තානි නියමතො වත්තබ්බානී” ති.

තත්තාපි ඉධපි වුත්තානි “අප්ඤ්ඤානං රූපසංස්ඤා අප්ඤ්ඤානං අරූපසංස්ඤාති ඉදං පන සත්ථු දෙසනාවිලාසමත්තමෙවා” ති. අයං පනෙත්ථ අධිප්පායො – ඉධ වණ්ණාභොගරහිතානි සහිතානි ව සබ්බානි පරිත්තානි සුවණ්ණදුඛ්ඛණණානි අභිභායානි. පරියායකථා හි සුත්තන්තදෙසනානි. අභිධම්මෙ පන නිප්පරියායදෙසනන්තා වණ්ණාභොගරහිතානි විසුං වුත්තානි, තථා සහිතානි. අත්ථී හි උභයත්ථ අභිභවනවිසෙසොති. තථා ඉධ පරියායදෙසනන්තා විමොක්ඛානම්පි අභිභවනපරියායො අත්ථීති “අප්ඤ්ඤානං රූපසංස්ඤා” තිආදිනා පඨමදුතියඅභිභායතනෙසු පඨමවිමොක්ඛො, තතියවතුත්ථඅභිභායතනෙසු දුතියවිමොක්ඛො, වණ්ණාභිභායතනෙසු තතියවිමොක්ඛො ව අභිභවනපත්තීතො සභිගහිතො. අභිධම්මෙ පන නිප්පරියායදෙසනන්තා විමොක්ඛානිභායතනානි අසභිකරතො දෙසෙතුං විමොක්ඛෙ වජ්ජෙන්වා අභිභායතනානි කටීතානි. සබ්බානි ව විමොක්ඛකිව්වානි ඤානානි විමොක්ඛදෙසනායං වුත්තානි. තදෙනං “අප්ඤ්ඤානං රූපසංස්ඤා” ති ආගතස්ස අභිභායතනද්වයස්ස අභිධම්මෙ අභිභායතනෙසු අවචනතො “රූපී රූපානි පස්සති” තිආදිනාසද්ධි සබ්බවිමොක්ඛකිව්වසාධාරණවචනභාවතො වචත්ථානං කතන්ති විඤ්ඤායති.

අප්ඤ්ඤානරූපානං අනභිභවතීයතොති ඉදං අභිධම්මෙ කත්ථවිපි “අප්ඤ්ඤානරූපානි පස්සති” ති අවත්වා සබ්බත්ථ යං වුත්තං – “බහිද්ධා රූපානි පස්සති” ති, තස්ස කාරණවචනං. තෙන යං අඤ්ඤාභෙතුකං සුත්තන්තෙ “බහිද්ධා රූපානි පස්සති” ති වචනං, තං තෙන භෙතුනා වුත්තං. යං පන දෙසනාවිලාසභෙතුකං අප්ඤ්ඤානං අරූපසංස්ඤාතාය එව අභිධම්මෙ වචනං, න තස්ස අඤ්ඤා කාරණං මග්ගිතබ්බන්ති දස්සෙති. අප්ඤ්ඤානරූපානං අනභිභවතීයතා ව තෙසං බහිද්ධාරූපානං විය අවිභුතන්තා. දෙසනාවිලාසො ව යථාවුත්තවත්ථානවසෙන වෙදිතබ්බො වෙනෙයාප්ඤ්ඤාසවසෙන විජ්ජමානපරියායකථනභාවතො. දෙසනාවිලාසො හි නාම වෙනෙයාප්ඤ්ඤාසයානුරූපං විජ්ජමානස්ස ව පරියායස්ස විභාවනං, න යස්ස කස්සපි, තස්මා “ඉධ පරියායදෙසනන්තා” තිආදිනා වුත්තප්පකාරං වචත්ථානං දෙසනාවිලාසනිබන්ධනන්ති දට්ඨබ්බං.

සුවණ්ණදුඛ්ඛණණානීති එතෙනෙව සිද්ධන්තා න නිලාදිඅභිභායතනානි වත්තබ්බානීති වෙ? න නිලාදීසු කතාධිකාරානං නිලාදිභාවස්සෙව අභිභවනකාරණන්තා. න හි තෙසං පරිසුද්ධාපරිසුද්ධවණ්ණානං පරිත්තතා

අප්පමාණතා වා අභිභවනකාරණං, අප්ථං බො නිලාදිභාවො ඵවාති. ඵතෙසු ව පරිත්තාදිකසිණරූපෙසු යංයංවරිතස්ස ඉමානි අභිභායනනානි ඉප්ඤ්ඤාති, තං දස්සෙතුං – “ඉමෙසු පනා”තිආදි වුත්තං.

සබ්බසඬ්ඛානිකවසෙනානි නිලවණ්ණනිලනිදස්සනනිලනිභාසානං සාධාරණවසෙන. වණ්ණවසෙනානි සභාවවණ්ණවසෙන. නිදස්සනවසෙනානි පස්සිතබ්බතාවසෙන, වක්ඛවිඤ්ඤාණවිටියා ගහෙතබ්බතාවසෙන . ඔභාසවසෙනානි සප්පභාසතාය අවභාසනවසෙන. වණ්ණධාතුයා වාති අඤ්ජනරජතවත්ථාදිවණ්ණධාතුයා. ලොකියානෙව රූපාවචරජ්ඣානභාවතො.

435. රූපීති ඵත්ථ යෙනායං සසන්තතිපරියාපන්නෙන රූපෙන සමන්තාගතො, තං යස්ස ඤානස්ස හෙතුභාවෙන විසිට්ඨරූපං හොති. යෙන විසිට්ඨෙන රූපීති වුවිවෙය්‍යා, තදෙව සසන්තතිපරියාපන්නරූපනිමිත්තං ඤානං. ඉධ පන පරමත්ථතො රූපිභාවසාධකත්ති ආහ – “අප්ඤ්ඤාතං කෙසාදීසු”තිආදි. රූපජ්ඣානං රූපන්ති උත්තරපදලොපෙන වුත්තං – “රූපුපපත්තියා”තිආදීසු (ධ. ස. 160-161, 185-190 ආදයො, 244-245 ආදයො; විහ. 625) විය.

සුභන්තවෙව අධිමුත්තො හොතීති අයං තතියවිමොක්ඛො. ඉධ සුපරිසුද්ධනිලාදිවණ්ණකසිණජ්ඣානවසෙන වුත්තොති දස්සෙත්වා ඉදානි පටිසම්භිදාපාළියං තස්ස බ්‍රහ්මචිහාරජ්ඣානවසෙන ආගතභාවං දස්සෙතුං – “පටිසම්භිදාමග්ගෙ පනා”තිආදි ආරද්ධං. ඉධ පන උපරිපාළියංයෙව බ්‍රහ්මචිහාරානං ආගතත්තා තං නයං පටික්ඛිපිත්වා පරිසුද්ධනිලාදිවණ්ණකසිණවසෙනෙව සුභවිමොක්ඛො අනුඤ්ඤාතො.

443. පරිකම්මපට්ඨයාපිති අකතාය වා කතාය වා දළ්භමණ්ඩලාදිසඬ්ඛාතපරිකම්මපට්ඨයාපි. උග්ගහනිමිත්තාදීනං පට්ඨකසිණන්ති නාමං නිස්සිතෙ නිස්සයවොහාරවසෙන වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං, යථා “මඤ්චා උක්කුට්ඨිං කරොන්ති”ති.

සීලානීති පාතිමොක්ඛසංවරාදීනි වත්තාරි සීලානි. සොධෙත්වාති අනාපජ්ජනෙන ආපන්නවුට්ඨාපනෙන කිලෙසෙහි අප්පට්ඨිලනෙන ව විසොධෙත්වා. තිට්ඨඤ්ඤාති සීලස්ස විසොධනං නාම – අනාපජ්ජනං ආපන්නවුට්ඨාපනං කිලෙසෙහි ව අප්පට්ඨිලනන්ති. කම්මට්ඨානභාවනං පරිබුත්ථෙති උපරොධෙති පවත්තිතුං න දෙතීති පලිබොධො රකාරස්ස ලකාරං කත්වා, පරිබන්ධොති අත්ථො. උපච්ඡින්නදිත්වාති සමාපන්නෙන සඬ්ඛානණෙන වා උපරුන්ධිත්වා, අපලිබොධං කත්වාති අත්ථො. කල්‍යාණමිත්තං උපසඬ්ඛකමිත්වාති –

“පියො ගරු භාවනීයො, වත්තා ව වචනක්ඛමො;
ගම්භීරඤ්ච කථං කත්තා, නො වට්ඨානෙ නියොජකො”ති. (අ. නි. 7.37) –

ඵවමාදිගුණසමන්තාගතං ඵකන්තභිතෙසිං වුද්ධිපක්ඛෙ යීතං කල්‍යාණමිත්තං උපසඬ්ඛකමිත්වා.

අනනුරූපං විහාරන්ති අට්ඨාරසන්නං දොසානං අඤ්ඤාතරෙන සමන්තාගතං. වුත්තඤ්ඤෙනං අට්ඨකථාසු –

“මභාවාසං නවාවාසං, ජරාවාසඤ්ච පන්ථනිං;
සොණ්ඩිං පණ්ණඤ්ච පුප්ඵඤ්ච, ඵලං පත්ථිතමෙව ව.

“නගරං දාරුනා බෙත්තං, විසභාගෙන පට්ටනං;
පච්චන්තසීමා සප්පායං, යත්ථ මිත්තො න ලබ්භති.

“අට්ඨාරසෙනානි යානානි, ඉති විඤ්ඤාය පණ්ඩිතො;
ආරකා පරිවජ්ජෙය්‍යා, මග්ගං සප්පට්ඨයං යථා”ති. (විසුද්ධි. 1.52);

අනුරූපෙති ගොචරගාමතො නානිදුරනච්චාසන්නතාදීහි පඤ්චහි අඬ්ගෙහි සමන්තාගතෙ. වුත්තඤ්ඤෙනං භගවතා

“කථඤ්ච, භික්ඛවෙ, සෙනාසනං පඤ්චඬ්ඛසමන්තාගතං හොති? ඉධ, භික්ඛවෙ, සෙනාසනං නානිදුරං හොති නච්චාසන්නං ගමනාගමනසම්පන්නං දිවා අප්පාකිණ්ණං රත්තිං අප්පසද්දං අප්පනිග්ගොසං අප්පට්ඨංසමකසවානාතපසරිසපසම්ඵස්සං. තස්මිං බො පන සෙනාසනෙ විහරන්තස්ස අප්පකසිරෙන උප්පජ්ජන්ති විචරපිණ්ඩපාතසෙනාසනගිලානපච්චයභෙසජ්ජපරික්ඛාරා. තස්මිං බො පන සෙනාසනෙ ථෙරා භික්ඛු විහරන්ති බහුස්සුතා ආගතාගමා ධම්මධරා විනයධරා මාතිකාධරා. තෙ කාලෙන කාලං උපසඬ්ඛකමිත්වා පරිපුච්ඡති පරිපඤ්ඤාති ‘ඉදං, භත්තෙ, කථං ඉමස්ස කො අත්ථො’ති. තස්ස තෙ ආයස්මන්තො අච්චටඤ්චෙව විචරන්ති, අනුත්තානීකතඤ්ච උත්තානිං කරොන්ති, අනෙකච්චිතෙසු ව කඬ්ඛායානියෙසු ධම්මෙසු කඬ්ඛං පටිට්ඨොදෙන්ති. ඵවං බො, භික්ඛවෙ, සෙනාසනං පඤ්චඬ්ඛසමන්තාගතං හොති”ති (අ. නි. 10.11).

එක්ථ ව නානිදුරං නව්වාසන්තං ගමනාගමනසම්පන්නන්ති එකං අඬගං, දිවා අප්පාකිණ්ණං රත්තිං අප්පසද්දං අප්පනිග්ගොසන්ති එකං, අප්පඩංසමකසවාතාතපසරිපසම්ඵස්සන්ති එකං, තස්මිං ඛො පන සෙනාසනෙ විහරන්තස්ස...පෙ.... පරික්ඛාරාති එකං, තස්මිං ඛො පන සෙනාසනෙ ථෙරා...පෙ.... කඬ්ඛං පටිවිනොදෙන්ති එකන්ති එවං පඤ්චඩ්ගාති චෙදිතබ්බාති.

බුද්දකපලිබොධං උපච්ඡින්නිත්වාති දිසකෙසනබලොමානං ඡෙදනෙන විවරකම්මවිවරජනපත්තපචනමඤ්චපියාදිසොධනවසෙන බුද්දකපලිබොධං උපච්ඡින්නිත්වා.

453. උද්ධුමාතකාදිසුති එක්ථ ආදි-සද්දෙන

විනිලකච්ඡුබ්බකච්චිඡිද්දකච්චිකායිතකහතච්චිකායිතකලොභිතකපුළුවකඅට්ඨිකානං සඬගහො දට්ඨබ්බො. තත්ථ හස්තා විය වායුනා උද්ධං ඡිවිතපරියාදානා යථානුක්කමං සමුග්ගතෙන සුනහාවෙන ධුමාතත්තා උද්ධුමාතං, උද්ධුමාතමෙව උද්ධුමාතකං, පටිකුලත්තා වා කුච්ඡිතං උද්ධුමාතන්ති උද්ධුමාතකං, තථාරූපස්ස ඡවසරීරස්සෙන අධිවචනං. විනිලං වුවචති විපරිහින්නතිලවණ්ණං, විනිලමෙව විනිලකං, පටිකුලත්තා වා කුච්ඡිතං විනිලන්ති විනිලකං, මංසුස්සදට්ඨානෙසු රත්තවණ්ණස්ස, පුබ්බසන්තිවයට්ඨානෙසු සෙතවණ්ණස්ස, යෙහුයොන ව නිලවණ්ණස්ස නිලට්ඨානෙ නිලසාටකපාරුතස්සෙව ඡවසරීරස්සෙන අධිවචනං. පරිහින්නට්ඨානෙසු විස්සන්දමානපුබ්බං විපුබ්බං, විපුබ්බමෙව විපුබ්බකං, පටිකුලත්තා වා කුච්ඡිතං විපුබ්බන්ති විපුබ්බකං, තථාරූපස්ස ඡවසරීරස්සෙන අධිවචනං. විච්ඡිද්දං වුවචති ද්විධා ඡින්නදනෙන අපධාරිතං, විච්ඡිද්දමෙව විච්ඡිද්දකං, පටිකුලත්තා වා කුච්ඡිතං විච්ඡිද්දන්ති විච්ඡිද්දකං, චෙමජ්ඣෙ ඡින්නස්ස ඡවසරීරස්සෙන අධිවචනං. ඉතො ව එත්තො ව විවිධාකාරෙන සොණසිඬ්ගාලාදිහි බායිතං වික්ඛායිතං, වික්ඛායිතමෙව වික්ඛායිතකං, පටිකුලත්තා වා කුච්ඡිතං වික්ඛායිතන්ති වික්ඛායිතකං, තථාරූපස්ස ඡවසරීරස්සෙන අධිවචනං.

විවිධා ඛිත්තං වික්ඛිත්තං, වික්ඛිත්තමෙව වික්ඛිත්තකං, පටිකුලත්තා වා කුච්ඡිතං වික්ඛිත්තන්ති වික්ඛිත්තකං, අඤ්ඤෙන හත්ථං, අඤ්ඤෙන පාදං, අඤ්ඤෙන සිසන්ති එවං තතො තතො වික්ඛිත්තස්ස ඡවසරීරස්සෙන අධිවචනං. හතඤ්ච තං පුරිමනයෙනෙව වික්ඛිත්තකඤ්චාති හතවික්ඛිත්තකං, කාකපදාකාරෙන අඬගපච්චඩ්ගෙසු සත්ථෙත හතිත්වා චුත්තනයෙනෙව වික්ඛිත්තස්ස ඡවසරීරස්සෙන අධිවචනං. ලොභිතං කිරති වික්ඛිපති ඉතො විතො ව පග්ගරතිති ලොභිතකං, පග්ගරිතලොභිතමක්ඛිත්තස්ස ඡවසරීරස්සෙන අධිවචනං. පුළවා වුවචන්ති කිමයො, පුළුවෙ කිරතිති පුළුවකං, කිම්පරිපුණ්ණස්ස ඡවසරීරස්සෙන අධිවචනං. අට්ඨියෙව අට්ඨිකං, පටිකුලත්තා වා කුච්ඡිතං අට්ඨිති අට්ඨිකං, අට්ඨිසඬ්බලිකායසි එකට්ඨිකස්සපි එතං අධිවචනං. ඉමෙසු දසසු අසුභෙසු පට්ඨමජ්ඣානමෙව උප්පජ්ජති, න දුනියාදිති. තෙනාහ - ඉධ “පට්ඨමජ්ඣානසහගතා සඤ්ඤා”ති. තථා හි අපරිසණ්ඨිතජලාය සිසයොතාය නදියා අරිත්තබලෙනෙව නාවා තිට්ඨති, විනා අරිත්තෙන න සක්කා යථෙතූ. එවමෙව දුබ්බලත්තා ආරම්මණස්ස විතක්කබලෙනෙව විත්තං එකග්ගං හුත්වා තිට්ඨති, විනා විතක්කෙන න සක්කා යථෙතූ. තස්මා පට්ඨමජ්ඣානමෙවෙත්ථ හොති, න දුනියාදිති. ආරම්මණස්ස දුබ්බලතා වෙත්ථ පටිකුලභාවෙන විත්තං යථෙතූ අසමත්ථතා.

“රුක්ඛො මනො, ලොභං මත”න්තිආදිසු යං බන්ධප්පබන්ධං උපාදාය රුක්ඛාදිසමඤ්ඤා, තස්මිං අනුපච්ඡින්නෙපි අල්ලනාදිවිගමනං නිස්සාය මතචොභාරො සම්මුතිමරණං. සඬ්ඛාරානං බණ්ඩගසඬ්ඛාරානං බණ්ඩමරණං. සමුච්ඡෙදමරණන්ති අරහතො සන්නානස්ස සබ්බසො උච්ඡෙදභූතං මරණං. විපස්සනාභාවනාවසෙන වෙතං චුත්තං. මරණානුස්සතිභාවනායං පන තිට්ඨමිපෙනං නාධිප්පෙනං අසංවෙගචත්ථුතො අනුපට්ඨහනතො අබාහුල්ලතො ව. මරණානුස්සතිසඤ්ඤා එකෙන හවෙන පරිච්ඡින්නස්ස ඡිවිත්තදියප්පබන්ධස්ස විච්ඡෙදො මරණන්ති අධිප්පෙනො සංවෙගචත්ථුතො උපට්ඨහනතො බාහුල්ලතො ව. ඉදානි ඉමමෙව මරණං සන්ධාය විකප්පන්නරං දස්සෙන්තො, “හෙට්ඨා චුත්තලක්ඛණා වා”තිආදිමාහ.

අසිතපිනාදිභෙදෙති අසිතපිතබායිතසායිතප්පභෙදො, අසිතබ්බබාදිතබ්බසායිතබ්බවිභාගෙහි අත්ථො කාලභෙදවචනිච්ඡාය අභාවතො යථා “දුද්ධ”න්ති. කබලං කරියතිති කබලිකාරො, ආහරියතිති ආහාරො, කබලිකාරො ව සො ආහාරො වාති කබලිකාරාහාරො. වත්ථුවසෙන වෙතං චුත්තං. සචත්ථුතො එව හි ආහාරො ඉධ කම්මට්ඨානභාවෙන අධිප්පෙනො. ඔපාලක්ඛණො පන ආහාරො ඔපට්ඨමකං රූපං ආහරතිති ආහාරොති වුවචති. සො ඉධ නාධිප්පෙනො පටිකුලාකාරග්ගහණස්ස අසම්භවතො. නව පටිකුලානිති ගමනපරියෙසනපරිභොගාසයනිදානඅපරිපක්කපරිපක්කඵලනිස්සන්දප්පටිකුලවසෙන නව පටිකුලානි. සමක්ඛනප්පටිකුලං පන පරිභොගාදිසු ලබ්භමානත්තා ඉධ විසුං න ගහිතං, අඤ්ඤා තෙන සද්ධිං “දස පටිකුලානි”ති වත්තබ්බං. විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 1.303-304) පන සමක්ඛනං පරිභොගාදිසු ලබ්භමානම්පි නිස්සන්දවසෙන විසෙසනො පටිකුලන්ති විසුං ගහෙන්වා දසභාකාරෙහි පටිකුලතා චුත්තා.

උප්පජ්ජනකසඤ්ඤන්ති පටිකුලාකාරග්ගහණවසෙන උප්පජ්ජනකසඤ්ඤා. සඤ්ඤාසද්දො වායං “රූපසඤ්ඤා සද්දසඤ්ඤා”තිආදිසු (සං. නි. 3.57) සඤ්ජානනලක්ඛණෙ ධම්මෙ ආගතො, “අනිච්චසඤ්ඤා දුක්ඛසඤ්ඤා”තිආදිසු විපස්සනාය ආගතො, “උද්ධුමාතකසඤ්ඤාති වා සොපාකරූපසඤ්ඤාති වා ඉමෙ ධම්මා එකට්ඨා, උදාහු

නානට්ඨා”තිආදී සමටේ ආගතො. ඉධ පන සමට්ඨස් පරිකම්මෙ දට්ඨබ්බො. ආභාරෙහි පටිකුලාකාරග්ගහණං, තප්පභාවිතං වා උපචාරජ්ඣානං ඉධ “ආභාරෙ පටිකුලසඤ්ඤා”ති අධිජ්ජෙනං.

උක්කණ්ඨිකසඤ්ඤන්ති නිබ්බන්දනාකාරෙන උප්පජ්ජනකසඤ්ඤං. අනිච්චසඤ්ඤන්ති එත්ථ අනිච්චං බන්ධපඤ්ඤං. උප්පාදවයඤ්ඤාද්වන්තභාවතො, හුත්වා අභාවතො වා, තස්මිං අනිච්චෙ බන්ධපඤ්ඤං අනිච්චන්ති උප්පජ්ජමානා අනිච්චලක්ඛණපරිග්ගාහිකා සඤ්ඤා අනිච්චසඤ්ඤා. තෙනාහ – “පඤ්චන්තං උපාදානක්ඛන්ධාන”න්තිආදි. තත්ථ උදයො නිබ්බන්තිලක්ඛණං, වයො විපරිණාමලක්ඛණං, අඤ්ඤාද්වන්තං ජරා. උදයබ්බයඤ්ඤාද්වන්තග්ගහණෙන අනිච්චලක්ඛණං දස්සෙති. උප්පාදවයඤ්ඤාද්වන්තභාවතො හි බන්ධපඤ්ඤං අනිච්චන්ති වුවිච්චි. යස්ස ච සභාවෙන බන්ධපඤ්ඤං අනිච්චන්ති වුවිච්චි, තං අනිච්චලක්ඛණං. තෙන හි තං අනිච්චන්ති ලක්ඛියති, අනිච්චලක්ඛණඤ්ඤා උදයබ්බයානං අමනසිකාරා සන්තති යා පටිච්ඡන්තත්තා න උපට්ඨාති, උදයබ්බයං පන පරිග්ගහෙත්වා සන්තති යා විකොපිතාය අනිච්චලක්ඛණං යාථාචසරසතො උපට්ඨාති. න හි සම්මදෙව උදයබ්බයං සල්ලක්ඛෙන්තස්ස පුබ්බාපරියෙන පවත්තමානානං ධම්මානං අඤ්ඤොඤ්ඤභාවං සල්ලක්ඛණෙන සන්තති යා උග්ගාටිතාය ධම්මා සම්බන්ධභාවෙන උපට්ඨහන්ති, අථ බො අයොසලාකා විය අසම්බන්ධභාවෙනාති සුට්ඨතරං අනිච්චලක්ඛණං පාකටං හොති.

“යදනිච්චං, තං දුක්ඛ”න්ති (සං. නි. 3.15, 45, 46, 76, 77, 85; 2.4.1, 4) වචනතො තදෙව බන්ධපඤ්ඤං අභිණ්හප්පට්ඨිලනතො දුක්ඛං, අභිණ්හප්පට්ඨිලනාකාරො පන දුක්ඛලක්ඛණං. තෙනවාහ – “අනිච්චෙ බන්ධපඤ්ඤං...පෙ.... සඤ්ඤං භාවෙති”ති. තත්ථ පට්ඨිලනං නාම යථාපරිග්ගහිතං උදයවයවසෙන සඬ්ඛාරානං නිරන්තරං පට්ඨිලියමානතා විබාධියමානතා. දුක්ඛලක්ඛණඤ්ඤා අභිණ්හසම්පට්ඨිලනස්ස අමනසිකාරා ඉරියාපටේහි පටිච්ඡන්තත්තා න උපට්ඨාති, අභිණ්හසම්පට්ඨිලනං පන මනසි කරිත්වා ඉරියාපටේ ලබ්භමානදුක්ඛප්පට්ඨිඡාදකභාවෙ උග්ගාටිතෙ දුක්ඛලක්ඛණං යාථාචසරසතො උපට්ඨාති. තථා හි ඉරියාපටේහි පටිච්ඡන්තත්තා දුක්ඛලක්ඛණං න උපට්ඨාති, තෙ ව ඉරියාපථා අභිණ්හසම්පට්ඨිලනාමනසිකාරෙන පටිච්ඡාදකා ජාතා. එකස්මිඤ්ඤි ඉරියාපටේ උප්පන්තස්ස දුක්ඛස්ස විනොදකං ඉරියාපථන්තරං තස්ස පට්ඨිඡාදකං විය හොති, එවං සෙසාපි. ඉරියාපථානං පන තංතංදුක්ඛපතිතාකාරභාවෙ යාථාචතො ඤාතෙ තෙසං දුක්ඛප්පට්ඨිඡාදකභාවො උග්ගාටිතො නාම හොති සඬ්ඛාරානං නිරන්තරං දුක්ඛාභිතුන්තතාය පාකටභාවතො. තස්මා අභිණ්හසම්පට්ඨිලනං මනසි කරිත්වා ඉරියාපටේ ලබ්භමානදුක්ඛප්පට්ඨිඡාදකභාවෙ උග්ගාටිතෙ දුක්ඛලක්ඛණං යාථාචසරසතො උපට්ඨාති.

“යං දුක්ඛං, තදනත්තා”ති වචනතො තදෙව බන්ධපඤ්ඤං අවසවත්තනතො අනත්තා, අවසවත්තනාකාරො පන අනත්තලක්ඛණං. තෙනාහ – “පට්ඨිලනට්ඨෙතා”තිආදි . අනත්තලක්ඛණඤ්ඤා නානාධාතුවිනිබ්භොගස්ස අමනසිකාරා සනෙන පටිච්ඡන්තත්තා න උපට්ඨාති, නානාධාතූයො පන විනිබ්භුජ්ජිත්වා “අඤ්ඤා පට්ඨිධාතූ, අඤ්ඤා ආපොධාතූ”තිආදිනා, “අඤ්ඤො එස්සො, අඤ්ඤො වෙදනා”තිආදිනා ව විසුං විසුං කත්වා සනට්ඨිනිබ්භොගෙ කතෙ සමුහසනෙ කිච්චාරම්මණසනෙ ව හෙදිතෙ අනත්තලක්ඛණං යාථාචසරසතො උපට්ඨාති. යා හෙසා අඤ්ඤාමඤ්ඤාපත්ථම්හෙසු සමුදිතෙසු රූපාරූපධම්මෙසු එකත්තාහිනිවෙසවසෙන අපරිමද්දිතසඬ්ඛාරෙහි මමායමානා සමුහසනතා, තථා තෙසං තෙසං ධම්මානං කිච්චහෙදස්ස සතිපි පට්ඨියතභාවෙ එකතො ගය්හමානා කිච්චසනතා, තථා සාරම්මණධම්මානං සතිපි ආරම්මණකරණහෙදෙ එකතො ගය්හමානා ආරම්මණසනතා. සා චතුසු ධාතුසු ඤාණෙන විනිබ්භුජ්ජිත්වා දිස්සමානාසු හත්තේන පරිමද්දියමානො ඵෙණපිණ්ඩො විය විලීනං ආගච්ඡති, යථාපච්චයං පවත්තමානා සුඤ්ඤා එතෙ ධම්මමත්තාති අවසවත්තනාකාරසඬ්ඛානං අනත්තලක්ඛණං පාකටතරං හොති.

අපරඅච්ඡරාසඬ්ඛානවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

19. කායගතාසතිවග්ගවණ්ණනා

563. වෙනසා ඵ්ථොති චිත්තෙන ඵරිතො. චිත්තෙන ඵරණඤ්ච සමුද්දස්ස ද්විධා සම්භවතිති ආහ – “ද්විධං ඵරණ”න්තිආදි. පුරිමෙන අත්ථොනාති “සම්පයොගවසෙන විජ්ජං හජන්ති”ති වුත්තෙන අත්ථොන. පච්ඡිමෙනාති “විජ්ජාහාගෙ විජ්ජාකොට්ඨාසෙ වත්තන්ති”ති වුත්තෙන.

564. මහතො සංවෙගාය සංවත්තතිතිආදියු අයං පන අපරො නයො. යාථාවතො කායසභාවජ්ජවෙදනතො මහතො සංවෙගාය සංවත්තති. අත්ථායාති දිට්ඨධම්මිකාදිඅත්ථාය. යොගක්කෙමායාති චතුර්ති යොගෙහි කෙමභාවාය. සතිසම්පජ්ඤායාති සබ්බත්ථ සතිඅවිජ්ජවාසාය සත්තට්ඨානියසම්පජ්ඤාය ව. ඤාණදස්සනජ්ජපටිලාභායාති විපස්සනාඤාණාධිගමාය. විජ්ජාවිමුක්තිඵලසච්ඡිකිරියායාති තිස්සො විජ්ජා චිත්තස්ස අධිමුක්ති නිබ්බානං වත්තාරි සාමඤ්ඤඵලානිති එතෙසං පච්චක්කකරණාය.

584. පඤ්ඤාපටිලාභායාතිආදියු සොළසසු පදෙසු පඤ්ඤාපටිලාභාය පඤ්ඤාචුද්ධියා පඤ්ඤාවෙසුල්ලාය පඤ්ඤාබාහුල්ලායාති ඉමානි වත්තාරි පඤ්ඤාවසෙන භාවච්චනානි, සෙසානි ද්වාදස පුග්ගලවසෙන භාවච්චනානි. සජ්ජුරිසසංසෙවොති සජ්ජුරිසානං හජනං. සද්ධම්මස්සවනන්ති තෙසං සජ්ජුරිසානං සන්තිකෙ සීලාදිජ්ජපටිපත්තිදීපකස්ස සද්ධම්මවචනස්ස සවනං. යොනිසො මනසිකාරොති සුත්තානං ධම්මානං අත්ථුපපරික්ඛාවසෙන උපායෙන මනසිකාරො. ධම්මානුධම්මජ්ජපටිපත්තිති ලොකුත්තරධම්මෙ අනුගතස්ස සීලාදිජ්ජපටිපදාධම්මස්ස පටිපජ්ජනං.

ජන්තං අභිඤ්ඤාඤාණානන්ති ඉද්ධිවිධදිබ්බසොතවෙනොපරියපුබ්බෙනිවාසදිබ්බවක්ඛුආසවක්ඛයඤාණානං. තෙසත්තන්ති ඤාණානන්ති පටිසම්භිදාපාළියං (පටි. ම. 1.1-2 මානිකා) “සොතාවධානෙ පඤ්ඤා සුතමයෙ ඤාණං, සුත්වාන සංවරෙ පඤ්ඤා සීලමයෙ ඤාණං”න්තිආදිනා ඤාණකථාය නිද්දිට්ඨානං සාවකසාධාරණාසාධාරණානං ඤාණානං. ඉමෙසඤ්ඤි තෙසත්තතිඤාණානං සුතමයඤාණාදීති සත්තසට්ඨිඤාණානි සාවකස්ස සාධාරණානි, “ඉන්ද්‍රියපරොපරියත්තෙ ඤාණං, සත්තානං ආසයානුසයෙ ඤාණං, යමකපාටිහිරෙ ඤාණං, මහාකරුණාසමාපත්තියා ඤාණං, සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණං, අනාවරණඤාණං”න්ති (පටි. ම. 1.68-73 මානිකා) ඉමානි ඡ අසාධාරණඤාණානි සාවකෙහි.

සත්තසත්තන්ති ඤාණානන්ති එත්ථ –

“ජාතිපච්චයා ජරාමරණන්ති ඤාණං, අසති ජාතියා නත්ථි ජරාමරණන්ති ඤාණං. අතීතම්පි අද්ධානං ජාතිපච්චයා ජරාමරණන්ති ඤාණං, අසති ජාතියා නත්ථි ජරාමරණන්ති ඤාණං. යම්පිස්ස තං ධම්මට්ඨිතිඤාණං, තම්පි බයධම්මං වයධම්මං විරාගධම්මං නිරොධධම්මන්ති ඤාණං. භවපච්චයා ජාතීති ඤාණං...පෙ.... උපාදානපච්චයා භවොති ඤාණං, තණ්හාපච්චයා උපාදානන්ති ඤාණං, වෙදනාපච්චයා තණ්හාති ඤාණං, එස්සපච්චයා වෙදනාති ඤාණං, සලායතනපච්චයා එස්සොති ඤාණං, නාමරූපපච්චයා සලායතනන්ති ඤාණං, විඤ්ඤාණපච්චයා නාමරූපන්ති ඤාණං, සඬ්ඛාරපච්චයා විඤ්ඤාණන්ති ඤාණං, අවිජ්ජාපච්චයා සඬ්ඛාරාති ඤාණං, අසති අවිජ්ජාය නත්ථි සඬ්ඛාරාති ඤාණං, අතීතම්පි අද්ධානං අවිජ්ජාපච්චයා සඬ්ඛාරාති ඤාණං, අසති අවිජ්ජාය නත්ථි සඬ්ඛාරාති ඤාණං, අනාගතම්පි අද්ධානං අවිජ්ජාපච්චයා සඬ්ඛාරාති ඤාණං, අසති අවිජ්ජාය නත්ථි සඬ්ඛාරාති ඤාණං, යම්පිස්ස තං ධම්මට්ඨිතිඤාණං, තම්පි බයධම්මං වයධම්මං විරාගධම්මං නිරොධධම්මන්ති ඤාණං”න්ති –

භගවතා නිදානවග්ගෙ (සං. නි. 2.34-35) ජරාමරණාදියු එකාදසසු පටිච්චසමුප්පාදඬිගෙසු පච්චෙකං සත්ත සත්ත කත්වා වුත්තාති සත්තසත්තතිඤාණානි.

තත්ථ ධම්මට්ඨිතිඤාණන්ති පච්චයාකාරඤාණං. පච්චයාකාරො හි ධම්මානං පවත්තිසඬ්ඛාතාය ධීතියා කාරණත්තා “ධම්මට්ඨිති”ති වුවවති, තත්ථ ඤාණං ධම්මට්ඨිතිඤාණං, “ජාතිපච්චයා ජරාමරණ”න්තිආදිනා වුත්තස්සෙව ඡබ්බිධස්ස ඤාණස්සෙතං අධිවචනං. බයධම්මන්ති බයගමනසභාවං. වයධම්මන්ති වයගමනසභාවං. විරාගධම්මන්ති විරජ්ජනසභාවං. නිරොධධම්මන්ති නිරුජ්ඣනසභාවන්ති අත්ථො.

ලාභොතිආදියු ලාභොයෙව උපසග්ගෙන විසෙසෙත්වා “පටිලාභො”ති වුත්තො. පුන තස්සෙව අත්ථවිචරණවසෙන “පත්ති සම්පත්ති”ති වුත්තං. චූසනාති අධිගමනවසෙන චූසනා. සච්ඡිකිරියාති පටිලාභසච්ඡිකිරියා. උපසම්පදාති නිජ්ජාදානා.

සත්තන්තඤ්ච සෙක්ඛානන්ති තිස්සො සික්ඛා සික්ඛන්තිති සෙක්ඛසඤ්ඤිතානං සොතාපත්තිමග්ගට්ඨාදිනං සත්තන්තං. පුපුජ්ජනකලාණකස්ස වාති නිබ්බානගාමිතියා පටිපදාය යුත්තත්තා සුන්දරට්ඨෙන කලාණසඤ්ඤිතස්ස

පුපුර්වජනස්ස. වඩ්ඪිතං වඩ්ඪනං එකායාති වඩ්ඪිතවඩ්ඪනා. යථාචුත්තානං අට්ඨන්තම්පි පඤ්ඤානං වසෙන විසෙසතොව අරහතො පඤ්ඤාවසෙන පඤ්ඤාචුද්ධියා. තථා පඤ්ඤාවෙසුල්ලාය.

යස්ස කස්සපිපි විසෙසතො අනුරූපධම්මස්ස මහන්තං නාම කිච්චසිද්ධියා වෙදිතබ්බන්ති තදස්ස කිච්චසිද්ධියා දස්සෙන්තො “මහන්තෙ අත්ථෙ පරිග්ගණ්හාති”තිආදිමාහ. තත්ථ අත්ථාදිනං මහන්තභාවො මහාවිසයනාය වෙදිතබ්බො, මහාවිසයනා ව තෙසං පටිසම්භිදාමග්ගෙ ආගතනයෙන වෙදිතබ්බො. සීලක්ඛන්ධස්ස පන හෙතුමහන්තතාය, පච්චයමහන්තතාය, නිස්සයමහන්තතාය, පහෙදමහන්තතාය, කිච්චමහන්තතාය, ඵලමහන්තතාය, ආනිසංසමහන්තතාය ව මහන්තභාවො වෙදිතබ්බො. තත්ථ හෙතු අලොභාදයො. පච්චයො හිරොත්තප්පසද්ධාසතිවිරියාදයො. නිස්සයො සාවකබොධිපච්චෙකබොධිනියතතා තංසමඛිගිතො ව පුරිසවිසෙසා. පහෙදො චාරිත්තචාරිත්තාදිවිභාගො. කිච්චං තදඛිගාදිවසෙන පටිපක්ඛවිධමනං. ඵලං සග්ගසම්පදා නිබ්බානසම්පදා ව. ආනිසංසො පියමනාපතාදි. අයමෙත්ථ සඛිබෙපො, විත්ථාරො පන විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 1.9) ආකඛ්ඛෙයාසුත්තාදියු (ම. නි. 1.64 ආදයො) ව ආගතනයෙන වෙදිතබ්බො. ඉමිනා නයෙන සමාධික්ඛන්ධාදීනම්පි මහන්තතා යථාරහං නිද්ධාරෙත්වා වත්තබ්බො. ධානාට්ඨානාදිනං මහන්තභාවො පන මහාවිසයනාය වෙදිතබ්බො. තත්ථ ධානාට්ඨානානං මහාවිසයනා බහුධාතුකසුත්තාදියු ආගතනයෙන වෙදිතබ්බො.

විහාරසමාපත්තිනං මහාවිසයනා සමාධික්ඛන්ධෙ මහාවිසයනානිද්ධාරණනයෙන වෙදිතබ්බො, අරියසච්චානං සකලයානසඛිගාහකතො සච්චවිහඪගෙ (විහ. 189 ආදයො) තංසංවණ්ණනාසු (විහ. අට්ඨ. 189 ආදයො) ව ආගතනයෙන, සතිපට්ඨානාදිනං සතිපට්ඨානවිහඪගාදියු (විහ. 355 ආදයො) තංසංවණ්ණනාදියු (විහ. අට්ඨ. 355 ආදයො) ව ආගතනයෙන, සාමඤ්ඤඵලානං මහතො භික්ඛස්ස මහතො සුඛස්ස මහතො අත්ථස්ස මහතො යොගක්ඛෙමස්ස නිප්පත්තිභාවතො සන්තපණ්ණෙතඤ්ඤාකාමවරපණ්ණිතවෙදනියභාවතො, අභිඤ්ඤානං මහාසම්භාරතො මහාවිසයනො මහාකිච්චතො මහානුභාවතො මහානිප්පත්තිතො, නිබ්බානස්ස මදනිම්මදනාදිමහත්ථසිද්ධිතො ව මහන්තභාවො වෙදිතබ්බො. පරිග්ගණ්හාතිති සභාවාදිතො පටිච්ඡේප ගණ්හාති ජානාති, පටිච්ඡක්ඛාතිති අත්ථො.

පුපුර්වජඤ්ඤාති එත්ථාපි චුත්තයානුසාරෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. අයං පන විසෙසො – පුපුර්ව නානාක්ඛන්ධෙසු ඤාණං පවත්තති “අයං රූපක්ඛන්ධො නාම...පෙ.... අයං විඤ්ඤාණක්ඛන්ධො නාමා”ති එවං පඤ්චන්තං බන්ධානං නානාකරණං පටිච්ච ඤාණං පවත්තති. තෙසුපි එකවිධෙන රූපක්ඛන්ධො...පෙ.... එකාදසවිධෙන රූපක්ඛන්ධො. එකවිධෙන වෙදනාක්ඛන්ධො...පෙ.... බහුවිධෙන වෙදනාක්ඛන්ධො. එකවිධෙන සඤ්ඤාක්ඛන්ධො...පෙ.... බහුවිධෙන සඤ්ඤාක්ඛන්ධො. එකවිධෙන සඛිබාරක්ඛන්ධො...පෙ.... බහුවිධෙන සඛිබාරක්ඛන්ධො. එකවිධෙන විඤ්ඤාණක්ඛන්ධො...පෙ.... බහුවිධෙන විඤ්ඤාණක්ඛන්ධොති එවං එකෙකස්ස බන්ධස්ස එකවිධාදිවසෙන අනිතාදිවසෙනපි නානාකරණං පටිච්ච ඤාණං පවත්තති.

පුපුර්ව නානාධාතුසුති “අයං චක්ඛුධාතු නාම...පෙ.... අයං මනොවිඤ්ඤාණධාතු නාම. තත්ථ සොළස ධාතුයො කාමාවචරා, ද්වෙ වාතුභූමිකා”ති එවං ධාතුසු නානාකරණං පටිච්ච ඤාණං පවත්තති. තයිදං උපාදින්නධාතුවසෙන චුත්තං. පච්චෙකඛුද්ධානඤ්ඤි ද්විත්තඤ්ඤි අග්ගසාවකානං උපාදින්නධාතුසු එව නානාකරණං පටිච්ච ඤාණං පවත්තති, තඤ්ච බො එකදෙසතොව, න නිප්පදෙසතො. බහිද්ධා අනුපාදින්නධාතුනං නානාකරණං තෙසං අවිසයොව, සබ්බඤ්ඤඛුද්ධානංයෙව පන “ඉමාය ධාතුයා උස්සන්තත්තා ඉමස්ස රුක්ඛස්ස බන්ධො සෙතො හොති, ඉමස්ස කාළො, ඉමස්ස මට්ඨො, ඉමස්ස බරො, ඉමස්ස බහලතවො, ඉමස්ස සුක්ඛතවො. ඉමස්ස පත්තං වණ්ණසණ්ඨානාදිවසෙන එවරූපං. ඉමස්ස පුප්ථං නිලං, පිතං, ලොහිතං, ඔදාතං, සුගන්ධං, දුග්ගන්ධං, මිස්සකගන්ධං. ඵලං ඛුද්දකං, මහන්තං, දීපං, වට්ඨං, සුවණ්ණං, දුබ්බණ්ණං, මට්ඨං, ඵරුසං, සුගන්ධං, දුග්ගන්ධං, මධුරං, තිත්තකං, අම්බිලං, කටුකං, කසාවං. කණ්ටකො තිබ්බො, අතිබ්බො, උජුකො, කුට්ලො, තම්බො, නිලො, ලොහිතො, ඔදාතො”තිආදිනා ධාතුනානත්තං පටිච්ච ඤාණං පවත්තති.

පුපුර්ව නානාආයතනෙසුති “ඉදං චක්ඛායතනං නාම...පෙ.... ඉදං ධම්මායතනං නාම. තත්ථ දසායතනා කාමාවචරා, ද්වෙ වාතුභූමිකා”ති එවං ආයතනනානත්තං පටිච්ච ඤාණං පවත්තති.

පුපුර්ව නානාපට්ච්චසමුප්පාදෙසුති අප්ඤ්ඤාත්තබ්බිද්ධාහෙදතො සන්තානහෙදතො ව නානප්පහෙදෙසු පට්ච්චසමුප්පාදඛගෙසු. අවිජ්ජාදිඅඛිගාති හි පච්චෙකං පට්ච්චසමුප්පාදසඤ්ඤිතාති. තෙනාහ – සඛිබාරපිටකෙ “ද්වාදස පච්චයා ද්වාදස පට්ච්චසමුප්පාදා”ති (සං. නි. ටී. 1.1.110).

පුපුර්ව නානාසුඤ්ඤතමනුපලබ්භෙසුති නානාසභාවෙසු නිච්චසාරාදිවර්ගිතෙසු සුඤ්ඤසභාවෙසු, තතො එව ඉත්ථිපුරිසඅත්තත්තනියාදිවසෙන අනුපලබ්භමානසභාවෙසු. ම-කාරො හෙත්ථ පදසන්ධිකරො.

පුපුර්ව නානාඅත්ථෙසුති අත්ථපටිසම්භිදාවිසයෙසු පච්චයුප්පන්තාදිනානාඅත්ථෙසු. ධම්මෙසුති ධම්මපටිසම්භිදාවිසයෙසු පච්චයාදිනානාධම්මෙසු. නිරුත්තියුති තෙසංයෙව අත්ථධම්මානං නිද්ධාරණවචනසඛිබාතෙසු නානානිරුත්තියු. පුපුර්ව නානාපට්චානෙසුති අත්ථපටිසම්භිදාදිවිසයෙසු ඉමානි ඤාණානි ඉදමත්ථථොතකානීති තථා තථා පට්භානතො උපතිට්ඨනතො පට්භානානීති ලද්ධනාමෙසු නානාඤාණෙසු.

පුටු නානාසීලක්ඛන්ධෙසුතිආදීසු සීලස්ස පුටුත්තං නානත්තඤ්ච චුත්තමෙව, ඉතරෙසං පන චුත්තනායානුසාරෙන සුවිඤ්ඤායාත්තා පාකටමෙව. යං පන අභින්නං එකමෙව නිබ්බානං, තත්ථ උපචාරවසෙන පුටුත්තං ගහෙනබ්බන්ති ආහ - “පුටු නානාජනසාධාරණෙ ධම්මෙ සමතික්කම්මා”ති. තෙනස්ස මදනිම්මදනාදිපරියායෙන පුටුත්තං පරිදිපිතං හොති.

විපුලෙ අත්ථෙති මහත්තෙ අත්ථෙ. මහත්තපරියායො හි විපුලසද්දො. ගම්භීරෙසුති සසාදිති විය මහාසමුද්දො අනුපව්නඤ්ඤාණසම්භාරෙහි අලබ්භනෙයාප්පතිට්ඨෙසු බන්ධෙසු ඤාණං පවත්තනීති විසයස්ස ගම්භීරතාය ඤාණස්ස ගම්භීරතා විභාවිතා.

තික්ඛවිසදභාවාදිගුණෙහි අසාධාරණත්තා පරෙසං පඤ්ඤාය න සාමන්තා, අථ බො සුවිදුරවිදුරෙති අසමන්තපඤ්ඤා ආකාරස්ස රස්සත්තං කත්වා. කෙච්ඡි “අසමන්තපඤ්ඤා”ති පඨන්ති, තෙසං යථාචුත්තගුණෙහි අඤ්ඤෙහි අසාධාරණත්තා නත්ථි එතිස්සා කායවි සමන්තන්ති අසමන්තා පඤ්ඤාති යොජනා. අත්ථවචන්ථානතොති අත්ථප්පභෙදස්ස යථාවතො සන්නිට්ඨානතො. න අඤ්ඤො කොච්ඡි සක්කොති අභිසම්භවිතුන්ති ඤාණගතියා සම්පාපුණිතුං න අඤ්ඤො කොච්ඡි සක්කොති, තස්මා අයං සුවිදුරවිදුරෙති අසමන්තපඤ්ඤා. ඉදාති පුග්ගලන්තරවසෙන අසමන්තපඤ්ඤං විභාවෙතුං, “පුටුප්පනකලායාණකස්සා”තිආදි ආරද්ධං.

“පඤ්ඤාපභෙදකුසලො අභින්නඤාණො අධිගතප්පටිසම්භිදො චතුර්වේසාරප්ප්පත්තො දසබලධාරී පුරිසාසහො පුරිසසීහො පුරිසනාගො පුරිසාපඤ්ඤො පුරිසධොරය්හො අනන්තඤාණො අනන්තතෙජො අනන්තයසො අභිසො මහද්ධනො බලවා නෙතා විනෙතා අනුනෙතා පඤ්ඤාපෙනා චිතිස්සාපෙනා පෙක්ඛනා පසාදෙනා. සො හි භගවා අනුප්පන්නස්ස මග්ගස්ස උප්පාදෙනා, අසඤ්ජාතස්ස මග්ගස්ස සඤ්ජනෙනා, අනක්ඛාතස්ස මග්ගස්ස අක්ඛාතා, මග්ගඤ්ඤු මග්ගවිදු මග්ගකොච්ඡො. මග්ගානුගාමී ව පන එතරහි සාවකා විහරන්ති පච්ඡා සමන්තාගතා.

“සො හි භගවා ජානං ජානාති, පස්සං පස්සති, චක්ඛුහුතො ඤාණහුතො ධම්මහුතො බ්‍රහ්මහුතො චත්තා පවත්තා අත්ථස්ස නින්තොතො අමතස්ස දාතා ධම්මස්සාමී තථාගතො, නත්ථි තස්ස භගවතො අඤ්ඤාතං අදිට්ඨං අවිදිතං අසවිජ්ඣතං අභස්සිතං පඤ්ඤාය. අතිතං අනාගතං පච්චුප්පන්නං උපාදාය සබ්බෙ ධම්මා සබ්බාකාරෙන බුද්ධස්ස භගවතො ඤාණමුඛෙ ආපාථං ආගච්ඡන්ති, යං කිඤ්චි නෙයාං නාම අත්ථි තං සබ්බං ජානිතබ්බං, අත්තත්ථො වා පරත්ථො වා උභයත්ථො වා දිට්ඨධම්මිකො වා අත්ථො සම්පරාසිකො වා අත්ථො උත්තානො වා අත්ථො ගම්භීරො වා අත්ථො ගුල්හො වා අත්ථො පටිච්ඡන්තො වා අත්ථො නෙයොයා වා අත්ථො නීතො වා අත්ථො අනවජ්ජො වා අත්ථො නික්කිලෙසො වා අත්ථො වොදානො වා අත්ථො පරමත්ථො වා අත්ථො, සබ්බං තං අන්තොබුද්ධඤාණෙ පරිවත්තති.

“සබ්බං කායකම්මං බුද්ධස්ස භගවතො ඤාණානුපරිවත්ති, සබ්බං වච්ඡකම්මං බුද්ධස්ස භගවතො ඤාණානුපරිවත්ති, සබ්බං මනොකම්මං බුද්ධස්ස භගවතො ඤාණානුපරිවත්ති. අතිතෙ බුද්ධස්ස භගවතො අප්පටිහතං ඤාණං, අනාගතෙ බුද්ධස්ස භගවතො අප්පටිහතං ඤාණං, පච්චුප්පන්නෙ බුද්ධස්ස භගවතො අප්පටිහතං ඤාණං, යාවතකං නෙයාං, තාවතකං ඤාණං. යාවතකං ඤාණං, තාවතකං නෙයාං. නෙයාපරියන්තිකං ඤාණං, ඤාණපරියන්තිකං නෙයාං, නෙයාං අතික්කම්මිත්වා ඤාණං නප්පවත්තති, ඤාණං අතික්කම්මිත්වා නෙයාපථො නත්ථි, අඤ්ඤමඤ්ඤපරියන්තට්ඨාසිනො තෙ ධම්මා, යථා ද්වින්නං සමුග්ගපට්ඨානං සම්මා ප්‍රසිද්ධානං හෙට්ඨිමං සමුග්ගපට්ඨං උපරිමං නාතිවත්තති, උපරිමං සමුග්ගපට්ඨං හෙට්ඨිමං නාතිවත්තති, අඤ්ඤමඤ්ඤපරියන්තට්ඨාසිනො, එවමෙව බුද්ධස්ස භගවතො නෙයාඤ්ච ඤාණඤ්ච අඤ්ඤමඤ්ඤපරියන්තට්ඨාසිනො. යාවතකං නෙයාං, තාවතකං ඤාණං. යාවතකං ඤාණං, තාවතකං නෙයාං, නෙයාපරියන්තිකං ඤාණං, ඤාණපරියන්තිකං නෙයාං, නෙයාං අතික්කම්මිත්වා ඤාණං නප්පවත්තති, ඤාණං අතික්කම්මිත්වා නෙයාපථො නත්ථි. අඤ්ඤමඤ්ඤපරියන්තට්ඨාසිනො තෙ ධම්මා. සබ්බධම්මෙසු බුද්ධස්ස භගවතො ඤාණං පවත්තති.

“සබ්බෙ ධම්මා බුද්ධස්ස භගවතො ආචර්ජනප්පට්ඨා ආකඛ්ඛප්පට්ඨා මනසිකාරප්පට්ඨා චිත්තුප්පාදප්පට්ඨා, සබ්බසත්තෙසු බුද්ධස්ස භගවතො ඤාණං පවත්තති. සබ්බෙසං සත්තානං බුද්ධො ආසයං ජානාති, අනුසයං ජානාති, වර්තං ජානාති, අධිමුත්තිං ජානාති, අප්පරජක්ඛෙ මහාරජක්ඛෙ තික්ඛිත්ථි යෙ මුදිත්ථි යෙ ස්වාකාරෙ ද්වාකාරෙ සුවිඤ්ඤාපයෙ දුච්ඤ්ඤාපයෙ භබ්බා සබ්බෙ සත්තෙ පජානාති, සදෙවකො ලොකො සමාරකො සබ්බමකො සස්සමණබ්‍රාහ්මණී පජා සදෙවමනුස්සා අන්තොබුද්ධඤාණෙ පරිවත්තති.

“යථා යෙ කෙච්ඡි මච්ඡකච්ඡපා අන්තමසො තිම්බිම්බිගලං උපාදාය අන්තොමහාසමුද්දෙ පරිවත්තන්ති, එවමෙව සදෙවකො ලොකො සමාරකො සබ්බමකො සස්සමණබ්‍රාහ්මණී පජා සදෙවමනුස්සා අන්තොබුද්ධඤාණෙ පරිවත්තති. යථා යෙ කෙච්ඡි පක්ඛිනො අන්තමසො ගරුලං වෙනතෙයාං උපාදාය ආකාසස්ස පදෙසෙ පරිවත්තන්ති, එවමෙව යෙපි තෙ සාරිපුත්තසමා පඤ්ඤාය, තෙපි බුද්ධඤාණස්ස පදෙසෙ පරිවත්තන්ති, බුද්ධඤාණං දෙවමනුස්සානං පඤ්ඤං ඵරිත්වා අතිසංසිත්වා තිට්ඨති. යෙපි තෙ බත්තියපණ්ඩිතා බ්‍රාහ්මණපණ්ඩිතා ගහපතිපණ්ඩිතා සමණපණ්ඩිතා නිපුණා කතපරප්පවාදා වාලවෙධිරූපා, වොහිත්දන්තා

ආදිනා නිද්දිට්ඨපාළිං පෙය්‍යාලමුඛෙන සංඛිපිත්වා දස්සෙන්නො “පඤ්ඤාපහෙදකුසලො පහින්නඤ්ඤාණො...පෙ.... තෙ පඤ්ඤා අභිසංඛරන්වා අභිසංඛරන්වා”ති ආදිමාහ.

තත්ථ පහින්නඤ්ඤාණොති අත්ථාදීසු පහෙදගතඤ්ඤාණො. “පහෙදඤ්ඤාණො”තිපි පයන්ති, සොයෙව අත්ථො. තෙ පඤ්ඤානි තෙ තෙ අත්තනා අධිප්පෙතං පඤ්ඤං. නිද්දිට්ඨකාරණානි විස්සජ්ජිතකාරණා. උපක්ඛින්නකානි භගවතො පඤ්ඤාවෙය්‍යන්තියෙන සමීපෙ ඛින්නකා අන්තෙවාසිකා සම්පජ්ජන්ති.

භවති අභිභවතීති භූරි. කිං? රාගාදිං. උපසග්ගෙ සතිපි තදෙව පදං තමත්ථං වදන්ති උපසග්ගෙන විනාපි සො අත්ථො විඤ්ඤෙය්‍යො අනෙකත්ථත්තා ධාතුනන්ති චුත්තං – “අභිභුය්‍යතී”ති. කාරකඛ්‍යත්තයෙන වෙනං චුත්තං, තස්මා රාගං අභිභුය්‍යතීති සා සා මග්ගපඤ්ඤා අත්තනා අත්තනා වජ්ඣං රාගං අභිභුය්‍යති අභිභවති, මදන්ති අත්ථො. අභිභවතීති සා සා ඵලපඤ්ඤා තං තං රාගං භවි අභිභවි මද්දීති භූරිපඤ්ඤා. “අභිභවිතා”ති වා පාඨො, “අභිභවිත්වා”තිපි පයන්ති. අභිභවිත්වාති ව කිරියාය සිද්ධිභාවදස්සනං. පඤ්ඤා වෙ සිද්ධා, රාගාභිභවො ව සිද්ධො ඵවාති. සෙසෙසුපි ඵසෙව නයො.

රාගාදීසු පන රජ්ජනලක්ඛණො රාගො. දුස්සනලක්ඛණො දොසො. මුස්භනලක්ඛණො මොහො. කුජ්ඣනලක්ඛණො කොධො, උපනන්ධනලක්ඛණො උපනාහො. පුබ්බකාලං කොධො, අපරකාලං උපනාහො. පරගුණමක්ඛනලක්ඛණො මක්ඛො, යුගග්ගාභලක්ඛණො පලාසො. පරසම්පන්නිඛියනලක්ඛණො ඉස්සා, අත්තනො සම්පන්නිතිග්ගුහනලක්ඛණං මච්ඡරියං. අත්තනා කතපාපප්පට්ච්ඡාදනලක්ඛණො මායා, අත්තනො අවිජ්ජමානගුණප්පකාසනලක්ඛණං සායෙය්‍යං. විත්තස්ස උද්ධුමානභාවලක්ඛණො ඵම්හො, කරණුත්තරියලක්ඛණො සාරම්හො. උන්නතිලක්ඛණො මානො, අබිභුන්නතිලක්ඛණො අතිමානො. මත්තභාවලක්ඛණො මදො, පඤ්චකාමගුණෙසු විත්තවොස්සග්ගලක්ඛණො පමාදො. භවති අභිභවති අරින්ති භූරි අසරුපතො පරස්ස අකාරස්ස ලොපං කත්වා. තෙනාහ – “අරිං මද්දනිපඤ්ඤාති භූරිපඤ්ඤා”ති. භවති ඵත්ථ ථාවරජඛිගමන්ති භූරි චූචිවති පථවී යථා “භූමී”ති භූරි වියාති භූරිපඤ්ඤා විත්ථතවිපුලට්ඨෙන සබ්බං සහනය ව. තෙනාහ – “තායා”ති ආදි. තත්ථ පථවිසමායාති විත්ථතවිපුලට්ඨෙනෙව පථවිසමාය. විත්ථතායාති පජානිතබ්බෙ විසයෙ විත්ථතාය, න එකදෙසෙ වත්තමානාය. විපුලායාති උළාරභූතාය. සමන්තාගතොති පුග්ගලො. ඉති-සද්දො කාරණත්ථෙ, ඉමිනා කාරණෙන පුග්ගලස්ස භූරිපඤ්ඤාය සමන්තාගතත්තා තස්ස පඤ්ඤා භූරිපඤ්ඤා නාමාති අත්ථො. “භූරිපඤ්ඤස්ස පඤ්ඤා භූරිපඤ්ඤපඤ්ඤා”ති වත්තබ්බෙ එකස්ස පඤ්ඤාසද්දස්ස ලොපං කත්වා “භූරිපඤ්ඤා”ති චුත්තං.

අපිවාති පඤ්ඤාපරියායදස්සනත්ථං චුත්තං. පඤ්ඤායමෙතන්ති පඤ්ඤාය ඵතං. අධිවචනන්ති අධිකං වචනං. භූරීති භූතෙ අත්ථෙ ඛන්ධාදිකෙ රමති සච්චසභාවෙන, දිට්ඨි විය න අභූතෙති භූරි. මෙධාති අසති විය සිලුච්චයෙ කිලෙසෙ මෙධති හිංසතීති මෙධා, ඛිප්පං ගහණධාරණට්ඨෙන වා මෙධා. පරිණායිකාති යස්සුප්පජ්ජති, තං සත්තං. අත්තහිතප්පට්ඨත්තියං සම්පයුත්තධම්මෙ ව යාථාවලක්ඛණප්පට්ඨෙධෙ පරිණෙතිති පරිණායිකා. ඉමෙහෙව අඤ්ඤානිපි පඤ්ඤාපරියායවචනානි භොන්ති.

පඤ්ඤාබාහුල්ලන්ති පඤ්ඤා බහුලා අස්සාති පඤ්ඤාබහුලො, තස්ස භාවො පඤ්ඤාබාහුල්ලං. තඤ්ච පඤ්ඤාය බාහුල්ලං පවත්ති ඵවාති තමත්ථං පඤ්ඤාගරුකස්ස පුග්ගලස්ස වසෙන දස්සෙන්නො, “ඉධෙකච්චො පඤ්ඤාගරුකො භොති”ති ආදිමාහ. තත්ථ ඉධෙකච්චොති පුට්ඨජ්ජනකල්‍යාණකො, අරියො වා. පඤ්ඤා ගරු එකස්සාති පඤ්ඤාගරුකො. පඤ්ඤාය වරිතො පවත්තීතො පඤ්ඤාවරිතො, පඤ්ඤාය වරිතං පවත්තං අස්සාති වා පඤ්ඤාවරිතො. අනුලොමිකමන්ති ආදිවිභාගා පඤ්ඤා ආසයො එතස්සාති පඤ්ඤාසයො. පඤ්ඤාය අධිමුත්තො තන්තින්තොති පඤ්ඤාධිමුත්තො. සමුස්සිතට්ඨෙන පඤ්ඤා ධජො එතස්සාති පඤ්ඤාධජො. පඤ්ඤාකෙතුති තස්සෙව වෙවචනං. පඤ්ඤානිමිත්තං ආධිපතෙය්‍යං එතස්සාති පඤ්ඤාධිපතෙය්‍යො. පඤ්ඤාසංඛිතො විවයො, ධම්මසභාවච්චිනනං වා බහුලං එතස්සාති විවයබහුලො. නානප්පකාරෙන ධම්මසභාවච්චිනනං බහුලං අස්සාති පච්චයබහුලො. ඔක්ඛායනං යාථාවතො ධම්මානං උපට්ඨානං බහුලං එතස්සාති ඔක්ඛායනබහුලො. පඤ්ඤාය තස්ස තස්ස ධම්මස්ස සම්මාපෙක්ඛනා සම්පෙක්ඛා, සම්පෙක්ඛාය අයනං පවත්තනං සම්පෙක්ඛායනං, සම්පෙක්ඛායනං ධම්මො පකති අස්සාති සම්පෙක්ඛායනධම්මො. සම්පෙක්ඛායනං වා යාථාවතො දස්සනධම්මො සභාවො එතස්සාති සම්පෙක්ඛායනධම්මො. සබ්බං ධම්මජාතං විභූතං විභාවිතං කත්වා විහරණසිලොති විභූතවිහාරී.

තච්චරිතොති ආදීසු තං-සද්දෙන පඤ්ඤා පච්චාමට්ඨා, තස්මා තත්ථ “පඤ්ඤාවරිතො”ති ආදිනා අත්ථො වෙදිතබ්බො. සා පඤ්ඤා වරිතා ගරුකා බහුලා අස්සාති තච්චරිතො තග්ගරුකො තබ්බහුලො. තස්සං පඤ්ඤාය නින්තො පොණො පබ්බාරො අධිමුත්තොති තන්තින්තො තප්පොණො තප්පබ්බාරො තදධිමුත්තො. සා පඤ්ඤා අධිපති තදධිපති, තදධිපතීතො ආගතො තදධිපතෙය්‍යො. පඤ්ඤාගරුකොති ආදීති “කාමං සෙවත්තංයෙව ජානාති, අයං පුග්ගලො නෙක්ඛම්මගරුකො”ති ආදීසු (පටි. ම. 1.114) විය පුරිමජාතීතො පභූති චුත්තානි. තච්චරිතොති ආදීති

ඉමිස්සා ජාතියා වුත්තානි. ඉදානි වුත්තමෙවත්ථං නිදස්සනවසෙනපි දස්සෙතුං - “යථා”නිආදි වුත්තං. එවමෙවන්තිආදීනි දස්සිතබ්බනිගමනං.

සීසපඤ්ඤානි අත්තනො විසයෙ සීසප්පවත්තිකා පඤ්ඤා, යා සමාරද්ධා අත්තනො පඤ්ඤාකිව්වං අදන්ධායන්ති අවිත්ථායන්ති බ්‍රහ්මචරී සම්පාපෙනි. තෙනාහ - “සීසං සීසං සීලානි පරිපුරෙති”නිආදි. තත්ථ සීසං සීසන්ති බහුනං සීලාදීනං සඬගහත්ථං ද්විත්වත්තුං වුත්තං. සීලානිති වාරිත්තවාරිත්තවසෙන පඤ්ඤාත්තානි පානිමොක්ඛසංවරසීලානි, යපෙන්වා වා ඉන්ද්‍රියසංවරං තස්ස විසුං ගහිතත්තා ඉතරානි තිව්ධසීලානි. ඉන්ද්‍රියසංවරන්ති වක්ඛාදීනං ඡන්තං. ඉන්ද්‍රියානං රාගප්පටිසප්පවෙසං අකත්වා සතිකවාටෙන නිවාරණං ථකනං. භොජනෙ මත්තඤ්ඤානන්ති පච්චවෙක්ඛිතපරිභොගවසෙන භොජනෙ පමාණඤ්ඤාභාවං. ඡාගරියානුයොගන්ති දිවසස්ස තීසු කොට්ඨාසෙසු රත්තියා පයමමජ්ඣමකොට්ඨාසෙසු ව ඡාගරිති න නිද්දායති, සමණධම්මමෙව කරොතිති ඡාගරො, ඡාගරස්ස භාවො, කම්මං වා ඡාගරියං, ඡාගරියස්ස අනුයොගො ඡාගරියානුයොගො, තං ඡාගරියානුයොගං. සීලක්ඛන්ධන්ති සෙක්ඛං වා අසෙක්ඛං වා සීලක්ඛන්ධං. එවමිතරෙපි බන්ධා වෙදිතබ්බා. පඤ්ඤාක්ඛන්ධන්ති මග්ගපඤ්ඤා ව සෙක්ඛාසෙක්ඛානං ලොකියපඤ්ඤා ව. විමුක්තික්ඛන්ධන්ති ඵලවිමුක්ති. විමුක්තිඤ්ඤාණදස්සනක්ඛන්ධන්ති පච්චවෙක්ඛණඤ්ඤාණං. සීසපඤ්ඤානිද්දෙසසදිසොයෙව ලහුපඤ්ඤානිද්දෙසො, තථා භාසපඤ්ඤානිද්දෙසො. ජවනපඤ්ඤානිද්දෙසො පන කලාපසම්මසනනායෙන පවත්තො. තික්ඛපඤ්ඤානිද්දෙසො චිරියස්ස උස්සුක්කාපනවසෙන, නිබ්බේධකපඤ්ඤානිද්දෙසො සබ්බලොකෙ අනභිරතසඤ්ඤාවසෙන පවත්තො. තත්ථ තුරිතකිරියා සීසතා. අදන්ධතා ලහුතා. වෙගායිතත්තං බ්‍රහ්මතා.

භාසබහුලොති පීතිබහුලො. සෙසපදානි තස්සෙව වෙවචනානි. අථ වා භාසබහුලොති මූලපදං. වෙදබහුලොති තස්සා එව පීතියා සම්පයුත්තසොමනස්සවෙදනාවසෙන නිද්දෙසපදං. තුට්ඨිබහුලොති නාතිබලවපීතියා තුට්ඨාකාරවසෙන. පාමොජ්ජබහුලොති බලවපීතියා පමුදිතභාවවසෙන. සීලානි පරිපුරෙතීති හට්ඨප්පහට්ඨො උදග්ගදග්ගො සම්පියායමානො සීලානි සම්පාදෙති. පීතියොමනස්සසහගතා හි පඤ්ඤා අභිරතිවසෙන ආරම්මණෙ ඵුල්ලිතා විකසිතා විය පවත්තති, න එවං උපෙක්ඛාසහගතානි.

අනිච්චතො බ්‍රහ්ම ජවතීති “බන්ධපඤ්ඤාකං අනිච්ච”න්ති වෙගායිතෙන පවත්තති, පටිපක්ඛදුර්භාවෙන පුබ්බාභිසංඛාරස්ස සාතිසයත්තා ඉන්දෙන විස්සට්ඨවර්ණං විය ලක්ඛණං අවිරජ්ඣන්ති අදන්ධායන්ති අනිච්චලක්ඛණං වෙගසා පටිවිජ්ඣති, තස්මා සා ජවනපඤ්ඤා නාමාති අත්ථො. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො. එවං ලක්ඛණාරම්මණිකවිපස්සනාවසෙන ජවනපඤ්ඤා දස්සෙන්වා බලවවිපස්සනාවසෙන දස්සෙතුං - “රූප”න්තිආදි වුත්තං. තත්ථ බයට්ඨෙයානාති යත්ථ යත්ථ උප්පජ්ජති, තත්ථ තත්ථෙව හිජ්ජනතො බයසභාවත්තා. හයට්ඨෙයානාති හයානකභාවතො. අසාරකට්ඨෙයානාති අත්තසාරවිරහතො නිච්චසාරාදිවිරහතො ව. තුලයිත්වාති තුලාභුතාය විපස්සනාපඤ්ඤාය තුලෙන්වා. තීරයිත්වාති තාය එව තීරණභුතාය තීරෙන්වා. විභාවයිත්වාති යාථාවතො පකාසෙන්වා පාකට්ඨං කත්වා. අථ වා තුලයිත්වාති කලාපසම්මසනවසෙන තුලයිත්වා. තීරයිත්වාති උදයබ්බයානුපස්සනාවසෙන තීරෙන්වා. විභාවයිත්වාති හඬගානුපස්සනාදිවසෙන පාකට්ඨං කත්වා. විභුතං කත්වාති සඬබාරූපෙක්ඛානුලොමවසෙන ඵුට්ඨං කත්වා. රූපනිරොධෙති රූපක්ඛන්ධස්ස නිරොධභූතෙ නිබ්බානෙ. බ්‍රහ්ම ජවතීති නින්තපොණපබ්භාරවසෙන ජවති පවත්තති. ඉදානි සිංහපත්තවිපස්සනාවසෙන ජවනපඤ්ඤා දස්සෙතුං, පුන “රූප”න්තිආදි වුත්තං.

ඤාණස්ස තික්ඛභාවො නාම සවිසෙසං පටිපක්ඛසමුච්ඡින්නදනෙන වෙදිතබ්බොති “බ්‍රහ්ම කිලෙසෙ ජින්නති තික්ඛපඤ්ඤා”නි වත්වා තෙ පන කිලෙසෙ විභාගෙන දස්සෙන්තො, “උප්පන්නං කාමචිතක්ක”න්තිආදිමාහ. සමට්ඨවිපස්සනාහි වික්ඛම්භනතද්ධගවසෙන පහිනම්පි අරියමග්ගෙන අසමුහතත්තා උප්පත්තිධම්මතං අනතිතතාය අසමුහතූප්පන්නන්ති වුවවති, තං ඉධ “උප්පන්න”න්ති අධිප්පෙන. නාධිවාසෙතීති සත්තානං ආරොපෙන්වා න වාසෙති. පජ්ජතීති සමුච්ඡේදවසෙන පජ්ජති. විනොදෙතීති බ්‍රහ්ම. බ්‍රහ්මානිං කරොතීති විගතන්තං කරොති. අනභාවං ගමෙතීති අනු අභාවං ගමෙති, විපස්සනාක්කමෙන අරියමග්ගං පත්වා සමුච්ඡේදවසෙනෙව අභාවං ගමයතීති අත්ථො. එත්ථ ව කාමජ්ජපටිසංයුත්තො චිතක්කො කාමචිතක්කො. “ඉමෙ සත්තා මරන්තු”නි පරෙසං මරණජ්ජපටිසංයුත්තො චිතක්කො ධ්‍යාපාදචිතක්කො. “ඉමෙ සත්තා විහිංසියන්තු”නි පරෙසං විහිංසාපටිසංයුත්තො චිතක්කො විහිංසාචිතක්කො. පාපකෙති ලාමකෙ. අකුසලෙ ධම්මෙති අකොසල්ලසම්භූතෙ ධම්මෙ. තික්ඛපඤ්ඤා නාම බ්‍රහ්මාභිඤ්ඤා භොති, පටිපදා වස්ස න වලතිති ආහ - “එකම්භි ආසනෙ වත්තාරො අරියමග්ගා”නිආදි.

“සබ්බෙ සඬබාරා අනිච්චා දුක්ඛා විපරිණාමධම්මා සඬබතා පටිච්චසමුප්පන්නා බයධම්මා වයධම්මා විරාගධම්මා නිරොධධම්මා”නි යාථාවතො දස්සෙනෙව සච්චප්පට්ඨෙධො ඉජ්ඣති, න අඤ්ඤාථාති කාරණමුඛෙන නිබ්බේධකපඤ්ඤා දස්සෙතුං - “සබ්බසඬබාරෙසු උබ්බෙගබහුලො භොති”නිආදි වුත්තං. තත්ථ උබ්බෙගබහුලොති “සබ්බෙ සඬබාරා අනිච්චා”නිආදිනා (ධ. ප. 277) නයෙන සබ්බසඬබාරෙසු අභිණ්භජ්ජවත්තසංවෙගො. උත්තාසබහුලොති ඤාණභයවසෙන සබ්බසඬබාරෙසු බහුසො උත්තස්සමානසො. තෙන ආදීනවානුපස්සනමාහ. උත්තස්සයනබහුලොති සඬබාරතො උද්ධං විසඬබාරාහිමුඛතාය උත්තස්සයනබහුලො. ඉමිනා නිබ්බේදානුපස්සනමාහ. අරතිබහුලොතිආදිනා තස්සා එව අපරාපරූපපත්තිං. බහිමුඛොති සබ්බසඬබාරතො බහිභූතං නිබ්බානං උද්දිස්ස පවත්තඤ්ඤාණමුඛො. තථා පවත්තිතවිමොක්ඛමුඛො. නිබ්බේදානං පටිවිජ්ඣනං නිබ්බේධො, සො එතිස්සා අත්ථීති

නිබ්බේධිකා, නිබ්බේඤ්ඤානිති වා නිබ්බේධිකා, සා එව පඤ්ඤා නිබ්බේධිකපඤ්ඤා. අනිබ්බිද්ධපුබ්බන්ති අනමතග්ගෙ සංසාරෙ අන්තං පාපෙත්වා අනිවිද්ධපුබ්බං. අප්පදාලිතපුබ්බන්ති තස්සෙව අත්ථවචනං, අන්තකරණෙනෙව අප්පදාලිතපුබ්බන්ති අත්ථො. ලොභක්ඛන්ධන්ති ලොභරාසිං, ලොභකොට්ඨාසං වා.

කායගතාසතිවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

20. අමතවග්ගවණ්ණනා

600-611. නත්ථි එත්ථ මතං මරණං විනාසොති අමතං, නිබ්බානන්ති ආහ – “මරණවිරහිතං නිබ්බානං පරිභුඤ්ජන්ති”ති. අමතස්ස වා නිබ්බානස්ස අධිගමහෙතුතාය අමතසදිසඅතප්පකසුඛපතිතතාය ව කායගතාසති “අමත”න්ති චුත්තා. පරිභුඤ්ජන්ති ක්කානසමාපජ්ජනෙන වළඤ්ජන්ති. විරද්ධන්ති අනධිගමෙන විරජ්ඣිතං. තෙනාහ – “විරාධිතං නාධිගත”න්ති. ආරද්ධන්ති සාධිතං නිජ්ජාදිතං. තඤ්ච පරිපුණ්ණං නාම භොතිති ආහ – “ආරද්ධන්ති පරිපුණ්ණ”න්ති. පමාදිංසුති කාලඛ්‍යත්තයෙනෙදං චුත්තන්ති ආහ – “පමජ්ජන්ති”ති.

අමතවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ඉති මනෝරථපුරණියා අඬ්ගුත්තරනිකාය-අට්ඨකථාය

එකකනිපාතවණ්ණනාය අනුත්තානත්ථදීපනා සමත්තා.

පඨමො භාගො නිට්ඨිතො.